

SÂNȚA SCRIPTURĂ A VECHIULUI TESTAMENT,

TRADUSĂ ȘI PUBLICATĂ DE SOCIETATEA BIBILICĂ
BRITANĂ ȘI STRĂINĂ.

TOMUL AL TREILEA.

CUPRINDEND:

PROVERBELE, ECCLESIASTUL, CÂNTAREA CÂNTĂRIȚOR, I-SAIA, JEREMIA, PLÂNGERILE, EZEKIEL, DANIEL, OSEA, JOEL, AMOS, OBADIA, IONA, MICHA, NAHUM, HABAKUK, ZEFANIA, HAGGAI, ZECHARIA, MALACHI.

IAȘI 1869.

IMPRIMERIA H. GOLDNER.

PROVERBELE LUI SOLOMON.

P A R T E A I.

CAPUL I.

Discursul despre adevărata înțelepciune.

- P**roverbele lui Solomon, fiul lui David, regele lui Israel: 1
Ca se se cunoscă înțelepciunea și instrucțiunea, 2
Ca se se înțeleagă cuvintele inteligenței,
Ca se se primescă o instrucțiune cu minte, 3
Drept și dreptate și ecitate.
Spre a da istețime celor simpli, Junelui cunoscință și prevedere. 4
Ca auzindu-le înțeleptul, se crească în învățatură, 5
Și cel inteligent se'si dobândescă prudență.
Ca se înțeleagă proverbul și frazele cele profunde, 6
Vörbele înțelepților și enigmele lor.
Frica lui Iehova este începutul cunoscinței, 7
Dară nerediț desprețuiesc înțelepciunea și instrucțiunea.
Ascultă, fiul meu, instrucțiunea tatului teü, 8
Și nu părăsi învățătura mamei tale!
Căci cununa cea mai frumoasă *sunt* ele pentru capul teü, 9
Și ornament pentru gütul teü.
Fiul meu, ademenindu-te păcătoșii, nu consimți. 10
De vor dice: „Vino cu noi, ca se pândim sângele; 11
„Se tindem celui inocent curse fără cauză;
„Se'î inghițim de vii ca infernul, 12
„Și pre cei drepți ca pre cei ce se pogor în grópă.
„Găsi-vom tot feliul de tesaure scumpe, 13
„Vom împle casele nóstre de prêdi.
„Sortiul teü pune 'l cu noi, Și una pungă vom ave cu toiți.“ 14
Fiul meu, nu ămbla pre o cale ou dênșii; 15
Reține'ți piciorul teü de cărarea lor!
Căci piciórele lor alérgă după reutate, 16
Și se grăbesc spre vërsare de sânge.
Căci în zadar este întinsă cursa În fația tutulor paserilor. 17
Ei ánse pândesc sângele lor propriü, 18
Și tind curse chiar propriiei lor viețe.
Ast feliü *sunt* căile tutulor celora ce caută un căștig nedrept; 19
Posesorului lui 'i iea vieța.
Înțelepciunea strigă pre stradă, Prin pieți se se audă vócea ei. 20
În tumultul cel mai mare strigă, 21

- La intrarea porților, în cetate 'și ține cuvintele ei:
- 22 „Cât timp veți iubi, voi, simplilor, simplitatea?
„Și deridătorii vor găsi plăcere în deridere,
„Și nerozii vor urî cunoscința?
- 23 „Întorceți-ve la remonstrările mele!
„Ecă, vreă se revêrs asupra vóstră spiritul meă,
„Se vi fac cunoscute cuvintele mele.
- 24 „Pentru că am strigat, și voi ați refusat;
„Am întins mâna mea, și neminea n'au ascultat;
- 25 „Și voi ați lepădat tot consiliul meă,
„Și n'ați voit remonstrarea mea:
- 26 „Pentru aceea și eă vreă se rid de nefericirea vóstră,
„Și când va veni ceea de care ve temeți 'mă voiă bate joc;
- 27 „Când va năvăli ca un vârtej ceea de care ve temeți,
„Și nefericirea vóstră va sosi ca o furtună,
„Când preste voi vor veni miserieă și strimtorare;
- 28 „Atunci me vor chiăma pre mine, dară eă nu voiă răspunde;
„Me vor căuta, dară nu me vor afla.
- 29 „Fiind că aă urit sciința, Și frica lui Iehova nu aă ales-o,
- 30 „Consiliul meă nu 'l-aă voit,
„Și aă desprețuit tótă remonstrarea mea:
- 31 „Mănce dar fructul căii lor, Și sature-se de consiliile lor.
- 32 „Căci abătarea simplilor 'i omóre pre dênșii,
„Și ne'ngrijirea nerozilor 'i perde.
- 33 „Acela ânse ce me ascultă pre mine, va locui sigur
„Și liniscit, fără frică de nenorocire.“

CAPUL II.

Necesitatea și utilitatea înțelepciunii.

- 1 **F**iiul meă, de veți primi cuvintele mele,
„Și veți conserva la tine preceptele mele;
- 2 Ca urechia ta se fiă atentă la înțelepciune,
„Și ânima ta se o pleci la prudență;
- 3 Da, de veți striga duple inteligență,
„Și veți ardica vócea ta duple prudență;
- 4 Când o veți căuta ca argintul,
„Și veți cerceta după ea ca după nisce tesaure:
- 5 Atunci veți cunósce frica lui Iehova,
„Și veți afla cunoscința lui Dumnezeu.
- 6 Căci Iehova dă înțelepciunea,
„Din gura lui *es* cunoscința și prudența.
- 7 El rezervă ajutor celor onești,
„Este scutul celora ce âmblă în integritate;
- 8 Păzesce cărările dreptății,

În timp ce feresce și calea cuvioșilor sei.
 Atunci vei cunoște dreptul și dreptatea 9
 Și ecitatea, ori ce cale bună.
 Dacă înțelepciunea intră în ânima ta, 10
 Și cunoșcința este plăcută sufletului tău;
 Prevederea va veghia preste tine, Prudența te va conserva, 11
 Ca se te reșă de calea reului, De omul ce vorbesce perversități, 12
 Ce aș părăsit căile onestității, Spre a ămbla în căile întunericului, 13
 Ce se bucură de a face rele, Și se veselesc în perversitatea reului, 14
 Ale cărora cărări *sunt* sucite, Și cari *sunt* înreutăți în căile lor. 15
 Ea te va reține de femeia altuia, 16
 De streina care lingușesce cu cuvintele sale,
 Care părăsesce pre conducătorul juneței sale, 17
 Și uită alianța Dumneșului seș.
 Căci spre mörte se plécă casa ei, Și spre umbre căile ei. 18
 Toți cei ce merg la dênșă nu se mai întorc, 19
 Și nu mai ajung éráși pre cărările vieței.
 Ămblă dar pre calea celor bunî, Și conservă cărările dreptilor! 20
 Căci cei onești vor locui pământul, Și cei integri vor rămăne pre el. 21
 Dară nelegiuiti vor fi estirpiți din țerră, 22
 Și cei perliți vor fi desrădicinați din ea.

CAPUL III.

Îndemnare pentru înțelepciune și marea ei valóre.

Fiiul meș, nu uita învățătura mea, 1
 Și ânima ta conserve preceptele mele!
 Căci vieță lungă și anî fericiți și pace adauge'ți-vor ție. 2
 Se nu te părăsescă nici o dată misericordia și adevêrul, 3
 Légă-le în jurul gütului tău, Scrie-le pre tabla ânimei tale!
 Așia vei afla char și recunôscere bine-voitoră 4
 În ochii lui Dumneșeu și ai omului.
 Din tótă ânima încrede-te în Iehova, 5
 Și nu te sprijini pre inteligența ta!
 În tôte căile tale recunôsc'e-l pre el; 6
 Și 'ți va îndrepta cărările tale.
 Nu fi înțelept în ochii tei; 7
 Teme-te de Iehova, și depărtéză-te de reș!
 Acésta va fi vindicare corpului tău, Și méduvă óselor tale. 8
 Onóră pre Iehova din avutul tău, 9
 Și din primitiele întregului tău venit!
 Apoi se vor împle grânariile tale cu abundență, 10
 Și téscurile tale vor revêrsa mustul.
 Instrucțiunea lui Iehova, fiiul meș, nu o desprețui, 11
 Și nu fi supêrat asupra muștrării lui!

- 12 Căci pre cine 'l iubesc Iehova, pre acela 'l muștră,
Și 'l vroește bine, ca un tată fiului său.
- 13 Ferice de omul, *carele* aș aflat înțelepciunea,
Și de acel om, *carele* aș căpătat prudență.
- 14 Căci mai bună *este* dobândirea ei, de cât dobândirea argintului,
Și mai bun de cât aurul câștigul ei.
- 15 Mai prețioasă *este* de cât mărgăritarele,
Și toate prețioasele tale nu se asemănă ei.
- 16 Vieță lungă *este* în drépta ei, În stânga ei avuție și onóre.
- 17 Căile ei *sunt* căi ale plăcerii, Și toate cărările ei pace.
- 18 Arbore de vieță *este* pentru cel ce o îmbrășoșează pre ea,
Și cel ce o conservă *sunt* fericiți.
- 19 Iehova prin înțelepciune aș întemeiat pământul,
Ceriul 'l-aș întărit cu prudență ;
- 20 Prin sciința lui adăncimile se deschiseră, Și nuorii picură roă.
- 21 Fiiul meu, nici o dată se nu se depărteze dinaintea ochilor tei,
Păzește înțelepciunea și prevederea :
- 22 Și vor fi vieță pentru sufletul teă, Și ornament pentru gâtul teă.
- 23 Atunci sigur vei merge în calea ta, Și piciorul teă nu se va lovi.
- 24 Când te vei culca nu te vei teme,
Și culcat de vei fi, dulce va fi somnul teă.
- 25 Nu te vei teme de spaima subită,
Nici de furtuna nelegiuitorilor, când năvălesce.
- 26 Căci Iehova va fi speranța ta, Și el va feri piciorul teă de a fi prins.
- 27 Nu reține bine-facerea celui a ce se cuvine,
Dacă stă în puterea mânei tale a o face.
- 28 Nu ȋce către aprópele teă: „Du-te, și vino éráși!
„Máne'ȋ voiă da;“ dacă o aș cu tine.
- 29 Nu născoci nici un reă contra aprópelui teă,
Carele în siguranță locuesce cu tine.
- 30 Nu te certa cu neminea fără causă,
Dacă nu 'ȋ-aș făcut nici un reă.
- 31 Nu învidia pre omul violenței și nu alege nici una din căile lui!
- 32 Căci abominațiune *este* lui Iehova înreutăȋitul,
Dară cu oneștit *este* secretul lui.
- 33 Blăstemul lui Iehova *este* pre casa nelegiuitorului,
Dară coliba dreptilor o bine-cuvěntéază.
- 34 În adevăr! el deride pre deriȋetorii,
Dară celor umiliȋ li dă graȋia.
- 35 Onóre moscenesc înțeleȋȋi,
Rușine ánse *este* înălȋarea neroȋilor.
-

- 25 Ochii tei se caute drept înainte,
 Și pleópele tale se se îndrepte înaintea ta!
 26 Consideră calea piciorului teú,
 Și ast feliú tóte cáile tale vor fi întărite.
 27 Nu te abate spre drépta, nici spre stânga;
 Depártéză piciorul teú de rele!

CAPUL V.

Îndemnare pentru a se feri de o femeică desfrénată.

- 1 **F**iul meú, iea sémă la înțelepciunea mea,
 Și cátră prudența mea plécă urechia ta!
 2 Ca se păstrezi prevederea, Și buzele tale se conserve sciința.
 3 De și picură buzele femeiei streine ca fagurul,
 Și mai neted de cât oleul *este* ceriul gurei ei;
 4 Totuși finitul ei *este* amar ca pelinul,
 Ascuțit ca sabia cu duce tăiașuri.
 5 Picióarele ei se pogor la mórte, Infernul cuprinde pașii ei.
 6 Ca se nu observi calea vieții,
 Cărările ei au devenit desfrénate, în cât nu le poți cunoște.
 7 Așia dar, copii, ascultați-me pre mine,
 Și nu ve abateți de la cuvintele gurei mele!
 8 Depártéză calea ta de la dēnsa, Și nu te apropia de ușa casei ei!
 9 Ca nu cum-va se dai flórea *vieței* tale altora, Și anii *tei* celui crud;
 10 Ca se nu se sature streinul de puterea ta,
 Séú se *întra* ostenelele tale în casa altuia.
 11 Și tu pre urmă se nu gemi, Când carnea ta și corpul teú vor fi
 12 Și se nu dici: „O, cât am urit instrucțiunea, [consumate,
 „Și ánima mea au desprețuit remonstrarea;
 13 „Și nu ascultaiú vócea învățătorilor mei,
 „Și nu plecaiú urechia mea cátră cei ce me instruiaú!
 14 „Puțin lipsi, ca se nu fiú căduť întru tot reul,
 „În meșilocul comunei și al adunării!“
 15 Be apă din propria ta cisternă,
 Și *apă* curgătoră din puțitul teú propriú!
 16 Ca se se reverse fântánele tale și afară,
 Isvóarele tale de apă pre strade.
 17 Se fiă numai ale tale, Și nu pentru streiní cu tine!
 18 Isvorul teú fiă bine-cuvētat, Și bucură-te de femeia juneței tale,
 19 Cerbóica iubită, căprióra plăcută,
 Tițele ei îndestuleze-te tot de-a-una Și în amorul ei tot se te îmbeți.
 20 Și de ce vreí, fiul meú, se te îmbeți într'o streină,
 Și se îmbrăçoșezi sinul unei alteia?
 21 În adevér, cáile fiă-cáruia *sunt* înaintea ochilor lui Iehova,
 Și el precumpănesce cărările lor.

Inicitațiile sale propriie prind pre nelegiuitul,	22
Și el se stringe în legăturile pecatelor sale.	
El va muri din cauza lipsei de instrucțiune,	23
Și se va retăci în mulțimea neroziei sale.	

CAPUL VI.

Îndemnare a nu se pune garant cu ușurință. Șapte lucruri pre cari le uresce Dumnezeu.

F iiul meu, de te poți garant pentru amicul teū,	1
<i>Séu dai mâna ta pentru un strein:</i>	
Esci împletit prin cuvintele gurei tale, <i>Esci</i> prins prin cuvintele gu-	2
Fă dar acesta, fiul meu, și eliberă-te, [rei tale.	3
Când ai căduț în mâna amicului teū:	
Mergi, înjosesce-te pre tine, și silește pre amicul teū!	
Nu dă somn ochilor tei, Nicî dormitare pleópelor tale.	4
Eliberă-te ca o ciută din mâna <i>vânătorului</i> ,	5
Și ca o pasere din mâna păsăriului.	
Mergi la furnică, o leneșule, Veđi căile ei, și fi înțelept.	6
De și n'are nicî conducător, nicî priveghiător, nicî domnitor,	7
Totuși 'și prepară véra nutriméntul ei,	8
Și adună la <i>timpul</i> culesului bucatele ei.	
Până când, o leneșule, vei jăce? Când te vei ardica din somnul teū?	9
Puțin somn, încă pučină dormitare,	10
Pučină aședare a mânelor spre culcare:	
Și ca un hoțiū te surprinde miseria, Și lipsa ta ca un barbat înarmat.	11
Omul scelerat, înreutățiul, Âmbă cu gură încelătóră;	12
Clipesce cu ochii sei, Vorbesce cu piciórele sale,	13
Cu degetele sale arătă.	
Perversități <i>sunt</i> în ânima lui, tot de-a-una născocesce reul,	14
Semină discordiă.	
De aceea de o dată va veni ruina lui,	15
Fără de veste se va sfărâma, și fără mântuire.	
Acele șese <i>lucruri</i> le uresce Iehova,	16
Da, șapte 'i <i>sunt</i> abominațiune:	
Ochi mândri, limbă falsă, Și mâni ce vérsă sânge inocent,	17
Ânimă ce născocesce reutate,	18
Picióre cari cu grăbire alérgă spre reū,	
Un martor fals ce vorbesce minciună,	19
Și cel ce semină discordiă între frați.	
Păzesce, fiul meu, preceptul tatului teū,	20
Și nu părăsi învățătura mamei tale!	
Légă-le de a pururea de ânima ta,	21
Și le înfășură împrejurul gútului teū!	
Când vei merge, te va conduce;	22

- Când vei fi culcat, va veghia preste tine;
 Când te vei descepta, va vorbi cu tine.
- 23 Căci lampă *este* preceptul și lumină învățătura,
 Și cale spre viață *sunt* muștrările instrucțiunii.
- 24 Spre a te păzi de femeia rea, De limba cea lingușitoare a streinei.
- 25 Nu dori în anima ta la frumuseța ei;
 Și nu lăsa se te prindă prin pleoapele ei.
- 26 Căci prin femeia meretrice *scade cine-va* la o bucată de pâine,
 Și cea adulteră pândesc după viața cea nobilă.
- 27 Pote ore se iea cine-va foc în sinul său,
 Fără se 'i se ardă vestmintele lui?
- 28 Pote ore se amble cine-va pre cărbuni aprinși,
 Fără se 'i se ardă picioarele lui?
- 29 Așa 'i *merge* celula ce intră la femeia apropielui său;
 Așinea nu rămâne nepedepsit, carele o atinge.
- 30 Furului nu se trece cu vedere,
 Chiar când au furat, spre a se sătura, fiind că 'i era foame;
- 31 Căci de se prinde, trebuie se restituă înșeptit,
 Totă averea casei sale trebuie se o depuiă.
- 32 Cel ce comite adulterii cu o femeia, *este* fără de minte;
 Pre sine însuși se perde cel ce o face.
- 33 Lovitură și rușine află, Și oprobriul lui nu va fi șters.
- 34 Căci jalsia barbatului *este* furia;
 Nu 'l va cruța în ziua resbunării.
- 35 Nu se uită la bani de rescumpărare,
 Și nu vroesce și ori și cât de multe daruri 'i-a! da.

CAPUL VII.

Înfăcioșarea unei femeie desfrânate, și cât de mult trebuie cine-va a se feri, ca se nu fiă prins.

- 1 **F**iliul meu, păzesce cuvintele mele,
 Și păstrează preceptele mele la tine!
- 2 Păzesce preceptele mele, și vei trăi,
 Și învățătura mea ca lumina ochiului te!
- 3 Înfășură-le în jurul degetului te,
 Scrie-le pre tabla inimii tale!
- 4 Și cătră înțelepciune: „Tu *esci* sora mea!“
 Și: „amică“ numesce pre inteligența.
- 5 Ca se te ferescă de femeia altuia,
 De streina *care* lingușesc cu cuvintele ei.
- 6 Căci prin ferestra casei mele, Prin gratiele mele privi;
- 7 Și căutai în tre cei simpli,
 Dăru în tre ficiori pre un june fără de minte.
- 8 El trecu pre stradă, de a lăturca colțului ei,

Și păși pre drum pre lângă casa ei,	
Când în amurgul, când în timpul de seră,	9
Când noaptea devine neagră și întunecată.	
Și éca, o femeie 'i <i>veni</i> înainte,	10
Îmbrăcată ca meretrice și cu inimă istetă,	
Vuetoră și neastempărată, Picioarele ei nu rămân în casa ei	11
Când afară, când pre stradă, Și la toate colțurile pândia.	12
Ea 'l cuprinse, și'l sărută,	13
Și cu frunte nerușinată dăse câtră dânsul.	
„Promisesem sacrificie pacifice, Astă-ți plătesc voturile mele.	14
„De aceea ești ție înainte,	15
„Ca se te caut pre tine, și te-am aflat!	
„Cu garniture am garnit patul meu, Cu tapete cusute în Egipt.	16
„Stropit-am culcușul meu Cu mirra, aloe și scorțișoră!	17
„Vino dar, se ne îmbetăm în amor până demăneță,	18
„În desmerdări se petrecem;	
„Căci barbatul nu <i>este</i> a casă, El s'au pornit în cale depărtată.	19
„Punga cu bani cu sineși au luat-o, În ziua lunii pline vine a	20
'L atrase prin vorbele ei cele măgulitoare, [casă.“	21
Și'l seduse prin buzele'i lingușitoare.	
În dată o urmă pre ea,	22
Precum merge boul la trunchiul de junghiare,	
Și ca nebunul în obedii la pedepsire.	
Până săgeța 'i străpunse ficații, Cum se grăbesce paserea la lațiu,	23
Nesciind, că <i>este</i> contra vieței sale.	
Acum deci, copii, ascultați-me, Și fiți atenți la cuvintele gurei mele:	24
Nici o dată se nu se plece ânima ta spre calea ei,	25
Nu te retăci pre cărarea ei;	
Căci pre mulți 'i-au făcut se cadă, rănindu'i la mărte,	26
Și numeroși sunt cei uciși de ea;	
Căi spre infern <i>este</i> casa ei, Ducând la camerile morții.	27

CAPUL VIII.

Discursul înțelepciunii câtră omeni. Înțelepciunea eternă.

A ū nu strigă înțelepciunea?	1
Și nu lasă prudența se se audă vócea ei?	
Pre vârful înălțimilor, pre drum,	2
Unde se încrucișeză stradele, se posteză.	
Ea strigă pre la porți, la intrarea orașului,	3
La deschideturile ușelor:	
„Câtră voi, barbaților, strig,	4
„Și vócea mea se <i>adresază</i> câtră fiil ómenilor:	5
„Învățați, voi, simplilor, istețime, Și voi, nerozilor, deveniți prudenți!	
„Ascultați! căci escelente lucruri voiți vorbi;	6

- „Și ceea ce vor descoperi buzele mele *este* dreptate.
7 „Căci adevăr vorbesce gura mea,
„Și nelegiuirea *este* abominațiune pentru buzele mele.
8 „Cu drept *sunt* toate vorbele gurei mele,
„În ele nu *este* nimic sucit, nici pervers;
9 „Toate *sunt* întocmai pentru cel inteligent,
„Și drepte pentru cei ce 'și-au câștigat știință.
10 „Primiți instrucțiunea mea, și nu argint,
„Și mai cu grăbire știința de cât aurul cel mai ales!
11 „Căci înțelepciunea *este* mai bună de cât mărgăritare,
„Și toate prețioasele nu sémănă cu ea.“
12 „Eă, înțelepciunea, locuesc *cu* istețimea,
„Și am aflat gândurile cele mai ingenioase.
13 „Frica lui Iehova *este* a urî reul; Mândria și aroganța,
„Atât căi rele, cât și gura perversității le uresc.
14 „La mine *este* consiliul și ajutorul;
„Eă *sum* inteligența, am putere.
15 „Prin mine domnesc regi, Și principii ordonă cele drepte;
16 „Prin mine domnesc domnitorii,
„Și cei mai mari: toți judecătorii pământului.
17 „Eă iubesc pre cei ce me iubesc pre mine,
„Și cei ce me caută de timpuriu, me află pre mine.
18 „Averea și onórea *sunt* la mine, Bunurile permanente, și fericirea.
19 „Mai bun *este* fructul meu de cât aurul cel mai curat,
„Și câștigul meu mai bun de cât argintul cel mai ales.
20 „Pre cărarea dreptății âmbli, În meșul căii judecării,
21 „Spre a da posesiune celor ce me iubesc,
„Și spre a împli tesaurele lor.“
22 „Iehova me posedea pre mine la începerea lucrărilor sale,
„Înainte creațiunii lui, de de mult.
23 „Din eternitate sum instalată,
„De la început, înainte de a fi pământul.
24 „Âncă nu erau adâncimi, pre când fusei născută,
„Nici isvóre abundante de apă.
25 „Âncă nu erau munții întemeiați, Înainte colnicilor fusei născută.
26 „Âncă nu crease țerra și câmpiele, Nici începutul pulverii pământ-
27 „Când prepară ceriul, eă *eram* acolo, [tului].
„Pre când trase cercul preste adâncimi;
28 „Pre când stabili nuorii de sus, Și întări isvórele adâncimii;
29 „Pre când puse mării țermurile ei,
„Ca apele ei se nu îndeze afluentul ei,
„Pre când determină columnele pământului;
30 „Atunci eram pre lângă el ca un crescut *de dânsul*,
„Și eram deliciose lui din ăi în ăi, jucând înaintea lui în tot timpul;
31 „Jucând pre cercul pământului seă,

- „Și *aveam* bucuria mea de fiit ómenilor.
 „Acum dar, copii, ascultați-me, 32
 „Căci ferice de cei ce păzesc căile mele!
 „Ascultați instrucțiunea, și deveniți înțelepți, Și nu o aruncați de la voi. 33
 „Ferice de omul carele me ascultă pre mine, 34
 „Veghiând la ușele mele tóte zilele,
 „Pázind uscioriî porților mele.
 „Căci cel ce me află pre mine, află vieța, Și obține favóre de la Iehova. 35
 „Acela ánse ce pécătuesce contra mea, face crime contra sa; 36
 „Toți cei ce me uresc, iubesc mórtea.“

CAPUL IX.

Înțelepciunea propune sub imaginea unui ospíțiú binele ce'l procură ómenilor.

- Înțelepciunea 'și-aú zidit o casă, 1
 Aú tăiat pentru acésta șapte columne.
 Aú junghiat vitele ei, Aú amestecat vinul ei, și aú preparat measa ei. 2
 Aú trámis servele ei, 3
 Aú lásat se strige pre culmea înălțimilor orașului:
 „Cel ce *este* simplu tragă aici!“ Celuí fără de minte 'i dîce: 4
 „Veniți, máncați de la pânea mea, 5
 „Și beți din vinul pre carele 'l-am amestecat;
 „Părăsiți pre cei simpli, și trăiți, Și ámblați pre calea inteligenței“. 6
 Cel ce instrue pre deridător, *nu* 'și atrage *de cât* rușine, 7
 Și cel ce muștră pre nelegiuitul, pată.
 Nu muștra pre deridător, ca se nu te uréscă; 8
 Muștră pre înțeleptul, și el te va iubi.
 Dă înțeleptului, și va deveni și mai înțelept; 9
 Învéță pre cel drept, și va adauge în învățatură.
 Începutul înțelepciunii *este* frica lui Iehova, 10
 Și sciința Sántului inteligența.
 Căci prin mine zilele tale se vor ímmulți, 11
 Și ți se vor mai adauge áncă ani de vieță.
 De esci înțelept, esci pentru tine énsu'ți înțelept; 12
 Tot așia, de esci deridător, singur ai a suferi.
 Femeia neródă, cea vuetóră, *Este* simplă, și nu scie nimic. 13
 Și șede înaintea ușei casei ei, Pre un scaun, pre înălțimile orașului, 14
 Spre a striga la trecători pre drum, Carí 'și merg drumurile lor drept: 15
 „Cel ce *este* simplu tragă aici;“ 16
 Și cel fără de minte, și cátră acesta dîce:
 „Apă furată *este* dulce, Și pâne *luată în* ascuns plăcută.“ 17
 Dară el nici nu scie, că aici *sunt* umbrele morțiî, 18
 Și cá înabis urile infernului *sunt* cei invitați de ea.

P A R T E A II.

CAPUL X.

Fericirea celor buni, nefericirea celor rei.

- 1 **P**roverbele lui Solomon :
Fiul înțelept învoioșează pre tatul său,
Dără fiul nerod *este* tristeța mamei sale.
- 2 Nimic nu folosesc tesaurele nedrepte,
Dară dreptatea eliberază de mörte.
- 3 Iehova nu lasă se flămândescă sufletul celui drept,
Dară dorința reilor o respinge.
- 4 Mâna leneșă serăcesce, Dară mâna celor diligenți înavuțesco.
- 5 Cel ce culege véra *este* un fiu înțelept,
Dară cel ce dörme pre la cules *este* un fiu ce face rușine.
- 6 Bine-cuvântări *sunt* pre capul celui drept,
Dară gura nelegiuiților o acopere violență.
- 7 Amintirea dreptului *remâne* în bine-cuvântare,
Dară numele nelegiuiților va putrezi.
- 8 Cel ce *are* inimă înțeleptă, primesce preceptele,
Dară limbutul nebun cade.
- 9 Cel ce âmbă în integritate, merge sigur,
Dară cel ce âmbă pre căile sucite, va fi pedepsit.
- 10 Cel ce clipsece cu ochiul, face durere, Și limbutul nebun cade.
- 11 Sorginte a vieței *este* gura dreptului,
Dară gura nelegiuiților o acopere violență.
- 12 Ura escită certe, Dară amorul acopere toate peccatele.
- 13 Pre buzele celui cu minte se găsece înțelepciunea,
Éră vérga *este* pentru spinarea celui fără de minte.
- 14 Înțeleptii ascund sciința lor,
Dară gura nerodului *este* aprópe de ruină.
- 15 Averea avutului *este* o cetate tare,
Ruina sermanilor *este* lipsa lor.
- 16 Câștigul dreptului *servece* la vieță, Venitul reului la peccat.
- 17 Pre calea vieței *este* cel ce păzesce instrucțiunea,
Dară cel ce refusă remonstrarea, se retăcesce.
- 18 Cel ce ascunde ură cu buze false,
Și respăndesce calumnie, *este* nerod.
- 19 La pré multe cuvinte, nu lipsesc greșele,
Acela ânse ce 'și moderă buzele sale, *este* prudent.
- 20 Argintul cel mai ales *este* limba celui drept,
Ânima nelegiuitului *are* o pré mică valóre.
- 21 Buzele dreptului nutresc pre mulți,
În timp ce nerodii mor de lipsă de minte.

Bine-cuvântarea lui Iehova, ea înavușește,	22
Și el nu mai adauge nici o oboselă către d'ênsa.	
Precum nerodului 'i <i>este</i> glume de a face rele,	23
Așia <i>este</i> și celui cu minte înțelepciunea.	
De ce se teme cel rău aceea 'l lovesce,	24
Și cererea dreptilor li se acordă.	
Precum trece furtuna, așia nelegiuitul nu mai <i>este</i> ,	25
Dară cel drept <i>are</i> temelă eternă.	
Ca oțetul pentru dinți și fumul pentru ochi,	26
Așia <i>este</i> leneșul pentru cei ce 'l trămit.	
Frica lui Iehova înmulțește zilele,	27
Dară anii nelegiuiților se scurtă.	
Asceptarea dreptilor <i>este</i> bucuria, Dară speranța nelegiuiților pere.	28
Scaparea celui integru <i>esie</i> calea lui Iehova,	29
Dară spaima făcătorilor de rele.	
Dreptul nici o dineoră nu se va clăti,	30
Dară nelegiuiții nu vor locui țerră.	
Gura dreptului scôte înțelepciune,	31
Dară limba perversității se va estirpi.	
Buzele celui drept știu ceea ce place bine,	32
Dară gura nelegiuiților <i>vorbesce</i> perversități.	

CAPUL XI.

Nefolosința avuțiilor în ziua mâniei lui Dumnezeu. Nefericirea celor răi.

C umpăna falsă <i>este</i> abominațiune lui Iehova,	1
Dară pondul deplin 'i <i>este</i> plăcut.	
De vine mândria, vine și rușine,	2
Dară la cei modești <i>este</i> înțelepciune.	
Integritatea oneștilor 'i conduce pre ei,	3
Violența trădătorilor ânse 'i strică pre ei.	
Nimic nu folosește avuția în ziua mâniei,	4
Dară dreptatea eliberă de morțe.	
Dreptatea celui integru îndrăpă drumul său,	5
Dară nelegiuitul cade în nelegiuirea sa.	
Dreptatea oneștilor 'i eliberă pre ei,	6
Dară trădătorii se prind în reutatea lor.	
Murind omul rău, perde asceptarea sa,	7
Și speranța făcătorilor de rele pere.	
Dreptul se scapă din nevoie, Și nelegiuitul vine în locul lui.	8
Ipocritul perde pre aprópele său prin gură,	9
Dară prin sciință vor scapa cei drepti.	
De fericirea dreptilor se bucură cetatea,	10
Și la peirea nelegiuiților <i>este</i> jubilarie.	
Prin bine-cuvântarea oneștilor se înalță o cetate,	11

- Dară prin gura nelegiuiților se surpă.
- 12 Cel ce defaimă pre aprópele seú, nu *este* cu minte, Prudentul áanse tace.
- 13 Calumniatorul descopere secretele,
Dară cel cu minte fidel ascunde lucrul.
- 14 Unde nu *este* conducere, populus cade,
Dară ajutorul *vine* de la mulțimea consiliarilor.
- 15 Fórté reú ajunge cel ce se pune garant pentru un strein,
Acela áanse ce uresce darea de mână, *este* în siguranță.
- 16 Femeia grațiosă obține onóre, Și cei puterici obțin avuție.
- 17 Făcătorul de bine șie 'și face bine,
Dară crudul strică carnea sa propriă.
- 18 Nelegiuitul 'și dobândește câștig fals,
Dară cel ce semină dreptate, plată sigură.
- 19 Precum dreptatea *tinde* spre vieță,
Așia cel ce urmează reul spre mórté.
- 20 Abominațiunii *sunt* lui Iehova cei cu ánimă depravată,
Dară bine-plăcuți cei a căroră cale *este* integră.
- 21 Chiar și când mână se unesce cu mână tot nu rămâne nepedepsit
Semința dreptilor áanse va fi mântuită. [cel reú,
- 22 Ánel de aur în rôtul porcului *Este* femeia frumósă fără de minte.
- 23 Dorința dreptilor nu *este* de cât bună, Ásceptarea reilor mânia.
- 24 Unul împarte și devine și mai avut,
Altul reține mai mult de cât se cuvine, áanse 'i servesce la serăciă.
- 25 Sufletul bine-făcător prosperă,
Și cel ce adapă, énsu'si va fi adăpat.
- 26 Cel ce reține grânele, pre acela 'l blăstemă populus,
Dară bine-cuvéntare *este* pre capul vëndătorului.
- 27 Cel ce caută cele bune, capetă favóre,
Acela áanse ce caută după reú, pre acela 'l va lovi.
- 28 Cel ce se încrede în avuția sa, acela cade,
Áanse asemenea tufarișului verde înfloresc dreptii.
- 29 Cel ce turbură casa sa vânt va posede,
Și nerodul devine servul celui cu ánimă înțeleptă.
- 30 Fructul dreptului *este* arbore al vieței,
Și cel ce cuprinde áimele, *este* înțelept.
- 31 Éca, dreptului 'i se va resplăti pre pământ,
Cu cât mai mult áncă nelegiuitului și pécătosului.

CAPUL XII.

Comparațiune între cei drepti și cei nelegiuiți.

- 1 Cel ce iubescé instrucțiunea, iubescé sciința,
Acela áanse ce uresce remonstrarea, rămâne prost.
- 2 Cel bun află favóre de la Iehova,

Dară pre barbatul intrigelor 'l condamnă.	
Nici un om nu se va stabili prin nelegiuire,	3
Dară rădicina dreptilor este nestrămutabilă.	
Femeia virtuoasă <i>este</i> coróna barbatului său,	4
Dară aceea ce face ruşine, <i>este</i> ca putreşire în ósele lui.	
Gândurile dreptilor <i>întesc</i> la dreptate,	5
<i>Dară</i> consiliile nelegiuiţilor la încelăciune.	
Vórbele nelegiuiţilor pândesc sânge,	6
Dară gura oneştilor 'i va elibera pre ei.	
Nelegiuiţii se restórnă, şi nu mai <i>sunt</i> ,	7
Dară casa dreptilor va sta.	
După a sa minte se laudă barbatul,	8
Dară cel ce <i>are</i> o ânimă depravată, va fi spre despreţiu.	
Mai bun <i>este</i> acela ce nu se stimă, şi are un servitor,	9
De cât acela ce o iea pre măréta, şi n'are pâne.	
Dreptul scie, cum li <i>este</i> animalelor sale,	10
Dară ânima nelegiuiţilor <i>este</i> crudă.	
Cel ce cultivă ogorul său, are pâne în destul,	11
Acela ânse ce urmăză pre cei leneşi, <i>este</i> fără de minte.	
Nelegiuitul doresce după prinderea celor reî,	12
Dară rădicinile dreptilor dau <i>fructe</i> .	
Cel reû se împleteşte prin crimele buzelor <i>sale</i> ,	13
Dreptul ânse scapă din strimtorare.	
După fructele gurei sale se satură fiă-carele cu bunuri,	14
Şi ceea ce au făcut mâna unui om, 'i se respălătesce lui.	
Calea nerodului dréptă <i>este</i> în ochii sei,	15
Acela ânse ce ascultă consiliarea, <i>este</i> înţelept.	
Nerodul în dată 'şi videsce mânia sa,	16
Dară cel ce ascunde înjuria, <i>este</i> cu minte.	
Cel ce esprime adevêrul, pronunţiă cele drepte,	17
Martorul minciunos ânse încelăciune.	
Uniî vorbesc ca lovituri de sabiă,	18
Dară limba înţelepţilor <i>este</i> însănătoşire.	
Cuvêntul adevêrului <i>este</i> în etern,	19
Dară limba minciunei numai pentru un moment.	
Încelăciune <i>au</i> în ânimă cei ce urşesc rele,	20
Dară cei ce consiliéză la pace, <i>au</i> bucuriă.	
Dreptului nu 'i se întêmplă nici un reû,	21
Dară nelegiuiţii sunt covirşiî de nenorociri.	
Abominaţiune <i>sunt</i> lui Iehova buzele minciunóse,	22
Aceia ânse ce făptuesc onest, <i>sunt</i> plăcere a lui.	
Omul cu minte ascunde sciinţa,	23
Ânima neroşilor ânse publică neroşia.	
Mâna celor diligenţi va domni,	24
Dară cea leneşă va fi tributariă,	

- 25 Întristare în ânina barbatului o plăcă,
Dară un cuvânt bun o veseleşce.
- 26 Dreptul *este* de preferat aprópelui său,
Dară calea reilor 'i retăcesce.
- 27 Leneşul nu frige ceea ce aŭ vĕnat,
Dară bunul preşios al omului *este* diligenţa.
- 28 Pre cărarea dreptăţii *este* vieţă,
Şi pre calea cea dréptă nu *este* mórte.

CAPUL XIII.

Continuarea tot a acestui sujel.

- 1 **F**iiul înţelept *ascultă* instrucţiunea tatului său,
Dară deridătorul nu ascultă remonstrări.
- 2 După fructele gurei sale fiă—carele mănă cele bune,
Dară sufletul trădătorilor, violenţă.
- 3 Cel ce 'şi păzesc gura sa, conservă vieţa sa,
Dară cine 'şi cască pré tare buzele sale, acela 'şi pregătesce de— [răpinarea.
- 4 Sufletul leneşului doresce, şi n'are nimic,
Dară sufletul diligenţilor se va sătura.
- 5 Cuvântul minciunei 'l uresce cel drept,
Dară pre nelegiuitul 'l aduce în miros reŭ şi la ruşine.
- 6 Dreptatea păzesc pre cel ce *este* integru în calca sa,
Reutatea ânse perde pre cel pécătos.
- 7 Unul se face avut, şi tot n'are nimic,
Unul se face serman, şi are avere mare.
- 8 Ban de rescumpărarea vieţei *este* unora averca lor,
În timp ce sermanul nu ascultă mustrare.
- 9 Lumina dreptilor dă o lumină senină,
Dară lampa nelegiuiţilor se stinge.
- 10 Numai prin mândriă se nasce certă,
Dară la cei ce primesc consiliu *este* înţelepciune.
- 11 Avere câştigată prin vanitate scade,
Dară cel ce adună cu mâna o îmulţesc.
- 12 Speranţa îndoelnică face ânima mórbbă,
Dară dorinţa împlinită *devine* un arbore al vieţii.
- 13 Cel ce despreţiuiesce cuvântul, va fi ruinat,
Acela ânse ce se teme de precept, va fi resplătit.
- 14 Învătăura înţeleptului *este* o sorginte a vieţii,
Spre a depărta de laţiurile morţii.
- 15 Bună minte face favóre, Dară calea trădătorilor *este* aspră.
- 16 Tóte le face prudintele cu cunoscintă,
Dară nerodul videsce nerođia sa.
- 17 Nunţiul nelegiuit sosesce la nenorocire,
Dară solul fidel *aduce* însănătoşire.

Miseria și desprețitul lovesc pre acela carele refușă instrucțiune,	18
Acela ânse ce păstrează remonstrarea, va fi onorat.	
O dorință împlinită este dulce sufletului,	19
Dară abominațiune <i>este</i> neroșilor a se lăsa de reu.	
Cel ce âmblă cu înțelepții, înțelept va fi,	20
Ânse soțiul neroșilor va fi nerod.	
Pre păcătoșii 'i persecută reul, Dară dreptilor li remuneră binele.	21
Cel bun va lăsa moscenire la copiii copiilor,	22
Dară averea păcătoșului se rezervă pentru cel drept.	
Abundanță de mâncare <i>este</i> pre câmpul sermanilor,	23
Dară <i>tot</i> ce este, se ruinează, unde nu <i>este</i> ordine.	
Cel ce cruță vearga sa, uredse pre fiul seî,	24
Dară cel ce 'l iubesc, 'l cêrtă de tēmpuriu.	
Cel drept mîncă și se satură,	25
Dară lipsă va suferi pântecel nelegiuților.	

CAPUL XIV.

Opozițiunea între înțelepți și neroși. Frica lui Dumnezeu.

F îă-care femeică înțeleptă edifică casa sa,	1
Dară cea nerodă o surpă cu propriile sale mâne.	
Cel ce âmblă în onestitatea sa, se teme de Iehova,	2
<i>Acela</i> ânse <i>ce este</i> pervers în căile sale, 'l desprețiesce.	
În gura nerodului <i>este</i> vêrga pentru mândria sa,	3
Dară buzele înțelepților 'i păzesce pre ei.	
Unde nu <i>sunt</i> boi ieslea <i>este</i> curată,	4
Dară mult venit <i>vine</i> din puterea boului.	
Martorul fidel nu minte, Martorul fals ânse spune minciună.	5
Deridătorul caută înțelepciunea, ânse nu o găsesce,	6
Dară celui cu minte 'i este ușor a găsi sciință.	
Du-te departe de cel nerod, Când nu vești <i>la dēnsul</i> buze de sciință.	7
Înțelepciunea istețiului <i>este</i> : a lua sēmă la calea sa,	8
Dară neroșia nebunilor <i>este</i> încelare.	
Între neroși pecatul <i>este</i> interpretor, Dară între onești favoarea.	9
Ânima singură 'și scie tristeța sa,	10
Și nici în bucuria ei nu se pôte amesteca vre un strein.	
Casa nelegiuților va fi dirimată, Dară coliba oneștilor va înflori.	11
Este cale ce se pare omului a fi dréptă,	12
Dară la urma sa <i>tot sunt</i> căi spre mórte.	
Chiar în ris jălesce ânima, Și finitul bucuriei aceleia <i>va fi</i> întristare.	13
Abătătorul în ânimă se va satura de căile sale,	14
Și de ale sale omul cel bun.	
Cel simplu crede fiă-cârui cuvânt,	15
Cel istețiu ânse iea sēmă la pașii seî.	
Înțeleptul se teme și se depărtéază de reu,	16

- Dară nerodul se mânia, și este confident.
- 17 Înlăritatul comite nerođiă, Și barbatul intrigelor se uresce.
- 18 Cei simpli moscenesc nerođiă, Dară cei isteți se cunună cu sciință.
- 19 Înreutățitul se plăcă înaintea celor buni, Și nelegiuitul înaintea ușelor
- 20 Chiar și amicului său 'i este urit sermanul, [celui drept.
Dară numeroși *sunt* amicii celui avut.
- 21 Cel ce desprețuiesce pre aprópele său, acela păcătuesce,
Acela ânse ce se îndură de cei serman, fericite de el!
- 22 Nu se retăcesc cei ce escugetă reul?
Dară amor și fidelitate *este partea* celora ce escugetă binele.
- 23 La tot lucrul este câștig,
Dară vórbele cele vane ale buzelor *aduc* numai lipsă.
- 24 Coróna înțelepților *este* avuția lor,
Dară nebunia nerođilor *remâne* nebuniă.
- 25 Martorul fidel eliberéză suflete,
Un *martor* minciunos ânse spune minciuni.
- 26 În frica lui Iehova *este* siguranță tare, Și fiilor sei va fi refugiú.
- 27 Frica lui Iehova *este* sorginte a vieței,
Spre a se depărta de lajiurile morții.
- 28 Mărinea regelui *consistă* în mulțimea populului,
Și peirea principilor în lipsă de popul.
- 29 Cel ce este târđiú la mânia, *arétă* multă minte,
Acela ânse ce *este* ușor înlăritat, crește nerođia.
- 30 Ânima sănétósă *este* conservarea corpului,
Dară putređirea óselor *este* invidia.
- 31 Cel ce apésă pre serman, injură pre Creatorul său,
Acela ânse ce se îndură de serman, 'l onóră pre el.
- 32 În reutatea sa va fi împins nelegiuitul,
Dară dreptul are speranță *chiar și* la mórtea sa.
- 33 În ânima preceptului jace înțelepciunea,
Ceea ânse ce *este* în peptul nebunului, se va obsci.
- 34 Dreptatea ardică pre popul, Dară pecatul *este* rușinea națiunilor.
- 35 Bună-voința regelui *este* partea servului cu minte,
Dară *contra* celuiia ce face rușine, mânia sa.

CAPUL XV.

Continuarea tot a acestui sujet.

- 1 **R**espunsul blând înlătură furia,
Dară un cuvânt aspru crește mânia.
- 2 Limba înțelepților predă sciința, Dară gura nerođilor isvoresce
- 3 Pre tot locul *sunt* ochii lui Iehova; [nebunie.
Vedénd pre cei rei și pre cei buni.
- 4 Limba pacinică *este* un arbore al vieței,
Dară ceea ce are perversitate în sine, sfărămă spiritul.

Cel nerod desprețuiesce instrucțiunea tatului său,	5
Acela ânse ce iea sémă la remonstrare, este istețîu.	
in casa dreptului <i>este</i> multă avere,	6
Dară la venitul nelegiuitului <i>domnesce</i> turburare.	
Buzele înțelepților imprăscîă sciință, Dară ânima neroșilor nedreptate.	7
Sacrificiul nelegiuiților <i>este</i> abominațiune lui Iehova,	8
Dară rugăciunea oneștilor plăcerea lui.	
Abominațiune <i>este</i> lui Iehova calea nelegiuitului,	9
Acela ânse ce urmază dreptatea, pre acela 'l iubesc.	
Îndreptare nu place celuiă ce părăsesce calea,	10
Cel ce uresce remonstrarea, va muri.	
Infernul și abisul <i>sunt</i> înaintea lui Iehova,	11
Cu cât mai mult ânimele fiilor ômenilor.	
Deridătorul nu iubesc, se 'l mustre; Cu cei înțelepți el nu merge.	12
Ânimă voiôsă înveselește fația,	13
Dară prin întristeța ânimei se frînge spiritul.	
O ânimă precepută caută sciință,	14
Gura neroșilor ânse pasce pre nebuniă.	
Tôte țilele apesatului <i>sunt</i> rele,	15
Dară o ânimă voiôsă <i>este</i> un ospițîu continuu.	
Mai bine <i>esté</i> pușinul cu frica lui Iehova,	16
De cât multe tesaure și turburare cu ele.	
Mai bună <i>este</i> o mîncare de legume, unde <i>este</i> amor,	17
De cât de un boș îngrășiat, și ură cu dînsul.	
Omul întăritat escită desbaterile,	18
Dară cel târđiș la mânia potolesce cêrta.	
Drumul leneșului <i>este</i> ca un tufariș de spinî,	19
Dară cārarea oneștilor <i>ca</i> o cale bătută.	
Fiiul înțelept învoioșeză pre tatul,	20
Dară omul nerod desprețuiesce pre mama sa.	
Neroșia <i>este</i> bucuria celui fără de minte,	21
Dară barbatul prudent merge drumul seș drept.	
Fără consiliare se nimicesc cugetările,	22
Prin multă consiliare ânse se stabilesc.	
Omul are bucuriă de respunsul gurei sale,	23
Și un cuvênt la timpul cuvenit, cât de bun <i>este</i> ?	
Calea spre vieță <i>merge</i> tot în sus pentru cel înțelept,	24
Pentru ca se se depărteze de la infernul de jos.	
Casa mândrilor o surpă Iehova, Dară marginea veduvei o asicură.	25
Cugetele celui reș <i>sunt</i> abominațiune lui Iehova,	26
<i>Sacrificiele</i> cele mai pure ânse <i>sunt</i> cuvinte plăcute.	
Cel ce capetă căștig nedrept, turbură casa sa,	27
Acela ânse ce uresce mituirea, va trăi.	
Anima dreptului cugetă ceea ce are de respuns,	28
Gura nelegiuitului ânse isvoresce cele mai rele.	

- 29 Departe *este* Iehova de cei nelegiuîți, Dară rugăciunea celor drepti
 30 Lumina ochilor învoioșează ânima; [o ascultă.
 Vestea bună aduce mîduvă în oseminte.
 31 Urechia ce ascultă remonstrarea vieței,
 Va petrece între înțelepți.
 32 Cel ce refuză instrucțiunea, uresce sufletul său,
 Acela ânse ce ascultă remonstrarea, capătă minte.
 33 Frica lui Iehova *este* instrucțiunea înțelepciunii,
 Și înaintea onoriu *este* umilința.

CAPUL XVI.

Încrederea în Dumnezeu; puterea regilor și datoria lor.

- 1 Dispozițiunile ânimei *sunt* ale omului,
 Dară de la Iehova *vine* răspunsul limbei.
 2 Tóte căile omului *sunt* curate în ochii sei,
 Dară Iehova cercetéză spiritele.
 3 Afacerile tale încrede-le lui Iehova,
 Și așa cugetările tale vor fi afirmate.
 4 Iehova a făcut tóte pentru sine'si,
 Ba, chiar pre cel nelegiuit pentru ziua nefericirii.
 5 Abominațiune *este* lui Iehova tot *cel ce are* ânima îngănfată,
 Chiar și când mână se unesce cu mână nu va rămâne nepedepsit.
 6 Inicitea se împacă prin amor și fidelitate,
 Și prin frica lui Iehova se feresce de reu.
 7 Dacă Iehova are plăcere de căile unui om,
 Și pre inimicii lui 'i împacă cu dînsul.
 8 Mai bun *este* puçinul cu dreptate, De cât mult venit fără drept.
 9 Ânima omului deliberéză asupra câiî salé,
 Dară Iehova dirige pașii lui.
 10 Sentență divină *fiă* pre buzele regelui,
 În judicată gura lui se nu păcătuéscă.
 11 Dréptă balanță și cumpănă *sunt* ale lui Iehova,
 Tóte pondurile în pungă *sunt* opera lui.
 12 Abominațiune *fiă* regilor, a face nelegiuire,
 Căci prin dreptate se întăresce tronul.
 13 Buzele drepte *fiă* plăcerea regilor,
 Și pre cel ce vorbesce drept, pre acela se 'l iubéscă.
 14 Mânia regelui *este* nunțiu morții, Dară omul înțelept 'l va împaca.
 15 În privirea senină a regelui *este* vieță,
 Și îndurarea lui ca un nuor de plóiă târđiă.
 16 A posedea înțelepciunea cu cât mai bună *este* de cât aurul,
 Și a posedea inteligență *este* mai prețuit de cât argintul.
 17 Calea oneștilor *este*, a se feri de reu;
 Acela 'și păzescó sufletul său, carele ica sémă la calea sa.

Mândria merge înaintea derăpînării, Şi măreţia înaintea căderii.	18
Maî bine <i>este a fi</i> umilit cu cei sermanî, De cât a împărţi preada cu cei	19
Cel ce iea sémă la cuvânt, află binele,	[mândri. 20]
Şi cel ce se încrede în Iehova, ferice de el !	
Cel ce <i>este</i> înţelept de animă, se numesce prudent,	21
Şi vörbe plăcute îmulţesc învăţătura.	
Mintea <i>este</i> o sorginte a vieţii pentru posesorul ei,	22
Dară pedépsă pentru nebuni <i>este</i> nebunia.	
Ânima înţeleptului face prudentă gura lui,	23
Şi îmulţesce învăţătura pre buzele sale.	
Fagur de miere <i>sunt</i> vörbe plăcute, Dulci pentru suflet şi însănă-	24
<i>Este</i> o cale ce pare omului a fi dréptă,	[toşire óselor. 25]
Dar la urma sa tot <i>sunt</i> căi spre mörte.	
Fómea lucrătorului lucréză pentru el, Căci gura lui 'l silesce <i>la lucru</i> .	26
Omul scelerat cauzéză nenorocire,	27
Şi pre buzele lui <i>este</i> ca un foc arđtor.	
Omul pervers semină cértă ; Şi limbutul desbină pre amici.	28
Omul violenţei seduce pre amicul seú, Şi 'l conduce pre calea <i>ce</i> nu	29
El închide ochii, seî spre a escugeta cele perverse,	[<i>este</i> bună; 30]
Muşcându'şi buzele, esecută nefericire.	
Pirul cărunt <i>este</i> o corónă a onoriî, <i>Dacă</i> se află pre calea dreptăţii.	31
Cel ce <i>este</i> târđiú la mânia, <i>este</i> maî mare de cât un erou,	32
Şi cel ce scie a stăpăni sufletul seú, de cât un concerător de cetate.	
În sin se aruncă sorţiul, Dară de la Iehova <i>vine</i> tótă decisiunea lui.	33

CAPUL XVII.

Avantajele concordiei; pericolul certelor.

Maî bine <i>este</i> o bucăţică <i>de pâne</i> uscată, şi pace cu dēnsa,	1
De cât o casă plină de <i>vite</i> junghiate, <i>unde este</i> cértă.	
Servul prudent va domni preste fiul ce face ruşine,	2
Şi cu fraţi va împărţi moscenirea.	
Tigaiă de topit pentru argint şi coptor pentru aur,	3
Dară Iehova cercetéză ânimele.	
Făcătorul de rele iea sémă la buze nedrepte,	4
Minciunosul ascultă limba derăpînării.	
Cel ce deride pre cel serman, 'şi bate joc de Creatorul seú;	5
Cel ce se bucură de nenorocire, nu remâne nepedepsit.	
Cununa bătrânilor <i>sunt</i> copiiî copiilor, Şi gloria copiilor părinţiî lor.	6
Nu se cuvine nerodului vörbe nobile,	7
Cu atât maî puţin principelui gură minciunósă.	
<i>Ca</i> o pétă scumpă <i>este</i> darul în ochii posesorului seú;	8
Preste tot locul unde se întörce, face norocire.	
Cel ce acopere greşelele, 'şi căştigă iubire,	9
Acela ânse ce repetă un lucru, desbină pre amici.	

- 10 O muștrare pătrunde mai adânc la cel cu minte,
De cât o sută de lovituri la cel nerod.
- 11 Numai rescălă caută cel reu;
Dară un nunțiu spaimântător se va trămite contra lui.
- 12 Mai bine se întâmplă pre cine-va o ursică, lipsită de pui ei,
De cât un nerod în neroșia lui.
- 13 Cel ce remuneră binele cu reul,
De la casa aceluia nu se va departa reul nici o dată.
- 14 Începutul certei *este*, ca când s'ar da drum apelor,
De aceea, înainte de a izbucni ea, lasă-te de certă!
- 15 Cel ce justifică pre nelegiuitul și cel ce condamnă pre cel drept,
Ei amendoii *sunt* abominațiunii lui Iehova.
- 16 La ce bani în mâna nerodului?
Spre a cumpăra înțelepciune? Dară 'i lipsesce mintea!
- 17 Un amic iubesc în tot timpul, Și devine frate în nevoie.
- 18 Lipsit de minte *este* cel ce dă mâna, Cel ce garantează pentru
- 19 Cel ce iubesc certă, iubesc păcat, [apropiele se.
- Cel ce 'și edifică porța sa pre înaltă, caută ruinare.
- 20 Cel ce *este* depravat în inimă, nu află binele,
Și cel ce are limbă sucită, cade în nenorocire.
- 21 Cel ce nasce pre un nerod, supărare are cu dânsul,
Și nici o bucurie nu are tatul unui nebun.
- 22 O inimă voioasă *este* bună pentru însănătoșire,
Dară spiritul zdrobit *sécă* osemintele.
- 23 Mituirea din sin o ica nelegiuitul, Spre a suci căile judecării.
- 24 Înțelepciunea *este* înaintea celui cu minte,
Dară ochii nerodului *sunt* la marginea pământului.
- 25 Supărare pentru tatul se *este* fiul nerod,
Și tristeță pentru aceea care 'l-a născut.
- 26 Nu *ar fi* bine a pedepsi pre cel drept, A bate pre nobil pentru
- 27 Cel ce posedă cunoscință, 'și moderăză cuvintele sale; [dreptate.
Un barbat prudent *este* liniscit de spirit.
- 28 Chiar însuși nebunul, când ar tăce, ar fi ținut de înțelept,
Și de precept, când ar închide buzele sale.

CAPUL XVIII.

Lauda înțelepciunii; urmări neplăcute ale neroșiei.

- 1 **O**mul singulariu caută ceea ce dorește,
Și se amestecă în tot felul de afaceri.
- 2 Nerodului nu 'i place prudența, Ci numai descoperirea inimii sale.
- 3 De vine nelegiuitul, vine și desprețul, Și cu rușinea oprobriul.
- 4 Ape adânci *sunt* vorbele din gura unui barbat;
Pârui curători *este* izvorul înțelepciunii.
- 5 Nu *este* bine, a se uita la persoana nelegiuitului,
Spre a înfrânge pre cel drept înaintea judecării.

Buzele nerodului vin la c ^{er} tă,	Și gura lui pr ^o v ^o că la lovitur ⁱ .	6
Gura nebu ⁿ ului este nenorocirea lui,		7
Și buzele sale sunt la ⁱ u ^ș pentru vie ^ț a lui.		
Cuvintele limbutului sunt ca nisce licărir ⁱ ,		8
Ele se cobor în năun ^t rul pântecel ^u i.		
Cel ce este negl ⁱ gent în lucrul se ^u ,	Este frate cu risipitorul.	9
Turnul cel mai tare este numele lui Iehova:		10
Într'acolo va aler ^g a cel drept, și va fi ocrotit.		
Avu ^ș ia avutului 'i este lui o cetate tare,	Și ca un mur înalt în ima-	11
Înaintea căder ⁱ i se ardică ânina omului,	[gina ^ș iunea sa.	12
Și înaintea onor ⁱ i este umilin ^ș ă.		
Cel ce respunde înainte de a asculta,	Ac ^{es} ta 'i va fi lui nebuni ^ș a și	13
Spiritul barbatului sufer ^e morbul se ^u ,	[ru ^ș ine.	14
Dară pre un spirit sdrobot, cine 'l p ^o te suporta?		
Ânina celui precept dobând ^e sc ^e sciin ^ș ă,		15
Și urechia înțelep ^t ilor caută sciin ^ș ă.		
Darul omului 'i procură loc,	Și 'l duce înaintea celor mar ⁱ .	16
Drept pare a fi în causa sa cel ce vine mai ânt ^e i ^u ,		17
Dară când vine adversariul lui, atunci 'l cercel ^e ză.		
Sortiul face se înceteze cetele;	Chiar între cei puțin ⁱ decide.	18
Un frate înjurat este mai gre ^u de dobând ⁱ t de cât o cetate întărită,		19
Și cetele lor sunt ca z ^e v ^o rele unei forte ^r e ^ș e.		
Din fructul gure ⁱ se satură corpul fiă-căruia,		20
Și din venitul buzelor lui se satură.		
M ^o rtea și vie ^ț a sunt în puterea limbei;		21
De aceea cei ce o iubesc, vor mânca din fructele sale.		
Cel ce a ^u afla o femeia ^ș , a ^u aflat un bun,		22
Și a ^u ob ^t inut flav ^o re de la Iehova.		
Împlorător vorbesce sermanul,	Dară avutul respunde cu duri ^ș iune.	23
Cel ce iubesc multe societă ^ș i, trebue se se ruineze,		24
Dară un amic adev ^e rat este mai alipit de cât un frate.		

CAPUL XIX.

Compătimire pentru sermanⁱ; moderare în mâniă.

M ai bun <i>este</i> sermanul carele ămbă în integritatea sa,	1	
De cât cel ce are buze perverse și este nerod.		
Sufletul fără prevedere nu <i>este ce-va</i> bun,	2	
Și cel ce face pas precipitat, greșesce.		
Nebunia omului sucsce calea lui,	3	
Și ânima lui se mânia contra lui Iehova.		
Avuția îmulșesce numărul amicilor,	4	
Dară sermanul <i>este</i> lăsat de amicul seū.		
Martorul fals nu remâne nepedepsit,	Și cel ce spune minciunl,	5
Mulți lingușesc fația principelui,	[nu va scapa.	6

- Și flă-cine *este* amicul celuiia ce dă daruri.
 7 Toți frații seracului 'l uresc pre el,
 Cu cât mai mult se retrag de la el amicii lui!
 Veneze el după cuvinte, ele nu însemnează nimic.
 8 Cel ce 'și dobândește minte, iubesc suflul său,
 Cel ce conservă prudența, află un bun.
 9 Martorul fals nu rămâne nepedepsit, Și cel ce spune minciuni,
 10 Nu se cuvine nerodului plăcere, [va peri.
 Cu cât mai puțin servului, a domni preste princip.
 11 Prudența omului 'l face târziu la mânia,
 Și onoarea lui *este* a trece preste greșelă.
 12 Ca ragetul leului *este* mânia regelui,
 Dară ca roa pre erbă favoarea lui.
 13 Nefericire *este* fiul nerod pentru tatăl său,
 Și certele femeiei o stropitură continuă.
 14 Casă și avere se moscenesce de la părinți,
 Dară o femeie cu minte de la Iehova.
 15 Lenea *te* face a căde în adormire, Și un suflet leneșiu va flă-
 16 Cel ce păzește preceptul, 'și păzește viața sa, [mânzi.
 Dară cel ce nu ia sémă la căile sale va muri.
 17 Cel ce se îndură de seraci, împrumută pre Iehova,
 Și el 'l va remunera pentru ceea ce au făcut.
 18 Pedepsește pre fiul teș, fiind încă speranță,
 Și nu lăsa ca suflul teș se'l cruțe pentru strigătul lui.
 19 Cel ce *este* de mare mânia, va suferi pedepsa,
 Căci dacă 'l răpesci, mai măresci încă *mânia*.
 20 Ascultă consiliu și primește instrucțiune, Ca la finit se devii înțelept.
 21 Multe gânduri *sunt* în înima omului, Dară consiliul lui Iehova va sta.
 22 Ornamentul omului *este* bunătatea lui,
 Și mai bun *este* un serman, de cât un minciunos.
 23 Frica lui Iehova *conduce* la viață,
 Și cel ce o are, rămâne în abundență, nu se va lovi de reș.
 24 Dacă leneșul pune mâna sa în strachină,
 Nicl nu o aduce la gura sa.
 25 Bate pre deridătorul, și se va face cu minte cel simplu,
 Și muștră pre cel cu minte, și el va veni la precepere.
 26 Fiul carele aduce rușine și opobriu,
 Ruinează pre tatăl, alungă pre mama.
 27 Păzește-te, fiul meu, a asculta instrucțiuni,
 Căci abat de la cuvintele înțelepciunii.
 28 Martorul scelerat deride dreptatea,
 Și gura nelegiuitului înghite inicitatea.
 29 Preparate *sunt* judecări pedepsitoare pentru deridători,
 Și lovituri pentru spinarea neroșilor.

CAPUL XX.

Pericolul beției. Ecitate în comerț.

- D**eridător *este* vinul, și tumultuoasă băutura cea tare, 1
 Și ori-și-cine se amețesce de aceste, nu este înțelept. 2
 Ca ragetul leului *este* spaima regelui, 3
 Cel ce 'l irită, păcătuiesc contra sa însu'și. 4
 Onoare 'i *este* barbatului, a se lăsa de sfadă, 5
 Dară tot nebunul se aprinde. 6
 Din cauza frigului nu ară leneșul; 7
 Cerșetoresce pre la secerișiu, dară în zadar. 8
 Apă adâncă *este* consiliul în ânima unui om, 9
 Un om prudent ânse 'l scôte *dintr'ânsul*. 10
 Mulți ômeni se fălesc, fiă-carele de bunătatea sa, 11
 Dară cine ôre află pre barbatul fidel? 12
 În integritatea sa âmblă cel drept, 13
 Ferice de copiii lui după dânsul! 14
 Regele ședând pre tronul judicâții, Împrăscă cu ochii sei tot reul. 15
 Cine pôte dice: „Curată 'mi-am conservat ânima mea; 16
 „Sum curat de pecatul meu“? 17
 Pond diferit, măsură diferită, *Amenduo* *sunt* abominațiunii lui 18
 Chiar și un copil se pôte cunôsce în jocurile sale, [Iehova. 19
De va fi curată și dreptă fapta sa. 20
 Auziul urechiei și viđiul ochiului, Iehova pre amenduo le-aŭ făcut. 21
 Nu iubi somnul, ca se nu serăcesci; 22
 Deschide'ți ochii tei, și vei ave pâne de ajuns. 23
 Reŭ, reŭ! dice cumpărătorul; Ânse cum s'aŭ dus, se laudă. 24
 Fire-ar aur și multe mărgăritarie, 25
 Dară buzele înțelepte *sunt* ornamentul cel mai prețios. 26
 Iea'î vestmântul, căci aŭ fost garant pentru un strein, 27
 Și pentru cea streină împlinesc'î pre el. 28
 Dulce 'i *este* barbatului pânea încelăciunii, 29
 Dară în urmă gura lui se împle cu prundișiu. 30
 Propunerile se stabilesc prin consiliare, 31
 De aceea începe resbelul cu deliberațiune. 32
 Calumniatorul descopere secretele, Nu âmbla decî cu cel limbut. 33
 Cel ce blăstemă pre tatul seŭ, seŭ pre mama sa, 34
 Lumina aceluta se stinge în întunericul cel mai negru. 35
 Averea care la început s'aŭ răpit cu iuțelă, 36
 La fine nu se bine-cuvânteză. 37
 Nu dice: „Vreŭ se resbun reul!“ Ascéptă pre Iehova, și el te va 38
 Abominațiune *este* lui Iehova pondul diferit, [ajuta! 39
 Și cumpăna falsă nu *este* bună. 40
 Prin Iehova *se dirig* pașii omului, 41
 Căci omul, ce înțelege el din calea sa? 42

- 25 Lațiu *este* pentru om a *ține* pre iute: „Consecrat!“
 Și apoi a cercela voturile.
 26 Regele înțelept înprăscă pre cei nelegiuți,
 Și rotesce preste dênșii róta.
 27 Lumină a lui Iehova *este* sufletul omului,
 Ea *cercă* tot năuntru lui.
 28 Amor și fidelitate ocrotesc pre rege,
 Și prin iubire 'și sprijine tronul seú.
 29 *Fala* junilor *este* puterea lor,
 Și ornamentul bătrânilor pîrul cărunț.
 30 Văntăile unei rănii *sunt* meșie îndreptătoare pentru cel reú,
 Și loviturile cari *strebă* până în năuntru lui.

CAPUL XXI.

Dumneșeu dirije anima regilor. Datoriile omului.

- 1 *Că* pârle de ape *este* anima regelui în mânia lui Iehova,
 În cotro vroește, într'acolo pôte se o îndrepte.
 2 Tótă calea omului *este* dréptă în ochii seí,
 Dară Iehova cercetăză animele.
 3 A face dreptatea și judicata,
Este lui Iehova mai preferabil de cât sacrificie.
 4 Privire mândră și animă trufașă
 Și lumina nelegiuților *sunt* pecat.
 5 Cugetele diligenților *produc* numai abundență,
 Dară ale aceluia ce *este* iute, lipsă numai.
 6 Dobândirea tesaurilor prin limba înclăciunî,
Este ca suflarea cea trecătoră; Cei ce caută mórtea, *le caută pre ele.*
 7 Predarea nelegiuților 'i răpesc *chiar* pre dênșii.
 Fiind că refușă de a face cele drepte.
 8 Sucit *este* drumul îngreuiatului cu pecate,
 Dară lucrul celui curat *este* drept.
 9 Mai bine *este* a locui în colțiul unui acoperimênt,
 De cât la o femeie sfădăciósă, și în casă mare.
 10 Sufletul nelegiuitului poftescă rele,
Chiar și amicul lui nu află compătimire în ochii seí.
 11 Când se pedepsescă deridătorul, cel simplu devine înțelept,
 Când se învêță înțeleptul, crește sciința.
 12 Dreptul consideră casa nelegiuitului:
Dumneșeu precipită pre nelegiuiți în nefericire.
 13 Cel ce 'și astupă urechia de strigătul sermanului,
 Va chiăma și el, și nu va fi ascultat.
 14 Darul în ascuns îmblânDESCă mânia,
 Și mituirea în sin furia cea mai mare.
 15 Bucurie *este* dreptului de a face drept, Spaimă ANȘE făcătorilor de rele.

Omul carele se retăcesce din calea înțelepciunii,	16
Repaos va afla în adunarea morților.	
Cel ce iubese petrecerile, va fi om de nevoie,	17
Cel ce iubese vinul și oleul, nu va fi avut.	
Rescumpărare va fi nelegiuitul pentru cel drept,	18
Și trădătorul pentru cel onest.	
Mai bine <i>este</i> a locui în desert,	19
De cât lângă o femeie sfadăcișă și supărătoară.	
Tesauri prețioși și oleu <i>sunt</i> în casa înțeleptului,	20
Dară omul nebun le risipește.	
Cel ce urmăze dreptatea și iubirea, Acela află viață, fericire și onoare.	21
În cetatea eroilor intră înțeleptul, Și surpă tăria în care s'au în-	22
Cel ce 'și păzește gura sa și limba sa,	[creșt. 23
Păzește sufletul său de pericole.	
Cel ce <i>este</i> superb, și arogant — numele celuiia <i>este</i> deridător —	24
Lucrăze în mânia și mândrie.	
Aplecarea leneșului 'l face se mără,	25
Fiind că mânele lui refuză de a munci.	
El doresce cu lacomie totă ziua, Cel drept ânze dă, și nu reține.	26
Sacrificiul nelegiuiților <i>este</i> abominație,	27
Mai ales, când 'l ofer cu cuget rău.	
Martorul fals va peri,	28
Acela ânze ce vorbesce ceea ce aude, vorbesce cu isbândă.	
Omul nelegiuit se sumeșce cu fruntea sa ,	29
Cel onest ânze iea sēmă la cărările sale.	
Nici o înțelepciune, nici o prudență,	30
Nici un consiliu <i>nu pōte nimic</i> contra lui Iehova.	
Bine pōte se <i>fiă</i> pregătit calul pentru ziua de luptă;	31
Victoria ânze <i>vine</i> de la Iehova.	

CAPUL XXII.

Renumere bun, și meșiere spre a' l căpeta.

M ai preferabil <i>este</i> un nume <i>bun</i> , de cât mare avuție,	1
O stīmă bună mai bună de cât argint, și de cât aur.	
Avutul și sermanul se întempină, Iehova 'l-au făcut pre toți.	2
Cel cu minte vede reul și se ascunde,	3
Dară cei simpli trec, și se pedepesc.	
Urmarea umilinței și a fricei lui Iehova <i>este</i> : Avuție, și onoare, și viață.	4
Spini, lațuri <i>sunt</i> în calea celui pervers,	5
Acela <i>ânze</i> ce vroesce a'și păstra viața, depărteze-se de dênsele.	
Educă pre un copil pre calea pre care <i>trebuie</i> se âmbles,	6
Și când îmbetrănesce, nu se va abate de la acesta.	
Avutul domnesce preste serman,	7
Și cel ce se împrumută, devine servul creditorului.	

- 8 Cel ce semină nedreptate, va culege nefericire,
 Și ênsu'si prepară vearga pedepsei sale.
- 9 Ochiul bine-voitor bine-cuvântat va fi,
 Căci din pâinea sa dă sermanilor.
- 10 Depărtază pre deridător, și ese sfada, Și certa și rușinea se finesc.
- 11 Cel ce iubesc o inimă curată,
 Buzele aceluia au nuri; amicul lui va fi regele.
- 12 Ochiul lui Iehova custodiază pre om de cunoscință,
 Dară confundă vorbele trădătorului.
- 13 Leneșul dice: „Leul este afară;
 „Chiar în meșlocul stradelor ași pute fi zugrumat.“
- 14 Gura femeilor streine este o grăpă adâncă,
 Acela cade într'ênsa, pre carele 'l lovesce mânia lui Iehova.
- 15 Nebunia este atârnată de înima copilului,
 Ânsa vearga pedepsitoră o va scôte dintr'ênsa.
- 16 Cel ce apăsă pre cel serman, spre a se înavuți,
 Și dă celui avut, acela va suferi lipsă.

P A R T E A III.

- 17 **P**lécă urechia ta, și ascultă cuvintele înțelepților,
 Și îndreptă'ți înima ta către înțelepciunea mea.
- 18 Căci sunt plăcute, când le păstrezi în năuntru te, tu,
 Și le așezi tot o dată pre buzele tale.
- 19 Ca încrederea ta se fiă în Iehova,
 Astă-ți te-am învățat acesta, da, pre tine.
- 20 Nu 'ți-am dat prescrierile cele mai escelente,
 Prin consiliu și știință?
- 21 Ca se te fac cunoscut cu cuvintele cele adevărate și sicure,
 Ca se poți răspunde cuvinte ale adevărului celor ce te trimit.
- 22 Nu despoia pre cel serman, fiind că este serman;
 Și nu apesa pre cel serac în pôtă.
- 23 Căci Iehova apără cauza lor, Și predă viața celor ce 'i predă.
- 24 Nu te însoți cu barbatul mânios, Și nu petrece cu omul furios.
- 25 Ca se nu înveți moravurile lui, Și se nu poți în pericol sufletul te.
- 26 Se nu fii unul dintre cei ce dau înăna,
 Dintre cei ce garantează pentru datorie;
- 27 Când n'ai nimic, spre a plăti; Pentru ce se'ți iee patul te de
- 28 Nu muta marginea cea vechiă ce au pus-o părinții tei. [sub tine?
- 29 De vei vide pre un barbat iscusit în afacerea sa,
 Acela va sta înaintea regilor,
 Și nu va sta înaintea ómenilor ne'nsemnați.

CAPUL XXIII.

Lecțiune de înțelepciune.

- Când șezi se mânca cu un domnitor, 1
 Lea sémă bine, cine *este* înainte'ți!
- Ênsu'ti 'ți-ai pune cuțitul în gât, Dacă *esci* un om lacom. 2
 Nu poști după licăririle sale, Căci *sunt* bucate ale încelătoriei. 3
 Nu te osteni, spre a te înavuți; Lasă-te de propria'ti înțelepciune. 4
 Veî arunca ôre ochii tei după un ce care nu este nimic? 5
 Căci *avufia* 'și face aripe.
 Asemenea vulturului sbóră la ceriũ.
- Nu mânca la pânea invidiatorului, Și nu poști după licăririle lui. 6
 Căci precum discordia *este* în sufletul lui așa este; 7
 „Măncă și be“ 'ți dice ție; Dară *acésta* nu e gândul lui cu tine.
 Bucata *ce* ai mâncat-o, o vei vërsa éráși din tine, 8
 Și ai perdut cuvintele'ti amicale.
 În urechile nebunului nu vorbi; 9
 Căci vörbe și cât de înțelepte le desprețuesce.
- Nu muta marginea vechiă, Și nu veni în câmpul orfanilor. 10
 Căci resbunătorul lor *este* putinte; El va apăra cauza lor contra ta. 11
 Plécă ânima ta la instrucțiune, Și urechile tale la cuvintele sciinței. 12
 Nu reține copilului corecțiunea; Dacă 'l vei bate cu vearga, nu va 13
 Cu vearga se'l bați, Ca se mântui sufletul lui de peire. [muri. 14
 Fiul meu, când ânima ta este înțeleptă, 15
 Se bucură ânima mea, da, propria mea.
- Și rerunchii mei se veselesc, Când buzele tale vorbesc ceea *ce este* 16
 Anima ta se nu invidieze pre cel pécătoși; [drept. 17
 Ci totă ziua *fi* în frica lui Iehova.
- Căci în adevêr, este o respălăire, Și speranța ta nu va peri. 18
 Ascultă, fiul meu, și fi înțelept, Și dirige ânima ta pre calea 19
 Nu fi între bēutorii de vin, [cea *dréptă*. 20
 Nici între nesățioșii mănători de carne.
- Căci bețivul și mănătorul serăcesc, 21
 Și în trență imbracă somnul *pre un barbat*.
- Ascultă pre tatul teũ; el te-aũ nascut; Și nu desprețuii pe mama ta, 22
 Cumpără adevêrul, și nu'l vinde, [când va îmbêtrâni. 23
 Înțelepciune și instrucțiune și inteligență.
- Tatul celui drept se va bucura, 24
 Si cel ce aũ nascut pre un înțelept, se va veseli.
 Tatul teũ și mama ta se vor bucura, 25
 Și ceea care te-aũ nascut, se va veseli. *
- Dă'mi, fiul meu, ânima ta, Și ochii tei se iéu sémă la căile mele. 26
 Căci o grópă adâncă *este* meretricea, Și cea streină fântână strimță. 27
 Da, ea pândesce ca pre preadă, 28
 Și înmulțesce pre cel pécătoși între ômenî.

- 29 Cine are durere? cine are suferință?
Cine are sfadă? cine are supărare?
Cine are râni pentru nimic? cine are ochi roși?
- 30 Ceî ce şed mult la vin, Ce vin, se gusteze vinuri amestecate.
- 31 Nu te uita la vinul când este roşiu,
Când dă colorea sa în cupă, *când* se mişcă bine.
- 32 La urmă împunge ca un şerpe, Şi rănesce ca o viperă.
- 33 Ochiî teî vor vede femeî streine, Şi ânima ta va vorbi pervers.
- 34 Da, veî fi ca cel ce jace în meşîlocul mârîi,
Şi cel ce jace sus pre catarg.
- 35 „Eî me bătură, eî nu simţîu nicî o durere,
„Eî me împinseră, eî nu simţîu nimic;
„Când me voiî descepta, éráşî 'l voiî căuta.“

CAPUL XXIV.

Urmările cele triste ale societăţilor rele şi ale lenei.

- 1 Nu învidia pre ómenîi reî,
Nici nu poşti a fi cu dênşîi.
- 2 Căcî stricăciune cugetă ânima lor, Şi buzele lor vorbesc nenorocire.
- 3 Prin înţelepciune se edifică o casă, Şi prin prudenţă se întăresce.
- 4 Şi prin sciinţă se împlu camerile, Cu tóte tesaurele preţioşe şi plăcute.
- 5 Barbatul înţelept *este* tare, Şi barbatul sciinţei întăresce puterea.
- 6 Căcî cu consilie bune poţi se'ţi faci resbelul,
Şi victoria *depinde* de la multă consiliare.
- 7 Pré înaltă *este* nebunului înţelepciunea;
În pórtă nu 'şi deschide gura sa.
- 8 Cel ce cugetă de a face rele, Acela se numesce : maestru în intrige.
- 9 Cugetul nebuniei *este* pecat,
Şi abominaţiune *este* omului deridătorul.
- 10 De perţi curagiul în şiua nevoiei, Puterea ta *este* mică.
- 11 Scapă pre cei răpiţi la mórte,
Şi pre cei ce *sunt* aprópe a fi tăiaţi, O, senute dai în laturî *de*
- 12 De veî dice: „Éca! noi nu o am sciut!“ [la acestia!
În adevêr! au n'ău observat-o cea ce cercetéză ânimele?
- Şi cel ce păstrează sufletul teî o scie, Şi va resplăti fiă-căruîa
- 13 Măncă, fiul meî, miere, fiind că *este* plăcută, [după fapta sa.
Şi fagur *ce este* dulce pre ceriul gureî tale.
- 14 Tot aşia se înveî înţelepciune pentru sufletul teî,
De ai aflat-o, ai o resplătire, Şi speranţa ta nu va peri.
- 15 Tu, nelegiuitule, nu pândi la locuinţa celui drept,
Şi nu despoia liniscita lui colibă.
- 16 Căcî de şapte orî va pica cel drept, şi éráşî se va scula:
Dară nelegiuiţil per în nenorocire.
- 17 De pică inimicul teî, nu te bucura,

Și de se clătesce, se nu se veselăscă ânima ta!	
Ca se nu védă Iehova, și se fiă displăcut în ochiul lui,	18
În cât se'și întorcă mânia sa de la dânsul.	
Nu te aprinde contra făcătorilor de rele,	19
Și nu învidia pre cei nelegiuiți.	
Câci pentru cel reu nu va fi resplătire, Lumina nelegiuiților se va	20
Teme-te de Iehova, fiul meu, și de rege;	[stinge. 21
Cu resculătorii nu te asocia!	
Câci de o dată isbucnesce ruina lor; Și nenorocirea pentru ambii,	22
Și acesta este pentru înțelepți:	[cine o poate prevedea? 23
Nu este bine a căuta la persoană la judicată.	
Cel ce dice cătră cel nelegiuit: „Esci drept!“	24
Pre acela 'l vor blăstema populi, 'l vor urî națiunile,	
Dară cei ce 'i mustră, aceia vor afla laudă,	25
Și preste acestia va veni bine-cuvântarea celor buni.	
Cel ce dă vörbe drepte, Aceluia 'i se sărută buzele.	26
Îndeplinesce'ți tréba ta afară, Și îngrijesce-te de dânsa la câmpul teü;	27
După aceea edifică'ți casa ta.	
Fără motiv nu fi martor contra aprópelui teü;	28
Câci ai pute se amăgesci cu buzele tale.	
Nu dice: „Precum 'mi-aũ făcut mie, vreü se'i fac și eü;	29
„Fia-câruiă vreü se'i resplătesc după fapta sa.“	
Trecuiü pre lângă câmpul unui om leneșiü,	30
Și pre lângă via unui om fără de minte.	
Și éca, preste tóte crescură cârdi, Suprafația 'i acoperiaü spinü,	31
Și murul de petre era surpat.	
Când vëduiü acestea mi le luaiü la ânimă,	32
Observaiü și primiiu instrucțiune:	
Puțin somn, âncă pučină dormitare, Pučină aședare a mânelor spre	33
Și ca un hoiiü te surprinde miseria	[culcare. 34
Și lipsa ca un barbat înarmat.	

P A R T E A IV.

CAPUL XXV.

*Percepte în privința mândriei, despre moderarea în vörbă, despre bine-facere
contra înimicilor.*

Și acestea sunt proverbe de ale lui Solomon,	1
Pre cari le-aũ adunat barbații lui Hezekia, regele lui Iuda.	
Gloria lui Dumnezeu este a ascunde un lucru,	2
Dară gloria regilor a cerceta un lucru.	
Ceriu din cauza înălțimii, și pământul din cauza adâncimii,	3
Și ânima regilor sunt nepătrundătoare.	
Osebesce zgura de argint, Apoi va eși un vas al argintariului.	4

- 5 Depărtază pre nelegiuitul de dinaintea regelui,
Apoi prin dreptate tronul lui se va întări.
- 6 Nu te mândri înaintea regelui, Și nu sta pre locul celor mari.
- 7 Căci mai bine *este* se'ți dăcă ție: „Sui-te în cóce!“
De cât se te pogori în prezența unui mai mare;
Ceea ce *adese* ori o vędură ochii tei.
- 8 Nu eși în grabă la cęrtă, Căci alt feliu ce vei face în fine,
Când adversariul teu te va rușina pre tine?
- 9 Trateză cauza ta cu aprópele teu,
Fără de a descoperi secretul altuia.
- 10 Ca se nu te defăime cel ce o va auzi,
În cât se nu lipsescă vórbă rea de la tine.
- 11 Mere de aur în paniere de argint, *Este* o vórbă ȑisă la timpul
- 12 Cercele de aur și ornament de aur, [cuvénit.
Este muștrătorul înțelept pentru o urechiă ascultătoră.
- 13 Ca neua recoritoră în timpul culesului,
Este un nunțiu fidel pentru cei ce'l trămit;
Căci restaureză sufletul domnului seú.
- 14 Ca uuori și vęnt fără plóia,
Este barbatul carele se fălesce cu un dar fals.
- 15 Prin paciență se póte îndupleca un principe,
Și o limbă móle frânge ósele.
- 16 De găsești miere, mănă *numai* câte'ți priesce,
Ca se nu te presaturí de ea, și se o verși éráși din tine.
- 17 Rare ori pune piciorul în casa amicului teú,
Ar pute se se desgusteze de tine, și se te uréscă.
- 18 Cel ce vorbește mărturiă falsă contra aprópelui seú,
Este secure și spadă și săgétă ascuțită.
- 19 Încrederea într'un nefidel în timpul nevoiei,
Este ca un dinte rupt și un picior olog.
- 20 Cel ce cântă cântări pentru o ánimă tristă,
Este ca și acela ce desbracă vestmęntul în ȑiua frigului,
Și vérsă oțet pre nitru.
- 21 Dacă 'i *este* fóme uritorului teú, satură'l cu pâne,
Și dacă 'i *este* sete, adapă'l cu apă.
- 22 Căci vei aduna cărbuni de foc pre crescetul seú,
Și Iehova 'ți-o va recompensa.
- 23 Vęntul de médiă-nópte produce plóia,
Și o fațiă scărbită limba cea ascunsă.
- 24 Mai bine *este* a locui în colțitul unui acoperimęnt,
De cât lângă o femeia sfădăciósă, și în casă mare.
- 25 O scire bună din țearră depărtată,
Este ca apă recoritoră pentru sufletul însetat.
- 26 Dreptul carele se clatină înaintea nelegiuitului,
Este ca un isvor turbur și ca o fóntână stricată.

A mănca pré multă miere nu <i>este</i> bine,	27
Și alergarea după gloriă <i>nu este</i> de laudat.	
Ca o cetate surpată fără muri <i>este</i> acela,	28
Carele n'are stăpânire preste spiritul seü.	

CAPUL XXVI.

Purtarea ce este a se păzi față cu cei neroși. Descrierea leneșilor și a părților lor.

P recum néua în <i>timpul</i> verei, și plôia în <i>timpul</i> culesului,	1
Așa onóre nu se cuvine nerodului.	
Precum paserea <i>vine</i> spre a fugi; precum rundunica spre a sbura.	2
Așa și blăstemul cel nemeritat — nu lovesce.	
Biciul <i>este</i> pentru cal, frénul pentru asin,	3
Și vearga pentru spinarea nerodului.	
Nu răspunde nerodului după neroșia lui, Ca se nu te faci aseme-	4
Răspunde nerodului după neroșia lui, [nea lui.	5
Ca se nu fiă înțelept în ochii seî.	
Cel ce trâmite veste printr'un nerod,	6
<i>Este</i> ca cel ce taiă picióarele, carele be violență.	
<i>Precum</i> se clatină șelele ologului,	7
Așa <i>este</i> proverbul în gura neroșilor.	
Ca o pungă cu petre scumpe pre o grămadă de petre,	8
Așa și cel ce dă onóre nerodului.	
Ca un spin <i>ce</i> întră în mâna îmbetatului,	9
Așa <i>est</i> proverbul în gura neroșilor.	
Cel puteric face se se cutremure tóte,	10
'Și tocmesce neroși, 'și tocmesce trecători.	
Precum se întórce cănele câtră vomitura sa,	11
Așa comite nebunul din nou nebunia sa.	
De veși pre cine-va înțelept în ochii seî,	12
<i>Este</i> mai nultă speranță pentru un nerod de cât pentru dñsul.	
Leneșul <i>dice</i> : Un leü <i>este</i> pre stradă, Un leü pre căi!	13
Ușa se învêrtesce în țîținele ei, Asemenea și leneșul în patul seü.	14
Leneșul pune mâna sa în strachină,	15
<i>Dar</i> ă cu anevoiă o aduce la gura sa.	
Leneșul <i>este</i> mai înțelept în ochii seî	16
De cât șapte consilierî prudenți.	
• Cel ce se aprinde în trecét asupra unei certe ce nu'l <i>privesce</i> pre el,	17
<i>Este</i> ca cea ce apucă cănele de urechi.	
Ca un nebun ce aruncă torcie aprinse, săgete, și mórte,	18
Așa <i>este</i> acela <i>carele</i> încelă pre amicul seü,	19
Și apoi <i>dice</i> : Óre nu glumesc?	
Dacă nu mai sunt lemne se stinge focul,	20
Și dacă nu mai <i>este</i> calumniatorul încetăză certa.	
Cărbunii <i>sunt</i> pentru jaratic, și lemnele pentru foc,	21
Și un sfădăcios pentru așîțarea certei,	

- 22 Cuvintele calumniatorului *sunt* ca nisce licăriri,
 Și se cobor în năuntru pântecelui.
- 23 Argint sgarat turnat preste vas de lut
Sunt buzele aprinse cu o inimă rea.
- 24 Cel ce uresce se preface prin buzele sale,
 Și păstrează încelăciunea în năuntru se;
- 25 Când 'ți vorbește grațios, nu'l crede,
 Căci șapte abominațiuni *sunt* în înima sa.
- 26 Ura se poate ascunde sub amăgire,
Totuși reutatea urătorului va fi descoperită în adunare.
- 27 Cel ce sapă gropă însuși cade în ea; Și pétra ce o retogolesce, cade
- 28 Limba falsă uresce *pre cei ce* i-au precipitat, [érašî asupra lui.
 Și o gură lingușitoare cauzează stricăciune.

CAPUL XXVII.

Nesicuranța viitorului; a ave îngrijire de turme.

- 1 Nu te lauda cu ziua de mâne,
 Căci nu ști ce poate produce o zi.
- 2 Un altul se te laude, și nu propria ta gură,
 Un strein, și nu propriile tale buze.
- 3 Pétra *este* grea, năsipul *are* greutate,
 Dară mânia nebunului *este* mai grea de cât amenduoe.
- 4 Crudă *este* furia, și mânia *ca* o înundațiune,
 Dară cine poate subsista înaintea jalusiei.
- 5 Mai bună *este* remonstrare publică de cât amorul ascuns.
- 6 Rânela de la amic *sunt* cu bună credință,
 Dară amăgitore *sunt* sărutările inamicului.
- 7 Cel ce *este* sătul calcă fagurul în picioare,
 Dară cel ce *este* flămând, acelaia chiar toate cele amare 'i *sunt* dulci.
- 8 Ca o pasere ce este isgonită din cuibul ei,
 Așia *este* barbatul carele este isgonit din patria sa.
- 9 Oleu și tămăiări veselesc înima,
 Așia și dulcele amicului prin consiliu bine-voitor.
- 10 Pre amicul tău și pre amicul tatului tău nu 'i lăsa;
 Apoi nu trebuie se te duci în casa fratelui tău în ziua nenorocirii.
 Mai bun *este* un vecin în apropiere de cât un frate în depărtare.
- 11 Fi înțelept, fiul meu, și bucură înima mea;
 Ca se pot da răspuns celui carele me defaimă.
- 12 Cel cu minte vede reul și se ascunde,
 Anse cei simpli trec și se pedepsesc.
- 13 Ieă 'i vestimentul! căci au fost garant pentru un strein,
 Și pentru cea streină împlinesc-l pre el!
- 14 Dacă cine-va bine-cuvăntază pre amicul său cu voce tare încă
 'I se va lua acesta drept blăstem. [de des-de-demăneșă,
- 15 O bură constantă în ziua ploier, Și o femeie sfădăciasă sunt una;

Cel ce o reține reține vântul; „O! alifia pentru drépta mea!” va 16
 Ferul se ascute de fer, Și unul ascute căutarea altuia. [striga. 17
 Cel ce conservă smochinul va mânca din fructul lui; 18
 Și cel ce păzește pre domnul seü va fi onorat.
 Precum în apă fația *este* contra fației, 19
 Așa și ânima omului contra celei-l-alte.
 Infernul și abisul sunt nesăturătoare, Așa și ochii omului sunt ne- 20
 Tigaia de topit pentru argint, și coptorul pentru aur; [săturători. 21
 Așa *este* pentru barbat gura ce 'l laudă.
 Sdrobesce pre un nebun într'o piuă Între grăunțe cu pilug, 22
 Tot nu se va departa de la el nebunia lui.
 Îngrijesce-te bine de oile tale, Și iea sémă la turme! 23
 Căci avuția nu *duréză* etern, Nicî coróna din generațiune în 24
 Fânul se perde, și erbă fragetă ese, [generațiune. 25
 Și plante de pre munți se adună. -
 Mnei te îmbracă pre tine; Și prețitul ogorului *daü* berbecii. 26
 Și lapte de capră de ajuns *este* pentru nutrimentul teü, 27
 Pentru nutrimentul casei tale, Și de subsistență pentru servele tale.

CAPUL XXVIII.

Conștiința bună și rea. Îndurarea.

Nelegiuitul fuge chiar când neminea nu'l gonesce, 1
 Cei drepti ânse sunt ca un leü de nesperioși.
 Unde se rescólă o țeară principii ei *sunt* mulți; 2
 Dară printr'un om înțelept și prudent capătă stabilitate.
 Omul serac carele apésă pre cei sermanî, 3
Este ca o plóiă de șevoi, care nu lasă pâne.
 Cei ce părăscsc legea laudă pre nelegiuiții, 4
 Dară cei ce observă legea se cörtă cu dênșii.
 Ômenii cei rei nu sciü ce *este* drept; 5
 Dară cei ce caută pre Iehova precep totul.
 Mai bun *este* un serman carele âmblă în integritatea sa, 6
 De cât *cel ce este* pervers în căile sale, chiar și cât de avut *ar fi*.
 Cel ce păzește legea *este* un fiiü cu minte; 7
 Dară cel ce âmblă cu mănătorî rușine face tatului seü.
 Cel ce îmulțesce averea sa prin usuriă și prin dobândî, 8
 O adună pentru cel ce miluește pre cei seraci.
 Cel ce și detörnă urechia sa, ca se nu audă legea, 9
 Chiar și ruga lui *este* abominațiune.
 Cel ce rețăcesce pre căi rele pre cei onești, 10
 Accela va căde în grópa sa propriă;
 Cei integri ânse vor mosceni cele bune.
 Omul cel avut *este* înțelept în ochii seü, 11
 Dară sermanul cu minte 'l pătrunde,

- 12 Când tresaltă cei drepti, gloria *este* mare,
Dară când se rădică nelegiuiții, toți se ascund.
- 13 Cel ce ascunde peccatele sale nu prosperă,
Acela ânse ce *le* mărturisește și *le* părăsesce află misericordia.
- 14 Ferice de acela carele tot de-a-una se teme;
Acela ânse ce își învîrtosese ânima sa cade în nenorocire.
- 15 Leu răgător și urs flămând *Este* domnitorul reu preste un popul
- 16 Principele, câruia îi lipsesce prudența, înmulțesce apesările; [serman.
Dară cel ce uresce avariția prelungește zilele sale.
- 17 Omul carele *este* îngreuiaț cu sânge de om,
Va fi fugariu până la grópă; neminea se nu 'l reția.
- 18 Cel ce âmbă în integritate va fi mântuit,
Dară cel pervers în căile sale de o dată cade.
- 19 Cel ce cultivă ogorul scû are pâne în destul;
Acela ânse ce urmăzează pre ômenii deșeriți are serăciă în destul.
- 20 Barbatul fidel are multă bine-cuvântare;
Dară cel ce vroesce a deveni în grabă avut nu rămâne fără vine.
- 21 Nu *este* bine a se uita la persoană,
Căci pentru o bucată de pâne omul acesta ar pécătui.
- 22 Cel ce *este* invidiator alérgă după avuție;
Dară nu cugetă, că lipsa 'l póte lovi.
- 23 Cel ce muștră pre ômeni, Va afla în urmă mai multă favóre
De cât cel cu limba lingușitoră.
- 24 Cel ce prédă pre tatul seú seú pre mama sa, Și ȑice: „Nu *este* peccat;“
Acesta *este* soȑiul unui hoii.
- 25 Trufașul urȑesce cértă; Dară cel ce se încrede în Iehova prosperă
- 26 Cel ce se încrede în ânima sa *este* nerod,
Dară cel ce âmbă înțelept, acela scapă.
- 27 Cel ce dă sermanului nu va suferi lipsă;
Acela ânse ce închide ochii se adună multe blăsteme asupra'și.
- 28 Când se rădică nelegiuiții, se ascund ômenii;
Dară când se nimicesc, se înmulțesc cei drepti.

CAPUL XXIX.

Avantagiile ce procură înțelepciunea. Efectele mândriei.

- 1 **O**mul ce la pedépsă se înderéptnicește,
Se va sfărâma de o dată fără scăpare.
- 2 Când se înmulțesc cei drepti, se bucură populus,
Dară când domnesce nelegiuitul, geme populus.
- 3 Cel ce iubese înțelepciunea bucură pre tatul seú;
Acela ânse ce întreține meretrici risipesce averea sa.
- 4 Regele susține țearra prin dreptate;
Acela ânse ce se lasă a fi mituit o destruge.
- 5 Omul ce lingușesce pre aprópele seú Tinde cursă pașilor lui.

În crima celui reu <i>este</i> lațul lui,	6
Înse cel drept jubilează și se bucură.	
Cel drept iea sémă la cauza sermanilor,	7
Nelegiuitul nici nu vra se sciă <i>despre</i> ea.	
Deriqătorii roscólă cetatea; Dară înțelepții împacă furia.	8
Înțeleptul, <i>când</i> se cértă cu nerodul,	9
Póte se se mánie séu se ridă, <i>tot</i> n'are pace.	
Barbații de sânge uresc pre cel integru,	10
Și caută după viéta celor onești.	
Nerodul 'și arétă tótă mánia sa, Dară înțeleptul o reține.	11
Când domnitorul dă ascultare cuvéntului minciunei,	12
Toți servitorii lui <i>sunt</i> nelegiuiți.	
Sermanul și apesătorul se întâlnesc; Ochií amëndurora 'i luminéază	13
Regele carele judicá pre sermanii cu dreptate, [Iehova.	14
Tronul acelula va fi stabilit în etern.	
Vearga și remonstrarea dau înțelepciune,	15
Dară un copil lăsat <i>în</i> voia sa face rușine mamei sale.	
Când nelegiuiții se înmulțesc, se multiplică și pecatele,	16
Cei drepti ánse vor vede perirea lor.	
Corige pre fiiul teú, și el 'i va da pace,	17
Da, bucuriá va aduce sufletului teú.	
Unde nu <i>este</i> descoperire, desfrénat va fi populus,	18
Acela ánse ce păzосce legea, ferice de el!	
Prin cuvinte nu vra se se îndrepte servul,	19
Dacă pricepe că nimene nu'l muncesce.	
De veđt pre cine-va cá se precipită în afacerile sale,	20
<i>Este</i> mai multă speranță pentru un nerod de cât pentru dénsul.	
Cel ce molișesce din tinerețe pre servul séu,	21
La urmă 'l va ave de fiú.	
Mániosul urđesce cérta; Și cel ce s'aprinde ușior mult greșesce.	22
Trufia omului 'l înjosесce pre el,	23
Dară cel cu spiritul umilit obține onóre.	
Cel ce împărtesce cu furul se uresce pre sine ênsu'si,	24
El aude blástemul, și nu'l póte descoperi.	
Frica de ómení tinde curse;	25
Dară cel ce se încrede în Iehova va fi aперat.	
Mulți caută fația domnitorului,	26
De la Iehova ánse <i>vine</i> dreptul omului.	
Nelegiuitul <i>este</i> abominațiune celor drepti,	27
Și abominațiune <i>este</i> nelegiuitului cel onest în calea sa.	

PARTEA V.

CAPUL XXX.

Sentențele și ruga lui Agur.

- 1 **C**uvintele lui Agur, fiul lui Iake.
Învățătură ce *a*u vorbit acest barbat către Ithiel,
Cătră Ithiel și Ucal.
- 2 În adevăr eu *sum* mai nesciutor de cât ori cine,
Și inteligență ominescă nu o am.
- 3 Și nici înțelepciune n'am învățat, Nici n'am cunoscință de cele sante.
- 4 Cine se suie la ceriuri, și se pogore înapoi?
Cine adună vântul în pumnii sei? Cine lăgă apa în vestmânt?
Cine stabilește toate limitele pământului?
Cum *este* numele lui? cum numele fiului lui? o scii tu *acésta*?
- 5 Toate cuvintele lui Dumnezeu *sunt* lămurite,
Scut *este* acelora ce se încred în el.
- 6 Nu adauge nimic la cuvintele lui,
Ca se nu te certe, și se nu fi aflat minciunos.
- 7 Pentru duce lucruri te rog;
Nu mi le refusa înainte de a muri eu.
- 8 Falsitatea și cuvântul minciunei depărtază-le de la mine;
Nu'mi da nici serăciă nici avuțiă,
Nutresce-me de pânea ce'mi convine mie:
9 Ca se nu me pré satur, în cât se te lepăd,
Și se dic: „Cine *este* Iehova?“
Nici se nu devin serman, în cât se fur,
Și se icu în *deșert* numele Dumnezeului meu.
- 10 Nu calumnia pre servul înaintea domnului seă,
Ca se nu te blăsteme, și se nu fi culpabil.
- 11 *Este* un feliu de ómenî, *carî* blăstemă pre tatul lor,
Și nu bine-cuvânteză pre mama lor.
- 12 *Este* un feliu de ómenî, *carî sunt* curați în ochii lor,
Și cu *toate acestea* nu *sunt* spălați de necurătenia lor.
- 13 *Este* un feliu de ómenî, cât de ardicați sunt ochii lor!
Și cât sunt pleópele lor înălțate!
- 14 *Este* un feliu de ómenî, ai cărora dinți *sunt* spade,
Și măselele lor cuțite, Spre a consuma pre cei apesați din țearră,
Și pre cei sermanî dintre ómenî.
- 15 Sugătorul de sânge are doue fiice: „Dă, Dă!“
Trei lucruri sunt nesăturabile, Și patru nu dic nici o dată: Destul!
- 16 Infernul, mitra stérpă, Pământul neadăpat de apă,
Și focul ce nici o dată nu dice: Destul!
- 17 Ochiul ce 'și bate joc de tatul seă,
Și desprețuiosce ascultarea mamei;

Se'l scôtă corbiil vâi!, Şi se'l mănçe puit de vultur.	
Trei lucruri <i>sunt</i> pré grele pentru mine,	18
Da, patru caril eũ nu cunosc :	
Calea vulturului în aer, Calea şerpelui pre stîncă,	19
Calea corăbiei în meşul mării, Şi calea barbatului câtră feciără.	
Aşia <i>este</i> calea adulterei, Ea măncă şi 'şi şterge gura,	20
Şi dîce: „Eũ n'am făcut nici un reũ.“	
Sub trei lucruri se cutremură pămîntul,	21
Da, sub patru caril nu le póte suferi:	
Sub un serv, când devine rege,	22
Şi un nerod, când <i>este</i> pré sătul de nutrimént;	
Sub o <i>femeiă</i> urită, când se mărită;	23
Şi sub o servă, care devine moscenitóră a stăpânei ei.	
Patru lucruri <i>sunt</i> mici pre pămînt, Dară <i>sunt</i> pré înțelepte:	24
Furnicele, un popul slab, Totuşi se îngrijesc véra de nutriméntul lor;	25
Şoricil de munte, un popul neputincios,	26
Totuşi 'şi fac locuinţa lor prin stînci;	
Locustele <i>sunt</i> fără de rege, Totuşi pornesc cu mulţimî;	27
Păiojânul se póte apuca cu mânele, Totuşi <i>este</i> în palaturile regelui.	28
Trei lucruri <i>sunt</i> , caril merg bine, Şi patru aũ un mers frumos:	29
Leul, croul între animale, Carele nu se întórce dinaintea nici unuia;	30
Cel încins la cõpse, şi berbecul; Şi regele cu populul seũ lângă	31
De aĩ lucrat neroşesce, pre când te-aĩ ardicat mândru, [dênsul.	32
Atuncĩ, când vei veni la înţelegere, Pune'ţi mîna pre gură,	
Căci bătutul laptelui dă untul, Sgăriatul nasului dă sânge,	33
Şi lovitul în furiă dă cértă.	

CAPUL XXXI.

Învătătură contra necurăţeniei şi a beţiei. Lauda femeii virtuose.

Cuvintele regelui Lemuel;	1
Sentenţa ce 'l-aũ învăţat mama sa.	
O! tu, fiul meũ, Fructul pântecelui meũ, -O! tu, fiul votului meũ:	2
Nu da tăria ta femeilor, Nu te lăsa conduce de cei ce perd pre regĩ.	3
Nu <i>se cuvine</i> regilor, Lemuel! Nu <i>se cuvine</i> regilor a be vin,	4
Nici domnitorilor aplecarea spre bẽturi tarĩ.	
Ca nu cum-va se bea şi se uite legea,	5
Şi se frângă dreptul tuturor apesaţilor.	
Daţi bẽturi tarĩ celui nenorocit, Şi vin celui plin de tristeţă!	6
Acesta se bea, ca se uite serăcia sa,	7
Şi se nu'şĩ mai amintescă de necasul seũ.	
Deschide'ţi gura ta pentru cel mut, Pentru cauza tuturilor orfanilor.	8
Deschide'ţi gura ta, judică în dreptate,	9
Şi apără pre cel apesat şi serman.	
O femeiă virtuoasă, cine o póte găsi?	10
Mult preste mărgăritare trece valórea ei.	

- 11 În ea se încrede ânima barbatului ei, Și câștig nu'i lipsește.
 12 Ea 'i arătă binc, și nici o dată reu În toate zilele vieții sale.
 13 Ea caută lână și în, Și lucrează cu mâncle sale sirguitoare.
 14 Ea *este* asemenea navelor negoțiatorului,
 Din departare ea 'și aduce nutrimentul ei.
 15 Se scolă pre când *este* încă nopte, Și dă de mâncare casnicilor ei,
 Și lucrul zilei servelor ei.
 16 Ea consideră un câmp, și 'l câștigă;
 Din munca mânelor ei plantază o via.
 17 Cu putere 'și încinge cōpsele ei, Și întinde brațele sale.
 18 Ea simte cât de bine 'i *merge cu* căscigul ei;
 Nici o dată nu se stinge lumina ei nóptea.
 19 Ea punc mânele pre virtelniță, Și degetele sale apucă fusul.
 20 Măna sa o întinde sermanului; Da, tinde mâncle ei neavutului.
 21 Ea nu se teme de neună pentru casnicii ei;
 Căci toți casnicii ei au vestminte duple.
 22 Învelișuri 'și face ea singură; În in fin și purpură *este* îmbrăcată.
 23 Cunoscut *este* barbatul ei în porți,
 Când are ședință cu cei mai bătrâni ai țerei.
 24 Cămeși face, și le vinde, Și cingători dă negoțiatorului.
 25 Demnitate și nuri *sunt* vestmentul ei, Și ea ride de viitor.
 26 Gura sa o deschide cu înțelepciune,
 Și legea bunătății *este* pre limba ei.
 27 Ea veghiéză preste purlarea casnicilor ei,
 Ca se nu mănce pânea lenei.
 28 Se rădică fiil ei, și o măresc pre ea, Barbatul ei o laudă pre ea.
 29 „Multe fiie s'au purtat virtuos, Dară tu pre toate le întreci.“
 30 Nuri *sunt* încelăciune și frumuseța o suflare,
 Fecia *ânse*, care se teme de Ichova, aceea se laudă.
 31 Dați'i din fructele mânelor ei,
 Și se o mărescă faptele ei proprie în porți!
-

ECLESIASTUL.

CAPUL I.

Schimbări ordinare în lucrurile lumesci. Suferințele ce asociază știința.

Cuvintele eclesiastului, fiul lui David, regele în Ierusalim : 1
Vanitatea vanităților! țice eclesiastul, vanitatea vanităților! 2
tote *sunt* vanitate!

Ce folos are omul din totă truda sa cu care se trudesce sub 3
sóre? O generațiune trece, și *alta* generațiune vinc; ânse pământul 4
remâne în etern. Sórele resarc, și sórele apune; și retrăgându-se 5
spre locul lui, éráși resarc acolo. Vântul trage spre médiă-qi, și 6
se învêrtesce spre médiă-nópte; el tot se învêrtesce, și vântul se
întórce la cercurile sale. Tóte riurile cură în mare, marea 7
totuși nu se împle; câtră locul de unde aș venit riurile, într'acolo
se întorc éráși. Tóte lucrurile *sunt* fatigătóre, neminea nu este 8
în stare se o esprime; ochiul nu se satură de privit, nici urechia
se împle de aúdit.

Ceca ce aș fost, *este* tot aceea ce va fi; și ceea ce s'aș fă- 9
cut, *este* tot aceea ce se va face; da, nimic nu *este* nou sub
sóre. De este ce-va, despre care s'ar pute țice: „Éca, acésta *este* 10
nou!” acésta aș fost deja în timpul de demult ce aș fost înainte
nóstră. *Nu*mai *este* nici o aducere a minte de lucrurile trecute, și 11
nu va fi nici o aducere a minte de *lucrurile* viitóre din partea ce-
lora ce vor veni în urmă.

Eú, eclesiastul, fuseiú rege preste Israel la Ierusalim. Și'mi 12 13
îndreptaiú ânima mea spre a cerceta și a aprofunde prin înțelep-
ciune tóte ce se fac sub ceriú; ostenelă grea ce aș dat-o Dum-
neđeu fiilor ómenilor spre a se osteni cu ea.

Vêđut-am tóte ce se fac sub sóre; și éca, tóte *sunt* vani- 14
tate și vênare după vânt. Strămbătură neminea nu o póte în- 15
drepta; și lipsurile nici unul a le numera. Vorbit-am cu ânima 16
mea și țiseiú: Éca! eú am mai mare și mai multă înțelepciune de
cât toți cei ce aș fost înainte mea în Ierusalim; da, ânima mea
aș vêđut multă înțelepciune și știință. Și 'mî îndreptaiú âni- 17
ma mea spre a cunósce înțelepciunea și știința, și a cunósce ne-
bunia și nesocotința; și aflaiú, că și acésta este vênare după
vânt. Căci unde *este* multă înțelepciune, acolo *este* multă su- 18
părare, și cel ce îmulțesce știința îmulțesce durerea,

CAPUL II.

Vanitatea plăcerilor lumesce.

- 1 **A**m ȋis ȋn ȃnima mea: Aide! vreũ se te cerc cu bucuriȃ;
 2 deci gustȃ binele! ȃi ȃca! ȃi ȃceȃta *este* vanitate. De
 ris am ȋis: Nebun *este*! ȃi de bucuriȃ: Ce folosesce?
- 3 Cugetat-am ȋn ȃnima mea de a deda corpul meũ la vin,
 aplicȃndu-se ȃnima mea la ȋnȃlepciune; ȃi de a cuprinde ne-
 bunia, pȃnȃ voiũ vede ce *este* mai bun pentru fiil ȃmenilor
 4 dintre tȃte cȃte fac sub ceriũ ȋn timpul vieȃei lor. 'Mi-am
 fȃcut lucruri mare: edificatu'mi-am palaturi; plantatu'mi-am
 5 vie; Fȃcutu'mi-am grȃdini ȃi crȃnguri de petrecere; ȃi plantat-
 6 am ȋntr'ȃnsele tot *feliul* de arbori fructiferi; Fȃcutu'mi-am la-
 curi de ape spre a ȃdȃpa dintr'ȃnsele pȃdurea arborilor crescȃndi;
 7 Comparatu'mi-am servi ȃi serve, ȃi aveam servi nȃscuȃi ȋn casȃ;
 ȃi aveam o turmȃ mai numerosȃ de vite mari ȃi mici de cȃt toȃi
 8 cei ce ȃũ fost ȋnaintea mea la Ierusalim; Adunatu'mi-am ȃi ar-
 gint ȃi aur, ȃi lucrurile preȃiose ale regilor ȃi ale provinciilor;
 ȃnuntu'mi-am cȃntȃtori ȃi cȃntȃtȃre, ȃi desfȃtȃrile fiilor ȃmenilor:
 9 multe femei. Ast feliũ eram mai mare ȃi mai avut de cȃt toȃi
 cei ce ȃũ fost ȋnaintea mea la Ierusalim; ȃi ȋnȃlepciunea mea
 10 remase cu mine. ȃi tȃte ce poȃtiaũ ochii mei nu li-am refusat
 lor; nu opriũ ȃnima mea de nici o mulȃumire; cȃci ȃnima mea
 se desfȃtȃ ȋn tȃtȃ ostenȃla mea; ȃi ȃceȃta era partea mea ȋn tȃtȃ
 11 ostenȃla mea. De caut acum la tȃte lucrȃrile mele pre cari le-ȃũ
 lucrat mȃnele mele, ȃi la truda mea cu care m'am trudit spre a
 le esecuta; ȃca, tȃte *sunt* vanitate ȃi vȃnare dupȃ vȃnt, ȃi nu *este*
 nici un folos sub sȃre.
- 12 Me ȋntorseiũ dar spre a privi ȋnȃlepciunea ȃi nebulnia ȃi ne-
 roȃia; cȃci ce *pȃte* omul carele vine dupȃ rege? ceea ce s'ȃũ fȃ-
 13 cut mai ȋnainte, cȃ ȃi precepuiũ, cȃ ȋnȃlepciunea este cu ȃtȃta mai
 bunȃ de cȃt neroȃia, pre cȃt lumina este mai bunȃ de cȃt ȋntu-
 14 nericul. ȋnȃleptul *are* ochii sei ȋn cap, nerodul ȃnse ȃmbȃla prin
 ȋntunerice; darȃ mai observaiũ ȃncȃ, cȃ o ȋntȃmplare li se ȋn-
 tȃmplȃ lor.
- 15 ȃi am ȋis ȋn ȃnima mea: Se se ȋntȃmple ȃre mie ca ȃi ce-
 lui nerod? pentru ce dar am fost eũ mai ȋnȃlept? Atunci am ȋis
 16 ȋn ȃnima mea: ȃi ȃceȃta *este* vanitate. Cȃci nu *este* vr'o amin-
 tire nici de cel ȋnȃlept mai mult de cȃt de cel nerod pentru e-
 tern; fiind cȃ cele din timpul trecut vor fi uitate tȃte ȋn timpul viitor.
- 17 ȃi cum mȃre ȋnȃleptul asemenea nerodul! De aceea am urit vieȃa;
 cȃci 'mi *era* displȃcutȃ lucrarea ce se face sub sȃre; fiind cȃ
 18 tȃte *sunt* vanitate ȃi vȃnare dupȃ vȃnt. ȃi am urit tȃte trudele
 mele cu cari m'am trudit sub sȃre; fiind cȃ trebue se le las
 19 unui om carele me va urma pre mine. ȃi cine scie dȃcȃ va fi ȋn-

ștept seú nerod? cu tóte acestea va dispune de tóte lucrările mele, pre cari le-am câștigat cu osteneală și artă sub sóre; și acésta *este* vanitate.

Și ajunseiú până într'atâta, cá'mi lăsaiú ânima în desperare pentru tóte trudele mele cu cari atâta m'am trudit sub sóre. Căci este un om ce lucréză cu înțelepciune și cu sciință și cu iscusință, și trebue se lase partea sa altuia care n'aú lucrat la acésta; și acésta *este* vanitate și un mare reú. Căci ce are omul de tótă truda sa, și de dorința ânimei sale cu care se trudesce sub sóre? În adevêr, tóte dîilele lui *sunt* de cât durere și afacerea sa superare; nici macar nóptea ânima lui n'are repaos; și acésta *este* vanitate.

Nu stă în puterea omului se mănce și se bea, și se desfăteze ânima sa la lucrul seú. Și acésta amú vêdut, cá vine de la mâna lui Dumnezeu. Căci cine putu se mănce ast feliú seú se se desfăteze ast feliú, afară numai eú? Căci el dá fericitului înaintea lui înțelepciune și sciință și bucuriă; dară nefericitului 'i lasă osteneala se stringă și se adune, spre a da fericitului înaintea lui Dumnezeu; și acésta *este* vanitate și vênare după vânt.

CAPUL III.

Este timp pentru tóte lucrurile.

Totul *are* timpul seú, și tot lucrul sub ceriú *are* timpul seú.
 Timpul de a fi născut — și timpul de a muri.
 Timpul de a planta — și timpul de a smulge cele plantate.
 Timpul de a ucide — și timpul de a vindica.
 Timpul de a surpa — și timpul de a edifica.
 Timpul de a plânge — și timpul de a ride.
 Timpul de a jăli — și timpul de a juca.
 Timpul de a arunca petre — și timpul de a culege petre.
 Timpul de a îmbrăcioșa — și timpul de a se depărta de îmbrăcioșare.
 Timpul de a câștiga — și timpul de a perde.
 Timpul de a conserva — și timpul de a imprăscia.
 Timpul de a rupe — și timpul de a lipi.
 Timpul de a tăce — și timpul de a vorbi.
 Timpul de a iubi — și timpul de a urî.
 Timp de resbel — și timp de pace.

Ce folos *are* lucrătorul de aceea, de care se ostenește?

Vêdut-am osteneala ce a dat-o Dumnezeu fiilor ómenilor spre a se osteni de ea. Tóte le-aú făcut frumóse la timpul lor; și lumea aú pus-o în ânima lor, dară așa fără ca omul se pótă precepe opera ce aú făcut-o Dumnezeu de la început până la finit. Cunoscút-am, cá nimic bun *este* într'acestea, de cât a

- 13 se bucura și de a fi voioși în viața lor. Și în fine, se măn-
ce și se bea fiă-care om, și se guste de acele bunuri la tot
14 lucrul seî, acesta *este* un dar al lui Dumnezeu. Eă sciă, că tot
ce face Dumnezeu se face pentru tot de-a-una; nimic nu se pôte
adauge la acesta, și nimic nu se pôte lua de la acesta; și Dum-
15 neđeu o face, ca se se témă de el. Ceea ce este era deja mai
înainte; și ceea ce va fi aă fost de mult; și Dumnezeu caută
erăși ceea ce s'aă trecut.
- 16 Și am privit încă sub sóre locul judicării, *că* acolo *era*
17 nedreptate; și locul dreptării, *că* acolo *era* reutate. Și am đis în
ânama mea: Dumnezeu va judica pre cel drept și pre cel nele-
giuit; căci acolo *este* timp pentru tot lucrul și pentru tótă fapta.
- 18 Asupra vörbeî fiilor ómenilor, *că* Dumnezeu 'i-aă separat,
am gândit în ânama mea, spre a vede că ei *sunt* între dênșii
19 ceea ce *sunt* vitele. Căci sórta fiilor ómenilor *este* ca și sórta vitelor;
este tot aceeași sórtă a ambilor: precum unul móre, așia móre
și cel alt; un suflet aă toți; și nimic mai mult n'are omul de
20 cât vita; căci tóte *sunt* vanitate. Toți merg spre un loc: toți
21 sunt din pulvere, și toți se re'ntorc în pulvere. Cine scie, da-
că sufletul fiilor ómenilor se suie în sus, și sufletul vitelor se po-
22 góre în jos spre pământ! De aceea am văđut că nimic nu
este mai bun, de cât ca omul se fiă voios în afacerea sa, căci
acesta *este* partea lui; căci cine'l pôte aduce la aceea ca se vedă,
ce va fi în urma lui?

CAPUL IV.

Reflexiuni asupra invidiei și a avariției.

- 1 Si am văđut erăși tot felul de apăsări cari se află sub sóre;
și éca! lacrimi de ale apăsătorilor, și nici un mângăia-
tor! da, sila din partea apăsătorilor lor, și nici un mângăiator!
- 2 Atunci am fericit pre cei morți ce aă murit de mult ca mai no-
3 rociți, de cât cei vii cari mai trăesc încă acum. Și mai norocit
de cât ambii *este* acela carele încă n'aă fost, carele încă n'aă
văđut lucrările cele rele ce se fac sub sóre.
- 4 Apoi am mai văđut încă tótă ostenela și treba cea mai bine
eșită, că acesta era invidia unuia contra altuia. Și acesta *este*
5 vanitate și vênare după vânt. Nerodul stringe mânele sale, și
6 mănă propria sa carne: „Mai bine *este* o mână plină în pace,
„de cât amenduoi pumni cu ostenelă și vênare după vânt.“
- 7 Si am mai văđut o vanitate sub sóre. Este unul *sin-*
gur, adică fără un altul, chiar fără de fiu seă frate; și cu tóte
acestea ostenela lui n'are finit, și ochiul lui este nesăturător pentru
avuție. Dară *nu ăice* el: „Pentru cine me ostenesc, și răpesc sufletului
9 „meă petrecerea?“ și acesta *este* vanitate și ostenelă grea. Mai bine

doi de cât unul! căci aū un folos mai bun din ostenelele lor. Căci de cade, unul rădică pre cel alt; dară vai de acela, ca- 10
 rele *este* singur când cade, căci nu *este* altul ca se'l rădices. Și 11
 când dorm doi împreună, li *este* cald, dară unul *singur* cum
 se va încălzi? Și când cine-va 'l învinge? doi 'i s'ar opune; și 12
 un fir întreit nu se rupe lesne.

Mai bine un june serman, dară înțelept, de cât un rege bă- 13
 trân, dară nerod, carele este necapabil a se instrui. Căci 14
 precum acela din închisore ese la domniă, așa acesta care
 s'aū născut în demnitate regală esteserman. Am vădūt pre toți vie- 15
 țitorii ce âmbă sub sōre lângă cel alt june, carele intra-va în
 locul lui! Nenumarabil *era* tot populus tutulor celora ce aū 16
 fost înainte lor, și nu se vor bucura cei mai târzi de dēnsul; în
 adevēr, și acesta *este* vanitate și vēnare după vēnt.

CAPUL V.

Meșie de a ajunge la adevērata fericire.

Păzesce piciorul teū, când mergi în casa lui Dumnezeu; 1
 căci a se apropia spre a asculta *este* mai bine de cât 2
 când sacrifică nerođii; fiind că nu iēū sēma, că fac reū. Nu te
 grăbi cu gura ta, și ânima ta se nu se întrecă de a pronunța 2
 cuvinte înainte lui Dumnezeu! căci Dumnezeu *este* în ceruri și
 tu pre pământ; pentru acesta fiă cuvintele tale puține! Căci 3
 visul vine din cauza mulțimii afacerilor, și vōcea nerodului *se*
cunōsce prin multe vōrbe. Dacă ai făcut vot lui Dumnezeu, 4
 nu întârđia de a'l împlini; căci el n'*are* plăcere de nerođi; ceea
 ce votezi împlinesce. Mai bine *este* se nu votezi de cât se 5
 votezi și se nu împlinesci. Nu permite gurei tale de a face car- 6
 nea ta se păcătuescă; și nu vorbi înainte preotului: „Aū fost o
 erōre;“ pentru ce se se mânia Dumnezeu de vōcea ta, și se 7
 surpe lucrarea mânelor tale. Căci la mulțimea visurilor *este* multă
 vanitate, așa și la multe vōrbe; dară teme-te de Dumnezeu. 7

Când vei vede apēsarea sermanului și violarea dreptului și 8
 a dreptăți într'o provincia, nu te mira de acest lucru, deși un înalt
 veghiēză preste cel înalt, și cel mai înalt preste acestia. Dară 9
 înainte de toate este norocirea țerei: Regele, carele este stimat
 de țeară.

Cel ce iubesc argintul nu se va sătura de argint; și cel ce 10
 iubesc avuția, de venit; și acesta *este* vanitate. Când bun- 11
 rile se îmulțesc, se îmulțesc și cei ce le mănă; și ce folos
 are posesorul lor de cât ca se le privescă cu ochii sei? Dulce 12
este somnul lucrătorului, chiar de ar mânca puțin orî mult; pri-
 sosința avutului ânse nu'l lasă se dormă. Este un mare reū ce 13

'l-am vădut sub sóre : avuția conservată de posesorul ei spre pro-
 14 pria lui stricare. Și se perde această avuție printr'o întâm-
 plare nenorocită, și *deși* el a născut un fiu, nici cea mai mică
 15 parte nu rămâne în mâna lui. Precum așit din pânțele mamei,
 nud, așa se duce éráși precum aș venit ; și nimic din tot lucrul
 16 se u nu ica ce póte duce cu dēnsul. Da, și *acēsta este* un mare reū:
 tocmai așa, precum aș venit, așa trebue se se ducă éráși; și ce
 17 folos are de acēsta, că s'a u ostenit în vēnt ? Da, tóte ȓilele lui
 mǎncă în întuneric, *avea* multă jale, și îngrijire, și supărare.
 18 Éca, acēsta am aflat-o de bună, că *este* cea mai cu minte :
 a mǎnca, și a be, și a gusta bunurile pre lângă truda cu care
 se trudesce sub sóre, în ȓilele vieței sale ce 'l-a u dat Dum-
 19 neȓeu ; căci acēsta *este* partea lui. De sigur a u învoit
 Dumneȓeu fiă-căruī om, căruia 'l-a u dat avuție și bunuri, de a
 mǎnca din ele, și de a 'și lua partea sa, ca se se póla bucura de
 20 ostenéla sa ; acēsta *este* un dar de la Dumneȓeu. Căci puĉin
 'și va aminti de ȓilele vieței sale, fiind că Dumneȓeu 'i răspunde
 prin bucuria ánimei lui.

CAPUL VI.

Avuțiile sunt peritoare, și omul ȓnsu'și se trece cu tótă gloria sa.

1 **U**n reū *mai* este ce 'l-am vădut sub sóre, și carele
 2 adese *este* între ómeni. *Este* un om, căruia 'i dă
 Dumneȓeu avuție, bunuri și onóre, și nimic nu 'i mai lipsesce din
 tóte cate le doresce; dară Dumneȓeu nu 'i dă putere a gusta dintr'ȓn-
 se, ci un strein le gustă; acēsta *este* vanitate și un mare reū.
 3 Unul ca acesta chiar de ar fi născut una sută *de copii*, și
 ar trăi mulți ani, în cât se se prelungescă fórté ȓilele lui; dară
 sufletul lui nici o dată nu se satura de cele bune, și chiar de
 n'ar ave înmormētare, dic: mai norocit de cât el *este* abortul.
 4 Căci în deșert a u venit, și în întuneric s'a u întors, și de întuneric
 5 numele 'i este acoperit. Chiar sórele nu 'l-a u vădut, și nu 'l-a u
 6 cunoscut; el are repaos mai mult de cât acela. Și chiar de ar
 mai trăi una mie de ani de duoe orī, și nu 'și-ar vede bunurile—
 7 a u nu merg tóte cătră același loc ?
 Tótă ostenéla omului *este* pentru gura sa, și totuși dorința lui nu
 8 se satură. Ce are dar mai mult înțeleptul de cât nerodul ? ce
 9 are sermanul care scie a se lupta contra *nevoilor* vieței ? Mai
 bun *este* ceea ce ved ochit de cât retăcirea dorințelor; și acēsta
este vanitate și venare după vēnt.
 10 Ceea ce s'a u făcut, de mult a u fost numit cu nume; și cine este
 om, de mult s'a u cunoscut; decī nu se póte pune cu acela carele este
 11 mai puțin de cât dēnsul. Căci multe lucruri sunt, carī immul-
 12 țesc vanitatea; ce folosesc omului ? Căci cine scie, ce *este*

mai bun pentru om în viață, în zilele vieții sale vane, pre care o petrece ca o umbră? Cine poate da omului scire despre acelea ce se vor face în urmări sub soare?

CAPUL VII.

Considerațiuni asupra finitului omului. Lauda înțelepciunii.

Mai bun *este* numele bun de cât oleu prețios; 1
Și ziua morții de cât ziua nasterii.

Maî bine *este* a merge în case de doliu de cât a merge în 2
Căci aceea *este* finitul fie-cărui om, [casa de beție;
Și cel viu 'și-o iea la inimă.

Maî bine *este* întristarea de cât risul, 3

Căci prin întristeța fației anima devine mai bună. 4

Ânima înțeleptului *este* în casa de doliu, 4

Ânima nerodului ânse în casa de voioșie. 5

Maî bine *este* a asculta mustrarea înțeleptului, 5

De cât a asculta cântarea neroșilor. 6

Căci precum *este* păsnitul spinilor sub olă, 6

Asemenea *este* și risul nerodului; și acesta *este* vanitate! 7

Apărarea chiar și pre înțeleptul 'l face nebun, Și mituirea corupe 7

Maî bun *este* finitul unui lucru de cât începutul lui; [ânima. 8

Maî bun un om de un spirit pacient de cât un om de un spirit mândru. 9

Nu te grăbi de a te mânia în spiritul teu, 9

Căci mânia află loc numai în sinul neroșilor. 10

Se nu zici: „Ore cum vine acesta, că zilele trecute erau mai bune de 10

Căci nu cu înțelepciune ai fi întrebat despre acesta. [cât cele de acum? 11

Bună *este* înțelepciune cu moscenire, 11

Și are preferență pentru cei ce ved soarele. 12

Căci ocrotire *este* înțelepciunea, ocrotire banii; 12

Totuși avantajul științei *este*: că înțelepciunea conservă viața po- 13

Observă lucrul lui Dumnezeu! [sesorilor ei. 13

Căci cine poate îndrepta ceea ce au strâmbat el? 14

În ziua norocirii fi bucuros, Și în ziua nenorocirii iea sémă! 14

Dumnezeu au pus una față cu cea-l-altă; 15

Ca omul se nu afle nimic în urma sa. 15

Tôte le-am vădut în zilele mele cele vane; este un om drept ce 15

pere pre lângă dreptatea sa; și un nelegiuit ce trăesce mult în reu- 16

tatea sa. Nu fi pré drept, și nu te face pré înțelept! pentru ce 16

vrei se te perdi însuși pre tine? Nu fi pré reu, și nu fi nerod! 17

pentru ce vrei se mori înaintea timpului teu? Bine *este*, se te 18

lare de ce-va, și se nu lași mâna ta de acela, căci cel ce se le- 18

me de Dumnezeu ese din toate. 19

Înțelepciunea dă înțeleptului mai multă tărie de cât dece domni- 19

tori cari sunt în cetate; Deși nici un om nu *este* pre pământ așa de 20

drept, ca se facă bine fără de a greși. 20

- 21 Nu lua sémă la tótă vórba ce se vorbesce, ca se nu auđi, cá ser-
 22 vul teú te blastemă; Căci ânima ta scie, cá și tu ai blăstemat de
 23 multe ori pre alții. Tóte aceste le-am cercat cu înțelepciune, și
 am ȑis: Voiú se fiú înțelept! Dară ea *era* âncă departe de mine;
 24 Departe au remas ceea ce *au fost departe*, și adâncă ceea ce *au*
fost adâncă, cine le póte găsi?
 25 Me îndreptaiú pre mine și ânima mea spre a învăța, și a
 cerceta, și a căuta înțelepciunea și prudenta, și a cunósce neroȑia cea
 26 mai rea și nebunia cea mai próstă. Și am aflat mai amară de cât mórtea
 femeia care *este* lațiú, și ânima cí o capcană, catene mânele ei; cel ce este
 bun înaintea lui Dumnezeu, acela va scăpa de dânsa; păcátosul ânse
 27 va fi prins de ea. Éca, acésta am aflat, ȑice eclesiastul, una după alta,
 28 spre a afla rezultatul; Pre care ânima mea âncă 'l caută, dară nu'l póte
 afla: pre un barbat, pre unul din mií, am aflat; dară o femeii între
 29 tóte acele n'am aflat. Éca, numai acésta putuiú afla: cá Dumne-
 ȑeú au creatpre om onest; dară ei escugetă tot felul de invenȑiuni.

CAPUL VIII.

*Înțelepciunea. Sentenȑa contra celor rei este deosebită. Reií și dreptii sunt tot
 una în durata acestei vieți.*

- 1 **C**ine *este* ca înțeleptul? și cine precepe esplicarea unui lucru?
 Înțelepciunea omului face se lucéscă faȑia lui; și îndrăs-
 2 néȑa faȑiei sale se alină. Observă cuvântul meu, al regelui, și ca
 3 un jurământ pre Dumnezeu! Nu te grăbi de a merge de la fa-
 ȑia lui; nu persista într'un lucru reú, căci tóte câte le voesce le
 4 face; Fiind cá cuvântul regelui *este* puteric, și cine 'i va ȑice:
 Ce faci?
 5 Cel ce păzesce comandamentul nu va suferi nici un reú; și
 6 timpul și judicata scie ânima înțeleptului. Căci tot lucrul 'și are
 timpul *seú*, și judicata *sa*, deși multă nenorocire *este* preste om.
 7 Căci nu scie ceea ce se va face; și când se va face, cine 'i póte anunȑia?
 8 Nici un om nu *este* domn preste spiritul *seú* spre a reține
 spiritul; el n'are putere preste ȑiua morȑii, nici o scăpare nu *este*
 în resbelul acesta, și nici reutatea nu va înântui pre cei ce o comit.
 9 Tóte acestea le-am vȑȑut, și 'mi-am îndreptat ânima mea la
 tótă lucrarea ce se face sub sóre; câte o dată domnesce un om
 10 preste altul spre nenorocirea sa propriă. Atunci ânse am vȑȑut
 pre cei nelegiuiți înmormântați și perind, dară pre cei ce lucrară
 drept ducându-se din locul sânt și uitați în cetate; și acésta *este*
 vanitate.
 11 Fiind cá sentenȑa asupra faptei rele nu se esecută de în dată,
 12 pentru aceea ânima fiilor ómenilor *este* plină spre a face reú. Facă
 păcátosul chiar de o sută de ori reú, și prelungească-se *ȑilile*

lui încă pre atât de mult; eă ănse o sciă, că bine va fi celora cari se tem de Dumneđeă, și aă frică de dănsul; Dară nu va fi bine 13 nelegiuitului, și el nu'și va prelungi ăilele; ca o umbă *va fi* cel ce nu se teme de Dumneđeă.

Maă este o vanitate ce se întămplă pre pământ; că sunt 14 dreptă, căroră li merge după meritul nelegiuiăilor, și sunt nelegiuiă, căroră li merge după meritul dreptăilor; că ăiseă: Și ăcăsta *este* vanitate! Atunci am laudat bucuria, că nimic bun n'are 15 omul sub sôre de căt a mănca și a be și a se bucura; da, ăcăsta 'l însoăsece pre el în ostenelele lui în ăilele vieăei sale, pre cari 'le-au dat Dumneđeă sub sôre.

Când 'mi-am îndreptat ănima mea spre a cunôsce înăelep- 16 ciunea, și a vede afacerile ce se fac pre pământ: (căci *sunt* unit ce nu ved somn în ochiă lor nici ăia nici năptea) Apăi am 17 priceput tot lucrul lui Dumneđeă, că omul nu pôte afla celea ce se fac sub sôre; de și omul se ostenesce spre a le căuta, tot ănsă nu le va afla; și ăică înăleptul chiar că *le* scie, *totuși* nu *le* pôte afla.

CAPUL IX.

Buniă și reă sunt supuă tot ăcelor întămplări. Avantagiăle înălepeciunei.

Da, tôte ăcestea mi le-am luat la ănimă, spre a cerceta 1 tôte ăcestea: cum dreptă și înăleptă și ăăiunile lor *sunt* în mâna lui Dumneđeă; nici iubirea, nici ura, omul nu le scie; nimic din cele *ce* li prestă lor. Unul ca și cel alt ăă tot o sôrtă; 2 cel drept ca și cel nelegiuit; cel bun și cel curat, ca și cel necurat; cel ce sacrifică, ca și cel ce nu sacrifică nici o dată; atât cel bun, pre căt și cel păcătos; cel ce jură, ca și cel ce se teme de jurământ. ăcăsta *este* un reă pre lângă tôte ce se fac sub sôre, 3 ca tăi se *ăibă* tot ăcea'ăi sôrtă; pentru ăcea și ănima fiilor ômenilor este plină de rele, și nebunia în ănina lor *este* în vieăa lor, și după ăcestea *merg* la cei morăi. Căci ceta ce este unit 4 cu cei viă are sperană; căci un căne viă *este* măi bine de căt un leă mort. Cei viă sciă, că vor muri; cei morăi ănse nu sciă nimic; nu ăă nici o respălire, și chiar ămintirea lor s'ăă uitat. Și 6 amoriul lor, și ura lor, și zelul lor de mult s'ăă trecut; și ei nu măi ăă parte pentru tot-de-a-una din tôte căte se fac sub sôre.

Du-te decă, mănca în bucuriă pânea ta, și be cu ănimă 7 voiăsă vinul teă; căci Dumneđeă are plăcere de lucrările tale de de mult. Tot de-a-una vestmintele tale se fiă albe, și pre 8 capul teă se nu fiă lipsă de oleă. Gustă vieăa cu femeă, care o 9 iubescă, în tôte ăilele vieăei tale vane, pre cari ăi le dă sub sôre în ăilele'ăi vane; căci ăcăsta este partea ta în vieăa și la ostenelele tale cu care te ostenescă sub sôre. Tôte ce'ăi ăăă mâna ta se 10 faci, fă-le cu tătă puterea ta; căci nu este nici o lucrare, nici

- prudență, nici știință, nici înțelepciune în mormânt, unde merg.
- 11 Am mai vedut sub sôre, că alergarea nu *este* a celor iuți, și resbelul nu a bravilor; și pâinea nu a înțelepților, și averea nu a celor cu minte, și făvorea nu a isteților, ci pre toți 'i află timpul și întempleră. Căci nici omul nu 'și cunoște timpul se; ca și pescii prinși în rețeaua cea fatală, ca și paserile prinse în lațiu, așa se împletesc fiii ômenilor în timpul nenorocirei, când 'i surprinde de o dată,
- 13 Și această înțelepciune am vedut sub sôre, și mi-a^u părut mare: *Era* o cetate mică, și în ea puțini ômeni; și veni contra ei un mare rege, și o-a^u închis, și a^u rădicat contra ei valuri mari. Dară a^u găsit în întru un om serman, *dar* înțelept, și acesta a^u mântuit cetatea prin înțelepciunea sa, de și neminea
- 16 nu gândise la acest barbat serman. Atunci am dis: Mai bună *este* înțelepciunea de cât tăria; *fiă* chiar desprețuită înțelepciunea celui serman, și *rămână* cuvintele lui neascultate.
- 17 *Sunt* mai bune cuvintele înțelepților ascultate în tăcere, De cât strigătul domnitoriului între neroși.
- 18 Mai bună *este* înțelepciunea de cât armele de resbel; Dară un singur păcătos strică multe bune.

CAPUL X.

Relele ce urmăză nebunia.

- 1 **M**uscele mörte fac a se împuți și a dospi oleul parfumătorului; Așa *face* pușină neroșă pre cel mai însemnat prin
- 2 Ânima înțeleptului *stă* de a drépta sa, [înțelepciune și onóre. Dară ânima nerodului *stă* de a stînga sa.
- 3 În orî și care cale merge nebunul, 'I lipsesce mintea sa, Și el dice cătră toți că *este* nebun.
- 4 De se rădică mânia domnitorului asupra 'i, Nu părăsi locul te^u, Căci îngăduința alină mari greșale.
- 5 Lucru re^u *este* ce l'am vedut sub sôre, Ca eróre ce ese de un domnitori^u:
- 6 Nebunia se pune în mari demnități, Și cei avuți șed în locuri de jos;
- 7 Servi am vedut pre cai, Și principii mergînd pre pămînt asemenea servilor.
- 8 Cel ce sapă grópă, însuși cade în ea; Și cel ce surpă murul, pre acela 'l mușcă șerpele.
- 9 Cel ce restogolesce petrele, póte se 'și facă re^u la ele, Cel ce taiă lemne se pericoléză prin ele.
- 10 De se va tãmpi ferul, și nu se va ascute tăiașul lui, Trebue a întrebuița cu atât mai multă putere;

Pentru acela înțelepciunea *este* folositoare la adevărata prosperare.

Când mușcă șerpele, ca când nici nu ar fi fost descântat; 11
N'are descântătorul nici un folos.

Cuvintele din gura înțeleptului *aduc* favoare, 12

Dară buzele nerodului 'l înghit pre el.

Începutul cuvintelor gurei sale *este* nerozică, 13

Și finitul vorbeii sale nebuniă rea.

Nerodul spune multe cuvinte; Omul nu scie ce se va face; 14

Căci ce se va face în urma lui, cine'l pôte anunța?

Ostenela nerodului 'l ostenește pre el, 15

Fiind că nu scie a merge în celate.

Vai de tine, țerră, când regele teă *este* copil, 16

Și când principii tei demăneta se îndopă.

Ferice de tine, țerră, când regele teă *este* fiu de nobili, 17

Și principii mănca la timpul cuvenit,

Pentru putere, dară nu pentru beția.

Prin mare lene se afundă edificiul, 18

Și din cauza mânelor leneșe picură în casă.

Spre petrecere se pregătesc mănări, și vinul desfătează vieța, 19

Dară banii procură tôte.

Nici chiar în gândul teă nu înșulta pre rege; 20

Nici în camera ta cea mai interioară nu înșulta pre cel avut;

Căci o pasere a ceriului va transporta vócea,

Și cel aripat va nara lucrul.

CAPUL XI.

A da sermanilor nu va se dîcă a perde averea sa.

Aruncă pânea ta pre ape; 1

Căci după multe zile o vei afla éráși.

Dă o parte la șapte seă la opt, Căci nu scii ce reă va veni preste 2

Când norii s'au împlut, revérsă plóia pre pămént; [țerră. 3

Și când pică arborele spre médiă și seă spre médiă nópte,

În cotro pică arborele, acolo rămăne.

Cel ce observă vântul nu va semina, 4

Și cel ce privesce nuorii nu va secera.

Precum nu scii, care *este* calea vântului, 5

Nici cum se *formézá* osemintele în pântecel ingreunatel,

Tot așia nu scii lucrările lui Dumneđu, carele face tôte.

Demăneta sémină'i semința ta, 6

Nici chiar séra nu lăsa se se repauseze mânele tale;

Căci nu scii, care va prospera seă cela seă cela,

Seă de vor fi bune ambele.

Dulce *este* lumina, Și plăcut ochilor de a vede sórele, 7

Chiar de trăesce omul încă atât de mulți ani, tot se bucură în tôte; 8

Și se'și amintescă ڭilele întunericului, Carî vor fi în mare număr ;
Totul ce vine *este* vanitate.

- 9 Bucură-te, june, în tănerețele tale,
Și ânima ta fiă voiósă în ڭilele juneței tale,
Și âmbă în căile ânimei tale, Și în căutările ochilor tei :
Dară se scii ! că pentru tóte acestea
Dumneđeũ te va duce la judicată.
- 10 Departeză dar grija din ânima ta,
Și înlătură durerea de la corpul teũ ;
Căci tănereța și juneța *sunt* vane.

CAPUL XII.

Cuvântare către cei junî de a medita la slăbăciunile betrănețelor, la mórte și la judicată.

- 1 **A**du'ți ânsă a minte de Creatorul teũ în ڭilele juneței tale,
Înainte âncă de a veni ڭilele nenorocirei,
Și de a se apropia anî, *Despre* carî vei ڭice : Nu am plăcere de
- 2 Înainte âncă de a se întuneca sórele și lumina [dênșii.
Și luna și stelele, Și a se înturna nuorii după plóia ;
- 3 În ڭioa când tremură păzitorii casei ; Și se încovóia cei mai tarî ;
Și morile se opresc, fiind că s'au împuținat ;
Și se întunecă cei ce caută prin ferestre ;
- 4 Și se închid ușele de stradă, Când vuetul morei este încet,
Și se descéptă la sunetul unei paseri, Și se plécă tóte fiele cãntării ;
- 5 Și *când* se tem de orî ce înălțime, Și spaima domnesce pre calea ;
Când înfioresce arborele migdalului, Și deveni superâciósă locusta ;
Și se trec poștele ; fiind că omul merge în casa sa eternă,
Și pre strade âmbă tânguitorii.
- 6 Înainte de a se rupe funia de argint ; Și vasul de aur se scurge ;
Și ibricul de fântână se strică ; Și róta cisterneli se dirimă ;
- 7 Și se întórce acéstă pulvere la pământ precum au fost,
Și sufletul se întórce înapoi la Dumneđeũ carele 'l-au dat.
- 8 9 Vanitatea vanităților, ڭice eclesiastul, tóte *sunt* vanități ! Și
afară de ceea, că eclesiastul era înțelept, mai învăța âncă pre populus
- 10 sciință, cercetă și câtă și compuse multe proverbe. Eclesiastul
câtă se găsescă cuvinte plăcute ; ceea ce s'au scris era drept : cu-
- 11 vintele adevérului. Cuvintele înțelepților *sunt* ca ghimpii, și ca pi-
rónelle înșifte. Ele au fost trădate de către un învățator membrilor
- 12 adunârilor. Și afară de acesta, fiul meũ, fi păzit ; facerea multor
cărți nu are finit, și pré multă cetire *este* pré obositoră pentru corp.
- 13 Se ascultăm finitul a tot lucrului : Teme-te de Dumneđeũ,
și păzesce preceptele lui ! căci acesta *este* tótă datoria omului.
- 14 Căci tótă fapta o va aduce Dumneđeũ înaintea judicâții, împreună
cu tóte cele ascunse, fiă bune sóu rele,

CĂNTAREA CĂNTĂRILOR.

CAPUL I.

Cântarea cântărilor de Solomon.	1
Sărute-mă cu sărutările gurei sale!	2
Căci mai delicios <i>este</i> amoriul tău de cât vinul.	
Delicioase <i>sunt</i> mirosului aromele tale; Aromă vărsată <i>este</i> nu-	3
De aceea te iubesc ficióarele. [mele teú;	
Trage-me după tine! voim se alergăm;	4
M'aú dus regele în camerele sale,	
<i>Dară</i> voim se ne veselim și se ne bucurăm în tine;	
Voim se celebrăm amoriul tău, <i>carele este mai dulce</i> de cât vinul;	
Sincer te iubesc ei.	
Negriciósă <i>sum</i> , dară plăcută, o voi fiile Ierusalimului!	5
Ca corturile lui Kedar, ca pavilionéle lui Solomon.	
Nu luați sémă, că <i>sum</i> atât de negriciósă,	6
Că sórele m'aú negrit; Fiií mamei mele s'aú mániat pre mine;	
M'aú pus pre mine de păzitórea vielor,	
<i>Dară</i> via mea propriă n'am păzit-o.	
Spune'mi, o <i>tu</i> pre carele iubesc sufletul meu, unde pășunezi?	7
Unde faci <i>pre turmele</i> ca se se repaceseze la médă ăi?	
Căci pentru ce eú se me retăcesc la turmele sóřilor tei?	
Dacă nu o scit, o <i>tu</i> cea mai frumósă dintre femeí!	8
Eși numai pre urmele oilor,	
Și pasce'ți eđii tei pre lângă corturile păstorilor.	
Eú te compar pre tine, scumpa mea,	9
Cu caii de la carul lui Faraon.	
Frumos <i>sunt</i> ornați obrajii tei cu lanțușóre,	10
Gútul teú cu șiruri de mărgăritare!	
Face'ți-vom ție lanțuri de aur, Stropite cu argint.	11
Pre când regele <i>se culcă</i> la masă,	12
Nardul meu 'și respăndescé odorul seú.	
Un săcușor de mirrhă 'mi <i>este</i> mie iubitul meu,	13
Carele se repauséză pre sinul meu.	
Grapă de cipru 'mi <i>este</i> iubitul meu În viele lui En-Ghedi.	14
Eca! frumósă esci, scumpa mea,	15
Eca! frumósă esci, ochii tei <i>ca</i> ai porumbului.	
Eca! frumos esci și plăcut, iubitul meu!	16
Și culcușul nostru <i>este</i> în verdéță.	
Grinđile casei nóstre <i>sunt</i> cedri, Și brađi bolțile!	17

CAPUL II.

- 1 **E**u *sum* rosa din Șaron, Lilia văilor.
 2 Ca lilia între spinii, *Este* scumpa mea între ficioare.
 3 Ca mărul între arborii pădurii, *Este* iubitul meu între junii.
 Doresc umbra lui, aci petrec; Cât de dulce *este* fructul lui ceriului
 4 O de m'ar duce pre mine în casa ospițiului, [gurei mele!
 Și amoriul lui *fiă* stendard preste mine.
 5 Întăriți me cu turte de struguri;
 Recoriți me cu miere! Căci *sum* bolnavă de amor!
 6 Stânga lui *fiă* sub capul meu; Drépta lui se me îmbrăcioșeze.
 7 Fie! Ierusalimului, ve conjur,
 Pre gazele său pre căpriorele câmpului,
 Ca voi se nu treziți și se nu desceptați amorul, până cand nu vine de
 8 Vócea iubitului meu! [sine ênsu'si.
 Éca! el vine sâring preste munți, Sâltând preste colnici!
 9 Iubitul meu se asemenă cu gazela, său cu un cerb ténér!
 Écă'l că stă inapoia păretelui nostru,
 Că se uită prin fereastră, caută prin gratie.
 10 Iubitul meu iea cuvântul și'mi dîce mie:
 „Scólă-te, amica mea, și vino frumósa mea, afară!
 11 „Căci éca! iérna aũ trecut, Aũ trecut, plóea cu totul aũ trecut;
 12 „Pre câmpii se ivesc florile, Timpul cîntării aũ sosit;
 „Și căraitul turturicăi se aude în țerrîna nóstră!
 13 „Smochinul aromatisóză smochinele sale cele verđi,
 „Și vițele înfloresc și miros;
 „Scólă-te, amica mea, și vino, frumósa mea, afară!
 14 „Porumbița mea în crăpăturile stîncei,
 „În pititura locurilor înalte,
 „Lasă-me se ved fația ta, lasă me se aud vócea ta!
 „Căci dulce *este* vócea ta și fația ta plăcută!“
 15 Prindeți-ne vulpele, vulpele cele mici, cari strică viele!
 Căci viele nóstre înfloresc.
 16 Iubitul meu *este* al meu, și eu *sum* a lui;
 El pășuneză printre lîlie.
 17 Până se va mai recori diua și vor fugi umbrele
 Întórce-te, iubitul meu, fi asemenea gazelei său cerbului ténér
 De pre munții despărțirii.

CAPUL III.

- 1 **Î**n culcușul meu nóptea
 1 'L-am căutat pre acela ce'l iubesc sufletul meu.
 'L-am căutat, dară nu 'l-am aflat.
 2 Scula-me-voiu dar și voiu parcura cetatea

Prin stradele și piețele, și voiți căuta pre acela ce'l iubescce sufle-
'L-am căutat, dară nu 'l-am aflat. [tul meu;]

Aflatu-m'au păzitorii cari âmbăă pre cetate:

„N'auți vâdăut ôre pre acela ce'l iubescce sufletul meu?”

Abăă am trecut pre lângă dênșii,

Și am aflat pre acela ce'l iubescce sufletul meu.

'L'înceam bine și nu'l lăsam, Până *nu*'l duceam în casa mamei mele,
În camera născătorei mele.

Fieele Ierusalimului, ve conjur,

Pre gazele seă pre căpriôrele câmpului,

Ca se nu treziți, se nu desceptați amorul, până când nu vine de

Ce *este* acêsta ce se urcă din deșert, [sine ênsu'si.

Ca colonne de fum, Parfumate cu mirrhă și tămăie,

Și tôte aromatele parfumatôrilor?

Êca! lectica lui Solomon!

Șese dect de eroi 'l incunjură, cei mai bravi ai lui Israel;

Toți încinși cu sabie, esercitați în resbel.

Sabia fiă-căruia la còpsa'i pentru frica nopții.

Acêstă lectica 'și-aă făcut o regele Solomon din lemnul Libanului;

Columnne ei le-aă făcut de argint,

Acoperemêntul ei de aur, și ședătôrea de purpură,

Năuntru ei frumos garnit de fieele Ierusalimului.

Êșiți, fieele Zionului, și căutați după regele Solomon,

Cu corôna cu carea 'l-aă cunurat mama lui

În ziua cununiei sale, Și în ziua voioșiei ânimei lui.

CAPUL IV.

Êca! frumôsă *esci*, amica mea! êca! frumôsă *esci*.

Ochiî tei de subl vëlul teă *sunt ochi* de porumbiță;

Pirul teă *este* ca o turmă de capre,

Cari se aședă pre muntele Galaad.

Dinți tei *sunt* asemenea unei turme de mneî tunși,

Ce es din scăldătôriă; Cari toți nasc gemeni;

Și între cari nici una nu *este* stêrpă.

Asemenea firului de purpură *sunt* huzele tale,

Și gura ta plină de dulcêță.

Obraji tei *sunt* ca o bucată de măr de rodie sub vëlul teă.

Gâtul teă *este* ca turnul lui David, edificat pentru cetate de arme,

La care spêndură una mie de scuturi, Tôte scuturile eroilor.

Ambele țite ale tale sêmenă cu duoî gemeni têneri ai unei gazele,

Cari pasc sub lilie.

Până se va mai recori ziua, și vor fugi umbrele,

Voiu merge cătră muntele de mirrhă, și cătră colnicul tămăiei.

Tôtă *esci* frumôsă, amica mea! Și nici un defect nu *este* pre tine!

- 8 De pre Liban vino cu mine, *mirésă mea!*
 Cu mine de pre Liban! Caută de pre vârful lui Amana,
 De pre vârful lui Şenir şi Hermon,
 Din vizuniile leilor şi din munţii panterilor.
- 9 Răpitu-mi-ai înima mea, sora mea, *mirésă mea!*
 Răpitu-mi-ai înima printr'o singură *căutătură a ochilor tei,*
 Printr'un lanţujel al gâtului teu.
- 10 Cât de dulce *este* amorul teŭ, sora mea, *mireasa mea!*
 Mult mai plăcut de cât vinul *este* amorul teŭ,
 Şi odorul parfumelor tale de cât toate aromatele!
- 11 *Mirésă!* buzele tale picură *ca* fagurul,
 Sub limba ta *este* miere şi lapte;
 Şi odorul vestmintelor tale ca odorul Libanului.
- 12 Tu *esci* o grădină închisă, sora mea, *mirésă mea!*
Esci un isvor închis, o fântână sigilată.
- 13 Plănte tale *sunt* o grădină plină de rodie, fructe delicioase,
 14 Chiparoşi şi narde *cu* narde şi şofran,
 Trestie aromată şi scorţişoră cu tot feliul de tufărişiu de tămâie,
 Cu mirrhă şi aloe, şi cu cele mai bune aromate:
- 15 Isvor de apă viă, fântână grădinei, Care cură de pre Liban.
- 16 Descéptă-te, criveţule! şi ardică-te, austrule!
 Sufă pre grădina mea, Ca se curgă aromatele sale!
 Viă iubitul meu în grădina sa, Şi mănce fructele sale cele mai delicioase.

CAPUL V.

- 1 Venit-am în grădina mea, sora mea, *mirésă mea!*
 Smuls-am mirrha mea împreună cu plante aromate;
 Măncat-am fagurii mei şi miera mea;
 Beut-am vinul meu cu laptele meu.
 Măncăţi, amici, şi beţi, şi beţi de ajuns, voi iubiţilor!
- 2 Eu adormiam, dară înima mea veghia. Vócea iubitului! el bate.
 „Deschide-mi, sora mea, amica mea, porumbiţa mea, neprihănită mea?
 „Căci capu meu *este* plin de rouă,
 „Buclele mele pline de picături de noapte.“
- 3 Sum desbrăcată deja de vestmântul meu, cum?
 Éraşi se me îmbrac? Picioarele mele deja le-am spălat, cum?
 Éraşi se le fescolesc?
- 4 Iubitul meu întinse mâna sa prin apertură,
 Şi năuntru meu se turbură pentru densusul.
- 5 M'am sculat se deschid iubitului meu,
 Şi mânele mele picuraŭ de mirrhă,
 Şi degetele mele de mirrhă delicioasă pre mânerul zăvorului.
- 6 Deschis-am iubitului meu; Dară iubitul meu era dus, era fugit!
 Sufletul meu se lăngeşi când vorbia.

Căutatu-'l-am. dară nu 'l-am aflat; Chlămatu-'l-am, dară nu
 Aflatu-m'aŭ păzitorii carii ămbلائ prin cetate, ['mi-aŭ respuns. 7
 Bătutu-m'aŭ, și m'aŭ rănit;
 Sentinelele murilor, ei 'm'aŭ rupt vélul.
 Fiile Ierusalimului ve conjur, Când veți afla pre iubitul meu, 8
 Că *sum* móbă de amor. [spuneți'i lui, 9
 Ce ore iubitul teŭ este mai mult de cât un altul,
 O tu cea mai frumoasă dintre femei?
 Ce ore iubitul teŭ *este* mai mult de cât un altul, Că ne conjuri atâta?
 Alb și rumen *este* iubitul meu, Escelent între mii! 10
 Capul lui *este* ca aurul cel mai curat, 11
 Pirul lui buclat ca ramuri de palme, negru ca corbul;
 Ochii lui sunt ca ai porumbilor lângă curgerile apelor, 12
 Scaldați în lapte și ședend în ferecături;
 Obrajii lui *sunt* ca straturi odorate, ca tufărișuri înalte de aromate; 13
 Buzele lui ca liliile ce picură mirrha cea mai delicioasă;
 Mănele lui ca ânele de aur, ornate cu crisolit; 14
 Corpul lui ca isvorul, acoperit cu safir;
 Șelele lui ca colonne de marmură, aședate pre pedestal de aur; 15
 Fația lui se asemenă cu Libanul, cu cedri statura lui.
 De tot dulce *este* gura lui, cu totul *este* plăcut. 16
 Așa *este* iubitul meu, așa *este* amicul meu, Fiile Ierusalimului.

CAPUL VI.

U
 Unde s'aŭ dus iubitul teŭ? O tu cea mai frumoasă dintre femei! 1
 În cotro s'aŭ înturnat iubitul teŭ?
 Voim se'l căutăm cu tine.
 Iubitul meu s'aŭ pogorit în grădina sa, La straturile cele odorate, 2
 Spre a pasce în grădini și a culege lilie.
 Eu *sum* a iubitului meu, și iubitul meu *este* al meu; El pasce între lilie. 3
 Frumoasă *esci*, iubita mea, ca Tirza, 4
 Plăcută ca Ierusalimul, și înspăimântătoră ca cei adunați împrejurul
 Întorce ochii tei de la mine, [stendardelor. 5
 Căci ei me înving. Pirul teŭ *este* ca o turmă de capre,
 Care s'aŭ aședat pre Galaad;
 Dinții tei *sunt* ca o turmă de mnei, Cari es din scăldătoră; 6
 Cari tot nasc gemeni; Și între cari nici una nu *este* stérpă.
 Obrajii tei *sunt* ca o bucată de rodie de sub vélul teŭ. 7
 Suntșese decide regine, și opt decide de concubine, Și feciörenenu- 8
 Numai acésta singură *fiă* porumbița mea, neprehănită mea, [merate, 9
 Unică a mamei ei, Alésă a născătorii ei.
 Fetele aŭ vedut-o, și aŭ fericit-o;
 Vedut-aŭ reginele și concubinele, și aŭ laudat-o.
 Cine *este* acésta care se ivesce ca aurora, 10

Frumosă ca luna, curată ca sórele,

Și înspăimântătoare ca cei adunați împrejurul stendardelor?

11 Pogoritu-m'am la grădină de nuci, Spre a vede florile vâit;
Se caut de inverdesce via, Și de înfloresc rodiele.

12 Și înainte de a sci, Dorința mea m'au făcut asemenea carului lui

13 Întorce-te, întorce-te, Șulamith! [Aminadab.

Întorce-te, întorce-te se te vedem!

Ce vedeți la Șulamith mai mult, de cât la feciórele dănțuitoare în chor?

CAPUL VII.

1 Cât de frumoși sunt pașii tei în încălțăminte, fecióră nobilă!
Încovăierea cóspselor tale *este* ca coletul,

Lucru de mânele artistului.

2 Buricul tei *este* ca o cupă rotundă, Câruiă nu'i lipsesce nici o
Pântecule tei ca o grămadă de grâu, [dată vinul,

Încunjurat de lilie.

3 Ambele tale țite *Sunt* ca doi gemeni tîneri ai unei gazele;

4 Gâtul tîu *este* ca un turn de ivor;

Ochii tei *sunt asemenea* lacurilor de la Heșbon lângă pórta Bath-Rabbim;

Nasul tei turnului Libanului carele caută spre Damasc.

5 Capul tei asupra'ți *este* ca Carmelul;

Un rege *este* încatenat în bucele tale;

Pirul capului tei asemenea purpurei.

6 Cât de frumoasă și cât de plăcută *esci* tu, amor, în deliciu!

7 Statura ta se asemănă cu palma, Țitele tale cu strugurii.

8 Gândit-am: O de m'ași pute sui în palmă,

Se apuc ramurile sale! Și fire-ar țitele tale ca strugurii viței;

Suflarea respirărei tale *este* ca merele;

9 Ceriul gurei tale ca vinul delicios,

Carele merge de a dreptul la iubitul meu,

Și face se vorbescă buzele dormitorilor.

10 Eū *sum* a iubitului meu; Și după mine *este* dorința lui.

11 Aidem, iubitul meu, se eșim la câmp, Se petrecem prin sate!

12 Demănéța ne vom duce la vie, Și se vedem de înfloresce vița;

De se deschide flórea, și înfloresc rodiele.

Acolo 'ți voiū da amorul meu.

13 Mandragorile respândesc mirosul lor,

Și înainte a ușei nóstre *este* tot feliul de fructe deliciose, noue și

Ce eū, iubitul meu! 'ți-am pastrat. [veche,

CAPUL VIII.

1 O de ai fi fratele meu, Carele ai supt țita mamei mele!
De te ași găsi pre stradă, te-ași săruta,

- Și neminea nu ar se me iea în ris.
 Te-ași duce și te-ași aduce în casa mamei mele; 2
 Ea m'ar învăța se te adâp cu vin aromat, Și cu must de rodie.
 Stânga lui *ar fi* sub capul meu, Și dreapta lui m'ar înbrăcioșa. 3
 O fiece Ierusalimului, ve conjur, 4
 Ca se nu treziți, se nu desceptați amorul, până când nu vine de sine
 Cine ore este acesta care se urcă din deșert, [énsu'si. 5
 Redămată pre iubitul ei? *dicând*: Sub mărul te-am desceptat,
 Acolo, unde te născu mama ta, Unde te-au făcut născătora ta.
 Pune-me ca un sigiliu pre ânima ta, 6
 Ca un sigiliu pre brațul teă, Căci tare ca mórtea *este* amorul;
 Putinte ca infernul jaluzia lui; Întărtarea lui *ca* focul,
 Ca o flacără împetuósă;
 Ape puternici nu pot stinge amorul; Nicî torenteale a'l înneca. 7
 De ar oferi cineva și tot avutul casei sale pentru amor,
 Ar fi desprețuit cu luare în ris.
 Mică este sora noastră, 'i mai lipsesc încă țitele; 8
 Ce vom face cu sora noastră, În ziua când vor peți după ea?
 De *este* mur, se edificăm un palat de argint pre ea, 9
 De *este* ușă se'i facem tablă de cedru.
 Sum mur, și țitele mele ca turnuri; 10
 Pentru aceea am fost în ochiul lui ca una ce aŭ aflat char.
 Solomon avea o via la Baal-Hamon; Păzitorilor li-aŭ dat viea, 11
 Ca fiă-care se'i aducă pentru fructele ei una mie de arginți.
 Viea mea ce *este* a mea fiă pentru mine; 12
 Ale tale, Solomone, fiă cele una miă,
 Și doue sute celora ce păzesc fructul ei.
 O tu, care locuesci în grădine! Soții ascult vócea ta, 13
 Lasă-me s'o aud și eŭ!
 Pornesce rēpede, iubitul meu! 14
 Fi asemenea unei gazele, unui puiŭ de cerb pre munți aromați.

CARTEA LUI ISAIA.

CAPUL I.

Degenerațiunea lui Israel, Îndemnări la căință, Promisiunile îndurării divine.

- 1 **V**iidiunea lui Isaia fiului lui Amos, pre care o vădu despre Iuda și Ierusalim în zilele lui Uzia, ale lui Iotham, ale lui Ahaz și ale lui Hezkia, regii lui Iuda.
- 2 Auziți, ceriurilor, și ascultați, pământule; Căci Iehova a vorbit :
„Fii am nutrit și crescut, Dară ei s'aŭ abătut de la mine.
- 3 „Boul cunoște pre posesorul seŭ, Și asinul ieslea stăpânului seŭ,
„*Eră* Israel nu cunoște. Populul meŭ nu înțelege“.
- 4 Ha! națiune păcătăsă, popul încărcat de inicități,
Semință de făcători de rele, fii corupți!
Aŭ părăsit pre Iehova, Aŭ desprețuit pre Sântul lui Israel.
S'aŭ întors în dērēpt.
- 5 La ce să mai fiți batuți? Voi ve abateți tot mai mult,
Tot capul *este* bolnav, totă ânima moleșită.
- 6 De la talpa piciorului până la cap nu *este* nimic întreg pre dēnsul ;
Numai răni, învinețiri și plage veninoase,
Ce nu s'aŭ stors, nici nu s'aŭ legat, Nici nu s'aŭ moiat cu oleŭ.
- 7 Terra vōstră *este* deșertă, Cetățile vōstre arse de foc,
Pământul vōstru 'l consumă streini înaintea vōstră,
Și *este* deșert, ca devastat de streini.
- 8 Și fiia Zionului a remas ca o colibă în via,
Ca o ospetărie într'un câmp de curcubete, Ca o cetate asediată.
- 9 Dacă Iehova *Dumnezeul* oștirilor nu ni-ar fi lăsat o mică remășiță,
Apoi am fi ca Sodoma, Ne-am asemenea cu Gomora.
- 10 Ascultați cuvēntul lui Iehova, principii Sodomei !
Luați în urechie legea Dumnezeului nostru, populul Gomorei !
- 11 „Ce'mi trebuie mulțimea sacrificiilor vōstre?“ ȋice Iehova, [lor,
„Sătul sum de sacrificiile de ardere de berbeci și de grăsimea ingrășate-
„Și n'am plăcere de sângele taurilor și al mneilor și al țapilor !
- 12 „Când veniți spre a ve areta înaintea mea,
„Cine cere acēsta de la voi, Se calcați curțile mele ?
- 13 „Nu mai aduceți oblațiuni vane, Tămăia 'mi *este* abominațiune,
„Cât și luna cea nouă și Sabbatul și convocarea adunărilor ;
„Nu pot suferi inicitate și adunare solemnă.
- 14 „Lunele vōstre cele noue și serbările vōstre le uresce sufletul meŭ,
„Făcutu'mi-s'aŭ sarcină, Sum obosit de a le porta.

- „Și când veți întinde mânele vóstre către mine, 15
 „Voiú ascunde ochii mei de la voi ;
 „Chiar când veți face multe rugăciuni nu *le* voiú asculta :
 „Mânele vóstre sunt pline de sânge.
 „Spălați-ve, curățiți-ve, 16
 „Depărtați reutatea faptelor vóstre dinaintea ochilor mei ;
 „Încetați de a face rău, Învețați de a face bine, 17
 „Căutați dreptatea, ajutați pre cel apesat,
 „Faceți drept orfanului și apărați cauza văduvei.
 „Veniți dar, se ne judecăm, ȕice Iehova ; 18
 „Dacă păcatele nóstre vor fi ca cărmeziă se vor face ca neua,
 „De vor fi roșie ȕa purpura vor deveni *albe* ca lâna“.
 Dacă voiți și sunteți ascultători, Veți mânca bunurile țerei. 19
 Dară dacă refusați și ve revoltați, Veți fi consumați prin sabiă, 20
 Căci gura lui Iehova a grăit.
 Cetatea cea fidelă cum devenit-aú meretrice ! 21
Era plină de drept, Dreptatea locui într'ênsa; acum ânse ucidători.
 Argintul têu áú devenit zgurí, Vinul têu amestecat cu apă. 22
 Principii têu *sunt* abatători, soți de furí, 23
 Fiă-carele iubesc daruri și vénéză după plată ;
 Orfanului nu fac dreptate,
 Și a văduvei causă nici nu vine înainte lor.
 De aceea ȕice Iehova Domnul oștirilor; Putintele lui Israel : 24
 „Ha! voiú pedepsi pre adversarii mei,
 „Și me voiú resbuna asupra inamicilor mei ;
 „Și voiú întórce mâna mea asupra ta, Și voiú curăți ca cu leșie sgura ta, 25
 „Și voiú depărta tot cositorul têu.
 „Și voiú restabili judecatorií têu ca mai nainte, 26
 „Și consiliarii têu ca și la început;
 „Și apoi te vei numi cetatea dreptăței, orașul fidel.“
 Zion se va rescumpăra prin judecată, 27
 Și cei re'nturnați ai lui prin dreptate.
 Dară dirimarea celor fără de lege și a păcătoșilor *va fi* de o dată, 28
 Și cei ce áú părăsit pre Iehova se vor consuma.
 Căci ve veți rușina pentru stejarii ce ați dorit, 29
 Și ve veți roși pentru grădinele ce le-ați ales.
 Căci veți fi ca stejarul ale căruí frunze veștedesc, 30
 Și ca grădina în care nu este apă.
 Și putintele va deveni stupă, Și fapta lui scânteia, 31
 Și amênduoi se vor arde împreună, Și neminea nu va stinge.

CAPUL II.

Predicare asupra fondărei domniei lui Messia. Indemnări de a se teme de Dumnezeu.

- 1 Cuvântul ce-l vede Isaia fiul lui Amoz despre Iuda și Ierusalim.
- 2 Și în zilele cele din apoi, Muntele casei lui Iehova
Se va stabili pre vârful munților, Și va fi înălțat preste colnicii;
Și vor curge cătră densusul toate națiunile.
- 3 Și multe națiuni vor merge, și vor dice:
„Veniți, se ne suim pre muntele lui Iehova,
„La casa Dumnezeului lui Iacob;
„Și ne va înveța căile sale, și vom âmbლა pre cărările lui“;
Căci din Zion va eși legea, Și cuvântul lui Iehova din Ierusalim.
- 4 Și el va judeca între populi, Și va mostra multe națiuni,
Și și vor faurisabiele lor spre fere de plug, Și lancele lor spre seceri;
Sabia nu va mai trage națiune contra națiunei,
Nici se va învăța mai mult resbel.
- 5 Casa lui Iacob, veniți, Se âmbლăm în lumina lui Iehova.
- 6 Căci ai părăsit pre populusul tău, casa lui Iacob,
Pentru că s'au împlut de *idolatria* resăritului,
Și *sunt* prognosticatori de timp ca Filistenii,
Și s'au unit cu fiii streinilor.
- 7 Și împlut este pământul lor de argint și de aur,
Și tesaurile lor *n'au* sfârșit, Și împlut este pământul lor de cai,
Și nu are sfârșit carele lor.
- 8 Și împlut este pământul lor de idoli,
S'au închinat la lucrul mânelor lor, Ceea ce făcură degetele lor.
- 9 Dară omul se va pleca, Și bărbatul se va umili,
Căci nu-i vei ierta pre ei.
- 10 Întră în stîncă și ascunde-te în pulvere,
De frica lui Iehova și de gloria majestății lui.
- 11 Căci ochii cei mândri ai omului se vor umili,
Trufia bărbaților se va pleca:
Și Iehova singur se va înălța în ziua aceea.
- 12 Căci ziua lui Iehova *Dumnezeul* oștirilor *va fi*
Preste cel mândru și cel nalt, Preste tot cel falnic, și el se va umili;
- 13 Și preste toți cedrii Libanului, cei nalt și falnici,
Și preste toți stejarii din Bașan;
- 14 Și preste toți munții cei înalți, Și preste toți colnicii cele ridicate;
- 15 Și preste tot turnul înalt, Și preste tot murul tare;
- 16 Și preste toate navele Tarșisului, Și preste toate lucrurile de plăcere.
- 17 Mândria omului se va pleca, Trufia bărbaților se va umili,
Și Iehova singur se va înălța în ziua aceea,
- 18 Și idolii se vor trece de tot.
- 19 Și vor intra în pescerile stîncelor, Și în crepăturile pământului,
De frica lui Iehova și de gloria majestății lui,

Când se va scula, spre a spăimânta pământul.
 În ziua aceea omul va arunca idolii săi de argint și idolii săi de aur, 20
 Pre cari 'i 'și-au făcut spre a se închina, La sobolii și la lilieci:
 Spre a intra în găurile stîncelor, În vișuniile petrelor, 21
 De frica lui Iehova și de gloria majestății lui,
 Când se va scula, spre a spaimânta pământul.
 Lăsați dar pre omul, în ale căruia nări este suflare, 22
 Căci de ce *este* el de socotit?

CAPUL III.

Pedépsa neîndurării și a mândriei.

Căci éca! Iehova Domnul oștirilor 1
 Va depărta de la Ierusalim și de la Iuda Orî ce susținere,
 Tótă susținere de pâne, și tótă susținere de apă:
 Pre eroi și pre bărbatul resbelului, 2
 Pre judecătorul și pre profetul și pre divinator și pre cel mai bătrân,
 Pre mai marele preste cinci decii și pre omul însemnat, 3
 Pre consiliariul și pre artistul cel iscusit și pre oratorul elocuent.
 Și li voiû da lor junî pentru principî: Și copii vor domni preste dênșii. 4
 Și populus va fi apesat, Om de cătră om, și fiă-carele de aprópeleseu. 5
 Copilul se va rădica contra bătrânului,
 Și cel desprețuit contra celui onorat.
 Când va apuca un om pre fratele său din casa părintelui său *dicënd*: 6
 „Vestmênt al, fi principele nostru, Și ruina acésta *fiă* sub mâna ta!“
 El se va jura în ziua aceea, *dicënd*! „Nu voiû se fiû lecuitor, 7
 „Și în casa mea nu *este* nici pâne, nici vestmênt,
 „Nu me faceî principe al populus!“
 Căci Ierusalimul este ruinat și Iuda aû cădût, 8
 Fiind că limba lor și faptele lor *sunt* contra lui Iehova,
 Iritând ochii gloriei lui.
 Aspectul façiei lor mărturisesce contra lor; 9
 Ei vêdesc pecatul lor ca Sodoma; nu'l ascund.
 Vai de sufletul lor! căci ênși'si 'și pregătesc rele.
 Spuneî celui drept că bine 'i *va fi* lui, 10
 Căci vor mânca fruptul faptelor lor.
 Vai de nelegiuitul, *căci* rêu 'i *va fi* lui, 11
 Căci resplătirea mânelor lui 'i se va face lui.
 Populus meû, copii *sunt* apesătorii lui, 12
 Și muieri domnesc preste el;
 Populus meû! conducătorii tîi *te* retăcesc,
 Și destrug calea urmelor tale.
 Iehova s'aû pus spre a se judeca, Și stă, spre a judeca populus. 13
 Iehova va intra în judecată 14
 Cu cel mai bătrân al populus său și cu principii lui;

- Căci voi ați mâncat via,
 Și ceea ce ați răpit de la cel serac, *este* în casele vóstre.
- 15 Ce socotiți de sdrobiți pre populusul meu,
 Și rășniți fația sermanilor? Dice Iehova Domnul oștirilor.
- 16 Iehova mai dice încă: Fiind că fiele Zionului s'au mândrit,
 Și âmbă cu gâtul întins dirj, Și fac semne cu ochi,
 Și âmbă trepidând. Și târînd cu sunct picióarele lor!
- 17 De aceea Domnul va pleșuvi Crescetul fiilor Zionului,
 Și Iehova va goli nuditatea lor.
- 18 În ziua aceea Domnul va depărta Ornamentele sunătoare de picióre,
 Și sorișori și lunișore;
- 19 Cerceii și brațariile și vélurile;
- 20 Legăturile de cap și lăntășóarele și breii,
 Și cutiele de parfum și amuletele;
- 21 Anelele și cerceii de nas;
- 22 Vestmintele de schimbat și eșarpele, Și mantalele și pungile;
- 23 Oglindile și camășele, Și tiarele și velurile cele lungé.
- 24 Atunci va fi, că în loc de odor plăcut va fi putređire,
 Și în loc de cingetórá, funiá, Și în loc de bucle, pleșuviá,
 Și în loc de mantă, sac, Stigmă în loc de frumuseță.
- 25 Bărbații tēi vor căde prin sabiá, Și puterea ta în resbel.
- 26 Și porțile sale vor lamenta și vor jăli,
 Și singuratică va șede pre pământ.

CAPUL IV.

Imperiul lui Mesia este un sanctuariu.

- 1 Și în ziua aceea șapte muiere vor apuca un singur bărbat,
 Și Vom mânca propria noastră pâne, [dicînd:
 Și ne vom îmbrăca propriul nostru vestmēt,
 Numai se fim numiți după numele teú; Depărtéză oprobiul nostru.
- 2 În ziua aceea germenul lui Iehova va fi spre frumuseță și gloriá,
 Și fructul pământului spre majestate și strălucire
 Pentru cel scăpați al lui Israel.
- 3 Și va fi că cel lăsat în Zion, Și cel remas în Ierusalim,
 Se va numi sânt, Fiă-carele scris spre viețiá în Ierusalim:
- 4 Când Domnul va spăla scărna fiilor Zionului,
 Și va la sângele Ierusalimului din međilocol lui
 Prin spiritul judecáței și prin spiritul destrugerei:
- 5 Atunci Iehova va crea preste tótă întinderea muntelui Zion
 Și pre adunările lui, Nour și fum ziua,
 Și lucirea focului inflacărat nóptea;
 Căci preste tótă gloria va fi ocrotire.
- 6 Și va fi un cort pentru umbră contra arșitei ziua,
 Și pentru refugiú și ascunsóre contra vijeliei și a ploiei.

CAPUL V.

Populul lui Dumnezeu. Judecățile lui Dumnezeu asupra lui.

- V**oiu se cânt acum iubitului meu 1
 Cântarea iubitului meu de via lui.
- Iubitul meu avea o via Pre un colnice foarte fructifer;
 Și el o-au îngrădit pre ea, și au depărtat petrele din ea, 2
 Și o-au plantat cu vițele cele mai alese,
 Au ținut și un turn în meșilocol ei,
 Și au săpat un tesc într'ênsa, Și au acceptat se producă
 Dară ea produse grape silbaticî. [struguri, 3
 „Și acum, locuitorii Ierusalimului și bărbații lui Iuda!
 „Judecați, ve rog, între mine și via mea.
 „Ce puteam se mai fac pentru via mea, Și n'am făcut la ea? 4
 „Pentru ce *dar*, când am acceptat, se producă struguri,
 „Au produs grape silbaticî?
 „Deci acum vi voi spune voue Ceea ce voi se fac la via mea: 5
 „Voi se depărtez gardul ei, ca se se pască;
 „Voi se surp murul ei, ca se se calce;
 „Și voi se o reduc într'un deșert, Se nu fiă tăiată nici se nu fiă săpată, 6
 „Ci cardii și spinii se resară acolo; Și voi se ordona nuorilor,
 „Se nu dee ploia preste dênse“.
 Căci via lui Iehova *Dumnezeul* oștirilor *este* casa lui Israel, 7
 Și bărbații lui Iuda planta cea plăcută a lui:
 Și el ascéptă judicată, dară éca! apăsare, Dreptate, dară éca! strigare.
 Vai de cei ce înșiră casă lângă casă, Innădesc câmp cu câmp, 8
 Până ce nu mai *remâne* loc, În cât ei singuri locuiesc în țerră.
 În urechile mele *glise* Iehova *Dumnezeul* oștirilor: 9
 În adevăr multe case vor fi deșerte,
 Mari și frumoșe fără locuitori;
 Da, de ce pogône de via vor da *numai* un Bath, 10
 Și semința de un Homer va da *numai* un Efa.
 Vai de cei cari, sculându-se demăneta alergă după bături im- 11
 Cari șed până târziu nópte *până ce*'i inflaméză vinul; [bătătorie,
 Și citara și harpa, timpana și flautul și vinul *sunt* la ospețiile lor, 12
 Lucrarea lui Iehova anse nu o privesc,
 Opera mânelor lui nu o consideră.
 De aceea populul meu este dus în captivitate pentru lipsa de 13
 Nobiliți lui sufer de fôme, [cunoscință;
 Și mulțimea lui se topesce de sete.
 De aceea se lărgesce infernul, Și deschide gura sa fără măsură, 14
 Și gloria lor și mulțimea lor și vuetul lor
 Și cei ce s'au desfătat se cobor într'ênsul.
 Ast-feliu omul se plăcă, Și bărbatul se umilește, 15
 Și ochii celor mândri se umilesc,

- 16 Dară Iehova *Dumnezeul* oştirilor se va înălța prin judecată,
Și sântul Dumnezeu se va sânti prin dreptate.
- 17 Atunci mnei vor pasce după obiceiul lor,
Și streinî vor mânca pre locurile deșerte ale avuților.
- 18 Vai de cei ce trag inicitatea că cu funiele falșitățel,
Și păcatul ca cu frâmbie de car;
- 19 Ce dic: Se se grăbescă el, se facă iute opul seŭ, Ca se'l vedem,
Și otărirca Sântului lui Israel apropie-se, și se vină,
Ca se o aflăm.
- 20 Vai de cei cari dic rēului bun, și binelui rēu,
Ce fac întunericul lumină, și lumina întuneric,
Ce fac amarul dulcēță, și dulcēța amar!
- 21 Vai de cei ce *sunt* înțelepți în ochii lor proprii,
Și prudenți în opiniunea lor propriă.
- 22 Vai de croi la berea vinului,
Și de barbați bravi la amestecarea bēturilor imbētătorie!
- 23 Cari justifică pre nelegiuitul pentru daruri,
Și dreptatea celor drepti o depărtēză de la dēnșii.
- 24 De aceea, precum focul consumă miriscea,
Și flacăra mistuie paile, *Ast-feliŭ* rădicina lor va fi ca putrețēla,
Și flōrea lor se va rădica ca pulvcrea,
Fiind că au lepădat legea lui Iehova *Dumnezeul* oştirilor,
Și au desprețuiit cuvēntul Sântului lui Israel.
- 25 De aceea mânia lui Iehova s'au aprins contra popului seŭ,
Și au întins mânia sa contra lui,
Și'l au lovit pre el, încât munții se cutremurără,
Și cadavrele lor se făcusă ca tină în meșilocul stradelor.
Cu tōte acestea mânia lui nu se întōrnă,
Și mânia lui tot mai este întinsă.
- 26 Și va rădica un stendard populilor de departe,
Și va moni pe uniŭ de la marginea pământului,
Și ēca! iute vine, în pripă.
- 27 Nici unul dintr'ēnșii obosit, nici unul șovăind;
Neminea nu dōrme și nici nu dormitēză,
Nu 'și deslēgă cingēțōrea cōpselor lor,
Nu 'și rup cureua încālțămintelor lor.
- 28 Săgetele lor *sunt* ascuțite, Tōte arcurile lor intinse,
Copitele cailor lor asemenea cu pētra, Și rōtele *carelor* lor ca vlrtej.
- 29 Ragetul lor *este* ca al leului, Da, mugesc ca puŭ de lēu;
Mugesc și prind prēda, O ieŭ cu dēnșii, și neminea nu scapă.
- 30 În ziua aceea vor mugi contra lor ca mugetul mării,
Vor căuta la pământ, și ēca! întuneric, strimtorare,
Și lumina se întunică prin nuorî trîști.

CAPUL VI.

Isaia vede gloria lui Dumnezeu.

În anul morței regelui Uzia văduiū pre Domnul ședēnd pre
 un tron înalt și rădicat, și pōlele lui împlură templul. Serafimi
 steteră înprejurul lui, câte șese aripe avea fiă-carele, cu duoeși
 acoperia fația sa, cu duoeși acoperia piciorēle sale, și cu duoe
 sbura. Și striga unul cătră altul, și dicea:
 „Sânt, Sânt, Sânt *este* Iehova *Dumnezeul* oștirilor,
 „Tot pământul este plin de gloria lui.“
 Și se cutremurără ușoriū ușei de vōcea celora ce strigară, și casa
 se împlu de fum. Atunci diseiū: Vai de mine, căci sum
 perdut; căci *sum* om necurat la buze, și locuesc în meșilocol unui
 popul necurat la buze, căci ochi mei au văduț pre Iehova regele
 oștirilor. Atunci sbură spre mine unul din Serafimi, avēnd în mână
 sa un cărbune aprins, *cel* luase cu clesce de pre altariū.
 Și l' atinse de gura mea, și dise: Écal atingēndu-se acesta de bu-
 zele tale, inicitatea ta s'au departat, și impacat-s'au păcatul tău.
 Atunci audiū vōcea Domnului, dicēnd: Pre cine se trămit? și cine
 va merge pentru noi? Atunci diseiū: Écă-me! trāmite-me pre mine!
 Și el dise: Du-te, și spune populului acestuia:

Audiți-o, dară nu oînțelegeți Și vedeți-o, dară nu o cunosceți.
 Ingrosesce ânima populului acestuia,
 Și îngreuēză urechile lor, și orbesce ochi lor,
 Ca se nu veldă cu ochi lor, nici se audă cu urechile lor,
 Nici se înțelēgă cu ânima lor, ca se nu se convertă și se nu se însănē-
 Atunci diseiū: Dōmne, până când? Și el response: [toșeze.
 „Până când se vor devasta cetățile fără locuitori,
 „Și casele fără ômeni, Și pământul se va devasta cu totul,
 „Și Iehova va departa pre om,
 „Și desolațiunea va fi mare în meșilocol țerei.
 „Și de *vz* rămāne într'ēnsa chiar numai a đeecea parte,
 „Apoi éráși se va devasta;
 „Dară precum terebintei și stejarului la tăiare rămāne o tulpină,
 „Așa și tulpina ei semină sântă *va fi*“.

CAPUL VII.

Alianția Siriei cu Efraim. Nascerea lui Messia dintr'o virgine.

Se întēmplă în đilele lui Ahaz, fiul lui Iotham, fiul lui Uzia,
 regele Iudeei, se sui Rezin, regele Siriei, și Pekah, fiul lui
 Remalia, regele lui Israel, contra Ierusalimului spre resbel contra
 lui, dară nu putură se l' invingă pre dēnsul. Și s'au anunțat casei
 lui David, dicēnd: Siria s'au aliat cu Efraim. Atunci se cutremură
 ânima lui Ahaz și ânima populului lui, cum se cutremură arborii

- 3 pădurei înaintea vântului. Atunci zise Iehova către Isaia: Ești acum spre întâmpinarea lui Ahaz, tu și Șear Iașub, fiul tău, la marginea
 4 apâducelui iazului de sus pre strada țerrănei albițorului. Și zise lui:
 „Iea sémă, și rămâne liniscit;
 „Nu te teme, și ânima ta se nu desmere
 „Din cauza celor doue capete ale acestor ticiuni fumegătore,
 „Din cauza aprinderii mâniei lui Rezin și a Sirici și a fiului lui
 5 „Fiind că Siria, Efraim și fiul lui Remalia [Remalia.
 „Aș escugetat rele contra ta, zicând:
 6 „Se ne suim contra lui Iuda, și se'l strimtorăm,
 „Și se'l spargem pentru noi,
 „Și se facem rege în meșilocol lui pre fiul lui Tabeal;
 7 „De aceea așa zice Iehova Domnul: Se nu consiste și se nu fiă;
 8 „Căci capul Siriei este Damasc, Și capul Damascului Rezin;
 „Și în șese decii și cinci de ani Efraim se va sfărâma ast-feliu, încât nu
 9 „Și capul lui Efraim este Samaria, [va mai fi popul.
 „Și capul Samariei este fiul lui Remalia.
 „Dacă nu credeți, negreșit nu ve veți întări“.
 10 Și Iehova continuă a grăi către Ahaz, zicând:
 11 „Cereți un semn de la Iehova Dumnezeuului tău;
 „Cereți în adâncime ori sus în înălțime“.
 12 Inse Ahaz zise: „Nu voi se cer, nici nu voi se ispitesc pre Iehova“
 13 Și el zise: „Ascultați dar, casa lui David!
 „Aș pré pușin este pentru voi a obosi pre ómeni,
 „Că voiți a obosi și pre Dumnezeuul meu?
 14 „De aceea Domnul însuși vi dă un semn:
 „Eca! fecióra va concepe, și va nasce un fiu,
 „Și va chiâma numele lui Immanuel (Dumnezeu cu noi);
 15 „Unt și mere va mânca,
 „Până când va sci a desprețui răul și a alege bunul.
 16 „Căci mai înainte de va sci copilul
 „A desprețui răul și a alege bunul, Se va părăsi pământul,
 „De al căruia două regiți este frică.“
 17 Iehova va aduce asupra ta,
 Și asupra popului tău și asupra casei tatălui tău
 Dile asemenea cărora nu au fost,
 Din ziua aceea când se depărtă Efraim de Iuda —
 Regele Asiriei.
 18 Și va fi în ziua aceea, Iehova va fluiera
 Cătră musca care este la marginea fluviilor Egiptului,
 Și cătră albina care este în pământul Asiriei.
 19 Și vor veni și se vor așeza ei toți -
 În văi deșerte și în crepăturile stîncelor,
 Pre toate mărăcinile și pre toate pășunile.
 20 În ziua aceea Domnul va rade cu un briciu tocmite,

Cu cel de dincolo de fluviu, Cu regele Asiriei,
 Capul și pîrul piciorului, Și barba o va lua.
 Și va fi în ziua aceea, Va nutri un om o juncă și duce oi, 21
 Și va fi, din abundența laptelui ce vor da, el va mânca unt; 22
 Fiind că unt și mere va mânca fiă-carele
 Ce au ramas în meșlocul pămîntului.
 Și va fi în ziua aceea, Veri-ce loc, 23
 În care erau una mie de vițe pentru una mie de arginți,
 Va fi spre spinii și carđi.
 Cu săgete și arc vor veni într'acolo; 24
 Căci spre spinii și carđi va fi tot pămîntul.
 Și toți munții ce se săpaseră cu săpoi, 25
 Nu te vei mai duce încolo de frică de spinii și carđi,
 Ci se vor face pășunea boului, Și se vor calca de ôe.

CAPUL VIII.

Pedepsirea popului lui Israel. Consolațiunea pioșilor.

Si Iehova dise cătră mine: 1
 „Iea'ți o tablă mare, și scrie pre dînsa cu condei de
 om: Maher-Șalal, Haș-Baz (Alérgă-prédă, Iute-răpire). Și m'am 2
 luat martori credincioși, pre preotul Uria și pre Zacharia, fiul
 lui Ieberechia, Și m'am apropiat de profetesa, care concepu și 3
 născu un fiu; și Iehova dise cătră mine: Chiamă numele lui: Maher-
 Șalal, Haș-Baz (Alérgă-prédă, Iute-răpire.) Căci înainte de a sci 4
 a striga copilul: Tatul meu! și Mama mea! se vor purta avușiele
 Damascului și preșile Samariei înaintea regelui Asiriei.
 Și continuă Iehova de a mai grăi cătră mine, ȕicînd: 5
 Fiind că populus acesta desprețuesce 6
 Apele cele lin curgătoare ale Șiloahului,
 Și se bucură de Rezin și de fiul lui Remalia;
 De aceea éca! Domnul va face se vină preste dînsii 7
 Apele cele puterici și multe ale fluviului,
 Pre regele Asiriei și totă oștirea lui;
 Acesta se va sui preste tôte alviele rîurilor,
 Și va éși preste tôte malurile sale;
 Și va strebate până la Iuda, Va înunda și se va revêrsa, 8
 Va ajunge până la gît; Și aripele sale cele întinse
 Vor împle lărgimea țerreii tale, Immanuel!
 Uniți-ve numai, populilor! tot veți despera; 9
 Ascultați-o, tôte regiunile depărtate ale pămîntului!
 Încingeți-ve! tot veți despera; Încingeți-ve! tot veți despera.
 Consultați-ve! tot se va zădărnici; 10
 Vorbiți vórba! tot nu va subsista; Căci cu noi este Dumnezeu.
 Căci ast feliu dise Iehova cătră mine în puterea inspirațiunei, 11

- Înstruindu-mă a nu ămbla în calea popului acestuia, zicând:
- 12 Nu numiți conjurațiune
Tóte cele ce populus acesta le numesce conjurațiune;
Și de ceea de care el se teme, voi se nu ve temeți, nici nu ve înfricoșați.
- 13 Pre Iehova *Dumnezeul* oștirilor, pre densusul se'l sântiți,
Numai el *fiă* temerea voastră, numai el înfricoșarea voastră.
- 14 Așa *va fi* drept Sanctuariu;
Fi-vă ăuse pētră de lovit și stîncă de struncinat
Pentru amenduoae case ale lui Israel,
Cursă și lațiū pentru tot locuitorul Ierusalimulat;
- 15 Și mulți de dēnsiți se vor struncina și vor căde,
Și se vor sfărāma, și vor da în cursă, Și se vor prinde.
- 16 Lēgă mărturia, Sigilēză învătătura între discipuli mei.
- 17 Și eū ascept pre Iehova,
Carele ascunde fația sa de casa lui Iacob, Și sper în el.
- 18 Éca! eū și copii mei, pre cari 'mi-aū dat Iehova,
Sunt drept semne și prodigie în Israel
De la Iehova *Dumnezeul* oștirilor, carele locuesce pre muntele Zion.
- 19 Și când vi vor dice voue:
„Întrebați pre necromanți și pre magi Ce murmură și ciripesc;
„Se nu consulte un populus pre *Dumnezeul* seū?
„Pre cei morți pentru cei vii?”
- 20 La lege și la mărturiā! Dacă nu vorbesce după cuvēntul acesta,
În care nu este întunerec,
- 21 Apoi vor cutriera în acest *pămēnt* greū apēsāt și flāmānd;
Și va fi când vor flāmāndi, se vor înfuria,
Și vor blāstema pre regele lor și pre deul lor; Și dacă caută în sus,
- 22 Seū de privesc pre pāmēnt, Éca! nevoiā și obscuritate,
Întunericul apēsārei, și ei vor fi împinși spre nōpte.

CAPUL IX.

Nascerea și imperiul lui Messia. Judicāți asupra lui Israel.

- 1 **D**arā nu *va fi* întuneric celui apēsāt;
În timpul de demult el aū desonorat
Pāmēntullui Zabulon și pāmēntul lui Neftali, Darā în cele din urmă aū
Partea cea lāngă mare, dincolo de Iordan, Galilea națiunilor. [onorat
- 2 Populus ce aū ămblat în întuneric vede lumină mare,
Cei ce șed în pāmēntul umbrelor morți asupra lor străluesce lumina.
- 3 Înmulțesci națiunea, 'I-aī mărit și bucuria sa;
Se bucură înaintea ta cu o bucuriā ca a secerișului,
Precum se bucură la împărțirea prēdei.
- 4 Căci jugul cel împovorat al lui, Și toēgnul de pre spinarea lui,
Și flagelul apēsătorului lui Ai sfārāmat ca în ziua lui Madian.
- 5 Căci totā armarea resbeluitorului în tumult,

Și vestmântul tăvălit în sânge, Se va arde, și va fi mâncarea focului.

Căci un copil ni este născut nouă, Un fiu ni este dat nouă, 6

Și domnia *este pusă* pre umerii sei, Și se va chiâma numele lui:

Minune, Consiliator, Dumnezeu putinte,

Părinte etern, Principe al păcii;

Spre a cresce domnia, spre a nu fi al păcii finit 7

Pre tronul lui David și împărăția lui, Spre a o întări și a o stabili

În drept și dreptate De acum și până în etern.

Zelul lui Iehova *Dumnezeul* oștirilor o va face acesta.

Cuvânt trimise Domnul contra lui Iacob, Și cădu pre Israel. 8

Și se o cunoscă tot populus, Efraim și locuitorii Samariei, 9

Cari vorbesc cu mândria și trufia animei:

„Cărămizi au cădut, noi înse ădîm cu petre cioplite, 10

„Sicomori s'au tăiat, dară noi 'i schimbăm în cedri.“

De aceea Iehova rădică pre principii lui Rezin în contra lui; 11

Și pre inimicit lui 'I escită;

Sirienii din faică, și Filistenii din dos, 12

Și ei consumă pre Israel cu gură deschisă;

Cu toate acestea mânia lui nu se întornă,

Și mâna lui tot mai *este* întinsă.

Dară populus nu se întorce cătră acela ce'l lovesce, 13

Și nu caută pre Iehova *Dumnezeul* oștirilor;

De aceea Iehova va estirpi din Israel cap și codă, 14

Palmă și rogoz, într'una ăi.

Cel mai bătrîn și cel însemnat, acesta *este* capul, 15

Și profetul ce învătă minciuni, acesta *este* codă.

Căci conducătorii popului acestuia 'i retăcesc, 16

Și cei conduși de densesi se perd.

De aceea de tinerii lui nu se bucură Domnul, 17

Și de orfanii lui și văduvele lui nu se îndură;

Pentru că toți *sunt* ipocriși și făcători de rele,

Și veri ce gură vorbește nebun.

Cu toate acestea mânia lui nu se întornă,

Și mânia lui tot mai *este* întinsă.

Căci nelegiuirea arde ca focul, Consumă carăi și spint, 18

Și aprinde în desiaca pădurei, Încât se înalță colonne de fum.

De mânia lui Iehova *Dumnezeul* oștirilor se aprinde pământul, 19

Și populus devine mâncarea focului, Nicî unul nu cruță pre cel-alt:

Răpesc la drépta, și tot flămânțesc, 20

Și mănăncă la stînga, și tot nu se satură;

Fiă-carele mănăncă carnea brațiului seă:

Manasse contra lui Efraim și Efraim contra lui Manasse, 21

Amenduoi împreună contra lui Iuda;

Cu toate acestea mânia lui nu se întornă,

Și mâna lui tot mai *este* întinsă.

CAPUL X.

Pedeapsa nedreptăției. Căderea Assiriei.

- 1 **V**ai de cei ce decretéză decrete ale inicității!
Și de scriitorii ce scriu nefericire;
- 2 Spre a depărta pre seracul de dreptate,
Și a răpi dreptul sermanilor populusului meu;
Spre a fi veduvele préda lor, Și ca se despóie pre orfanii.
- 3 Și ce veți face în ziua pedepsei, Și a peirei ce vine din depărtare?
La cine veți fugi pentru ajutor, Și unde veți lăsa gloria voastră?
- 4 Fără se plece genunchiul între captivi Vor căde între uciși;
Cu toate acestea mânia lui nu se întornă,
Și mâna lui tot mai este întinsă.
- 5 **V**ai de Asirianul, toiégul mâniei mele,
Un flagel în mâna lor este urgia mea.
- 6 Contra unei națiuni nelegiuite 'l-am trâmisi pre el,
Și contra populusului mâniei mele 'l-am dat lui ordini,
Spre a préda prăzi, și a răpi răpiri, Și a'l calca ca tina de pre strade.
- 7 El anse nu cugetă ast feliu; Și ánima sa nu gândesce ast feliu;
Ci se destrugă are în ánimă, Și se estirpescă națiuni nu puține.
- 8 Căci ăice: „Nu sunt ore toți principii mei regi?”
- 9 „Nu este ore Calno ca Carchemis? „Nu ore ca Arpad Hamath?
„Nu ore ca Damasc Samaria?”
- 10 „Precum mâna mea aú lovit împărățiile idolilor,
„Ale căror imaginii sculptate erau mai multe de cât ale lui Ierusalim și
- 11 „Precum am făcut Samariei și idolilor ei, [ale Samariei;
„Nu voiú face ore și Ierusalimului și imaginilor lui?”
- 12 De aceea se va întâmpla când Domnul va fi finit totă lucrarea sa
La muntele Zion și la Ierusalim;
Apoi voiú pedepsi gândurile ámei îngânfate ale regelui Assiriei,
Și trufia înalților sei ochi.
- 13 Fiind că aú ăis: „Prin puterea mânei mele o-am făcut *acésta*,
„Și prin înțelepciunea mea, fiind că *sum* prudent;
„Și am strămutat confinieile populilor,
„Și tesaurii lor 'l-am prédă,
„Și am surpat ca un croú locuitorii lor;
- 14 „Și mâna mea 'și-aú găsit ca cuib avuția populilor:
„Și precum adună cine-va oue părăsite
„Am adunat eú tot pământul,
„Și neminea n'aú fost care se misce aripe,
„Se deschidă gură și se ciripescă.”
- 15 Se fálesce ore securea contra celui ce taiă cu dânsa?
Se mândresce ore ferestreul contra celui ce l mișcă?
Ca când ar mișca toiégul pre cei ce l rădică!
Ca când ar rădica bastonul pre om,

- De aceea Domnul, Domnul oştirilor, va trimite 16
 La cel grași al lui măcrime,
 Și subț gloria lui va arde arșiță Ca arșița focului.
 Și lumina lui Israel va deveni foc, Și Sântul lui flacără, 17
 Ce va aprinde și consuma spinii lui Și cardii lui într'una și.
 Și va nimici gloria pădurei lui și a mănăstii lui câmpie, 18
 Și suflet și carne, Încât va fi ca perirea unui bolnav.
 Și remășița arborilor lui va fi pușină, 19
 Încât chiar un copil o ar pute scrie.
 Și va fi în ziua aceea Nu se va mai rezăma remășița lui Israel 20
 Și cei scăpați ai casei lui Iacob, Pre cel ce l-au lovit pre el;
 Ci so vor rezăma pre Iehova, Sântul lui Israel, în încredere.
 Remășița se va întorče, Remășița lui Iacob cătră putintele Dumneșeu. 21
 Căci decă populus tēu Israel ar fi ca nisipul mării, 22
 Numai remășița dintr'ēnșii se va întorče;
 Căci destrucțiune este decisă, năvălind dreptatea.
 Căci destrucțiune și anume decisă va face Iehova Domnul oştirilor 23
 În medillocul țerei întregi.
 De aceea așa grăcesce Iehova, Domnul oştirilor: 24
 „Nu te teme, populus meu ce locuesci Zionul, de Asirianul,
 „Care te lovesce cu toiég,
 „Și rădică bastonul seū contra ta după modul Egiptului:
 „Căci încă în pré pușin timp numai, și urgia mea va înceta, 25
 „Și mânia mea se va îndrepta spre nimicirea lor.“
 Și va rădica Iehova Dumneșeu oştirilor flagelul asupra lor 26
 Dupre mâcelul din Madian la stinca lui Horeb;
 Și toiégul seū 'l va înalța preste mare După modul Egiptului.
 Și va fi în ziua aceea Se va depărta sarcina lui de pre umerul tēu, 27
 Și jugul lui de pre grumazul tēu,
 Și se va sfărâma jugul din cauza grăsimiei.
 El aū venit la Aiath, aū trecut prin Migron, 28
 Aū lăsat în Michmas unellele sale.
 Aū trecut trecătorea, Aū remas în Gheba, 29
 Rama se cutremură, Ghibeath Saul fuge.
 Înălță vócea ta, fiia lui Gallim, Ascultă, Laișa, 30
 Serimanul Anathoth!
 Madmena fuge, Locuitorii Gebimului se adună spre a fugi. 31
 Se mai opresce încă astăzi în Nob; 32
 El mescă mâna sa contra muntelui fiei Zionului,
 Contra colnicelul Ierusalimului.
 Éca! Iehova, Domnul oştirilor 33
 Va rumpe ramurile cu putere înspăimântătoare,
 Și cel de statura mare se vor tăia, Și se vor umili cei înalți.
 Cu fer va tăia desimea pădurei, 34
 Și Libanul va căde prin mână puterică.

CAPUL XI.

Împărăția cea pacifică a lui Messia.

- 1 **A**tunci va eși un germiné din trunchiul lui Ișai,
 Și o ramură va cresce din rădăcinile lui.
- 2 Și se va afla pre el spiritul lui Iehova,
 Spiritul înțelepciunei și al prudenței, Spiritul consiliului și al puterei,
 Spiritul științei și al fricei lui Iehova.
- 3 Și plăcerea lui *va fi* în frica lui Iehova,
 Așia încât nu va judica după părerea ochilor sei,
 Nici nu va pedepsi după audirea urechilor sale;
- 4 Ci va judica pre cei seraci în dreptate,
 Și va pedepsi cu ecitate pentru cei sermanți ai țerei;
 Și va lovi pământul cu vîrga gurei sale,
 Și cu suflarea buzelor sale va ucide pre nelegiuitul.
- 5 Și dreptatea va fi cingătorea cîpselor sale,
 Și fidelitatea cingătorea șelelor sale.
- 6 Atunci va locui lupul cu inelul
 Și leopardul se va aședa lângăedul,
 Și vițelul și puiul leului și tot îngrășatul împreună;
 Și un copil mic 'i va conduce pre ei.
- 7 Vaca și ursîica vor pasce, Împreună se vor aședa puii lor,
 Și leul va mânca paie ca bou;
- 8 Și pruncul sugător se va juca în gura aspidel,
 Și în vișunia basiliscului va băga mîna sa copilul *d'abia* înțercat.
- 9 Nu vor face nici un rău, nici o derăpinare pre tot muntele meu sânt,
 Căci plin va fi pământul de știința lui Iehova,
 Precum apele acoper *fundul* mării.
- 10 Și în ziua aceea va fi rădicina lui Ișai,
 Ce va sta drept standard al populilor; Națiuni o vor căuta,
 Și locul lui de repaos va fi gloria.
- 11 Și în ziua aceea se va întempla
 Că Domnul erăși va întinde mîna sa la a doua oră
 Spre a'și dobândi remășița populului seü,
 Ce va fi remas, de la Asiria și de la Egipt,
 Și de la Pathros, și de la Ethiopia, și de la Elam,
 Și de la Șinar și de la Hamath, și de la insulele mării.
- 12 Și va înălța națiunilor un standard,
 Și va aduna cei împrăsciați ai lui Israel,
 Și va stringe pre cei răspândiți ai lui Iuda
 De pre cele patru colțuri ale pământului.
- 13 Atunci invidia lui Efraim se va depărta,
 Și inimicia lui Iuda va înceta; Efraim nu va mai invidia pre Iuda,
 Și Iuda nu va mai strimtora pre Efraim.
- 14 Ci vor sbura pre spinarea Filistenilor spre mare;

Vor prăda împreună pre fiil resăritului:
 Edom și Moab li vor fi lor de posesiune,
 Și fiil lui Ammon 'i vor asculta pre dênșil.
 Și Iehova va despica limba mării Egiptului, 15
 Și va mișca mâna sa contra fluviului în aprinderea mâniei sale,
 Și'l va lovi în șapte riuri, Încât vor pași *preste dênșul* cu încălță-
 Și va fi o cale pentru remășița popului lui, [minte. 16
 Ce va fi remas, de la Asiria,
 Precum aũ fost pentru Israel în ziua
 Când aũ eșit din pământul Egiptului.

CAPUL XII.

Cântare de mulțumire a popului mântuit.

Și vei dice în ziua aceea: „Ție'î mulțumesc, Iehova; 1
 „De și te mâniașezi asupra mea, mânia ta s'aũ înturnat,
 „Și me consolai.
 „Eca! Dumnezeu 'mă este mântuirea mea, 2
 „Me încred în el, și nu me tem:
 „Căci tăria mea și lauda mea este Iah, Iehova,
 „Și el 'mă fu mie mântuire.“
 Și cu veselie veți scôte apă din sorgintele mântuirii. 3
 Și în ziua aceea veți dice: „Mulțumiți lui Iehova, 4
 „Învocați numele lui, „Faceți cunoscute faptele lui între populi;
 „Lăudați'l, căci înalțat este numele lui.
 „Cântați lui Iehova, căci fapte mari aũ făcut, 5
 „Cunoscute fiã pre tot pământul.
 „Trăsăltă și jubilează, locuitoră Zionului, 6
 „Căci mare este în meșilocul tâu Sântul lui Israel.“

CAPUL XIII.

Căderea Babilonului.

Visiunea contra Babilonului, pre care o vëdu Isaia, fiul lui Amoz. 1
 Rădicați stendard pre muntele cel înalt, 2
 Rădicați câtră dênșil vócea, mișcați mâna,
 Ca se între în porțile puterilor.
 Eũ am ordonat pre cei armați ai mei, 3
 Am și chiămat eroii mei pentru mânia mea,
 Pre cei ce se bucură din cauza mării mele.
 O vóce de tumult este pre munți, ca cea a unui popul numeros, 4
 Vóce de vuet a regatelor adunate de națiuni:
 Iehova *Dumnezeul* oștirilor mustrui oștirea de resbel.
 Vin din țerră depărtată, De la marginea ceriurilor, 5

- Iehova și instrumentele mâniei lui, Spre a destruge totă țerra.
- 6 Urlați, căci ziua lui Iehova *este* aproape,
Ca derăpinare de la a tot Putintele vine.
- 7 De aceea toate mânele se slăbesc, Și anima a tot omului se topesce;
- 8 Ei sunt înspăimântați, Dureri și chinuri 'i cuprind,
Sunt în durere ca o femeie de facere;
Unul pironesce pre altul, Fețe înflăcărâte *sunt* fețele lor.
- 9 Éca! ziua lui Iehova vine,
De gróză de urgiă și de aprinderea mâniei plină,
Spre a reduce pământul în pustiă,
Și spre a estirpi de pre el pre păcătoșii lui.
- 10 Căci stelele ceriurilor și constelațiunile lor
Nu vor face se lucască lumina lor;
Sórele se va întuneca la resăritul seú,
Și luna nu va respândi lumina sa.
- 11 Și voiú pedepsi lumea pentru reutatea ei,
Și pre nelegiuíți pentru inicitatea lor,
Și voiú face se înceteze trufia celor mândri,
Și voiú umili îngânfarea celor puterici.
- 12 Mai rar voiú face pre bărbat de cât aur curat,
Și pre omul de cât aurul de Ofir.
- 13 De aceea voiú cutremura ceriurile,
Și se va clăti pământul din locul seú
La urgia lui Iehova *Dumnezeul* oștirilor,
Și în ziua aprinderii mâniei sale.
- 14 Și va fi cá ca o caprióră vénată, Ca oi ce nu le adună neminea,
Se va întórce fiă-carele câtră populus seú,
Și va fugi fiă-carele câtră țerra sa.
- 15 Cine se va găsi va fi străpuns, Și cel ce se va prinde va căde prin sabie.
- 16 Copiíi lor vor fi sdrobiți înaintea ochilor lor,
Casele lor prédade, și femeile lor violate.
- 17 Éca! voiú descepta contra lor pre Međi
Ce nu prețuesc argintul, Și nu aú plăcere de aur.
- 18 Arcurile lor vor sdrobi pre ténerii,
Și de fructul pântecelui nu se vor îndura;
Ochiul lor nu va cruța pre copii.
- 19 Ast feliú Babilon, podóba imperielor,
Falnicul ornament al Chaldeilor va deveni
Ca Sodoma și Gomora *pre care* Dumnezeu aú destrus.
- 20 În etern nu va trona, Nu va fi locuită din generațiune în ge-
Nu 'și va întinde acolo Arabul cortul seú, [nerațiune;
Nici păstorii nu vor aședa acolo *turmele* lor.
- 21 Ci férele silbatice ale deșerturilor se vor aședa acolo,
Și buhe vor ímple casele lor; Acolo vor locui struțiuni,
Și demoni vor juca acolo,

Și șacali vor urla în palaturile lor,
 Și draconi în casele lor de plăcere;
 Și aproape este se vină timpul lor, Și zilele lor nu întârziă.

22

CAPUL XIV.

Restabilirea lui Israel. Triumful lui asupra Babilonului. Pedepsa Asiriei și a Filistenilor.

Căci se va îndura Iehova de Iacob, 1
 Și éráși va alege pre Israel,
 Și'i va aședa în pământul lor; Și streinii se vor asocia cu dênși, 2
 Și se vor lipi de casa lui Iacob.
 Popul' i vor lua și 'i vor aduce la locul lor, 2
 Dară casa lui Israel 'i 'și va apropria pre ei în pământul lui Iehova
 Ca servi și serve, Și vor ține captivi pre captivitorii lor,
 Și vor domni preste apăsătorii lor.
 Atunci va fi: în ziua, când Iehova 'ți va da repaos 3
 De necasul têu și de turburare ta, Și de servituea ta cea grea
 Cu care te-au asservit,
 Veî rădica acest cuvânt batjocuritoriu asupra regelui Babilonului; și veî 4
 „Cum se repauséază apăsătorul, Se repauséază împilatoria? [dice:
 „Iehova au sfărâmat bastonul nelegiuitorilor, Sceptrul domnitorilor. 5
 „Ce bātu populii în urgiă Cu bătât, fără de a înceta, 6
 „Ce domni în mânia preste națiuni,
 „Este énsuși persecutat, fără de a se opri.
 „Tot pământul se odihnesce, este liniscit, 7
 „Și scot strigări de jubilaré.
 „Și cipresele se bucură de tine, Și cedrii Libanului, *dicénd*: 8
 „De când tu dormi Tăietor *de arbore* nu s'au urcat preste noi.“
 Infernul din jos s'au mișcat din cauza ta, 9
 Ca se întâmpine venirea ta; Din cauza ta el au desceptat morți,
 Pre toți principii pământului, El 'i au sculat din tronurile lor,
 Pre toți regi națiunilor.
 Toți acestia vor responde și vor dice cătră tine: 10
 „Și tu deveniși neputincios ca noi! „Te făcuși asemenea nouă!“
 Mândria ta s'au pogorit în mormént, Sunetul harpelor tale; 11
 Vermele este ascernut sub tine și vermi te acoper.
 Cum ai cădút din ceriū, Lucifere, fiiū al aurorei! 12
 Ai fost aruncat la pământ, Tu călcătorul națiunilor!
 Căci tu diceai în ânima ta: „Me voiū sui în ceriū, 13
 „Voiū înălța tronul meu mai pre sus de cât stelele lui Dumnezeu;
 „Și voiū șede pre muntele adunărei, pre nordul cel mai depărtat;
 „Me voiū sui pre înălțimile nuorilor, 14
 „Voiū fi asemenea celui Pre-Înalt.“
 Dară în infern te-ai aruncat, In cea mai adâncă grópă. 15

- 16 Cel ce te vîd se vor uita la tine, te vor observa, *zicînd* :
 „Acesta este omul, carele făcu se tremure pămîntul !
 „Cel ce clătesce împărății !
- 17 „Cel ce făcu lunca ca un deșert, Și destruge cetățile ei !
 „Cel ce nu dă drum a casă la captivii sei !“
- 18 Toți regiî națiunilor, da, toți Se repausază în gloriă, fiă-care
 19 Tu ânsă esei asvîrlit din mormîntul teû, [în casa sa.
 Ca o ramură abominată, Ca vestmînt de ucișî, străpunși de sabiă,
 Coborînd la petrele gropit ; Ca un cadavru calcat în piciore.
- 20 Nu te vei uni cu dînșii întru înmormîntare,
 Pentru că ți-ai devastat pămîntul teû, Și ai ucis populusul teû ;
 Semința celor făcători de rele nici o dată nu se vor numi.
- 21 Pregăti înjunghiare la copiiî lui Pentru inicitatea părinților lor,
 Ca se nu se scôle, ni ci se moscenescă pămîntul ;
 Nici se împle fația lum ei de turburători.
- 22 Și me voiî scula contra lor, Zice Iehova *Dumneșul* oștirilor,
 Și voiî estirpi din Babilon numele și restul,
 Și fiul și nepotul, zice Iehova.
- 23 Și o voiî face moscenire ariciluî, și bălți de ape,
 Și o voiî mătura cu mătura destrugerei, zice Iehova.
- 24 Aû jurat Iehova *Dumneșul* oștirilor, zicînd ;
 Negreșit precum am cugetat, așia se va face ;
 Și precum am otărit, așia va rămîne :
- 25 Că voiî sfărâma pre Asiria în pămîntul meû,
 Și o voiî calca în piciore pre muntele meû ;
 Atunci jugul ei se va depărta de asupra lor,
 Și sarcina ei se va lua de pre umeriî lor.
- 26 Acesta este otărîrea otărîtă contra a tot pămîntuluî,
 Și acesta este mâna cea întinsă contra tuturor națiunilor.
- 27 Căci Iehova, Dumneșul oștirilor aû otărit, și cine o va zădărnici ?
 Și mâna lui s'aû întins, și cine o va întorçe ?
- 28 În anul, în care aû murit regele Ahaz, fu această visiune.
- 29 Nu te bucura, Filistia totă,
 Că s'aû sfărâmat toiégul aceluia care te-aû lovit ;
 Căci din rădicina șerpelui va eși un basilisc,
 Și fructul lui va fi șerpe sburător.
- 30 Și ânteî născuți ai seracilor vor pasce,
 Și neavuți vor jăce în siguranță ;
 Și voiî omori rădicina ta cu foame, Și vor ucide restul teû.
- 31 Urlă, pörtă ; țipă, cetate ; Te-ai desfăcut, Filistia totă ;
 Căci de la nord vine fum,
 Și nici un om nu este sigur între adunații sei.
- 32 Și ce se va răspunde solilor populusul ? Că Iehova aû întemeiat pre Zion,
 Și în else vor încrede seracii populusul seû.

CAPUL XV.

Starea cea lumentabilă a lui Moab.

Viziunea asupra lui Moab.

- Da, noaptea s'aŭ prădat Ar Moab; aŭ perit; 1
 Da, noaptea s'aŭ prădat Chir Moab; aŭ perit.
 S'aŭ suit în casa *idolilor și la* Dibon pre înălțimi, ca se plângă; 2
 Asupra lui Nebo și Mediba urlă Moab;
 Pre toate capetele *este* pleșuviă, Fiă-care barbă *este* tăiată.
 Pre stradele lor se încing cu saci; 3
 Pre învelitoarele lor și în piețele lor toți urlă, Topindu-se de plâns.
 Și Heșbon strigă, și Elcale, Țipetul lor se aude până la Jaaz; 4
 Pentru aceea urlă cei armați ai lui Moab,
 Este vai de sufletul lor.
 Ânima mea lamentăză pentru Moab, 5
 Fugarii lui *alergă* până la Zoar, până la al treilea Eglath;
 Căci la suirca către Luhith plângend se suiă la dânsul,
 Căci în calea Oronaim înaltă strigăt de destrugere.
 Căci apele Nimrimei s'aŭ devastat, 6
 Căci érba este uscată, verdéja s'aŭ lipsit, Nu esistă verde nemiec.
 Pentru acésta bunurile ce 'ș'aŭ câscigat și aceea ce aŭ păstrat, 7
 El le vor duce preste pâriul salinilor.
 Căci strigătul aŭ împrejurat cuprinsul lui Moab, 8
 Urletul lui până la Eglaim, Și urletul lui până la Beer-Elim;
 Căci apele Dimoniei se împlu de sânge; 9
 Căci asupra Dimoniei aduc cete noué,
 Lei asupra celui scăpat din Moab, Și asupra remășiței țerrei.

CAPUL XVI.

Judicata lui Moab.

- Trămiteți mnielul domnitoriului țerrei De la Sela prin deșert 1
 Cătră muntele fiicei Zionului.
 Căci se întâmplă că ca paserea rătăcindă, Din cuibul ei gonită, 2
 Așa sunt fiiele lui Moab La trecătoarele lui Arnon.
 „Gâdесce-te, fă drept; 3
 „În mijlocul zilei fă umbra ta ca noaptea;
 „Ascunde pre cei goniti, Nu da față pre cel fugariu;
 „Cei goniti ai mei rămân la tine, Moab; 4
 „Fi lor refugiu dinaintea prădătorului,
 „Până va înceta apăsarea, Va fi trecut prădarea,
 „Și va fi perit călcătoriul de pre țerră,
 „Și va fi fundat tronul prin iubire, 5
 „Și va șede pre el cu fidelitate în cortul lui David
 „Un judicător, ce caută judicată și se silescé la dreptate.”

- 6 Audirăm mândria lui Moab, (*este foarte mândru*);
Orgoliul lui și îngânfaarea lui și mânia lui, *Și minciunile lui cele false.*
- 7 Pentru acesta Moab urlă pentru Moab;
Toți urlă; Pentru ruinele Kir-Hareseth suspinați,
De tot întristați.
- 8 Căci câmpiile din Heșbon sunt lăngezite,
Via Sibma: domnii națiunilor sfărâmă vițele cele mai alese,
Cari ajunseră până la Gazer, și se rătăciau prin deșert,
Ale cărora ramuri fură întinse, trecuseră marea.
- 9 Pentru acesta cu plânsul Iazerei plâng pre via din Sibma;
Te voi adăpa cu lacrimile mele, Heșbon și Eleale;
Căci asupra culesului fructelor tale și asupra secerișului tău,
Aș năpădit strigăt de resbel.
- 10 Și s'aș luat bucuria și veselia de la fructiferele câmpiei,
Și în viile nu se va mai jubila, nici chiui,
Călcătorul nu va călca vin în limuri;
Strigătul culesului eu 'l am făcut se înceteze.
- 11 De aceea măruntaele mele sună ca citară pentru Moab,
Și cele din năuntru ale mele pentru Kir-Hareș.
- 12 Și se întâmplă că după ce Moab s'aș arătat,
Și aș oboșit pre nălțimea, Că vine în sanctuariul său ca se se roge,
Ănsă nu prevaluă.
- 13 Acesta *este* cuvântul, care'l aș vorbit Iehova despre Moab de
- 14 Acum ănsă Iehova vorbește, *dicând:* [demult.
„În trei ani, cum *sunt* ani de năimit, Gloria lui Moab va fi neînsemnată
„La totă marea mulțime a lui;
„Și remășița *va fi* prea puțin, nu mult“.

CAPUL XVII.

Viziune asupra Damascului, Israel și Siria.

- 1 **V**iziunea *contra* Damascului.
Eca! Damascul aș încetat de a fi urbe,
Și va fi grămadă de ruine.
- 2 Cetățile Aroerei s'aș părăsit; Vor fi pentru turme,
Cari se vor adăposti *acolo* și nu *va fi* cine se le înspăimânte.
- 3 Și va înceta de la Efraim fortarea,
Și regatul de la Damasc; și restul Siriei
Va fi ca gloria fiilor lui Israel, *Țice Iehova Dumnezeu* oștirilor.
- 4 Și în ziua aceea se va întâmpla, că gloria lui Iacob se va micșora,
Și grăsimea trupului lui se va usca.
- 5 Și va fi ca cum secerătorul culege grîul,
Și seceră spicele cu brațul său;
Și va fi ca cel ce adună spice în valea Refaim.
- 6 Ănsă vor rămâne în ea struguri remăși ca la scuturatul olivului,

Doze *séu* trei simburî pre vârful celui mai 'nalt ram,
 Patru *séu* cinci pre cele mai fructifere ale lui crengi,
 Dice Iehova Dumnezeuul lui Israel.

- În ziua aceea omul va privi către Făcătorul său, 7
 Și ochii lui se vor uita spre Sântul lui Israel.
 Și nu va privi către altarele, lucrul mânilor sale, 8
 Nici nu se va uita la *aceea* ce au făcut degetele lui,
 Nici la dumbravele nici la imaginile sôrelui.
 În ziua aceea cetățile cele întărite ale lui vor fi ca pădurea singuratică, 9
 Și vârful de munte, Pre care 'l-au lăsat d'înaintea fiilor lui Israel;
 Și va fi desolare.
 Pentru că ai uitat pre Dumnezeuul mântuirii tale, 10
 Și nu'ți ai adus aminte de stîncă puterii tale,
 De aceea poți plînta plante plăcute,
 Și poți semina vîlăstare streine:
 Dia poți face se crească planta ta, 11
 Și demăneta poți face semînța ta se 'nflorască;
 Anse secerișul se va perde în ziua durerii Și a desperatului pas.
 Vai de vuetul multor populi, Ca vuetul mărilor vuesc; 12
 Și de vilva națiunilor, Ca vilva multor ape vilvăiū.
 Națiunile fac vilvă ca vilva multor ape; 13
 Anse *Dumnezeu* le va dojeni și vor fugi departe,
 Și vor fi gonite ca pléva munților înaintea vîntului,
 Și ca pulberca de vîrtej înaintea furtunei.
 Cătră séră, și éca! turburare, Și mai 'nainte de auroră nu *esistă*. 14
 Asta *este* partea spoliatorilor nostri, Și sorțul răpitorilor nostri.

CAPUL XVIII.

Viziune asupra populu'ui de dîncolo de Etiopia.

- Ah *fie!* pămînt cu umbră îndoită, 1
 Cel de preste riurile Etiopiei:
 Cel ce trîmite soli prin mare, Și în vase de papură pre ape! 2
 Mergeți, nunți iuți, la populu' cel nalt crescut și strălucitoriu,
 La un popul teribil de la început și mai 'nainte,
 Popul de mare putere și călcare, Pămîntul căruia 'l străbat fluviū.
 Toți locuitorii lumei, și cei ce se află asupra pămîntului, 3
 Când se înalță stendard asupra munților, vedeți;
 Când se suflă în trâmbiță, ascultați.
 Căci așa au dis Iehova către mine: „Mă voiū nîta liniscit 4
 „Spre locuința mea, Ca arșiță strălucită pre ierbă verde,
 „Ca nuor de rouă în arșița secerișului.
 Căci mai 'nainte secerișului, când înflorirea cade, 5
 Și flórea devine strugure, Atunci taiă ramurile cu cusórele,
 Și vițele le depărtézá și le taiă.

- 6 Se vor lăsa împreună pentru păsările răpitoare ale munților,
 Și pentru férele pământului;
 Și păsările răpitoare vor vera asupra lor,
 Și toate férele pământului vor ierna asupra lor.
- 7 În acel timp se va aduce dar lui Iehova, *Dumneșleul* oștirilor,
 De la populus cel nalt crescut și strălucit,
 Și de la populus cel teribil de la început și mai 'nainte;
 Națiune de mare putere și călcare,
 Pământul căruia 'l străbat fluvii,
 Pre locul numelui lui Iehova, *Dumneșleul* oștirilor, muntele Zion.

CAPUL XIX.

Confusiunea Egiptenilor și convertirea lor. Alianța Egiptului, Assiriei și a lui Israel.

Visiune contra Egiptului.

- 1 **E**că! Iehova călăresce pre un nuor ușor,
 Și va supraveni la Egipt:
 Și idoli Egiptului se vor clăti dinaintea fației lui,
 Și ânima Egiptului se va topi în mijlocul lui.
- 2 Și voiû escita pre Egipteni în contra Egiptenilor,
 Și vor face resbel unul contra altuia,
 Și fiă-carele în contra aprôpelui seû; Cetatea contra cetaței,
 Regatul contra regatului.
- 3 Și va lipsi spiritul Egiptului în mijlocul lui;
 Și voiû resturna consiliul lui.
 Atunci pot ei consulta pre idoli, și pre farîneacători,
 Și pre necromanți și pre magi.
- 4 Și voiû trăda pre Egipteni în mână unui domn crud;
 Și un rege aspru 'i va domni, Dice Iehova Domnul oștirilor.
- 5 Și apele vor seca din mări, Și râul va peri și se va usca.
- 6 Și fluvii vor seca; Rîurile Mazorului se vor deșerta și se vor usca,
 Trestia și papura se vor vesteji.
- 7 Liveșile de lângă fluviu, lângă gura fluviului,
 Și totă seminătura de lângă fluviu
 Se va usca, se va spulbera, și nu va mai fi.
- 8 Și pescarii vor lamenta, Și toți cei ce aruncă cu undița în fluviu
 Și cei ce întind mreje asupra apelor vor lăngeși. [vor jăli,
- 9 Și cei ce lucrăză la inul pestrițiû,
 Și cei ce împletesc lése, vor fi spre rușine.
- 10 Și stîlpîi terrei se vor sdrobi,
 Și toți cei ce lucrăză pentru plată vor fi cu ânimă întristată.
- 11 Într' adevêr principii Zoanului sunt neroși,
 Consiliul înțelepților consiliatori ai lui Faraon aû devenit tâmp:
 Cum diceți fiă-carele cătră Faraon: „Eû sum fiul înțelepților,
 Fiiu de regi antic?”

Unde *sunt* dară înțelepții tîi ? Și anunția'ți acum ție, dacă știu, 12
 Ce au otărit Iehova *Dumneșeul* oștirilor în contra Egiptului.
 Principii Zoanului s'au neroșit, Principii Nofului s'au rătăcit; 13
 Au rătăcit Egiptul principii stîrpelor lui.
 Iehova au turnat în mijlocul lui un spirit de turburare, 14
 Și au rătăcit Egiptul în toate faptele lui,
 Cum rețacește îmbelatul în vîrsătura sa.
 Și nu va arăta Egiptul nici o faptă, 15
 Pre care s'o pîta face capul său cîda, ramura său papura.
 În ziua aceea Egiptenii vor fi ca niște mueri, 16
 Și se vor înspăimînta și se vor teme
 De mișcarea mînei lui Iehova *Dumneșeul* oștirilor,
 Pre care o mișcă asupra lor.
 Și pămîntul lui Iuda va fi terore pentru Egipteni; 17
 Fiă carele ce'si aduce a minte de el se va înfricoșa,
 Pentru consiliul lui Iehova *Dumneșeul* oștirilor,
 Ce 'l-au otărit contra lor.
 În ziua aceea cinci cetăți vor fi în pămîntul Egiptului, 18
 Vorbînd limba Canaanului, Și jurînd pre Iehova *Dumneșeul*
 Una se va numi: Cetatea destrucțiunei. [oștirilor;
 În ziua aceea va fi altariu lui Iehova În mijlocul pămîntului Egiptului, 19
 Și o columnă lîngă confiniile lui la Iehova :
 Și va fi pentru semn și mărturie 20
 La Iehova *Dumneșeul* oștirilor în pămîntul Egiptului :
 Că cînd au strigat către Iehova din cauza apăsătorilor,
 Li au trimis un mîntuitor mare, Și i-au mîntuit pre ei.
 Și se va cunoște Iehova la Egipteni; 21
 Și Egiptenii vor cunoște pre Iehova în ziua aceea,
 Și'l vor servi cu sacrificiu și oblațiune,
 Și vor vota vot lui Iehova, Și'l vor împlini.
 Și va lavi Iehova pre Egiptul; va lavi, și va mîntui; 22
 Și se vor întorna la Iehova,
 Și se va arăta lor împăcat de dînșii, și el 'i va vindeca.
 În ziua aceea va fi cale mare de la Egipt spre Assiria; 23
 Și Assirienii vor veni la Egipt, Și Egiptenii la Assiria;
 Și Egiptenii vor servi cu Assirienii.
 În ziua aceea Israel va fi al treilea 24
 Cu Egipt și cu Assiria, O bine-cuvîntare pre pămînt :
 Pre cari Iehova *Dumneșeul* oștirilor 'i au bine-cuvîntat, zicînd : 25
 Fiă bine-cuvîntat Egiptul, popoul meu,
 Și Assiria, lucrul mînelor mele, Și Israel, moștenirea mea.

CAPUL XX.

Simbolul predicătorii de captivitatea Egiptului și a Etiopiei.

- 1 În anul când a venit Tartan în Așdod, (când 'l-a trâmîs
- 2 Sargon regele Assiriei), și s'a luptat contra lui Așdod și
- 3 'l-a luat; Tot în acel timp a vorbit Iehova prin Isaia, fiul
- 4 lui Amoz, dicînd: „Du-te și deslégă sacul de la cîpsa ta, și scó-
- 5 „te-ți încălciămîntul tîu de la picioarele tale.“ Și a făcut așa, am-
- 6 blînd gol și neîncălciat. Și aîu dîs Iehova: „Precum servul meî,
- 7 „Isaia, amblă gol și neîncălciat pentru semn și simbol de trei aî
- 8 „contra Egiptului și contra Etiopiei; Așa regele Assiriei va du-
- 9 ce pre Egiptenii captivi și pre Etiopienii prizonieri, tineri și bătrîni,
- 10 goli și neîncălciati, chiar și ședutul lor gol, spre rușinea Egiptu-
- 11 lui. Și se vor înspăimînta, și se vor rușina locuitorii din Așdod
- 12 pentru Etiopia încrederea lor, și pentru Egiptul fala lor. Și locui-
- 13 torii acestei țări vor dice în ziua aceea: Éca! ast fel este încre-
- 14 derea noastră, la care am fugit spre ajutorii, ca se ne eliberăm
- 15 de regele Assiriei; și cum vom pute scăpa!

CAPUL XXI.

Predicere contra Babilonului, Duma și a Arabiei.

Visiune contra deșertului Mării.

- 1 Precum furtunile vijăii la mîdiă-di,
- 2 Așa vine de la deșert, de la pămînt teribil.
- 3 Teribilă viziune mi s'aî anunțiat;
- 4 Prădătorul prădă și spoliatorul spoliăză;
- 5 „Urcă-te, Elam, asediăză, Media; Fac se înceteze tóte suspinurile lor“
- 6 Pentru acésta cîpsa mea este plină de chin;
- 7 Dureri m'aî cuprins ca durerile femeii de facere;
- 8 Me încovăeză, încât nu pot aîdi; Me turbur, încât nu pot vede.
- 9 Ânima mea bate tare, Gróza me spăimîntă,
- 10 Nóptea bucuriei mele mi s'aî preschimbat în frică.
- 11 Ei prepară masa; pun acopereminte, mănăncă și beî;
- 12 „Sculați-ve, principii! ungeți scuturile;“
- 13 Căci Domnul aî dîs așa cătră mine:
- 14 „Du-te, pune veghia, Ceea ce vede se anunțe.“
- 15 Și aî vîdut cete, caî cîte doi, Cete de asini, și cete de cîmile;
- 16 Și asculta cu luare a mînte, cu multă luare a mînte,
- 17 Și aî strigat ca un leî: „Dîmne al meî! de veghiă staî mereî ziua,
- 18 „Și la veghiarea mea me aîlu în tóte noptile;
- 19 „Și éca! vin aci doue cete de bărbați, caî cîte doi,
- 20 Și aî început și aî dîs: „Aî cădut, aî cădut Babilonul!
- 21 „Și tóte imaginele sculptate ale deilor lui s'aî sfărîmat la pămînt.“

O tu popule al meu strivit, și fiu al ariei mele, 10
 Ceea ce am auzit de la Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel,
 Aceea vi am făcut cunoscut vouă.

Visiune contra lui Duma.

Cătră mine se strigă de la Seir: „Păditor, cât *este* în noapte? 11
 Păditor, cât *este* în noapte?”

Păditorul dăse: „Demănăța vine, dară și noaptea, 12
 „Dacă voiți se întrebați, întrebați; Veniți erași.”

Visiunea contra Arabiei.

În pădurea Arabiei nopțați, Voi caravane ale Dedaneilor. 13

Aduceți apă în întimpinarea celui setos, 14

Locuitorii ai pământului Teman,

Preîntimpinați cu pâni pre fugariul. 15

Căci fug de sabiă, De sabia scosă, 15

Și de arcul cel întins, Și de greutatea resbelului. 16

Căci așa au grăit Domnul cătră mine: 16

În timpul unui an, precum sunt anii unui năimit,

Va peri totă gloria Kedarei;

Și restul numărului celor puternici săgetătorii din fiii Kedarei se vor 17

Căci Iehova, Dumnezeuul lui Israel, o au grăit. [împuțina;

CAPUL XXII.

Asediarea Ierusalimului, căderea Șebnei, chiamarea lui Eliakim.

Visiunea contra Văei Visiunei.

Ce'ți este dară, 1

Ca întregul tău popul se suie pre inelitori?

Tu cea plină de vuet, Orașul tumultului, cetatea alarmătoară; 2

Ucișii tăi nu s'au ucis prin sabie, Nici n'au murit în bătae. 3

Toți mai marii tăi au fugit împreună; 3

Fugind de arc fură prinși;

Toți cei ce se aflară în tino fură prinși împreună,

De departe fugind.

De aceea am dăis: Întorțeți-vo privirea de la mine; voiți plânge amar; 4

Nu ve munciți se me consolați pentru prădarea fiicei popului meu. 5

Pentru că *este* dăia de turburare, și de strivire și de uinire 5

În valea visiunei, de la Iehova, Dumnezeuul oștirilor;

Dăia surpărei dădurilor, Și a strigărei, care *ajunge* la munți. 6

Și Elam portă tolba 6

Cu cete de bărbați și de călăreți, Și Kir descopere scutul. 7

Și se întâmplă că văile tale cele alcese se împlu de care, 7

Și călăreții se pun la poartă.

Și au desvălit acoperământul *din ochii* lui Iuda: 8

Și te-ai uitat în dăia aceea la armele din casa pădurei;

- 9 Și ai vădut că spărturile cetății lui David sînt multe,
 Și ai adunat apele lacului de jos,
- 10 Și ai numerat casele Ierusalimului,
 Și ai stricat casele ca se întărească zidul.
- 11 Și ai făcut între două ziduri gropă pentru apa vechiului lac;
 Dară nu v-ai uitat sus către Făcătorul acestora,
 Nici nu v-ai uitat către cel ce din vechime a pregătit acestea.
- 12 Și în ziua aceea Iehova Domnul oștirilor, v-au chemat
 La plîns și la jale, Și la plesuieală, și la cîngătoare de sac:
- 13 Dară eci! bucuria și veselia, Înjunghierea boilor și tăierea oilor,
 Măncarea cărnei și berea vinului: „Se mîncăm și se bem,
 „Căci mîne vom muri.”
- 14 Și s-au descoperit urechilor mele prin Iehova *Dumnezeul* oștirilor:
 Într'adevăr astă inicitate nu vi se va ierta pînă când veți muri,
 Dîce Iehova Domnul oștirilor.
- 15 Așa dîce Iehova Domnul oștirilor,
 Du-te, intră la acest tesaurier,
 La Șebna carele este preste casă, și dî:
- 16 Ce ai aci? și pre cine ai aci? Că 'ți ai săpat mormînt aci,
 Săpînd mormîntul se întru înălțime,
 Și scobind în pîtră locuința sa.
- 17 Eci! Iehova te va arunca într'o aruncare, o omule, Apucîndu-te tare;
 18 Te va învîrte într' un ghem,
 Și te va asvîrli ca pre o sferă într'o țerră largă; Acolo vei muri,
 Și acolo vor fi carele tale frumoase,
 O tu, rușinea casei Domnului tîu.
- 19 Și te voi alunga din starea ta, Și te va răpi din pozițiunea ta.
- 20 Și se va întempla în ziua aceea
 Că voi chema pre servul meu Eliakim, pre fiul lui Hilchia;
- 21 Și 'l voi îmbrăca cu vestmîntul tîu,
 Și 'l voi încinge cu cîngătorea ta, Și domnia ta voi da-o în mîna lui;
 Și va fi pîrinte locuitorilor Ierusalimului, Și casei lui Iuda.
- 22 Și voi pune pre umerul lui chieea casei lui David;
 Și va deschide, și nimene va închide;
 Și va închide și nimene va deschide.
- 23 Și 'l voi întări ca un cuiu pre loc secur,
 Și va fi un tron al gloriei la casa pîrintelui lui.
- 24 Și pre dînsul vor spîndura totă gloria casei pîrintelui lui,
 Pre copii și nepoți;
 Tote vasele cele mici, de la vasele cupelor pînă la toate vasele
- 25 În ziua aceea, dîce Iehova *Dumnezeul* oștirilor, [butelielor.
 Cuiul întărit pre locul secur se va departa,
 Și se va tăia și va căde, Și sarcina de-a-supra lui va peri:
 Căci Iehova a grăit.

CAPUL XXIII.

Căderea și reedificarea Tirului.

Visiunea despre Tir.

- Urлаți, corăbiile Tarșișului! Căci s'au destrus, 1
 Încât nu mai este nici casă nici intrare;
 Din pământul Chitteilor se descopere lor *acésta*.
 Amușiți, locuitori ai țermului, 2
 Tu pre care o împlură mercatorii Zidonului, cari trec de asupra mării,
 Al căruia venit *era* semința lui Sihor, secerișul fluviului, *adus* prin 3
 Încât se făcu mercatul națiunelor. [multe ape;
 Rușinedă-te, Zidone; căci marea a vorbit, Fortăreța mării, dicând, 4
 „Nu sum în dureri de facere, nici nu nasc,”
 „Nici nu nutresc tineri, *nici nu cresc virgine.*”
 Când *va veni* vestea la Egipt, 5
Adecă vestea despre Tir, se vor cutremura.
 Treceți la Tarșiș! Urлаți, locuitori ai țermului! 6
Acésta este tumultuoasă voastră *cetate*, 7
 Originea căreia *este* din zile vechi!
 Picioarele ei acum o duc spre a locui în departare.
 Cine aș otărit *acésta* în contra Tirului? Care imparte cunune, 8
 Mercatorii căruia *erau* principii,
 Negoțiatorii căruia *erau* cei mai onorabili ai pământului. 9
 Iehova Dumnezeuul oștirilor aș otărit *acésta*,
 De a rușina mândria verii cărei glorie,
 De a înjosi pre verii cari onorabili ai pământului. 10
 Străbate țerra ta ca un fluviu, fiica Tarșișului,
 Nu trebuie se te mai încingi. 11
 Aș întins mâna sa asupra mării, Aș clătii regate;
 Iehova aș dat ordin contra *cetăței* mercătore,
 Ca se se destrugă fortărețele ei.
 Și aș dis: „Nu te vei mai bucura, Virgină necinstită, fiica Zidonului;” 12
 Scôlă-te, treci la Chittei; Nici acolo nu vei avea repaus.
 Éca pământul Chaldeilor! Populul acesta nu era nimic; 13
 Assirienu l' aș întemeiat pentru cei ce locuesc deșertul;
 Rădica turnurile lui, Înălță palaturile lui;
Totuși s'au redus în ruine.
 Urлаți, corăbiile Tarșișului; Pentru că destrus este fortăreța voastră. 14
 Și se va întâmpla în ziua aceea, 15
 Câ Tirul va rămâne în uitare șapte decii de ani, În zilele unui rege;
 La finele celor șapte decii de ani se va cânta de Tir precum se cânta de
 „Ia o citară, âmbă prin cetate, Meretrice uitată, [o meretrice: 16
 „Jocă bine, cântă multe cânturi,
 „Pentru ca se'și aducă aminte de tine.”

- 17 Și se va întâmpla la finele de șapte decii de ani,
Iehova 'și va aminti de Tir, Și dânsul se va înturna la plata lui,
Și va fornica cu toate regatele lumei pre pământ.
- 18 Anse câștigul lui și plata lui se vor consacra lui Iehova;
Nu se va conserva și nu se va depune;
Ci câștigul lui va fi pentru cei ce locuiesc înaintea lui Iehova,
Ca se mănânce spre săturare, și se aibă vestimente durabile.

CAPUL XXIV.

Pustiirea țerei Iudeei.

- 1 **É**ca! Iehova deșertă țerra și o pustiează,
Și o restornă, și risipește pre locuitorii ei.
- 2 Și se va întâmpla, ca populului, așa și preotului;
Ca și servului, așa și domnului lui;
Ca și servei, așa și domnei ei;
Ca și cumpărătorului, așa și vîndătorului;
Ca împrumutătorului, așa și împrumutatului;
Ca creditorului, așa și debitorului său.
- 3 Se deșerte țerra și se prede,
Căci Iehova a vorbit cuvîntul acesta.
- 4 Țerra jelesce și se vestejesce; Lumea lăngheșce și se vestejesce;
Cei mai mari ai populului țerei lăngheșc.
- 5 Și țerra s'a răzgărit sub locuitorii ei;
Pentru că au călcat legile, au schimbat ordonanța,
Au rupt eterna alianță.
- 6 Pentru acesta blăstemul a consumat țerra,
Și locuitorii din ea se pocăiesc;
Pentru acesta locuitorii țerei s'a arsă,
Și pușinii omeni a rămas.
- 7 Mostul jelesce, Via lăngheșce, Toți cei cu anima voiósă suspină.
- 8 Desfătarea timbanelor a încetă,
Vuetul celor ce se veselesc se sfârșește, Încetază desfătarea citarei.
- 9 Nu beu vin cu cânturi; Beutura cea îmbătătoare este amară la cei
- 10 Cetatea turburării este sfărâmată; [ce o beu.
Toate casele sunt închise încât nu intră nimeni.
- 11 Tipăt este în cetatea pentru vin;
Totă veselia a trecut, bucuria țerei a fugit.
- 12 Desolațiune a rămas în cetate, Și porța s'a făcut în ruine.
- 13 Anse așa se va face în mijlocul țerei între semințiile,
Ca la scuturatul olivului,
Ca la strugurile rămase după ce se finesce culesul.
- 14 Acestia vor înălța vocea lor, vor cânta,
Pentru majestatea lui Iehova vor jubila din mare.
- 15 Pentru acesta glorificați pre Iehova la răsărit,
Numele lui Iehova, Dumnezeuul lui Israel, în insulele mării.

Din marginea pământului audirăm cântări: „Gloria Dreptului.” 16
 Dară eu am dis: „LăngeDESC, lăngeDESC, vai mic!
 Prădătorii prădă, Da, prădătorii prădă forte.
 Frică și grăpă și cursă, Este asupra ta, locuitorule al țerei. 17
 Și se va întâmpla, Că cel ce fuge de sunetul friceii va căde în grăpă; 18
 Și cel ce se suie din mijlocul grăpei Se va prinde în cursă;
 Căci ferestrele de sus sunt deschise,
 Și temeliile pământului se clătesc.
 Pământul s'au sfărâmat de tot, Pământul întreg s'au disolvat, 19
 Pământul s'au cutremurat.
 Pământul se clătesce aci și colo, ca cel îmbetat, 20
 Și se mișca ca un pat spândurat; Și nelegiuirea lui este grea preste el;
 Și cade, și nu se mai scolă.
 Și se va întâmpla în ziua aceea, 21
 Iehova pe pedepsi oștirea celor înalți întru înălțime,
 Și regii pământului pre pământ;
 Și se vor aduna, Precum se adună captivii în carcere, 22
 Și se vor închide în închisore, Și după multe zile vor fi pedepsiți. 23
 Atunci luna se va confunda, și soroarele se va rușina,
 Căci Iehova, Dumnezeuul oștirilor, va regi pre muntele Zion,
 Și în Ierusalim, și înaintea bătrânilor sei în gloriă.

CAPUL XXV.

Mulțumire pentru judecățile și bine-facerile lui Dumnezeu.

Iehova, tu ești Dumnezeuul meu; Te înalț, laud numele tău; 1
 Pentru că ai făcut admirabile;
 Consiliile din vechime, fidelitate și adevăr.
 Căci dintr'o cetate tu ai făcut o grămadă de petre; 2
 Dintr'o cetate fortificată ruină;
 Palatele mândrilor, așa încât se nu fiă cetate;
 Nici o-dată nu se vor reedifica.
 Pentru acesta putericul popul te va glorifica, 3
 Cetatea națiunilor teribilă se va teme de tine.
 Căci au fost fortărețe la seraci, 4
 Putere la cel neavut în strimtorarea lui,
 Refugiū contra tempestăței, umbră contra arșiței;
 Căci suflarea mâniei tiranilor era ca tempestate contra murului.
 Ca arșița pre loc uscat, Înjosiși vilva mândrilor, 5
 Ca arșița prin umbra norului, Așa triumful tiranilor se umili.
 Și Iehova Dumnezeuul oștirilor va face cu toți populi depre acest 6
 Ospețele de grăsimi, ospețe de vinuri în culesul lor, [munte
 De grăsimi pline de mēdūvā, de vinuri în culesul lor forte limpede.
 Și în muntele acesta va depărta 7

- Acoperemântul, care acopore toți populi,
 Și vâlul care învâlesce toate națiunile.
- 8 Va înghiți mórtea în etern ;
 Și Iehova Domnul va sterge lacrimile de pre toate fațiele ;
 Și va depărta oprobriul populului său de peste tot pământul ;
 Căci Iehova aū vorbit.
- 9 Și în ziua aceea vor dice : „Éca ! acesta *este* Dumneđeul nostru ;
 „L așteptăm, ca se ne mântuc ; Acesta *este* Iehova ;
 „L așteptăm ; ne vom bucura și ne vom desfăta în mântuirea lui.“
- 10 Căci, în muntele acesta mâna lui Iehova va repau a,
 Și Moab se va călca sub dēnsul,
 Precum se calcă paiele pentru balegătoriul.
- 11 Și va întinde mânile sale în mijlocul lui,
 Ca cel ce innótă întinde *măinile sale* ca se innóte ;
 Și va umili mândria lui Dinpreună cu învērțirile mânilor lui.
- 12 Și înaltele tārîi ale murilor tei va pleca,
 Va înjosi, va pune la pământ, la țerrănă.

CAPUL XXVI.

Cântare de laudă.

- 1 **I**n ziua aceea cântul acesta se va cânta în pământul lui Iuda :
 „Avem o cetate tare ;
 „Mântuire pune *Dumneđeu* ca muri și val.
- 2 „Deschideți porțile, Si va intra dreptul popul, care pădescu fidelitatea.
- 3 „Veți pădi spiritul în deplină pace, Ređimându-se *pre tine*,
 „Pentru că se încrede în tine.
- 4 „Încredeți-ve în Iehova pururea,
 „Căci în Iah Iehova *este* o putere eternă.
- 5 „Căci plăcă pre cei ce locuesc întru înălțime ;
 „Înjosesce înalta cetate, O înjosesce până la pământ ;
 „O pune la țerrănă.
- 6 „Piciorul o calcă, Picióarele săracului, pașiî celor neavuți.
- 7 „Calea dreptului *este* netedă ;
 „Calea dreptului tu o neteđesci.
- 8 „Chiar în calea judicășilor tale, Iehova, te așteptarăm ;
 „Dorința sufletului *nostru era* în numele tēu, și în aducerea amin-
- 9 „Cu sufletul meū te am dorit nóptea ; [te de tine.
 „Da, cu spiritul meū în năuntru meū te am căutat ;
 „Căci când judicășile tale *sunt* pre pământ,
 „Locuitorii lunei învătă dreptate.
- 10 „Dacă miluesce nelegiuitul, *Totuși* nu învătă dreptate ;
 „În țerra integrităței face nedreptate,
 „Și nu vede majestatea lui Iehova.
- 11 „Mâna ta, Iehova, se înalță, *dară* acestia nu vĕd ;

- „Vor vede *ânse* zelul *têi* pentru populus *têu*,
 „Focul mâniei ce consumă pre inimiții *têi*, și se vor rușina.
 „Iehova, pace ni dai nouă; 12
 „Căci tu ai făcut toate lucrurile noastre pentru noi.
 „Iehova, Dumnezeuul nostru, *alți* Domni afară de tine aŭ domnit a- 13
 „Acum *ânse* numai pre tine singur [supra noastră;
 „Și numele *têu* vom lăuda.
 „Ei *sunt* morți, nu vor reînvia; *Sunt* umbră, nu se vor scula; 14
 „Căci tu i ai pedepsit și i ai estirpit pre ei;
 „Și ai prepădit totă memoria lor.
 „Ai înmulțit populus, Iehova, Ai înmulțit populus, te ai gloriificat; 15
 „Ai lărgit toate marginile țerei.
 „Iehova, în strimtorarea te căutară pre tine, 16
 „Revărsară o rugăciune, când pedepsa ta era asupra lor.
 „Ca o îngrecată, Când apropiă de facere, 17
 „Este în durere de facere Și țipă de durerile sale,
 „Așia eram noi înaintea ta, Iehova.
 „Eram îngrecați, aveam durere de facere; 18
 „Dară cum am născut, era vânt:
 „Nici o scăpare nu am făcut pre pământ;
 „Nici nu cădură locuitorii lumii.
 „Morții *têi* vor trăi, Morții mei corpi se vor scula. 19
 „Sculați-ve și cântați, voi locuitori ai pulberii;
 „Căci roua ta este ca roua erburilor,
 „Și pământul va arunca afară pre morți.“
 Vină, populus meu, întră în camerile tale, 20
 Și închide ușile tale în dosul *têu*;
 Ascunde-te pentru puțin timp, până se trecă mânia.
 Căci, éca! Iehova ese din locul seŭ, 21
 Ca se pedepsescă pre locuitorii pământului pentru inicitatea lor,
 Și pământul va descoperi sânghiurile lui,
 Și nu va mai acoperi pre ucișii lui.

CAPUL XXVII.

*Îngrijirea lui Dumnezeu pentru via lui. Muștrările lui se deosebesc de
 judecățile lui.*

- În ziua aceea va pedepsi Iehova prin sabia sa cea grea și mare 1
 Pre Leviatan, pre șerpele cel răpede, [și tare
 Da, pre Leviatan, pre șerpele cel ânelat;
 Și va ucide pre crocodilul cel din mare.
 În ziua aceea cântați despre via plăcută: 2
 „Eu, Iehova sum păditorul ei; „În tot momentul o adăp; 3
 „Ca se nu o vatăme nimeni, „Noptea și ziua o custodiez.
 „Urgia nu mai este în mine; 4

- „Cine ar pune contra mea spinii și carpi la luptă?
 „Măși răpești asupra lor, le ași arde împreună;
 5 „Séu se se apuce de puterea mea, „Ca se facă pace cu mine;
 „Și va face cu mine pace.
 6 În timpurile viitoare Iacob va rădăcina;
 Israel va înflori și va face vlăstari, Și va împle fația lumii de fructe.
 7 'L au lovit ore pre el, cum au lovit pre cei ce 'l loviră pre dânsul?
 Séu fu ucis după uciderea celor uciși de dânsul?
 8 Cu turburare 'i pedepsesci pre când 'i depărtezi;
 'I răpesc prin asprul său vânt în ȧioa vântului resăritén.
 9 Decî cu acésta se va împăca inicitatca lui Iacob;
 Și acésta *este* tot fructul depărtărei pecatului lui:
 Că sfărămă toate petrele altariului ca petrele de var,
 Și că dumbravele și imaginile sôrclui nu se mai rădică.
 10 Căci cetatea cea întărită *este* singuratică,
 Locuința se părăsesce, și se lasă ca un deșert;
 Acolo se pasce vițelul, și acolo repausedă,
 Și mănă ramurile ei.
 11 Când ramurile ei sînt uscate, se rup;
 Mușterile vin și le aprind;
 În adevăr acesta *este* popul fără minte;
 Decî Făcătorul lui nu se îndură de dânsul,
 Și Creatorul lui nu'l miluesce.
 12 Și se va întempla în ȧioa aceea, Iehova va scutura *nisce fructe*
 De la canalul fluviului până la râul Egiptului,
 Și voi ve veți aduna câte unu, voi fiți lui Israel.
 13 Și se va întempla în ȧioa aceea se va sufla în mare trompetă,
 Și vor veni cei peritori în pământul Assiriei,
 Și cei goniți în pământul Egiptului,
 Și se vor închina înaintea lui Iehova pre muntele cel sânt în Ierusalim.

CAPUL XXVIII.

Mustarea lui Israel pentru mândria, beția și deridarea lui. Îndemnare de a observa providența lui Dumnezeu.

- 1 **V**ai de cununa cea mândră a bețivilor lui Efraim,
 A căroră glorioasă frumuseță *este* o flóre veșejită;
 Care *este* pre culmea văiei mănóse a celor beți de vin!
 2 Éca! Iehova are pre unul tare și puternic,
 Care ca ploea de grindină, ca destructoră furtună,
 Ca curgeri de puternice ape denunđânde,
 O va surpa la pământ prin mâna sa.
 3 Cununa cea mândră a bețivilor lui Efraim Se va călca cu picioare.
 4 Și flórea cea vestejită gloriosei lor frumusețe,
 Care *este* pre culmele mănóse,

Va fi ca un fruct de timpuriu copt înainte a verei;
 Pre care în dată vedându'l cineva, Abia fiind în mâna sa îl și înghite.
 În ziua aceea, Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, va fi cununa frumósă, 5
 Și diadema gloriei la remasul seú popul,
 Și spirit de judicată pentru cel ce șede la judicată, 6
 Și tăriă la cei ce împing resbelul până la porți.
 Dară și acestia se rătăcesc de vin, Și se clatină de beutura îmbătătoră; 7
 Preotul și profetul se rătăcesc de beutura îmbătătoră,
 Sunt stăpâniți de vin, Se clatină de beutura îmbătătoră;
 Se rătăcesc în visiune, Se poticnesc în judicată.
 Căci toate mesele sunt pline de vërsătură și necurățenie, 8
 Nici un loc *este curat*.
 Țic: „Pre cine va înveța sciință? 9
 „Și pre cine va face se înțelegă înțelepciune?
 „Ôre pre înțercați de lapte? „Pre departați de la țită? 10
 „Căci precept preste precept, precept preste precept,
 „Linia preste linia, linia preste linia, Puțin aci, puțin acolo.“ 11
 De aceea cu buze bălbăinde, și cu limbă streină.
 Va vorbi cătră acest popul.
 La care ȝise: Acesta *este* repausul, dați repaus celor osteniți; 12
 Și acesta *este* recorirea; Dënșii ânse nu voră s'asculte.
 De aceea cuvântul lui Iehova va fi cătră ei: 13
 Precept preste precept, precept preste precept;
 Linia preste linia, linia preste linia, Puțin aci, puțin acolo;
 Ca se âmble, și cad pre la spate,
 Și se sfărăme și se se încurce și se se prinďă.
 Pentru acesta ascultați cuvântul lui Iehova, ômeni batjocoritori, 14
 Cari cărmuiți populus acesta care *este* în Ierusalim.
 Pentru că ați ȝis: Noi încheiarăm alianță cu mórtea, 15
 Și cu infernul făcurăm un pact;
 Când biciul denundând va trece, nu va veni la noi;
 Căci făcurăm refugiul nostru minciună,
 Și sub mințire ne vom ascunde noi:
 Pentru acesta așia ȝice Iehova, Domnul: Éca! pun în Zion pétră, 16
 Pétră cercată, preciosisă *pétră* ungulariă, temeliă solidă;
 Cel ce crede se nu se témă.
 Și voiș pune judicata în linia; Și dreptatea în cumpănă; 17
 Și grindina va mătura refugiul minciunii,
 Și apele vor denunda ascundetőrea.
 Și alianța vóstră *făcută* cu mórtea se va rumpe, 18
 Și pactul vostru cu infernul nu se va ține;
 Când biciul denundând va trece, Atunci veți fi striviți de dënșul.
 Îndată când va trece ve va răpi; 19
 Căci pre fiă-care demănătă va trece, Țioa și nóptea;
 Și numai a auzi vestea este teróre.

- 20 Căci patul va fi pre scurt spre a se întinde;
Și acoperământul pre strîmt spre a se înfășura.
- 21 Căci Iehova se va scula ca în muntele Perazim,
Se răpede ca în valea Ghibcon,
Spre a face lucrarea sa, lucrarea sa streină,
Și se esecutive fapta sa, fapta sa streină.
- 22 Și acum nu batjocoriți, Ca se nu devie mai tarî legăturile vóstre;
Căci eú am aúdit de Iehova, Domnul oștirilor,
O destrucțiune otărîtă peste tot pămîntul.
- 23 Luați în urechiă și aúdiți vocea mea;
Ascultați și aúdiți cuvîntul meú.
- 24 Arătorul ară el ore tótă ziua ca se semine,
Brasdează și grapéză el a sa țerină?
- 25 După ce neteði fația ei, Ore nu resipeșce mădărîchia, și presară
Și pune grăul în rînduri, [chimin;
Și orđu pre locul otărît, Și alac pre la marginea ei?
- 26 Dumneđuul lui 'l învătă se deosebescă, 'L instruesce așia.
- 27 Mădărîchia nu se trăeră prin trăerătore,
Nici róta carului nu se învîrtesce asupra chiminului,
Ci cu bastonul se bate mădărîchia și cu lemnul chiminul.
- 28 Grăul pânel se măruntă; Dară nu'l trăeră tot de una,
Ci 'l sfărămă cu róta carului seú, Dară nu'l măruntă cu caii seí.
- 29 Și acésta aú eșit de la Iehova, Dumneđuul oștirilor;
El este minunat în consiliu, Mare în fapte.

CAPUL XXIX.

Judicata lui Dumneđuú asupra Ierusalîmului. Promisiune pentru Israel după întorcerea sa.

- 1 **V**aí de Ariel, de Ariel, De celatea în care aú locuit David;
Adăogați an peste an; Întórcă-se serbători.
- 2 Tot voiú strîmtora pre Ariel, Și acolo va fi lamentațiune și văitare;
Și 'mí va fi ca Ariel (altariú de sacrificie).
- 3 Și te voiú asedia pre tine jur împrejur,
Și te voiú strîmtora cu un val,
Și voiú rădica forterețe în contra ta.
- 4 Și vei fi injosit, vei vorbi din pămînt,
Și adânc din pămînt va veni vorbirea ta,
Și vocea ta va fi din pămînt ca cea a necromantului,
Și cuvîntarea ta va cîrîpi din țărână.
- 5 Dară ca pulbere mărunt va fi mulțimea inimicilor tîi,
Și mulțimea celor teribili ca pléva splîderată;
Și acésta se va face într'unú moment, de o dată.
- 6 Ea va fi pedepsită de cătră Iehova, Dumneđuul oștirilor,

Cu tunet, și cutremur și vuet mare, Cu tempestate și cu furtună,
 Și cu volvóre de foc mistuitor.
 Și mulțimea tuturilor națiunilor, Care se luptă contra lui Ariel, 7
 Toți negreșit călî se luptă în contra lui și contra întăririlor lui, și
 Vor fi ca un vis de viziune nocturnă. (cei ce 'l strîmtoară,
 Va fi, Așia precum viscă cel flămând, că écă mănăncă; 8
 Dară se deștéptă, și fúmea lui este nesăturată;
 Séu precum cel setos viscă, că éca bea,
 Dară se deștéptă, și éca *este* slab, și setea lui *este* nepotolită;
 Așia vor fi mulțimile națiunilor tuturilor,
 Care se luptă în contra muntelui Zion.
 Opriți-ve și mirați-ve! Uitați-ve și uimiți-ve! 9
 Acestia sunt beți, dară nu de vin;
 Se clatină, dară nu de beutură îmbătătoră;
 Căci Iehova aú varsat asupra vóstră spirit de somn adânc, 10
 Și aú închis ochii vostri;
 Pre acei ai profeților și ai capilor vostri, și ai vëdetorilor 'i aú învelit;
 Încăt tótă viziunea ve este vouë, Ca vorbe de carte sigilată, 11
 Ce se dá cuí-va, care știe se citéscă,
 Dicénd: Cetesce acésta, te rog;
 Și acela díce: Nu pot, pentru că *este* sigilat.
 Apoi cartea se dá la cel ce nu știe se citéscă, 12
 Dicénd: Cetesce acésta, te rog; Și acela díce: Nu știu se citec.
 Pentru acésta díce Domnul: 13
 Fiind că populus acesta se apropiă de *mine* cu gura sa,
 Și me onore cu buzele sale, Dară ánima lui este departe de mine,
 Și frica lor de mine este un precept omeneșc învățat:
 Pentru acésta, éca! tot mai mult voiú face minunate într' acest 14
 Minunate și rare: [popul,
 Că înțelepciunea înțelepților lui va peri,
 Și prudența prudenților lui se va ascunde.
 Vai de cei ce 'și ascund adânc planurile lor de Iehova 15
 Și faptele căroră sunt la întuneric,
 Și díce ei: Cine ne vede pre noi? Și cine ne observă pre noi?
 O perversitatea vóstră! Se socotesce óre olarul ca humă? 16
 Lucrul díce el óre cătră făcătorul lui: Nu m'aú creat acesta?
 Séu formatul díce el óre cătră formatorul lui: Acesta n'are în-
 Nu *este* óre încă prea puțin timp, [teligență? 17
 Și Libanon se va preschimba în câmpie fructiferă,
 Și câmpia fructiferă va fi considerată ca pădurea?
 Și în đioa acea surđii vor aúdi cuvintele cărții, 18
 Și ochii orbilor vor vede din obscuritate și din întuneric.
 Și cei blândi vor immulți bucuria lor în Iehova, 19
 Și sermanii între ómeni se vor desfăta în Sântul lui Israel.
 Căci cel teribil aú finit, și cel batjocoritor aú perit, 20

- Și toți cei ce veghiaū la inicitate s'aū estirpit:
- 21 Cei ce ademenesc pre un om prin vorbă,
Și pun cursă celui ce muștră la pōrtă,
Și prin minciună strică pre dreptul.
- 22 De aceea Iehova, care aū mântuit pre Abraam, așa ȃice
Iacob nu se va mai rușina, (despre casa lui Iacob:
Și fația lui nu va mai deveni palidă.
- 23 Căci când va vede pre copiii sei, lucrul mânelor mele,
În mijlocul sei, vor sânti numele meu,
Și vor sânti spre Sântul lui Iacob,
Și se vor teme de Dumnezeuul lui Israel;
- 24 Și cei retăciți cu spiritul vor învăța percepere,
Și cei ce murmură vor primi învățătură.

CAPUL XXX.

În Dumnezeu și nu în creațiuni se se pună încrederea.

- 1 **V**aī de copiii abătători, ȃice Iehova,
Care ieū consiliul, dară nu de la mine;
Și cari fac alianție, dară nu prin spiritul meu,
Ca se adaoge pecat la pecat;
- 2 Ca se coboră la Egipt, Dară nu întrebă gura mea;
Ca se se întărescă cu puterea lui Faraon,
Și se se încredă în umbra Egiptului!
- 3 De aceea puterea lui Faraon va fi rușinea vōstră,
Și încrederea în umbra Egiptului confundarea vōstră.
- 4 Căci principii lui fură în Zoan, Și nunții lui ajunseră în Hanes.
- 5 Toți se vor rușina pentru un popul, care nu putu se li folosescă,
Nu pōte nici ajuta nici folosi,
Ci va fi spre rușinea și oprobriū chiar.
- Visiunea despre animalele de la mēdă-ȃi.
- 6 În pământul întristărei și al strimtorărei,
Unde se află puternicul leū, și leul cel bătrân,
Vipera și înflăcăratul șerpe sburătoriu,
Acolo aduc avuțiile lor pre umerii micilor asini,
Și tesaurii lor pre ghebul cămilelor,
Cătră un popul, care nu li va folosi.
- 7 Căci Egiptenii în deșert și fără folos vor ajuta;
De aceea numesc pre acesta: Rahav Hem Șaveth (cel mândru făli-
[toriū și minic făcētoriū]).
- 8 Acum du-te, scrie acesta înaintea lor pre tabelă,
Și însemnēdă-o în carte,
Ca se fiă pre viitorul timp în etern și perpetuū:
- 9 Că acesta este populus abătător, fili mincinoși,
Fii cari nu vor se auȃa legea lui Iehova;

Cari dic către vâdătorii: „Nu vedeți;” Și către profeții: 10
 „Nu profetisați pentru noi cele drepte, Cuvântați ni nouă lingușitoare,
 „Profetisați amăgitore:
 „Abateți-vă din cale, Dați-vă în latură din cărare, 11
 „Deridicați dinaintea noastră pre Sântul lui Israel.
 Deci așa dice Sântul lui Israel: 12
 Fiind că desprețuiți cuvântul acesta,
 Și vă încredeți în suciri și viclenie, Și vă rețemați pre ele:
 Pentru acesta inicitatea acesta va fi la voi 13
 Ca o spărtură care atrage surparea, Spărgând într'un mur nalt,
 Surparea căruia vine de o dată, într'un moment.
 Și'l va sfărâma Ca pre o sfărământură de un vas de olar, 14
 Ce se sfărâme fără milă,
 În cât se nu se mai aște în sfărământurile lui hărb,
 Ca se tragă *cineva* foc din vatră, Său ca se scotă apă din puțiu.
 Căci așa dice Iehova Domnul, Sântul lui Israel: 15
 Prin reîntorcere și repaos ați fi mântuiți;
 În liniște și încredere ar fi puterea voastră; dară n'ați voit.
 Ci ați dis: Nu; căci vor fugi pre căi; Pentru acesta veți fugi; 16
 Și: Vom încăleca pre *ca*ț iuți;
 Pentru acesta persecutorii voștri vor fi iuți.
 O miă va fugi înaintea amenințării unuia, 17
 Și *toți* înaintea amenințării de cinci,
 Până când rămâneți ca un stâlp pre vârful unui munte,
 Și ca stendard asupra unui colnice.
 Totuși va accepta Iehova ca se vă miluiască, 18
 Și totuși se va înălța ca se se îndure de voi;
 Pentru că Iehova *este* Dumnezeu al judicății;
 Fericiți *toți* accia cari 'l așteptă.
 Căci, popule din Zion, *ce* locuesci în Ierusalim, 19
 Se nu mai plângi; Neapărat te va milui la vócea strigărei tale;
 Când te va auzi, 'ți va răspunde.
 Și Domnul 'ți va da ție Pâne în strimțorare și apă în întristare, 20
 Și învățătorii tei nu se vor mai ascunde;
 Ci ochii tei vor vedé pre învățătorii tei;
 Și urechile tale vor auzi cuvânt înapoia ta, dicénd: 21
 „Acesta *este* calea, amblați în ea;”
 Când ve înturnați la dreapta, și când ve întornați la stânga.
 Si veți pângări Vélul imaginilor vóstre sculptate de argint, 22
 Și investmântarea imaginilor vóstre versate de aur;
 Le veți lepăda ca pre o tréță necurată; Li veți dice lor, „Afară.”
 Atunci va da plóia pentru semința ta, 23
 Cu care veți fi seminat țarina, Și pâne de venitul pământului,
 Care va fi grasă și nutritoriă;
 În ziua aceea vitele tale vor pașce în pășuni întinse.

- 24 Și boii și tinerile asine, cari lucrăză pământul,
Vor mânca paie curate, Cernute prin ciur și prin vânturătoare.
- 25 Și vor fi asupra ori căruî 'nalt munte,
Și asupra veri căruî colnice rădicat, Fluvii și riuri de ape,
În ȃioa celei mari înjungeri, Când turnurile cad.
- 26 Atunci lumina lunei va fi ca lumina sórelui,
Și lumina sórelui va fi de șapte ori atâta, ca lumina de șapte zile,
În ȃioa în care Iehova légă spártura populului seú,
Și vindecă rana cu care 'l au lovit.
- 27 Éca! în numele lui Iehova vine el de departe,
Aprinsă *este* mânia lui, și flacără grea;
Buzele lui sunt pline de furiă, Și limba lui ca foc mistuitor.
- 28 Și suflarea lui ca un riú denundând
Ajunge până la mijlocul gátului,
Ca se cernă națiunile în sita peirei,
Și se *pună* pre fálcile populilor un frin al retăcire.
- 29 La voi *ânse* va li cântare, ca și în nóptea celebrărei unei serbări,
Și bucuria ámei, ca și când merg cu fluere,
Ca se vie la muntele lui Iehova, cătră Putericul lui Israel.
- 30 Și va face Iehova se se auđă vócea sa cea glorióasă,
Și va arêta coborirea braçiului seú,
Cu indignațiunea urgiei lui, și cu flacără mistuitoriului foc,
Cu furtună, și cu plóe și cu petre de grândină.
- 31 Căci prin vocea lui Iehova se va dirina Assiria, Totéglul cu care lovi.
- 32 Și în ori ce parte au trecut destinatul toiég,
Pre care Iehova 'l puse pre ea, Timbane și citare *vor fi*;
Căci în vuetul resbelelor s'au luptat cu densa.
- 33 Căci Tofeth *este* de mult preparat; Da, pentru rege preparat;
El 'l au făcut adânc și lat; Rugul lui are foc și lemne destule;
Suflarea lui Iehova ca un riú de puciósă îl aprinde.

CAPUL XXXI.

Neînseninatul ajutoru al Egiptenilor. Căderea Assiriei.

- 1 **V**ai de cei ce se cobóră în Egipt pentru ajutor,
Și se rezămă pre cai
Și seîncred în care, pentru că *sunt* multe,
Și în călăreți, pentru că sunt pré tari;
Dară nu se uită la Sântul lui Israel, nici pre Iehova nu'l caută.
- 2 Ánse și el *este* înțelept, Și aduce rele, și nu întórce cuvintele sale;
Ci se scólă în contra casei făcătorilor de rele,
Și în contra ajutoriului celor ce fac inicitatea.
- 3 Dară Egiptenii *sunt* ómeni, și nu Dumnezeu,
Și caii lor cárnuri, și nu spirit. Când Iehova întinde mána sa,
Și cel ce ajută se împedică, și cel ajutat cade,

Și toți împreună per.

Căci așa au grăit Iehova către mine :

După cum leul și puilul leului mugesc asupra predeii sale,
Și chiar de s'au adunat în contra lui mulțime de păstori,
Nu se tem de vócea lor, Nicî nu se umilește la vuetul lor ;
Așa Iehova, *Dumnezeul* oștirilor se va cobori ca se se lupte
Pentru muntele Zion și pentru colnicii lui.

Ca pasări sburătoare *preste puilii lor*,

Așa Iehova *Dumnezeul* oștirilor va apăra Ierusalimul,

Apărând, eliberând, Crușând, scăpând.

Întornați-ve la *acela*, *De la* care fiii lui Israel atîta s'au

Căci în ziua aceea *cînd* fiă-carele va lepăda [abătut.

Idoliî sei cei de argint, și idoliî sei cei de aur,

Pre cari mâinile vóstre cele pécátóse au făcut vouë ;

Atunci Assiria va căde sub sabiă, nu de barbat ;

Și sabia, nu de om, 'l va sfășia pre dînsul ;

Și va fugi de sabiă, Și tînerii lui vor despara ;

Și de frică va trece înaintea fortăreței lui,

Și principii lui se vor spăimînta la stendard,

Dice Iehova, al căruia foc *este* în Zion,

Și cîpturul lui în Ierusalim.

CAPUL XXXII.

*Bine-cuvîntarea ce vine de la un rege drept. Amenințări de desolațiune
și promisiuni de restaurațiuni.*

Ecal regele va regi cu dreptate,
Și principii vor guverna după drept.

Și fiă-carele va fi ca adepstire de vînt,

Și ca o scăpare de furtună ; Ca fluviul de apă pre pămînt uscat ;

Ca umbra unei stînci mare în pămînt însetat.

Și ochii celor ce vîd nu vor fi întunecați,

Și urechile celor ce aud vor fi cu luare a minte.

Și ânima nenorociților va cunósce înțelepciunea,

Și limba gîngavilor se va iuți ca se vorbescă curat.

Cel nerod nu se va mai numi nobil,

Și avarul nu se va mai numi marinimos.

Căci cel nerod vorbește nerodie și ânima lui face inicitatea,

Pentru ca se esecute reutate și se pronunțe retăcire în contra lui Iehova,

În cât face se lîngezescă sufletul flămîndului,

Și se lipsescă adăparea la cel însetat.

Dară armele avarului *sunt* rele, El escugetă viclenii,

Ca se destrugă pre serac cu cuvinte minciunóse,

Chiar și cînd seracul pretinde dreptul *seu*.

Dară nobilul escugetă nobile, Și prin cele nobile esistă.

Sculați, mueri fără grijă ! Auziți vócea mea, fie *securi* !

Luați în urechiă cuvintele mele !

- 10 Multe dăle și ani veți fi turburate, voi cele secure ;
Căci culesul vielor aș perit, și secerea nu va veni.
- 11 Tremurați, cele fără de grijă ! Turburați-ve, cele secure !
Desvestimentați-vă și descoperiți-vă, Și încingeți cu sac cōpsele
- 12 Și țitele ; lamentând pentru câmpiile de plăcere,
Pentru viele cele avute în fructe.
- 13 Căci pre pământul popoului meu spină și scaiu vor resări,
Da, pre toate casele bucuriei în vuetoria cetate.
- 14 Căci palatele vor fi părăsite ; Vuetul cctății va fi depărtat ;
Fortărețele și turnele vor deveni ca nisce spelunci în etern,
Desfătare a silbaticilor asini, pășune a turmelor :
- 15 Până când spiritul din înălțime se va revêrsa asupra noastră,
Și deșertul va deveni câmpie fructiferă,
Și câmpia fructiferă se va asemena unei păduri.
- 16 Atunci judicată se va aseza în pustii,
Și dreptatea va locui în fructifera câmpie :
- 17 Și plata dreptății va fi pacea ;
Și fructul dreptății liniștea și asigurare în etern.
- 18 Și popoul meu va locui în colibă pacinică,
Și în locuințe liniștite și locuri fără grijă ;
- 19 Și se va întinde la pōlele pădurei, Și pre șes adânc se va locui cetatea.
- 20 Fericiți voi cei ce seminați aproape de veră ce apă,
Cei ce dați drum piciorului boului și al asinului.

CAPUL XXXIII.

Judicările lui Dumnezeu în contra inamicilor Zionului. Preferințele pioșilor.

- 1 **V**aș ție, devastătorule, ce nu fuși devastat,
Și ție, predătorule, și ce nu fuși pradat ;
Când ai încetat de a devasta, ai fost devastat ;
Când ai finit de a prăda, ai fost pradat.
- 2 Iehova, miluesce-ne, pre tine te așteptăm ;
Fii ajutorul lor în toate dimănețele,
Și mântuirea noastră în timp de strimtorare.
- 3 De vōcea ta cea tēribilă populi fugiră ;
Când te ai rădicat, națiunile se respândiră.
- 4 Și prăda vōstră se culege, *precum* culege mușită,
Și sări pre ea precum locusta sare ici și colo.
- 5 Iehova s'a înălțat : Da, tronéză în înălțime ;
Aș împlit Zionul de judicată și dreptate.
- 6 Și înțelepciune și sciința sunt întărirea timpurilor tale,
Și mântuitoarea putere ; Frica lui Iehova *este* tesaurul lui.
- 7 Ecă ! vitejii lor strigă afară, Nunții păcei plâng amar ;
- 8 Căile sunt deșerte ; Călătorii încetéză ;

El a rupt alianța ; a lepădat cetățile *cele offerite*,
Nu socotese pre om.

- Pământul jălesce, lăngedesece, 9
Libanul se rușinează, vestejesce ; Șaron sémână deșert ;
Și Bașan și carmelul 'și scutură *frunzele* de tot.
Acum me scol, ȳice Iehova ; Acum me înalț, acum me rădic ! 10
Sunteți îngrecați cu fân, nasceți plévă ; 11
Sufierea vóstră *este* un foc ce vė consumă.
Și populus se arde spre var ; *Ca* spinii tăiați se ard în foc. 12
Cel de departe, auțiți ce am făcut ; 13
Și voi cei de aprópe, recunósceți puterea mea. 14
Pecătoșii în Zion se înfricoșează ;
Teróre coprinde pre scelerați, *în cât ei ȳice* :
„Cine dintre noi póte locui cu focul consumator ?
„Cine dintre noi póte locui în flacări eterne ?“
Cel ce a ămbat în dreptate, și cel ce a vorbit dreptate, 15
Cel ce a ăsprețuit căștigul prin asupriri,
Cel ce 'și a scuturat mânele de a nu lua mituire,
Cel ce 'și a astupat urechea, ca se nu auă de vėrsarea de sänge,
Și cel ce 'și a închis ochii, ca se nu vėdă i cul : 16
Acesta locui pre înălțimi ;
Locurile scutirei lui sunt fortărețele stincelor ;
Pânea sa 'i se dă lui, Apa lui *este* sigră. 17
Ochii tēi vėd pre regele în frumusețea lui,
Vede o țerră întindėndu-se în depărtare.
Acum ănima ta cugetă teróre trecută și ȳice : 18
„Unde *este* acela care puse tribut ? unde *este* acela ce o cumpenia ?
„Unde *este* acela ce numera turnurile ?“ 19
Populus cel silbatic nu'l mai vėdă,
Popul de vóce adăncă, *în cât* nu poți înțelegė,
De limbă gângavă, în cât nu poți precepe.
Vėd pre Zion, pre cetatea serbătorilor nóstre ; 20
Ochii tēi vėd Ierusalimul, liniștita locuință,
Cort, care nu se va desface, Parii căruia nu se vor strămuta nici odată,
Și nici una din funiile lui nu se va rumpe.
Ci Iehova atot puteric *este* pentru noi în loc de fluviu larg și riuri late, 21
Tot se nu întru într'ensele navă cărmitoriă,
Nici navă puterică se nu trecă.
Căci Iehova *este* judicătorul nostru ; Iehova *este* legiuitorul nostru ; 22
Iehova *este* regele nostru ; el ne a mântuit.
Funiile tale a lasat, Nu pot se întărăscă catartul lor, 23
Nu pot se întindă pânzele ; Atunci răpirea prădei se împarte în
Ologi răpesc préda. [mulțime ;
Și locnitoriul nu ȳice : Sum bolnav ; 24
Populus, care locuesce într'ėnsa, 'i se iértă inicitatea lor.

CAPUL XXXIV.

Judicata lui Dumnezeu asupra lui Edom.

- 1 **A**propiați-vă, popule, ca se auziți;
Și națiuni, ca se ascultați;
Auză pământul și plinitatea lui; Lumea și toate fapturile dintr'ênsa.
- 2 Căci mânia lui Iehova *este* preste toate națiunile,
Și urgia lui preste toate oștirile lor; Le au destrus de tot,
Le au dat la înjunghiare.
- 3 Da, ucișii lor se aruncă, și cadavrele lor, Putorca lor se rădică,
Și munții se tocesc de sângele lor.
- 4 Și totă oștirea ceriului pere,
Și ceriuri se înfășură ca o carte;
Și totă oștirea lor cade, Cum cade frunza de viță,
Și ca frunza vestejită din figă.
- 5 Căci sabia mea s'au adăpat în ceriuri:
Éca! asupra Idumeei se cobóre,
Și asupra populusului blăstemului meu la judicată.
- 6 Sabia lui Iehova este plină de sânge,
S'au îngrășat cu grăsime, Cu sângele mieilor și al țapilor,
Cu grăsimea renunchilor berbecilor;
Fiind că Iehova are sacrificie în Bozra,
Și înjunghiare mare în țerra Idumeei.
- 7 Și unicornii se cobor cu densii, Și viteii cu taurii;
Și țerra lor se adapă de sânge,
Și țerrăna lor se îngrășă de grăsime.
- 8 Căci *este* ziua resbunării lui Iehova,
Anul resplătirilor spre a se lupta pentru Zion.
- 9 Și riurile lui se prefac în smolă,
Și țerrăna lui în pucioasă; Și țerra lui devine smolă ardentă;
- 10 Nu se va stinge nici nóptea nici ziua;
Fumul lui se va sui în etern;
Din generațiune în generațiune va rămâne deșert;
Nimeni nu va trece prin ea în etern și perpetuu.
- 11 Ci pelecănușii și ariciul vor mosceni pre densa,
Și buha și corbul vor locui în ea,
Și Iehova va întinde preste ea funie de peire,
Și cumpănă de derăpănare.
- 12 Chiamă la regat pre cei nobili ai lui,
Dară nimeni nu *este* acolo, Și toți mării lui au devenit nimic;
- 13 Și spinii resar în palaturile lui, Urđicii și scaii în țăriile lui;
Și va fi locuința draconilor, Curte pentru struț;
- 14 Și ferele deșerturilor se vor întâlni acolo cu șacalii;
Și satirul va striga către soțul său;
Cucul încă se va adesta acolo, Găsindu-și loc de repaus.

Acolo se va încuiha corbul nocturn, și va oua ; 15
 Și va cloci, și 'și va aduna *puii* sub umbra sa ;
 Acolo se vor aduna și vulturi, Fia-care cu soțul seǔ.
 Cântați în cartea lui Iehova și citiți : 16
 Nici una din acestea nu va lipsi,
 Nici una nu se va perde de alta ;
 Căci acesta gură a mea aǔ ordonat, și spiritul seǔ le aǔ adunat.
 Și el aǔ dat sorțul pentru acestea, 17
 Și mâna lui aǔ împărțit lor cu măsură aceea *ferră* ;
 Și o vor moșteni în etern,
 Din generațiune în generațiune vor locui într'ênsa.

CAPUL XXXV.

Starea fericită a mântuiților lui Iehova.

Deșertul și uscatul se vor bucura de ele, 1
 Și pustiul se va veseli și va înflori ca rosa.
 Va înflori și se va veseli ; Da, se va veseli și va jubila : 2
 Gloria Libanului se va da lui,
 Escelența Carmelului și a Șaronului ;
 Acestea vor vedé gloria lui Iehova,
 Mărirea Dumneǔdeului nostru.
 Împuterniciți mâile neputincióse, Și întăriți genunchii șovăitori ! 3
 Spuneți câtră cei fricoși de ânimă : „Fiți tari, nu ve temeți ; 4
 „Ecal Dumneǔdeul vostru va veni cu resbunare,
 „Da, Dumneǔdeul cu recompensă ; El va veni și vă va mântui“.
 Atunci ochii orbilor se vor deschide, 5
 Și urechile surzilor se vor destupa.
 Atunci ologul va sări ca cerbul, Și limba mutului va jubila, 6
 Căci în deșerturi vor isbucni ape, Și riuri în pustie. 7
 Și pământul uscat va deveni lac,
 Și pământul însetat fontâni de apă ;
 În locuința draconilor, unde jăcêu,
 Va fi verdéță cu trestie și cu papură.
 Și acolo va fi calea și drum *pentru popul*, 8
 Și se va numi : Drumul Sânt ;
 Cel necurat nu va trece prin ea, ci va fi pentru dênșii ;
 Călătorii chiar și nesciutorii nu se vor rătăci.
 Leǔ nu va fi acolo, Și féra râpitoare nu se va urca acolo ; 9
 Nu se va afla acolo ; Ci cei mântuiți vor âmbლა acolo.
 Și cei mântuiți a-î lui Iehova se vor întorna, 10
 Și vor veni cu jubilaré în Zion ;
 Și bucuria eternă va fi asupra capului lor ;
 Veselie și bucurie vor dobândi, Dară pásul și suspinul vor fugi.

CAPUL XXXVI.

Ierusalimul asediat de Senacherib.

- 1 Si s'aũ întemplat în al patru-spre-șecilea an al lui Hezekia, regele, *că* Senacherib, regele Assiriei, se sui contra tu-
- 2 turor cetăților fortificate ale lui Iuda, și le coneri. Și aũ trãmis regele Assiriei pre Rabșake de la Lachiș la Ierusalim cãtrã regele Hezekia cu armatã mare. Și aũ stãtut lângã apaducele iazului
- 3 de sus în calea cea mare a țerrãnei nãlbitorului. Atunci aũ eșit la el Eliakim, fiul lui Hilkia, carele *era* preste casã, și Șebna, secretariul, și Joah, fiul lui Asaf, cancelariul.
- 4 Și dișe cãtrã el Rabșake: „Spuneți acum lui Hezekia; Așia dișe regele cel mare, regele Assiriei: Ce *este* încrederea acẽsta, în
- 5 care te încreði? Eũ dic, *dicĩ tu*, (dar *sũnt* vorbe *numai* din buze): *Am* consiliũ și putere pentru resbel. Acum în cine te în-
- 6 creði, în cãt te revoltezi în contra mea? Eca! te încreði în toiégul de trestia cea frãntã, în Egipt; pre care, de se va rezoma cine-va, și va înțepa mãna sa, și o va strãpunge; ast-feliũ *este*
- 7 Faraon, regele Egiptului, cãtrã toiș cel ce se încred în el. Darã de vei dișe cãtrã mine: în Iehova, Dumneșul nostru, ne încredem; nu *este* însuși acela ale cãruia nãlțimĩ și altarie le departase Hezekia, și dișe lui Iuda și lui Ierusalim: Înaintea acestui altariũ se
- 8 ve închinați voi? Acum deci, dã obședi domnului meũ, regele Assiriei, și eũ 'ți voiũ da ție doue miș cai, dacã poți din partea ta
- 9 se dã cãlãreți asupra lor. Cum deci vei întorce înderẽpt fația unui guvernãtor din cel mai micĩ servi ai domnului meũ; și te
- 10 încreði în Egipt pentru care și cãlãreți? Și acum, fãrã Iehova m'am suit eũ ore contra țerrẽi acesteia, spre a o sfãrãma? Iehova 'mĩ dișe mie: Sui-te contra țerrẽi acesteia și o destruge pre ea.“
- 11 Atunci dișerã Eliakim, și Șebna, și Ioah cãtrã Rabșake: „Vorbesce, rogu-te, cãtrã serviĩ tei în limbã Siriẽna, cãci o înțelegem; darã se nu ne vorbesci în limbã Iudeilor în urechile popu-
- 12 lului de pre mur.“ Darã Rabșake dișe: „Domnul meũ m'aũ trãmis ore cãtrã domnul teũ și cãtrã tine, ca se vorbesc cuvintele aceste? Nu *m'aũ trãmis* cãtrã barbațiĩ, cariĩ șed pre mur, ca se mãnãnce escrementul lor, și se bea apa lor propriã cu voi?“
- 13 Atunci Rabșake stete și strigã în limbã Iudeilor cu vóce tare, și dișe: „Ascultați cuvintele regelui celui mare, regele Assiriei: Așia grãesce regele: Se nu vẽ încelã Hezekia; cãci nu va putea
- 14 se vẽ scape. Și se nu vẽ mângãe Hezekia cu Iehova, dișcend: Iehova de sigur ne va elibera; cetatea acẽsta nu se va trãda în
- 15 mãna regelui Assiriei. Nu ascultați pre Hezekia; cãci așia grãesce regele Assiriei: Faceți invoire cu mine, și cșitiĩ la mine, și mãncați fiã-care din vița sa de viã, și fiã-carele din smochinul seũ,

și beți fiă-carele din apele cisternei sale; Până când voiți veni și 17
 vă voiți lua într'o țerră asemenea cu țerra voastră, o țerră de grâu
 și de must, țerră de pâine și de viă. Se nu vă amăgescă Heze- 18
 kia, zicând: Iehova ne va elibera. Oare vre unul din deii nați-
 unilor 'și eliberă țerra sa din mâna regelui Assiriei? Unde sunt 19
 deii lui Hamath și ai lui Arpad? Unde sunt deii lui Sefarvaim?
 au eliberat oare pre Samaria din mâna mea? Căci dintre toți deii 20
 țărilor acestora au eliberat țerra lor din mâna mea, Ca Iehova se
 elibereze Ierusalimul din mâna mea?" Ânse ei tăcură și nu'i 21
 răspunseră lui nici un cuvânt; căci ordinea regelui *era*, zicând:
 „Se nu'i răspundeți lui“.

Atunci Eliakim, fiul lui Hilkia, carele *era* preste case, și 22
 Șebna, secretariul, și Ioah, fiul lui Asaf, cancelariul, veniră către
 Hezekia cu vestininte sfășiate, și'i anunțară lui cuvintele lui
 Rabshake.

CAPUL XXXVII.

Și s'au întemplat, când o auzi regele Hezekia 'și sfășia vest- 1
 mintele sale, și se acoperi cu un sac și intră în casa lui Iehova.

Și trâmise pre Eliakim, care *era* preste casă, și Șebna, se- 2
 cretariul, și cei mai bătrâni dintre preoți, acoperiți cu saci, la
 Isaia, profetul, fiul lui Amoz; Și'i dăseră lui: Aștia grăesc He- 3
 zekia: „Ți de strămtorare și de injurie și de blasfeme *este* Țioa
 acésta; căci copiii ajunseră la nascere, dară putere nu *este* spre a 4
 nasce. Póte va auzi Iehova, Dumneđeu tēu, cuvintele lui
 Rabshake, pre care regele Assiriei, domnul lui, 'l trâmise, se blas-
 feme pre viul Dumneđeu, și se'l injure prin cuvintele, care le auzi
 Iehova, Dumneđeu tēu; de aceea înalță rugăciunea ta pentru res-
 tul ce remase încă“.

Și veniră servii regelui Hezekia la Isaia. Și li dăse lor 5 6
 Isaia: „Aștia veți dice domnului vostru: Aștia grăesc Iehova:
 Nu te teme de cuvintele, ce le ai auzit, cu care servii regelui
 Assiriei me blasfemară. Éca! eu voiți da în el *un ast-feliu* de 7
 spirit, că, auzind veste, se va re'ntórce în țerra sa; și'l voiți face
 pre dēnsul se cadă prin sabiă în țerra sa.“

Rabshake dar se re'ntórse și află pre regele Assiriei resbe- 8
 luindu-se contra Libnei; căci auzise, că purcesese de la Lachiș.
 Și regele, când auzi spuindu-se despre Tirhaka, regele Etiopiei: 9
 Éca! el eși spre a se resbelui cu tine, auzind *acésta* trâmise érašii
 nunți către Hezekia, zicând: „Aștia se spuneți lui Hezekia, re- 10
 gele lui Iuda, dicând: Dumneđeul tēu, în care te încređi, se nu
 te încele, dicând: Ierusalimul nu se va trăda în mâna regelui Assiriei.
 Éca! ai auzit tu, ce au făcut regii Assiriei tuturor țărilor, destru- 11
 gēndu-le pre ele; și tu se fii mântuit? Oare deii națiunilor eli- 12

- heră pre acela, ce părinții mei 'i destruseră: pre Gozan și pre
 13 Haran și pre Rezeș și pre fiii lui Eden cei din Thelassar? Unde
este regele lui Hamath, și regele lui Arpad și regele cetății Se-
 farvaim, Hena și Iva?"
- 14 Și luând Hezekia epistola din mâna nunților, o ceti; și se
 sui Hezekia în casa lui Iehova, și o întinse înaintea lui Iehova.
- 15 16 Și se rugă Hezekia înaintea lui Iehova, zicând: „Iehova, Dum-
 nezeul oștirilor și al lui Israel, cel ce ședî între Cherubim, tu singur
esci Dumnezeul tuturor regatelor pămîntului; tu ai făcut ceriul
 17 și pămîntul. Iehova, plăcă-ți urechia ta, și ascultă; deschide-ți,
 Iehova! ochii tei și vezi; și ascultă toate cuvintele lui Senacherib,
 18 carele trâmise spre a blasfema pre Dumnezeul cel viu. În adevăr,
 19 Iehova! regii Assiriei destruseră toate națiunile și țerrile lor; Și a-
 runcară în foc pre deii lor; pentru că nu *erau* deii, ci făptura mâncelor
 20 Deci acum, Iehova, Dumnezeul nostru! mântuiește-ne din mâna
 lui, pentru că se cunoscă toate regatele pămîntului, că tu *esci* Ie-
 hova, tu singur.“
- 21 Atunci trâmise Isaia, fiul lui Amoz, către Hezekia, zicând:
 Așa grăește Iehova, Dumnezeul lui Israel: Câte te-ai rugat mie
 22 contra lui Senacherib, regelui Assiriei, le *am auzit*. Acesta *este*
 cuvîntul, ce Iehova grăi despre el:
 „Virgina, fiia Zionului, te desprețui, Te derise pre tine;
 „Fiia Ierusalimului clăti din cap dinapoia ta.
- 23 „Pre cine ai înjurat și ai blasfemat?
 „Și contra cui ai înălțat vocea ta?
 „Și ai rădicat sus ochii tei?— Contra Sântului lui Israel.
- 24 „Pre Domnul ai înjurat prin servii tei, și ai zis:
 „Cu mulțimea carelor mele m'am suit eu
 „Pre înălțimea munților, pre cîstele Libanului;
 „Și am tăiat cedrii sei cei înalți și piniî sei cei aleși;
 „Și voiî veni până la nălțimile sale cele mai estreme, până în pă-
- 25 „Am săpat și am beut ape *streine*, [durea cea mai dîsă.
 „Și cu talpele mele de picioare am secat toate fluviile fortărețelor.
- 26 „N'ai auzit, că eu am făcut-o de demult,
 „Și din zile vechi am pregătit acesta? Acum am efectuat-o,
 „Pentru că tu se fiî, spre a destruge cetățile fortificate,
 „Reducîndu-le în grămezi de ruine.
- 27 „De aceea *au* fost locuitorii lor de o mică forță;
 „S'au spăimîntat și s'au rușinat;
 „Au devenit *ca* ierba câmpului, și *ca* verdeta,
 „Ca ierba de pre acoperiminte,
 „Și *ca* grăul, ce s'au ars mai 'nainte de a înspica.
- 28 „Dară eu știu locuirea ta, și eșirea ta, și intrarea ta,
 „Și turbarea ta contra mea.

„Fiind că turbarea ta contra mea, și mândria ta au ajuns la ure- 29
 „Pentru acesta voi pune veriga mea în nările tale, [chiele mele,
 „Și zabalele mele în buzele tale,
 „Și te voi reîntorțe prin calea, prin care ai venit.

Și acesta îți va fi semn:

30

Anul acesta se va mânca ori ce crește de sine;

Și în al doilea an ori ce resare din acesta;

Și în al treilea an semenați, și secerați,

Și plantați vie, și mâncați fructul lor.

Și restul casei lui Iuda, ce mai rămâne

31

Se va înrădăcina érași de desubt, Și de asupra va da fructul.

Căci din Ierusalim va eși rămășița,

32

Și din muntele Sion tot ce s'au scăpat;

Zelul lui Iehova *Dumnezeul* oștirilor va face acesta.

De aceea așa grăește Iehova de regele Assiriei:

33

Nu va intra în cetatea acesta, Nici va săgeta în ea săgeța,

Nici se va înfăcioșa contra ei cu scutul,

Nici va rădica contra ei un val.

Pre calea, pre care au venit, pre aceea se va reîntorțe;

34

În cetatea acesta anse nu va intra, ȳice Iehova.

Căci voiți apăra cetatea acesta, ca se o mântuesc,

35

Pentru mine, și pentru servul meu David.

Atunci au eșit ângelul lui Iehova și ucise în castrele Assirie- 36
 nilor o sută opt-ȳeci și cinci de mii; și când *locuitorii* s'au sculat
 demânȳta, éca! toți *jăceau* corpuri mórte.

Și au purces Senacherib, regele Asiriei, și se duse și se 37
 reîntorse și locui în Ninive. Și s'au întemplat, că pre când se în- 38
 chină în casa lui Nisroch, ȳeul său, Adramelech și Șarezer, fiul
 lui, 'l loviră pre el cu sabia; și ei fugiră în țerra Armeniei; și în
 locu'i regi Esahaddon, fiul lui.

CAPUL XXXVIII.

Bola cea grea a lui Hezekia. Vindecarea lui. Lauda lui Dumnezeu.

În ȳilele acelea Hezekia se bolnăvi de mórte; și veni la 1
 dȳnsul Isaia, profetul, fiul lui Amoz, și 'l ȳise lui: Așa
 grăește Iehova: „Regulȳză'ți casa ta; căci vei muri, și nu vei trăi“. 2
 Atunci 'și întorse Hezekia faȳa sa la părete, și se ruga lui Iehova, 3
 și ȳise: „O Iehova! amintescȳți acum, rogu-te, cum am âmblat 4
 înaintea ta în veritatea și cu ânima întregă, și am făcut *ce este*
 bun în ochii tei“. Și au plâns Hezekia cu plângere mare. Atunci veni 5
 cuvântul lui Iehova câtră Isaia, ȳicȳnd: Mergȳ și ȳi lui Hezekia: 6
 Așa grăește Iehova, Dumnezeuul lui David, părintele tȳu; „Am
 aȳdit rugăciunea ta, am vȳȳut lacrimile tale; éca! eu voiȳ adăugi
 la ȳilele tale cinci-spre-ȳece ani; Și te voiȳ elibera pre tine și

- 7 cetatea acésta din mâna regelui Assiriei, și voiü protegia cetatea
 8 hova lucrul acesta, ce grăi: Éca! voiü întórce înapoi cu ȝeece
 grade umbra gradelor, care se pogorise în cadranul lui Ahaz; și
 s'aü întors sórele ȝeece grade, pre care grade se pogorise.
- 9 Scrisórea de cátră Hezekia, regele lui Iuda, când s'aü bol-
 năvit, și s'aü vindecat din bóla sa:
- 10 „Eü am ȝis: pre la améȝă-ȝi a ȝilelor mele
 „Merg la porȝile infernului, M'am lipsit de restul anilor mei.
- 11 „Am ȝis: Nu voiü *mai* vedé pre Iehova,
 „Iehova în țerra celor vii;
 „Nu voiü *mai* vedé ómenî, locuitori lunei.
- 12 „Locuința mea s'aü rupt și s'aü mutat de la mine, ca cortul pás-
 „S'aü tăiat vieța mea, ca țesetura țesătorului; [torului;
 „Din ița me rumpe; De demănéța până séra o finescî cu mine.
- 13 „Asceptam în linisce până demănéța; ca un leü
 „Mi sfărâmă tóte ósele mele;
 „De demănéța până séra o finescî cu mine.
- 14 „Ca rândunică, *ca* cocor așa ciripiam; Me vaitam ca turtureua;
 „Ochiî mei aü langedit *aȝintind* în sus;
 „Sum strimtorat; Iehova! scapă-me.
- 15 „Ce se ȝic? El 'mî aü promis-o, și aü esecutat-o;
 „Me voiü duce în toȝî anî mei *la dēnsul*,
 „Când sufletul meü 'mî va fi întristat.
- 16 „Întru acestea, Iehova, trăiesc ómenîi,
 „Și în tóte aceste *se află* vieța spiritului meü;
 „Căci tu m'ai întărit și m'ai vindecat.
- 17 „Éca! amărăciunea mea cea mare s'aü prefăcut în pace,
 „Și tu pentru iubirea *aî scăpat* sufletul meü din grópa stricăciunei;
 „Căci ai aruncat înapoia ta tóte pecatele mele.
- 18 „Căci infernul nu te póte lăuda; Mórtea nu te póte glorifica;
 „Cel ce cobor în grópa nu pot așepta fidelitatea ta.
- 19 „Cel ce trăesce, cel ce trăesce, el te va lăuda, precum eü în ȝioa acésta,
 „Tatăl va încunoștința pre fiîi seî fidelitate ta.
- 20 „Iehova *aü venit* se me mântuéscă;
 „Pentru aceea vom cânta cântarea mea în instrumente de córde
 „În tóte ȝilele vieței nóstre, în casa lui Iehova.“
- 21 Căci Isaia ȝisese, se ia ei o legătură de smochine și se'o
 22 pue ca blastu pre plagă, și se va vindeca. Și Hezekia ȝisese:
 Care *este* semnul, că eü me voiü sui în casa lui Iehova?

CAPUL XXXIX.

Ambițiunea lui Hezekia se pedepsește.

- 1 În timpul acela Merodach-Baladan, fiul lui Baladan, regele
 Babilonului, trâmise epistole și dar cátră Hezekia; căci

auăise, că fusese bolnav, și s'au vindecat. Și s'au bucurat de 2
acestea Hezekia, și li-au aretat lor casa lucrurilor sale cele prețioase :
argintul, aurul, și aromatele, și mirurile cele prețioase, și întreaga sa
casă de arme, și tot ce se află în tesaurele sale; n'au fost nimic
în casa lui, nici sub domnia lui, pre care Hezekia se nu li fiă
aretat lor.

Atunci veni Isaia, profetul, către regele Hezekia, și i dîse 3
lui: Ce au spus ómenit acestia? și de unde au venit la tine?
Și Hezekia dîse: Din țerra depărtată au venit ei la mine, de la
Babilon. Și el dîse: Ce vedură în casa ta? Și Hezekia răspunse: 4
Vesură tot ce *este* în casa mea; nu este nimic în tesaurele mele,
pre care eu se nu'l fiu aretat lor. Atunci dîse Isaia către He- 5
zekia: Ascultă cuvântul lui Iehova, al *Dumneșului* oștirilor: Écal 6
vin țile, în care tot ce *este* în casa ta, și *tot* ce părinții tîi au
adunat până în țioa de astăzi, se va strămuta la Babilon; nu va
remâne nimic, dîce Iehova. Și din fiu tîi, cari vor eși din tine, 7
pre cari vei nașce, se vor lua, și vor deveni eunuchi în palatul regelui
Babilonului. Atunci dîse Hezekia către Isaia: Bun *este* cuvântul 8
lui Iehova, ce ai vorbit. Au dîs încă: Dacă ar fi pace și sigu-
ranță în țilele mele.

CAPUL XL.

Consolare pentru populusul lui Dumneșu. Atot putînța și necurpînderea lui Dumneșu.

Consolați, consolați pre populusul meu, 1
Dîce Dumneșul vostru.

Cuvîntați consolare către Ierusalim și strigați către dînsul, 2
Că timpul luptei sale s'au împlinit, Că inicitatea lui s'au ertat;
Căci au luat din mîna lui Iehova
Îndoit pentru toate peccatele sale.

O voce strigă în pustiă: „Preparați calea lui Iehova; 3
„Aplanați în deșert calea Dumneșului nostru.

„Ver ce vale se va nălța, 4

„Și tot muntele și colnice se va umili,

„Și cotitura va deveni dréptă,

„Și locurile cele sgrebuloșe se vor neteđi;

„Și gloria lui Iehova se va manifesta, 5

„Și totă carnea împreună o va vedé;

„Căci gura lui Iehova au vorbit“.

Vocea dîse: Strigă; și el dîse: Ce se strig? 6

„Tota carnea *este* ierbă, Și totă grația ei ca flórea câmpului.

„Ierba se uscă, flórea vestejesce, 7

„Pentru că suflarea lui Iehova au suflat preste ea;

„Ierbă într'adevăr *este* populusul;

- 8 „Ierba se uscă, flórea vestejesce,
„Dară cuvéntul Dumneđeului nostru remâne în etern.
- 9 Tu, cel ce aduci la Zion bune înștiințări, urcă-te pre muntele
Tu, cel ce aduci bune înștiințări la Ierusalim, cel 'nalt;
Înaltă tare vocea ta; Înaltă-o, nu te teme;
Đi cetăților lui Iuda; Éca! Dumneđeul vostru!
- 10 Ecă! Iehova, Dumneđeul va veni cu putere,
Și brațul lui va stăpâni pentru el:
Éca! plata lui *este* cu dénsul, Și resplătirea lui înaintea lui.
- 11 Va pasce turma sa ca un păstor, Va strânge miei în brațul lui,
Și *le* va purta în sinul său;
Și va conduce blând pre cei ce sug.
- 12 Cine aű măsurat apele în cavitatea mânei sale,
Și aű cumpenit ceriuri cu palma,
Și aű coprins în măsurătoare țerrina pământului,
Și aű cântărit munții prin cântar, Și colnicii prin balanță?
- 13 Cine aű îndreptat spiritul lui Iehova,
Séu *ca* consiliatorul lui 'l aű învățat?
- 14 Cu cine s'aű consultat, că 'l aű dat intelegință,
Și 'l aű instruit calea dreptului; Și 'l aű învățat sciința,
Și 'i-aű arătat calea înțelepciunei?
- 15 Éca! națiunile *sunt* ca picătură din vadră,
Și sunt socotiți ca praful din balanță;
Éca! el rădică insulele ca praful.
- 16 Și Libanul nu *este* suficient spre ardere,
Nici animalele lui destule spre sacrificie de ardere.
- 17 Tóte națiunile înaintea lui *sunt* ca nimic, [de cât deșertăciune.
Sunt considerate pre lângă dénsul mai puțin de cât nimicul, și
- 18 Cu cine dar veți asemana pre Dumneđeű?
Séu ce asemanare veți pune pentru dénsul?
- 19 Artistul topesce imagine sculptată,
Și argintarul întinde aur pre dénsă,
Și tórnă lanțuri de argint.
- 20 Cel mai serac 'și alege de lemn neputrezit;
Și 'și caută un artist abil, ca se facă imagine sculptată ce nu se
- 21 Nu cunósceți? n'ați audit?
Nu s'aű anunțat vouě din început?
N'ați înțeles de la fondarea pământului?
- 22 Acesta *este* cel ce șede de asupra globului pământului,
Și locuitorii lui *sunt* ca locuste;
Cel ce întinde ceriuri, ca un vél,
Și 'l prelungesce ca un cort spre locuință;
- 23 Cel ce reduce pre principi în nimic,
Și face în nimic pre judecătorii pământului.
De abiea s'aű sădit; De abiea s'aű semănat;

De abiea s'aŭ înrădăcinat în pământ tulpina lor;
El suflă numai peste ei, și se uscă,
Și vârtejul îi smulge ca pre plévă.

Cu cine dar me veți asemana, 25
Ca se fiu egal? — Țice Sântul.

Rădicați în sus ochii vostri și vedeți Cine aŭ creat acestea 26
Scoțind oștirea lor dupre număr;

Chiâmând tôte cu nume?

Înaintea mărireî puterei sale, și a tareî lui forță
Nu lipsește nimine.

De ce Țici, Iacobe, și vorbesce, Israel: 27

Calea mea este ascunsă de la Iehova,

Și judecată mea se nesocotesce de DumneȚeul meu?

Nu o cunoscî tu? n'ai audî? Un etern DumneȚeŭ este Iehova, 28

Creatorul marginilor pământului;

El nu ostenesce, nici nu obosesce,

Înțelepciunea lui este necoprinȚibilă.

Dă tăria celor osteniți, Și cresce puterea celor neputincioși. 29

Chiar tēnerii ostenesce și obolesc, Și cei aleși tēneri se împedică. 30

Dară cei ce așteptă pre Iehova înnoesc puterea lor; 31

Se suiŭ pre aripe ca acvile, Alerg și nu obolesc;

Âmbă și nu ostenesce.

CAPUL XLI.

DumneȚeŭ se judecă cu populuŭ seŭ. Vanitatea idolilor.

Tăceți înaintea mea, țerrî depărtate, și populiî înnoescă puterea 1
Se se apropie; atunci se vorbescă; [lor;

Se venim împreună la judicată,

Cine aŭ sculat pre învingătorul de la resărit, 2

'L aŭ făcut pre el se 'i urmeȚe pașii,

Aŭ supus înaintea lui națiunile,

Și 'l-aŭ făcut domn preste regi,

Le sabia lui 'i făcu ca praf, La arcuŭ lui ca plévă spuiberată?

Le-aŭ urmărit, aŭ trecut sigur 3

Calea, pre-care nu âmbłase cu piciorele sale.

Cine aŭ lucrat și aŭ făcut acēstă? 4

Chiâmând generațiunile de la început?

Eŭ Iehova, cel ântăiŭ, Și cu cei din urmă, tot același.

Țerrile depărtate o vȥdură și se temură; 5

Mărginitele pământului se cutremurără,

Se apropiară și veniră.

Aŭ ajutat fiă-carele pre aprópele seŭ, 6

Și aŭ ȥis unuŭ cătră altuŭ: Fil tare.

Și lemnaruŭ înbărbăteȥă pre argintaruŭ, 7

- Și cel ce subțiază cu ciocanul pre ciocănătorul pre nicovană,
 Dicând: Bine *este* pentru îmbinare;
 Și întărește acesta cu cuie *ca* se nu se clatine.
- 8 Dară tu, Israel, serv al meu, Iacobe, pre care am ales,
 Semința lui Abraam, amicul meu;
- 9 Tu, pre care te am luat din marginile pământului,
 Și te am chemat din confiniile lui,
 Și 'ți am dis ție: Tu *esci* servul meu;
 Eă te am ales pre tine, și nu te voi lepăda.
- 10 Nu te teme; căci eă *sum* cu tine;
 Nu te înspăimânta; căci eă *sum* Dumnezeuul tău;
 Te întăresc și te ajut, Te scutesc cu dreptă mea cea învin-
- 11 Eă! toți cei ce s'au mâniaț în contra ta [gătoria.
 Se vor rușina și se vor confunde; Vor fi ca un nimic;
 Cei ce'ți s'au opus vor peri.
- 12 Îi vei căuta pre denușit, dară nu'i vei găsi,
 Pre cei ce s'au certat cu tine; Cei ce s'au luptat în contra ta
 Vor fi ca nimică și ca lucru de nimică.
- 13 Căci eă, Iehova, Dumnezeuul tău, *sum* cel ce ține dreptă ta,
 Dicând cătră ține: Nu te teme, eă te voi ajuta.
- 14 Nu te teme, verme al lui Iacob, grămădioră a lui Israel;
 Eă te voi ajuta pre tine, țice Iehova,
 Și Mântuitor al tău, Sântul lui Israel.
- 15 Eă! eă te voi face pre tine trăerătoria ascuțită, nouă cu multe
 Vei trăera munții și'i vei subția, [tăiașe;
 Și vei face colnicii ca plvă.
- 16 Le vei vntura și vntul le va duce, Și vârtejul le va resipi;
 Tu anse te vei bucura în Iehova, Te vei fali în Sântul lui Israel.
- 17 Când seracii și neavuții caută apă, și nu *este*,
 Și limba lor se uscă de sete, Eă, Iehova, îi voi asculta,
 Eă, Dumnezeuul lui Israel nu'i voi părăsi:
- 18 Voi deschide fluvii de pre înălțimi, Și fntani în mijlocul văilor;
 Voi face deșertul baltă de apă, Și pământul uscat isvor de apă.
- 19 În deșert voi sădi cedrul, acația, Și mirtul și olivul;
 În pustiū voi pune cipresa, Pinul și bradul împreună;
- 20 Pentru ca se vedă, și se cunoască,
 Și se se pricepă și se înțelgă împreună,
 Că mâna lui Iehova aă făcut acesta,
 Și că Sântul lui Israel o aă creat acesta.
- 21 Aduceți causa vōstră, țice Iehova;
 Apropiati-vē cu doveșile vōstre, țice regele lui Iacob.
- 22 Apropie-se și anunțe-ne nouă ce se va întâmpla;
 Anunțe cele de mai 'nainte ce aă *fost*,
 Ca se ne gândim la ele, și ca se pricepem finitul lor;
 Sēu facă-ne se aădăm cele viitoare.

Anunțiați cele ce se vor întâmpla la urmă, 23
 Ca se cunoștem că *sânțeți* deî; Da, faceți bine, seú faceți rău,
 Ca se ne mirăm și se o vedem împreună.
 Éca! *sânțeți* nimic, 24
 Și lucrul vostru *mai puțin* de cât nimicul,
 Abominațiune *este cel* ce ve aú ales.
 Am sculat *pre unul* d n nord, și veni, 25
 De la răsăritul sórelui aú invocat numele meú;
 Și aú călcat preste principii ca *preste* lut,
 Și ca olarul calcă argilul.
 Cine anunția *acestea* de la început, ca să o fim cunoscut, 26
 Și de mai 'nainte, ca se dîcem: „Drept“?
 Nimine nu *este* care anunță, da, nimeni nu *este* care 'nsciințézá;
 Nimeni nu *este* care ascultă cuvintele vóstre.
 Eú cel de'ntéiú *voiú* *dice* cátră Zion: Éca! Éca *acestea*! 27
 Și voiú da Ierusalimului un anunțatoriú de bine.
 Cáci m'am uitat, și nu *era* nimeni, 28
 Da, între dênșii, dară nu *se afla* un consiliator,
 Ca se póta răspunde un cuvént, când 'i-am întreat.
 Éca! toți *súnt* vanitate, Lucrurile lor nimic; 29
 Imagienele lor sculpate *súnt* vént și deșertáciune.

CAPUL XLII.

*Blândeța și constanța servului lui Dumnezeu. Îndemnare de a lăuda
 pre Dumnezeu pen'ru bine-cuvéntările lui.*

Éca! servul meú, pre care 'l susțin, 1
 Alesul meú, *de care* sufletul meú are plăcere;
 Am pus spiritul meú pre dênsul; Va aduce drept la națiuni. 2
 Nu va striga, nici va rădica *vocea sa*,
 Nici va face se se aúđă *vocea sa* pre stradă.
 Trestie spartă nu va sfărâma, Și lin fumegând nu va stânge; 3
 Va scóte judicatá în adevér;
 Nu va obosi nici se va desputerici, 4
 Până când va pune judicatá pre pámént,
 Și țerrile depártate vor ascepta legea lui.
 Așia grăesce Iehova, Dumnezeu, 5
 Cel ce aú creat ceriurile, și le-aú întins;
 Cel ce aú lăit páméntul cu făpturile lui;
 Cel ce dá suflare la populus de pre dênsul,
 Și spirit la cei ce ámbliá pre el:
 Eú, Iehova, te am chiámat pre tine spre mântuire, 6
 Și țin mânia ta, Și te voiú păstra, și te voiú face alianța populusului,
 Lumina națiunilor;
 Spre a deschide ochii cei orbi, 7

- Spre a scóte din închisóre pre cei legați,
Pre cei ce șed în întuneric din casa carcerel.
- 8 Eú *sum* Iehova; acesta *este* numele meú;
Și nu voiú da gloria mea la altul, Nicí lauda mea la imagini sculptate.
- 9 Eca! s'au împlinit cele d'inteiu, Și noué *lucruri* eú anunțiú;
Până a nu se ivi ele eú ve înscuințez *despre* ele.
- 10 Cântați lui Iehova o cântare nouă,
Lauda lui din marginile pământului,
Voi ce coboriți în mare, și tóte celo dintr'ênsa;
Terri depărtate și locuitorii lor.
- 11 Deșertul și cetățile lui rădice *vóce*,
Cătunele, pre *care* locuesce Kedar;
Jubileze locuitorii de pro stîncă, Răcnescă din vérful munților.
- 12 Dee glorie lui Iehova, Și anunțe lauda lui în terri depărtate.
- 13 Iehova ese ca un eroú, Descéptă jalusia ca un luptător,
Strigă, și mugesce chiar, Prevaluéză contra inimiilor seí.
- 14 „De mult am tăcut; „Remăné-voiú pururea liniscit?
„Opri-me-voiú óre? „Acum voiú striga ca femeea de facere;
„Voiú sfărâma și voiú înghiți împreună.
- 15 „Voiú pustii munți și colnici, Și voiú usca tóte erburile *lor*;
„Și voiú reduce fluviul în pământ uscat, Și bălțile le voiú usca.
- 16 „Și voiú conduce pre orbi prin calca, pre care nu sciaú,
„Íi voiú îndrepta în căi, pre *care* nu cunosceau;
„Întunericul íi voiú face lumină înainte lor, Și cele cotite drepte.
„Aceste lucrări íi voiú face lor, și nu-í voiú părăsi.“
- 17 Se vor întorna înapoi, se vor rușina,
Cei ce se încred în imagini sculptate,
Cei ce dic cătră imaginile vërsate: „Voi *sînteți* *dei*í nostri.“
- 18 Ascultați, surdilor, Și căutați, orbilor, ca se vedeți.
- 19 Cine *este* orb afară de servul meú?
Séu surd ca nunțiul meú, pre *care* 'l am trămis?
Cine *este* orb, ca cel ascultător?
Și cine orb, ca servul lui Iehova?
- 20 Veți multe, dară nu observi; Deschiți urechiele, dară nu aúdi.
- 21 Iehova doresce din cauza îndurării lui,
Ca legea se se mărescă și se se glorifice.
- 22 Dară el *este* popul jefuit și despoiat;
Ei toți *sînt* prinși în cursă la speluncí,
Și ascunși în case de închisóri;
Ei sînt de prédă fără eliberator,
De răpire, și nimeni dîce: dă-o înapoi.
- 23 Care din voi *va* lua acésta în urechia?
Va asculta și aúdi pentru viitoriú.
- 24 Cine 'l aú dat pre Iacob prédă, Și pre Israel la jefuitori?
Nu *este* Iehova, contra caruia noi am pecătuit?

Și n'aũ voit se ămble în căile lui, Nicl nu aũ ascultat de legea lui.
 Pentru aceea aũ vërsat asupra lui 25
 Aprinderea măniet sale și puterea resbelului;
 Și 'l aũ aprins jur împrejur, El ămse n'aũ înțeles;
 Și 'l aũ ars, dară el n'aũ luat-o la ământă.

CAPUL XLIII.

Consolarea lui Israel. Israel ca mărturia omnipotenței lui Dumnezeu.

Și acum așia grăesce Iehova, Creatorul tēu, Iacobe, 1
 Și Făcătorul tēu, Israele:
 Nu te teme, căci eũ te am rescumpărat,
 Te am chiămat pre numele tēu; al meũ *esci*.
 Când treci prin ape, cu tine *voiũ fi*; 2
 Și prin fluvii, nu vor denunda asupra ta;
 Când ămblu prin foc, nu te vei arde, Nicl nu te va arde flacăra;
 Căci cũ Iehova, Dumnezeuul tēu, Sântul lui Israel *sum* Mântuitorul tēu. 3
 Pentru rescumpărarea ta am dat pre Egiptul,
 Pentru tine Ethiopia și pre Șeba.
 Fiind că *esci* prețios ochilor mei, *Esci* onorat și eũ te am iubit; 4
 De aceea am dat ămneni *mulți* pentru tine, Și populi pentru viața ta.
 Nu te teme; căci eũ *sum* cu tine; 5
 De la răsărit voiũ aduce semința ta, Și de la apusuri te voiũ aduna;
 Voiũ ȝice cătră nord: Dă; Și cătră sud: nu 'l opri; 6
 Adu pre fiii mei de departe,
 Și pre fiicele mele de la marginile pământului;
 Pre tot cel ce se chiamă cu numele meũ; 7
 Pre cel ce 'l-am creat pentru gloria mea, pre care 'l-am format,
 Și 'l-am făcut.
 Scóte pre populul cel orb ce are ochi, 8
 Și pre cel surd ce are urechi.
 Adune-se tóte națiunile, Și culégă-se toți populii; 9
 Cere dintre ei póte anunța același și însciința nouă cele de mai 'na-
 Aducă pre martorii lor, spre a se îndrepta, [inte?
 Seũ aũdă și ȝică: Adevăr.
 Voi *sânteți* marturii mei, grăesce Iehova, 10
 Și servul meũ, pre care 'l am ales,
 Ca se cunósceți și se credeți în mine,
 Și se înțelegeți că eũ același *sum*;
 Înaintea mea nicl un Dumnezeu n'aũ fost, Nicl va fi după mine.
 Eũ, eũ *sum* Iehova; Și afară de mine mântuitor nu *este*. 11
 Eũ am anunțat și am mântuit, 12
 Și am însciințat, când n'aũ fost la voi *ȝeu* strein;
 Și voi *sânteți* marturii mei, grăesce Iehova, Că eũ *sum* Dumnezeu.
 Și înainte de a fi timpul eũ același *sum*, 13

- Și nu *este* cel ce p^ote elibera din mâna mea;
 Lucrez, și cine p^ote se'mpedice ?
- 14 Așia grăesce Iehova, Rescumpărătorul vostru, Sântul lui
 Pentru voi am trâmⁱs la Babilon, [Israel:
 Și am dat jos t^ote zăv^orele lui,
 Și jubilar^ea Chaldeilor o *am prefăcut* în suspinuri.
- 15 E^u sum Iehova, Sântul vostru, Creatorul lui Israel, Regele vostru.
- 16 Așia grăesce Iehova, Care a^u făc^ut drum în mare,
 Și cale în apele cele tarⁱ;
- 17 Cel ce a^u scos care și cal, armată și putere;
 T^ote împreună s'a^u întins jos, nu se vor mai scula;
 S'a^u trecut, s'a^u stins ca călⁱl.
- 18 Se nu ve aduce^{ți} aminte de cele de mai 'nainte,
 Și se nu ve gândi^{ți} la cele din vechime ?
- 19 Eca ! e^u fac un lucru nou; Acum răsare; nu 'l cun^osce^{ți} ?
 Da, fac drum în pustiă, Fluvii în locuri secet^ose.
- 20 Férele câmpului mă vor onora, Draconii și stru^și;
 Pentru că da^u ape în pustiă, Fluvii în locuri secet^ose,
 Spre a adăpa pop^ulul me^u cel ales :
- 21 Pre pop^ulul pre care mi 'l am format, El se nareze lauda mea.
- 22 Dară tu, Iacobe, nu m'aⁱ invocă, Te aⁱ săturat de mine, Israele !
- 23 N'aⁱ oferit mie micⁱl sacrificiilor tale de ardere,
 Nici m'aⁱ onorat cu oblaⁱunile tale;
 Nici nu te am ingreuiat cu ofrande, Nici nu te am obosit cu tăm^e;
- 24 N'aⁱ cump^orat cu argint trestie mirosit^ore pentru mine,
 Nici m'aⁱ indestulat de gră^simea sacrificiilor tale;
 Ci m'aⁱ ingreuiat cu p^ecatele tale, M'aⁱ obosit cu inicită^{ți}le tale.
- 25 E^u, e^u sum cel ce sterge fără de legile tale pentru mine ênsu^mi,
 Și nu'mⁱ voi^u aduce aminte p^ecatele tale.
- 26 Adu-mⁱ aminte; se ne judicăm împreună, Vi tu, ca se te îndreptezi.
- 27 Principele t^eu a^u p^ecătuit, Și profetii t^ei 'mⁱ făcură fără de lege;
- 28 Pentru aceea am profanat pre principii ceⁱ sânti;
 Și am predat pre Iacob blestemului, Și pre Israel la oprobrii.

CAPUL XLIV.

Majestatea lui Dumnezeu lăudată. Idolatria lepădată.

- 1 Dară acum, ascultă, servul me^u, Iacobe,
 Și Israele, pre care am ales :
- 2 Așia grăesce Iehova, care te-a^u făc^ut,
 Și te-a^u creat din pântec^e, care te va ajuta;
 Nu te teme, servul me^u, Iacobe, Și tu Iesurun, pro care am ales;
- 3 Căci voi^u v^orsa apă presto cele set^ose, Și fluvii pre uscat;
 Voi^u rev^orsa spiritul me^u presto semin^{ța} ta,
 Și bine-cuv^ontarea mea presto posteritatea ta :

Și vor răsări ca pr'între erbă, Ca pășune pre lângă rîurile apelor. 4
 Unul va ține: Eu *sum* al lui Iehova; 5
 Și cel-alt *se* va numi cu numele Iacob;
 Și altul *se* va subscrie cu mâna sa lui Iehova,
 Și *se* va surnumi cu numele Israel.
 Așa grăesce Iehova, regele lui Israel, 6
 Și rescumpărătorul lui, Iehova, *Dumnezeul* oștirilor:
 Eu *sum* primul, și ultimul, Și afară de mine nu *este* Dumnezeu.
 Și cine *se* poate numi asemenea mie? 7
 Apoi anunțe-o și espună mie *ce s'au întemplat*,
 De când am creat un popl străvechiu;
 Si cele fîitoare, și cele ce vor veni, Însciințeze-se.
 Nu vă temeți, nici nu ve înspăimîntați; 8
 Tot-de-euna nu 'm-am spus ție și nu am anunțat *acésta*?
 Voi *sînteți* marturii mei; Afară de mine *este* ôre Dumnezeu?
 Nu *este* alt Dumnezeu; Nu cunosc pre *nici* unul. 9
 Făcătorii de idoli, toți *sînt* vanitate,
 Și cele mai frumoșe lucruri ale lor nu folosesc;
 Și ei *sînt* marturii lor proprii: Nu vîd, nici înțeleg,
 Pentru ca se se rușineze.
 Cine a format un zeu, 10
 S'eu a tornat o imagine sculptată, *care* nu folosește nimica?
 Eca! toți soții lui se vor rușina; 11
 Căci artiștii ei *énsiși sînt* numai ômenî;
 Se adună toți împreună, stați; Se tem, și se rușinează împreună.
 Unul taie o bucată de fer cu bătătoriă, 12
 Și lucrîză cu cărbuni, și cu ciocanii 'l formă,
 Și 'l prelucrîză cu brațul scî cel tare,
 Flămîndesce chiar încît obosesce, Apă nu bea, și slăbesce.
 Altul lucrîză lemn, înde dreptar, îl însemnîză cu condeiul; 13
 Îl neteșesce cu oblul; Și 'l însemnîză prin compas,
 Și 'l face după chipul unui om,
 După frumuseța omenîscă, Ca se rămînă în casă.
 'Și ia cedri; 'Și ica cipresul și stejarul, 14
 Căci 'și le alege dintre arborii pădurei;
 Plantă pin și ploia 'l crește.
 Apoi servește omului pentru ars; Și ica din el și se încălzește; 15
 Apoi 'l mai arde, și cîce pâne; Și face un zeu, și se închină lui,
 Îl face imagine sculptată, și ingenuchiă înaintea lui.
 Parte d'intr'ensul a ars-o în foc; Cu cea-l-altă parte mîncă 16
 Frige friptura, și se satură; [carnea;
 Și se încălzește, țicînd: O! mă încălziu, vîdui focul.
 Și restul d'intr'ensul 'l face un zeu, o imagine sculptată, 17
 Ingenuchiă înaintea lui și se închină lui, Și se rîgă lui, și țice:
 „Eliberă-mă; căci *esci* zeul meu.“

- 18 Nu cunosc și nu înțeleg; Fiind că au închis ochii lor, ca se nu
și ânimele lor ca se nu înțelegă. [vedă,
- 19 Și nu o ica la ânima sa,
Nici nu este sciința în el, nici prudența spre a dice:
„Ars-am o parte d'intr'ensul în foc, „Copt am pâne pre cărbunii lui,
„Fript-am carne și mâncat-o-am, „Și restul lui se'l fac abominațiune?
„Închina-me-voiu butucului de lemn?”
- 20 Pasce cenușă; amăgila lui ânima 'l au rătăcit,
Ca se nu pôtă elibera sufletul seû, nici se dică:
„La drépta mea, ore nu este minciună?”
- 21 Ține minte acestea, Iacobe și Israele; Căci serv al meû esci;
Eû te am format; serv al meû esci; Israele, nu vei fi uitat de mine.
- 22 Am făcut se péră ca aburi fără de legile tale,
Și ca pre un nuor păcatele tale;
Întornă-te la mine, căci eû te am rescumpărat.
- 23 Jubilați, ceriuri! căci Iehova au făcut *acésta*;
Chiuiți, cele de sub pământ! Scoteți jubulare, munți,
Păduri și toți arborii din ele! Căci Iehova au rescumpărat pre
Și s'au gloriificat întru Israel. [Iacob,
- 24 Așa grăesce Iehova, Rescumpărătoriul têu,
Și care te au format din pântece:
Eû *sum* Iehova, care au făcut toate;
Care au întins ceriurile singur; Care au lăit pământul de mine;
- 25 Care zădărnicesce semnele vorbitorilor de minciuni, l'ensu-mi;
Și smintesce pre divinatorii; Care tornă pre înțelepții înapoi,
Și nerodesce sciința lor;
- 26 Care întăresce cuvântul servului seû,
Și împlinesce consiliul nunților seî;
Care dice către Ierusalim: „Veî fi locuit;
Și către cetățile lui Iuda: „Ve veți rezidi,
„Și voiû rădica ruinele lui;”
- 27 Care dice către adâncimea: „Fă-te uscat,
„Și voiû seca fluviile tale;”
- 28 Care dice către Cir: „*Acesta este* păstorul meû,
„Și va îndeplini toate voințele mele;”
Și care dice către Ierusalim: „Te veî rezidi;”
Și către templu: „Se vor așeza temeliiile tale.”

CAPUL XLV.

Chiămarea lui Cir. Omnipotența și mântuirea lui Dumnezeu.

- 1 Așa grăesce Iehova către unsul seû,
Cătră Cir, a căruia mână dréptă am ținut,
Ca se supun națiunile înaintea lui; Și voiû deslega cóspele regilor,
Ca se deschid ușile înaintea lui; Și porțile nu se vor închide.

Eû voiû merge 'naintea ta, Şi voiû netedi 'nălţimile cele mândre; 2
 Voiû sfărâma uşile de aramă, Şi voiû tăia zăvórele de fer; 3
 Şi 'Ńi voiû da Ńie tesaurile întunericului, Şi avuŃi ascunse; 3
 Ca se cunósceŃi cá eû, Iehova, Care te chiamă cu nume,
Sum Dumneđeul lui Israel.
 Pentru Iacob, servul meû, Şi pentru Israel, alesul meû, 4
 Te am chiamat cu numele têu; Te am numit, de şi nu m'af cunoscut.
 Eû *sum* Iehova şi nu *este* altul; Nu *este* afară de mine Dumneđeû; 5
 Eû te am încins, de şi nu m'af cunoscut; 6
 Ca se cunósca de la resăritul sórelui, 6
 Şi de la apus, cá afară de mine nu *este* nimenŃi;
 Eû *sum* Iehova, şi nu *este* altul; 7
 Cel ce aû format lumina, şi aû creat întunericul; 7
 Cel ce face pace şi crecăză réul: Eû, Iehova, fac tóte acestea. 8
 PicuraŃi de sus, ceriuri! Şi curgă, nuori, fericire!
 Deschidă-se pământul şi nască mântuire,
 Şi dreptatea resară împreună; Eû, Iehova, am făcut acésta. 8
 Vai celui, care se luptă în contra Făcătorului seû! 9
 Un hărb dintre hărburile de prin ţerrenă!
 Lutul se ăică câtră formătorul seû: „Ce faci?”
 Seû fapta ta: „El n'are mâni?”
 Vai celui ce ăice câtră părintele seû: „Ce nasci?” 10
 Seû câtră muerea: „La ce ai dureri de facere?”
 Aşia grăesce Iehova, Sântul lui Israel, şi Creatorul lui: 11
 ÎntrebaŃi-me despre cele viitoare; despre fiul meû,
 Şi despre lucrul mânilor mele ordonaŃi-mi.
 Eû am făcut pământul, Şi am creat pre' omul de pre dénsul; 12
 Eû *prin* mâinele mele am întins ceriuri,
 Şi am dat ordinî la tótă oştiria lor.
 Eû am resculat pre acela spre mântuire, 13
 Şi voiû îndrepta tóte căile lui;
 El va zidi cetatea mea, şi va elibera pre captivul meû,
 Nu cu preŃiû, nici cu daruri, Grăesce Iehova, *Dumneđeul* oştirilor.
 Aşia grăesce Iehova: Munca Egiptului, şi comerŃiul Ethiopiei, 14
 Şi al Sabeilor, bărbaŃi mari de corp,
 Vor trece la tine, şi ai tei vor fi;
 Din îndărătul têu vor urma; cu lanŃiuri vor trece,
 Şi 'Ńi se vor închina, se vor pleca 'naintea ta,
Đicënd: Dumneđeû *este* numai la tine,
 Nu *este* alt Dumneđeû afară de dénsul!
 Într'adevér tu esei Dumneđeû ascundëndu-te, 15
 Dumneđeule al lui Israel, Mântuitor. 16
 Se vor ruşina şi se vor confunda,
 Vor ajunge defaimă toŃi împreună Lucrătorii de idoli.
 Dară Israel se va mântui prin Iehova cu mântuire eternă, 17

- Nu ve veți rușina, nici ve veți confunda în etern și perpetuu.
- 18 Căci așa grăesce Iehova, cel ce a creat cerurile;
Acest Dumnezeu, care a format pământul, și 'l a făcut;
El 'l a stabilit.
El nu 'l a creat în zadar, ci 'l a format ca se se locuască;
Eu *sum* Iehova, și nu *este* altul.
- 19 N'am vorbit pre ascuns, în loc întunecos al pământului;
N'am dis către semința lui Iacob: Căutați-me în zadar;
Eu Iehova vorbesc dreptatea, anunțiu cele drepte.
- 20 Adunați-ve și veniți,
Apropiați-ve împreună cei scăpați din națiuni;
N'au cunoscință căli portă lemnul imaginii lor sculcate,
Și se roagă către un zeu *care* nu poate mântui.
- 21 Anunțiați, și aduceți-i încóce; Și consulte-se împreună;
Cine a însciințat acesta din început?
Cine a anunțiat acesta din acel timp?
Nu eu, Iehova? și nu *este* fără de mine alt Dumnezeu;
Dumnezeu drept și mântuitor; fără de mine nu *este* altul.
- 22 Căutați la mine, și mântuiți-ve, toate marginile pământului;
Căci eu *sum* Dumnezeu, și nu *este* altul.
- 23 Am jurat pre mine, Mântuire aș fi din gura mea,
Un cuvânt ce nu se va înturna,
Că tot genunchiul se va pleca naintea mea,
Tota limba 'mi va jura *mie*.
- 24 Vor dice de mine: Numai în Iehova *este* mântuirea și puterea
La el vor veni, Și se vor rușina toți cei ce se mânia în contru lui;
- 25 În Iehova se va îndrepta și se va fâli, Tota semința lui Israel;

CAPUL XLVI.

Îndemnare pentru depărtare de idolatriă, la căderea amenințătoare a Babilonului.

- 1 Se plăcă Bel, se încovoe Nebo;
Idoli lor se află pre animale și vite;
Cei portați de voi *sunt* încărcăți, O sarcină a animalului ostenit.
- 2 Se încovoe, se plăcă împreună, Nu pot scăpa sarcina,
Ci ei enșisți se aduc la captivitate.
- 3 Ascultați-me, casa lui Iacob, Și tot restul casei lui Israel,
Acelor duși *de mine* din pantece,
Pre cari 'i am purtat din mître:
- 4 Și până la bătrânețile *vostre* eu acela *sum*;
Și până la pîri albi eu *ve* voi purta;
Eu v'am făcut, și eu *ve* voi duce;
Da, eu *ve* voi duce și *ve* voi scăpa.
- 5 Cu cine *me* veți asemăna, și *me* veți potrivi,
Și *me* veți compara, ca se fim semen?

Versă aur din sac, Și cumpănesc argint prin balanță, 6
 Și insimbriață argintar; și'l face deș; 6
 Apoi ingenuchiă și se închină.
 'L rădică pre umeri, 'l aduc, Și aședă la locul lui, și stă acolo; 7
 Din locul seș nu se va mai mișca;
 Apoi strigă cătră el, dară nu pôte se respundă,
 Din nevoea sa nu pôte se 'l mântuescă.
 Țineți minte acêsta, și arêtați-ve barbați, 8
 Luați-o la ânimă, voi fără de lege!
 Tineți minte cele de mai 'nainte, din vechime; 9
 Căci eș *sum* Dumneșeu, și nu *este* altul,
 Eș *sum* Dumneșeu, și nimeni al meș semen;
 Care de la început anunță sfârșitul, 10
 Și de mai 'nainte cele neîntemplate,
 Țicând: Consiliul meș va sta,
 Și voiș împlini tôte voința mea:
 Chiâmând răpitoare pasăre de la răsărituri, 11
 Pre bărbatul consiliului meș de la țerra depărtată,
 Da, am vorbit și voiș lăsa se vină;
 O am escugetat; și o voiș și face.
 Ascultați-me, tari de ânimă, Ceș depărtați de mântuire! 12
 Am apropiat fericirea mea; nu este departe, 13
 Și mântuirea mea nu va întârșia;
 Și voiș da în Zion mântuirea, Pentru Israel, gloria mea.

CAPUL XLVII.

Judecata lui Dumneșeu asupra Babilonului.

Coboră-te, și ședți în țerrină, virgine fiică a Babilonului! 1
 Ședți pre pământ Fără tron, fiică a Chaldeilor!
 Căci nu te vei mai numi fragetă și delicată.
 Lea rășnița, și macină făină;
 Rădică vëlul, suflecăți pôlele, Golesceți șoldurile, treci rșurile. 2
 Goliciunea ta se va desgoli, Da, rușinea ta se va vedé; 3
 Resbunare voiș lua, Și nu voiș cruța om.
 Resbunătorul nostru, 4
 Iehova, Dumneșeu oștirilor, *este* numele lui, Sântul lui Israel.
 Ședți tăcândă, și întră în întunec, fiica a Chaldeilor! 5
 Căci nu te vei mai numi: Regina regatelor.
 M'am mâniat contra popului meș,
 Am profanat moscenirea mea, Și 'i am dat în mâna ta; 6
 Dară tu n'ai arătat lor îndurare;
 Ai îngreuét tare jugul teș *chiar* asupra bătrânului.
 Și ai șis: în etern voiș fi regină; 7

- În cât nu'ți ai luat acestea la ânima ta,
Nici 'ți ai adus aminte de urinele lor.*
- 8 *Acum dară ascultă acésta, tu luesuriósă,
Ceea ce locuesce fără grijă, Ceea ce ȑicî în ânima ta:
„Eû *sum* și afară de mine nici o altă ;
„Nu voiû şedé vėduvă. Și nu voiû cunósce nefacere de copit“.*
- 9 *Dară amândoue acestea vor veni asupra'ți de o dată, într'o ȑi :
Nefacere de copit și vėduvie ;
Vor veni preste tine în tótă plinitatea lor
Pentru mulțimea farmecelor tale,
Și pentru marea abundanță a încântărilor tale.*
- 10 *Și ai fost sigură în reutalea ta,
Și ai ȑis: Nu me vede nimeni ;
Intelepciunea ta și sciința ta te aû amăgit ;
Și ai ȑis în ânima ta: „Eû *sum* și afară de mine nici o altă.“*
- 11 *Pentru aceea va veni rėu peste tine,
Fără se sciî se o împedici ;
Și nevoie va cădė preste tine, Fără se o poți abate ;
Și peire va veni de odată preste tine, pre neasceplate.*
- 12 *Opresce-te acum cu descântările tale,
Și cu mulțimea farmecelor tale,
Cu care te ai muncit din tēnerețile tale ;
Póte te poți ajuta, Póte te poți opune !*
- 13 *Ai obosit ore în mulțimea consiliilor tale ?
Scóle-se acum și se te ajute astrologiî, observatoriî stelelor,
Carîi anunță în fiă-care luna, Cele ce ți se vor întempla !*
- 14 *Ecă! sunt ca paiul, Focul 'l arde ;
Nu pot se se elibere de puterea flacărei,
Nu *remâne* cărbune, ca se se încălděscă *cineva*,
Nici foc, ca se ședă înaintea lui.*
- 15 *Așia 'ți vor fi ție aceia, cu care te ai ostenit,
Cu carî ai avut a face din tēnerețele tale:
Vor fugi rătăcindu-se fiă-care în partea sa ;
Nimeni nu te va mântui.*

CAPUL XLVIII.

Îndemnarea lui Israel și scăparea lui.

- 1 **A**scultați acésta, casa lui Iacoh,
Cei chiămați cu numele lui Israel,
Și cei eșiți din sorgintele lui Iuda,
Cei ce jurați în numele lui Iehova,
Și invócă pre Dumneđeul lui Israel,
Nu *ânse* în adevěr, nici în dreptate.

- Căci se numesc din cetatea cea sântă,
 Și se rădă în Dumnezeu lă Israel,
 Iehova *Dumnezeul* oștirilor *este* numele lui. 2
- Cele de 'nainte de demult am anunțat;
 Și au eșit din gura mea, și le am înștiințat;
 Am făcut *acestea* de odată și s'au împlinit. 3
- Pentru că cunosc că ești îndărătnic,
 Și grumășul tău *este* vină de fer, Și fruntea ta de aramă:
 De aceea am anunțat *acesta* către tine de demult;
 Până a nu se face, am înștiințat *acesta* ție, 4
- Ca se nu zici: Idolul meu au făcut *acestea*;
 Și imaginea mea sculpată și imaginea mea vârsată au ordonat *acestea*. 5
- Ai auzit; *acum* vezi toate *acestea*; Și nu vrei a o mărturi? 6
- De acum te înștiințez despre nouă lucruri;
 Mai ales secrete și pre care tu nu ai știut.
 Acum se făcură, și nu de demult, 7
- Înainteșii *acesteia* n'ai auzit despre ele;
 Ca se nu zici: Éca! eu sciam *acestea*. 8
- Nici ai auzit, nici ai știut,
 Nici de demult s'au deschis urechea ta;
 Căci sciam că te porți necredincios,
 Și din pânțele te ai numit abătător. 9
- Pentru numele meu eu prelungesc mânia mea,
 Și pentru lauda mea eu abțin de la tine,
 În cât se nu te estirp. 10
- Éca! te am curățit, dară nu ca argintul;
 Te am ales în topitoarea strimtorărei. 11
- Pentru mine, pentru mine eu fac *acesta*,
 Căci altminterlea cum s'ar fi profanat *numele meu*!
 Dară nu dau gloria mea la altul. 12
- Ascultă-me, Iacobe, Și Israele, pre care am chemat,
 Eu acela *sum*; eu primul și eu ultimul;
 Și mâna mea au întemeiat pământul, 13
- Și dreapta mea au întins cerurile, Le chem, și stau împreună. 14
- Adunați-ve, toți voi, și ascultați;
 Care dintre dâșniți au anunțat *acestea*?
 Iehova 'l au iubit, *decă* va îndeplini voința lui contra Babilonului,
 Și brațul lui *va fi* preste Chaldei. 15
- Ei, eu am vorbit; da, 'l am chemat,
 'L am adus, și calea lui va prospera. 16
- Aprăiați-ve de mine, ascultați *acesta*;
 De la început n'am vorbit pre ascuns;
 De când s'au făcut *acesta*, eu *eram* acolo;
 Și acum Iehova Domnul m'au trimis pre mine, și Spiritul său.
 Așa grăsește Iehova, Rescumpărătorul tău, Sântul lui Israel; 17

- Eă *sum* Iehova, Dumnezeu t  u, cel ce te inv  t   pentru folosul tău,
 Cel ce te conduce pre calea, *pre care* se mergi.
- 18 Ah de ai fi ascultat comandamentele mele!
 Atunci pacea ta ar fi fost ca un fluvi  ,
   i fericirea ta ca valurile mării;
- 19   i semin  ta ta ar fi fost ca nisipul,
   i posteritatea m  runtaelor tale ca prundel ei;
 Numele lui n'ar fi estirpit nici nu s'ar fi sters din 'naintea mea.
- 20 E  i   din Babilon,
 Fugi   de Chaldei; cu voce de jubilarie
 Anun  ia  i, insoi  na  i ac  sta;
 Scoteți ac  sta p  n   la marginile p  m  ntului;
 Spune  i: „Iehova a   rescump  rat pre servul se   Iacob.
- 21   i nu insetar  , c  nd   i conducea prin de  erturi;
 A   făcut se curgă pentru d  n  ii ape din st  nc  ;
 A   despicat st  nca,   i apele a   curs.
- 22 Pace nu *este* la nelegiu  i, gr  esce Iehova.

CAPUL XLIX.

Chi  marea lui Israel. Iubirea lui c  tr   Zion   i resturnarea lui.

- 1 **A**udi  t-me, terri,   i asculta  i, populi din dep  rtare;
 Iehova m'a   chi  mat din p  ntece,
 Din vintrele mamei mele a   amintit numele me  .
- 2   i a   făcut gura mea ca sabi   ascu  it  ;
 Sub umbra m  nei sale m'a   ascuns,
   i m'a   făcut ca o săgétă polit  ; în tolba sa m'a   in  his.
- 3   i a     is c  tr   mine: Tu *esci* servul me  ,
 Israel în care me voi   glorifica.
- 4   nse e   am   is:   n de  ert am ostenit,
   ntru nimic   i în de  ert 'm   am consumat puterea mea;
 Dară dreptul me   *este* cu Iehova,
   i resp  l  tirea mea cu Dumnezeul me  .
- 5 Acum dar,   ice Iehova,
 Care m'a   format din p  ntece, *spre a fi* servul se  ,
 Ca se readuc pre Iacob la el,
   i ca se se adune la d  nsul Israel,
 De aceea me voi   glorifica în ochii lui Iehova,
   i Dumnezeul me   este puterea mea.
- 6   i a     is: Pu  in este ca se fi servul me  .
 Spre a r  dica semin  iile lui Iacob,
   i se reduci pre cei scăpați ai lui Israel;
 Te voi   mai face lumină la na  iuni,
 Ca se fi m  ntuirea mea p  n   la marginea p  m  ntului.

- Așia grăesce Iehova, 7
 Rescumpărătorul lui Israel, Sântul lui :
 Cătră acela, pre care 'l desprețuesce fiă-carele,
 Cătră acela, pre care 'l defaimă națiunile.
 Cătră servul domnilor, Regi se vor uita și se vor scula,
 Principi, și se vor închina *ție*, Pentru Iehova, care este fidel,
 Pentru Sântul lui Israel, care te aū ales.
 Așia grăesce Iehova: În timpul îndurării te am ascultat, 8
 Și în ziua mântuirii te am ajutat,
 Și te voiū păzi, și te voiū da drept alianță a populului,
 Ca se îndreptezi pământul, și se faci se se moscenescă posesiuni
 Ca se șici cătră cei prisionieri: „Ești”; [devastate; 9
 Cătră cei din întineric: „Aretați-ve”.
 Și vor pasce pre lângă căi,
 Și pășunile lor vor fi pre toate 'nălțimile ;
 Nu vor flămânda, nici nu vor înseta, 10
 Nu'ī va lovi nici arșița, nici sóre ;
 Căci cel ce'ī miluesce 'ī va conduce,
 Și lângă sorginte de ape 'ī va duce.
 Și voiū face toți munți mei căi, Și căile mele se vor 'nălța. 11
 Eca! acestia vin de departe, 12
 Și eca! acestia de la nord și de la apus,
 Și acestia din țerra lui Sinim.
 Jubilați, ceriuri, și bucură-te, pămēnte ! 13
 Scóteți jubilar, munți !
 Căci Iehova aū mângăiat pre populusē,
 Și pre cei strimtorați al sei aū miluit.
 Dară Zion șice; Iehova m'aū pāvāsit, 14
 Și domnul meu m'aū uiat.
 Se póte óre muierea se uite pre pruncul seū, care suge la țică, 15
 Încât se nu miluescă pre cel nāscut din pāntecelē seū?
 Da, ele pot uita, Anse pre tine nu te voiū uita.
 Eca! pre palmele mele te am scăpat, 16
 Zidurile tale sūnt tot d'auna înainteā mea.
 Fiil tei alérgă, 17
 Dară cel ce te aū destrus și te aū devastat se duc de la tine.
 Înălță împrejur ochii tei și veđi; 18
 Toți acestia se adună, vin cătră tine.
 Dupre cum eū *sum* viū, grăesce Iehova :
 Tu te vei înbrăca cu toți acestia ca cu un ornament,
 Și ca o mirésă 'ī vei lega pre dēnșii *de tine*.
 Căci devastatele și ruinatele tale locuri, și țerra ta cea stricatā 19
 Sūnt acum prea strimte pentru locuitori ;
 Dară acela, care te consumaū, se depártéză.
 Fiil, pre carī vel căpāta dupre nefacerea ta de copii, 20

- Vor dice încă la urechile tale: „Strimt *este* locul pentru mine;
 „Fă-*mi* loc se locuiesc.”
- 21 Atunci vei dice în ânu-na ta: „Cine-*mi* născu mie pre acestia?
 „Eû eram lipsit de copil, eram sterilă,
 „Captivă şi depărtată; pre acestia dar, cine 'i aû crescut?
 „Éca! cû remăseîu singură; acestia, unde *eraî*?
- 22 Aşia grăesc-e Iehova, Domnu-l:
 Éca! voiû 'nălşa mâna mea spre naţiuni,
 Şi voiû rădica stindardul meû spre populi,
 Şi vor aduce pre fiî tei în braşie,
 Şi ficele tale se vor duce pre umeri.
- 23 Şi regî vor fi nutritorii copiilor tei,
 Şi reginele lor nutricele tale,
 Se vor închina ţie cu faşia la pămînt,
 Şi vor linge ţerrena piciorilor tale;
 Şi vei cunósce că eû *sum* Iehova,
 Şi că cei ce me ascépta nu se vor ruşina.
- 24 Se póte lua préda de la cel tare,
 Séû răpirea învingătoruluî scăpa?
- 25 Anse aşia dice Iehova: „Şi răpirea celui tare se va lua,
 „Şi préda celui puteric se va scăpa;
 „Căci eû voiû certa cu cel ce certă cu tine,
 „Şi voiû mântui pre fiî tei. [cărnu-r;
- 26 „Dară pre cei ce te oprimă voiû face se 'şi mănânce propriile lor
 „Şi se vor îmbêta chiar cu propriul lor sânge ca cu must;
 „Şi va cunósce totă carnea,
 „Că eû, Iehova, *sum* Mântuitorul teû, şi Rescumpărătorul teû,
 „Putericul lui Iacob.”

CAPUL L.

Îndemnarea de a-şi pune încrederea în Dumneş-eu şi în Servul seû.

- 1 Aşia grăesc-e Iehova:
 Unde este cartea de despărţeniă a mamei vóstre,
 Pre care am lepădat-o?
 Séû cine *este* dintre imprumutătorii mei, la care v'am vîndut?
 Éca! pentru inicităşile vóstre v'aî vîndut,
 Şi pentru fără de legile vóstre este lepădată mama vóstră.
- 2 Pentru ce, *când* am venit, nu *era* nimeni?
 Şi *când* am chiămat, nu *era* nimeni ca se respunđă?
 Mâna mea este ea scurtă în cât se nu póla rescumpăra?
 Séû n'am putere a elibera?
 Éca! eû cu muştrarea mea usc marca,
 Fac fluviile deşerturi, Pescii lor put de lipsa de apă,
 Şi mor de seto.

- Eû îmbrac ceriurile cu întuneric, 3
 Şi puiû sac pentru acoperemântul lor.
- Iehova, Dumnezeu, 'mî aû dat mie o limbă elocuentă, 4
 Ca se sciû cum se vorbesc cuvântul la timp câtră cel obosit;
 Descéptă în fiă-care demănéţă, 'mî descéptă urechia mea,
 Ca se aud ca discipulii.
- Iehova, Domnul aû deschis urechia în mine, 5
 Şi eû nu fuiû abătător, Nict m'am întornat înapoi.
 Dosul meu 'l am dat la bătătorî, 6
 Şi falcile mele la smulgători;
 N'am ascuns faţia mea de injuriă şi scui pătură.
 Căci Iehova, Dumnezeu, me ajută; 7
 Pentru aceea nu me voiû confunde,
 Pentru aceea am pus faţia mea ca o pétă tare,
 Şi sciû că nu me voiû ruşina.
- Aprópe *este cel ce* me îndréptă; 8
 Cine se va judeca cu mine? se stăm împreună;
 Care *este* adversarul meu? apropie-se de mine.
 Éca! Iehova, Domnul, me ajută; 9
 Cine *este* acela ce me va condamna?
 Éca! toţi acestia se vor învechi ca un vestmânt;
 Molia 'l va mânca.
- Care *este* între voi cel ce se teme de Iehova, 10
 Cel ce ascultă la vocea servului lui?
 Acesta, şi *dară* âmbă în întuneric şi n'are lumină,
 Se se încréşă în numele lui Iehova,
 Şi se se rézăme în Dumnezeul seû.
- Éca! voi toţi, cei ce aprindeţi foc, Şi puneţi flacăre, 11
 Âmblaţi în lumina focului vostru,
 Şi prin flăcările, pre *care* le aţi aprins.
 Acesta vi s'aû făcut din mâna mea, în păsuri se zăceţi.

CAPUL LI.

Zion se consoléză prin promisiunile lui Dumnezeu.

- A scultaţi-mc, voi cei ce urmaţi după dreptate, 1
 Cei ce căutaţi pre Iehova;
 Uitaţi-ve spre stîncă, *din care* v'aţi sculptat,
 Şi spre gura fontânei, *din care* aţi fost săpaţi.
 Căutaţi la Abraam, părintele vostru, 2
 Şi la Sara, care v aû născut;
 Căci eû 'l am chiămat pre el *find* unul,
 Şi l am bine-cuvântat, şi 'l am îmulţit.
 Căci Iehova va consola pre Zion; 3

El va consola toate ruinele lui ;
 Și va face deșertul lui ca pre Eden,
 Și pustiul lui ca grădina lui Iehova,
 Bucurie și veselie se va afla într'ênsul,
 Mulțumirea și vócea de cântare.

- 4 Ascultă-me, popule al meu !
 Și ieia în urcchiă, națiunea mea ! Căci legea ese de la mine,
 Și pun judicata mea pentru lumina populilor.
- 5 Mântuirea mea se apropie ; ajutorul meu aș eșit,
 Și brațele mele vor face dreptate la populi ;
 Terile depărtate me asceptă pre mine, Și sper în brațul meu.
- 6 Înălțați ochii vostri la ceriuri, Și căutați la pământ jos,
 Căci ceriurile se vor disolva ca fum,
 Și pământul se va învechi ca un vestmânt,
 Și cei ce locuesc într'ênsul vor muri ca muscile ;
 Dară mântuirea mea va fi în etern,
 Și ajutorul meu nu se va trece.
- 7 Ascultați-me, voi cei ce cunósceți dreptate,
 Popul în ânima căruia este legea mea !
 Nu ve temeți de oprobriul ómenilor,
 Nici se ve înspăimântați de injuriile lor ;
- 8 Căci Ți va mânca vermele ca pre un vestmânt,
 Și ca pre lâna Ți va mânca molia ;
 Dară mântuirea mea va rămâne în etern,
 Și ajutorul meu din generațiune în generațiune.
- 9 Scólă-te ! scólă-te ! îmbracă-te cu putere ;
 Scólă-te ! ca în Țilele din vechime, între cele vechi generațiuni.
 Nu esci tu, care ai lovit pre Raab, Ai vulnerat pre draconul ?
- 10 Nu esci tu, cel ce ai uscat marea, Apele marelui abis ?
 Cel ce ai făcut adâncurile mării cale de trecere pentru cei rescumpărați ?
- 11 Astfeliu cei rescumpărați ai lui Iehova se întórnă,
 Și vin cu jubilarie în Zion, Și bucurie eternă va fi pre capul lor,
 Veselie și bucurie vor dobândi, Întristarea și suspinul vor fugi.
- 12 Eú, eú sum consolătorul vostru ;
 Tu, cine esci, că te temi de un om muritor,
 Și de fiul omului, care se face ca érba ?
- 13 Și ai uitat pre Iehova, Făcătorul têu,
 Pre cel ce aș întins ceriurile, și aș întemeiat pământul,
 Și te temeaș tot d'a-una în toate Țilele De urgia apăsătorului,
 Ca cum ar fi fost gata se destrugă ?
 Și unde este acum urgia apăsătorului ?
- 14 Cel captiv iute se deslégă, Și nu va muri în grópă,
 Nici nu va lipsi pânea sa ;
- 15 Căci eú sum Iehova, Dumnezeuul têu, Cel ce turbură marea,
 Că valurile ei vuiuă ; Iehova Dumnezeuul oștirilor este numele lui.

Și am pus cuvintele mele în gura ta, 16
 Și te am acoperit cu umbra mâinei mele,
 Spre a planta ceriul, și a întemeia pământul,
 Și a zice către Zion: „Populul meu *esci*?“
 Scolă-te! scolă-te! descéplă-te, Ierusalime! 17
 Tu, care ai bătut din mâna lui Iehova cupa mâinei lui;
 Ai bătut, ai deșertat chiar drojdia din cupa amețelei.
 Nu *este* cine se o conducă Din toți fi, pre cari 'i au născut, 18
 Nici unul *este* din toți fi, pre cari 'i au crescut,
 Cine s'o apuce de mână.
 Aceste doué au venit asupra ta; Cine te miluesce pre tine? 19
 Devastare și peire, și fómete și sabia; Prin cine se te consol?
 Fiil tei s'au lángezit, 20
 Zac pre marginile tuturor căilor ca un taur silbatic în lanțuri;
 Sânt plini de mânia lui Iehova, De mustrarea Dumneđului tđu.
 Decí, ascultă acum acésta, întristată 21
 Și înbétată, însă nu de vin:
 Așia grăesce Domnul tđu, Iehova, 22
 Și Dumneđul tđu, care apără cauza populului seú;
 Éca! am luat din mânele tale cupa amețelei,
 Drojdia cupeí orgiei mele; Nu vei mai bé acesta în viitor:
 Ci'l voiú pune în mâna apăsătorilor tei, 23
 Care au dis către sufletul tđu: Plécă-te, ca se trecem,
 Și tu ai făcut corpul tđu ca pámént,
 Și ca drum pentru cei trecători.

CAPUL LII.

Mântuirea Zionului.

Scolă-te, scolă-te, îmbracă-te cu pulerea ta, Zione; 1
 Îmbracă-ți vestimintele tale cele frumoșe, Ierusalime, cetatea
 Căci în viitor nu va mai intra la tine [sântă;
 Cel netăiat împrejur nici cel necurat.
 Scutură-ți țerrină, Pune-te drept, Ierusalime, 2
 Deslégă legăturile de la grumazul tđu, Captivă fiiică a Zionului.
 Căci așia grăesce Iehova: V'ați vëndut pentru nimic, 3
 Și ve veți rescumpera fără argint.
 Căci așia grăesce Iehova Domnul: 4
 Populul meu s'au coborít odată în Egipt, ca se mână acolo;
 Asemine și Assirianii fără cauza 'i au apésat.
 Acum dară, ce am a face aci, zice Iehova, 5
 Fiind că populul meu fu luat pentru nimic?
 Cei ce'l domnesc 'l fac a urla, zice Iehova,
 Și numele meu se blasfemă tot d'auna în tóte dílele.
 De aceea populul meu va cunósce numele meu, 6

- Pentru *acésta va cunósce* în *ziua aceea*,
Că *eú sum* cel *cuvéntând*; *éca!* *eú.*
- 7 Cât de *frumóse* sânt *pre munți*
Piciórele celor ce *însciîțéză* despre *bine*, care *anunțiá* *pace!*
Care *însciîțéză* despre *bine*, care *anunțiá* *mântuire*,
Care *dice* *cátră Zion*: *Dumneđeul* *teú domnesce!*
- 8 *Vócea* *custođilor* *teí!* *ínalță* *vócea*, *Jubilezá* *împreună*;
Cáci *véd*, *ochiú* *cátră* *ochiú*, *Că* *Iehova* *se întórce* *la Zion.*
- 9 *Tresaltați*, *jubilați* *împreună*, *Voi* *ruinele* *Ierusalimului*;
Cáci *Iehova* *aú consolat* *populul* *seú*, *aú rescumpărat* *Ierusalimul.*
- 10 *Iehova* *aú desgolit* *sântul* *seú bračiú*,
Înainte *ochilor* *tuturor* *națiunilor*;
Și *tóte* *marginile* *păméntului*
Vor vedé *mântuirea* *Dumneđeului* *nostru.*
- 11 *Depărtați-ve*, *depărtați-ve*, *eșiți* *d'acolo*,
Se *nu* *ve atingeți* *de un ce necurat*, *Eșiți* *din mijlocul* *lui*;
Curățiți-ve, *voi* *cari* *portați* *vasele* *lui* *Iehova!*
- 12 *Cáci* *nu* *veți* *eși* *cu* *iuțélă*, *Nici* *cu* *fuga* *nu* *veți* *merge* :
Cáci *Iehova* *va merge* *'nainte* *vóstră*,
Și *Dumneđeul* *lui* *Israel* *va fi* *cea* *din urmă* *a* *vóstră* *gardă.*
- 13 *Éca!* *servul* *meú* *va prospera*,
Se *va rădica*, *și* *se* *va 'nălța* *și* *se* *va urca* *fórté* *sus.*
- 14 *Precum* *mulți* *aú* *remas* *uîmiți* *despre* *tine*,
(Aláta *era* *fația* *lui* *deformată* *mai* *mult* *de* *cât* *la* *orí-care*,
Și *chipul* *lui* *mai* *mult* *de* *cât* *a* *fiilor* *ómenilor.)*
- 15 *Așia* *va sdrobi* *multe* *națiuni*;
Regi *vor astupa* *gura* *lor* *despre* *dênsul*;
Fiind *că* *vor vedé* *aceea* *care* *nu* *s'aú* *cuvéntat* *lor*,
Și *vor înțelege* *aceea* *care* *n'aú* *auđit.*

CAPUL LIII.

Suferințele Servului lui Iehova. Bine-făcătorile lor urmări.

- 1 **C**ine *aú cređut* *în* *vestirea* *nóstră* ?
Și *bračiul* *lui* *Iehova* *cui* *s'aú* *descoperit* ?
- 2 *Cáci* *s'aú* *urcat* *înainte* *lui* *ca* *o* *fragetă* *plantă*,
Și *ca* *rădăcină* *din* *pămént* *uscat* ; *N'are* *formă* *nicí* *frumusețe* ;
Și *l* *vêdurăm*, *Dară* *n'avea* *frumusețe* *ca* *se* *l* *dorim.*
- 3 *Desprețuiit* *și* *părăsit* *de* *ómeni*, *Om* *de* *durere* *și* *cunoscut* *cu* *păs*,
Și *ca* *unul* *ce* *'și* *ascunde* *fația* *de* *la* *noi*,
'L-am *desprețuit*, *și* *nu* *l* *am* *stímat.*
- 4 *Acesta* *ânse* *aú* *portat* *bóla* *nóstră*,
Și *cu* *durerile* *nóstre* *s'aú* *încărcat* ;
Anse *noi* *l* *ținurăm* *de* *bătut*, *lovit* *de* *Dumneđeú*, *și* *fórté* *necăjit*,
b *El* *ânse* *s'aú* *rănit* *pentru* *fără* *de* *legile* *nóstre*,

S'aũ sdrobit pentru inicităþile năstre ;
 Pedépsa, *care aduce pacea năstră, era asupra lui,*
 Și prin rānde lui ne-am vindecat.
 Noi toþi ne-am retăcit ca oi, Ne-am întornat fiă-care în calea sa ; 6
 Dară Iehova aũ lăsat se'l aște inicitatea năstră a tuturoră.
 El era apăsăat și necăjit, Totuși n'aũ deschis gura sa ; 7
 S'aũ adus ca un miel spre junghiare,
 Și ca o óe mută înaintea tunđetorului ei, Așia n'aũ deschis gura sa.
 Prin apăsare și judicată fu răpit ; 8
 Aũse generaþiunea lui cine o va spune ?
 Fiind că s'aũ estirpit din țerra celor vii,
 Pentru fără de legea populului meũ s'aũ lovit.
 Și s'aũ făcut morméntul lui cu nelegiuþii, 9
 Și la cel avut aũ fost înmorméntarea lui, De și n'aũ făcut violență,
 Nicĩ s'aũ aflat viclenie în gura lui.
 Dară lui Iehova 'i-aũ plăcut se'l lověscă ; 'L-aũ întristat ; 10
 Dară după ce vei fi făcut sufletul lui sacrificiũ pentru culpă,
 Va vedé semința, va prelungi zilele sale,
 Și voința lui Iehova va prospera în mâna lui.
 Va vedé fructele durerii sufletului seũ, și se va sătura ; 11
 Prin recunoscința sa dreptul meũ serv va îndrepta mulți,
 Căci el aũ purtat inicităþile lor.
 Pentru aceea voiũ da lui parte între cei mai mari, 12
 Și cu cei tari va împărți și prăda ;
 Fiind că 'și-aũ dat sufletul lui la mórte,
 Și fu enumerat cu cei fără de lege,
 Și aũ purtat păcatele multora, Și s'aũ rugat pentru cei fără de lege.

CAPUL LIV.

Consolarea lui Zion.

Jubileză, stérpă, *care nu născuși ;* 1
 Scóte jubilaré, *chiuiă cea ce n'avea dureri de facere ;*
 Căci mai mulți *sunt* copii celei părăsite,
 De cât copii celei căsătorite, *dice Iehova.*
 Lărgesce locul cortului teũ, Și întinđă-se cortinele locuinței tale, 2
 Nu reține ; prelungesce funiile tale, Și întăresce parii tei.
 Căci te vei întinde la dreapta și la stānga ; 3
 Și semința ta va mosceni naþiunile,
 Și va face deșertele cetăți se se locuiescă.
 Nu'ți fiă tēmă ; căci nu te vei rușina ; 4
 Nicĩ nu te confunde ; căci nu te vei rușina ;
 Căci vei uita rușinea tēnereþilor tale,
 Și nu'ți vei mai aduce aminte de oprobiul vėduviei tale.

- 5 Căci Făcătorul tău *este* bărbatul tău ;
 Iehova *Dumnezeul* oștirilor *este* numele lui ;
 Și Mântuitorul tău *este* Sântul lui Israel ;
 El se va numi Dumnezeu a tot pământului. [spirit ;
- 6 Căci Iehova te-aū chiamat ca pre o muiere părăsită și întristată în
 Da, pre tine, muierea teneței, când fuși lepădată, ȳice Dumnezeu tău.
- 7 Pentru puțin timp te am părăsit,
 Ȃnse cu îndurare mare te voiū readuna.
- 8 În mânia mică am ascuns fația mea de la tine pentru un moment ;
 Cu milă Ȃnse eternă te voiū milui, Grăește Iehova, Mântuitorul tău.
- 9 Căci acēsta 'mī *este* mie ca apele lui Noe ; Căci *precum* am jurat,
 Că apele lui Noe nu vor mai veni asupra pământului, Așia am jurat,
 Că nu mă voiū mânia *mai mult* asupra ta, nici te voiū inuștra.
- 10 Căci mute-se munții, Și clatine-se colnicii,
 Mila mea Ȃnse nu se va strămuta de la tine,
 Nici alianța păcei mele nu se va clătina,
 Grăește Iehova, care se îndură de tine.
- 11 O tu strimtorată, aruncată de furtună, inconsolabile !
 Ȃca ! eū voiū așterne petrele tale de smaragd,
 Și voiū pune temeliile tale de safir ;
- 12 Și voiū face țăriile tale de peatră agată, Și porțile tale de carbuncul,
 Și tôte marginile tale de petre plăcute ;
- 13 Și toți fiii tei vor fi învățați de Iehova, Și mare va fi pacea fiilor tei.
- 14 Prin dreptate te vei întări ;
 Fii departe de spăimētare, căci nu trebui se te temi,
 Și de frică, căci nu se va apropia de tine.
- 15 Ȃca ! pot mânia ; Ȃnse nu de la mine vine *acēsta* ;
 Căți se vor mânia contra ta pentru tine vor căde.
- 16 Ȃca ! eū am făcut pre făurarul, Care suflă cărbuni în foc,
 Și scôte unealta pentru lucrul seū ;
 Și eū am făcut devastatorul spre a destruge.
- 17 Nici o armă făcută în contra ta nu va prospera,
 Și ver ce limbă, care se rădică contra ta, vei condamna la judicată.
 Acēsta *este* moscenirea servilor lui Iehova
 Și îndroptarea lor de mine, grăește Iehova.

CAPUL LV.

Despre adevērata cāință și despre cuvēntul lui Dumnezeu.

- 1 O voi toți cei însetați ! Veniți la ape ;
 Și cei ce n'au argint, veniți, cumpērați și măncați ;
 Da, veniți, cumpērați vin și lapte Fără argint și fără prețiu.
- 2 Pentru ce cheltuiți argint pentru *ceea* ce nu *este* pāne ?
 Și ostenēla vōs'ra pentru *ceea* ce nu satură ?

Ascultați-me și mâncați bunuri,
 Și sufletul vostru se va deslăta în grăsimie.
 Plecați urechia voastră și veniți la mine; 3
 Ascultați, și sufletul vostru va trăi,
 Și voiți încheia cu voi alianță eternă;
 Îndurările cele adevărate ale lui David.
 Eca ! 'l-am dat de martur populilor, Principe și comandator la populi. 4
 Eca ! vei chema o națiune, *pre care n'ai cunoscut-o* ; 5
 Și națiuni, *cară* nu te cunoscău, vor alerga la tine,
 Pentru Iehova, Dumnezeuul tău,
 Și pentru Sântul lui Israel; căci te-ai glorificat.
 Căutați pre Iehova, pre când se poate afla, 6
 Invocați-l pre el, pre când este aproape;
 Părăsescă nelegiuitul calea sa, Și nedreptul cugetările sale, 7
 Și întorne-se la Iehova, și-l va îndura,
 Și la Dumnezeuul nostru, căci el va ierta cu abundență.
 Căci cugetările mele nu *sunt* cugetările voștre, 8
 Nică căile voștre căile mele, grăește Iehova.
 Căci cât *sunt* de înalte ceriurile de la pământ, 9
 Atăta căile mele sunt mai 'nalte de cât căile voștre,
 Și cugetările mele de cât cugetările voștre.
 Căci precum descinde plôia și neoa din ceriū, 10
 Și nu se întornă acolo, Ci adapă pământul,
 Și face se producă și se resară,
 Ca se dea semință la seminător, și pâne la mănător :
 Așia este cuvântul meu, care ese din gura mea; 11
 Nu se va întorna la mine deșert; Ci va face ce vreū,
 Și va prospera la ver ce 'l trămit.
 Căci veți eși în bucurie, Și ve veți conduce în pace; 12
 Munții și colnicii vor scôte jubilarie 'naintea voastră,
 Și toți arborii câmpului vor bate în mână.
 În locul de spină se va sui cipresul, 13
 Și în locul urdicei se va sui mirta,
 Și acēsta va fi la Iehova spre nume,
 Spre semn etern *care* nu va lipsi.

CAPUL LVI.

Îndemnare la pietate. Muștrarea custoșilor muș.

Așia grăește Iehova : Pădiți judicată și faceți dreptate; 1
 Căci mântuirea mea s'apropiă se via,
 Și fericirea mea se se descopere.
 Ferice de omul, *care* face acēsta, 2
 Și de fiul omului, *care* se ține tare de acēsta ;
 Care pășlesce Sabbatul, în cât se nu 'l profaneze,

Și reține mâna sa, în cât se nu facă nici un rău.

- 3 Și fiul străinului, cel adăogit către Iehova, se nu spună,
 Dicând: Iehova m'au despărțit de populus se;
 Nici eunuhul se dică: Éca! eu *sum* arbor uscat.
- 4 Căci așa vorbesce Iehova către eunuhii,
 Câți pădesc Sabbatele mele, Și aleg cele plăcute mie,
 Și se țin tare de alianța mea:
- 5 Lor voiū da în casa mea, Și în năuntrul zidurilor mele loc și
 Mai bun de cât fiilor și fiicelor; [nume,
 Voiū da lor nume etern, Care nu se va sfînge.
- 6 Și pentru fiul străinului, cari se adaog către Iehova,
 Ca se serve lui, și se iubescă numele lui Iehova,
 Ca se fiă servi lui; Câți pădesc pre Sabbatul așa în cât se
 Și se țin tare de alianța mea; [nu 'l profanzeze,
- 7 Îi voiū aduce la sântul meu munte,
 Și 'l voiū desfăta în casa mea de rugăciune; [tariul meu;
 Sacrificiele lor de ardere și oblațiunile lor vor fi primite pre al-
 Căci casa mea se va numi „Casă de rugăciune” pentru toți populi.
- 8 Așa dică Iehova, Dumnezeu, cel ce adună pre cei răspândiți al lui Israel:
 Voiū aduna încă și pre alții la dînsii,
 Afară de cei ce sînt adunați.
- 9 Veniți, mâncați, toate vitele câmpului, Toate ferele pădurii!
- 10 Custodiți lui sînt orbi; toți sînt fără înțelegere;
 Toți câinii muți, neputînd se latre;
 Visază, dorm, iubesc a dormita.
- 11 Da, sînt câni nesățioși, cari nu cunosc sațiul;
 Și sînt păstori, cari nu înțeleg nimic;
 Toți sînt întornați spre calea lor.
 Fiă-care în partea sa pentru propriul lor căscig.
- 12 Veniți, *dică ei*, voiū aduce vin,
 Și se ne îmbetăm cu beătură îmbetătoria;
 Și mâne va fi ca ziua acésta, Și mai multă abundență.

CAPUL LVII.

Dumnezeu mustră pre idolatorii și promite celui pocăit pace.

- 1 Dreptul pere, și nimeni nu ica acésta la inimă,
 Și bărbații pioși se răpesc, fără se pricépa cineva,
 Că dreptul se răpesc pre dinaintea rēului.
- 2 Întră în pace; se repausază în paturile lor,
 Âmbland fiă-carele în dreptatea lor.
- 3 Voi anse apropiati-ve aci, fiii fermecătoresei,
 Semința adulterului și a meretricei!
- 4 De cine ve bateți joc? Contra cui lărgiți gura?
 Și scôteți limba? Nu sînteți fi fără de lege, semința minciunei?

- Înflăcărându-ve pentru idoli Sub ver ce arbore verde; 5
 Înjunghiând pre fiii în vâi Sub crăpăturile stîncilor.
 Partea ta *este* între *petrele* cele netede ale văiei, 6
 Acestea, acestea *sînt* moscenirea ta;
 Și la acestia ai vîrsat libațiune, Ai oferit sacrificiū pănatic;
 Mulțemi-me-voiū la acestea?
 Asupra muntelui 'nalt și rădicat 'ți-ai pus patul; 7
 Și acolo te-ai urcat ca se oferī un sacrificiū.
 Și în dosul ușilor și a stălpilor ai pus memoria ta; 8
 Căci departe de mine ai mers, Te-ai suit, și 'ți-ai lărgit patul tēu,
 Și te-ai unit cu *bărbați de aceia*;
 Ai iubit patul lor, 'ți ai cătat loc comod.
 Te-ai dus chiar la rege *unsă* cu oleū, Și ai înmulțit mirurile tale, 9
 Și ai trāmis departe pre nunții tei, Și te-ai umilit pre tine pānă la infern.
 Te-ai ostenit în drumul tēu cel îndelungat, Dară nu ȑicī; „În deșert,” 10
 Ai aflat plăcerea mānei tale, De aceea nu te întristezi.
 Și de cine te-ai sfiit, seū te-ai temut, În cāt se devī necredincioasă? 11
 Si nu 'ți aduce aminte de mine, nici se 'ți iei *acēsta* la ānimă?
Nu este ore pentru cā eū am tăcut āncă de mult,
Pentru acēsta nu te-ai temut tu de mine?
 Eū 'ți anunțū fericirea, dară faptele tale nu te folosesc. 12
 Cānd vei striga, se te scape mulțimile tale *de idoli*, 13
 Vēntul ānse 'i va răpi pre ei toți, O suflare 'i va lua;
 Dară cel ce se încrede în mine Va mosceni țērra,
 Și va posede sântul meū munte;
 Atunci va ȑice: Înălțaiți, înălțaiți, pregătiți calea, 14
 Scōteți afară pedicile din calea popoului meū.
 Căci āșia grăesce cel mai Înalt și Sublim, Cel ce tronēză în etern, 15
 Numele cārui *este* Sântul: Eū locuesc *întru* 'nālțime, și în loc sânt;
 Ānse și cu cel sdrobot și umilit la spirit;
 Spre a vivifica spiritul celor umiliți, Spre a vivifica ānima celor sdrobiți.
 Căci nu voiū certa în etern, Nici voiū fi tot-de-auna mānios; 16
 Fiind cā ar lipsi dinaintea mea spiritul, Și sufletele *ce le* am făcut.
 Pentru inicitatea avariției lui m'am māniat, 17
 Și 'l am lovit; am întornat *fața mea*, și m'am māniat;
 Atunci el aū urmat abătător drumul ānimii sale.
 Am vēȑut cāile lui, și'l voiū vindeca, 18
 Și'l voiū conduce, și'i voiū da iarāși consolațiuni Lui și jālitorilor lui.
 Eū sum Creatorul fructului buzelor; 19
 Pace, pace celui depārtat și celui de aprōpe,
 Grăesce Iehova; și'l voiū vindeca.
 Ānse nelegiuiri *sînt* ca marea turburată, Cānd nu se pōte linisci, 20
 Și valurile ei aruncā afară tină și lut.
 Pace nu *este* la nelegiuiri, ȑice Dumneȑeul meū. 21

CAPUL LVIII.

Postul adevărat și minciunos. Săptămîna Sabbatului.

- 1 **S**trigă tare, nu reține, Înaltă vocea ta ca o trompetă,
 Și anunțîă populului meu fără de legile lor,
 Și casei lui Iacob păcatele lor.
- 2 Tot me consultă în toate zilele, Și doresc se aflu căile mele,
 Ca națiune, care face dreptatea,
 Și n'au părăsit ordinul Dumnezeuului său;
 Ei me întreb despre sentințele drepte,
 Doresc se se apropie de Dumnezeu.
- 3 Pentru ce postim, *dic ei*, și nu vești?
 Chinuim sufletul nostru, și nu pricepi?
 Éca! în ziua postirei vîstre aflați plăcere,
 Și faceți toate afacerile vîstre.
- 4 Écă! postiți spre certare și sfadă,
 Pentru a bate cu pumnul nelegiurii;
 Nu postiți cum *se cuvine* în *acésta* și,
 Ca se se audă sus vocea vîstră.
- 5 Acesta este ore postul pre care 'l-am ales eu!
 Se'st chinuésă omul sufletul o și!
 Se'st plece capul ca papură,
 Și se'st subașterne sac și cenușă!
 Post vei numi *acésta*, și ziua priimită lui Iehova!
- 6 Nu *este* acesta postul, pre care eu 'l am ales?
 Se deslegi legăturile nelegiurii, Se desfaci grelele sarcini,
 Și se lași liberî pre cei apăsai, Și se sfărămî ver ce jug?
- 7 Ore nu *este* se împarți pânea ta la cel flămînd?
 Și se duci în casa *ta* pre cei fără adepstire săraci?
 Cînd vești pre cel gol se'l îmbraci,
 Și se nu te ascunzi de propria ta carne?
- 8 Atunci lumina ta va resări ca zoriile,
 Și sănătatea ta iute va cresce,
 Și fericirea ta va merge înaintea ta,
 Și gloria lui Iehova va fi cea din urma ta gardă.
- 9 Atunci vei chiăma, și Iehova va răspunde,
 Vei striga și el va dice: Éca! eu.
 Dacă vei depărta din mijlocul tîu jugul,
 Arătarea degetului și vorbirea nelegiurii,
- 10 Și vei întinde sufletul tîu cîtră cel flămînd,
 Și vei sătura sufletul intristat;
 Atunci lumina ta va resări în întuneric,
 Și întunericul tîu va fi ca mîdiă-și;
- 11 Și Iehova te va conduce pururea,
 Și va sătura sufletul tîu în secetă, Și va întări ócele tale,

Și vei fi ca o grădină adăpată, și ca un sorginte de apă,
Apele căruia nu lipsesc.

Și cei de la tine vor reedifica ruinările cele vechi; 12

Vei rădica temeliele multor generațiuni;

Și te vei numi: Reparatorul stricăturilor,

Restauratorul căilor pentru locuire.

De retragi piciorul tău de la Sabbat, 13

De a face plăcerea ta în sânta mea ți,

Și numesci Sabbatul desfătare. Sântă *đioa*, onorată a lui Iehova,

Și o onori, neurinând propriile tale căi,

Nici aflând a ta plăcere, Nici balbiând balbiările *tale* :

Atunci te vei desfăta în Iehova, 14

Și eu te voi face se te sui pre înălțimile pământului,

Și te voi face se guști moscenirea tatălui tău, Iacob ;

Căci gura lui Iehova o auză cuvântat.

CAPUL LIX.

Pecatele Iudeilor se pedepsesc. Mântuitoarele promis.

Éca! mâna lui Iehova nu s'a scurtat, în cât se nu pôtă mântui; 1
Nici urechia lui nu s'a îngreuiat, în cât se nu pôtă auzi;

Ci inicitățile vóstre auz pus despărțit 2

Între voi și între Dumnezeuul vostru ;

Și pecatele vóstre auz ascuns fația lui de la voi, ca se nu auză.

Căci mânil vóstre sunt pângărite cu sânge, 3

Și degetele vóstre cu inicitate ;

Buzele vóstre vorbesc minciuni; Limba voastră spune inicitate.

Nimeni nu strigă după dreptatea, nimeni nu se judică într'adevăr, 4

Se încred în vanitate, și vorbesc minciuni ;

Concep reutate și nasc nefericire.

Oue de basilisc clocesc, Și pânză de păiajan țes ei; 5

Cine mănă din ouele lor móre,

Și de se calcă vre unul, ese din el viperă.

Țeseturile lor nu sânt bune de vestminte, 6

Nici se vor investmēta din lucrările lor ;

Lucrările lor sânt lucrări de inicitate,

Și fapta violenței este în mânele lor.

Picioarele lor alérgă spre réu, 7

Și se silesc a vërsa sânge inocent ;

Cugetările lor sânt cugetări de inicitate,

Ruinare și distrugere este în căile lor.

Calea păcei n'o cunosc ei, Și nu este drept în pași lor, 8

Și sucesc cărările lor ;

Ver cine âmbă într'ênsele nu va cunósce pace.

- 9 Pentru aceea mântuirea este departe de noi,
 Și fericirea nu ne ajunge; Speră'n lumina, dară éca întuneric!
 Lucire, *dară* âmbălăm în obscuritate.
- 10 Pipăim didul ca orbi, Și pipăim ca cei ce n'au ochi;
 În améđă ne împedicăm ca în nópte;
Sântem între întunecime ca morți.
- 11 Toți mugim ca urși, Și ne văităm ca turturele;
 Fericire asceptăm, dară nu *este*;
 Mântuirea, *dară* este departe de noi.
- 12 Căci fără de legile noastre s'au îmмуlțit înaintea ta,
 Și pecatele noastre martori în contra noastră;
 Căci *sunt* cu noi fără de legile noastre,
 Și inicitățile noastre noi le cunoșcem.
- 13 Pecătuirăm și mințirăm către Iehova,
 Și ne depărtarăm din dosul Dumneđeului nostru;
 Cuvéntarăm apăsare și abatere;
 Conceptarăm și escugetarăm în ánimă cuvinte de minciună.
- 14 Și tot dreptul s'au întornat înapoi, Și dreptatea stă departe;
 Căci adevérul aú căđut în cale, Și ecitatea nu póte se încapă.
- 15 Da, lipsesce adevérul,
 Și cel ce se lepădă din réu se ține de turbat.
 Și aú vėđut Iehova, Și nu'i aú plăcut, că *nu era* drept,
- 16 Și aú vėđut că nu *este* om, Și s'au mirat că nu *este* mijlocitor;
 Drept aceea aú trebuit se 'lajute pre dénsul brațiul lui,
 Și dreptatea lui, ea 'l aú susținut.
- 17 Și s'au îmbrăcat cu dreptate ca cu un scut,
 Și'iși aú pus pre cap coiful mântuiréi,
 Și aú îmbracat ca vestmēt vestmintele resbunăréi,
 Și ca într'o mantă s'au înfășurat în zel.
- 18 După faptele lor, áșia va resplăti:
 Urgie adversarilor sei, resplătire inimicilor sei,
 La țerri în departare va face resplătire.
- 19 Ast-feliú se vor teme de numele lui Iehova de la apus,
 Și de gloria lui de la resăritul sórelui;
 Când inimicul va supra-veni ca un fluviú,
 Spiritul lui Iehova va 'nălța un stindard înaintea lui.
- 20 Și mântuitorul va veni în Zion, [lor, dice Iehova.
 Și către acei din ai lui Iacob ce se vor converti din fără de legile
- 21 Cât pentru mine acesta *este* alianța mea cu dênșii, dice Iehova:
 Spiritul meú cel de asupra ta,
 Și cuvintele mele, care am pus în gura ta,
 Nu se vor depărta din gura ta, Nicí din gura seminței tale,
 Nicí din gura seminței seminței tale, dice Iehova,
 De acum și până în etern.

CAPUL LX.

Gloria viitoră a Zionului.

- Scolă-te! luminează! căci lumina ta a venit, 1
 Și gloria lui Iehova a răsarit asupra ta.
- Căci eca! întuneric va acoperi pământul, 2
 Și negura pre națiunile; Dară asupra ta va răsa Iehova,
 Și gloria lui se va arăta supra ta.
 Și națiunile vor veni la lumina ta, 3
 Și regii la strălucirea ta cea resăritorie.
- Rădica împrejur ochii tăi și vezi: 4
 Toți acestia se adună, vin la tine; Fiii tăi vin de departe,
 Și ficele tale se poartă în brație.
 Atunci vei vedea și te vei bucura, 5
 Și anima ta se va spăimânta și se va lărgi;
 Pentru că plinitatea mării se va întorna spre tine,
 Averile națiunilor vor veni spre tine.
 Multime de cămile te vor acoperi, 6
 Dromaderile lui Madian și a le lui Efa,
 Toți cei de la Seba vor veni; Aur și tămâia vor aduce,
 Și vor anunția laudele lui Iehova.
 Tote oile lui Kedar se vor aduna la tine; 7
 Berbecii lui Nebaoth vor fi pentru trebuința ta;
 Se vor sui pre altariul meu bucuroși,
 Și eu voi glorifica casa gloriei mele.
- Care sunt cei ce sboră ca nuori, 8
 Și ca columbe în ferestrele lor?
 Da, țerri depărtate me vor ascepta, 9
 Și mai întâiu navele din Tarșiș,
 Ca se aducă de departe pre fiii tăi,
 Argintul lor și aurul lor cu densi,
 Pentru numele lui Iehova, Dumnezeuul tău,
 Și pentru Sântul lui Israel; căci te glorifică.
 Și fiii celor străini vor reedifica zidurile tale, 10
 Și regii lor te vor servi; Căci în urgia mea te am lovit;
 Dară în mila mea me voi îndura de tine.
 Și porțile tale vor fi tot d'auna deschise; 11
 Nu se vor închide ziua și noaptea,
 Ca se ducă la tine averile națiunilor, Și ca captivi pre regii lor.
 Căci națiunea și regatul, Care nu va voi a te servi, vor peri; 12
 Da, națiunile acelea de tot se vor estirpi.
- Gloria Libanului va veni la tine, 13
 Cipresa, pinul și bradul împreună,
 Spre a împodobi locul Sanctuarului meu;
 Și voi glorifica locul picioarelor mele,

- 14 Și fiit celor ce te au strimtorat vor veni închinându-se ție,
 Și toți cei ce te au desprețuit se vor arunca la picioarelor tale;
 Și te vor numi: Cetatea lui Iehova, Zion Sântului lui Israel.
- 15 Și în loc ce fuși părăsită și urtă,
 În cât nimeni nu trecea prin mijlocul tău,
 Te voi face gloria eternă, Bucurie ale generațiunilor viitoare.
- 16 Și vei suga laptele națiunilor, Da, vei suga țitele regilor,
 Și vei cunoște că eu, Iehova, *sum* Mântuitorul tău,
 Și Rescumpărătorul tău, cel puteric al lui Iacob.
- 17 În loc de aramă voi aduce aur,
 Și în loc de fer voi aduce argint, Și în loc de lemn aramă,
 Și în loc de petre fer; Și voi face pace pre deregătorii tăi,
 Și dreptate pre judecătorii tăi.
- 18 Nu se va mai auzi violența în pământul tău,
 Ruinare și destrugere în confiniile tale;
 Ci vei numi zidurile tale: Mântuire, Și porțile tale: Laudă.
- 19 Nu va mai fi în tine sôrele lumina ăilei,
 Nici luna prin lucirea ei nu te va lumina;
 Ci Iehova va fi ție lumină eternă. Și Dumneșeul tău gloria ta.
- 20 Sôrele tău nu va mai apune, Nici nu se va mai retrage luna ta;
 Căci Iehova va fi eterna ta lumină,
 Și ăilele jălei tale se vor fi finit.
- 21 Și populusul tău vor fi toți drepti,
 Vor mosceni pământul în etern, Ramura sădirei mele,
 Lucrul mânilor mele, ca se me glorific.
- 22 Cel mic va deveni una mie, Și pușinul, popul tare;
 Eu Iehova voi grăbi acesta în timpul scû.

CAPUL LXI.

Oficiul de învățământ al Unsului lui Dumneșeul. Bucuria Zionului.

- 1 Spiritul lui Iehova, Domnul, *este* asupra mea,
 Fîind că Iehova m'aun,
 Spre a anunția mântuire celor sermanî;
 M'aun trâmîs spre a tîmădui pre cei sdrobiți la ânima;
 Spre a anunția libertate la cei captivi,
 Și deschiderea închisôrei celor legați;
- 2 Spre a anunția anul îndurării lui Iehova,
 Și ăioa resbunării Dumneșeului nostru;
 Spre a mîngaia pre toți care jălesc;
- 3 Spre a pune la cei ce jălesc în Zion,
 Spre a li da lor podôbă în loc de cenușe,
 Oleu de bucurie în loc de jăle,
 Vestmîent de laudă în loc de spirit intristat;

Ca se se numescă: Arbori ai dreptăței,
Sădire a lui Iehova, ca se se glorifice.

Și vor reedifica ruinările cele vechi; 4
Vor rădica desolațiunile de dinainte;

Și vor reînnoi cetățile devastate,
Cele ruinate de multe generațiuni.

Și străini vor sta și vor pășuna turmele vóstre, 5

Și fii străinilor vor fi plugarii vostri, și vierii vostri;

Voi ánse ve veți numi: Preuți ai lui Iehova, 6

Servii Dumneđeului nostru ve vor díce;

Veți mânca bunurile națiunilor, Și în gloria lor ve veți fáli. 7

În locul rușinei vóstre veți avé îndoite;

Și în locul confundărei se vor veseli în moscenirea lor;

Deci în pământul lor vor mosceni îndoit,

Eternă bucurie vor avé. 8

Căci eú Iehova iubesc dreptul, Uresc răpirea și inicitatea;

Și li voiú da plata lor în credință,

Și voiú încheia cu dênșii o alianță eternă.

Și semința lor va fi renumită între națiuni, 9

Și posteritatea lor între populi, Toți vedându-í vor cunósce,

Că sânt semința, pre care Iehova aú bine-cuvéntat-o. 10

Me bucur în Iehova,

Sufletul meú este vesel în Dumneđeul meú;

Căci m'aú îmbracat cu vestmântul mántuirii,

M'aú învălit cu manta fericirii,

Ca pre un mire ce pune ornamentul,

Și ca o mirésă ce se ornéză cu juvaerii ei.

Căci precum pământul resare vlăstarul seú, 11

Și precum grădina scóte din sine seminăturile sale,

Așa Iehova, Domnul, va face fericirea și lauda

Se resară înaintea tuturor națiunilor.

CAPUL LXII.

Gloria și bine-cuvântarea Zionului.

Pentru Zion nu voiú tăcé, 1

Și pentru Ierusalim nu me voiú linisci;

Până când fericirea lui, va eși ca lucire,

Și mántuirea lui ca o făclie arđindă.

Și vor vedé națiunile fericirea ta, Și toți regii gloria ta; 2

Ș te veți numi cu nume nou,

Pre care 'l va numi gura lui Iehova.

Și veți fi cunună gloriósă în mâna lui Iehova, 3

Și diademă regală în palma Dumneđeului teú.

Nu te veți mai numi: Părăsită; 4

- Nici pământul tău nu se va mai numi : Deșert;
 Ci te vei numi : Hefziba (plăcerea mea este într'ânsul);
 Și țerra ta : Beula (măritată);
 Căci Iehova are plăcere în tine, și țerra ta va fi măritată.
- 5 Căci *precum* tinerul se însoră cu virgină,
 Așa fiul tei se vor însura cu tine;
 Și *precum* mirele se bucură de mirăsă,
 Așa Dumnezeuul tău se va bucura de tine.
- 6 Pre zidurile tale, Ierusalime, am așezat păditori,
 Căci nici odată nu vor tăce, nici ziua nici noaptea;
 Căci învocați pre Iehova, nu ve odihniți,
- 7 Și nu 'l dați repaos,
 Până când va stabili și va face Ierusalim laudă pre pământ.
- 8 Iehova a jurat pre dreapta sa, și pre brațul lui cel puternic:
 Nu voi mai da graul tău Nutriment la inimicii tei;
 Nici fiul străinului nu vor mai be vinul tău,
 Pentru care te ai ostenit.
- 9 Ci cei ce 'l au adunat 'l vor mânca, Și vor lauda pre Iehova;
 Și culegătorii de vii 'l vor be În curțile mele cele sante.
- 10 Treceți, treceți prin porți;
 Pregătiți drumul popului; Înălțați, înălțați calea;
 Scoteți afară petrele; Înălțați un stindard populiilor.
- 11 Eca! Iehova a anunțat până la marginile pământului:
 Spuneți fiicei Zionului: Eca! mântuirea ta vine;
 Eca! plata lui este cu dânsul, și respălătirea lui 'nainte a lui.
- 12 Și 'l vor numi : Sântul pop, Cel rescumerați de la Iehova;
 Și tu te vei numi : Căutată, Cetatea nepărăsită.

CAPUL LXIII.

*Resbunarea mântuitorului asupra lui Edom. În mânia 'și amintesc de îndurare.
 Kuga pentru Zion.*

- 1 Cine este acesta, ce vine din Edom?
 Cu vestimente roșii din Bozra?
 Acesta glorios în investmântarea sa,
 Amblând în mărirea puterii sale?
 „Eu cel ce cuvântez în dreptate,
 „Cel puternic spre a mântui“.
- 2 Pentru ce este roșie investmântarea ta,
 Și vestimentele tale sânt asemenea calcătorului în lin?
- 3 „Am călcat singur în lin, Și nimeni din pop nu era cu mine;
 „Și 'l am strivit în mânia mea, Și 'l am călcat în furia mea;
 „Sângele lor a stropit pre vestimentele mele,
 „Și am mângit totă investmântarea mea.
- 4 „Căci ziua resbunării era în ânima mea,

- „Și aũ sosit anul celor rescumpărați ai mei.
 „Și m'am uitat imprejur, și nu *era* ajutătoriu ; 5
 „Și m'am mirat că nu *era* cel ce susține ;
 „Deci brațul meu propriu aũ lucrat mântuire pentru mine,
 „Și urgia mea, acesta m'aũ susținut.
 „Și am călcat populi în mânia mea, 6
 „Și 'i am îmbătat cu urgia mea,
 „Și am vërsat la pământ sângele lor“.
 Voiũ se amintesc îndurările lui Iehova, 7
 Laudele lui Iehova, Dupre toate câte ne-aũ arëtat Iehova,
 Și bunătatea cea mare câtră casa lui Israel,
 Care aũ arëtat-o lor după îndurarea sa, Și după multa sa milă.
 Căci aũ ȑis: Într'adevër populus meu *sunt* acestia, 8
 Fiil, *carî* nu vor minȑi; Ast-feliũ li era lor Mântuitorul.
 La totã strîntorarea lor se strîntorã el, 9
 Și ângerul feȑiei lui 'I aũ mântuit,
 Întru iubirea sa și mila sa 'I aũ rescumpërat el,
 Și 'i aũ rădicat și 'i aũ purtat în toate ȑilele din vechime.
 Ei ânse furã abătători, și superară pre sântul lui Spirit, 10
 Atunci li s'aũ prefăcut lor într'un inamic,
 Și aũ luptat singur contra lor. [și de populus seũ,
 Atunci 'și aũ adus aminte de ȑilele din vechime, de Moise, 11
 Cum i aũ scos din mare, Cu păstorul turmei sale,
 Cum aũ pus pre sântul seũ Spirit in mijlocul lor ; 12
 Conducëndu-'i la drëpta lui Moise prin gloriosul seũ braȑiũ,
 Despicând apele înaintea lor, Pentru ca se'și facã nume etern;
 Conducëndu-'i prin adâncimi, 13
 Ca un cal prin șes, fără se se împedice.
 Ca pre o vită *care* descinde în vale, 14
 Spiritul lui Iehova 'i aũ odihnit ; Așia ai condus pre populus tëũ,
 Ca se'ți faci nume glorios.
 Caută din cer, Și veȑi din locuința ta cea sântă și gloriôsă : 15
 Unde *este* zelul tëũ și puterea ta, Mila ta și îndurarea ta ?
 Opritu-s'aũ pentru mine ?
 In adevër tu *esci* părintele nostru ; 16
 Chiar dacă nu ne scie Abraam, Și Israel nu ne cunôsce ;
 Tu, Iehova, *esci* părintele nostru, rescumpëratul nostru,
 Din eternitate *este* numele tëũ.
 Pentru ce, Iehova, ne ai lăsat se ne rătăcim din căile tale ? 17
 Și s'aũ învertoșat ânima năstră așia în cât se nu ne temem de tine ?
 Întörnă-te pentru serviil tei, Seminȑiile moscenirei tale.
 Numai puȑin timp aũ posedat-o populus tëũ cel sânt, 18
 Adversarii nostri aũ călcat Sanctuariul tëũ ;
 Am devenit *ca* aceia asupra căroră n'ai domnit nici odată, 19
 Nici se numiaũ după numele tëũ.

CAPUL LXIV.

Laudă pentru miracolele divine. Ruga pentru mântuire.

- 1 **A**h! se fi despicat tu ceriurile, se te fi coborît,
Ca se se topescă munții 'nainte ta!—
- 2 Ca foc ardând vârstări, Ca foc făcând a clocoi apa—
Ca se faci numele tău cunoscut la adversarii tăi,
Ca se se spăimînteze națiunile înaintea ta.
- 3 Când ai făcut lucruri teribile, *carî* nu le asceptam,
Te ai coborît și munții s'au topit înaintea ta.
- 4 Căci din începutul lumei nu au audît,
Nici au priceput prin urechie,
Nici ochiul n'au vădut Dumne-deu afară de tine,
Care se fi făcut *aseminea* la cei ce speră într'ênsul.
- 5 De ai afla pre unii carîi bucurându-se fac drept,
Carîi și aduc aminte de tine în căile tale;
Eca! de te-ai mânia, pentru că noi pecătuim;
Printr'ênsii pentru tot-de-auna ne-am mântui.
- 6 Toți ânse ne făcurăm ca *un lucru* necurat:
Și totă dreptatea noastră ca vestmînt îngălit;
Pentru acêsta vestejirăm toți ca frunđa,
Și inicitățile noastre ne răpiau ca vîntul.
- 7 Și nu era cine se invóce numele tău,
Cel ce se scolă ca se s'apuce de tine;
Căci 'ți-ai ascuns fația ta de la noi,
Și ai făcut se perim din cauza inicităților noastre.
- 8 Dară acum, Iehova, tu *esci* părintele nostru;
Noi *sîntem* lutul, și tu olariul nostru;
Și toți *sîntem* lucrul mânelor tale.
- 9 Nu te mânia tare, Iehova,
Nici nu ține a minte tot d'auna inicitatea;
Eca! uită-te, noi popul al tău *sîntem* toți.
- 10 Sănteale tale cetăți au devenit deșerte,
Zion este deșert, Ierusalim desolațiune.
- 11 Sânta și frumoșa noastră casă, În care părinții noștri te laudă
S'au ars în foc, Și toate cele plăcute ale noastre s'au devastat.
- 12 Reține-te-vei ore, Iehova, pentru acêstea?
Tăce-vei și ne vei strimtora atîta?

CAPUL LXV.

Chiămarea populilor. Iudeii mustrăși pentru pecatele lor. O remășiță va scăpa. Noul Ierusalim.

- 1 **E**ram căutat de cei ce nu întrebă *de mine*;
Eram aflat de cei ce nu me călară;

Am ȋis : Éca ! éca-me !

Cătră o națiune, *care* nu se numia dupre numele meu.

Am întins mânele mele totă ziua Cătră un popul abătător, 2

Care âmbăla într'o cale *care* nu este bună, În urma cugetărilor lor :

Un popul ce me supără tot d'auna în fația mea ; 3

Care sacrifică în grădini, Și tămâiează pre cărămiȋi ;

Care șede în morminte, Și noptéză în pesceri, 4

Măncând carne de rămător,

Și în vasele sale are zémă de animale spurcate ;

Cari ȋic : retrage-te, se nu me atingi ; 5

Căci sum mai sânt decât tine.

Acești *sânt* fum în nările mele, Foc ce arde totă ziua.

Éca ! înscris *este* 'naintea mea, Nu voiü tăcé, ci voiü resplăti, 6

Da, li voiü resplăti în sinul lor

Inicităȋile vóstre și inicităȋile părinȋilor vostri împreună, grăesce Iehova ; 7

Cari au tămătat pre munȋ, Și m'au desonorat pre colnici ;

Pentru aceea voiü resplăti în sinurile lor fapta lor cea de la început.

Așia grăesce Iehova : Precum *când* se găsește must în strugure, 8

Și *unul* ȋice : Nu'l strica, căci *este* bine-cuvântare în el :

Așia voiü face pentru serviî mei, ca se nu'l destrug pre toȋi.

Și voiü scóte o semință din Iacob, 9

Și un moscenitor al munȋlor mei din Iuda ;

Și aleșî mei vor mosceni acesta, Și serviî mei vor locui acolo.

Și Șaron va fi stîna turmelor, 10

Și valea lui Achor jăcere pentru oi,

Pentru populusul meu, care me caută.

Pre voi ânse, cari părăsiȋi pre Iehova, 11

Cari uitaȋi sântul meu munte, Cari preparaȋi masă lui Gad,

Și cari faceȋi libaȋiune lui Meni ;

Ve voiü numera pentru sabiă, Și toȋi ve veȋi pleca spre junghiare ; 12

Pentru că chiămam, și nu respundeȋi ;

Cuvântam și nu audiaȋi ; Ci făceaȋi réul în ochiî mei,

Și alegeȋi *aceea* de care nu-am plăcere.

Deci așia grăesce Iehova Domnul ; 13

Eca ! serviî mei vor mânca — dară voi veȋi fi flămânȋi ;

Eca ! serviî mei vor bé — dară voi veȋi înseta ;

Eca ! serviî mei se vor bucura — voi ânse ve veȋi rușina.

Éca ! serviî mei vor jubila de vesclia ânimei — 14

Voi ânse veȋi striga în durere de ânimă,

Și veȋi urla de sdrobirea spiritului.

Și veȋi lăsa numele vostru la aleșî mei drept blăstem ; 15

Căci Iehova, Domnul, te va omori,

Și cu alt nume va numi pre serviî sei :

Ca cine se bine-cuvântă pre sine în țerră se se bine-cuvănte la Dum- 16

[nodeul adevărat ;

- Și cine se jură în țerră se se jure pro Dumnezeu adevărat;
 Pentru că cele de mai 'nainte strimtorări s'au uîtat,
 Și pentru că s'au ascuns de la ochii mei.
- 17 Căci, éca! crez ceriuri nuoe și un pămînt nuou ;
 Și nu se vor aminti cele de mai 'nainte ;
 Nici nu vor veni în minte.
- 18 Ci ve veți bucura și ve veți veseli în etern
Despre ceea ce eu crez ; Căci, éca! eu fac Ierusalimul spre bucurie,
 Și pre populusul lui spre desfătare ;
- 19 Și me voiî bucura de Ierusalim, Și me voiî veseli de populusul meu,
 Și nu se va mai auzi în el vóce de plângere,
 Nici vóce de lamentațiune.
- 20 Nu va mai fi acolo prune de puține zile,
 Nici un bătrîn, care n'au împlinit zilele lui ;
 Căci ca un copil va muri cel de una sută de ani,
 Și cel *ce móre* de una sută de ani va fi blăstemat ca un păcătos.
- 21 Și vor edifica case, și vor locui *în ele*,
 Și vor sădi vii, și vor mănca fructul lor.
- 22 Nu vor zidi ei și altul se locuască,
 Nu vor sădi ei și altul se mănânce ;
 Căci zilele populusului meu *vor fi* ca zilele arborului,
 Și aleși mei vor gusta mult timp lucrul mînelor lor.
- 23 Nu vor munci în deșert, Nici nu vor nasce spre spaîmă ;
 Căci *sînt* semința celor bine-cuvîntați ai lui Iehova,
 Și posteritatea lor cu ei.
- 24 Și va fi până a nu chiâma ei, cu voiî respunde,
 Și pre când ei vorbesc *încă*, voiî auzi.
- 25 Lupul și mielul vor pasce împreună ;
 Și leul va mănca paie ca boul ; Și pânea șerpelui *va fi* pulbere ;
 În tot Sântul meu munte nu vor dauna nici strica, Grăesce Iehova.

CAPUL LXVI.

Dumnezeu vroesce a fi servit cu sinceritate. Restabilirea Zionului. Pedepșa impiilor.

- 1 **A**șia grăesce Iehova : Ceriul *este* tronul meu,
 Și pămîntul scaunul piciórilor mele ;
 Care *este* casa, ce veți edifica pentru mine ?
 Și care *este* locul repausului meu ?
- 2 Ia, mîna mea au făcut tóte acestea,
 Că tóte acestea erau, grăesce Iehova ; Și la acésta me uit,
 La cel serman și la cel sdrobotit la spirit, Care tremură de cuvîntul meu.
- 3 *Dar* cel ce înjunghia un bou *este* ca cel ce ucide un om ;
 Cel ce sacrifică un miel *ca* cel ce taia gîtul cânelui ;
 Cel ce oferă oblațiune *ca* și cel ce ofere sînge de rămător ;

Cel ce arde tămăia ca cel ce bine-cuvînteză pre un idol,

Precum ei aleseră căile lor,
 Și sufletul lor se bucură de abominațiunile lor,
 Asta lehū cū voiū alege nefericirea lor, 4
 Și voiū aduce asupra lor toate acele de cari se tem;
 Pentru că chiamam, și nimeni nu răspundea;
 Cuvîntam, și nu aușiau; Ci făceau reul în ochii mei,
 Și alegeau ceea de care n'aveam plăcere.

Ascultați cuvîntul lui Iehova, 5
 Voi cei ce tremurați de cuvîntul lui; Frații voștri, cari ve uresc,
 Și ve lepădă pentru numele meu, au dis: Glorifice-se Iehova;
 El anse se va areta spre bucuria voastră, dară aceia se vor rușina.
 Voece de vuet din cetate, Voece din templu, 6
 Voece lui Iehova, care respătesce inimicilor sei.

Mai înainte de a suferi dureri de facere, au făcut; 7
 Până a nu'i veni durerile, s'au ușurat de un copil.
 Cine au audit asemenea lucru? cine au vădut asemenea lucruri? 8
 Pote o țerră avé dureri de facere într'o zi?
 Sêu o națiune a se nasce d'odată?

Căci Zion în dată ce avea durerea de facere au născut pre fiil sei, 9
 Se deschid ore mitra și se nu fac ca se se nască?
 Se fac se se nască, și se închid ore mitra? grăesce Dumnezeuul tēu.

Bucurați-ve cu Ierusalim, 10
 Și veseliți-ve cu dēnsul, toți cei ce 'l iubiți;
 Bucurați-ve cu bucurie cu dēnsul, Toți ce jălesc pentru dēnsul;
 Ca se sugeți, și se ve săturați din țitele mângăerilor lui; 11
 Ca se sugeți, și se ve desfățați în abundenția gloriei lui.

Căci așa grăesco Iehova: 12

Éca! într'ensu voiū aduce pacea ca pre un fluviū,
 Și avuția națiunilor ca pre un torent denundătoriu;
 Atunci veți suge, Veți fi portați pre brație,
 Și veți fi desmerdați pre genunche.

Ca un copil, pre care'l consoléză mama sa, 13
 Așa ve voiū consola, Da, ve veți consola în Ierusalim.

Și veți vedé, și ânimia voastră se va bucura, 14
 Și ôsele vóstre vor înflori ca iérba;
 Și mâna lui Iehova se va cunosce la serviil lui,
 Dară mânia lui la inimicil lui.

Căci éca! Iehova vine cu foc, Și cu carele lui ca un vârtejju, 15
 Ca se verse urgia sa cu vâpaia, Și musturarea sa cu flacără de foc;
 Căci cu focul și cu sabia lui Va judica Iehova ver ce carne; 16
 Și cei uciși de Iehova vor fi mulți.

Cei ce se consacră și se curățe în grădini 17
 După un arbore în meștloc,
 Măncând carne de rămător, și scârbele și șoricil,

- Vor peri împreună, grăesce Iehova.
- 18 Căci eu *sciu* faptele lor și cugrtele lor,
Și va veni *timpul* când voiû aduna tôte națiunile și limbele;
Și vor veni și vor vedé gloria mea.
- 19 Și voiû pune semn între dênșii;
Și pre cei scăpați dintr'ênșii 'i voiû trâmite la națiuni,
La Tarșis, Pul și Lud cari tind arcul,
La Tubal și Javan, la insulele depărtate,
Cari nu auđiră faima mea, Nici nu vêdură gloria mea;
Și vor anunția gloria mea între națiuni.
- 20 Și vor aduce pre toți frații vostri din tôte națiunile
Ca ofrande la Iehova, Pre cai, în care și pre lectice,
Și pre călîri și pre dromedari
La sântul meu munte, Ierusalim, grăesce Iehova,
Precum fiit lui Israel aduc ofrande
În vas curat câtră casa lui Iehova.
- 21 Și dintr'acestia voiû lua *Ca se fiă* preuți și Leviți, grăesce Iehova.
- 22 Căci precum ceriurile cele nooe și nuoul pământ,
Pre care le voiû face, Staû 'naintea mea, grăesce Iehova,
Așia va rămăné seminția vóstră și numele vostru.
- 23 Și se va întempla de la o lună nuoă până la cea-l-altă,
Și de la un Sabbat până la cel-l-alt,
Va veni ver ce carne se se închine înaintea mea, Grăesce Iehova.
- 24 Și vor cși și vor vedé cadavrele ómenilor,
Cari au nelegiuit contra mea; Căci vermele lor nu va muri,
Nici focul lor nu se va stinge, Și vor fi ură la tótă carnea.
-

CARTEA LUI IEREMIA.

CAPUL I.

Chiămarea lui Ieremia.

Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul dintre preu- 1
ții cari erau în Anathoth în pământul lui Beniamin :
Cătră care veni cuvântul lui Iehova în zilele lui Iosia, fiul lui 2
Amon, regele lui Iuda, în anul al trei-spre-decelea al regiei lui.
Asemine veni și în zilele lui Iehoiakim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, 3
până la finele anului al un-spre-decelea al lui Zedekia, fiul lui
Iosia, regele lui Iuda, *adecă*, până la transportarea Ierusalimului
în luna a cincea.

Atunci cuvântul lui Iehova veni cătră mine, dicend : 4
„Mai 'nainte de a te forma în pântec eu te-am cunoscut ; 5
„Și mai 'nainte de a eși tu din matcă eu te-am sacrat,
„Și te-am instalat profet pentru populi.“

Atunci am respuns ; „O Iehova, Dumneșule ! Eca ! eu nu sciū 6
se vorbesc ; fiind că *sum* copil.“ Iehova anse mi-aū dis : Nu 7
grăesce : „*Sum* copil ; fiind că tu vei merge cătră toți acei la cari te
voui trāmite, și li vei vorbi lor tōte acelea ce'ți voui ordona. Nu 8
te teme de feșele lor, grăesce Iehova, fiind că eu *sum* cu tine spre
a te elibera.“ Și aū întins Iehova mâna sa și atinse gura mea ; și 9
apoi Iehova mi-aū dis : „Eca ! am pus cuvintele mele în gura ta.

„Veđi ! eu astăđi te-am instalat preste națiuni, 10
„Și preste regate, Spre a desrādicina și spre a sfārāma,
„Spre a destruge și spre a ruina, Spre a edifica și spre a planta.“

Cuvântul lui Iehova veni erāși cătră mine, dicend : „Ce veđi, 11
Ieremia ?“ Și am respuns : „Vēd un toiēg de migdal.“ Și 'mi-aū 12
dis Iehova : „Bine ai vēđut ; pentru că me voui sili ca se înpli-
nesc cuvântul meu.“ Și veni cuvântul lui Iehova cătră mine a 13
duoa orā, dicend : „Ce veđi ?“ și am respuns : „Vēd un casan fer-
bēnd, și fația lui *este întōrsă* spre nord.“

Și Iehova grāi cătră mine : 14

„De la nord se va vērșa rēul Preste toți locuitori țerrei.
„Cāci eca ! eu voui chiāma tōte familiile regatelor nordului, 15
„Grăesce Iehova, Și vor veni,
„Și va pune fiā-care tronul seū La intrarea porților Ierusalimului,
„Și împrejurul tuturor zidirilor lui, Și a tuturor cetăților lui Iuda.
„Și voui pronunția judicāțile mele asupra lor pentru tōtā reutatea lor, 16
„Fiind că me lāsărā și tāmāiārā đeilor străini,

- „Și se se închinară înaintea lucrurilor mânelor lor.
- 17 „Tu deci cinge-ți cîmpsele tale și scîlă-te,
„Și spune li tóte câte li ordon lor; Nu te teme de dînșii,
„Ca se nu te confund 'naintea lor.
- 18 „Căci écal eú te-am făcut pre tine astădî o cetate fortificată și o
„Și ziduri de aramă contra țerrei întregi, [colónă de fer,
„Contra regilor lui Iuda și contra principilor lui,
„Contra preuților lui, și contra popului țerrei.
- 19 „Și se vor lupta în contra ta. Dară nu te vor învinge;
„Căci eú *sunt* cu tine, grăesce Iehova, spre a te elibera.“

CAPUL II.

Împutările și muștrările făcute Iudeilor.

- 1 **S**i cuvîntul lui Iehova veni cătră mine, dîcînd:
2 **D**u-te și strigă în urechiele Ierusalimului, dîcînd:
Așia grăesce Iehova: 'mî-am adus aminte de tine,
De bunătatea juneții tale, de amórea logodirei tale,
Cînd m'ai urmat pre mine în deșert, Într'un pămînt neseminat.
- 3 Israel *era atunci* sânt lui Iehova,
Premițiile fructelor sale:
Toți acei, ce voiră se'l înghiță, aú fost pedepsiți;
Reul aú venit preste dînșii, Grăesce Iehova!
- 4 Ascultă cuvîntul lui Iehova, casa lui Iacob!
Și tóte familiile casei lui Israel!
- 5 Așia grăesce Iehova: „Ce nedreptate aflară în mine părinții vostri,
„De se depărtară de la mine,
„Și âmblară în urma vanității, și deveniră și ei *ênși* și vani?”
- 6 „Și nu dîseră: Unde *este* Iehova,
„Care ne scóse din pămîntul Egiptului,
„Care ne conduse prin deșert, Printr'o țérră a pustiei și a prăpastiei,
„Printr'o țérră a secetei și a umbrei morții,
„Printr'o țérră, prin care nu trecuse nici un om,
„Și unde nimeni nu locuise?”
- 7 „Și v'am adus într'un pămînt fructifer,
„Ca se mâncați fructele lui și binele lui;
„Ânse după ce ați intrat, ați necurățit pămîntul meu,
„Și ați prefăcut moscenirea mea în abominațiune:
- 8 „Preuții nu dîseră: Unde *este* Iehova?
„Și portătorii legii nu me cunoscură,
„Și păstori se revoltară în contra mea,
„Și profeții profetisară pentru Baal,
„Și âmblară după *lucruri* fără de folos.“
- 9 Pentru acósta voesc a me măi certa cu voi, grăesce Iehova,

- Și cu fiii fiilor voștri voesc a me certa.
 Căci treceți numai în insulele Chittim, și vedeți; 10
 Și trimiteți la Kedar și observați bine,
 Și vedeți dacă se întâmplă ceva asemenea?
 Schimbă vre un popl pre ștei se, cu tôte că acestia nu sânt del? 11
 Populul meu ânse aș schimbat gloria sa cu un lucru fără de folos.
 Spăimântați-ve, ceriuri, de acesta! Și înfricoșați-ve! 12
 Cutremurați-ve forțe! grăesce Iehova.
 Căci poplul meu făcu duoe rele: Me lăsă pre mine, isvorul apei vie, 13
 Și 'și săpa sieși puturi, puturi crepate, Care nu pot conține apă.
 Ôrc este Israel sclav seú fiu de sclav? 14
 Pentru ce deveni prédă?
 Puil de leu aș mugit asupra lui, și 'și-aș rădicat vócea lor, 15
 Și aș făcut pământul lui un deșert;
 Cetățile lui s'aș ars și aș remas fără locuitori.
 Ênșist fiil lui Nof și ai lui Tahapanes 'ți-aș frânt craniul teú. 16
 Nu 'ți-ai făcut tu singur acesta, 17
 Pentru că ai părăsit pre Iehova Dumneđeul teú,
 În timp, când el te conducea pre cale?
 Și acum ce ai a face în calea Egiptului, 18
 Pentru ca se beî din apa Sihorului?
 Aș ce ai a face în calea Assiriei,
 Pentru ca se beî din apa fluviului?
 Reutatea ta are se te pedepsescă, 19
 Și abaterile tale aș se te mustreze;
 Cunósce dar și veđi Cât de reú și amar este,
 Că ai lăsat pre Iehova, Dumneđeul teú,
 Și că nu este frica mea în tine, grăesce Iehova, Dumneđeul oștirilor.
 Fiind că de mult am slărămat jugul teú, 20
 Am rump legăturile tale, și tu ai dis: Nu voiú măî nelegiui.
 Cu tôte acestea pre fiă-care colnice 'nalt,
 Și sub fiă-care arbore verde, Te-ai culcat ca o meretrice.
 Totuși te-am plantat ca pre o viă alésă, 21
 Din semință în totul adevărată;
 Decî cum te-ai prefăcut înaintea mea într'o plantă degenerată a
 Căci dacă te vei spēla cu nitru, [unei vii străine? 22
 Și 'ți vei lua mult sopon,
 Păcatul teú va remăne însemnat înaintea mea,
 Grăesce Iehova Dumneđeú.
 Cum poți dice: Nu m'am necurățit, 23
 N'am urmat pre Baalim? Veđi calea ta în vale,
 Cunósce ce ai făcut;
 Escî un dromedariu ușor, îndreptând calea sa aci și acolo,
 Asină silbatică deprinsă în deșert, 24
 Care în patima sa forcăe după vânt;

- Patima sa aprinsă, cine p^ote se o îndestuleze ?
 Toți cari o caută nu vor osteni ; În luna ei o vor afla.
- 25 Oprește piciorul tău de a *nu* *âmbla* ne'ncălțat,
 Și g^otul tău de la sete : Ânse tu ai dis : „În zadar, nu !
 „Căci am iubit pre străin, Și în urma lor voi^u merge.“
- 26 Precum furul se rușinează când se găsește,
 Așia se va rușina casa lui Israel, Ei, regii lor, principii lor,
 Și preuții lor și profeții lor ;
- 27 Cari dic lemnului : „Tu *esci* părintele meu ;“
 Și petrei : „Tu m'ai născut ;“
 Căci au întors spre mine dosul, și nu fația ;
 În timpul calamității lor ânse dic : Sc^olă-te, și ne mântui pre noi !
- 28 Și unde *sunt* deii tăi, pre cari 'ți-'i ai făcut ?
 Lasă se se sc^ole, dacă pot se te mântuiă în timpul calamității tale ;
 Căci pre căle *sunt* celățiile tale, pre atăția sunt deii tăi, o Iuda.
- 29 Pentru ce ve certați cu mine ?
 Voi toți v'ai revoltat contra mea, grăesce Iehova.
- 30 În zadar am lovit pre fiii vostri ; N'au primit îndreptare ;
 Sabia voastră âu sfâșiat pre profeții vostri, Ca un leu devastator.
- 31 O voi generațiune *presintă* ! considerați cuv^ontul lui Iehova, *care*
 „M'am făcut eu ôre un deșert pentru Israel, [dice :
 „Un pământ de întuneric ?“ Pentru ce dice populu^u meu :
 „Noi s^untem domni, Nu vom mai veni la tine ?“
- 32 P^ote o feci^oră se uite ornamentele sale *s^eu* o mir^osă gătirea sa ?
 Cu t^ote acestea populu^u meu m'â^u uitat de zile fără num^{er}.
- 33 Pentru ce vinezi calea ta, spre a'ți cânta amor ?
 Într'adev^{er} chiar pre cele mai rele le-ai învățat căile tale.
- 34 Și în p^olele tale s'au aflat sânge
 Al sufletelor sermanilor inocenți.
 Nu am aflat ac^osta în locuri ascunse, ci pre t^ote acestea.
- 35 Tu ânse dici : „Fiind că sum inocent,
 „Cu drept cuv^ont mânia lui se va înt^orce de la mine.“
 Éca ! eu me voi^u judica cu tine, Fiind că dici : N'am păcătuit.
- 36 Pentru ce alergi atât de mult, spre a'ți schimba calea ta ?
 Tu te vei rușina de Egipt, Precum te-ai rușinat de Assiria.
- 37 Da ! tu vei eși de aici Cu mânele tale pre capul tău ;
 Fiind că Iehova âu lepădat pre cei în cari te încreși,
 Și nu vei prospera cu d^onsș.

CAPUL III.

Mustările și îndemnările, adresate regatelor lui Iuda și a lui Israel.

- 1 Se dice : Dacă c^one-va demite pre femeia sa,
 Și ea se duce de la d^onsul, și devine *femea* altui bărbat,

Se va întorce acela éráşl la dénşa ?
 Pământul acela nu este óre cu totul necurăţit ?
 Tu ánse ai fornicat cu mulţi iubitori ;
 Dară întorce-te éráşl către mine, grăesce Iehova.
 Rădică ochii tei spre locurile 'nalte, 2
 Şi caută unde nu te-ai necinstit ; Pre cât 'i-ai asceptat pro dénşil,
 Precum Arabul în deşert, Şi ai necurăţit ţerra
 Cu fornicaţiunile tale, şi cu relele tale.
 Pentru acésta s'aú reţinut ploile, Şi nu s'aú dat plóe târdiă ; 3
 Dară tu ai frunte de meretrice, Ai refusat de a te ruşina.
 Nu este óre aşia ? de acum vei striga cătră mine : 4
 „Părintele meu ! Tu esci conducătorul tinereţei mele ?
 „Va ţine óre mânia sa pentru tot-dé-una ? 5
 „O va pădi până în etern ?“
 Éca ! aşia ai vorbit şi tot ai făcut rele, cât ai putut.
 Iehova grăi încă cătră mine în zilele regelui Iosia : 6
 Ai vedut ce aú făcut Israel cel abătător ? S'aú dus pre fiă-
 care colnice 'nalt, şi sub fiă-care arbore verde, şi aú comis acolo
 fornicaţiuni. Şi după ce aú făcut toate acestea, am đis : În- 7
 torce-te cătră mine ; dară nu s'aú întors. Şi acésta aú vedut so-
 ra cea perfidă, Iuda. Şi am vedut, că, de şi am demis pre Isra- 8
 el cel abătător pentru adulteriul seú, şi 'i-am dat carte de des-
 părtenia, Iude, sora sa cea perfidă, totuşi nu s'aú temut, ci s'aú dus
 şi aú comis fornicaţiuni. Şi prin uşurinta fornicaţiunei sale 9
 aú necurăţit ţerra, şi aú comis adulterie cu petrele şi cu lemnele.
 Şi pre lângă toate acestea Iuda, sora sa cea perfidă, nu s'aú întors 10
 cătră mine din totă ânima sa, ci într'un mod miucunos, grăesce Iehova.
 Şi Iehova grăi cătră mine : Israel cel abătător s'aú îndreptat 11
 'naintea mea mai mult de cât Iuda cel perfid. Mergi şi procla- 12
 mă cuvintele acestea spre nord, şi đi :
 Întorce-te, Israele abătător ! grăesce Iehova,
 Şi nu voiú face, ca se cadă mânia mea preste voi,
 Căci sum milos, grăesce Iehova ;
 Şi nu voiú ţine mânia pentru tot-dé-una.
 Numai cunósce'ţi păcatul teú, 13
 Că ai păcătuit în contra lui Iehova, Dumnezeuul teú,
 Şi ai fost risipitor cu drumurile tale cătră străini
 Sub fiă-carearbore verde, Şi nu ai ascultat de vócea mea, grăesce
 Întorceţi-ve, fií abătătorí, Grăesce Iehova ; [Iehova. 14
 Căci eu am dreptul sóciului asupra vóastră,
 Şi ve voiú lua câte unul din cetate şi câte două din familiă,
 Şi ve voiú duce la Zion.
 Şi vi voiú da păstori duple ânina mea, 15
 Carí ve vor pasce cu sciinţă şi cu minte.
 Şi va fi, când ve veţi înmulţi, şi veţi cresce în ţerra, 16

- În zilele acelea, grăescce Iehova
 Nu vor mai dice: Arca alianței lui Iehova;
 Nicî li va veni în gândul lor,
 Nicî 'și vor aduce aminte de dînsa: nicî o vor menționa;
 Nicî nu se va mai face.
- 17 În timpurile acelea vor numi Ierusalimul tronul lui Iehova;
 Și toți populi se vor aduna cătră dînsul, la numele lui Iehova, la
 Și nu vor mai urma durității animei lor celei rele. [Ierusalim,
- 18 În zilele acelea casa lui Iuda va âmbra cu casa lui Israel,
 Și vor veni împreună din pămîntul nordului
 În pămîntul, pre care eû 'lam dat spre moscenire părinților vostri.
- 19 Și eû ăisesem: Cum te voiî pune între fiî mei!
 Și'ti voiî da pămîntul dorit,
 Moscenire, podóbă între podóbele populilor;
 Ânse am gîndit: Tu me vei numi părinte,
 Și nu te vei întórce de la mine.
- 20 În adevér, *precum* o femeie este necredincioasă în contra bărbatului seû,
 Așa aî devenit necredincioși și voi în contra mea,
 Casa lui Israel, grăescce Iehova.
- 21 O vóce se aûdi pre locurile 'nalte,
 Plîngerea și rugăciunea fiilor lui Israel,
 Pentru că suciseră calea lor, Uitaseră pre Iehova, Dumneđeul lor.
- 22 Întórceți-ve, fiî abătători, Și voiî vindeca abaterile vóstre.
 „Éca! noi venim la tine;
 „Pentru că tu *esci* Iehova, Dumneđeul nostru.
- 23 „În adevér, în zadar *se speréază* mîntuire de la 'nălțîni,
 „Și *de la* mulțimea munților;
 „Numai la Iehova, Dumneđeul nostru, *este* mîntuirea lui Israel.
- 24 „Dară *idoli*, rușinea *noastră*, aû consumat din juneța *noastră* căsci-
 „Oile lor și boii lor, [gul părinților nostri:
 „Pre fiî lor și pre ficele lor.
- 25 „În rușinea *noastră* jăceau *âncă*,
 „Și confusiunea *noastră* ne acoperi pre noi:
 „Căci am pecătuit în contra lui Iehova, Dumneđeul nostru,
 „Noi și părinții nostri din juneța *noastră* până în ziua de astăđi,
 „Și n'am ascultat de vócea lui Iehova, Dumneđeul nostru.“

CAPUL IV.

Mustrările și amenințările, adresate Iudeilor.

- 1 Israele! dacă te vei întórce,
 Grăescce Iehova, *dacă* te vei întórce cătră mine;
 Și dacă vei depărta de la fația mea abominațiunile tale,
 Și nu vei retăci,
- 2 Și te vei jura: *Dupre cum Iehova este* viû!

În adevăr, drept și dreptate :

Apoi populi se vor bine-cuvânta într'ensul,

Și se vor lăuda într'ensul.

Căci așa grăesce Iehova

3

Cătră bărbații lui Iuda și ai Ierusalimului :

Arați pământul vostru înțelenit, Și nu seminați printre spini !

Voi bărbați ai lui Iuda și locuitorii ai Ierusalimului,

4

Circumcideți-ve lui Iehova, Și departați prepuțitul animei voștre,

Ca nu cumva se isbucnescă mânia mea, ca un foc,

Și se ardă, și nemine se nu pôtă se o stingă,

Din cauza reutăței faptelor voștre.

Anunțiați *acésta* în Iuda,

5

Și o proclamați în Ierusalim, și vorbiți :

Suflați în trompetă prin țerră; Strigați, adunați-ve și diceți :

Stringeți-ve, și se întrăm în cetățile fortificate.

Înălțați stindardul spre Zion; Fugiți, nu stați;

6

Pentru că aduc réul de la nord, Și o calamitate mare.

Leul s'aû suit din tufărișul seû.

7

Și destructorul națiunilor s'aû pornit;

Aû eșit din locul seû, spre a reduce țerra ta în pustii;

Cetățile tale se vor nimici din lipsa de locuitori.

Pentru *acésta* încingeți-ve cu saci, plângeți și ve văitați,

8

Pentru că mânia cea infocată a lui Iehova nu s'aû întors de la noi.

Și va fi în ziua aceea, grăesco Iehova,

9

Anima regelui și anima principilor se va perde;

Și preuți se vor spăimênta, și profeți se vor uimi.

Atunci am đis: O ! Iehova Dumnezeu!

10

Ai amăgit deci pre acest popul și pre Ierusalimul,

Dicênd : veți avé pace; În ore ce sabia aû ajuns până la suflet.

În timpul acela se va dice populuului *acestuia* și Ierusalimului :

11

Un vânt ardătoriû *sufă de pre* locurile 'nalte ale deșertului

Spre fia populuului meû. nu pentru ca se vânture, nici ca se purifice :

Da, un vânt puteric vine din *locurile* acestea de la mine;

12

Și acum voiû pronunția judicata asupra lor.

Éca ! el se 'nalță ca nuori,

13

Și carele lui ca un vârtejû;

Caîi lui sânt mai iuți de cât vulturî;

Vai de noi ! căci sântem prădați.

Ierusalime ! spélă ânima ta de reutate, Ca se te mântui;

14

Până când vor locui în mijlocul têu cugetările tale cele rele?

Căci o voce anunția de la Dan,

15

Și vestesce nefericire de la muntele Efraim.

Anunțiați *acésta* populilor; éca !

16

Publicați Ierusalimului :

Asediatorii vin dintr'o țerră depărtată,

- Și strigă în contra cetăților lui Iuda.
- 17 S'aû pus în jurul lui ca pădătorii de ogóre,
Pentru că s'aû rescolat contra mea, grăesce Iehova.
- 18 Purtarea ta și faptele tale 'ți-aû causat acésta :
Nefericirea ta așa de amară, care ajunse până în ânima ta.
- 19 Măruntaele mele! măruntaele mele!
Sint durerea în adâncurile ânimei mele;
Ânima mea se turbură în mine; nu pot se tac,
Pentru că ai audît, suflète al meu, Sonul trompetei, alarma resbelului.
- 20 Sfărămare preste sfărămare! se strigă;
Căci tótă țerra este devastată;
De odată corturile mele sînt devastate,
Pavilionéle mele într'un moment.
- 21 Până când voiû vedé stîndardul? Voiû audi sonul trompetei?
- 22 „Pentru că populusul meu *este* fără de minte;
„Nu m'aû cunoscut; *Sînt* fit nerođi, Și n'aû cunoscînță;
„*Sînt* înțelepți într' a face rêul, Se facă ânse binele nu sciû.”
- 23 Me uît pre țerră și éca! *ea este* neformată și deșértă;
Și spre ceriuri, și nu aû lumina lor.
- 24 Vêd munții și éca! tremură, Și toți colnicii se cutremură;
25 Me uît, și éca! nu există nici un om. Și tóte paserile ceriului fug;
26 Me uît, și éca! carmelul *este* deșert,
Și tóte cetățile lui sînt ruinate Din cauza presenței lui Iehova,
Din cauza aprinderii mâinei lui.
- 27 Căci așa grăesce Iehova: Tótă țerra va deveni deșértă;
Ânse nu o voiû nimici.
- 28 Pentru acésta pămêntul jălesce, Și ceriul de de-asupra se întunecă,
Pentru că eu am pronunțiat, am decis,
Și nu'mi va păre rêu, nici me voiû întórce de la acésta.
- 29 Tótă cetatea fuge De vuetul călăreților și al arcașilor;
Merge în tuferișe; Și se cațără pre slînci;
Tótă cetatea *este* lăsată, Și nici un om nu locuesce într'ênsa.
- 30 Și tu devastată! ce vei face? De te vei îmbraca cu purpur,
De te vei orna cu ornamente de aur,
De 'ți vei boi ochii cu dresuri, În zadar te vei orna;
Amoresii *tei* te despre țuesc, caută vieța ta.
- 31 Căci aud o vóce ca a unei femei de facere,
Un suspin, ca acel al ântěiû născătórei, Vócea ficei Zionului;
Suspînă, tîndênd mânele sale: Vaf de mine!
Căci sufletul meu sucumbe ucigătorilor.

CAPUL V.

Corrupțiunea Iudeilor. Amenințări.

1

Cutrieraiți stradele Ierusalimului,
Și uitați-ve, și cunósceți, și căutați în piețele lui,

Dacă pozești afla *aci* un om, Dacă există cel ce face judică, 2
 Cel ce caută adevărul; și 'l voiui ierta.
 Și cu toate că *dic*: *Dupre cum Iehova este* viu! Totuși jură fals. 2
 Iehova! ochii tăi nu *caută* ei spre adevăr? 3
Tu 'i-ai lovit pre ei, — *ânse* ei nu simțiră,
 'I-ai nimicit pre dênșii, — *ânse* refusară de a se corrige;
 Împetritu-s'au fețiile lor mai mult de cât stînca;
 Refusară de a se întorce.
 Atunci am *dis*: Acestia *sînt* numai seraci, sînt nerođi, 4
 Pentru că nu cunosc calea lui Iehova, Judicata Dumneđului lor.
 Me voiui duce cătră cei mari, Și li voiui grăi lor; 5
 Căci acestia cunosc calea lui Iehova, Judicata Dumneđului lor;
 Anse acestia aũ sfărămat cu totul jugul și aũ rump legăturile.
 De aceea un leu din pădure 'i lovesce pre dênșii, 6
 Un lup din deșert 'i nimicesce pre ei,
 Un leopard pândesce la cetățile lor;
 Tot cel ce ese de acolo se sfășia;
 Pentru că s'au îmulțit păcatele lor, Și s'au mărit abaterile lor.
 Cum? se te iert pentru acesta? Fiii tăi m'au lăsat, 7
 Și jură pre *cei ce nu sînt* ștei;
 După ce 'i-am îndestulat pre dênșii, atunci comiseră adulterie,
 Și se adunară în casa meretricel.
 Sînt *ca* nisce căi sătui și cotocioși, 8
 Fiă-care nechesa în urma femeii aprôpelui seũ.
 Se nu pedepsesc pentru acestea, grăesce Iehova? 9
 Și sufletul meũ se nu se resbune contra unei asemenea națiunii?
 Suiți-ve pre ăidurile lui și *le* sfărămați; 10
 Dară se nu le nimiciți cu totul, Smuulgeți curpenii lui;
 Căci nu *sînt* ale lui Iehova.
 Căci casa lui Israel și casa lui Iuda 11
 S'au purtat în contra mea fôrte perfid, grăesce Iehova.
 Se lepădară de Iehova, Și aũ *dis*: „El nu *este*, 12
 „Și nici nu va veni asupra noastră vre un rêu,
 „Nici vom vedé sabia nici fômetea;
 „Și profeții vor deveni vânt, 13
 „Și cuvântul *lui Iehova* nu *este* într'ênșii.“
 Ast feliũ li se va întempla lor ênși'si.
 Pentru acesta așia grăesce Iehova, Dumneđcul oștirilor: 14
 Fiind că voi pronunțiați aceste vorbe,
 Eca! eũ voiui face vorbele mele *se fiă* în gura ta foc,
 Și pre populul acesta *se fiă* lemne, și'l va consuma pre dênșii.
 O! casa lui Israel! grăesce Iehova: 15
 Eca! aduc în contra vóstră un popul din depărtare;
Este popul puteric, *este* popul antic,
 Un popul, a căruia limbă nu cunosol, Nici înțelegi ce vorbesce;

- 16 Tulba lor *este* ca un mormânt deschis, Toți *sunt* croi.
 17 Și vor mânca secerișul tău și pâinea ta,
Pre care iiii tei și înțele tale trebuiau se mănânce;
 Vor mânca oile tale și turmele tale;
 Vor mânca vieile tale și smochinii tei;
 Și vor nimici prin sabie cetățile tale cele fortificate, În care te încreși.
 18 Dară cu toate acestea, grăescă Iehova, în zilele acelea,
 Nu ve vom nimici cu totul.
 19 Și va fi când veți dice:
 Pentru ce ni-ați făcut nouă Iehova, Dumnezeuul nostru, toate acestea?
 Atunci li veți răspunde lor: Precum m'ăți lăsat,
 Și ați servit pre cei străini în țerra voastră:
 Ast ieliu veți servi pre străini întru o țerră, *care nu este a voastră.*
 20 Anunțați acestea casei lui Iacob:
 Și publicați acestea în Iuda, zicând:
 21 O popor nerod și fără de minte! ascultă acum acestea:
 Voi, cari aveți ochi și nu vedeți; Aveți urechi și nu auziți:
 22 De mine nu ve temeți? grăescă Iehova,
 Și nu tremurați 'naintea mea?
 Care am pus de margine a mării nășipul,
 După un ordin perpetuu, preste care nu poate trece,
 Și valurile ei se turbură, anse nu'l prevaluă;
 Și mugi, anse nu trecu preste *marginile* sale.
 23 Anse acest popor are o inimă neînfrănată și îndărătnică;
 S'au resculat și *apoi* s'au dus;
 24 Și nu dic în înimă lor: Se ne temem acum de Iehova, Dumnezeuul
 Care da plouă timpuriă și târzie la timpul său; [nostru,
 Și pădesece pentru noi septemănele otărite culesului.
 25 Inimățile voastre au deturnat acestea,
 Și păcatele voastre au împedicat binele de la voi.
 26 Căci se află în populusul meu scelerați,
 Cari se pun la pândă, precum cei ce tind cursele,
 Așeză rețeaua, prind pre omeni.
 27 Precum cușca este plină de păsări,
 Așa și casele lor *sunt* pline de omăgire;
 Prin acesta s'au mărit și s'au înăvușit;
 28 S'au îngrășat, s'au făcut tari; Și au întrecut faptele celor rei;
 Nu fac judicată, Judicată orfanului ca se prospere;
 Nici dreptatea seracilor nu o fac.
 29 Se nu pedepsesc pentru acestea, grăescă Iehova?
 Și sufletul meu se nu se rebune în contra unui asemenea popor?
 30 *Lucruri* înspăimântătoare și teribile se întâmplă în țerră:
 31 Profeții profetisază minciunose,
 Și preușii lor domină prin mijlocul lor;
 Și populusul meu îi place acesta; Și ce veți face în viitor?

CAPUL VI.

Dumnezeu îndemnă pre Iudei la îndreptare.

- I**uîi lui Beniamin! fugi! Din mijlocul Ierusalimului, 1
 Și suflați în trompetă în Tekoa,
 Și rădicați un scumal de foc în Beth-Haccherem;
 Căci răul se apropie de la nord, Și ruinare mare.
 Pre cea frumoasă și delicată, Pre fia Zionului, o voiî dirima. 2
 Păstorii și turmele lor vin la dînsa; Aședă corturi în jurul ei, 3
 Fă-care pasce pre partea lui.
 Preparați resbel contra ei, 4
 Sculați-ve, și se ne suim cătră mîdă-ți.
 Pecat pentru noi, că ziua declină, Că se întind umbrele de séră.
 Sculați-ve înse și se ne suim noptea, Și se-î ruinăm palaturile sale. 5
 Căci așa grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor: 6
 Tăeți arbori, Și faceți un val în contra Ierusalimului;
 Acesta este cetatea de pedepsă, Într'însa este totă apăsarea.
 Precum puțul undeză apa sa, Așa undeză ea reutatea ei; 7
 Violență și răpire se aud într'însa;
 Înaintea mea ne'ncetat se *pre-sînță* suferinți și plângeri.
 Înțelepțesce-te, Ierusalime! 8
 Ca nu cumva se se retragă sufletul meu de la tine;
 Ca nu cumva se te reduc într'un deșert, într'o țerră nelocuită.
 Așa grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor: 9
 Vor culege ca pre o viă re-nășițele lui Israel;
 Întinde mîna ta încă o dată ca un culegătoriî spre panere!
 Cătră cine voiî vorbi, Și pre cine voiî preveni ca se *me* asculte? 10
 Eca! urechia lor nu este circumcisă, Și nu pot se audă;
 Eca! cuvîntul lui Iehova li este lor spre batjocură,
 Nu au plăcere de dînsul.
 Pentru acesta sum plin de mânia lui Iehova; 11
 Nu pot se o mai rețin,
 O voiî vîrsa asupra pruncilor cari se află pre cale,
 Și asupra adunăturîi tînerilor;
 Căci bărbatul se va prinle și femeea, Bătrînul și cel sătul de dîle.
 Și casele lor vor trece în posesiunea altora, 12
 Cu ogórele și femeiele lor; Căci tind mîna mea
 Asupra locuitorilor țerrîi acesteia, grăesce Iehova.
 Pentru că de la cel mai mic al lor până la cel mai mare al lor 13
 Fiă-care s'aû dedat avariției; Și de la profet până la preut
 Fiă-care practică amăgire;
 Și lecuesc plăgele fîiei populului meu ușor, 14
 Dicînd: Pace! Pace! Și pacea nu esistă.
 Ore s'aû rușinat, când aû comis abominațiunea? 15
 Nu s'aû rușinat de foliî, Nici nu cunose ce este roșirea;

- Pentru acesta vor căde unul asupra altuia;
Când 'i voiû pedepsi pre dênşii, vor căde, grăesce Iehova.
- 16 Aşa grăesce Iehova: Staţi pre căi, şi căutaţi,
Şi întrebaţi despre căile vechi,
Care *este* calca cea bună, şi âmbలాţi pre dênşa,
Şi veţi afla repaus pentru sufletele vóstre.
Dară ei au ăis: „Nu voim se âmbలాm *pre dênşa*.”
- 17 Am pus âncă custođi asupra vóstră,
Cari ăiceau: „Ascultaţi sonul 'trompetei,”
Dară ei au ăis: „Nu voim se auđim.”
- 18 Pentru acesta ascultaţi, populi! şi tu adunare! cunósce,
Ce *se petrece* între acestia.
- 19 Ascultă, pămênte! Eca! eû voiû aduce reû asupra populusului acestuia,
Ca fructul cugetărilor lor;
Pentru că n'au ascultat de cuvintele mele,
Nici de legea mea; ci au lepădat-o.
- 20 La ce 'mî folosesce tămăia adusă de la Şeba?
Şi trestia aromatică dintr'un pământ depărtat?
Sacrificiile vóstre de ardere nu *sânt* acceptabile;
Şi oblaţiunile vóstre nu'mî plac mie.
- 21 De aceea, *aşia* grăesce Iehova:
Eca! eû voiû pune pedică 'naintea populusului acestuia,
De care părinţi şi fiil lui se vor ciocni împreună,
Vecinul şi amicul lui vor peri.
- 22 Aşa grăesce Iehova; Eca! vine un popul din ţerra nordului,
Şi un popul mare se rădică de la marginile pământului;
- 23 Arc şi lance are în mână; *Sânt* cruđi şi fără de milă;
Vócea lor mugescce ca marea, Şi vin calare pre cai,
Înşiraţi ca bărbaţi de resbel Contra ta, fífa Zionului.
- 24 Noi am auđit vócea lor; Mănele nóstre au devenit laşe,
Agonia ne-au cuprins pre noi, Dureri ca ale unei femei de facere.
- 25 Nu şíţi la ogor, nici nu âmbలాţi pre cale;
Pentru că sabia inimicului *respândescce* frică în tot locul.
- 26 Fífa populusului meû! încinge-te cu un sac,
Şi culcă-te pre cenuşă, Fă'ţi doliu, ca pentru un fiu unic,
Şi lamentaţiunii amare:
Pentru că destructorul vine de-o-dată asupra nóstră.
- 27 Ca un topitoriû de aur te-am instalat întru populusul meû,
Pentru ca se cunosc şi se cerci calea lor.
- 28 Toţi *sânt* abătători, calomniatori,
Ca de aramă şi de fer; ei *sânt* cu toţi corupţi.
- 29 Foile s'au ars; Plumbul s'au consumat de foc;
Topitoriul topescce în zadar, Căci rei nu s'au separat.
- 30 Argint fals vor fi numiţi, Pentru că Iehova 'i-au lepădat pre ei.

CAPUL VII.

Credința vană a Iudeilor. Amenințările lui Dumnezeu.

- Cuvântul, care veni de la Iehova către Ieremia, zicând: Stă în porța casei lui Iehova, și proclamă acolo cuvântul acesta, și zi: 1
- Audiți cuvântul lui Iehova, toți *omenii* lui Iuda, 2
- Cari intrați prin porțile acestea, ca se ve închinați lui Iehova. 3
- Așia grăesce Iehova, Dumnezeu al oștirilor și al lui Israel: 4
- Coregeți căile vóstre și faptele vóstre, 5
- Și ve voiú lása se locuiți în locul acesta. 6
- Nu ve încredeți în vorbe false, zicând: 7
- „Templul lui Iehova, Templul lui Iehova, 8
- „Templul lui Iehova *sunt* acestia!“ 9
- Ânsce dacă în adevêr veți corege căile vóstre și faptele vóstre; 10
- Dacă veți face judecată într'un om și aprópele lui; 11
- Dacă nu veți asupri pre străin, pre orfan și pre văduvă, 12
- Și nu veți vêrsa sânge inocent în locul acesta, 13
- Nici nu veți urma pre *dei* străini spre dauna vóastră; 14
- Atunci ve voiú lása se locuiți în locul acesta, 15
- În pământul, pre care 'l am dat părinților vostri, în etern și perpetuú.
- Écal voi ve încredeți în vorbe false, ce nu folosesc la nimica, 16
- Cum! furați, ucideți și comiteți adulterie, 17
- Și ve jurați fals, și tãmiãți lui Baal, 18
- Și urmați pre alți *dei*, pre cari nu'i cunósceți? 19
- Și apoi veniți și stați 'naintea mea în casa acésta, 20
- Care se numesce după numele meú, 21
- Și diceți: „Noi sântem eliberați!“ pentru ca se faceți tóte aceste crime! 22
- Casa acésta, care se numesce după numele meú, 23
- Aú devenit óre 'naintea ochilor vostri o pesceră de talharí? 24
- Écal eú însu'mi am vêdut *acestea*, grăesce Iehova. 25
- Căci mergeți acum la locul meú, care *era* în Șilo, 26
- Unde am pus numele meú la început, 27
- Și vedeți ce 'l am făcut pentru reutatea populusului meú Israel. 28
- Și acum fiind că ați făcut tóte aceste fapte, grăesce Iehova, 29
- Și v'am vorbit, Sculându-me demănéță și vorbind — dară n'ați 30
- Și v'am strigat, — dară n'ați răspuns: [audiți; 31
- Pentru acésta voiú face casei, care se numesce după numele meú, 32
- În care ve încredeți, 33
- Și locului, pre care 'l-am dat voué și părinților vostri, 34
- Precum am făcut lui Șilo; 35
- Și ve voiú arunca de la fația mea, 36
- Precum am aruncat pre toți frații vostri, 37
- Pre tótã semința lui Efraim. 38

- 16 De aceea nu te ruga pentru populusul acesta,
Nici nu rădica voce seû rugăciune pentru dênşit,
Nici nu stărui la mine; Pentru că nu te voi asculta.
- 17 Nu veţi ce fac ei în cetăţile lui Iuda,
Şi în stradele Ierusalimului?
- 18 Fiit culeg lemne, şi părinţi aprind focul,
Şi femeile fremântă aluatul, Ca se facă turt reginei cerului,
Şi se verse libaţiunt ărilor străini, Ca se me mânia;
- 19 Őre pre mine me mânia? grăesce Iehova;
Őre nu pre sine ênşi'si, spre ruşinea feşielor lor?
- 20 De aceea, aşia grăesce Iehova Dumneşul:
Éca! mânia mea şi furia mea se vêrsă asupra locului acestuia,
Asupra omului, şi asupra animalului, Şi asupra arborilor câmpului,
Şi asupra fruptelor pământului;
Şi se va aprinde, şi nu se va stinge.
- 21 Aşia grăesce Iehova, Dumneşul oştirilor şi al lui Israel:
Adugiţi sacrificiele vóstre de ardere la oblaţiunile vóstre,
Şi mâncaţi carne.
- 22 Căci n'am vorbit cu părinţi vostri, nici li-am dat lor comandamente
În ziua, în care 'i-am scos pre ei din pământul Egiptului,
În privirea sacrificielor de ardere şi a oblaţiunilor;
- 23 Ci cuvêntul acesta li-am ordonat lor, şicând:
Ascultaţi vócea mea, Şi voi fi Dumneşul vostru,
Şi voi veţi fi populusul meû:
Şi âmblaţi pre tóte căile, ce vi ordon vouê, Ca se vi fiă bine.
- 24 Dară n'aû ascultat, nici n'aû plecat urechia lor,
Ci aû âmblat după consiliile şi duritatea ânimei lor celei rele,
Şi s'aû întors înapoi şi n'aû mers înainte.
- 25 Din ziua, în care aû eşit părinţi vostri din pământul Egiptului
Până în ziua de astăzi, Am trâmisi la voi pre toţi servii mei, pre
Sculându-me în fiă-care demănătă şi trâmîşendu'i pre ei; [profeşi,
- 26 Cu tóte acestea nu m'aû ascultat, nici aû plecat urechia lor,
Ci aû întărit cerbicea lor;
Aû făcut mai rêu decât părinţi lor.
- 27 Şi de li veţi vorbi lor tóte aceste cuvinte,
Nu te vor asculta; Şi de veţi striga la dênşit,
Nu'li vor responde.
- 28 Li veţi dice ânse lor:
Acesta este un populus, care nu ascultă de vócea lui Iehova, Dumne-
Nici primesce instrucţiuni; [şul seû,
Adevêrul aû perit şi aû despărut de la gura lor.
- 29 Tundeţi pîrul têu, Ierusalime, şi 'l lepădă,
Şi scóte o lamentaţiune pre locuri 'nalte!
Pentru că Iehova aû lepădat şi părăsit generaţiunea mănicii sale.
- 30 Căci şii lui Iuda aû făcut rele 'naintea mea, grăesce Iehova;

Aŭ pus abominațiunile lor în casa,
 Care se numește după numele meu, pentru ca se o necurățescă. 31
 Și aŭ ȝidit înălțimile lui Tofeth,
 Care *este* în valea fiului lui Hinnom,
 Ca se ardă pre fii lor și pre fiice lor în foc;
 Ceea ce n'am ordonat și ce n'am cugetat.
 Pentru acēsta, éca! vin ȝilele, grăește Iehova, 32
 în care nu se va numi Tofeth, Nici valea fiului lui Hinnom,
 Ci valea măcelului;
 Căci vor immormēnta în Tofeth, până când nu va mai fi loc.
 Și cadavrele acestui popul vor deveni nutrimēntul 33
 Paserilor ceriului și al férelor pământului;
 Și nu va fi cine se le sperie.
 Și voiŭ face se înceteze din cetățile lui Iuda, 34
 Și de pre stradele Ierusalimului
 Vócea de bucurie și vócea de veselie,
 Vóce de mire și vóce de mirésă; Căci țerra va deveni deșértă.

CAPUL VIII.

Preȝicerea ruinărei Ierusalimului.

În timpul acela, grăește Iehova, vor scóte 1
 Ósele regilor lui Iuda și ósele principilor lui,
 Și ósele preuȝilor și ósele profeȝilor,
 Și ósele locuitorilor Ierusalimului, din mormintele lor;
 Și le vor întinde în faȝia sórcelui și a lunei, 2
 Și în faȝia tuturor óștirilor ceresci, pre cari ei le-aŭ iubit,
 Pre cari le-aŭ adorat, și pre cari le-aŭ urmat,
 Și pre cari le aŭ căutat, și căroră s'aŭ închinat;
 Nu se vor aduna, nici nu se vor immormēnta;
 Vor deveni gunoiŭ pre suprafaȝia pământului.
 Și mórtea va fi mai dorită de cât vieȝa 3
 Intregei remășite ce va fi remas din acea generaȝiune rea,
 Ce va fi remas în tóte locurile, unde 'i voiŭ alunga pre ei,
 Grăește Iehova, *Dumnezeul* óștirilor.
 Mai ȝi-li lor: Așia grăește Iehova: 4
 Dacă cine-va cade, óre nu se scólă?
 Dacă cine-va retăcesce, óre nu se întórce?
 Pentru ce *decí* populus acesta al Ierusalimului aŭ retăcit 5
 Cu retăcire perpetuă? Țin tare la încelăciune,
 Și refusă de a se întórce.
 Am ascultat și am auȝit; Nu vorbesc drept; 6
 Nu este nemine, care se se căească de reutatea sa,
 Ȭicēnd: Ce am făcut? Fiă-care se porni pre calea sa,

- Ca calul, ce se aruncă în luptă.
- 7 Chiar și cocostîrcul de sub ceriū cunósce timpul seū;
Turturica, runduneua și cocorul observă timpul venirii lor;
Dară populusul meu nu cunósce dreptul lui Iehova.
- 8 Cum dîceți: Șîntem înțelepți,
Și legea lui Iehova *este* cu noi?
Într'adevăr! În zadar o au făcut *pre* ea;
- 9 Péna scriitorilor *este* fără de folos.
Înțelepți sunt rușinați, Se spăiméntară și fură prinși;
Éca! lepădără euvéntul lui Iehova;
Ce înțelepciune decî *se află* într'ênșii?
- 10 Pentru acésta voiū da femeile lor altora,
Ogórele lor la poseditori *nuoî*; [avarității;
Pentru că fiă-care de la cel mai mic până la cel mai mare Se dedau
De la profet până la preut, Fiă-care practică amăgire.
- 11 Căci lecuriă plaga fîiei populusului meu ușor,
Dîcënd: Pace! Pace! Și pacea nu este.
- 12 Óre se rușinară când au comis abominațiune?
Nu se rușinară de feliū, Nicî nu cunosc ce *este* roșirea;
Pentru acésta vor cădé unul asupra altuia,
Când 'i voiū pedepsi pre dênșii, vor cădé, Grăesce Iehova.
- 13 'I voiū consuma pre ei cu totul, grăesce Iehova;
Nu *se vor afla* strugurî în vie, Nicî smochine pre smochin;
Și frunđa va vesteji;
Și *bunurile, pre cari* li-am dat lor, se vor lua de la dênșii.
- 14 Pentru ce ședem?
Adunați-ve, și se întrăm în cetățile fortificate, Și se amuțim acolo;
Căci Iehova, Dumnezeuul nostru, ne va face se amuțim,
Și ne va adăpa pre noi cu fiere,
Pentru că am pécătuit în contra lui Iehova.
- 15 Am acceptat pace, și nu *vine* nicî un bine;
Tîmp de vindecare, și éca! spaimă.
- 16 Forcăirea cailor lui se aude de la Dan;
Tot păméntul se mișcă de sunetul nechedeturei cailor lui celor puterici;
Căci veniră și consumară țerra și tot ce *era* pre dênșă;
Cetatea și pre cei ce locuiaū într'ênșă.
- 17 Căci éca! eu trămit la voi șerpî, basiliscî,
Pentru cari nu *este* nicî o fermecare, Și ve vor mușca, grăesce Iehova.
- 18 Unde allaū mângăere în întristare!
Ânima mea *este* în mine bolnavă.
- 19 Éca! vócea de strigare a fîiei populusului meu dintr'o țerră depărtată!
„Iehova nu *este* el óre în Zion? Regele lui nu *este* într'ênșul?“
„Pentru ce m'au máníat prin imaginile lor sculpate,
„Prin vanități străine?“
- 20 „Au trecut secerișul, s'au finit véra,

„Și noi nu sîntem încă mîntuiți.”

Eû sum rănit pentru rana fiiei popului meu; 21

Sum în doliu, spaimă m'aû cuprins.

Ôre nu *este* balsam în Galaad? Ôre nu *este* acolo vre un medic? 22

Pentru ce decî fiica popului meu nu se însenătoși?

CAPUL IX.

Profetul suferă din cauza crimelor și a nenorocirilor Iudeilor.

Ah! de s'ar preface capul meu în apă, 1

Și ochii mei în un isvor de lacrimi,

Ca se plîng ziua și noptea, Pre ucișii fiiei popului meu!

De așî avé un bordei în călător în deșert, 2

Ca se las pre populus meu, și se me duc de la dînsul!

Pentru că ei toți *sînt* adulteri, Adunătură de perfiți.

Tind limba lor ca pre arcul lor *spre a asvârli săgeți* de minciună; 3

Dară nu se îputernicesc pre pămînt pentru adevăr;

Căci trec din reutate în reutate,

Ânse pre mine nu me cunosc, grăesce Iehova.

Păziți-ve fiă-care de aprópele seû, 4

Și nu ve încredeți în nici un frate; Căci fiă-care frate încelă,

Și fiă-care aprópe merge ca un calomniator.

Da, fiă-care încelă pre aprópele seû, 5

Și nu vorbesc adevêrul;

Aû deprins limba lor ca se vorbescă minciună,

Și se ostinesc într'a face rele.

Locuința ta *este* în mijlocul încelăciunei, 6

Și prin încelăciune nu voesc de a me cunósce, grăesce Iehova.

Pentru acésta așî grăesce Iehova *Dumneđeul* oștirilor: 7

Éca! 'î voiû topi pre ei, și 'î voiû cerca pre ei;

Căci ce alta se fac pentru fiica popului meu?

Limba lor *este* ca o săgétă uciđetóră; Ea vorbesce amăgire; 8

Fiă-care vorbesce de pace cu gura lui către aprópele seû,

Dară în ânima sa 'l pândesce pre el.

Se nu 'î pedepsesc pre ei pentru acestea? grăesce Iehova, 9

Și sufletul meu se nu 'șî resbune în contra unui asemenea pop?

(Pentru munți voiû scóte plîngerî și țipete, 10

Și pentru pășunile deșertului o lamentațiune;

Pentru că s'aû ars, în cât nici un om nu póte se trecă,

Nici nu aûdi vócea turmei;

Si fugiră paserile ceriului și animalele, S'aû depărtat;)

Și voiû reduce Ierusalimul în grămădi, în locuința draconilor; 11

Și pre cetățile lui Iuda le voiû face un deșert fără locuitori.

Cine *este* omul cel înțelept, care póte se înțelegă acésta? 12

Și cătră care aû grăit gura lui Iehova, ca se anunție acésta,

- Pentru ce țerra aŭ perit,
S'aŭ ars ca un deșert, în cât nemine nu trece ?
- 13 Și Iehova grăi : Pentru că lăsară legea mea,
Pre care li-am propus lor, Și nu ascultară vócea mea,
Nici nu âmblară după dênsa ;
- 14 Ci aŭ âmblat după duritatea ânimei lor,
Și după Baalimî, pre cari părinții lor 'i-aŭ învățat :
- 15 Pentru acésta așa grăesce Iehova, Dumneđeul oștirilor și al lui Israel :
Éca ! eŭ 'i voiŭ nutri pre acestia, *adecă* pre acest popul al meu,
Și 'i voiŭ adăpa cu apă de fiere ; [cu pelin,
- 16 Și 'i voiŭ imprăscia pre ei pîntre populii,
Pre cari ei și părinții lor nu 'i cunoscură ;
Și voiŭ trămite sabia în urma lor, Până când 'i voiŭ nimici pre ei.
- 17 Așa grăesce Iehova, Dumneđeul oștirilor :
Căutați și chiâmați plângetórele, ca se vină ;
Și trămiteți după cele înțelepte, ca se vină,
- 18 Și se se grădescă, și se rădice plângere pentru noi,
Ca ochii nostri se lese lacrimi, Și pleópele nóstre se isvoréscă apă.
- 19 Căci vócea de întristare se aude din Zion :
„Cât sîntem de perduți ! sîntem fórte rușinați !
„Pentru că am părăsit țerra, Pentru că aŭ surpat locuințele nóstre.“
- 20 Ascultați deci, femei ! cuvântul lui Iehova,
Și se priméscă urechia vóastră cuvântul gurei lui,
Si învățați pre fiiele vóstre plângerea,
Și fiă-care pre vecina sa lamentațiunea.
- 21 Căci mórtea se sui pre ferestele nóstre,
Întră în palatele nóstre ;
Ca se estirpéscă pre pruncii de pre drumuri,
Și pre ténerii de pre piețe.
- 22 Ȑi : Așa grăesce Iehova :
Cadavrele ómenilor vor cădé ca gunoiul pre supra-fația pămêntului,
Și ca o mână *de spice* în urma secerătoriului, și nemine nu le va
- 23 Așa grăesce Iehova : [culege.
- Se nu se laude înțeleptul cu înțelepciunea sa,
Se nu se laude putericul cu puterea sa,
Se nu se laude avutul cu avuția sa ;
- 24 Ci cel ce se laudă se se laude cu acésta,
Că me înțelege și me cunósce pre mine,
Că eŭ *sum* Iehova, cel ce face misericordiă,
Dreptul și dreptatea pre pămênt ;
Căci în acestea aflău plăcere, grăesce Iehova.
- 25 Éca ! vin țile, grăesce Iehova,
Când voiŭ pedepsi pre toți tăiați împrejur cu netăiați împrejur :
- 26 Egiptul și Iuda și Edomul Și fiit lui Ammon și Moab,
Și toți cel-ce tăia marginile pîrului capului,

Cari locuiesc în deșert;
 Căci toți *acești* populi *sunt* netăiați împrejur,
 Și totă casa lui Israel *este* netăiată împrejur la inimă.

CAPUL X.

Îndemnare de a fugi de totă idolatria.

- A** scultați cuvântul, pre care vi am grăit Iehova vouă, casa lui **1**
 Așa grăiesc Iehova: [Israel! **2**
- Nu ve deprindeți în calea păgânilor,
 Și nu ve spăimântați de semnele ceriului,
 De și păgânii se spariă de ele.
 Căci datinele păgânilor *sunt* vane; **3**
 Căci ei taia un lemn din pădure cu barda,
 Mănele teslariului 'l lucrăză;
 'L ornăză cu argint și aur; 'L întăresc cu cue și ciocane, **4**
 Ca se nu se clatine.
 Stați drepte ca finicii, Ânse nu vorbesc: **5**
 Trebuie se fiă purtate, Căci nu pot se âmble.
 Nu ve temeți de dâensele; fiind că nu pot se facă rău,
 Nică a face bine nu pot.
- Nemine nu *este* ție egal, Iehova! **6**
Escă mare, și numele tău *este* mare în putere.
 Cine nu se teme de tine, Rego al populilor! **7**
 Căci *acésta* 'l se cuvine ție; Căci între toți înțelepții populilor,
 Și între toate regatele lor, nu *există* nemine egal ție.
 Ci sunt cu toții bruți și neroști, **8**
 Chiar lemnul ânsuși *este* mustrarea vanității lor.
 Argint ciocănit se aduce de la Tarșis, **9**
 Și aur de la Ufaz, Lucrul artistului,
 Și al mânelor argintariului:
 Vestmântul lor *este* iacint și purpur;
 Tote acestea *sunt* lucrul iscusiților.
 Dară Iehova *este* Dumnezeuul cel adevărat, **10**
Este Dumnezeuul cel viu, și Regele etern,
 De mânia lui pământul se cutremură, Și populi nu poartă urgia lui.
 (Așa li veți vorbi lor: **11**
- „Dei cari n'am făcut ceriul și pământul
 „Vor peri de pre fața pământului și de sub ceriul acesta.“)
 El făcu pământul cu puterea sa, Fundă lumea cu înțelepciunea sa, **12**
 Și întinse ceriurile cu înțelegința sa.
 La vuetul când dă mulțimea de apă în ceriuri, **13**
 Și rădică nori de la marginile pământului,
 Face fulgere cu plôe, Și scote vânt din tesăurele sale;
 Apoi tot omul rămâne nerod cu cunoscința sa; **14**

- Tot argintariul rămâne rușinat cu imaginile sale sculptate ;
 Căci idolul sculptat *este* minciună, Și nu are în sine suflare.
- 15 *Sânt* vanități, lucru de încelăciune ;
 În timpul pedepsei lor vor peri.
- 16 Partea lui Iacob nu *este* ca acestea, căci el *este* Creatorul a toate ;
 Și Israel *este* tribul moscenirei lui ;
 Numele lui *este* Iehova *Dumnezeul* oștirilor.
- 17 Adună de pre pământ avutul tău,
 Tu care locuiești în fortareță.
- 18 Căci așa grăesce Iehova :
 Eca ! eu voi arunca pre locuitorii țerei astă dată,
 Și îi voi constringe pre ei ast-feliu, în cât se vor găsi.
- 19 Vai de mine pentru suferința mea,
 Rana mea este durerosă ; și eu am dis :
 Numai această suferință, și o voi purta ;
- 20 *Totuși* cortul meu se pustie și toate funiele mele se rumpseră,
 Fiii mei se depărtară de la mine, și nu mai *sânt* ;
 Nu *este* cine se mai întindă cortul meu, Și se rădicesc pavilionele mele.
- 21 Căci păstorii s'au nerodit, Și nu cântară pre Iehova ;
 Pentru acesta nu prosperă, Și toate turmele lor s'au risipit.
- 22 Vuet de tumult ! eca vine, Și mișcare mare din țerra nordului,
 Pentru ca se reducă cetățile lui Iuda într'un deșert,
 În locuința draconilor.
- 23 Iehova ! cunosc, că nu a omului *este* calea sa proprie ;
 Că nu *este* în *puterea* omului, ce âmbă, de a'și îndrepta pașii sei.
- 24 Iehova, pedepsește-me, — ânse cu judicată ;
 Nu cu mânia ta, — ca nu cum-va se me nimicesc.
- 25 Vêrsă mânia ta asupra populilor, cari nu te cunosc pre tine,
 Și asupra familiilor, care nu invocă numele tău ;
 Căci au consumat pre Iacob,
 Și 'l-au nimicit pre el, și 'l-au sfâșiat, Și au pustiat locuința lui.

CAPUL XI.

Îndemnări Iudeilor, ca se 'și aducă aminte de alianța lor cu Dumnezeu.

- 1 Cuvântul, care veni către Ieremia de la Iehova, zicând :
 2 Ascultați cuvintele alianței acesteia, și vorbește bărbații-
 3 lor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului, și li di lor : Așa gră-
 esce Iehova, Dumnezeuul lui Israel : Blăstemat *fiă* omul, care nu
 4 ascultă de cuvintele alianței acesteia, Pre care o-am ordonat pă-
 rinților vostri în ziua în care 'i-am scos pre ei din pământul E-
 giptului, din coptiorul de fer, zicând : Ascultați vócea mea, și fa-
 ceți toate câte vi ordon vouă ; ast-feliu veți fi popoul meu, și eu voi fi
 5 Dumnezeuul vostru ; Ca se împlinesc jurământul, ce am jurat

părinților vostri, de a li da lor un pământ, în care curge lapte și miere, precum *este* în ziua de astăzi. Atunci eu am răspuns, și am zis: Așia se fiă, Iehova.

Și Iehova grăi către mine: Publică toate cuvintele acestea în cetățile lui Iuda și pe stradele Ierusalimului, zicând: Ascultați cuvintele alianței acesteia, și faceți-le pre ele. Căci serios am prevenit pre părinții vostri în ziua în care 'i-am scos pre ei din pământul Egiptului până în ziua de astăzi, sculându-me demănătă și prevenindu'z, zicând: Ascultați vócea mea. Dară n'aũ audít și n'aũ plecat urechia lor, ci aũ âmblat fiă-carele dupre duritatea ânișnei lor celei rele; pentru ácêta voiũ aduce asupra lor toate cuvintele alianței acesteia, pre cari *li*-am ordonat *lor* de a *le* face, ânse nu *le*-aũ făcut.

Și Iehova grăi către mine: Între bărbații lui Iuda și între locuitorii Ierusalimului s'aũ aflat o conspirațiune. S'aũ re'ntors la inicitățile strămoșilor lor, cari refusară se audă cuvintele mele; și aũ urmat dupre alți țet spre a 'i servi pre dênșit; casa lui Israel și casa lui Iuda aũ rupt alianța mea ce o am făcut cu părinții lor. Pentru ácêta așia grăesce Iehova:

Éca! voiũ aduce asupra lor rêu,
De care nu vor puté scăpa, Și vor striga către mine,
Ânse nu 'i voiũ asculta pre ei.
Apoi mérgă cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului,
Și strige către ței, căroră li tãmăiară;
Ânse nu 'i vor mântui pre ei În timpul nenorocirei lor.
Căci, pre câte *eraũ* cetățile tale, pre atâtea eraũ și ței ței, o Iuda!
Și dupre câte *eraũ* stradele Ierusalimului,
Ați rădicat altare pentru *acel* lucru rușinos,
Adecă, altare spre a tãmăia lui Baal.
Pentru ácêta nu te ruga pentru populus acestă,
Nici nu rădica vóce nici rugăciune pentru dênșii;
Căci nu'z voiũ asculta, când vor striga către mine
Din cauza nenorocirei lor.

Ce va face iubita mea în casa mea,
După ce aũ practicat desfrénarea cu mulți,
Și s'aũ luat de la tine sacrificiul cel sânt?
Când practici rêu, atunci te bucuri.
Iehova te aũ numit:
Oliu pururea verde, frumos, de un bun frupt;
Dară cu vóce de alarmă mare s'aũ aprins focul pre dênșul,
Și ramurile lui s'aũ rupt.
Căci Iehova, Dumnețeul oștirilor, care te-aũ plantat,
Aũ anunțat nenorocire asupra ta,
Pentru reutatea casei lui Israel și a casei lui Iuda,
Pre care și-aũ făcut-o, Spre a me mânia, tãmăiând lui Baal.

- 18 Și Iehova m'aŭ însciințat ca se o cunosc;
Atunci 'mi-aŭ arătat mie faptele lor.
- 19 Ânse eu *eram* ca un miel blând *care* se aduce spre junghiare;
Și n'am înțeles, că ei aŭ făcut contra mea uneltiri, *zicând*:
„Se nimicim arborele cu fructul lui,
„Și se'l estirpim pre el din țerra celor vii,
„Încât numele lui se nu se mai amintescă.“
- 20 Ânse o Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, cel ce judecă drept,
Cel ce cercă rerunchiul și ânima,
Fă ca se vĕd resbunarea ta asupra acestora!
Pentru că ție 'ți-am încredințat cauza mea.
- 21 Pentru acêsta așia grăescce Iehova
Despre bărbații din Anathoth, cari caută după viața ta, *zicând*:
Se nu profetisezi în numele lui Iehova,
Ca se nu mori prin mânele noastre:
- 22 Pentru acêsta așia grăescce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor:
Eca! eu 'i voiŭ pedepsi pre ei; Tĕnerii vor muri de sabiă;
Fiul lor și fiele lor vor muri de sŏme;
- 23 Și nu va rămĕne nimeni din ei;
Căci voiŭ aduce rele preste bărbații din Anathoth,
Adecă anul pedepsei lor.

CAPUL XII.

Prosperitatea rĕului.

- 1 **D**rept *esci* tu Iehova! când me judic cu tine;
Ânse cu tŏte acestea trebue se te întreb pre tine despre
Pentru ce calea reilor prosperă? [*judiciăile tale*;
Pentru ce sânt fericiți toți acei, ce se pŏrtă perfid?
- 2 'I-ai plantat pre ei, ei aŭ și prins rădicină;
Cresc, și încă dau și fruct; Tu *esci* aprŏpe de gura lor,
Dară departe de rerunchiul lor.
- 3 Ânse tu, Iehova, me cunosc;
M'ai vĕdut, și ai cercat simțirea mea câtră tine;
Trage'i pre ei, ca pre oile la junghiaro!
Și prepară'i pre ei pentru ziua junghiarei!
- 4 Până când țerra va jāli, Și iĕrba a tot ogorului se va usca,
Din cauza reutăței locuitorilor ei? Animalele și paserile s'aŭ nimicit;
Pentru că *dic*: *Iehova* nu va vedé viitorul nostru.
- 5 Dacă fugind cu pedestrii te făcură se ostenesce,
Atunci cum vei rivalisa cu caii?
Și *dacă* *esci* ne'ngrijit în pământul de pace,
Atunci cum vei face la inundarea Iordanului?
- 6 Căci și frații tei și casa părintelui tŏu,
Și acestia s'aŭ purtat perfid contra ta;

Da, acestia aũ strigat în urma ta cu *vóce* tare;
Nu' crede pre ei, de și 'ți vorbesc ție de bine.

- Am părăsit casa mea, Am lăsat moscenirea mea, 7
Am dat pre iubita sufletului meu în mânele inamicilor ei.
Moscenirea mea s'aũ făcut pentru mine ca un leu în pădure; 8
Scóse *vóce*a sa contra mea, Pentru acésta eũ am urit-o pre dēnsa.
Moscenirea mea *deveni* pentru mine o pasere răpitoare; 9
Paserile răpitoare *decĩ fiã* în jurul ei;
Veniți, adunați-ve, tóte ferele câmpului,
Veniți se o măncați *pre dēnsa*.
Mulți păstori corupseră via mea, Călcară în picioare partea mea, 10
Făcură partea mea cea plăcută deșertă și pustia.
Aũ făcut-o pre dēnsa pustiere; Pustiată, ea jălesce în juru'mi; 11
Tótă țerra s'aũ pustiat,
Pentru că nimene 'și iea la animă *de dēnsa*.
Pre tóte 'nălțimi ale deșertului veniră destructorii; 12
Căci sabia lui Iehova consumă
De la o margine a țerei până la alta;
Nici un muritor nu are pace.
Semănară grău, — dară vor secera spină; 13
Se osteniră, — *dară* n'aũ nici un folos;
Și ve veți rușina de venitul vostru
Din cauza mâniei celei aprinse a lui Iehova.
Așa grăesce Iehova Contra tuturor vecinilor mei celor rei, 14
Curi se ating de moscenirea ce am dat-o în posesiune populusul
Éca! eũ 'i voiũ smulge pre ei din pământul lor, [meu Israel;
Și voiũ smulge pre casa lui Iuda din mijlocul lor.
Și va fi, după ce 'i voiũ fi smuls pre ei, 15
Me voiũ întórce, și 'i voiũ milui pre ei, și voiũ readuce
Pre fiã-carele în moscenirea sa, și pre fiã-carele în pământul seũ.
Și va fi, dacă vor învăța căile populusul meu, 16
Și vor jura pre numele meu: *Dupre cum Iehova este viu!*
Precum se învăța populusul meu se jure pre Baal;
Atunci ei vor fi stabiliți în mijlocul populusul meu; 17
Ânse dacă nu vor asculta,
Voiũ smulge pre acest popul, smulgēnd și nimicind! Grăesce Iehova.

CAPUL XIII.

Emblema cingătoarei ascunse.

- Așa grăi Iehova către mine: Du-te și cumpără'ți o cin- 1
gătoare de lin, și cinge cu dēnsa cóscele tale, dară se nu o
punți în apă. Decĩ am cumpărat o cingătoare dupre cuvēntul lui 2
Iehova, și o am pus în jurul cóspselor mele. Și veni către mi- 3

- 4 ne cuvântul lui Iehova de a doua oră, dicând: Iea cingătorea
ce 'ți-ai cumpărat și care este în jurul cōpselor tale, și sculându-
te mergi la Euftrat, și o ascunde pre ea în borta vre unei stînci.
- 5 Decî m'am dus și o am ascuns pre ea aprōpe de Euftrat, pre-
6 cum 'mî ordonase mie Iehova. Și s'aū întemplat după trece-
rea multor zile, că grăi Iehova cătră mine: Scōlă-te, mergi la
Euftrat, și iea de acolo cingătorea de care 'ți-am ordonat ție, ca se
7 o ascunđi acolo. Atunci m'am dus la Euftrat, am săpat, și am luat
cingătorea din locul în care o ascunsesem pre ea; și éca! cingă-
8 tōrea era putredă, și nu era bună de nimic. Atunci cuvântul
lui Iehova veni cătră mine, dicând:
- 9 Așia grăesce Iehova:
Ast-feliū voiū sfărāma mândria lui Iuda,
Și mândria cea mare a lui Ierusalim.
- 10 Acest popul rēū, care refusă de a asculta cuvintele mele,
Și āmblă duple duritatea ānimei lor,
Și merg după alți dei, Spre a 'i servi și a li se închina,
Vor deveni ca acéstă cingătōre, care nu este bună de nimic.
- 11 Căci precum cingătōrea este lipită de cōpsele omului,
Așia și eū am lipit de mine tōtă casa lui Israel,
Și tōtă casa lui Iuda, grăesce Iehova; Ca se 'mî fiā mie popul,
Și renume, laudă și mārīre; Ānse n'aū vroīt se asculte.
- 12 Pentru acéstă vei vorbi lor cuvântul acesta;
Așia grăesce Iehova, Dumneđeul lui Israel:
Tot burduvul se āmple de vin; Și dacā ei 'ți dic ție:
Nu cum-va noi nu cunōscem, că fiā-care burduv se āmple de vin?
- 13 Atunci li vei dice lor: Așia grăesce Iehova:
Éca! voiū āmple de beție pre tōți locuitorii țerrei acesteia,
Pre regiū, carī șed pre tronul lui David,
Și pre preuțiū și pre profețiū, Și pre tōți locuitorii Ierusalimului.
- 14 Și 'i voiū sfărāma pre ei unii prin alții,
Pre pārīnțiū și pre fiūi la un loc, grăesce Iehova;
Nu me voiū îndura, nici nu 'i voiū cruța, nici nu voiū milui,
Ci 'i voiū nimici pre ei.
- 15 Audiți și ascultați, nu ve îngānfați; Căci Iehova grāi.
- 16 Dați mārīre lui Iehova, Dumneđeul vostru,
Maī 'nainte de a aduce el întuneric,
Și maī 'nainte de a lāsa se se împedice piciōrele vōstre de munți
Și în óra ce asceptați lumina, [obscuri;
El o schimbā în umbrā de mōrte, și o face un întuneric des.
- 17 Ānse dacā nu veți asculta acéstă,
Sufletul meū va plānge în secret pentru mândria vōstrā;
Și ochii mei vor plānge āmar, și vor scōte lacrimi;
Pentru că turma lui Iehova se duce în captivitate.
- 18 Spuneți regelui și reginei: Umiliți-ve, înjosiți-ve;

Căci de pre capitele vóstre este cădută Corona vóastră cea glorióasă.
 Cetățile de la mătă-și sunt închise, Și nu este cine se le deschidă; 19
 Tot Iuda se duce în captivitate, În totul devine captiv.
 Rădicați ochii vostri și uitați-ve la cei ce vin de la mătă-nópte; 20
 Unde este turina. dată ție, frumoasa ta turmă?
 Ce vei dice, când te va pedepsi, 21
 Fiind că 'i-ai deprins pre ei se fiă principii și capi preste tine?
 Nu te vor cuprinde durerile, ca pre o femeie de facere?
 Și dacă vei dice în ânima ta: 22
 Pentru ce mi s'aũ întemplat acesta mie?
 Pentru mulțimea inicităților tale s'aũ descoperit pólele tale,
 S'aũ desgolit călcăile tale. [sale?]
 Póte Etiopénul se schimbe pelea lui, și panthera pestrițătorele 23
 Astfelii puteți și voi se faceți bine, voi cari sũteți deprinși într'a
 Pentru acesta 'i voiũ imprăscia pre ei, ca pre paele, [face rēul. 24
 Ce se duc de vântul deșertului.
 Acesta este sórtea ta, partea ce 'i-am destinat-o ție, grăescce Iehova; 25
 Căci m'ai uitat și te-ai încređut în minciună.
 Pentru acesta voiũ descoperi pólele tale pre fația ta, 26
 Și se va areta rușinea ta.
 Am vėđut adulteriele tale și necheđăriile tale, 27
 Desfrânarea ta cea rea, Și abominațiunile tale,
 Pre deluri și pre câmpie. Vai de tine Ierusalime!
 Tot nu te purifici, după, Ah! cât de lung timp!

CAPUL XIV.

Iudea amenințată de secetă și fómete.

Cuvéntul lui Iehova, care veni cătră Ieremia despre secetă. 1
 Iuda jălesce, și porțile Ierusalimului sũnt lăngeđite; 2
 Zac pre pământ inegrite,
 Și se suie la ceriuri strigătul Ierusalimului.
 Și capi lor trămit pre supușii lor după apă; 3
 Vin la fântână și nu află apă; Se întorc cu vasele lor deșerte;
 Se rușinează și se confund, Și acoper capetele lor.
 Fiind că pământul aũ crepat 4
 Din causă că n'aũ plouat pre pământ, Arătorii s'aũ rușinat,
 Aũ acoperit capetele lor.
 Și cerbóica încă pre câmp 5
 Lasă putul seũ, fiind că nu este iərbă;
 Și asinii silbatici stau pre locurile 'nalte, 6
 Trag aerul ca draconi;
 Ochii lor lăngeđesc, fiind că nu este iərbă.
 Iehova! și dacă inicitățile nóstre mărturisesc contra nóastră, 7
 Totuși fă pentru numele tēu;

- Da, abaterile noastre sînt multe; Am păcătuit în contra ta.
 8 Speranța lui Israel, mîntuirea lui în timpul strîmtori ei!
 Pentru ce ești cam străin în țerră,
 Și ca un călător *care* 'și întinde cortul său spre a mîne noaptea?
- 9 Pentru ce ești ca un om surprins,
 Ca un puteric, *care* nu pòte se mîntuii?
 Anse tu, Iehova! ești în mijlocul nostru,
 Și noi ne numim după numele tău; — nu ne lăsa pre noi.
- 10 Așia grăesce Iehova către populusul acesta:
 Fiind că li-aū plăcut a se retăci,
 Și n'aū reținut piciòrele lor,
 Pentru acésta Iehova n'are plăcere de dênșit;
 Acum 'și aduce aminte de inicitatea lor,
 Și pedepsesce pécatele lor.
- 11 Și Iehova grăi către mine:
 Nu te ruga pentru populusul acesta spre binele lor.
- 12 Dacă ajunéză, nu voiū asculta strigătul lor;
 Și dacă ofer sacrificiile de ardere și oblațiuni, nu le voiū priimi;
 Ci 'i voiū nimici pre ei prin sabiă,
 Și prin fómete și prin ciumă.
- 13 Atunci am đis: O! Iehova, Dumneđeule!
 Éca! profeți li vorbesc lor:
 Nu veți vedé sabiă, nici veți avé fómete,
 Ci vi voiū da pace neclintită în locul acesta.
- 14 Și Iehova grăi către mine:
 Profeți profetiséză minciuni în numele meu;
 Eū nu 'i am trâmisi pre ei, nici nu li am ordonat lor,
 Nici n'am vorbit cu dênșit;
 Ei vi profetiséză visiuni minciunóse și divinațiuni,
 Și vanitate și încelăciunea ânimei lor.
- 15 Pentru acésta așia grăesce Iehova [trâmisi pre dênșit,
 Despre profeți ce profetiséză în numele meu, în óre ce eū nu 'i-am
 Și carî đic: Sabiă și fómete nu vor fi în țerra acésta;
 Prin sabiă și prin fómete se vor nimici profeți aceia.
- 16 Și populusul, căruia ei profetisară,
 Vor fi aruncați pre stradele Ierusalimului,
 Din cauza fómetei și a sabiei,
 Și nu va fi cine se 'i înmorménteze pre ei,
 Pre femeile lor și pre fiili lor și pre ficele lor;
 Ast-feliū voiū vërsa preste dênșii pedépsa reutăței lor.
- 17 Pentru acésta se li vorbesc lor cuvintele acestea:
 Ochii mei vërșă lacrimi nóptea și ziua,
 Și nu încetéză; Căci fecióră flica a populusului meu aū suferi
 O daună mare, o lovitură fòrte durerósă.
- 18 Dacă es în câmp, Atunci éca! cei uciși de sabiă;

Și dacă întru în cetate, Atunci éca! cei cari mor de fόμε!
 Căci și profetul și preutul
 Se duc într'un pămént, pre carele nu'l cunosc.
 Ai lepadat cu totul pre Iuda? 19
 Sufletul têu s'aù îngrățosat de Zion?
 Pentru ce ne-ai lovit pre noi așa, încât nu este lecuire pentru noi?
 Am asceptat pace, și nu vine nici un bine;
 Timpul lecuirei, și éca! nelinisee.
 Cumoscem, Iehova! reutatea noastră, 20
 Și inicitatea părinților nostri; Căci am pecătuit în contra ta.
 Pentru numele têu nu ne lepăda pre noi; 21
 Nu desonora tronul gloriei tale:
 Adu'ți aminte de alianța ta cu noi și nu o rumpe.
 Esistă cineva între idoliți națiunilor, care se dec plõe? 22
 Aù ceriurile dau ploea?
 Óre nu esci tu acela, o Iehova Dumnezeuul nostru?
 Pentru acésta noi sperăm în tine;
 Pentru că tu faci toate acestea.

CAPUL XV.

Mânia lui Dumnezeu în contra lui Israel.

A atunci grăi Iehova câtră mine: 1
 Și dacă Moise și Samuel ar sta înaintea mea,
 Sufletul meu n'ar fi pentru populus acesta;
 Alungă'i pre dênșii de la fația mea, și lasă'i se se ducă.
 Și va fi, dacă 'li vor dice tic: Unde se ne ducem? 2
 Atunci li vei responde lor: Așa grăescce Iehova:
 Căți sânt destinați spre mórte — la mórte;
 Și căți spre sabiă — la sabiă; Și căți spre fómete — la fómete;
 Și căți spre captivitate — la captivitate.
 Căci voiù aduce asupra lor patru feliuri, grăescce Iehova; 3
 Sabiă spre a ucide, și câni spre a sfășia,
 Și paserele ceriului și férele păméntului,
 Spre a mânca și spre a nimici.
 Și'i voiù trăda pre ei apăsărei tutulor regatelor păméntului 4
 Din cauza lui Manase, fiul lui Hezekia, regele lui Iuda,
 Pentru câte aù făcut în Ierusalim.
 Căci cine va compătimi cu tine, Ierusalime? 5
 Séu cine va jăli pentru tine?
 Și cine se va întorce, ca se te întrebe de sănătate?
 Tu m'ai lasat, grăescce Iehova, Ai mers îndărăpt; 6
 Pentru acésta voiù tinde mâna mea asupra ta, și te voiù perde,
 Căci sum sătul de a face îndurare.

- 7 Și'i voiû vëntura pre ei cu vënturătore prin porțile țerei;
 'I voiû despoia de copii, și voiû nimici pre populusul meu,
Fiind că nu se întorc de la căile lor.
- 8 Văduvele lor s'au 'mmulțit 'naintea mea mai mult de cât năsipul mării;
 Am adus contra mamelor tinerilor
 Pre un destructor în *timpul de mătă-și*.
 Am făcut se cadă asupra lor de o dată nelinisce și frică.
- 9 Aceea ce născu șapte lăngeșdesce. Aû trădat spiritul seû,
 Sórele ei apuse, în ore ce *era* încă ziua;
 Se rușină și deveni confundată.
 Și remășița lor o voiû trăda sabiei
 Înaintea inamicilor lor, grăesce Iehova.
- 10 Vai de mine, mama mea,
 Că m'ai născut pre mine, *ca se fiu* bărbat de cértă,
 Și bărbat de sfadă țerei întregi!
 Nicî am împrumutat pre cineva, nicî m'am împrumutat de la altul;
Și cu toate acestea fiă-carele dintr'ênșii me blăstemă.
- 11 Iehova grăi: În adevêr! te voiû elibera spre fericirea ta,
 Voiû face ca inamicul se te trateze bine
 În timpul nenorocirei si al strimtorărei.
- 12 Ferul va frânge ore pre ferul nordului și pre aramă?
- 13 Avutul têu și tesaurele tale le voiû trăda la prédă Fără preț; și
acestea din cauza tuturor pecatelor tale și în toate marginile tale.
- 14 Și te voiû duce prin inimiții tel
 Într'o țerră *pre care* tu nu o cunoscî;
 Pentru că aû isbucnit foc în mânia mea *care* va fi aprinsă asupra
- 15 Tu Iehova! o scîi; adu'ți aminte de mine, [vóstră,
 Și uită-te la mine, și me resbună asupra apăsătorilor mei;
 În îndelungata ta răbdare nu lăsa se me iese;
 Cunoște, că pentru tine am suferit batjocură.
- 16 Cum sosiră cuvintele tale, le-am sorbit pre ele;
 Și cuvêntul têu 'mî era mie bucuria și plăcerea ânimei mele;
 Căci eu me numesc după numele têu, Iehova, Dumnezeuul oștirilor!
- 17 N'am ședut în adunarea voioșilor, nicî m'am bucurat cu ei;
 Am ședut singur din cauza mânei tale,
 Fiind că m'ai âmplut de indignațiune.
- 18 Pentru ce durerea mea este perpetuă,
 Și nevindecabilă plaga mea, *care* nu voesc a se vindeca?
 Veî deveni pentru mine ca un minciunos, și *ca* apa ce n'are durată?
- 19 Pentru acêsta, așia grăesce Iehova:
 Dacă te veî întôrce, eu te voiû restabili,
 Și veî sta 'naintea mea;
 Și dacă veî distinge prețuibilul de disprețuibil,
 Veî fi ca gura mea; Acestia se se întôrca spre tine;
 Dară tu nu te întôrce spre dênșil.

Și te voiŭ face se fi cãtrã acest popul un mur tare de aramã; 20
 Și te vor combate, anse nu te vor învinge;
 Cãci eũ *sum* cu tine, spre a te mântui,
 Și spre a te elibera, grãesce Iehova.
 Și te voiŭ elibera din mâna celor rei, 21
 Și te voiŭ mântui din mâna apesãtorilor.

CAPUL XVI.

Iudea spãimântatã de nenorociri mãi mari.

Și cuvântul lui Iehova veni cãtrã mine, ȕicẽnd: 1
 Se nu-ȕi iei ȕie femei, 2
 Nici se nasci fiu sãu fiee în locul acesta.
 Cãci așia grãesce Iehova Despre fiu și fiele nãscuȕi în acest loc, 3
 Și despre mamele lor, care 'i-aũ fãcut pre ei,
 Și despre pãrinȕii lor, cari 'i-aũ nãscut pre ei în țerra acẽsta:
 Ei vor muri cu mórte durerósã; 4
 Nu vor fi plãnșii, nici immormẽtaȕi;
 Vor deveni ca gunoiũ pre faȕia pãmẽntului;
 Și se vor nimici de sãbiũ și de fõme;
 Și cadavrele lor vor deveni nutrimentul
 Paserilor ceriului și al fẽcelor pãmẽntului.
 Cãci așia grãesce Iehova: Se nu intri în nici o casã de doliũ, 5
 Și se nu te duci se jãlescĩ sãu se plãnȕi pentru dẽnșii,
 Fiind cã eũ am retras pacea mea de la populul acesta,
 Bunãtatea și îndurarea mea, grãesce Iehova.
 Vor muri și cei mari și cei mici în țerra acẽsta, 6
 Nu se vor immormẽta, nici 'i vor plãnȕe pre ei,
 Nu vor face incisuni *corpurilor lor*, nici se vor rade pentru dẽnșii;
 Nici li va împãrȕi cine-va în timpul doliului pãne, 7
 Spre a 'i consola pre dẽnșii pentru cel mort;
 Nici 'i va adãpa pre ei cu paharul consolaȕiunei
 Pentru pãrintele lor sãu pentru maica lor.
 Se nu intri în casa ospȕiului, 8
 Ca se șeȕi cu dẽnșii spre a mãnca și a bẽ.
 Cãci așia grãesce Iehova, Dumneȕcul oștirilor și al lui Israel: 9
 Eca! eũ voiŭ face ca se înceteze de pre locul acesta,
 'Naintea ochilor vostri și în ȕilele võstre,
 Võcea de bucuriã și võcea de desfãtare,
 Võcea de mire și võcea de mirėsã.
 Și va fi, cãnd veȕ anunȕia populului acestuia tõte cuvintele a- 10
 ceste, și 'ȕi vor ȕice ȕie: Pentru ce Iehova aũ pronunȕiat tõtã nefe-
 ricire acẽsta cea mare în contra nõstrã? și care *este* inicitatea
 nõstrã? și care *este* pẽcatul nostru, ce am pẽcãtuit în contra lui
 Iehova, Dumneȕcul nostru? Atuncĩ li veȕ raspunde lor: 11

- Pentru că m'aŭ părăsit părinții voștri, grăește Iehova,
 Și aŭ urmat după alți deși, Și 'i aŭ servit și li s'aŭ închinat lor,
 Și m'aŭ lăsat pre mine, și n'aŭ ținut legea mea;
 12 Și voi alți făcut mai rele de cât părinții voștri;
 Și éca! fiă carele *din voi* amblă duple duritatea ânimei sale celei rele,
 Încât nu voiți se me mai ascultați;
 13 Pentru acésta cŭ ve voiŭ arunca din țerra acésta
 Intr'o țerră pre care n'ați cunoscut-o, nici voi nici părinții voștri;
 Și acolo serviți pre alți deși diua și nótea;
 Fiind că nu voesc a vi face voué grațiă.
 14 Pentru acésta, éca! vin zile, grăește Iehova,
 Că nu se va mai dice: *Dupre cum Iehova este viŭ*,
 Care aŭ scos pre fiii lui Israel din pământul Egiptului;
 15 Ci: *Dupre cum Iehova este viŭ*,
 Care aŭ scos pre fiii lui Israel din pământul nordului,
 Și din toate țerrile unde 'i alungase pre ei;
 Și 'i voiŭ aduce pre ei érași în pământul lor,
 Pre care 'l-am dat părinților lor.
 16 Éca! voiŭ trâmite pescari mulți,
 Grăește Iehova, și 'i vor pescari pre ei;
 Și după acésta voiŭ trâmite vânători mulți,
 Și 'i vor vâna pre ei din toți munții,
 Și din toate 'nălțimile și din toate despiciăturile stîncilor.
 17 Căci ochii mei sînt îndreptați asupra tuturor căilor lor;
 Nu sînt ascunse de la fața mea,
 Nici inicitatea lor nu este ascunsă de dinaintea ochilor mei.
 18 Anse mai ântîiŭ voiŭ resplăti îndoit inicitatea lor și păcatul lor;
 Pentru că aŭ profanat țerra mea Cu uriciósa lor idolatriă,
 Și lŭ împlut mosecnirea mea de abominațiunile lor.
 19 Iehova! puterea mea și fort-reța mea,
 Și refugiul meu în ziua strîmtorărei!
 Populŭ vor veni la tine de la marginile pământului,
 Și vor dice: În adevăr, părinții noștri aŭ mosecnit minciună și va-
 Și lucruri fără de folos. [nitate,
 20 Omul 'și va face óre sieși deși, Pre acei ce nu sînt deși?
 21 Pentru acésta, éca! 'i voiŭ face pre ei astă dată se cunóscă,
 'I voiŭ face pre ei se cunóscă mâna mea și puterea mea;
 Și vor cunóscé, că numele meu este Iehova.

CAPUL XVII.

Reutatea Iudeilor; confiența cea vană a lor.

- 1 Păcatul lui Iuda este scris cu un condeiŭ de fer,
 Și cu un vîrf de diamant;
Este gravat pre tabla ânimei lor, Și pre córnele altarelor vóstre.

- Precum memoria fiilor lor, *ast-feliu li sânt* și altarele lor și dum- 2
 Lângă arbori verzi preste colnici 'nal'i. [bravele lor
 Muntele meu pre câmp! 3
 Voiu trăda spre prédă avutul tēu și toate tesaurele tale,
 Și 'nălțimile tale, din cauza păcatului tēu în toate marginile tale. 4
 Și tu prin propria ta cupă vei fi scosă
 Din mosecnirea ta, pre care 'i-am dat-o ție;
 Și te voiu face se sivesci pre inimizii tei
 Într'o țerră, pre care n'al cunoscut-o;
 Căci foc al aprins în mânia mea, Care va arde în etern. 5
 Așia grăesce Iehova:
 Blăstemat *este* omul, care se încrede într'un om,
 Și 'și face din carne un brațiu,
 Și ânuia căruia se depărtică de Iehova. 6
 El va fi ca o tamarindă în deșert,
 Și nu va vedé, când vine binele;
 Ci va locui în locuri uscate în deșert,
 Într'un pământ serat și nelocuit.
 Bine-cuvântat *este* omul care se încrede în Iehova, 7
 Și a căruia speranță *este* Iehova;
 El va fi ca un arbore plantat lângă apele, 8
 Care împrăscă rădăcinile sale aprôpe de riū,
 Și nu va simți când vine arșița,
 Dară frunza lui va fi verde; Și nu se va îngriji de anul secetei,
 Nici va înceta se aducă fructe. 9
 Ânuia *este* mai încelătôră de cât toate,
 Și fôrte coruptă; cine pôte se o cunoscă pre ca? 10
 Eū, Iehova, examinez ânuia, Cerc rerunchii,
 Ca se dau fiă-căruia duple căile sale,
 Și duple fructul laptelor sale.
 Precum puternichea, ce cresce pul, pre carî nu 'i-aū născut, 11
 Așia și cel ce adună cu nedreptul avuție;
 Le va lăsa în mijlocul ȕilelor sale,
 Și la finele seū va fi un nerod. 12
 Locul Sanctuariului nostru *este*
 Un tron de gloriă, înălțat de la început.
 Iehova! Speranța lui Israel, Toți acei ce te lasă se vor rușina, 13
 Și cei ce se abat de la dēnsul se vor scrie în pulbere;
 Pentru că aū lăsat pre Iehova, isvorul apei vie.
 Iehova! vindecă-me, și voiū fi vindecat; 14
 Mântuesce-me, și voiū fi mântuit; Căci tu *esci* lauda mea.
 Ecă! acestia 'mî ȕie mie: 15
 Unde *este* cuvântul lui Iehova? — Se vină acum.
 Ansă cū n'am stăruit de a te urma, ca un păstor, 16
 Nici am dorit ȕiua cea nefericită, tu seii;

Cele ce eşiră din buscle mele sunt înaintea faţei tale.

17 Nu te face mie de frică,

Tu speranţa mea în ziua nenorocirei!

18 Se se ruşineze apăsătorii mei, ânse eă se nu me ruşinez ;

Ei se se spăimânteze, cū ânse se nu me spăimântează ;

Adu asupra lor şi de nenorocire, Şi lovesce-i pre ei cu o plagă dublă.

19 Aşia grăi Iehova către mine: Mergi şi stă în porţa fiilor
populului, prin care 'ntră şi prin care es regii lui Iuda, şi în toate

20 porţile Ierusalimului; şi vorbeşte-li lor: Ascultaţi cuvântul
lui Iehova, regii lui Iuda şi tot Iuda, şi toţi locuitorii Ierusalimului,

21 cari intraţi prin porţile acestea! Aşia grăescce Iehova: Luaţi
sămă asupra-vi, şi nu purtaţi sarcină în ziua de Sabbat, nici o

22 aduceţi prin porţile Ierusalimului; Nici scôteţi sarcină din casele
vostre de Sabbat, şi nu faceţi nici un lucru; ci sântiţi ziua de

23 Sabbat, precum am ordonat părinţilor vostri. Nu s'aă supus
ânse, nici aă plecat urechia lor, ci 'şi aă întărit cerbicea lor, ca
se nu audă, şi se nu primescă instrucţiune.

24 Şi va fi, dacă me veţi asculta pre mine, grăescce Iehova,

Încât se nu aduceţi sarcină prin porţile cetăţii acestea

În ziua de Sabbat,

Şi dacă veţi sântiţi ziua de Sabbat, nefăcend în această zi nici un lucru;

25 Atunci vor intra prin porţile cetăţii acestea

Regi şi principii cari şed pre tronul lui David,

Traşi de trăsuri şi călări, Acestia şi principii lor,

Ōmenii lui Iuda şi locuitorii Ierusalimului;

Şi cetatea acăsta va fi locuită în etern.

26 Şi vor veni din oraşele lui Iuda,

Şi din împrejurimile Ierusalimului,

Şi din ţerra lui Beniamin, şi de la şes,

Şi de la munţi şi de la mătă-di,

Aducend sacrificie de ardere şi oblaţiuni,

Şi sacrificie pănaticce şi tămăiări,

Şi aducend sacrificie de mulţumire în casa lui Iehova.

27 Ânse dacă nu me veţi asculta,

Încât se nu sântiţi ziua de Sabbat, şi se nu purtaţi sarcină,

Şi se nu intraţi prin porţile Ierusalimului în ziua de Sabbat,

Atunci voiă aprinde foc în porţile lui,

Şi va arde palatele Ierusalimului, Şi nu se va stinge.

CAPUL XVIII.

Emblema olariului. Complotul Iudeilor în contra lui Ieremia.

1

2

Cuvântul ce veni către Ieremia de la Iehova, dicend :
Scolă-te, şi pogóri-te în casa olariului, şi acolo voiă face

se ascultă cuvintele mele. Atunci m'am pogorît în casa olariului ; 3
 și éca! făcu un lucru cu rôtă. Și s'au stricat în mânele olariului 4
 vasul, pre care 'l făcuse, și făcu un alt vas, precum 'i plăcu o- 5
 lariiului se 'l facă. Atunci veni cuvântul lui Iehova către mine, 5
 dicend :

Casa lui Israel! nu pot eu se vi fac vouă 6
 Precum acest olariu? grăesce Iehova.

Éca! precum lutul în mânele olariului,

Ast-feliu *sînteți* și voi, casa lui Israel, în mâna mea. [unui regat,

În momentul, *în care* am decis în contra unei națiuni séu în contra 7

Ca se'l desrădicesc, și se'l destrug, și se'l nimicesc ;

Dacă acea națiune, în contra căreia am făcut decisiunea, 8

Se va întorçe de la reutatea ei,

Atunci 'mî va păré réu de réul, ce am voit se'i fac ei.

Și în momentul, *în care* voiă decide pentru popl séu pentru regat, 9

De a'l edifica și de a'l planta ;

Dacă va face réu în contra mea, încât se nu asculte vócea mea, 10

Atunci 'mî va păré réu de binele, ce am voit se'i fac lui.

Și acum spune bărbaților lui Iuda, 11

Și locuitorilor Ierusalimului, dicend: Așia grăesce Iehova :

Eca! eu prepar réu contra vóstră ;

Și escuget un plan în contra vóstră ;

Întorçeți-ve deci fiă-carele de la calea vóstră cea rea,

Și corigeți căile vóstre și faptele vóstre.

Éi anse șiseră: În zădar ; Căci vom urma cugetărilor nóstre, 12

Și fiă-carele va face după duritatea ânimei lui celei rele.

Pentru acésta, așia grăesce Iehova : 13

Întrebați acum națiunile, Cine au aułit de acestea ?

Fecióra lui Israel au făcut un lucru fórte teribil.

Va lăsa óre câmpul neua Libanului *ce curge* din stîncă ? 14

Séu va părăsi *cine-va* apele reci curgătoare ce vin de departe ?

Anse poplul meu m'au uitat pre mine, au tãmaiat vanității, 15

Și s'au abătut din calea lor, din căile cele vechie,

Ca se âmble pre ume, pre căi nebătute ; [perpetuă ;

În cât se reducă pãmântul lor într'un deșert și într'un desprețiu 16

Tot trecătoriuł înaintea lui va rămâne uimit, și va clăti capul séu.

'I voiă împrășcia pre ei înaintea inimiculuł, ca cu un vânt de la resărit ; 17

Li voiă areta lor dosul și nu fația în diua venorocirei lor.

Atunci au ălis: Veniți, și se facem machinațiuni în contra lui Ieremia ; 18

Căci legea nu se va perde de la preut,

Nici consiliul de la înțelept, Nici cuvântul de la profet ;

Veniți, și se'l lovim pre el cu limba,

Și se nu băgăm de sémă la cuvintele lui.

Iea sémă la mine, Iehova, 19

Și auđi vócea adversarilor mei.

- 20 *Ôre se resplătesce hincle cu rău ?*
 Căci au săpat o grăpă pentru sufletul meu
 Adu'ți aminte, că am stat înaintea ta, ca se vorbesc pentru dênșit
 Ca se întorc mânia ta de la dênșit. [de bine,
- 21 Pentru acésta dă pre fiit lor fômetel,
 Și tradă'ți pre ei sabiei;
 Și lasă femeile lor se fiă despoiate de copii și se devină veduve;
 Și bărbații lor lasă se se omorâ;
 Tênerii lor lasă se fiă bătui de sabiă în luptă.
- 22 Lasă se se audă strigăt din casele lor,
 Când' faci, ca se vină de o dată asupra lor cete;
 Căci au săpat o grăpă ca se me prindă,
 Și au ascuns curse pentru piciôrele mele.
- 23 Tu ânse, Iehova, cunôscl tôte consiliile lor în contra mea, ca se me
 Nu ierta incitatea lor. [omoră;
 Și păcatul lor se 'nu'l storgi de dinaintea ta;
 Ci se se arunce 'naintea ta;
 Fă în contra lor în timpul mănii tale.

CAPUL XIX.

Ruinarea Ierusalimului prezentată printr'o embleună.

- 1 **A**șia grăesce Iehova: Du-te, și cumpără'ți un vas de lut a
 vre unui olariu, și ica cu tine pre *ôre carî* din bêtărâni
 2 populului și din cei mai bêtărâni ai preuților; Și ești în valea
 fiului lui Hinnom, care este la întrarea porței de la resărit, și pu-
 blică acolo cuvintele, ce'ți voiî spune ție, și di:
 3 Ascultați cuvântul lui Iehova, regii lui Iuda, și locuitorii Ie-
 rusalimului! Așia grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Is-
 rael: Éca! eu voiî aduce asupra locului acestuia rele, pre care
 4 fiă-care auîndu-le. 'i vor țipa urechiele. Pentru că m'au lăsat,
 și au profanat locul acesta, și au tămăiat aici altor dei pre cari
 nu 'i-au cunoscut, nici ei nici părinții lor nici regii lui Iuda,
 5 și au împlut locul acesta de sângele inocenților, Și au edificat înăl-
 țimi lui Baal, ca se ardă pre fiit lor în foc ca sacrificie de ardere
 lui Baal; aceea ce n'am ordonat nici n'am vorbit, și ce nici nu'mi
 veni în gând.
 6 Pentru acésta, éca! vin zile, grăesce Iehova. că locul acesta nu
 se va mai numi Tofeth, nici valca fiului lui Hinnom ci valea mă-
 7 celăriei. Și voiî nimici în locul acesta consiliul lui Iuda și al
 Ierusalimului; și'î voiî face pre ei se cadă de sabiă 'naintea inamicilor
 lor, și de mâna celor ce caută viața lor, și cadavrele lor le voiî da
 8 spre nutrimântul paserilor ceriului și fêreelor pământului. Și voiî
 preface acéstă cetate într'un deșert și într'un desprețu. Tot trecêto-
 riul înaintea lui va rămîne uimit, și batjocurindu'l va șuera pentru tôte

plagile lui. Și voiți face, ca se mănânce carnea fiilor lor și 9
carnea fiicilor lor, și va mânca fiă-carele carnea amicului său în
timpul asediarei și al strîntorarei. cu care inimiile lor și cei ce
caută viața lor 'l vor strîntora pre ei.

Atunci se strîcî vasul înaintea ochilor omenilor, ce eșiră cu 10
tine; Și se li dicî lor: Așia grăesce Iehova *Dumnezeul* oști- 11
rilor: Așia voiți sfărâma pre acest populi și acestă cetate, precum
sfărâma cine-va vasul olariului. care nu se mai pôte restabili; și
vor înmormênta în Tofeth, până când nu va mai fi loc de înmorm- 12
mêntare. Așia voiți face locului acestuia, grăesce Iehova, și locui-
torilor lui, și voiți face cetatea acestă asemenea lui Tofeth. Și 13
casele Ierusalimului și casele regilor lui Iuda vor fi necurate, ca
locul Tofeth, cu toate casele, pre acoperemêntul cărora tămăiară
tuturor oștirilor ceresci, și vîrsară libațiunii deilor străini.

Atunci veni Ieremia din Tofeth, unde Iehova 'l trâmise se 14
profetiseze; și stînd la intrarea casei lui Iehova vorbi cîtră tot
populul: Așia grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor și al lui 15
Israel: Éca! voiți aduce asupra cetăței acesteia și asupra tuturor
orașelor ei toate relele, câte am decis contra ei; pentru că 'și-a
întărit cerbicea lor, încât nu ascultară cuvintele mele.

CAPUL XX.

Pașur lovesce pre Ieremia. Plîngerea profetului.

Éră Pașur, fiul lui Imner, preutul, care era și supra- 1
veghiător în casa lui Iehova, când auzi pre Ieremia pro-
fetisînd lucrurile acestea; Atunci Pașur lovi pre Ieremia pro- 2
fetul, și 'l-a pus pre el în butuc, care era în pîrta de sus a lui
Beniamin. în casa lui Iehova.

Și s'a-întîmplat a doua zi, că a- scos Pașur pre Ieremia 3
din butuc. Și Ieremia 'l-a-îdicî lui: Iehova nu te-a-î numit Pa-
șur, ci Magor Misabib (spaima jur împrejur). Căci așia grăes- 4
ce Iehova: Éca! eu te voiți face de spaima ta și a tuturor amicilor tei;
și vor căde de sabia inimiilor lor, și ochii tei vor vedé acestă;
și voiți da pre tot Iuda în mîna regelui Babilonului, care 'l va du- 5
ce pre ei prizonieri la Babilon, și 'l va tăia pre ei cu sabia. Și
voiți trăda totă averea cetăței acesteia, și toate lucrurile ei, și toate 6
prețioșele ei, și toate tesaurele regilor lui Iuda, în mîna inimiilor
lor, cari 'l vor preda pre ei, și 'l vor lua, și 'l vor duce la Babilon. Și
tu, Pașur, și toți cei cari locuesc în casa ta, veți merge în cap- 7
tivitate; și veți veni la Babilon, și acolo veți muri, și acolo te vor
înmormênta pre tine și pre toți amicii tei, cărora li-ai profetisat
minciună.

Iehova! Tu m'ai îndemnat, și m'am lăsat se fi-î îndemnat: 7

- Tu ești mai tare de cât mine, și ai prevaluat;
 M'am făcut de rîs în toate ȕilele; fiă-care me batjocuresce.
- 8 Căci de câte ori vorbesc,
 Trebuie se strig despre violență și se răcnesc despre răpire;
 Căci cuvîntul lui Iehova 'mî s'au făcut mie
 Spre rușine și batjocură în toate ȕilele.
- 9 Atunci am gîndit: Nu voiŭ aminti de dînsul,
 Nicî nu voiŭ mai vorbi în numele lui;
 Ânse *cuvîntul lui* era în ânima mea ca un foc arđend, închis
 Și m'am ostenit a me abține, și n'am putut. [în ôsele mele,
- 10 Căci am auzit insulte de la mulți; frică din toate părțile;
 Denunțiau, *ȕic*: noi 'l vom denunția pre el;
 Toți cei ce erau în pace cu mine au pândit o greșală a mea,
 Póte, că va fi îndemnat, și 'l vom prevalua pre el, [*ȕicînd*:
 Și ne vom resbuna asupra lui.
- 11 Ânse Iehova *este* cu mine ca un eroŭ puternic;
 Pentru aceea persecutătorii mei vor căde, și nu vor prevalua;
 Se vor rușina fôrte, pentru că nu li reuși,
 O rușine eternă *care* nu se va uita.
- 12 Da, Iehova *Dumneȕeul* oștirilor! cel ce încerci pre cel drept,
 Cel ce veđi rerunchii și ânima, Se ved resbunarea ta asupra lor;
 Căci ție 'ți-am încredințat cauza mea.
- 13 Cîntați lui Iehova, lăudați pre Iehova;
 Căci au eliberat sufletul seracului din mîna celor rei.
- 14 Blăstemată *se fiă* ȕiua, în care m'am născut;
 ȕiua, în care mama mea m'au născut, se nu fiă bine-cuvîntată.
- 15 Blăstemat *fiă* omul, care au anunțat pîrintelui meu,
 Dîcînd: Ȑi s'au născut ție un fiiŭ, Bucurându'l pre dînsul fôrte.
- 16 Omul acela fiă ca cetățile,
 Pre care Iehova le strică, și nu 'i-au părut reŭ;
 Și se audă demănêța strigăt, Și amôȕă-ȕi urlete.
- 17 Pentru ce n'am fost ucis din matca *mamei mele*?
 Încât mama mea se fiă devenit morimîntul meu,
 Și matca ei se fiă fost tot-de-auna îngreunată *cu mine*.
- 18 Pentru ce am eșit din matcă, Se ved ostenelă și doliu,
 Se se finescă ȕilele mele cu rușine?

CAPUL XXI.

Preȕicereu captivărei Ierusalimului de Nebucadnezar.

- 1 Cuvîntul ce veni de la Iehova cătră Ieremia, când trâmise
 la dînsul regele Zedekia pre Pașur, fiul lui Melchia, și
 2 pre Zefania, fiul lui Maasia preutul, dîcînd: Consultă, te rog,
 pre Iehova despre noi; căci Nebucadnezar, regele Babilonului se

luptă în contra noastră ; póte, că Iehova va lucra duple toate minunile sale pentru noi, încât se se retragă de la noi.

Atunci Ieremia li răspunde : Aşa se spuneţi lui Zedekia : 3
Aşa grăescce Iehova, Dumneşdeul lui Israel : Éca ! eu voiú detur- 4
na armele de resbel, care *se află* în mânele vóstre, cu care voi
combateţi în contra regelui Babilonului şi a Chaldeilor, cari asediéază
afară de zidurile vóstre ; şi'i voiú aduna pre ei în mijlocul ce- 5
tăţei acesteia. Şi me voiú lupta în contra vóstră cu mâna în-
tinsă şi cu braçiú puteric, cu mânia şi furiá şi cu indignaţiune ma- 6
re. Şi voiú lovi pre locuitorii cetăţei acesteia, pre om şi 7
vite ; vor muri de ciună mare. Şi după acestea grăescce Iehova,
voiú trăda pre Zedekia, regele lui Iuda, şi pre servii sei, şi pre
populul, şi pre cei ce vor fi remaşi în acéstă cetate de ciună, de
sabiá şi de fómete, în mâna lui Nebucadnezar, regele Babilonului,
şi în mâna inamicilor lor, şi în mânele celor ce caută vieţa lor ;
şi el 'i va lovi cu ascuţitul sabiei ; nu'i va cruţa pre ei, nici nu va
compătimi cu dênşii şi nici nu se va îndura de dênşii.

Şi populului acestuia se dicé : Aşa grăescce Iehova : Éca ! 8
eu vi propun calea de vieţi şi calea de mórte. Cine rămâne 9
în cetatea acéstă va muri de sabiá, de fómete seú de ciună ; anse
cine va eşi, şi se va duce la Chaldei ce ve asediéază, va trăi, şi
vieţi lui 'i va fi o prédă. Căci am pus faţia mea asupra 10
cetăţei acesteia spre rău şi nu spre bine, grăescce Iehova ; se va
trăda în mânele regelui Babilonului, şi el o va arde pre dênşa cu foc.

Anse câtră casa regelui lui Iuda *vei dice* : Ascultaţi cuvên- 11
tul lui Iehova. Casa lui David ! Aşa grăescce Iehova : Judicaţi 12
drept demănétă, şi eliberaţi pre cel predat din mânele apăsătoru-
lui, ca nu cum-va mânia mea se isbucnescă ca un foc şi se
ardă, fără ca se fiá cine se o stingă, din cauza faptelor lor celor
rele. Éca ! eu *sum* în contra ta, grăescce Iehova, tu care locuesci 13
în vale şi pre stínca şesului ; *sum* în contra vóstră, cari diceţi :
Cine se va pogóri contra noastră ? Şi cine va intra în locuinţele
nóstre ? Anse eu ve voiú pedepsi duple fructul faptelor vóstre,
grăescce Iehova ; şi voiú aprinde foc în pădurile ei şi va consuma
tote împrejurimile ei.

CAPUL XXII.

Profeţiá în contra Ierusalimului. Conia.

Aşa grăescce Iehova : Pogóri-te în casa regelui lui Iuda, şi 1
vorbesce acolo cuvântul acesta, şi di :

Ascultă cuvântul lui Iehova, rege al lui Iuda ! 2

Cel ce şedí pre tronul lui David,

Tu şi servii tei şi populul teú, Cari intraţi prin porţile acestea.

Aşa grăescce Iehova : Faceţi drept şi dreptate, 3

- Și eliberați pre cel predat din mânele apăsătorului ;
 Și nu nedreptățiți, nici nu violați
 Pre străin, pre orfan și pre văduvă ;
 Și nu vărsați în locul acesta sânge inocent.
- 4 Căci dacă veți face acesta,
 Atunci vor intra prin porțile acestei case
 Regi, cari șed pre tronul lui David, Trași de trăsură și călări,
 Ei și servii lor și populus lor.
- 5 Ânsă dacă nu veți asculta cuvintele acestea,
 Me jur pre mine însu'mi, grăesce Iehova,
 Că casa acesta se va reduce într'un deșert.
- 6 Căci așa grăesce Iehova despre casa regelui lui Iuda :
 Tu 'mi ești mie ca Galaad și ca un vârf de Liban ;
 Ânsă te voi reduce într'un deșert, Ca orașe nelocuite.
- 7 Și voiți prepara în contra ta destructori.
 Fiă-carele cu armele sale ; Și vor tăia cedrii tăi cei aleși,
 Și'll vor arunca în foc.
- 8 Și mulți populi vor trece 'nainte cetățelii acesteia,
 Și vor dice fiă-carele către aprópele seú :
 Pentru ce Iehova aú făcut ast-feliú acestei cetățelii mari ?
- 9 Și vor responde :
 Pentru că părăsiră alianța lui Iehova, Dumnezeuul lor,
 Și se închinară la alți dei și 'i serviră pre dênșii.
- 10 Nu plângeți pre cel mort,
 Si nu purtați doliu pentru dênșul ;
 Plângeți mai bine pre cel strămutat,
 Fiind că nu se va mai întorce,
 Și nu va mai vedé pământul născerelii sale.
- 11 Căci așa grăesce Iehova
 Despre Șallum, fiul lui Iosia, regele lui Iuda,
 Care domnia în locul lui Iosia, părintele seú,
 Care aú eșit din locul acesta : Nu se va mai întorce încóce.
- 12 Ci va muri în locul, În care 'l-aú dus pre el în captivitate,
 Și nu va mai vedé țerra acesta.
- 13 Voi de cel ce edifică casa sa pre nedreptate,
 Și camerile sale pre nedrept ;
 Cel ce se servește de aprópele seú fără plată,
 Și ce nu plătesce lucrul acestuia ;
- 14 Cel ce dice : 'Mi voiú edifica mie casă mare și camere întinse ;
 Cel ce face la dênșă ferestre,
 Și o acopere cu cedru, și o vâpsesce cu colorii.
- 15 Óce ești tu rege, ca se te închiși în cedri ?
 Nu mănca și bea părintele têu, Și făcu drept și dreptate ?
 Atunci prosperă.
- 16 Apără cauza seracului și a lipsitului, Atunci prosperă ;

- Nu era acesta a me cunósce? grăesce Iehova.
 Dară ochii tei și ânina ta nu *sânt îndreptați* 17
 De cât câtră avariția ta și vërsarea de sânge inocent,
 Și câtră facerea apăsărei și a violenței.
 Pentru acésta așia grăesce Iehova 18
 Despre Iehoiakim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:
 Nu'l vor plânge pre el, *dicënd*: Vai de fratele meü și vai de soră!
 Nu'l vor plânge pre el, *dicënd*: Vai dómne, și vai majestatea sa!
 Se va înmorménta cu înmorméntare de asin, 19
 Târît și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului.
 Sui-te în Liban și strigă! 20
 Rădică vócea ta din Bașan și strigă din Abarim!
 Pentru că aü perit toți amoresii tei.
 Am vorbit cu tine în *timpul* prosperității tale;
 Âne ai șis: Nu voesc se ascult. 21
 Acésta *aü fost* maniera ta din ténerețele tale,
 Că n'ai ascultat vócea mea.
 Vântul va împrăscia pre toți păstorii tei, 22
 Și amoresii tei vor merge în captivitate;
 Atunci te vei rușina și confunda
 Pentru tótă reutatea ta.
 Tu care locuesci în Liban, care faci cuibul tēü în cedri, 23
 Cât de plină de chari vei fi, când vor veni durerile asupra ta,
 Durerca ca a unei femeï de făcurel
Dupre cum sum viü, grăesce Iehova, 24
 Și dacă Conia, fiul lui Iehoiakim, regele lui Iuda,
 Ar fi fost un sigil pre mâna mea cea dréptă,
 Și de acolo te-ași fi smuls.
 Și te voiü trăda în mâna celor, ce caută dupre sufletul tēü, 25
 Și în mânele acelora, de acărora faciă te temi,
 Adecă în mânele lui Nebucadnezar, regele Babilonului,
 Și în mâna Chaldeilor.
 Și te voiü arunca pre tine, 26
 Și pre mama ta, care te-aü născut,
 Într'un pământ străin, în care nu v'ași născut;
 Și acolo veți muri.
 Dară în pământul, la care sufletul lor tinde a se întórce, 27
 Acolo nu se vor întórce.
 Acest om Conia, óre *este* el un idol desprețuit și sfărămat? 28
 Vas în care nu *este* plăcere?
 Pentru ce s'aü depărtat el și semința lui,
 Și s'aü aruncat într'o țerră pre care ei nu o cunosc?
 O! pămēnte! pămēnte! pămēnte! ascultă cuvēntul lui Iehova. 29
 Așia grăesce Iehova: Scrieți pre omul acesta fără copii, 30
 Un om care nu va prospera în zilele lui;

Căci nu va prospera din semința lui nici un om,
Care se ședă pre tronul lui David,
Și se guverneze încă pre Iuda.

CAPUL XXIII.

Mustrări în contra păstorilor minciunoși. Predicere despre nascerea lui Messia.

- 1 **V**a! de păstorii, Ce destrug și risipesc oile pășunei mele!
Grăesce Iehova.
- 2 Pentru acésta, așa grăesce Iehova, Dumnezeu! lui Israel,
În contra păstorilor, ce păstoresc pre populusul meu:
Vo! ați împrăsciat oile mele și le-ați alungat pre ele,
Și n'ați luat séma de dênsele;
Eca! eă ve voiă pedepsi pre voi
Pentru reutatea faptelor vóstre, grăesce Iehova.
- 3 Și voiă aduna restul oilor mele
Din tóte țerrile, unde le-am alungat pre ele,
Și le voiă aduce éráști la staulul lor,
Și vor fi fructiferi și se vor înmulți.
- 4 Și voiă pune păstori preste dênsele, cari le vor păstori;
Și nu se vor mai teme nici se vor speria,
Și nici unul dintr'ênșii nu va lipsi, grăesce Iehova.
- 5 Éca! vin țile, grăesce Iehova,
Că voiă scula lui David un germen drept,
Și un rege va domni și va prospera,
Și va esecuta drept și dreptate pre pământ.
- 6 În țilele sale Iuda se va mântui, Și Israel va locui în siguranță;
Și acesta *este* numele lui, cu care se va numi:
Iehova Dreptatea Nóastră.
- 7 Pentru acésta, éca! vin țile, grăesce Iehova,
Că nu vor mai țice: *Dupre cum* Iehova *este* viă,
Care aă scos pre fiit lui Israel din pământul Egiptului;
- 8 Ci: *Dupre cum* Iehova *este* viu,
Care aă scos și care aă adus semința casei lui Israel
Din pământul nordul ii și din tóte locurile, unde 'i alungasem pre ei;
Și vor locui în pământul lor.
- 9 Cătră profeți ânima mea se sfărâmă în mine;
Se clatină tóte ósele mele; Sum ca un om bét,
Și ca un om învins de vin, Din cauza lui Iehova,
Și din cauza cuvintelor sânteniei lui.
- 10 Căci țerra este plină de adulteri;
Din cauza blăstemului țerra jălesce,
Pășunile deșertului s'au uscat;
Cursul lor *este* reutate, și puterea lor nedreptate.

- Căci și profetul și preutul sunt nelegiuiți; 11
 Chiar și în casa mea am aflat reutățile lor, grăesce Iehova.
 Pentru acésta calea lor li va deveni lor 12
 O cale alunecósă în întuneric;
 Vor fi împinși și vor căde pre dēnsa;
 Căci voiū aduce asupra lor rele: Anul pedepsei lor, grăesce Iehova.
 Am vădut decī prostia în profeții Samariei; 13
 Aū profețisat pentru Baal și aū amăgit pre populus mēū Israel.
 Și între profeții Ierusalimului eū am vădut un lucru oribil: 14
 Conit adulterie și âmbălă cu minciunī;
 Și imputericesc mânele reilor,
 Încât nici unul nu se întôrce de la reutatea sa;
 Toți acestia aū devenit 'naintea mea ca Sodoma,
 Și locuitorii lui ca acei ai Gomorreī. [contra profeților:
 Pentru acésta așa grăesce Iehova, *Dumneḡeul* oștirilor, în 15
 Éca! eū 'i voiū nutri pre ei cu pelin;
 Și 'i voiū adăpa pre ei cu apă de fiere;
 Căci de la profeții Ierusalimului Eși nelegiuire preste totă țerra.
 Așa grăesce Iehova *Dumneḡeul* oștirilor: 16
 Nu ascultați cuvintele profeților cari vi profetiséză vouē;
 Acestia ve ademenesc la vanitate, vorbind visiuni din ânima lor
 Și nu din gura lui Iehova. [propriă,
 Îdic tot-de-a-una celor ce me desprețuiesc: 17
 Iehova grăesce: Pace veți avē;
 Și îdic câtră tot acel ce âmbălă duple duritatea ânimei sale:
 Nu va veni reul asupra voastră.
 Căci cine aū asistat la consiliul lui Iehova, 18
 Încât se fiă vădut și audīt cuvēntul lui?
 Cine ascultă cuvēntul lui se'l fiă audīt?
 Éca! de la Iehova aū eșit cu urgiă o fortună, 19
 Și un vêtejiū puteric Va căde preste capul celor împit.
 Mânia lui Iehova nu se va înturna, [mei sale; 20
 Până când nu va eșecuta, și până când nu va efectua cugetările âni-
 În dīlele de pre urmă veți înțelege acésta cu deplinitate.
 N'am trāmis pre acești profeți — totuși aū alergat; 21
 Nu li-am vorbit lor — totuși aū profetisat.
 Căci dacă ar 'fi asistat la consiliul mēū, 22
 Atunci ar fi făcut pre populus mēu se audă cuvintele mele,
 Și 'i-ar fi întors pre ei de la calea lor cea rea,
 Și de la reutatea faptelor lor.
 Ôre *sum* Dumneḡeū de aprôpe, grăesce Iehova, 23
 Și nu și Dumneḡeū de departe?
 Dacă cine-va se ascunde în locuri ascunse, 24
 Nu pot se 'l ved pre el? grăesce Iehova.
 Nu împlu ceriul și pământul? grăesce Iehova.

- 25 Am auzit, ce zice profeții,
Cel ce profetisează în numele meu minciună,
Zicând: Am visat! Am visat!
- 26 Până când va fi *acesta* în inimile profeților, ce profetisează minciună?
În adevăr, profetisează încelăciunile inimii lor;
- 27 Căci cugetă se facă pre populusul meu
Se uite numele meu prin visurile lor,
Pre cari le spune fiă-carele aprôpelui său,
Precum uitară părintii lor numele meu din cauza lui Baal.
- 28 Profetul, care visă — se spună visul său;
Și acela ce are cuvântul meu — se anunție cuvântul meu în veritate.
Ce *este comun* între pae și grâu? grăesce Iehova.
- 29 Nu *este* cuvântul meu ca un foc? grăesce Iehova,
Și ca un ciocan, ce sfărâmă stînca?
- 30 Pentru *acesta* éca! eă *sum* în contra profeților, grăesce Iehova,
Căci fură cuvintele mele, fiă-carele de la aprôpele său.
- 31 Éca! eă *sum* în contra profeților, grăesce Iehova,
Căci deprind limba lor ca se zică: *Iehova* grăesce.
- 32 Éca! eă *sum* contra celora, ce profetisează visuri minciunose, grăes-
Și le spun și amăgesc pre populusul meu [ce Iehova,
Cu minciunile lor și cu temeritatea lor;
În ore-ce eă nu 'i-am trămis pre ei, nici li-am ordonat lor;
Și ei nici nu folosesc populusului acestuia, grăesce Iehova.
- 33 Și dacă populusul acesta,
Său profetul, său preutul te vor întreba, zicând:
„Care *este* sarcina lui Iehova?”
Atunci li vei răspunde lor: „Care *este* sarcina? *acesta*:
„Voesc se ve părăsesc pre voi, grăesce Iehova.”
- 34 Cât pentru profetul și preutul și pre populusul,
Care ar zice: „Sarcina lui Iehova,”
Eă voiă pedepsi pre unul ca acesta și casa lui.
- 35 Așia se vorbiți fiă-carele câtră aprôpele său,
Și fiă-carele câtră fratele său: „Ce aă răspuns Iehova?”
Și: Ce aă grăit Iehova?”
- 36 Anse se nu mai vorbiți despre „Sarcina lui Iehova”;
Fiind că cuvântul fiă-căruia va fi sarcina sa;
Căci ați sucit cuvintele Dumnezeuului celui viu,
Ale lui Iehova, Dumnezeuului oștirilor și al nostru.
- 37 Așia se zici profetului: Ce 'i-aă răspuns Iehova?
Și: Ce aă grăit Iehova?
- 38 Anse fiind că ziceți: „Sarcina lui Iehova”,
Pentru *acesta* și grăesce Iehova:
Fiind că spuneți cuvântul acesta: „Sarcina lui Iehova,”
Și eă am trămis câtră voi, zicând;
Se nu ziceți: „Sarcina lui Iehova;”

Pentru acésta éca! eă ve voiă smulge, 39
 Și ve voiă lepăda de la fația mea,
 Și cetatea ce vi am dat vouă și părinților vostri;
 Și voiă aduce asupra vóstră defăimare perpetuă, 40
 Și rușine eternă, care nu se va uita.

CAPUL XXIV.

Emblemă profetică despre cele două panere de smochine.

Iehova me făcu se vėd, și éca! două panere de smochine 1
 Craă puse înaintea templului lui Iehova, după ce strămutase Nabucadnezer, regele Babilonului, din Ierusalim pre Ieconia, fiul lui Iehoiakim, regele lui Iuda, și pre principii lui Iuda și pre teslarii și pre ferarii, și 'i-aă dus pre ei la Babilon. Un paner *avea* smochine foarte bune, ca smochinele cele înainte, dară celălalt paner *avea* smochine foarte rele, cari din cauza reutăței lor nu putură fi mâncate. Atunci m'aă întrebat pre mine Iehova, 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10

Și veni cuvėntul lui Iehova către mine, 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Și precum aceste smochine rele, care nu pot fi mâncate din 8
 În adevěr, așa grăesce Iehova, [causa reutăței lor,
 Așa voiă trăda pre Zedekia, regele lui Iuda,
 Și pre mai marii lui,
 Și pre restul Ierusalimului, care rămâne în pământul acesta,
 Și pre cei ce locuesc în pământul Egiptului,
 Și 'i voiă trăda tuturor regatelor pământului, 9
 Ca se fiă de opresiune, de nenorocire, de rușine și de proverb,
 În toate locurile, unde 'i voiă alunga pre ei. [de rīs și de blăstem,
 Și voiă trāmite asupra lor sabia, fōmetea și ciuma, 10
 Până ce se vor nimici de pre țerră,
 Pre care o am dat lor și părinților lor.

CAPUL XXV.

Predicare despre durata captivității. Mânia lui Dumnezeu în contra popurilor.

- 1 Cuvântul care veni către Ieremia despre tot populusul lui Iuda, în anul al patrulea al regiei lui Iehoiakim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, care *a fost anul întâiu al lui Nebucadnezar, regele Babilonului*; Pre care Ieremia profetul 'l-a vorbit către tot populusul lui Iuda, și către toți locuitorii Ierusalimului, zicend :
- 2 De la anul al trei-spre-decelea al lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, până în ziua acésta, care *este anul al douedeci și treilea*, cuvântul lui Iehova a venit către mine și eu vi am vorbit voue,
- 3 sculându-me demăneta și vorbind; dară n'ați ascultat. Și au trâmisi Iehova către voi pre toți șervii sei, pre profeți, sculându-se demăneta și trâmîțend; dară n'ați ascultat, nici ați plecat urechia vós-tră, ca se audiți. Ei au dis: întorceți-ve *fia-care de la calea sa cea rea, și de la reutacea faptelor sale, și locuiți pre pământul ce Iehova vi a dat voue și părinților vostri în etern și perpetuă*.
- 4 Și nu urmați după alți dei ca se'i serviți, și se ve inchinați lor și nu me provocați prin lucrurile mânelor vóstre; și nu vi voi face nici un réu. Anse nu m'ați ascultat, grăesce Iehova: încat me provocați prin lucrurile mânelor vóstre, spre réul vostru.
- 5 Pentru acésta așa grăesce Iehova *Dumnezeul oștirilor*: fiind că n'ați ascultat cuvintele mele; Eca, eu voi trâmite, și voi aduna *tóte familiile nordului*, grăesce Iehova, și pre Nebucadnezar, regele Babilonului, servul meu, și'i voi aduce pre ei în contra pământului acestuia, și în contra locuitorilor lui, și în contra tuturor națiunilor acestora de prin prejur, și'i voi nimici pre ei, și'i voi face pre ei de uimire și de disprețiu și de desolațiune eternă.
- 6 Și voi face se înceteze dintre dênșii
 7 Vócea de bucurie și vócea de desfătare,
 8 Vócea de mire și vócea de mirésă,
 9 Vuetul petrei de móră și lumina de lampă.
- 10 Și tot pământul acesta va fi redus într'un deșert și în desolațiune; și națiunele aceste vor servi pre regele Babilonului șapte-deci de ani. Se va întâmpla anse când se vor împlini șapte-deci de ani, voi pedepsi, grăesce Iehova, pre regele Babilonului și pre populusul acela pentru nelegiuirea lor și pre pământul Chal-deilor, pre care 'l voi reduce într'o desolațiune perpetuă. Și voi esecuta asupra pământului *aceluia* *tóte cuvintele mele*, pre cari am vorbit contra lui aceea ce este scris în cartea acésta, ce Ieremia a profetisat contra tuturor națiunilor. Căci după ce mulți populi și mari regi 'l vor fi subjugat și pre dênșii; apoi li voi resplăti duple faptele lor, și duple lucrurile mânelor lor.
- 11 Căci așa grăesce către mine Iehova, *Dumnezeul lui Israel*: Iea cupa acésta de vinul mâniei *mele* din mâna mea, și adapă din

el toți populi cără cari eă te voiă trămite. Și vor bé, și 16
se vor turbura, și vor furia din cauza sabiei, pre care o voiă
trămite în mijlocul lor.

Atunci am luat cupa din mâna lui Iehova, și am adăpat toți po- 17
pulii, la cari Iehova m'aă trămis; *Adecă*: Ierusalimul, și ce- 18
lăile lui Iuda, pre regiă lui și principiiă lui, ca se'i reduc pre ei
la desolațiune, la uimire, la batjocură și la blăstem, precum *se oflă*
astădi; Pre Faraon, regele Egiptului, și pre serviiă lui, și pre 19
principiiă lui, și pre tot populuă lui; Și pre tot populuă cel ames- 20
tecat *al Arabiei*, și pre toți regiă țerei Uz, și pre toți regiă țerei
Filistenilor, și pre Așkelon, și pre Gaza, și Ekron, și restul Așdodului;
Pre Edom, și pre Moab, și pre fiiiă lui Ammon; Pre toți regiă 21 22
Tirului, și pre toți regiă Sidonului, și pre regiă insulelor, cari *se*
află dincolo de marea, Pre Dedan, și pre Tema, și pre Buz, 23
și pre toți aceia ce tăă marginile pîruluiă capului, Și pre toți 24
regiă Arabiei, și pre toți regiă populilor amestecați, cari locuiesc
în deșerturi; Și pre toți regiă Zimriei, și pre toți regiă Elamei, și 25
pre toți regiă Meșilor; Și pre toți regiă nordului, pre cei de de- 26
parte și pre cei de aprăpe, unul cu altul, și pre toți regiă țer-
relor, cari *se află* pre supra-făcia pămăntului; și regele Șeșachului va
bé după dășșii.

Pentru acăsta li vei vorbi lor: Așia grăesce Iehova, Dumneăeul 27
oștirilor și al lui Israel: Beți, ca se ve îmbătați, ca se vărsați și se cădeți,
și ca se nu ve mai sculați din cauza sabiei, pre care voiă trămite în
mijlocul vostru.

Și va fi, dacă vor refusa se iee cupa din mâna ta, ca se beă, 28
atunci spune li lor: Așia grăesce Iehova, Dumneăeul oștirilor:
Veți bé în adevăr. Căci éca! în óre-ce eă încep a aduce 29
răul asupra cetăței care se numesce după numele meă, voi veți
remăne óre nepedepsiți? nu veți remăne nepedepsiți; pentru că
eă voiă chiăma sabie asupra tuturor locuitorilor pămăntului, grăesce
Iehova, Dumneăeul oștirilor.

Pentru acăsta tu profetiseză contra lor tóte cuvintele aces- 30
tea, și ăi li lor:

Iehova răcnesce din înălțime,
Și face se resune vócea lui din locuința lui cea sântă;
Răcnesce puternic contra locuinței sale;
Scóte un strigăt ca călcătorii *de vin*
Contra tuturor locuitorilor pămăntului.
Vúet se respăndesce până la marginile pămăntului;
Căci Iehova se judică cu națiunile;
El aă pronunțiat sentența contra a tot moritoriului,
Va trăda pre toți reiă la sabie, grăesce Iehova.

Așia grăesce Iehova, Dumneăeul oștirilor;
Éca! răul ese din națiune la națiune,

31

32

- Și un vârtejîu mare se rădică
De la marginile pământului.
- 33 Și în ziua aceea, ucișit de Iehova vor jăcă
De la o margine a pământului până la cea-l-altă margine a pământului;
Nu vor fi plânși, nici strânși, nici chiar înmormențați;
Vor deveni gunoiu pre supra-fația pământului.
- 34 Urlăți, voi păstorilor, și strigați;
Tăvăliți-ve în pulbere, voi conducătorii turmei;
Căci au venit ȋilele sfășiarei vōstre și a împrăsciarei vōstre;
Și veți căde pre pământ ca un vas de prețîu.
- 35 Și păstorii nu vor avé nici un refugîu,
Și conducătorii turmei nu vor avé scăpare.
- 36 Resună strigarea păstorilor,
Și urletul conducătorilor turmei;
Căci Iehova au devastat pășunea lor.
- 37 Și pășunile pacinice se destrug
Din cauza aprinderii mănîei lui Iehova.
- 38 El părăsesce tufărișul lui, ca un leu,
Căci pământul lor devine desolațiune
Din cauza furōrei destructoriului,
Și din cauza aprinderii mănîei lui.

CAPUL XXVI.

Predicare despre destrucțiunea templului din Ierusalim. Ieremia prins se acasă și se eliberază.

- 1 **L**a începutul domniei lui Ichoiakim, fiul lui Iosia, regele
lui Iuda, au venit acest cuvânt de la Iehova către Iere-
mia, ȋicînd:
- 2 Așia grăesce Iehova: Stăi în porticul casei lui Iehova, și vor-
besce tuturor cetățîlor lui Iuda, cari vin se se închine în casa lui
Iehova, tōte cuvintele, ce'ȋ-am ordonat ȋie de a li vorbi lor; nu
- 3 lăsa nici o vorbă; Pōte că vor aȋdi și se vor întōrce fîă-care
de la calea sa cea rea, și mie 'mî va pără rēu de rēul, ce am de
- 4 gînd se fac lor pentru reutatea faptelor lor. Și spune li lor:
Așia grăesce Iehova: Dacă nu me veți asculta, ca se âmbiați duple
- 5 legea mea ce v'ain propus, De a ve supune cuvintelor servi-
lor mei, profeȋilor, pre cari 'i trāmit cātră voi, sculādu-me de-
- 6 mănēta și trāmiȋindu'ȋ, ânse voi nu m'aȋi ascultat; Atuncî voiȋ
face casa acēsta ca pre Șilo, și pre cetatea acēsta o voiȋ re-
duce spre blāstemul tuturor naȋiunilor pământului.
- 7 Și au aȋdit preuȋit și profeȋii și tot populus pre Ieremia vorbind
- 8 cuvintele acestea în casa lui Ieho va. Și s'au întēplat după ce Iere-
mia au încetat de a vorbi tōte, cāte 'i au ordonat lui Iehova se vorbēscă

cătră tot populus, că preuți și profeți și tot populus 'l au prins pre el, dicend: Trebuie se mori; Pentru ce ai profitat în numele 9
lui Iehova, dicend: casa acésta va deveni ca Șilo, și cetatea acésta se va pustia, încât se nu fiă cine se locuescă într'ênsa?

Și tot populus s'au adunat contra lui Ieremia în casa lui Iehova. Si auzind principii lui Iuda aceste lucrări, s'au suit din 10
casa regelui în casa lui Iehova, și au ședut în intratul porței celei noue a casei lui Iehova. Atunci preuți și profeți au vorbit 11
cătră principii și cătră tot populus, dicend: Pedépsa de mórte se cuvine omului acestuia, pentru că au profetisat contra cetăței acesteia, precum ați audiat cu urechile vóstre.

Atunci Ieremia vorbi cătră toți principii și cătră tot populus, di- 12
cend: Iehova m'au trâmîs, ca se profetizez în contra casei acesteia, și în contra cetăței acesteia toate cuvintele, pre cari le-ați audiat. Și 13
acum corigeți căile vóstre și faptele vóstre, și ascultați de voce lui Iehova, Dumnezeuul vostru; apoi lui Iehova 'i va păré rău de rău, ce au pronunțiat în contra vóstră. Dară eu *sum* în mânele vóstre; faceți 14
cu mine cum *este* bine și plăcut în ochii vostri. Dară se știți cu siguranță, că dacă me veți omori, veți aduce asupra vóstră sângele 15
inocent, și asupra cetăței acesteia, și asupra locuitorilor ei; căci Iehova în adevăr m'au trâmîs cătră voi, ca se vorbesc în urechile vóstre toate cuvintele acestea.

Atunci diseră principii și tot populus cătră preuți și cătră 16
profeți: Pedépsa de mórte nu se cuvine omului acestuia; pentru că au vorbit cătră noi în numele lui Iehova, Dumnezeuul nostru. Atunci s'au rădicat ore cari din bătăniile țerei și au vorbit că- 17
tră totă adunarea populusului, dicend: Micha, Maraștheneul pro- 18
fetisă în zilele lui Hezekia, regele lui Iuda, și vorbi cătră tot populusul lui Iuda, dicend: Așa grăesce Iehova *Dumnezeu*l oștirilor: „Zionul se va ara ca un ogor, și Ierusalimul va deveni o grămadă de 19
petre, și muntele templului va deveni ca nîsca locuri înalte ale unei păduri.“ Ore Hezekia, regele lui Iuda, și tot Iuda 'l-au o-
morit pre el? Nu s'au temut de Iehova, și nu 'l-au rugat pre Iehova, și lui Iehova 'i-au părut rău de rău ce au pronunțiat în con-
tra lor? Noi prin urmare am face un mare rău în contra sufletelor nóstre.

S'au sculat încă un om, care profetisă în numele lui Iehova, 20
adecă, Uriia, fiul lui Șemaia din Kiriath-learim, și profetisă în contra cetăței acesteia și în contra pămîntului acestuia după toate cuvintele lui Ieremia; Și când au audiat regele Iehoiakim, și toți 21
putinții lui, și toți principii cuvintele lui, regele au căutat se 'l o-
móră pre el; dară când audi Uriia, se temu, și fugi, și se duse în E-
gipt; Si regele Iehoiakim trâmîse ómenî în Egipt: pre Elnathan, 22
fiul lui Achbor, și căuți-l va cu dînsul în Egipt; Și 'l scóseră
pre Uriia din Egipt, și 'l aduseră pre el cătră regele Iehoiakim, și 23

24 'l uciseră pre el cu sabiă, și aruncară corpul seŭ mort în mor-
 mințele fiilor vulgului. Dară mâna lui Ahikam, fiul lui Șafan,
 era cu Ieremia, ca se nu'l trădee pre el în mâncle populului, ca
 se'l omoră pre el.

CAPUL XXVII.

Emblemă profetică a jugurilor.

- 1 **L**a începutul domniei lui Iehoiakim, fiul lui Iosia, regele
 lui Iuda, veni acest cuvânt de la Iehova către Ieremia,
 dicend:
- 2 Așia grăește Iehova către mine: Fă'ți ție legături și juguri,
 3 și pune-le pre ele pre grumazul tēŭ; Și trāmite le pre ele rege-
 lui Edomului, și regelui Moabului, și regelui fiilor lui Ammon, și re-
 gelui Tirului, și regelui Sidonului, prin mânile nunților, cari vin
 4 la Ierusalim către Zedekia, regele lui Iuda; Și ordonéză-li
 lor se spună domnilor lor: Așia grăește Iehova, Dumnezeul oștirilor
 5 și al lui Israel; așia veți vorbi către domnii vostri: Eŭ am făcut
 pământul, pre omul, și animalele de pre supra-fația pământului, cu
 puterea mea cea mare, și prin brațîul meŭ cel întîns; și 'l-am dat pre
 6 el cui am voit. Și acum eŭ am dat tōte aceste țerrî în
 mâna lui Nebucadnezar, regele Babilonului, servul meŭ; și chiar
 7 fierele câmpului 'i-am dat se'l servescă pre el. Și toți populi 'l vor
 servi pre el, și pre fiul lui, și pre fiul fiului lui, până când va veni și
 timpul țerrîi lui; apoi populi mulți și regi mari se vor servi de
 8 dēnsul. Și va fi, pre populul și pre regalul care nu'l va servi
 pre el, *adecă* pre Nebucadnezar, regele Babilonului, și care nu va
 voi se pună grumazul seŭ sub jugul regelui Babilonului, pre po-
 pulul acela 'l voiŭ pedepsi, grăește Iehova, cu sabiă și cu fōmete
 și cu ciumă, până când 'l voiŭ nimici pre el prin mâna aceluia.
- 9 Voi ānse nu ascultați pre profeții vostri, nici pre devinatorii
 vostri, nici pre visătorii vostri, nici pre prognosticatorii vostri de
 timp, nici pre fermecătorii vostri, cari vorbesc către voi, di-
 10 cend: Nu veți servi pre regele Babilonului; Căci ei vi profe-
 tiséză vouē minciună, ca se ve depărteze din țerra vōstră; și ca
 11 se ve alung, și se periți. Dară pre populul, care va pune gru-
 mazul seŭ sub jugul regelui Babilonului și 'l va servi pre el, pre acela
 'l voiŭ lăsa se remānă āncă în țerra sa, grăește Iehova, si o va
 lucra pre ea, și va locui într'ēnsa.
- 12 Am vorbit și lui Zedekia, regele lui Iuda, duple tōte cuvîn-
 tele acestea, dicend: Puneți grumazele vōstre sub jugul regelui
 13 Babilonului, și 'l serviți pre el și pre populul lui, și veți trăi. Pentru
 ce voiți se muriți, tu și populul tēŭ, de sabiă, de fōmete și de ciumă,
 precum Iehova aŭ vorbit despre populul, ce nu va servi pre regele

Babilonului? Pentru acesta nu ascultați cuvintele profeților, 14
 cari vi grăesc vouă, dicând: Nu veți servi pre regele Babilonului;
 căci ei vi profetisază minciună. Căci eu nu 'i-am trimis 15
 pre ei, grăescse Iehova, ânse ei profetisază minciună în numele meu,
 ca se ve alung, și se periiți, voi și profetiți cari vi profetisază vouă.

Am vorbit și la preuți și la tot populus acesta, dicând: Așia gră- 16
 esce Iehova: Nu ascultați cuvintele profeților vostri, cari vi pro-
 fetisază, dicând: Éca! vasele casei lui Iehova se vor readuce în cu-
 rând din Babilon; căci ei vi profetisază minciună. Nu 'i ascu- 17
 tați pre ei; serviți pre regele Babilonului, și veți trăi; Pentru ce 18
 această cetate se fiă redusă în ruine? Dacă ei *sunt* profeți și cuvên-
 tul lui Iehova este cu dênșit, se se róge acum lui Iehova,
Dumneđeul oștirilor, în cât se nu mérégă la Babilon vasele,
 cari aũ reimas în casa lui Iehova și în casa regelui lui Iuda și
 în Ierusalim.

Căci așia grăescse Iehova, *Dumneđeul* oștirilor, despre co- 19
 lonele, despre marea, despre basinul și despre restul vaselor, ce aũ
 reimas în cetatea acesta, Pre care Nebucadnezar, regele Babilo- 20
 nului nu le-aũ luat, când aũ dus captivũ din Ierusalim în Babilon
 pre Ieconia, fiul lui Iehoiakim, regele lui Iuda, și pre nobiliți lui
 Iuda și al Ierusalimului; Da, așia grăescse Iehova, *Dumneđeul* 21
 oștirilor și al lui Israel, despre vasele, ce aũ reimas în casa lui
 Iehova, și în casa regelui lui Iuda și în Ierusalim; Ele se vor 22
 transporta în Babilon, și vor remâne acolo până în ziua în care
 eu 'mĩ voiũ aduce a minte de ele, grăescse Iehova; atunci le voiũ
 readuce pre ele la locul acesta.

CAPUL XXVIII.

Mustrările lui Dumneđeũ contra profetului fals, Hanania.

Si s'aũ întâmplat în acelaș an, la începutul domniei lui Ze- 1
 ōckia, regele lui Iuda, *adevã* pre la anul al patrulea, în
 luna a cincea, că Hanania, fiul lui Azur, profetul, care *era* din Ghi-
 beon, aũ vorbit câtră mine în casa lui Iehova 'naintea preuților și
 a tot populusului, dicând: „Așia grăescse Iehova, *Dumneđeul* oștirilor 2
 și al lui Israel, dicând: Am sfărâmat jugul regelui Babilonului.
 Până în doi ani de zile, voiũ readuce în locul acesta toate vasele 3
 casei lui Iehova, pre cari Nebucadnezar, regele Babilonului, le-aũ
 luat din locul acesta, și le-aũ dus în Babilon; Și voiũ readu- 4
 ce în locul acesta, grăescse Iehova, pre Ieconia, fiul lui Iehoi-
 kim, regele lui Iuda, și pre toți captiviți lui Iuda, cari s'aũ dus
 în Babilon: căci voiũ sfărâma jugul regelui Babilonului.“

Atunci aũ vorbit Ieremia profetul câtră profetul Hanania 'na- 5
 intea preuților, și 'naintea a tot populusului, cari steteră în casa lui Ieho-
 va; Și aũ ȕis profetul Ieremia: Amin! Iehova se facă așia; Iehova

- împlinescă cuvintele tale, pre cari tu ai profetisat, și se readucă din Babilon în locul acesta vasele casei lui Iehova, și toți cei ce s'au dus captiv. Ânse acum ascultă cuvântul acesta, pre care eu
- 8 'l grăesc la urechile tale și la urechile a tot populului: Profeti, cari erau 'nainte mea și 'nainte ta din vechime, au profetisat contra multor țeri și regilor mari despre resbel, rele și ciumă. Profetul, care profetisează despre pace, când cuvântul profetului se întâmplă, *atunci* se va cunoște profetul, că în adevăr Iehova 'l-au trimis.
- 10 Atunci Hanania profetul a luat jugul de de-asupra grumazului profetului Ieremia, și 'l-au sfărâmat pre el. Și auz vorbit Hanania 'nainte a tot populului, dicând: Așa grăește Iehova: Ast-feliu voi sfărâma jugul lui Nebucadnezar, regele Babilonului, de deasupra grumazului tuturor populilor până în doi ani de zile. Și profetul Ieremia s'au dus în calea sa.
- 12 Și auz venit cuvântul lui Iehova către Ieremia, după ce Hanania profetul a sfărâmat jugul de de-asupra grumazului profetului Ieremia, dicând: Du-te și spune lui Hanania, dicând: așa grăește Iehova: Tu ai sfărâmat jugurile de lemn; ânse în locul
- 14 acestora vei face juguri de fer. Căci așa grăește Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel: jug de fer am pus pre grumazul tuturor acestor populi, ca se servescă pre Nebucadnezar, regele Babilonului; și 'l vor servi pre el, și încă și fierele câmpului le-am dat lui
- 15 Atunci auz dis Ieremia profetul către Hanania profetul: „Ascultă acum, Hanania; nu te-au trimis Iehova; ci tu faci pre populul acesta se se încredă în minciună. Pentru acesta așa grăește Iehova: Éca! eu te voi arunca de pre supra-fația pământului; în anul acesta vei muri, pentru că ai predicat abatere de la Iehova.“
- 16 Și auz murit Hanania profetul în anul acela, în luna a șaptea.

CAPUL XXIX.

Scrisoarea lui Ieremia către Iudeii captivi în Babilon.

- 1 Acestea sunt cuvintele scrisoarei, ce Ieremia profetul a trimis din Ierusalim către restul betrânilor, care s'au dus în captivitate, și către preuții, și către profeti, și către tot populul, pre care Nebucadnezar 'l-au fost strămutat captiv din Ierusalim în Babilon;
- 2 (După ce Ieconia regele, și regina, și eunuhi, principii lui Iuda și ai Ierusalimului, și tesarii, și ferarii auz eșit din Ierusalim;)
- 3 Prin Elasa, fiul lui Șafan, și prin Ghemaria, fiul lui Hilkia, pre cari Zedekia, regele lui Iuda, 'l trimisese în Babilon către Nebucadnezar, regele Babilonului, dicând:
- 4 Așa grăește Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel,

cătră toți captivi, pre cari eu 'i-am dus captiv din Ierusalim în Babilon;

Edificați case, și le locuiți; 5

Și plântați grădini, și mâncați fructele lor.

Luați femei, și nașteți fiți și fiice; Și luați femei pentru fiții vostri; 6

Și dați pre fițele vóstre după bărbați, Și se nască fiți și fițe,

Și ve înmulțiți acolo, și nu ve împuținați;

Și căutați pacea cetății, 7

În care eu v'am făcut se fiți duși captivi,

Și ve rugați lui Iehova pentru dânsa;

Căci în pacea ei veți avé și voi pace.

Căci așa grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel: 8

Se nu ve încele pre voi profeți vostri,

Cari se află în mijlocul vostru, și devinatorii vostri,

Și nu luați sémă la visurile vóstre, Pre cari le visați.

Căci vi profetisează minciună în numele meu; 9

Eu nu 'i-am trimis pre dênșii, grăesce Iehova.

Căci așa grăesce Iehova: 10

După ce se vor împlini șapte-deci de ani pentru Babilon,

'Mi voiú aduce a minte de voi, și voiú escuta cuvântul meu cel

Și ve voiú readuce pre voi în locul acesta. [bun cu voi,

Căci eu cunosc, grăesce Iehova, cugetările ce eu le-am pentru 11

Cugetări de pace și nu de rău, [voi,

Ca se vi dau un finit *ast-feliu cum* voi doriți.

Atunci me veți invoca, Și veți veni și ve veți închina mie, 12

Și eu ve voiú asculta pre voi.

Me veți căuta și me veți afla; 13

Căci me veți căuta din totă ânima vóastră.

Și me voiú lăsa se fiú găsit de voi, grăesce Iehova; 14

Și voiú re'ntórce captivi vostri,

Și ve voiú aduna dintre toți populi,

Și din toate locurile, unde v'am alungat, grăesce Iehova;

Și ve voiú readuce în locul, De unde v'am făcut se fiți duși captivi.

Fiind că ați dis: Iehova ni-au sculat nouă profeți în Babilon; 15

Apoi *cunósceți* că așa grăesce Iehova 16

Despre regele, ce șede pre tronul lui David,

Și despre tot populu, ce locuesce în cetatea acésta,

Despre frații vostri, cari n'au mers cu voi în captivitate;

Așa grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor: 17

Éca! eu voiú trâmite asupra lor sabiă, fómete și ciumă,

Și'i voiú face pre ei ca pre smochinele stricate,

Cari pentru reutatea lor nu pot fi mânicate.

Și'i voiú persecuta pre ei cu sabiă, fómete și ciumă, 18

Și'i voiú trăda pre ei tuturor regatelor pământului,

În cât se fiú de apăsare, de blăstem, de uimire, desprețiu și de oprobriu

Tutulor populilor, unde 'i-am alungat pre ei;

- 19 Pentru că n'aŭ ascultat cuvintele mele, grăesce Iehova,
Când am trâmisi la dênşii pre serviî mei, profeţiî,
Sculându-me demănêta şi trâmîţându'î;
Anse n'aîi voit a asculta, grăesce Iehova.

20 Ascultaţi deci cuvântul lui Iehova, voi toţi cei din captivi-

- 21 tate, pre cari 'i am trâmisi din Ierusalim în Babilon: Aşa
grăesce Iehova, Dumneşul oştirilor şi al lui Israel, despre Ahab,
fiul lui Kolaia, şi despre Zedekia, fiul lui Maaseia, cari vi pro-
fetiséză vouê minciunî în numele meŭ; éca! eŭ 'i voiŭ trăda pre
ei în mâna lui Nebucadnezar, regele Babilonului, şi 'i va ucide

22 pre ei 'naintea ochilor vostri. Şi din *numele* lor se va forma
un blăstem între toţi captiviî lui Iuda, cari *se află* în Babilon,
dicênd: Iehova se te facă ca pre Zedekia şi ca pre Ahab, pre

- 23 cari regele Babilonului 'i arse în foc; Pentru că făcură in-
famie în Israel, şi aŭ comis adulteric cu femeile apropiilor lor, şi
aŭ vorbit cuvinte minciunôse în numele meŭ, cea ce eŭ nu li-am
ordonat lor; da. eŭ sciŭ şi *sum* martur, grăesce Iehova.

24 25 *De asemenea* vei vorbi lui Şemaia, Nehelameul, dicênd: Aşa
grăesce Iehova, Dumneşul oştirilor şi al lui Israel, dicênd: Fiind
că tu ai trâmisi scrisori în numele teŭ câtră tot populuî cel din
Ierusalim şi câtră Zefania, fiul lui Maaseia, preutul, şi câtră toţi

- 26 preuţiî, dicênd: „Iehova te-aŭ pus preut în locul lui Iehoiada,
preutul, ca se fiî supra-vegghiător în casa lui Iehova asupra tot
omuluî, ce *este* nebun şi profetiséză, şi se'l pună pre el în butuc

27 şi în prinsóre. Acum deci pentru ce n'ai muştrat pre Ieremia
28 din Anathoth, care vi profetiséză vouê? Căci el pentru a-
césta aŭ trâmisi câtră noi *în* Babilon, dicênd: *captivitatea* acésta

- 29 va fi lungă; edificaţi case, şi locuiţi *într'ênsele*; şi plantaţi grădini,
şi mâncaţi fruptul lor.“ Şi Zefania preutul ceti scrisórea acésta
în auzul profetuluî Ieremia.

30 31 Atunci veni cuvântul lui Iehova câtră Ieremia, dicênd: Tră-
mite câtră toţi captiviî, dicênd: Aşa grăesce Iehova despre Şemaia,
Nehelameul: Fiind că Şemaia v'aŭ profetisat vouê, în óra ce nu
'l-am trâmisi pre dênşul, şi v'aŭ făcut se ve încredeţi în minciună;

- 32 Pentru acésta aşia grăesce Iehova: Éca! eŭ voiŭ pedepsi pre
Şemaia, Nehelameul, şi pre seminţa sa; El nu va avé nici un om,
care se locuéscă în mijlocul populuî acestuia, nici va vedé bi-
nele, ce eŭ voesc a face populuî meŭ, grăesco Iehova; pentru că
el predică abatere contra lui Iehova.

CAPUL XXX.

Predicare despre re'ntorcerea din captivitate.

- Cuvântul ce veni către Ieremia de la Iehova, dicând: 1
 Aşa grăesce Iehova, Dumneşul lui Israel, dicând: Scrie'ţi 2
 în carte toate cuvintele, ce am grăit către tine; Căci éca! vin zile, 3
 grăesce Iehova, când voiû întorçe pre captiviî popululul meu, Israel
 şi Iuda, grăesce Iehova; şi 'l voiû re'ntorçe pre ei în pământul, ce'l 4
 am dat lor, şi 'l vor lua în posesiune. Şi acestea sînt cuvintele
 ce aû grăit Iehova despre Israel şi despre Iuda.
 Aşa grăesce Iehova: 5
 Noi am auzit o vóce de spaimă, De frică şi nu de pace.
 Întrebaţi acum şi vedeţi. 6
 Dacă bărbatul are durerile de facere?
 Pentru ce vèd pre fiă-care bărbat cu mânele pre cóssele sale,
 Ca o femeie de facere, Şi toate feşele devenite palide?
 Va! căci mare este ziua aceea; Şi aseminca ei n'aû fost; 7
 Este timpul nenorocirei lui Iacob.
 Cu toate acestea el se va mântui de ea.
 Şi va fi în ziua aceea, grăesce Iehova, Dumneşul oştirilor, 8
 Voiû sfărâma jugul lui de pre grumazul tîu,
 Şi voiû rupe legăturile tale ast-feliû,
 În cât străiniî nu se vor mai servi de dînsul;
 Ci vor servi pre Iehova, Dumneşul lor, 9
 Şi pre David, regele lor, pre care 'l voiû scula lor.
 Tu ânse servul meu, Iacobe, nu te teme, grăesce Iehova; 10
 Nicî nu te speria tu, Israele;
 Căci éca! eu te voiû mântui din departare,
 Şi pre seminţa ta din pământul captivităţei lor,
 Şi Iacob se va re'turna, Şi va fi în repaus şi liniscit,
 Şi nimine nu'l va înspăimênta.
 Căci eu sum cu tine, grăesce Iehova, ca se te mântuiû; 11
 Si dacă nimicesc toţi populiî, între cari te împrăsciai,
 Pre tine nu te voiû nimici,
 Ânse te voiû mostra cu măsură, şi nu te voiû lăsa nepedepsit.
 Căci aşia grăesce Iehova: Lovitura ta este incurabilă, 12
 Plaga ta este durerósă.
 Nu este cine se apere cauza ta, ca se te îndrepţi, 13
 Nu sînt pentru tine remedii însăuătoşitoare.
 Toţi amoresiî tei te aû uitat; Nu te caută; 14
 Căci eu te-am lovit cu o plagă de inimic,
 Cu o pedepsă crudă,
 Din cauza mulţimei nelegiuirilor tale;
 Multe sînt păcatele tale.
 Pentru ce strigi din cauza rănei tale? 15

- Durerea ta *este* incurabilă din cauza mulțimei nelegiuirilor tale ;
 Păcatele tale s'au îmulțit; *pentru acesta* 'ți am făcut ție acestea.
- 16 Totuși toți consumătorii tăi se vor consuma ;
 Și toți inimicii tăi toți împreună vor merge în captivitate ;
 Și despoitorii tăi vor fi despoiați,
 Și pre toți răpitorii tăi eu 'i voi răda la răpire.
- 17 Căci eu voi restabili sănătatea în tine,
 Și te voi vindeca de plăgele tale, grăesce Iehova ;
 De și ei te au numit pre tine: Alungatul, *zicând* :
 „Acesta este Zionul după care nimine nu întreabă.“
- 18 Așa grăesce Iehova: Éca! eu voi readuce captivii corturilor
 Și voi avea milă de locuințele lui ; [lui Iacob,
 Și cetatea se va reedifica pre ruinele ei,
 Și palatul se va locui după modul lui *de mai înainte*.
- 19 Și din *gura* lor va eși lauda, Și *vócea* celor cari se bucura,
 Și 'i voi îmulți pre ei — și nu se vor împușina ;
 Și 'i voi mări pre ei — și nu se vor înjosi.
- 20 Și copiii lor vor fi ca mai 'nainte,
 Și adunarea lor se va întări 'nainte mea,
 Și voi pedepsi pre apăsătorii lor.
- 21 Și nobilii lor vor fi dintre densesi,
 Și gubernatoriul lor va eși din mijlocul lor ;
 Și 'l voi face pre el se se apropie, da, se va apropia de mine ;
 Pentru că cine este acela, ce se încrede de a se apropia de mine ?
 Grăesce Iehova.
- 22 Și veți fi populusul meu, Și eu voi fi Dumnezeuul vostru.
- 23 Éca! un vârtejiiu furios ese de la Iehova,
 Vârtejiiu grozav, cade asupra capetelor celor rele.
- 24 Aprinderea mâniei lui Iehova nu se va întorče, până ce nu va esecuta,
 Și până nu va împlini cugetările âniei lui ;
 Acesta veți înțelege-o în zilele din urmă.

CAPUL XXXI.

Emblema ogorului cumpărat.

- 1 **I**n timpul acela, grăesce Iehova,
 Voi fi Dumnezeuul tuturor familiilor lui Israel,
 Și ei vor fi populusul meu.
- 2 Așa grăesce Iehova :
 Populusul care au scăpat de sabiă au aflat grația în pustiū,
 Adecă, Israel, când se duse în repaus.
- 3 Iehova mi s'au arătat de mult, *zicând* :
 În adevăr eu te am iubit cu amóre eternă ;
 Pentru acesta te am atras cu grația mea.

- Eu te voiî reedifica, 4
 Si vei fi reedificată, feciôra lui Israel!
 Te vei orna éráşî cu tamburele tale,
 Si vei éşi éráşî în mijlocul chorului de dansători.
 Vei planta éráşî vie pre munţi Samariei; 5
 Plantătorii vor planta şi vor mânca *fructul lor*.
 Căci va fi o di, În care custodii vor striga pre muntele Efraim: 6
 „Sculăţi-ve, şi se ne suim în Zion,
 „La Iehova, Dumnezeuul nostru.”
 Căci aşia grăesce Iehova: 7
 Cântaţi cântări de bucurie pentru Iacob,
 Si chiuît despre capul naţiunilor; Anunţiaţi, laudaţi şi diceţi:
 Mântuesce, Iehova! pre populusul tîu, pre restul lui Israel.
 Éca! eu 'î voiî aduce pre ei din pămîntul de la nord, 8
 Si'î voiî aduna pre ei de la marginile pămîntului,
 Împreună şi cu dînsii pre orbul, şchiopul, pre femea grea, şi pre
 Adunare mare se va întôrce aci. [cea ce nasce,
 Vor veni cu plâns, Si 'î voiî readuce pre ei cu suplicaţiuni, 9
 Ît voiî conduce pre ei la riurile apelor
 Pre o cale dréptă, în care nu se vor poticni;
 Căci eu sum lui Israel părinte,
 Si Efraim *este* ântéiî născutul meu.
 Ascultaţi, populi, cuvîntul lui Iehova! 10
 Si anunţiaţi ţerrelor depărtate, şi diceţi:
 Cel ce aî împrăsciat pre Israel îl va aduna pre el,
 Si'l va păzi pre el ca păstoriul turma sa.
 Căci Iehova aî mântuit pre Iacob, [dînsul. 11
 Si'l aî eliberat pre el din mâna *celui*, *ce era* mai tare de cât
 Si vor veni, şi vor cânta pre 'nălţimea Zionului, 12
 Si vor alerga la bine-cuvîntarea lui Iehova
 În grâu, în must şi în oleu, Si în oi şi în boi;
 Si sufletul lor va fi ca o grădină udată;
 Si nu se vor mai întrista.
 Atunci feciôra se va bucura în chorul dansătorilor, 13
 Si cu dînsa tînerii şi bîtrânii;
 Căci voiî schimba jălea lor în bucurie, [lor.
 Si'î voiî consola pre ei, si'î voiî veseli, *eliberându'i* de întristarea
 Si voiî sătura sufletul preuţilor de grăsimé; 14
 Si populusul meu se va sătura de bine-cuvîntarea mea, grăesce Iehova.
 Aşia grăesce Iehova: O vóce s'aî auît în Rama, 15
 Lamentaţiune şi plângere amară;
 Rahel plîngînd pre copiii sei,
 Refusă de a fi mîngăiată pentru copiii ei, pentru că nu *sînt*.
 Aşia grăesce Iehova: Opresce vócea ta de la plâns, 16
 Si ochii tei de la lacrimi;

- Căci fapta ta va fi recompensată, grăește Iehova ;
 Și se vor re'ntorce din pământul inamicului.
- 17 Și este speranță pentru viitorul tău, grăește Iehova ;
 Și copiii tăi se vor re'ntorce în confiniele lor.
- 18 Am audit pre Efraim, plângându-se :
 „Tu m'ai instruit și eu m'am instruit, ca un vișel ne'nvățat ;
 „Întorce-me, și me voiî întorce ;
 „Căci tu *esci* Iehova, Dumnezeuul meu ;
- 19 „În adevăr după ce m'am întors, 'mi au părut rău ;
 „Și după ce m'am instruit, mi-am lovit cósă mea.
 „M'am rușinat, și m'am confundat,
 „Pentru că am purtat oprobriul ténerețelor mele.”
- 20 Efraim *nu este* óre pentru mine un fiú scump ?
 Un copil plăcut ? Căci de aceea, ce am vorbit de densusl,
 'Mi aduc aminte încă de densusl ;
 Pentru ácsta măruntaele mele sânt turburate pentru densusl ;
 Și me voiî milui asupra lui, grăește Iehova.
- 21 Pune 'ți semne pre cale, Fă 'ți ție grămăđi de pietre ;
 Aținteste ătima ta spre calea cea bătută,
 Spre calea, pre care te ai dus ; Întorce-te, fecióra lui Israel !
 Întorce-te în aceste cetăți ale tale.
- 22 Până când voi retăci, fiică abătătoră ?
 Căci Iehova au creat un ce nou pre pământ :
 Femea va cuprinde pre un bărbat.
- 23 Așia grăește Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel :
 Vor ăice încă cuvéntul acesta în pământul lui Iuda,
 Și în cetățile lui, când voiî readuce pre captivi lor :
 „Iehova se te bine-cuvénteze pre tine, locuința dreptăței, munte sânt !”
- 24 Și vor locui într'ensusl Iuda, și în toate cetățele lui împreună
 Agricultorii și cei ce merg cu turme.
- 25 Căci voiî recori pre sufletul obosit,
 Și voiî mulțumi pre tot sufletul cel întristat.
- 26 La acestea cū m'am descepat, și m'am uitat ;
 Și visul meu 'mi era plăcut.
- 27 Eca ! vin ăile, grăește Iehova,
 Când voiî semina casa lui Israel și casa lui Iuda
 Cu semință de om și cu semință de vite.
- 28 Și va fi, precum am veghiat asupra lor,
 Ca se 'i desrădicinez, și se 'i sfărăm, și se 'i ruinez,
 Și se 'i perd, și se li fac rău ; Așia voiî veghia asupra lor ,
 Ca se 'i edific și se 'i plănteze, grăește Iehova.
- 29 În ăilele acelea nu vor mai ăice :
 Părinții au mâncat aguride, Și dinții fiilor s'au strepeđit ;
- 30 Ci fiă-care va muri pentru inicitatea sa ;
 Tot omul ce va mânca aguride, dinții lui se vor strepeđi.

- Éca! vin ȕile, grăesce Iehova, Când voiŭ face o alianȕă nouă 31
 Cu casa lui Israel ŕi cu casa lui Iuda;
 Nu ca alianȕa, ce am făcut-o cu părinȕii lor 32
 În ȕiua, în care 'i am apucat pre ei de mână,
 Ca se 'i scot pre ei din pămēntul Egiptului;
 Care alianȕă a mea ei au rupt-o,
 Deŕi cŭ aveam dreptul soȕului asupra lor, grăesce Iehova.
 Ci acēsta *este* alianȕa, 33
 Pre care voesc a o face cu casa lui Israel:
 După ȕilele acelea, grăesce Iehova,
 Voiŭ pune legea mea în năuntru lor,
 ŕi o voiŭ scrie pre dēnsa în ânimele lor;
 ŕi voiŭ fi Dumnezeu lor, ŕi ei vor fi populu meu.
 ŕi nu vor mai învēȕa 34
 Fiă-care pre aprōpele seŭ, ŕi fiă-carele pre fratele seŭ, ȕicēnd:
 Cunōsceȕi pre Iehova; Căci toȕi me vor cunōsce
 De la cel mai mic al lor până la cel mai mare al lor, grăesce Iehova;
 Căci voiŭ ierta fără de legile lor,
 ŕi nu'mi voiŭ mai aduce aminte de pēcatul lor.
 Aŕia grăesce Iehova, Cel ce dă sōrele spre lumina ȕilei, 35
 ŕi legile lunei ŕi ale stelelor spre lumina nopȕei,
 Cel ce miŕcă marea ŕi face ca valurile ei se mugēscă;
 Iehova *Dumnezeu* oȕtirilor *este* numele lui:
 Dacă aceste legi vor dispăre de dinaintea mea, grăesce Iehova, 36
 Atuncē seminȕa lui Israel va inceta
 De a fi un popul înaintea mea pentru tot-de-una.
 Aŕia grăesce Iehova: Dacă ceriul sus se pōte mēsură, 37
 ŕi temeliele pămēntului jos a se cerceta,
 Atuncē ŕi eu voiŭ lepăda tōtă seminȕa lui Israel
 Pentru tōte cāte au făcut, grăesce Iehova.
 Éca! vin ȕile, grăesce Iehova: Când se va edifica lui Iehova 38
 De la turnul Hananeelui până la pōrta de la unghiŭ;
 ŕi sfōra de mēsură va trece âncă 39
 În faȕia ei preste colnicele Gareb,
 ŕi se va întorcel spre Goath.
 ŕi tōtă valea cadavrelor ŕi a cenușei, 40
 ŕi tōte ogōrele până la riul Kidron,
 ŕi până la unghiul pōrȕei cāilor spre resărit
 Vor fi sante lui Iehova; Nu se vor mai de rădic'na,
 Nicē nu se vor mai ruina în etern.

CAPUL XXXII.

Emblema ogoru'ui cumparat.

- 1 Cuvântul ce veni de la Iehova către Ieremia în anul al de-
celea al lui Zedekia, regele lui Iuda, care *este* anul al
opt-spre-decelea al lui Nebucadnezar.
- 2 Atunci oștirea regelui Babilonului asediă Ierusalimul; și
profetul Ieremia era închis în curtea închisorei, ce *se afla* în casa
3 regului lui Iuda. Căci Zedekia, regele lui Iuda, 'l închisese pre
el, zicând: pentru ce profetisezi și zici: Așia grăesce Iehova:
Eca! eu voi trăda cetatea acesta în mânele regelui Babilonului,
4 și o va concesi pre dânsa; Și Zedekia, regele lui Iuda, nu va
scăpa de mâna Chaldeilor, ci va fi trădat în mâna regelui Babilo-
nului, și va vorbi cu dânsul gură către gură, și ochii se vor
5 vedé pre ochii lui; Și va duce pre Zedekia în Babilon, și acolo
va rămâne, până când 'mî voi aminti de dânsul, grăesce Iehova; și
dacă ve veți lupta contra Chaldeilor, nu veți prospera.
- 6 Și au zis Ieremia: Cuvântul lui Iehova veni către mine, zî-
7 cînd: Eca! Hanameel, fiul lui Șaltun, unchiul tîu, va veni
la tine, și 'ți va zice: Cumpără 'ți ogorul meu, care *se află* în A-
nathoth; căci al tîu *este* dreptul de rescumpărare, ca se 'l cumperi
8 pre el. Și au venit la mine Hanameel, fiul unchiului meu, în
curtea prinsorei duple cuvântul lui Iehova, și 'mî au zis mie:
Cumpără, me rog, ogorul meu, care *se află* în Anathoth cel din
pămîntul lui Beniamin; căci al tîu *este* dreptul de moscenire și a
ta *este* rescumpărarea; cumpără 'l pre el pentru tine. Atunci am
9 cunoscut că cuvântul lui Iehova *au fost* acesta. Și am cum-
părat de la Hanameel, fiul unchiului meu, ogorul cel din Anathoth,
și 'i am plătit pentru dânsul banii, adică, șapte-spre-șeci sicile
10 de argint. Și am scris contractul, și 'l am sigilat, și am
11 luat marturi, și am cumpănit banii în cumpănă. Și am luat con-
tractul de vîndare, sigilat duple lege și statute, precum și pre cel
12 deschis. Și am dat contractul de vîndare lui Baruch, fiul lui
Neria, fiul lui Maaseia, în prezența lui Hanameel, *fiul* un-
chiului meu, și în prezența marturilor, cari au sub-scris contractul
de vîndare, și în prezența tuturor Iudeilor, cari se afla în curtea
13 închisorei. Și am ordonat lui Baruch în prezența lor, zicînd:
14 Așia grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel: Ieă con-
tractele acestea, contractul acesta de vîndare și cel sigilat și cel
deschis; și le pune pre ele într'un vas de lut, ca se rămână a-
15 colo multe zile. Căci așia grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor
și al lui Israel: Case și ogóre și vie'ărăși se vor cumpăra în țér-
ra acésta.
- 16 După ce am dat contractul de vîndare lui Baruch, fiul lui
17 Neria, m'am rugat lui Iehova, zicînd: O! Iehova Dumnezeule!

Éca! tu ai făcut ceriul și pământul cu puterea ta cea mare și cu brațiul tău cel întins; pentru tine nimic nu este cu neputință. Tu care faci misericordie la mii, și respălătești inicitatea părinților în sinul fiilor lor după densiți; Dumneșeu Mare. Puteric, Iehova, *Dumneșeu* oștirilor este numele lui. Mare în consiliu și puteric în fapte: ai căruia ochi sunt deschiși asupra tuturor căilor fiilor oamenilor, ca se plătesci fiă-căruia după căile sale și după fructul lucrurilor sale; Cel ce ai făcut semne și miracole în pământul Egiptului, cunoscute până în ziua acesta și în Israel și altor oameni, și ți-ai făcut un renume ca în ziua de astăzi. Și ai scos pre populusul tău Israel din pământul Egiptului cu semne, și miracole, cu o mână puterică, și un braț întins, și cu o frică mare; Și li-ai dat lor pământul acesta, ce ai jurat părinților lor, se li da, un pământ, în care curge miere și lapte; Și ei au intrat aici și l-au luat în posesiune; ânsu nu s'au ascultat de vócea ta, nici au âmblat după legea ta; n'au făcut nimic din cele ce li ai ordonat lor se facă; pentru acesta ai adus asupra lor tot réul acesta. Éca! valurile sunt rădicate contra cetăței, ca s'o concerască pre densa; și cetatea s'au trădat în mânele Chaldeilor, cari o combat, *lăsându'i se móră* de sabie, de fomete și de ciumă: și tot ce ai vorbit s'au întemplat; și éca! tu o vești. Și tu Iehova, Dumneșeu! ai dis cătră mine: cumpără'i ție un ogor cu bani, și iea marturi; cu toate că cetatea s'au trădat în mânele Chaldeilor.

Și au venit cuvântul lui Iehova cătră Ieremia, dicend: Éca! eu *sum* Iehova, Dumneșeu al totă carnea; óre este pentru mine ceva cu neputință? Pentru acesta așa grăesce Iehova: Éca! eu voi trăda cetatea acesta în mânele Chaldeilor și în mânele lui Nebucadnezar, regele Babilonului, și o va conceri pre densa: Și Chaldei cari combat cetatea acesta vor veni, și vor pune foc cetăței acesteia, și o vor arde pre densa și casele, pre acoperemintele cărora au tămăiat lui Baal, și au vârsat libațiunii altor zei, ca se me mănăie. Căci fiu lui Israel și fiu lui Iuda au lucrat numai réul înainte mea din juneța lor; da. fiu lui Israel altă n'au făcut, de cât se me mănăie prin lucrurile mânilor lor, grăesce Iehova. Căci cetatea acesta au fost pentru mine provocațiunea mâniei mele și a indignațiunei mele din ziua, în care o au edificat pre densa, până în ziua acesta, ca se o lepăd pre densa de la fația mea, Din cauza a toatei reutăți a fiilor lui Iuda, ce au făcut, ca se me mănăie ei, și regii lor, principii lor, preuții lor și profeti lor, și bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului. Și au întors dosul spre mine și nu fația; deși i-am învățat pre ei, sculându-me demănăta și învățându'i, ânsu n'au ascultat, ca se primască instrucțiune. Ânsu au pus abominațiunile lor în casa, care se numesce după numele meu, ca se o necurățască pre densa; Și

aŭ edificat înălțimile lui Baal în valea fiului lui Hinnom, pentru ca se trecă *prin foc* pre fiii lor și pre fițele lor la Moloch; cea ce eu nu li-am ordonat, nici nu mi-aŭ venit vre-o-dată în gând, ca ei se facă abominațiunea acésta, încât se facă ca se păcătuéscă și Iuda.

- 36 Și cu toate acestea așa grăesce Iehova, Dumnezeuul lui Israel, despre cetatea acésta despre care voi diceți, că va fi trădată în mâinile regelui Babilonului prin sabie fomete și ciumă;
- 37 Éca! eu 'i voiŭ aduna pre ei din toate țerrelé, unde 'i-am alungat pre ei în mânia mea, și în furia mea, și în indignațiunea mea cea mare; și 'i voiŭ întorce pre ei în locul acesta, și 'i voiŭ face
- 38 se locuésca în siguranță; Și ei vor fi populusul meu, și eu voiŭ fi Dumnezeuul lor. Și li voiŭ da lor o animă și o cale, ca se
- 39 se témă de mine în toate țilele pentru binele lor și al fiilor lor după dênșii. Și voiŭ încheia cu ei o alianță eternă, că eu nu
- 40 me voiŭ întorce îndărépt de la dênșii, ca se li fac bine; și voiŭ
- 41 pune frica mea în ânima lor, ca se nu se abată de la mine. Și me voiŭ bucura de dênșii, ca se li fac bine, și 'i voiŭ planta pre ei în pământul acesta cu adevăr din totă ânima mea și din tot sufletul meu.
- 42 Căci așa grăesce Iehova: Precum am adus asupra populusului acestuia toate aceste rele mari, așa voiŭ aduce asupra lor toate
- 43 bunurile, ce eu li-am promis. Și așa se va cumpăra ogóre în pământul acesta, despre care voi diceți: „Este deșert, fără de om
- 44 și de vită, s'aŭ trădat în mânele Chaldeilor.“ Vor cumpăra ogóre pentru argint, și sub-scrie contracte, și le sigila, și vor lua marturi în pământul lui Beniamin, și în împrejurimile Ierusalimului, și în cetățile lui Iuda, și în cetățile părței muntóse, și în cetățile părței câmpene, și în cetățile de meadă-și; căci voiŭ readuce pre captivii lor, grăesce Iehova.

CAPUL XXXIII.

Pređicare despre luarea Ierusalimului. Promisiunea lui Iehova privitoră la alianța sa cu David.

- 1 **S**i veni cuvântul lui Iehova de a doua oră către Ieremia în
- 2 ore ce el era închis în curtea prinsórei, dicénd:
- 3 Așa grăesce Iehova, cel ce aŭ creat pământul, Iehova, cel ce 'l-aŭ format pre el, spre a' l stabili, Și al căruia nume este Iehova;
- 4 Strigă către mine, și 'l voiŭ răspunde, Și 'l voiŭ anunția ție lucruri mari și tari, Pre cari tu nu le cunosci.
- 5 Căci așa grăesce Iehova, Dumnezeuul lui Israel,

Despre casele cetății acesteia, Și despre casele regilor lui Iuda,
 Cari se sfărămară pentru valuri și în contra sabie.
În ore ce locuitorii ei vin ca se combată pre Chaldeii,
 Ea va fi împlută de cadavrele ómenilor,
 Pre cari voiú lovi în mânia mea și în indignațiunea mea, 5
 Pentru a cărora reutate eú am ascuns fația mea de la cetatea acésta.
 Éca! eú voiú aduce lor sănătate și însănătoșare, și'i voiú vindeca 6
 Și'i voiú face pre ei se vadă abundență de pace și de adevăr. [pre ei,
 Și voiú re'ntórce pre captivii lui Iuda, Și pre captivii lui Israel, 7
 Și'i voiú restabili pre ei ca mai 'nainte.
 Și'i voiú curăți pre ei de tóte fără-de-legile lor, 8
 Cu cari aú pécătuit în contra mea,
 Și voiú ierta tóte fără-de-legile lor,
 Cu cari aú pécătuit,
 Și prin cari se abătură de la mine.
 Și cetatea acésta 'mí va fi mie un nume de bucurie, 9
 Laudă și glorie 'naintea tuturor populilor pământului,
 Cari vor aúdi tóte bunurile, ce eú li voiú face lor;
 Și se vor spăimênta și se vor cutremura de tóte bunurile,
 Și de tótá prosperitatea ce eú voiú da ei.
 Așia grăesce Iehova: 10
 Éráși se va aúdi în locul acesta,
 Despre care voi diceți: „*Este deșert, fără de om și fără de vite,*“
 În cetățile lui Iuda, și în stradele Ierusalimului,
 Cari sânt deșerte, fără de óneni, Și fără de locuitori și fără de vite,
 Vócea de bucurie și vócea de desfátare, 11
 Vócea mirelui și vócea miresei,
 Vócea celor ce dic: Lăudați pre Iehova, *Dumneđeul* oștirilor,
 Căci bun este Iehova, Căci îndurarea lui *duréză* în etern,
 Și vócea celor ce aduc sacrificie de mulțumire în casa lui Iehova;
 Căci voiú readuce captivii pământului acestuia
 Ca mai 'nainte, grăesce Iehova.
 Așia grăesce Iehova, *Dumneđeul* oștirilor: 12
 Éráși în locul acesta, care este deșert,
 Fără de om și fără de vită,
 Și în tóte cetățile lui, Vor fi locuințe pentru păstori,
 Ca se culce turmele lor.
 În cetățile *părței* muntóse și în cetățile *părței* câmpene, 13
 Și în cetățile sudului, și în pământul lui Beniamin,
 Și în împrejurimile Ierusalimului, și în cetățile lui Iuda,
 Vor trece éráși turmele
 Sub mânele celui ce le numeră, grăesce Iehova.
 Éca! vin țile, grăesce Iehova, 14
 Când voiú esecuta cuvêntul cel bun, ce am promie
 Casei lui Israel și casei lui Iuda,

- 15 În zilele acelea și în timpul acela
Voiu face se resară lui David un germen al dreptății,
Și va face pre pământ drept și dreptate.
- 16 În zilele acelea Iuda se va mântui,
Și Ierusalimul va locui în siguranță;
Și acesta *este numele*, cu care se va numi:
Iehova Dreptatea Noastră.
- 17 Căci așa grăesce Iehova: Nu va lipsi lui David un om,
Care se ședă pre tronul casei lui Israel;
- 18 Nici dintre preuții, Leviții, nu va lipsi un om înaintea mea,
Ca se oferă sacrificie de ardere, și se aprindă sacrificiele pănatiche,
Și se facă oblațiuni în toate zilele.
- 19 Și au venit cuvântul lui Iehova către Ieremia, zicând:
- 20 Așa grăesce Iehova: Dacă puteți se rupeți alianța mea de ți,
Și alianța mea de noapte,
În cât se nu mai fiă în timpul lor ți și noapte;
- 21 Atunci poate se se rupă și alianța mea cu David, servul meu,
În cât se nu aibă fiu, ca se domnescă preste tronul lui;
Și cu Leviții, preuții, cari me servesc pre mine.
- 22 Precum oștirea ceriului nu poate se fiă numerată,
Nici năsipul mării se fiă măsurat,
Așa voiu înmulți semința lui David, servul meu,
Și pre Leviții cari me servesc pre mine.
- 23 Și veni cuvântul lui Iehova către Ieremia, zicând:
- 24 N'ai vădut ce au vorbit populus acela, zicând:
Cele două familii, pre cari Iehova le-au ales,
El le au lepădat pre ele? Așa au disprețuit pre populus meu,
În cât se nu li mai fiă lor popul.
- 25 Așa grăesce Iehova:
Dacă n'am făcut alianța mea de ți și de noapte,
Și dacă n'am stabilit legile ceriului și ale pământului,
- 26 Atunci voiu lepăda semința lui Iacob și a lui David, servul meu,
În cât se nu ieu dintre coboritorii lui dominatori
Asupra seminței lui Abraam, a lui Isaac și a lui Iacob;
Căci voiu readuce pre captivii lor, și me voiu îndura de densiți.

CAPUL XXXIV.

Predicere despre distrucțiunea Ierusalimului.

- 1 Cuvântul ce veni către Ieremia de la Iehova, când Nebucad-
nezar, regele Babilonului, și totă armata lui, și toate re-
gatele pământului dominațiunei sale, și toți populi combătura
contra Ierusalimului și contra tuturor cetăților sale, zicând:
- 2 Așa grăesce Iehova, Dumnezeuul lui Israel: Mergi și vorbe-
ște lui Zedekia, regele lui Iuda, și ții lui: Așa grăesce Iehova;

Éca! eă voiă trăda cetatea acésta în mânilé regelui Babilonului, și
o va arde pre dēnsa cu foc; Și tu nu vei scăpa din mâna lui, 3
ci vei fi prins, și vei fi trădat în mâna lui; și ochii tei vor ve-
de pre ochii regelui Babilonului, și gura ta va vorbi cu gura
lui, și vei merge la Babilon.

Ascultă anse cuvēntul lui Iehova, Zedekia regele lui Iuda! 4
Așia grăesce Iehova despre tine: Nu vei muri de sabie; Vei 5
muri în pace; și cu tôte arderile *de parfumurî făcute* părinților
tei, regilor precedenți cari aă domnit mai 'nainte de tine, cu a-
cestea 'ți vor face ție arderi, și te vor plānge, *dicēnd*: Vai! dōmne!
cāci eă am pronunțiat *acest* cuvēnt, grăesce Iehova.

Și aă vorbit profetul Ieremia cătră Zedekia, regele lui Iuda, tôte 6
cuvintele acestea în Ierusalim. Și armata regelui Babilonului 7
combātu în contra Ierusalimului și a tuturor cetăților lui Iuda, cari
remăsēsēră, *adecă*, Lachiș și Azeka; căci aceste cetăți fortificate
mai remăsēsēră între cetățile lui Iuda.

Acesta este cuvēntul ce veni cătră Ieremia de la Iehova, după ce 8
regele Zedekia aă făcut o alianță cu tot populus *ce se afla* în Ierusalim,
ca se proclame libertate între sine; Ca fiă-carele se demită 9
liber pre servul seă, și fiă-carele pre serva sa, ebreă seă ebreă,
ca se nu aibă nimene de serv pre un ludeă, fratele seă; Și cānd 10
aădīră tōți principii și tot populus, care intra în alianță, ca fiă-ca-
rele se demită liber pre servul seă, și fiă-carele pre serva sa, în-
cāt se nu 'i mai aibă pre ei servi, apoi aă ascultat, și 'i-aă de-
mis pre ei. După acésta anse și schimbară gândul, și întōrse- 11
ră érăști pre servii și serve, pre cari 'i demisēră liber, și 'i siliră
pre ei, ca *se fiă* servi și serve.

Și veni cuvēntul lui Iehova cătră Ieremia de la Iehova, di- 12
cēnd: Așia grăesce Iehova, Dumneđeul lui Israel: „Eă am 13
făcut alianță cu părinții vostri, în ziua în care 'i-am scos pre
ei din pământul Egiptului, din casa serviei, *dicēnd*: La finele 14
a șapte ani fiă-care se demită pre fratele seă, ebreă, care aă fost
vëndut ție, și 'ți-aă servit șce ani; apoi se 'i demiti pre ei liber
de la tine; anse părinții vostri nu m'aă ascultat nici nu aă plecat u-
rechea lor. Și acum ve întōrserăți și făcurăți cele drepte 'na- 15
intea mea, proclamānd fiă-carele libertatea aprōpelui seă; și făcuse-
răți alianță 'naintea mea în casa, ce se numesce după numele meă;
Acum anse vi schimbarăți gândul, și profanarăți numele meă, și 16
intōrserăți fiă-care pre servul seă, și fiă-carele pre serva sa, pre
cari voi 'i demisērăți liberi dupre voința lor, și 'i silirăți, ca se vi
fiă servi și serve.

Pentru acésta așia grăesce Iehova: Voi nu m'ați ascultat, ca se 17
proclamați fiă-care libertatea fratelui seă, și fiă-care aprōpelui seă, éca!
decī grăesce Iehova, eă vi proclam libertatea sabiei, ciumei, și fōmetei; și
ve voiă trăda spre apēsare tuturor regatelor pământului, și voiă tră- 18

da pre ómenii, cari au cãlcat alianþa mea, şi cari nu împlinirã cuvintele alianþei, ce au făcut înaintea mea, când tăiarã viþelul în
 19 douã, şi trecurã prin mijlocul bucãþilor lui. Şi pre principii lui Iuda, şi pre principii Ierusalimului, pre eunuhi, şi pre pieuþi, şi pre
 20 tot populusul þerei, care au trecut printre bucãþile viþelului; Pre dênþii 'i voiû trãda în mânele inamicilor lor, şi în mânele celor ce cautã sufletul lor; şi cadavrele lor vor fi spre nutrimentul pãse-
 21 rilor ceriului şi a fiérelor pãmântului. Şi pre Zedekia, regele lui Iuda, şi pre principii lui 'i voiû trãda în mânele inamicilor lor, şi în mânele celor ce cautã sufletul lor, şi în mânele armatei re-
 22 gelui Babilonului, cari s'au dus de la voi. Eca! eu voiû ordona, si 'i voiû întorce pre ei câtrã cetatea acéstã; şi se vor lupta contra ei, şi o vor concesi, şi o vor arde pre dênsa cu foc; şi voiû reduce pre cetãþile lui Iuda într'un deþert, încât se nu fiã nici un locuitor.

CAPUL XXXV.

Ascultarea Rechabiþilor opusã neascultãrei Iudeilor.

1 Cuvântul ce veni de la Iehova câtrã Ieremia în zilele lui
 2 Iehoiakim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, dicënd: Du-te la casa Rechabiþilor, şi li vorbesce lor, şi fã 'i se viã în casa lui Iehova, într'una din odaile, şi fã 'i se bea vin.
 3 Atunci am luat pre Iazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habazia, şi pre fraþii lui, şi pre toþii fiii sei, şi pre toþã casa Rechabiþilor,
 4 Si 'i-am dus pre ei în casa lui Iehova, în odaia fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, care era aprópe de odaia principilor, de-asupra odãii lui Maaseia, fiul lui
 5 Şalluin, custodele pregei. Şi am pus înaintea fiilor casei Rechabiþilor vase pline de vin, şi cupe, şi li am dis lor: „Beþi vin.“
 6 Darã ei au respuns: nu voim se bem vin; cãci Ionadab, fiul lui Rechab, pãrintele nostru, ni-au ordonat nouë, dicënd: Se nu
 7 beþi vin, nici voi nici fiii voþtri în etern; Se nu edificaþi nici casã, nici se seminaþi seminþã, nici se nu plãntaþi vie, nici se le aveþi; ci în corturi se locuiþi în toate zilele, ca se trãiþi mult timp
 8 pre pãmântul, pre care sunteþi strãini. Şi noi ascultãm vócea lui Ionadab, fiul lui Rechab, pãrintele nostru, în tot acea ce ni-au ordonat nouë, se nu bem vin în toate zilele noastre, noi şi femeele
 9 noastre, fiii nostri şi fetele noastre; Nici se edificãm case, ca se
 10 locuim; si n'avem vie, au ogor, au seminþã. Ci locuim în corturi, şi am ascultat, şi am făcut dupã toate ce ni-au ordonat nouë
 11 Ionadab, pãrintele nostru. S'au întemplat anse, când Nebucadnezar, regele Babilonului, s'au suit în acéstã þerrã, am dis: Veniþi, se mergem în Ierusalim înaintea armatei Chaldeilor şi a armatei Sirianilor; ast-feliu locuim în Ierusalim,

Atunci veni cuvântul lui Iehova către Ieremia, zicând: 12
 Așa grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel: Mergi și 13
 vorbește ómenilor lui Iuda, și locuitorilor Ierusalimului: Óre nu veți
 priimi instrucțiune, ca se ascultați cuvintele mele? grăesce Iehova. 14
 Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Rechab, care aú ordonat fiilor sei, 14
 ca se nu bea vin, s'aú executat; căci până în ziua de astăzi nu beú,
 ci ascultă comandamentul părintelui lor; Eú ánse v'am grăit
 voué, sculându-me demănéța și grăind; cu toate acestea nu m'ați as- 15
 cultat. Și am trāmis la voi pre toți servii mei, pre profeti, scu- 15
 lându-me demănéța și trāmitându'í, ca se vi vorbescă: Íntorceți-
 ve fiă-care de la calea sa cea rea, și corigeți faptele vóstre, și
 nu urmați după alți deí, ca se'í serviți pre ei, și veți locui în pāmēntul,
 pre care 'l-am dat voué și părinților vostri; ánse n'ați plecat u- 16
 rechea vóstră, și nu m'ați ascultat. Pentru că fiii lui Ionadab, fiul 16
 lui Rechab, aú împlinit comandamentul părintelui lor, ce li aú
 ordonat lor, în óre ce populus acesta nu m'aú ascultat; Pentru a- 17
 césta, așa grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel:
 Éca! eú voiú aduce asupra lui Iuda, și asupra tuturor locuitori-
 lor Ierusalimului, toate relele ce am pronunțiat contra lor; pentru 17
 că li-am grăit lor, dară nu m'aú ascultat; și am strigat către dēn-
 șil, dară nu 'm'í-aú respuns.

Și aú vorbit Ieremia către casa Rechabiților: Așa grăesce Ie- 18
 hova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel: Fiind că ați ascultat po- 18
 runca lui Ionadab, părintele vostru, și ați păzit toate comanda-
 mentele lui, și ați făcut după toate cele ce v'aú ordonat voué; Pen- 19
 tru acésta, așa grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel:
 Nu va lipsi om din Ionadab, fiul lui Rechab, care va sta 'nainte
 mea în etern.

CAPUL XXXVI.

*Cartea dictată de Ieremia lui Baruch și cetilă lui Iehoiakim, pre care
 acesta aú aruncat'o în foc.*

Și s'aú întemplat în anul al patrulea al lui Iehoiakim, fiul 1
 lui Iosia, regele lui Iuda, că veni către Ieremia cuvēn-
 tul acesta de la Iehova, zicēd:

Iea'ți un tuiú de carte, și serie într'ēnsul toate cuvintele, ce am 2
 pronunțiat 'naintea ta contra lui Israel, și contra lui Iuda, și con-
 tra tuturor populilor, din ziua în care am grăit către tine, din 3
 zilele lui Iosia, până în ziua acésta; Póte că va aúdi casa lui 3
 Iuda toate relele, ce eú am de gând se'í fac, în cât se se întór-
 că fiă-care de la calea sa cea rea, și se iert fără-de-lega lor
 și păcatul lor.

Atunci aú chiāmat Ieremia pre Baruch, fiul lui Neria; și Baruch 4
 aú scris din gura lui Ieremia toate cuvintele lui Iehova, ce aú vorbit

- 5 către dânsul, în tuiul de carte. Și aŭ ordonat Ieremia lui Baruch, zicând: Eu *sum* închis, nu pot se întru în casa lui Iehova;
- 6 Pentru acesta întră tu, și citește în auzul populului de pre tuiul, ce ai scris din gura mea, cuvintele lui Iehova, în casa lui Iehova, în zi de ajunare; și cetesce acesta încă în auzul a tot
- 7 Iuda, câți vin din cetățile lor; Pote că rugăciunea lor va ajunge 'naintea lui Iehova, și că se va întorce fiă-care de la calea sa cea rea; căci mare *este* mânia și furia, ce Iehova aŭ pronunțiat contra acestui popul.
- 8 Și aŭ făcut Baruch, fiul lui Nerîia, duple toate cele ce 'l-aŭ ordonat Ieremia, profetul, cetind de pre carte cuvintele lui
- 9 Iehova în casa lui Iehova. Și s'aŭ întemplat în anul al cincelea al lui Iehoiakim, fiului lui Iosia, regele lui Iuda, în luna a noua, aŭ fost proclamat o ajunare 'naintea lui Iehova, pentru tot populul din Ierusalim, și pentru tot populul, ce venia de prin cetățile lui
- 10 Iuda în Ierusalim. Și aŭ cetit Baruch în auzul a tot populului de pre carte cuvintele lui Ieremia în casa lui Iehova, în camera lui Ghemaria, fiul lui Șafan, secretariul, în curtea de sus în intratul porței celei noua a casei lui Iehova.
- 11 Și aŭ auzit Micaia, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, toate
- 12 cuvintele lui Iehova din cartea acesta. Și s'aŭ pogorît spre casa regelui în camera secretariului; și éca! toți principii ședeau acolo; *adecă*: Elișama, secretariul, și Delaia, fiul lui Șemaia, și Elnathan, fiul lui Achbor, și Ghemaria, fiul lui Șafan, și Zedekia,
- 13 fiul lui Hanania, și toți principii. Și li-aŭ amintit lor Micaia toate cuvintele, pre cari le-aŭ auzit, când Baruch cetia din cartea în auzul populului.
- 14 Și aŭ trâmisi toți principii către Baruch pre Iehudi, fiul lui Nethania, fiiul lui Șelemia, fiiul lui Cuși, zicând: Tuiul ce ai cetit în auzul populului, tea'l în mânele tale, și vino. Și aŭ luat Baruch, fiul lui Nerîia, tuiul în mânele sale, și aŭ venit la dânsul.
- 15 Și 'l-aŭ dis lui: Ședî acum, și cetesce-'l în auzul nostru; și aŭ
- 16 cetit Baruch în auzul lor. Și s'aŭ întemplat, cum auzi toate vorbele, s'aŭ uitat înspăimântați unul la altul, și aŭ dis către Baruch:
- 17 Vom anunția regelui toate cuvintele acestea. Și aŭ întrebat pre Baruch, zicând: Spune-ni nouă acum: cum ai scris toate cuvintele acestea din gura lui? Și aŭ respuns lor Baruch: din gura
- 18 lui 'mî-aŭ dictat mie toate cuvintele acestea, și eu le-am scris cu
- 19 negrăla în carte, Și aŭ dis principii lui Baruch: Du-te și te ascunde, tu și Ieremia; și se nu scie vre un om unde ve aflați.
- 20 Și aŭ intrat la regele în curte; aŭ lăsat anse tuiul în odaia
- 21 lui Elișama, secretariul, și aŭ anunțat regelui toate cuvintele. Și aŭ trâmisi regele pre Iehudi se lee tuiul; și 'l-aŭ luat pre el din odaia lui Elișama, secretariul. Și 'l-aŭ cetit pre el Iehudi în auzul regelui, și în auzul tuturor principilor, cari steteră în jurul

regelui. Dară regele şedea în casă de iernă, în luna a noua, şi
era 'naintea lui un cămin aprins. Şi s'au întemplat cum Iehudi
cetia trei sevă patru pagine, el le tăia cu cuţitaşul secretariului, şi
le arunca în focul de pre cămin, până când au fost ars tot tuiul
în focul de pre cămin. Anse nu s'au spăimētat, nici 'şi-'au rupt
vestmintele lor, nici regele, nici servii lui, cari au ascultat cu-
vintele acestea. Şi cu tōte că Elnathan şi Delaia şi Ghemaria
au rugat pre regele, ca se nu ardă tuiul, el nu 'l-au ascultat pre
ei. Şi au ordonat regele lui Ierameel, fiul lui Hamelech, şi lui
Seraia, fiul lui Azriel, şi lui Şelemia, fiul lui Abdeel, se prindă
pre Baruch, cărturariul, şi pre Ieremia, profetul. Anse Iehova 'l-au
ascuns pre ei.

Şi au venit cuvēntul lui Iehova către Ieremia, după ce re-
gele au ars tuiul şi cuvintele, pre care le-au scris Baruch din gu-
ra lui Ieremia, dicēnd : Iē'ŭ un alt tuiū, şi scrie într'ēnsul tōte cu-
vintele de mai 'nainte, cari au fost scrise în tuiul āntēiū, ce 'l-au
ars Iehoiakim, regele lui Iuda ; Şi lui Iehoiakim, regele lui Iu-
da, se'l spuī : Aşia grăesce Iehova : tu ai ars tuiul acesta, dicēnd :
Pentru ce ai scris într'ēnsul, dicēnd : Regele Babilonului va veni,
şi va distruge ţērra acēsta, şi va face se lipsēscă de pre dēnsa
ōmenī şi vitele ? Pentru acēsta aşia grăesce Iehova despre Ie-
hoiakim, regele lui Iuda :

Nu va avē pre nimene cine se şedă pre tronul lui David ;
Şi cadavruul lui se va lepăda La căldura şilei,
Şi la frigul noptei ;
Şi 'l voiū pedepsi pro el, şi seminţa lui, şi pre servii lui,
Pentru fără-de-legea lor ; Şi voiū aduce asupra lor,
Şi asupra locuitorilor Ierusalimului, şi asupra ōmenilor lui Iuda,
Tōte relele, ce li am anunţiat lor, Şi cari n'au voit se audă.

Şi au luat Ieremia un alt tuiū, şi 'l-au dat pre el lui Baruch,
fiul lui Neria, cărturariul, şi au scris în el din gura lui Ieremia
tōte cuvintele cărţei, ce au ars Iehoiakim, regele lui Iuda, în foc ;
şi s'au adaos āncă şi alte de asemenea cuvinte.

CAPUL XXXVII.

Ieremia pus în prînsōre. Bunătatea lui Zedekia.

Şi Zedekia, fiul lui Iosia, deveni rege în locul lui Conia,
fiul lui Iehoiakim, pre care Nebucadnezar, regele Ba-
bilonului, 'l făcuse rege în pāmēntul lui Iuda. Dară nici el nici
servii lui nici populuul ţērrei nu ascultară cuvintele lui Iehova, ce
li anunţiasē prin Ieremia, profetul.

Şi au trāmis regele Zedekia pre Jehucal, fiul lui Şelemia,
şi pre Zefania, fiul lui Maaseia, preutul, către profetul Ieremia,
dicēnd : Rōgă-te, me rog, pentru noi lui Iehova, Dumneşēul nostru.

- 4 Dară Ieremia intră și ese printre popul; căci nu'l puseră pre el în
5 prinsóre. Și au ășit armata lui Faraon din Egipt; și când Chal-
deit, cei ce asediaseră Ierusalimul, au audit fama lor, s'au depărtat
de Ierusalim.
- 6 Și veni cuvântul lui Iehova către Ieremia profetul, dîcînd:
7 Așia grăesce Iehova, Dumneđeul lui Israel: Așia se spuneți re-
gelul lui Iuda, care v'au trâmîs pre voi la mine, ca se me între-
bați: Éca! armata lui Faraon, care au ășit spre ajutoriul vostru,
8 se ya întorce în țerra sa, în Egipt. Și Chaldeit se vor re'ntor-
ce, și vor combate contra cetăței acesteia, și o vor conceri pre ea,
9 și o vor arde pre dînsa cu foc. Așia grăesce Iehova: Nu ve
încelați, dîcînd: Chaldeit se vor depărta de la noi; căci nu se vor
10 depărta. Căci chiar de ați fi lovit totă armata Chaldeilor, cari
combat în contra vîștră, si ar fi remas d'între ei numai bărbați
răniți, tot s'ar scula acestia fiă-care din cortul seú, și ar arde ceta-
tea acésta cu foc.
- 11 Și s'au întéplat, când armata Chaldeilor s'au depărtat de
12 Ierusalim de frica armatei lui Faraon, Atunci au ășit Ieremia din
Ierusalim, ca se se ducă în pămîntul lui Benjamin, se scape în-
13 colo din mijlocul populului. Și când acesta au venit în pórta
lui Benjamin, capul gardei *se afla* acolo, numele căruia *era* Iriia,
fiul lui Șelemia, fiul lui Anania; și 'l-au prins pre profetul Ie-
14 remia, dîcînd: Tu perfugi la Chaldei. Și au respuns Ieremia:
Minciuni: nu perfug la Chaldei: áuse nu 'l-au ascultat pre el; și
15 Iriia apucă pre Ieremia, și 'l-au dus la principii. Și principii
se máníară asupra lui Ieremia, și bătîndu'l 'l puseră în închisóre
în casa lui Ionathan, secretariul; căci pre acésta o făcu-
seră prinsóre.
- 16 Când Ieremia au intrat în grópă și în prinsóre, și Ieremia
17 au ședut acolo multe dîle, Atunci au trâmîs Zedekia, regele, și
'l-au scos pre el, și 'l-au întrebat pre el regele în ascuns în casa
sa, și au dis: Este vre un cuvînt de la Iehova? și Ieremia au
respuns: Este; și au adaos: vei fi trădat în mînele regelui Ba-
18 bilonului. Și au dis Ieremia regelui Zedekia: Ce am greșit 'nain-
tea ta, seú 'naintea servilor tei, seú 'naintea populului acesteia, de
19 ma'ți pus în prinsóre? Și unde *sînt* profeții vostri, cei ce vi pro-
fetiséză voué, dîcînd: regele Babilonului nu va veni în contra vós-
20 tră și în contra țerreí acesteia? Pentru acésta ascultă acum,
me rog, Domnul meú rege! și fiă primită 'naintea ta, me rog, ru-
găciunea mea; și se nu me re'ntorci în casa lui Ionathan, secre-
21 tariul, ca se nu mor acolo. Atunci au ordonat regele Zedekia,
de au închis pre Ieremia în curtea prinsórei, și 'l-au dat lui acolo în
fiă-care și o pâne din strada pităriilor, pînă când s'au consumat
totă pânea în cetate. Așia au remas Ieremia în curtea prinsórei.

CAPUL XXXVIII.

Ieremia se aruncă în o grăpă, de unde Zedekia 'l scote.

A atunci auzi Șefatia, fiul lui Mattan, și Ghedalia, fiul lui Pașur, și Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașur, fiul lui Malchia, cuvântul ce Ieremia auzi pronunțat asupra tot populusului, zicând: Așa grăește Iehova: Cine rămâne în cetatea aceasta va muri de sabie, de fomete și de ciumă; dară cine ese către Chaldee va via; și veta lui va fi pentru densusul spre predă, și va via. Așa grăește Iehova: Cetatea aceasta se va trăda în mânele armatei regelui Babilonului, și o va concesi pre densa. Și auzi principiul către regele: se se omoră, ne rugăm, omul acesta; căci ast-feliu el lasiteză mânele bărbaților de resbel, cari auzi remas în cetatea aceasta, și mânele a tot populusului, grăindu-li lor ast-feliu de cuvinte; căci omul acesta nu caută binele populusului acestuia, ci rău. Și auzi răspuns Zedekia, regele: Écal el este în mânele voștre; căci regele nu poate nimic contra voastră. Atunci auzi luat pre Ieremia și 'l-auzi aruncat pre el în grăpa lui Malchia, fiul lui Hamelch, care se afla în curtea prinsorei; și auzi pogorit pre Ieremia acolo cu funiele; și în grăpă nu era apă, ci numai tină; și Ieremia s'au cofundat în tină.

Și când Etiopénul Ebed-Melech, unul dintre eunuhi, ce se afla în casa regelui, auzi, că auzi pus pre Ieremia în grăpă, în ore-ce regele ședea în pórta lui Beniamin, Auzi eșit Ebed-Melech din casa regelui, și auzi vorbit regelui, zicând: Domnul meu rege! Ómeni acestia auzi facut rău în tot aceea, ce auzi facut profetul Ieremia, pre care 'l-auzi aruncat în grăpă; și el este se moră de fomete în locul în care se afla; căci nu mai este pâne în cetate. Și auzi ordonat regele lui Ebed-Melech Etiopénul, zicând: Ie de aici trei-șeci de ómeni cu tine, și scote pre profetul Ieremia din grăpă mai nainte de a muri. Și auzi luat Ebed-Melech pre ómeni cu sine, și auzi intrat în casa regelui de desuptul tesaurului, și auzi luat de acolo peteci rupte și stremțe vechi, și le-auzi pogorit pre ele cu funiele în grăpă la Ieremia. Și auzi dis Ebed-Melech Etiopénul lui Ieremia: pune acum stremțele și peticele cele rupte sub-suórele tale preste acestea funiele: și auzi facut Ieremia așa. Și 'l-auzi tras pre Ieremia cu funiele, și 'l-auzi scos pre el din grăpă; și auzi remas Ieremia în curtea prinsorei.

Și auzi trâmisi Zedekia regele, și auzi adus pre Ieremia profetul la densusul, în intratul al treilea, care se afla în casa lui Iehova; și auzi dis regele lui Ieremia: Vreú se te întreb ceva; se nu ascunđi nimic de dinaintea mea.

Și auzi răspuns Ieremia lui Zedekia: Dacă anunțu această ție, ore nu me vei omori? și dacă 'l dau ție consilie, nu me vei asculta.

Și auzi jurat în ascuns Zedekia, regele, lui Ieremia, zicând:

Dupre cum Iehova este viu, care ni-au dat nouă acest suflet, că nu te voiŭ omorî, nici nu te voiŭ trăda în mânele ómenilor acestora, cari caută sufletul tău.

17 Și Ieremia grăi lui Zedekia : Așia grăesc Iehova, Dumne-
deul oștirilor, Dumneŭdeul lui Israel : dacă vei eși cătră principii
18 regelui Babilonului, atunci sufletul tău va via, și cetatea acésta nu
va fi arsă cu foc ; și vei via, tu și casa ta ; Ci dacă nu vei
eși cătră principii regelui Babilonului, atunci cetatea acésta se va
trăda în mânilor Chaldeilor, și o vor arde pre dēnsa cu foc, și tu
nu vei scăpa din mânele lor.

19 Și aŭ ȑis Zedekia regele cătră Ieremia : eŭ me tem de Iudeiŭ,
cari aŭ perfugit la Chaldei, ca nu cumva se me trădea în mânele
lor, și se'și bată joc de mine.

20 Atunci Ieremia aŭ respuns : nu te vor trăda. Ascultă, me
rog, vócea lui Iehova ce eŭ 'ți grăesc ție ; ast-feliŭ 'ți va fi ție bine, și
21 sufletul tău va via. Dară dacă refuși de a eși, acesta *este* cu-

22 vântul ce Iehova 'mî-aŭ arētat mie : Éca ! tóte femeele, ce aŭ
remas în casa regelui lui Iuda, se vor scóte cătră principii regelui
Babilonului, și ele vor ȑice : Amicii tei te încelară, și te învinseră pre
23 tine ; piciórele tale se cofundară în tină, și ei s'aŭ retras. Și

tóte femeele tale și toți copiii tei se vor lua de Chaldei, și tu nu
vei scăpa din mânilor lor, ci vor fi prins prin mâna regelui Ba-
bilonului ; și va face ca cetatea acésta se fiă arsă de foc.

24 Și aŭ ȑis Zedekia cătră Ieremia : se nu sciă nimene despre
25 vorbele acestea, și nu vei muri. Și dacă principii vor aŭȑi, că

am grăit cu tine, si vor veni la tine, și vor ȑice : anunȑiă ni nouă
ce ai grăit cu regele ; nu ascunde *acéstu* de la noi, și nu te vom
26 omorî ; și ce 'ți-aŭ respuns regele ; Atunci răspunde li lor : Eŭ
am prezentat rugăciunea mea 'naintea regelui, se nu me re'ntór-
că în casa lui Ionathan, spre a muri acolo.

27 Aŭ venit deci toți principii la Ieremia, și 'l-aŭ întreat pre
dēnsul : și li-aŭ spus lor dupre tóte aceste cuvinte, ce 'l-aŭ or-
donat lui regele ; și ei aŭ încelat se'l mai întrebă pre dēnsul. căci
28 lucrul nu li deveni cunoscut. Și aŭ remas Ieremia în curtea

prinsórei până în ȑiua în care s'aŭ concertit Ierusalimul ; și el era
acolo când Ierusalimul s'aŭ concertit.

CAPUL XXXIX.

Concerirea Ierusalimului. Ebed-Melech.

1 În anul al noulea al lui Zedekia, regele lui Iuda, în luna
I a ȑecă, aŭ venit Nebucadnezar, regele Babilonului, și tótă
2 armata lui, contra Ierusalimului, și 'l-aŭ asediat pre el. Și în
anul al un spre-ȑecălea al lui Zedekia, în luna a patra, la nouă a

lunei, se sparse cetatea. Și toți principii regelui Babilonului 3
 au intrat, și au ședut în porța de mijloc, *adecă*: Nergal-Șarezer,
 Samgar-Nebo, Sarsechim, Rab-Saris, Nagal-Șarezer, Rab-Mag, și
 cei-l-alți principii ai regelui Babilonului.

Și s'au întemplat, cum 'i-au vădut pre el Zedekia, regele lui 4
 Iuda, și toți bărbații de resbel, au fugit, și au eșit noptea din ce-
 tate pre calea grădinei regelui, prin porța dintre cei doi muri;
 și *regele* apucă drumul spre șes. Dară armata Chaldeilor 'i-au 5
 urmărit pre dênșii, și 'l-ajunse pre Zedekia în șesurile din Iericho,
 și 'l-au prins pre dênșul, și 'l-au dus la Nebucadnezar, re-
 gele Babilonului, în Ribla din țerra Hamath, și el au pronunțiat sen-
 tenția contra lui. Și au tăiat regele Babilonului pre fiu lui Ze- 6
 dekia în Ribla 'naintea ochilor lui; și au tăiat regele Babilonului
 pre toți principii lui Iuda. Și *apoi* au scos ochii lui Zedekia, și 7
 'l-au legat pre dênșul cu două lanțuri de aramă, ca se'l ducă pre
 dênșul în Babilon. Și Chaldei au ars cu foc casa regelui și 8
 casele popoului, și au sfărâmat muri Ierusalimului.

Dară restul popoului, care au ramas în cetate, și pre cei ce 9
 perfugiseră la dênșul, și restul popoului ce rămăsese, 'l au dus
 captiv în Babilon Nebuzar-Adan, capul gardei regale. Ânse din 10
 popul pre cei seraci, cari n'aveau nimic, 'i-au lăsat Nebuzar-A-
 dan, capul gardei regale, în țerra lui Iuda, și li-au dat lor vii și
 ogore în timpul acela.

Si au dat ordin Nebucadnezar, regele Babilonului, lui Nebu- 11
 zar-Adan, capul gardei regale, despre Ieremia, dîcend: Ieal 12
 pre acesta, se aibă grije de dênșul, și se nu'l faci lui vre un
 rău; ci cum 'l va dice ție, așa se'l faci lui. Și au trimis Ne- 13
 buzar-Adan, capul gardei regale, și Nebușasban, Rab-Saris, și
 Nergal-Șarezer, și Rab-Mag și toți principii regelui Babilonului, Au 14
 trimis, și au luat pre Ieremia din curtea prinsorei, și 'l-au trădat
 pre dênșul lui Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, ca se'l
 transporte pre dênșul în casa lui; și au locuit în mijlocul popoului.

Și au venit cuvântul lui Iehova către Ieremia, în ore-ce era 15
 închis în curtea prinsorei, dîcend: Du-te, și vorbește lui Ebed- 16
 Melech, Etiopénul, dîcend:

Așa grăesce Iehova, Dumnezeul oștirilor și al lui Israel:
 Éca! eu voi face se se împlinescă cuvintele mele asupra cetă-
 Spre rău și nu spre bine;

[Tei acesteia,

Și se vor întempla 'naintea ta în ziua aceea. Te voi mântui ânse pre tine în ziua aceea, grăesce Iehova; 17

Și nu te vei trăda în mânele ômenilor,

De fația cărora tu te temi;

Căci te voi mântui, Și nu vei căde sub sabie, 18

Ci viața ta va fi pentru tine spre prădă,

Pentru că te-ai încredut în mine, grăesce Iehova.

CAPUL XL.

Ieremia pus în libertate se retrage aproape de Ghedalia.

- 1 Cuvântul ce s'au venit de la Iehova către Ieremia, după ce Nebuzar-Adan, capul gardei regale, 'l demise liber pre densusul de la Rama, pre care 'l luase încătușat fiind în fere între toți acei strămutați din Ierusalim, și din țerra lui Iuda, cari fură duși captivi în Babilon.
- 2 Și s'au luat capul gardei regale pre Ieremia, și 'l-au dis lui: Dumneșul tău s'au pronunțat tote relele acestea asupra
- 3 locului acestuia. Iehova deci s'au adus acestea, și s'au făcut precum s'au dis; pentru că ai păcătuit înaintea lui Iehova, și n'ai
- 4 ascultat de vócea lui, pentru acesta s'au întemplat cu voi așa: Și acum éca! eu te desleg astăzi de lanțurile, cari se aflau pre mânele tale: și dacă 'ți pare ție bine se mergi cu mine în Babilon, vino; și eu voiu avé grijă de tine; anse dacă 'ți pare ție rău de a merge cu mine în Babilon, lasă-o; éca! totă țerra este 'naintea
- 5 ta: unde 'ți se pare bine și plăcut se mergi, du-te acolo. Și pre când nu se întorcea încă, s'au dis: Întorce-te deci la Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, pre care regele Babilonului 'l-au pus preste cetățile lui Iuda, și locuesce cu densusul în mijlocul populusului; séu du-te unde 'ți place se mergi.
- 6 Și 'l-au dat lui capul gardei regale întreținere și presente, și 'l dade drumul. Și s'au dus Ieremia la Ghedalia, fiul lui Ahikam în Mizpa, și s'au locuit cu densusul în mijlocul populusului ce remase în țerră.
- 7 Aușind anse capii armatei ce se aflau în câmp, ei și bărbații lor, că regele Babilonului s'au pus pre Ghedalia, fiul lui Ahikam, preste țerră, și că 'l-au încredințat lui pre bărbații, femeile și copii, și dintre seracii țerei pre acei ce nu se strămutaseră în
- 8 Babilon; Au venit la Ghedalia în Mizpa Ișmael, fiul lui Nethania, Iohanah și Ionathan, fiul lui Kareah, și Seraia, fiul lui Tanhumeth, și fiul lui Ešai, Netofateul, și Iezania, fiul al unui Maacatén, ei și bărbații lor.
- 9 Și s'au jurat lor și bărbaților lor Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, dicend: Nu ve temeți de a fi serviți Chaldeilor;
- 10 locuiți în țerră, și serviți pre regele Babilonului, și vi va fi bine. Dară éca! eu, voiu locui în Mizpa, ca se me present înaintea Chaldeilor, cari vor veni spre noi; și voi adunați vinul, și fruptele și oleul, și le puneți pre dênsele în vasele vóstre, și locuiți în cetățile vóstre, ce le ocupați.
- 11 De aseminca și toți Iudeii, cari se aflau în Moab, și între fiii lui Ammon, și cei ce erau în Edom și în toate țerrenele, când s'au audit că regele Babilonului s'au lăsat o remășiță în Iuda, și că preste densusul s'au pus pre Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan;
- 12 Atunci s'au întors toți Iudeii din toate locurile, unde erau împraș-

ciaŭ, și aŭ venit în pământul lui Iuda către Ghedalia în Mizpa, și aŭ cules vinul și fructele, *care erau* foarte multe.

Dară Iohanen, fiul lui Kareah, și toți capi armatelor, ce se 13
aflău în câmp, aŭ venit la Ghedalia în Mizpa, Și 'i-aŭ 14
lui: Scii, că Baalis, regele fiilor lui Ammon, aŭ trimis pre Ișmael,
fiul lui Nethania, ca se te omără? Aŭse Ghedalia, fiul lui Ahikam, nu 'i-aŭ creșut pre dânsul. Atuncî Iohanen, fiul lui Ka- 15
reah, aŭ vorbit în ascuns lui Ghedalia în Mizpa, ȕicând: Se me duc
acum și se ucid pre Ișmael, fiul lui Nethania, și nu va sci ni-
mene *acêsta*; pentru ce se te ucidă, și ast feliŭ toți Iudei, cari
sânt adunați în jurul tîu se se împrăscie, și restul lui Iuda se se
nemicêscă? Anse Ghedalia, fiul lui Ahikam, aŭ respuns lui 16
Iohanen, fiul lui Kareah: Se nu faci *acêsta*; fiind că vorbești
minciună contra lui Ișmael.

CAPUL XLI.

Ișmael ucide pre Ghedalia.

Și s'aŭ întemplat în luna a șeptea, veniră Ișmael, fiul lui 1
Nathania, fiul lui Elișama, din semință regescă, și prin-
cipii regelui, și ȕece bărbați cu dînsul la Ghedalia, fiul lui Ahikam, în Mizpa, și ei aŭ mîncat pâne împreună în Mizpa. Și s'aŭ 2
sculat Ișmael, fiul lui Nethania, și cei ȕece bărbați ce erau cu dînsul,
și aŭ lovit pre Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan cu sabia,
și aŭ omorît pre acela, ce regele Babilonului 'l pusese preste țerra.
Și aŭ omorît Ișmael pre toți Iudei, ce erau cu dînsul, cu Ghedalia 3
în Mizpa, și pre Chaldei, ce se aflău acolo, bărbați de resbel.

Și s'aŭ întemplat a doua ȕi după ce aŭ omorît pre Ghedalia, 4
și nu sciuse nimene *acêsta*, Atuncî veniră ôre-cari din Sichem, 5
din Șilo, și din Samaria, opt-ȕeci de bărbați, avînd barbele rase
și vestimintele sfășiate și incisiuni, *finînd* în mânele lor sacrificie
de ardere și libațiuni, ca se le aducă în casa lui Iehova. Și aŭ 6
eșit Ișmael, fiul lui Nethania, spre întimpinarea lor din Mizpa, și
mergînd plîngea; și s'aŭ întemplat când 'i-aŭ întîlnit pre dînsul,
'li-aŭ ȕis lor: Întrați la Ghedalia, fiul lui Ahikam. Și s'aŭ în- 7
templat, când aŭ venit în mijlocul cetăței, 'i tărară Ișmael, fiul lui
Nethania, el și bărbații cei cu dînsul, și 'i-aŭ aruncat în grôpă.
Dară ȕece ômeni s'aŭ aflat între acestia, cari aŭ ȕis lui Ișmael: 8
Nu ne omori; căci noi avem în câmp tesăure de grău, orȕ, oleŭ
și de miere. Și ast-feliŭ s'aŭ abștinut, și nu 'i-aŭ ucis pre ei
împreună cu frații lor.

Și grôpa, în care Ișmael aŭ aruncat tôte cadavrele ômeni- 9
lor, pre cari 'i-aŭ ucis din cauza lui Ghedalia, *era* aceea, ce o
făcuse regele Asa din cauza lui Bașa, regele lui Israel; pre a-
cêsta Ișmael, fiul lui Nethania, aŭ implut'o de cei uciși.

- 10 Și aũ dus captiv Ișmael tot restul populułui, *remas* în Mizpa, pre fetele regelui și pre tot populuł, ce rămăsese în Mizpa, pre care Nebuzar-Adan, capul gardcî regule, încredințase lui Ghedalia, fiul lui Ahikam; și aũ dus captiv pre acestea Ișmael, fiul lui Nethania, și s'aũ dus se trecă la fiul lui Ammon.
- 11 Dară când aũ aũdit Iohanau, fiul lui Kareah, și toți mai marii armatei ce *eraũ* cu densus, toate retele ce aũ făcut Ișmael, fiul lui Nethania, Aũ luat pre toți ómenii lor, și s'aũ dus se se lupte cu Ișmael, fiul lui Nethania, și 'l-aũ aliat pre densus aproape de apele cele mari ce se află în Ghibeon. Și s'aũ întemplat, cum aũ vėđut tot populuł ce *era* cu Ișmael pre Iohanau, fiul lui Kareah, și pre toți mai marii armatei ce *eraũ* cu densus, s'aũ bucurat. Și tot populuł, pre care 'l dusesese captiv Ișmael din Mizpa, s'aũ întors, și s'aũ re'ntornat, și s'aũ dus cu Iohanau, fiul lui Kareah. Țră Ișmael, fiul lui Nethania, aũ fugit de Iohanau cu opt ómeni, și s'aũ dus la fiul lui Ammon.
- 16 Și aũ luat Iohanau, fiul lui Kareah, și toți mai marii armatei, cari *eraũ* cu densus, pre tot restul populułui, pre care 'l readuse de la Ișmael, fiul lui Nethania, din Mizpa, după ce *acesta* ucisese pre Ghedalia, fiul lui Ahikam, *adecă*, pre bărbații de resbel, pre femei, pre copii și pre eunuhi, pre cari 'l readuse din Ghibeon.
- 17 Și s'aũ dus și aũ locuit în Gheruth-Chimham, care *este* aproape de Bethlechem, ca se se retragă în Egipt, din cauza Chaldeilor; pentru că se temea de densus, din cauză că Ișmael, fiul lui Nethania, aũ ucis pre Ghedalia, fiul lui Ahikam, pre care regele Babilonului 'l pusese asupra țerrei.

CAPUL XLII.

Ieremia consultă pre Dumnezeu, și îndemnă pre Iudei a nu se retrage în Egipt.

- 1 **A**tunci se apropiară toți mai marii armatei, și Iohanau, fiul lui Kareah, și Iezania, fiul lui Hoșaia, și tot populuł de la mic până la mare, Și aũ dis profetuluł Ieremia: Se fiă, ne rugăm, priimită rugăciunea noastră 'naintea ta, și te rógă pentru noi lui Iehova, Dumnezeul tėu, pentru totă rămășița acėsta; căci din
- 3 mulți am ramas pućin, precum ne vėd ochii tei; Ca se ni arėte noue Iehova, Dumnezeul tėu, calea, pre carea trebuie se ambliăm, și ceea ce trebuie se facem.
- 4 Și aũ respuns lor profetul Ieremia: O am aũdit; écal eũ me voiũ ruga lui Iehova, Dumnezeul vostru, dupe cuvintele vóstre; și va fi ori-ce vi va răspunde Iehova vouė, eũ vi voiũ anunția vouė: nu voiũ ascunde nemic de voi.
- 5 Și ei aũ dis lui Ieremia: Iehova se fiă între noi adevėrat și credincios martur, că noi vom face după cuvintele lui, pentru

care Iehova, Dumnezeuul t^{eu}, te trimite la noi. S^{eu} bine s^{eu} r^{eu}, 6
vom asculta de v^ocea lui Iehova, Dumnezeuul nostru, c^{at}r^ă care noi
te trimitem, ca se ni fi^a bine, c^{and} vom asculta de v^ocea lui Iehova,
Dumnezeul nostru.

Și s'au înt^{em}plat dup^ă dece d^{ile}, c^ă cuv^{en}tul lui Iehova veni 7
c^{at}r^ă Ieremia. Și au chⁱămat pre Iohanau, fiul lui Kareah, și 8
pre to^{ți} mai marii armatei ce *era* cu d^{en}sul, și pre tot popu^{lu}l
de la mai mic p^{ân}ă la mai mare, Și au dⁱs lor: Așⁱa gr^ă- 9
esce Iehova, Dumnezeuul lui Israel, c^{at}r^ă care voi m'a^{ți} tramis, ca
se presint rug^ăciunea v^ostră 'naintea lui:

Dac^ă veⁱ continua se locuiⁱ în ț^{er}ra ac^{es}ta, 10
Atu^{nc}i e^u ve voi^u edifica, și nu *ve* voi^u destruge,
Ve voi^u planta, și nu *ve* voi^u desr^ădicina;
C^ăcⁱ mie 'mⁱ pare r^{eu} de nenorocirea ce v'am f^ăc^ut vou^e.
Nu *ve* temeⁱ de regele Babilonului, De care *acum* *ve* temeⁱ; 11
Nu *ve* temeⁱ de d^{en}sul, gr^ăesce Iehova;
C^ăcⁱ e^u *sum* cu voi, ca se *ve* m^{an}tiu^u pre voi,
Și se *ve* eliberez pre voi din m^{an}e^{le} lui.
Și vi voi^u ar^ăta vou^e misericordia, Ca se aib^ă mil^ă cu voi, 12
Și se *ve* re'nt^{or}c^ă în ț^{er}ra v^ostră.
Și dac^ă voi dⁱceⁱ: Nu voim se locuim în ț^{er}ra ac^{es}ta, 13
Neascult^{ând} de v^ocea lui Iehova, Dumnezeuul vostru,
Dⁱc^{en}d: Nu! ci vom merge în ț^{er}ra Egiptului, 14
Unde nu vom ved^e resbel, Nici nu vom au^{di} v^oce de trompetă,
Nici nu vom av^e lipsă de p^{ân}e, Și vom locuⁱ acolo;
Apoi ascultaⁱ acum cuv^{en}tul lui Iehova, voi rema^{și} din Iuda; 15
Așⁱa gr^ăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel:
Dac^ă voi s^{un}teⁱ de tot ot^ăr^ăți, ca se mergeⁱ în Egipt,
Și se *ve* duceⁱ, ca se locuiⁱ acolo,
Atu^{nc}i se va înt^{em}pla, c^ă sabia, De care voi *ve* temeⁱ, 16
Ve va ajunge acolo în p^{ăm}en^{tu}l Egiptului;
Și f^ometea, de carea voi *ve* sp^ăim^{en}taⁱ,
Va fi alipit^ă de voi acolo în Egipt, Și veⁱ muri acolo;
Și to^{ți} omenii, 17
Carⁱ s^{un}t tare ot^ăr^ăți, de a se duce în Egipt, ca se locu^{esc}ă acolo,
Vor muri de sabie, de f^ome și de ciumă,
Și numene dintr'ênșii nu va rem^{an}e, s^{eu} sc^ăpa
De r^{eu}l, ce e^u voi^u aduce asupra lor.

C^ăcⁱ așⁱa gr^ăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel : 18
Precum m^{ân}ia mea și indigna^{ți}unea mea s'au v^{ers}at
Asupra locuitorilor Ierusalimului,
Așⁱa se va v^{ers}a m^{ân}ia mea asupra v^ostră,
C^{and} veⁱ intra în Egipt; Și veⁱ fi spre bl^ăstem, și spre uimire,
Spre esecra^{ți}une, și spre oprobri^u,
Și nu veⁱ mai ved^e locul ac^{es}ta,

- 19 Iehova aŭ grăit despre voi: O! voi remași din Iuda, nu ve duceți în Egipt; cunoseți bine, că astăzi v'am prevenit pre voi.
 20 Căci voi v'ați încelat pre voi înș-ve, când m'ați trimis la Iehova, Dumneșeul vostru, dicēd: Roga-te lui Iehova, Dumneșeul nostru, pentru noi, și anunția-ni noue tot aceea ce va grăi Iehova Dumneșeul nostru, și noi o vom face; Și vi am făcut voue astăzi cunoscut *aceste*; anse voi nu ați ascultat de vōcea lui Iehova, Dumneșeul vostru, nici cele pentru care el m'ă trimis la voi. Acum deci se sciți de sigur, că veți muri de sabie, de fomete, și de ciumă în locul în care voiți se mergeți ca se locuiți *acolo*.

CAPUL XLIII.

Consiliul lui Ieremia respins de Iudei cări 'l duc cu sine în Egipt.

- 1 Si s'aŭ întemplat, *când* aŭ încetat Ieremia de a vorbi cătră tot populus tōte cuvintele lui Iehova, Dumneșeul lor, pentru cari Iehova, Dumneșeul lor, 'l trāmisese pre dēnsul la dēnsii,
 2 *adecă* tōte cuvintele *acestea*, Atunci aŭ vorbit Azaria, fiul lui Hoșaia, și Iohanān, fiul lui Kareah, și toți bărbații cei mândri, dicēd lui Ieremia: Minciuni sput! Iehova, Dumneșeul nostru, nu te-aŭ trāmis se vorbesci: „Nu ve duceți în Egipt, ca se locuiți acolo; Că Baruch, fiul lui Neria, te îndemna contra noastră, ca se ne trădai în mânele
 4 Chadeilor, se ne omorā, și se ne ducă captivi în Babilon.“ Ast-feliu n'aŭ ascultat Iohanān, fiul lui Kareah, și toți cei mari ai armatei, și tot populus de vōcea lui Iehova, se locuēscă în țerra lui Iuda.
 5 Anse Iohanān, fiul lui Kareah, și toți cei mari ai armatei aŭ luat pre toți cei remași din Iuda, cari se întorseră de la toți populi unde se imprāsciaseră, ca se locuēscă în țerra lui Iuda,
 6 *Adecă*: pre bărbați, și pre femei și pre copii, și pre fiile regelui, și pre tot omul, ce Nebzar-Adan, capul gardei regale, lāsase cu Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan, și pre profetul Ieremia, și pre Baruch, fiul lui Neria; Și aŭ intrat în pământul Egiptului; căci nu aŭ ascultat de vōcea lui Iehova; și aŭ venit până la Tahpanhes.
 8 Și aŭ venit cuvēntul lui Iehova cătră Ieremia în Tahpanhes,
 9 dicēd: Iea în mânele tale pietre mari, și ascunde-le pre ele 'nainte ochilor bărbaților lui Iuda în lutul cāminului de cărāmidarie,
 10 care se *afli* la intrarea casei lui Faraon din Tahpanhes. Și și li lor: Așia grăesce Iehova, Dumneșeul oștirilor și al lui Israel:
 Eca! eu voi trāmite, și voi lua pre Nebucadnezar regele Babilonului, servul meu, și voi pune tronul lui de-asupra acestor pietre, pre care le-am ascuns; și va tinde cortul seŭ de-asupra
 11 lor. Și va veni și va lovi pre pământul Egiptului, și 'l va trăda pre cei pentru mōrte la mōrte; pre cei pentru captivitate la captivitate; și pre cei

pentru sabie la sabie. Și voiți aprinde foc în casele ȝeilor E- 12
gipteni; și pre casele le va arde, și *pre ȝei* 'i va duce captivi; și
se va îmbrăca cu Egiptul *ast-filiu*, precum un păstor se îmbracă
cu vestimântul său; și va eși de acolo cu pace. Și va slăra 13
idoli din Beth-Semeș (Casa Sorelui), care *se află* în pământul E-
giptului; și casele ȝeilor Egipteni le va arde cu foc.

CAPUL XLIV.

Bănuiele și mustrări adresate Iudeilor, cari se retrăseseră în Egipt.

Cuvântul care a venit către Ieremia despre toți Iudeii, 1
cari locuiesc în pământul Egiptului, cari locuiesc în Mig-
dol, în Tahpanhes, în Nof și în țerra Pathros, ȝicând:

Așa grăescă Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel: 2
Voi ați văduț toate relele, ce am adus asupra Ierusalimului și a-
supra tuturor cetăților lui Iuda; și oca! ele astăzi *sunt reduse* într'un
deșert, și nu este cine se locuiescă înrânsele: Din cauza 3
reună-ȝi lor, ce ați făcut, ca se me mânie, ducându-se se tămăeze
și se serve pre alți ȝei, pre cari ei nu 'i-a cunoscut, nici ei, nici voi, nici
părinții vostri. Și am trimis la voi pre toți servii mei, pre profeții, 4
sculându-me demăneța și trimițându'ȝi, *ca se vȝ ȝică*: Nu faceți a-
castă abominaȝiune, pre care eu o uresc.ÂNse n'aș ascultat, 5
nici aș plecat urechia lor, ca se se întorcă de la reutatea lor,
așa în cât se nu tămăeze altor ȝei. Pentru această s'aș vȝrsat mă- 6
nia mea și indignaȝiunea mea, și s'aș aprins în cetățile lui Iuda și
în stradele Ierusalimului, în cât aș devenit ruine și desolaȝiune, pre-
cum *este* în ȝiua această.

Și acum așa grăescă Iehova, Dumnezeuul oștirilor, Dum- 7
neudeul lui Israel: Pentru ce faceți voi *acest* mare rău contra vȝ-
tră enșȝi-ve, ca se nimicȝcă de la voi. din mijlocul lui Iuda, bărbat
și femeie, copil și prunc, și ca se nu vi lase nici o remășȝă? 8
Măniându-me pre mine prin faptele mânelor vȝstre, și tămăind
altor ȝei în pământul Egiptului, unde ați venit se locuiți acolo,
în cât se ve nimicȝcă pre voi, și se deveniți de blăstem și de
oprobriu tuturor populilor pământului. Nu cum-va ați uitat re- 9
lele părinților vostri. și relele regilor lui Iuda, și relele femeilor,
și relele vȝstre, și relele femeilor vȝstre, ce făcură în pământul
lui Iuda și în stradele Ierusalimului? Nu s'aș umilit până 10
în ȝiua această, nici s'aș ȝenut, nici aș âmbat duple legea mea,
și duple statutele mele, ce eu v'am propus vouă și părinților vostri.

Pentru această așa grăescă Iehova Dumnezeuul oștirilor și al 11
lui Israel: Oca! eu aȝintesc faȝia mea în contra vȝstră spre rău,
și ca se nimicȝesc pre tot Iuda. Și voiți lua pre remășȝa lui 12
Iuda, cari și-aș îndreptat feȝele spre a merge în pământul Egipt-

tului, ca se locuiescă acolo; și se vor nimici toți în pământul Egiptului; vor căde de sabie, și se vor nimici de fomete: vor muri de la cel mai mic până la cel mai mare de sabie și de fomete; și vor deveni de blăstem, de uimire, de csecrațiune și de oprobriu.

13 Și voiți pedepsi pre cei ce locuiesc în pământul Egiptului *ast-feliu*,
14 precum am pedepsit Ierusalimul, prin sabie, fomete și ciumă; Și nemine din rămășița lui Iuda, care s'au dus în pământul Egiptului, ca se locuiescă acolo, nu va scăpa nici va rămâne, în cât se se întorcă în pământul lui Iuda, la care sufletul lor tinde a se reîntorce și a locui acolo; căci nu se vor întorce de cât cei scăpați.

15 Atunci toți bărbații, cari cunoscără că femeile lor au tămâiat altor zei, și toate femeile presente, o adunare mare, și tot popoul, ce locui în pământul Egiptului, în Pathros, au răspuns lui Ieremia, zicând:

16 Nu te vom asculta în privirea cuvântului, ce ni-ai vorbit
17 nouă în numele lui Iehova; Ci vom face tot ce eșise din gura noastră, tămâiând reginei ceriului, și vârsând libațiunii înainte ei, precum făceam noi, și părinții nostri, regii nostri și principii nostri, în cetățile lui Iuda și în stradele Ierusalimului; atunci eram sătui de pâine, și ne aflam bine și nu vedurăm nici un rău. Anse de când am încetat se tămâiam reginei ceriului, și se'î vârsam libațiunii, ne-am lipsit de toate, și ne-am consumat de sabie și de fomete.
18
19 Și când noi tămâiam reginei ceriului și'î vârsam libațiunii, nu cumva fără de bărbații nostri făceam noi ei turtă, că se'î închinăm ei, și'î vârsam libațiunii?

20 Și au răspuns Ieremia către tot popoul, către bărbați și femei și către tot popoul, ce'î-rău răspuns lui *ast-feliu*, zicând:

21 Nu cum-vă tămăca. cu care ați tămâiat în cetățile lui Iuda și în stradele Ierusalimului, voi și părinții voștri, regii voștri și principii voștri și popoul țerei, nuși aduse Iehova a minte de
22 densă, și nu o luă la inimă? În cât Iehova n'au mai putut se o suferi, din cauza reuțatei faptelor voștre, din cauza abominațiunilor ce ați comis; pentru cari pământul vostru a devenit un deșert, desolațiune și blăstem, fără locuitori, precum este astăzi.

23 Pentru că ați tămâiat, și pentru că ați păcătuit înaintea lui Iehova, și n'ați ascultat de vocea lui Iehova, și n'ați ămblat după legea lui, și după statutele lui, și după preceptele lui, pentru acesta s'au întemplat vouă acest rău, precum este astăzi.

24 Și au vorbit Ieremia către tot popoul, și către toate femeile: Ascultați cuvântul lui Iehova, toți Iudei, cari se află în pământul

25 Egiptului! Așa grăesce Iehova, Dumnezeu al oștirilor și al lui Israel, zicând: Voi și femeile voștre ați vorbit cu gura voastră, și ați îndeplinit cu mânele voștre ceea ce ați dis: Vom ține voturile noastre ce am făcut, tămâiând înaintea reginei ceriului, și vârsând li-

bațiuni; voi îndepliniți votul vostru, și faceți ceea ce alți votat. Pentru această ascultați cuvântul lui Iehova, toți Iudeii! ce locuiesc în pământul Egiptului: Éca! eu m'am jurat pre numele meu cel mare, grăesce Iehova, că numele meu nu se va mai numi prin gura a nici unui om din Iuda în tot pământul Egiptului, zicând: *Dupre cum Iehova Dumnezeuul este viu.* Éca! eu voi veghia asupra lor spre rău și nu spre bine; și toți bărbații lui Iuda, cari *se află* în pământul Egiptului se vor nimici de sabie și de fomete, până când se vor consuma cu totul. Éra cei ce vor fi scăpați de sabie, puțini la număr, se vor întorce din pământul Egiptului în pământul lui Iuda, și totă rămășița lui Iuda ce s'au dus în pământul Egiptului, ca se locuiescă acolo, vor cunósce al cui cuvânt se va dovedi, al meu séu al lor.

Și acesta *vi va fi* un semn, grăesce Iehova, că eu ve voi pedepsi în locul acesta, ca se cunósceți, că cuvintele mele se vor dovedi contra voastră spre rău; Așa grăesce Iehova: Éca! eu voi trăda pre Faraon-Hofra, regele Egiptului, în mânele inamicilor lui, și în mânele celor ce caută sufletul lui, precum am trădat pre Zedekia, regele lui Iuda, în mânele lui Nebucadnezar, regele Babilonului, inamicului lui, și celui ce căuta sufletul lui.

CAPUL XLV.

Ierenia consoléză pre Baruch.

Cuvântul, pre care profetul Ieremia l-a vorbit lui Baruch, fiul lui Neria, când *acesta* au scris cuvintele acestea în carte din gura lui Ieremia în anul al patrulea al lui Iehoiakim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, zicând: Așa grăesce Iehova, Dumnezeuul lui Israel, despre tine, Baruch: Al zis: Acum vai de mine! Pentru că Iehova au adaos întristare preste durerea mea; Am ostenit în suspinurile mele, Și nu aflu repaus. Decă se'î dici lui: Așa grăesce Iehova: Éca! *aceea* ce am edificat eu voi ruina; Și *aceea* ce am plantat eu voi desrădica; Adecă, pre totă țerra acesta. Și tu cauți pentru tine lucruri mari! Nu căuta; Căci éca! eu voi aduce rola asupra ver ce carne, grăesce Iehova; Tie anse 'î voi da viața ta ca pre o pradă În tot locul unde vei merge.

CAPUL XLVI.

Predicare despre victoria reportată de Nebucadnezar asupra lui Faraon-Neco.

- 1 Cuvântul lui Iehova care veni către Ieremia profetul con-
- 2 tra populilor; Contra Egiptului, contra armatei lui
Faraon-Neco, regele Egiptului, care era aproape de fluviul Eufрат
în Carchemiş, pre care Nebucadnezar, regele Babilonului, au bă-
tut-o în anul al patrulea al lui Iehoiakim. fiul lui Iosia, regele lui Iuda.
- 3 Preparați scutul și clipeul, Și apropiați-ve de rebel!
- 4 Înhamati caii, și încălecați, călăreților!
Înșirați-ve cu coifuri! Ascuțiți lancele, îmbrăcați torace!
- 5 Pentru ce-l văd pre ei înfricoșați și întorși cu dosul?
Da, eroii lor sunt sfășiați. Și fug fără a se uita îndărăt;
Frica este răspândită în toate părțile, grăesce Iehova.
- 6 Nu fuge cel repede, Și nu scapă eroii;
Șiovăesc și cad Spre nord aproape de fluviul Eufрат.
- 7 Cine este acesta, care se sue ca un fluviu,
Ale căruia ape se restogolesc ca apele fluviilor?
- 8 Egiptul se sue ca un fluviu,
Și apele lui se restogolesc ca apele fluviilor;
Și vorbesce: „Me voi sui, voi acoperi țerra;
„Voi numici cetatea și pre locutorii ei.“
- 9 Suiți-ve, caii! și furiați, care! Și se esă cei eroi,
Cei din Ethiopia și din Libia, cari mănuesc scutul,
Și Nubienii, cari mănuesc și tind arcul!
- 10 Căci acesta ăi este pentru Iehova, Dumnezeuul oștirilor,
Đi de resbunare, ca se-și resbune asupra inamicilor sei;
Ca sabia 'i consumă pre dênșii,
Și ca se sature și se se îmbete de sângele lor;
Căci Iehova, Dumnezeuul oștirilor, ține un sacrificiu
În pământul de nord, aproape de fluviul Eufрат.
- 11 Sui-te în Galaad și iea balsam, Fecioră, fiica Egiptului.
În zadar întrebuințezi multe remedii;
Căci însănătoșarea nu este pentru tine.
- 12 Populii aud rușinea ta, Și strigătul tău împle tot pământul;
Căci croii ciocnesc unul asupra altuia, Aniendoi împreună cad.
- 13 Cuvântul, ce au grăit Iehova profetului Ieremia despre ve-
nirea lui Nebucadnezar, regele Babilonului, ca se lovască pământul
Egiptului.
- 14 Anunțiați în Egipt, și publicați în Migdol,
Și publicați în Nof și Tahpanhes; Diceți: Înșiră-te și te prepară!
Căci sabia consumă pre cei de prin prejurul tău.
- 15 Pentru ce s'au răpit eroii tăi?
Nu se opun, pentru că Iehova 'i-au resturnat pre dênșii;
- 16 Au făcut ca mulți se cadă, Da, cădeau unul preste altul;

Și diceau: Scolă-te și se ne re'ntornăm la populus nostru,
 Și în pământul nostru natal, De dinaintea sabiei apăsătorului.
 Strig acolo: „Faraon regele Egiptului nu era de cât un resunet! 17
 „Aū lăsat se trecă timpul propice!“
 Duple cum eū sum viū, grăesce Regele, 18
 Al căruia nume este Iehova, Dumneḡeul oștirilor:
 Precum Taborul s: află între munți,
 Și precum Carmelul s: află aprōpe de marea, așia acela vine.
 Locuitōriă, fi'n Egiptului! Preparăză vase pentru captivitate; 19
 Pentru că Noful va fi desolvat;
 Și va fi redus într'un deșert, fără locuitori,
 Pre frumōsă juncă, Egipte! 20
 Măcelariul vine, vine de la nord!
 Și chiar năimiți lui în mijlocul lui sūnt ca nisce vițeī îngrășiați; 21
 Căci și acestia întorc dosul, Fug împreună: nu stau,
 Pentru că ziua calamității lor aū venit asupra lor,
 Timpul pedepsei lor. 22
 Vōcea lui fășue ca vōcea unui șerpe;
 Căci ei se apropiă cu putere armată,
 Și cu topōre contra lui, Ca tăiătorii de lemne.
 Taiă, grăesce Iehova, pădurea lui, Cu tōte că este nemēsurable; 23
 Sūnt mai numeroși de cât locustele. Da, sūnt nenumerebili.
 Se rușină fiia Egiptului; Se trădă în mânele populusului de nord. 24
 Iehova, Dumneḡeul oștirilor și al lui Israel, grăesce: 25
 Éca! eū voiū pedepsi pre Amon ḡeul din No,
 Și pre Faraon și Egiptul, Și pre ḡeii lui și pre regiū lui,
 Da, pre Faraon, și pre cei ce se încred în el;
 Și'i voiū trăda pre dēnșii în mânele celor ce caută sufletul lor, 26
 În mânele lui Nebucadnezar, regele Babilonului,
 Și în mânele servilor lui; Și apoi va fi locuit
 Ca și mai 'nainte, grăesce Iehova.
 Tu ânse, servul meu Iacobe! nu te teme, 27
 Nici nu te înspăimēnta, Israele!
 Căci, éca! te voiū mântui din depărtare,
 Și pre semința ta din pământul captivității lor,
 Și Iacob se va re'ntōrce, și va avē linisce
 Și repaus, și nemine nu'l va înfricoșa pre dēnsul.
 Nu te teme, servul meu Iacobe! 28
 Căci eū sum cu tine, grăesce Iehova;
 Căci și dacă voiū nimici pre toți populi,
 Între cari te împrăsciasem, Pre tine ânse nu te voiū nimici;
 Ânse te voiū mustra cu mēsură, Și nu te voiū lăsa nepedepsit.

CAPUL XLVII.

Profeție contra Filistenilor, contra Tirienilor și a Zidomienilor.

- 1 Cuvântul lui Iehova, care veni către profetul Ieremia contra Filistenilor, mai 'nainte de ce Faraon a' lovit Gaza; Așia grăesce Iehova :
 - 2 Eca! ape se rădică de la nord, Și devin fluviu inundător, Și inundă țerra și tot de pre d'nsa; Cetatea și locuitorii se; Atunci om'niștrigă, Și toți locuitorii țerei se vaită,
 - 3 Din cauza vuetului călcăturilor de copite ale putericilor seî caî, Din cauza sunetului cadelor lui, Și din cauza scârțitului roților sale. Părinții nu se întore spre copiii lor, Din cauza lipsei de curajii,
 - 4 Din cauza d'lei ce vine, Se prede pre toți Filistenii, Și se estirpă de la Tir și Zidon Tot ajutoriul, ce li mai remase; Căci Iehova va nimici pre Filistenii, Remășița insulei Caștor.
 - 5 G'za a' devenit pleșuvă; Așkelon, restul v'ei sale, este redus în tăcere. Până când 'ți vei face ție tăeturi?
 - 6 O sabia a lui Iehova! Până când nu vei înceta? Întră în t'ca ta, Liniscesce-te, și fii în tăcere!
 - 7 Anse cum p'ote înceta? Când Iehova a' dat ei ordin Contra Așkelonului, și contra țerrelor de pre malul m'arei; Într'acea parte el a' îndreptat-o pre d'nsa.

CAPUL XLVIII.

Predicere contra țerei Moabului.

- 1 Contra lui Moab.

Așia grăesce Iehova, Dumne'ul oștirilor și al lui Israel: Văi de Nebo! căci este devastat; Kiriiathaim s'a' rușinat, căci este conerit; Misgab s'a' rușinat și s'a' spăim'ntat.
- 2 S'a' finit gloria lui Moab; În Heșbon (meditațiune) a' meditat r'ul contra lui: „Veniți și se' estirpim pre d'nsul, în cât se nu mai fiă un popul.“ Și tu Madmen (ruină) vei fi ruinată, Sabia te va persecuta.
- 3 Se aude un strigăt din Horonaim: „Predăciune și destrucțiune mare.“
- 4 Moab este sfărâmat! Copiile lui a' școs un strigăt;
- 5 Căci la suirea către Luhith Se 'nalță vaet preste vaet, Căci la coborțirea către Horanaim Ensu'și inimicii a' strigătul lor de durere.

- Fugiți, scăpați-vi viața voastră!
 Și ve faceți ca tamarinii deșertului! 6
- Pentru că te-ai încredut în forterețele tale și în tesăurele tale,
 Tu vei fi conșerit; Și Chemoș se va duce în captivitate, 7
 Preuțiul lui, și principii lui la un loc.
 Și va veni destructorul în fiă-care cetate, 8
 Și nici o cetate nu va scăpa; Și valea va peri,
 Și șesul se va destruge, Precum au grăit Iehova.
 Dați aripi lui Moab, Ca se sbóre și se fugă; 9
 Căci cetățile sale se vor reduce într'un deșert,
 Fără ca se fiă cine se locuiescă într'ensele.
 Blăstemat se fiă cel ce face lucrul lui Iehova lăsătoriu; 10
 Și blăstemat se fiă cel ce împedecă sabia sa de la vârsare de sânge.
 Moab au rămas liniscit din juneța sa, 11
 Și au repausat pre drojdiele sale,
 N'au fost turnat dintr'un vas în altul,
 Nici au fost dus în captivitate;
 Pentru acésta gustul lui au rămas într'ensul,
 Și mirosul lui nu s'au schimbat.
 Pentru acésta, éca! vin dîle, grăesce Iehova, 12
 Când voiți trâmite la dînsul strămulători, și'i vor strămuta pre dînsul;
 Și'i vor vîrsa vasele lui, și'i vor strica ulciórele lui.
 Și Moab se va rușina din cauza lui Chemoș, 13
 Precum s'au rușinat casa lui Israel din cauza Bethelului, speranța lui.
 Cum dîceți: „Noi sîntem eroi, Și bărbați bravi în resbel?“ 14
 Moab s'au predat, cetățile lui s'au ars, 15
 Și tînerii lui cei aleși aa cădut în măcel, grăesce Regele,
 Al căruia nume este Iehova, Dumneșcul oștirilor.
 Perderea lui Moab se apropiă se vină, 16
 Și nefericirea lui se îngrebă forte.
 Toți cei ce'l încunjurați pre dînsul, compătimiti cu dînsul! 17
 Și toți cei ce cunosceti numele lui, dîceți:
 „Cum s'au sfărâmat sceptrul lui cel puteric,
 „Și bastonul lui cel glorios.“
 Pogóri-te din gloria ta și ședî în secete, 18
 Tu locuitoară, fitca Dibonului!
 Căci destructorul lui Moab se sue de-a-supra ta,
 Și sfărâmă forterețele tale.
 Stăi aprópe de cale, și uită-te, Locuitoară a Aroerului! 19
 Întrebă pre fugariu și pre cea scăpată, Di: „Ce s'au făcut?“
 Moab s'au rușinat, căci s'au spăimîntat; 20
 Văitați și strigați, Anunțiați-o în Arnon, că Moab este devastat!
 Și judicata au venit asupra țerei șesului, 21
 Asupra lui Holon, asupra Iazei și asupra Mefaathei,
 Asupra Dibonului, asupra Nebel, și asupra Beth-diblataimului, 22

- 23 Și asupra Kiriathaimului, asupra Bethgamului și asupra Beth-
 24 Și asupra Kiriathului și asupra Bozrei, [Iaconului.
 Și asupra tuturor cetăților pământului Moabului, cele de departe,
 25 Cornul lui Moab s'a rupt, [și cele de aproape.
 Și brațul lui s'a sfărâmat, grăesce Iehova.
 26 Îmbătați-l pre dânsul, Căci s'a nălțiat contra lui Iehova,
 În cât Moab se tăvăli în vomitul său,
 Și ca se devină și el spre ris.
 27 Nu cum-va Israel n'a fost de risul tău?
 Nu cum-va a fost prins între furi?
 Că de câte-ori vorbești de dânsul, clătesci din cap.
 28 Locuitorilor lui Moab! Lăsați cetățile și locuiți în stînci,
 Și ve faceți ca porumbița,
 Ce și face cuibul său în laturile crepăturii unei caverne.
 29 Am auzit de mândria lui Moab, (este foarte mândru,)
 De nălțierea lui și de aroganța lui,
 De superbia și îngâmfarea animei lui;
 30 Eu cunosc furia lui, grăesce Iehova;
 Minciunose sînt cuvintele lui, Minciunose faptele lui.
 31 Pentru acesta eu me vait pentru Moab,
 Da, strig pentru tot Moab;
 Se suspină pentru omenii din Kir-Heres.
 32 O via din Sibna!
 Eu plâng pentru tine mai mult de cât am plâns pentru Iazer;
 Curpenii tăi au trecut preste mări,
 Au ajuns până la marea Iazerului;
 Destructorii tăi au căzut asupra fructelor tale de vîră și asupra cu-
 33 Și bucuria și mulțumirea au dispărut [lesului tău.
 Din câmpul cel fructifer și din pământul lui Moab;
 Și am făcut se lipsescă vinul din tesc,
 Și nimene nu va mai călca cu cântaro;
 Strigăt de resbel, nu de cules!
 34 De la Heșbon resună strigăt până la Eleale,
 Până la Iahaz rădică vócea lor,
 De la Zoar până la Horonaim, până la al treilea Eglath;
 Căci și apele Nimrimului s'a prefăcut în pustie.
 35 Și voiți face se dispară din Moab, grăesce Iehova,
 Cel ce se sue pre nălțimii, Și ce tămăduiește ȳleilor săi.
 36 Pentru acesta anima mea lamentă pentru Moab ca un fluer,
 Da, ca un fluer lamentă anima mea pentru bărbatul din Kir-Heres;
 Pentru că toate bunurile cîscigate de dânsul s'a pierdut.
 37 Căci tot capul este pleșuv, Și totă barba este rasă;
 Pre toate mâncle sînt tăcturi. Și pre cîpșele saci.
 38 Pre toate acoperemintele lui Moab și pre piețele lui
 Tot este lamentațiune; Căci am sfărâmat pre Moab,

- Ca pre un vas fără de folos, grăesce Iehova.
 Cum este el sfărâmat! văitați-ve; 39
 Cum aū întors Moab dosul, se ruşinează!
 Da, Moab s'aū făcut de ris,
 Şi de înfricoşare pentru toţi cei ce'l încunjură.
 Căci aşia grăesce Iehova: Éca! sboră ca un vultur, 40
 Şi întinde aripele sale de-asupra lui Moab.
 Castelele s'aū conerit, şi fortereţele sale s'aū luat, 41
 Şi ânimele eroilor lui Moab vor fi în ziua aceea,
 Ca ânima unei femei ce suferă de durerile fâcreei.
 Şi Moab va fi dirimat în cât nu va fi un popul, 42
 Pentru că s'aū 'nălţiat contra lui Iehova.
 Frică, grópa şi mreje vin asupra ta, 43
 Locuitorule al lui Moab! grăesce Iehova.
 Cel ce fuge de frică va cădé în grópă; 44
 Şi cel ce ese din grópă se va prinde în mreje;
 Căci eū aduc asupra lui, asupra lui Moab,
 Anul pedepsei lor, grăesce Iehova.
 La umbra Heşbonu'ui se opresc Fără putere fugarii; 45
 Dară foc isbucnesce din Heşbon,
 Şi flacăre din mijlocul Sihonului, Şi consumă barba lui Moab
 Şi crâniul falnicilor.
 Vai de tine, Moab! Populul din Chemoş este perdut; 46
 Căci fiit tei s'aū prins captiv, Şi fielele tale captive.
 Ânse eū voiū readuce captivii lui Moab 47
 În zilele cele din urmă, grăesce Iehova.
 Până aice este judicata asupra lui Moab.

CAPUL XLIX.

Profeţie contra diverselor naţiuni.

- D**espre fiii lui Aminon, aşia grăesce Iehova: 1
 Nu cum-va Israel nu are fii?
 Na are moscenitori? Pentru ce deci Malcam aū moscenit pre Gad,
 Şi populul lui locuesce în cetăţile aceluia?
 Pentru acésta éca! vin zile, grăesce Iehova, 2
 Când voiū face se se audă alarmăţul resbelului
 În Rabba fiilor lui Ammon; Şi va deveni grămăţ de ruine,
 Şi oraşele ei se vor arde cu foc;
 Atunci Israel va mosceni pre cei ce 'l-aū moscenit pre dânsul,
 Văitéză-te, Heşbone! căci Ai se devastă; [grăesce Iehova. 3
 Strigaţi, fiele Rabbei! Încingeţi-ve cu saci;
 Jăliţi, şi âmblaţi în jurul zidurilor!

- Căci Malcam va merge în captivitate
Împreună cu preuții lui și cu principii lui.
- 4 Pentru ce te îngânfezi cu văile tale?
Valea ta curge *de sânge*, fiia abătătoră!
Care se încrede în tesaurile sale, *dicând*: Cine va veni contra mea?
- 5 Éca! eu voi aduce asupra ta frică,
Grăesce Iehova, Dumnezeu al oștirilor, De la toți vecinii tăi;
Și ve veți împrăscia fiă-carele drept înaintea lui;
În cât nu va fi cine se adune pre fuzorii.
- 6 Ânse după acésta voi aduce captivii
Fiilor lui Ammon, grăesce Iehova.
- 7 Despre Edom. Așia grăesce Iehova, *Dumnezeul oștirilor*:
Nu mai *este* înțelepciune în Teman?
Aă perit consiliul de la cei cu minte?
Aă fugit înțelepciunea lor?
- 8 Fugiți, locuitorilor lui Dedan! întorceți-ve *dosurile*, faceți gropi pen-
Căci eu aduc asupra lui Esaú nenorocire: [tru locuit;
Timpul *în care* 'l pedepsesc.
- 9 Dacă ar veni la tine culegători,
Nu 'ți-ar lăsa câte-va struguri remase?
Dacă furii noptea, ei ar strica ce li-ar fi de ajuns.
- 10 Dară eu am desvălit pre Esaú,
Am descoperit locurile lui ascunse,
În cât n'a putut a se ascunde;
Semința lui este nimicită, și frații lui și vecinii lui;
Și el nu mai este.
- 11 Lasă pre orfanii tăi, eu 'i voi întreține *pre dênșii*;
Și văduvele tale se se încredă în mine!
- 12 Căci așia grăesce Iehova:
Éca! aceia, cărora nu le-aă *convenit* se bea din cupă, o aă băt.
Și tu — tu vei rămâne în totul nepedepsit?
Nu vei rămâne nepedepsit, Ci o vei bé în adevăr.
- 13 Căci Iehova jurat pre mine énsu'mi, grăesce Iehova,
Că Bozra va fi trădată spre desolațiune,
Spre oprobriu, spre deșertare și spre blăstem;
Și toate cetățile ei vor fi reduse într'un deșert perpetuu.
- 14 Am aădit veste de la Iehova,
Și nunțiu este trămis la populi:
„Adunați-ve, și mergeți contra ei, Și sculați-ve spre resbel!“
- 15 Căci éca! eu te voi face mică între populi,
Și desprețuită între ómenii.
- 16 Frica de la tine, mândria ánimei tale
Te-aă amăgit, tu care locuesci în despicăturile stincilor,
Cel ce posedezi 'nălțimea munților.
Și dacă vei 'nălța cuibul têu ca vulturul,

De acolo te voiŭ coborî, grăesce Iehova.

Și Edom va fi trădat spre desolațiune, 17

Și tot cel ce trece 'naintea lui se va uimi,
Și batjocorind va fășii asupra lui pentru toate plăgele lui.
Precum Sodoma și Gomorra și împrejurimile lor 18

S'aŭ resturnat, grăesce Iehova,
Așia nu va locui nici un om acolo,
Nici vr'un fiu de om nu va rămâne acolo.

Éca! el se rădică, Ca un leu din inundarea Iordanului, 19
Spre locuința cea tare;

Éră eu în curând 'l voiŭ alunga pre dânsul de aici;
Și cine este alesul meu, pre acela 'l voiŭ pune preste dânsul;
Căci cine este egal cu mine? Și cine me va cita?
Și care este păstoriul acela, care va resista contra mea?

Pentru acesta ascultați decisiunea lui Iehova, 20
Ce o aŭ luat contra Edomului,

Și cugetările lui, ce el aŭ cugetat contra locuitorilor din Teman;
În adevăr și păstorașii 'l voiŭ pune în fugă;
În adevăr, locuința lor se va ruina împreună cu dânsii.
De sunetul cădereii lor s'aŭ clătît pământul; 21

Vócea lamentațiunei ei s'aŭ auzit până la Marea Roșă.
Éca! se 'nălță și sbóră ca un vulture, 22

Și întinde aripelo sale asupra Bozrei;
Și în ziua aceea ânima eroilor Edomului
Va fi ca ânima unei femei, ce suferă de durerile facerei.

Despre Damasc. S'aŭ ruinat Hamath și Arpad; 23
Căci aŭ auzit o veste rea, s'aŭ topit;

Lângă mare este turburare,
Nu póte se se liniscescă.

Damascul s'aŭ slăbit, S'aŭ întors spre fugă, 24
Și tremur 'l-aŭ cuprins pre dânsul;

Agonia și durerile 'l-aŭ surprins, Ca pre o femeie de facere.
Cum de n'aŭ fost lăsată cetatea cea frumósă, Cetatea plăcereii mele! 25

Da, junii lui cad prin piețele lui, 26
Și toți bărbații de resbel se nimicesc în ziua acésta,

Grăesce Iehova, Dumneșeul oștirilor.
Și voiŭ aprinde foc în mureii Damascului, 27

Și va arde palatele lui Ben-Hadad.

Despre Kedar, și despre regatele lui Hazor, pre cari le-aŭ 28
bătut Nebucadnezar, regele Babilonului, așia grăesce Iehova:

Sculați-ve, și ve suiți spre Kedar,
Și predați pre fiu răsăritului!
Vor fi luate corturile lor și turmele lor; 29

Vor lua pentru sine paviliónele lor,
Și toate vasele lor și cămilele lor,

- Și vor striga către dânsul: „Fria din toate părțile.“
- 30 Fugiți, duceți-ve departe, [Iehova;
Faceți gropi adânci spre locuință, locuitorilor Hazorului! grăesce
Căci Nebucadnezar, regele Babilonului, aș escugetat un plan contra
Și aș luat decisiuni contra voastră. [voastră,
- 31 Sculați-ve! și ve suiți la poporul cel liniscit,
Care locuesce în siguranță, grăesce Iehova;
Cari n'aș nici porți, nici zăvori. Cari locuesc singuratici.
- 32 Și cămilele lor vor fi spre prădă,
Și mulțimea vitelor lor va deveni spoilare,
Și'i voiș imprăscia pre dânsul în toate vânturile la locuitorii celor
Și voiș aduce nenorocirea lor [mai depărtate țări;
De la toate părțile lor, grăesce Iehova.
- 33 Și Hazorul va deveni locuința draconilor, Un deșert în etern;
Nu va locui acolo om, nici va rămâne într'ensul fiu de om.
- 34 Cuvântul lui Iehova care veni către Ieremia profetul asupra
Elamului la începutul domniei lui Zedekia, regele lui Iuda, și-
35 când: Așa grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor:
Éca! eu voiș frânge arcul lui Elam, Puterea lor principală.
- 36 Și voiș aduce asupra Elamului cele patru vânturi
De la cele patru margini ale ceriului,
Și'i voiș imprăscia pre dânsul la toate aceste vânturi;
Și nu va fi nici un popul,
La care alungați lui Elam se nu vină.
- 37 Și voiș face se tremure Elam înaintea inamicilor sei,
Și 'naintea celor ce caută viața lui;
Și voiș aduce rău asupra lor,
Aprinderea mâniei mele, grăesce Iehova;
Și voiș trâmite sabia după dânsul,
Până când 'i voiș nimici pre dânsul.
- 38 Și voiș așeza tronul meu în Elam, Și voiș estirpi de acolo
Pre rege și pre principii, grăesce Iehova.
- 39 Anse se va întâmpla în zilele din urmă
Voiș readuce captivii Elamului, grăesce Iehova.

CAPUL L.

Predicere despre reîntorcerea Iudeilor din captivitatea Babilonului.

- 1 Cuvântul ce Iehova aș grăit contra Babilonului, contra
Țerei Chaldeilor prin Ieremia profetul:
- 2 Anunțiați între populi, Și publicați, și rădicați stindartul!
Publicați, nu ascundeți! Diceți: „S'aș concertit Babilonul!“
Belul este rușinat, Merodacul este sfărâmat!
S'aș rușinat idolii lui, Și imaginile lui s'aș sfărâmat!

Căci de la nord se rădică un popul contra lui, 3
 Care va reduce pre pământul lui într'un deșert,
 Ca se nu fiă nici un locuitor în el;
 De la om până la vite Se vor strămuta, vor fugi.
 În zilele acelea și în timpul acela, grăește Iehova, 4
 Vor veni fiul lui Israel, Ei și fiul lui Iuda împreună,
 Mergând și plângând;
 Vor ambla, și vor căuta pre Iehova, Dumnezeuul lor.
 Vor întreba despre calea la Sion, 5
 Și întorcându-se fețele lor într'acolo, vor dice:
 „Veniți și se ne întrunim cu Iehova
 „Într'o alianța perpetuă, care nu va fi uitată.“
 Populul meu a devenit ca nisce oî perdate; 6
 Păstorii lor 'i-au retăcit pre dênșii,
 Și 'i-au făcut se cutriere munți;
 Aă trecut de pre munte pre colnice, Aă uitat staulul lor.
 Toți cei ce 'i-au aflat pre dênșii, 'i-au sfășiat, 7
 Și inimiții lor aă dis: „Noi nu sântem vinovați,
 „Căci aă păcătuit în contra lui Iehova în locuința dreptăței;
 „Da, contra lui Iehova, speranța părinților lor “
 Fugiți din mijlocul Babilonului! 8
 Și eșiți din pământul Chaldeilor!
 Și fiți ca nisce țapi 'nantea turmelor.
 Pentru că éca! cū voiă scula, Și voiă aduce asupra Babilonului 9
 O adunare de populi mari din țerra nordului,
 Și se vor pune în ordinea de bătaia contra lui;
 Și de acolo se va conceri.
 Săgețile lor vor fi ca cele ale unui erou sperient;
 Nu se vor întorce în deșert.
 Ci Chaldea va deveni o prédă, 10
 Și toți prédătorii ei se vor sătura, grăește Iehova. [mele!
 Pentru că v'ați bucurat și ați jubilat, Prédătorilor moscenirei 11
 Pentru că ați sburdă ca o vițică, ce se află în verdéță,
 Și ați nechezat ca nisce caî,
 Pentru acésta mama vóastră s'aă rușinat fôrte, 12
 Și născătórea vóastră aă roșit;
 Éca! ea va fi între populi cea mai ne'nsemnată,
 Deșértă, țerra uscată și o pustiă.
 Din cauza mâniei lui Iehova nu va fi locuită, 13
 Ci tótă va fi redusă într'un deșert;
 Tot cel ce va trece lângă Babilon va rămâne uimit,
 Și batjocurind va foșăi din cauza tuturor plăgelor lui.
 Puneți-ve în ordin de bătae contra Babilonului împrejur; 14
 Toți cei ce tindeți arcu!
 Săgetați contra lui, nu cruțați săgețile!

- Căci au păcătuit contra lui Iehova.
- 15 Strigați contra lui împrejur; El s'aû supus,
Temeliile lui aû cădut, Mări lui s'aû ruinat;
Căci asta *este* resbunarea lui Iehova; Resbunați-ve contra lui!
Precum el aû făcut, faceți și voi lui.
- 16 Nimiciți din Babilon pre seminaătoru,
Și pre cel ce ține o secere în timpul secerișului!
De dinaintea sabiei apăsătorului,
Se va întorçe fiă-care la populusu său,
Și va fugi fiă-care în țerra sa.
- 17 Israel *este* ca o rădăcină; Lei o aû vânat *pre dânsa*;
Mai întâiu regele Assiriei o aû consumat *pre dânsa*; [osele ei.
Și după aceea acest Nebucadnețar, regele Babilonului, 'i-aû sfărâmat
- 18 Pentru acesta așa grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel:
Eca! eu voiû pedepsi pre regele Babilonului și pre pământul lui,
Precum am pedepsit pre regele Assiriei;
- 19 Și voiû restabili pre Israel în locuința lui,
Și va pasce pre Carinel și pre Bașan,
Și sufletul lui se va sătura Pre muntele Efraim și pre Galaad.
- 20 În zilele acelea și în timpul acela, grăesce Iehova,
Inicitatea lui Israel se va căuta, și nu *va fi*;
Și păcatele lui Iuda, și nu se vor afla;
Căci voiû ierta pre cei ce voiû face se rămână.
- 21 Contra pământului domnitorilor,
Sui-te contra lor și contra locuitorilor pământului pedepsei!
Destruge și nimicesce în urma lor, grăesce Iehova,
Și fă după ceca ce 'i-am ordonat ție.
- 22 Voce de rebel în țerră, Și mare destrucțiune!
- 23 Cum s'aû rupt și s'aû sfărâmat ciocanul a tot pământului!
Cum aû devenit Babilon spre uimirea tuturor populilor!
- 24 Ți-am tins cursă ție, și chiar te-ai prins,
Babilon! fără se o ști; Tu ai fost aflat, și chiar prins,
Căci te-ai resculat contra lui Iehova.
- 25 Iehova aû deschis arsenalul său, Și aû scos armele mâniei lui;
Căci Iehova, Dumnezeuul oștirilor are o întreprindere
În contra pământului Chaldeilor.
- 26 Veniți contra lui de la marginile *pământului*;
Deschideți grânarele lui;
Puneți-l pre dânsul în nisce grămadă, și 'l destrugeți pre dânsul,
Și se nu'i rămână nici o rămășiță!
- 27 Junghiați pre toți vișeii lui; Și se fiă pogoriți la tăiatore!
Va! de dânsii! că aû venit ziua lor, Timpul pedepsei lor.
- 28 *Se aude* o voce a fugarilor și a scăpaților din pământul Babilonului,
Ca se anunță în Zîon resbunarea lui Iehova, Dumnezeuul nostru,
Resbunarea templului său.

Chiămați pre arcași contra Babilonului!

29

Toți cei ce încordați arcul, Campați-ve în contra lui jur împrejur !

Se nu scape nimene dintre dînșil ;

Resplățiți-i după faptele lui!

După ceea ce au făcut, faceți-i și voi lui!

Câci s'a'u mândrit contra lui Iehova, Contra Sântului lui Israel.

Pentru acești tineri lor vor căde pre piețele lui, 30

Și toți bărbații lui de resbel se vor nimici în ziua aceea, grăesce

Éca! eũ *sum* contra ta, superbe! [Iehova. 31

Grăesce Iehova, Dumneđeul oştirilor;

Căci nă venit ziua ta, timpul în care te voi pedepsi.

Și cel superb va șiovăi și va căde,

Și nu va fi cine se'l rădice pre dânsul;

Și voiū aprinde foc în cetățile lui,

Și va arde toate cele de prin prejurul lui.

Asia grăesce Iehova, *Dumnezeul* oştirilor: **33**

Fiii lui Israel si fiii lui Iuda sînt apăsati împreună:

Și toți cei ce 'i-aŭ luat captivi 'i țin tare pre dênșii;

Și refuză de a'î elibera pre dănsii.

34

Numele lui este Ichova, *Dumnezeul* ostirilor:

El va apăsă cauza lor, Ca se liniscască pământul;

Ânse pre locuitorii Babilonului el va turbura.

Sabie asupra Chaldeilor! grăesce Iehova, 35

Și asupra locuitorilor Babilonului,

Și asupra principilor lui și asupra înțelepților lui !

Sabie asupra divinatorilor lui, ca se devină nebuni; 36

Sabie asupra eroilor lui, ca se se spăimênte;

Sabie asupra cailor lor și asupra carelor lor, 37

Și asupra populusului lor amestecat, care se află în mijlocul lui,

Ca se devină ca nisce femei;

Săbie asupra tesaurelor lui, că se se răpescă.

Uscăciune asupra apelor lui, ca se se usce; 38

Căci *este* țerră imaginilor sculptate, Și auz furiat cu idolii lor.

Pentru acésta fiércle silbatice din deşert 39

Și cele din insule vor locui acolo, Și struții vor locui într'ênsul;

Și nu va mai fi locuit în etern;

Și nimene nu va rămâne în tr'ensul dintr'o generațiune în alta.

Prezumă că nimicit Dumnezeu Sodoma și Gomorra, 40

Și împrejurimile lor, grăescă lehova,

Ast-feliu nici un om nu va locui acolo,

Nici un fiu de om nu va rămâne într'ênsul.

Eca! un popul vine de la nord și o națiune mare; 41

Și regi mulți se scôlă de la marginile pământului.

Apucă arc și suliță; Sânt cruți și fără de milă; 42

- Vocra lor resună ca marea, Ei încalică pre cai,
 Și sunt înarmați, ca un om de resbel, Contra ta, fiia Babilonului!
- 43 Regele Babilonului auzi vuetul lor,
 Și mâncle lui auzi devenit slabe;
 O agoniă 'l-ră cuprins pre dânsul,
 Dureri, ca ale unei femei de facere.
- 44 Éca! *inimicul* se rădica, Ca un leu de inundarea Iordanului,
 Cătră locuința cea tare.
 Dară eū în curênd 'l voiū alunga pre dânsul de aici,
 Și cine *este* alesul *meū*, *pre acela* 'l voiū pune asupra lui;
 Căci cine *este* egal cu mine? și cine me va cita?
 Și cine *este* păstorul acela, care va resista în contra mea?
- 45 Pentru acêsta ascultați decisiunea lui Iehova,
 Ce o auzi luat în contra Babilonului,
 Și cugetările lui, ce auzi cugetat contra țerei Chaldeilor;
 În adevăr! și păstorașii 'l vor pune în fugă;
 În adevăr! locuința lor se va ruina împreună cu dânsii.
- 46 De strigătul „Babilon s'au concerit“ s'au cutremurat pământul,
 Și vaetul s'au auzi între națiuni.

CAPUL II.

Pređicere contra Babilonului.

- 1 Așia grăesce Iehova:
 Éca! eū voiū scula contra Babilonului,
 Și contra celor ce locuiesc în mijlocul adversarilor mei,
 Un vânt destructoriū;
- 2 Și voiū trāmite asupra Babilonului vânturătorī,
 Și 'l vor vântura pre dânsul, și vor deșerta pământul lui;
 Căci în ziua nenorocirei de jur împrejur se vor rădica contra lui!
- 3 Vino arcașul contra *celui* ce tinde arcul,
 Și contra *celui* ce se mândresce în toracea sa!
 Și nu cruțați pre tēnerii lui; Nimiciți tōtā armata lui,
- 4 În cât rāniți la mōrte se cadă în țerra Chaldeilor,
 Și strāpușiți pre stradele lor.
- 5 Căci Israel nu este părăsit,
 Nici Iuda; de Dumneđeul lui, de Iehova, Dumneđeul oștirilor,
 Cu tōte că țerra lor s'au împlut de păcate contra Sântului lui Israel.
- 6 Fugiți din mijlocul Babilonului!
 Si scăpați fiā-care pre sine ênsuși,
 Ca se nu periți din cauza inicităței lui;
 Căci acesta este timpul resbunārei lui Iehova;
 El 'l resplătesce lui aceea ce auzi făcut el.
- 7 Babilonul *era* o cupă de aur în mânele lui Iehova,
 Care imbată pre tot pământul;

- Din vinul lui aŭ bătut populiŭ; De aceea populiŭ furiéză.
 De o dată aŭ cădut Babilonul ſi s'aŭ sfărămat; 8
 Văitaŭi-ve după dēnsul; Luaŭi balsam pentru durerea lui,
 Póte cá se va vindeca. [vindecat;
 Am usat de medicamente pentru Babilon, anse nu s'aŭ 9
 Părăsiŭi-l pre dēnsul, ſi se ne ducem fiă-care în țerra sa;
 Căci iudicata lui ajunge până la ceriŭ, ſi se 'nălă până la nuori.
 Iehova aŭ făcut se apară dreptatea nóstră; veniŭi, 10
 ſi se narăm în Zion fapta lui Iehova, Dumneđeul nostru.
 Ascuŭiŭi săgeŭile! apucaŭi pavēzele! 11
 Iehova aŭ descepat spiritul regilor Međilor;
 Căci gândul lui este contra Babilonului, ca se'l nimicēscă pre dēnsul;
 Căci *este* resbunarea lui Iehova, Resbunarea templului seŭ.
 Rădic-ŭi stindardul pre muriŭ Babilonului! 12
 Întăriŭi garda, puneŭi custodiŭi! Preparaŭi pândiriŭ!
 Căci Iehova aŭ escugetat ſi aŭ făcut
 Ce aŭ decis contra locuitorilor Babilonului.
 O! tu cel ce locuēscă pre ape multe, cel ce *escă* avut în tesaure, 13
 Aŭ venit finitul tēŭ ſi marginea avariŭi-ŭ tale.
 Iehova, *Dumneđeul* oștirilor, s'aŭ jurat pre sine, *dicēnd*;
 În adevēr! te voiŭ împli de ómeni ca de locuste;
 ſi vor rădica contra ta un strigăt de resbel.
 El aŭ făcut pământul cu puterea sa, 15
 Fundă lumea cu înțelepciunea sa,
 ſi aŭ întins ceriurile cu inteliginŭa sa?
 Ca vutul, când dă o mulŭime de apă în ceriuriŭ, 16
 ſi rădică nuori de la marginile pământului.
 Face se fulgere cu plóe, ſi scóte vēntul din tesaurele sale,
Atunci tot omul rămāne nerod cu cunoscinŭa sa, 17
 Tot argintariul rămāne rușinat cu idolii sculpaŭi;
 Căci idolul seŭ sculptat *este* minciună, ſi nu are în sine suflare.
 Acestea *sunt* vanităŭi, lucru de încelăciune,
 În timpul pedepsei lor vor peri. 18
 Partea lui Iacob nu *este* ca acestea; 19
 Căci acesta *este* Creatorul a tóte;
 ſi *Israel este* tribul moscenirei sale;
 Numele lui *este* Iehova, *Dumneđeul* oștirilor.
 Tu *aŭ fost* ciocanul meŭ, arme de resbel; 20
 Prin tine am sfărămat populiŭ, ſi prin tine am destrus regate;
 ſi prin tine am sfărămat pre calul ſi pre călăreŭl lui; 21
 ſi prin tine am sfărămat carul ſi conducētorul seŭ;
 ſi prin tine am sfărămat pre bărbatul ſi pre femeea; 22
 ſi prin tine am sfărămat pre bătrānul ſi pre junele;
 ſi prin tine am sfărămat pre tēnōrul ſi pre fecióra;
 ſi prin tine am sfărămat pre păstoriul ſi pre turma sa; 23

- Și prin tine am sfărâmat pre arătorii și părechea lui de boi,
 Și prin tine am sfărâmat pre guvernatorii și pre mai marii.
- 24 Și voiî respălăi Babilonului, Și tuturor locuitorilor Chaldeei,
 Tótă reutatea lor, ce au făcut în Zion,
 Înaintea ochilor voștri, grăesce Iehova.
- 25 Éca! cū *sum* contra ta, munte destructoriū! grăesce Iehova,
 Care destruge tot pământul; Și voiî întinde mâna mea asupra ta,
 Și te voiî resturna de pre stînci,
 Și te voiî reduce într'un munte consumat de foc.
- 26 Și nu vor puté se íea din tine vr'o pétră de unghiū,
 Nici pétră de fundament;
 Ci vei fi redus într'un deșert perpetuū, grăesce Iehova.
- 27 Rădicați stindardul în térră!
 Sunați cu trompetă între populi! Preparați pre populi contra lui!
 Chiămați contra lui regatele de Ararat, de Minni și de Așchenaz!
 Puneți asupra lui duci! Încălcați pre caî ca locustele sburlite!
- 28 Preparați contra lui pre populi, pre regiî Mediei,
 Pre guvernatorii lui și pre toți mai marii lui,
 Și pre tot pământul dominațiunei sale!
- 29 Și pământul se va cutremura și va suspina;
 Căci gândul lui Iehova se va escuta contra Babilonului,
 Ca se reducă térra Babilonului într'un deșert Fără de locuitori.
- 30 Eroii Babilonului vor înceta de a se lupta,
 Vor rămâne în fortarele lor; Puterea lor va dispăre;
 Vor deveni ca nisce femei; Vor arde locuințele lui,
 Zevórele porților lui se vor rumpe.
- 31 Un curierî va alerga spre întimpinarea altuia,
 Și un anunțatoriū spre întimpinarea altuia,
 Ca se anunțeze regelui Babilonului,
 Că cetatea lui s'au concerit de o margine,
- 32 Și că vadurile sînt ocupate, Și că s'au ars cu foc trestiișul,
 Și bărbații de rebel s'au uimit.
- 33 Căci așa grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor și al lui Israel:
 Fița Babilonului este ca o arie, Aū venit timpul de a se bate;
 Áncă puțin, și va veni timpul secerișului ei.
- 34 Nebucadnezar, regele Babilonului, m'au consumat,
 M'au zdrobit, M'au făcut un vas inutil,
 M'au înghițit ca un dracon,
 Și-au împlut pântecce seū de delicatețele mele, M'au espuls.
- 35 Violența comisă asupra mea și asupra corpului meū se vină asupra
 Va dice locuitoăra Zionului. [Babilonului!
 Și sângele meū se fă asupra locuitorilor din Chaldea!
 Va dice Ierusalimul.
- 36 Pentru acésta așa grăesce Iehova:
 Éca! cū voiî apéra cauza ta, și voiî resbuna pentru tine;

- Și voiû reduce marea lui în uscat, și voiû usca sorginîit lui.
 Și Babilonul va fi redus în grămădă, Într'o locuință a draconilor, 37
 În obiectul uimirei și al desprețului, Fără de locuitori.
 Vor răni împună ca lei, Vor striga ca pui de leu. 38
 Când vor fi înfăntați, cu li voiû mai prepara oște, 39
 Și i voiû înbăta pre dēnsii, ca se se bucare,
 Și se dormă un somn etern, și se nu se descepte, Grăesce Iehova.
 Ii voiû duce pre dēnsii ca pre nisce mlei la junghiare, 40
 Ca pre nisce berbeci și țapi.
 Cum s'aû conerit Șeşach! 41
 Și cum s'aû prins lauda a tot pământului!
 Cum aû devenit Babilonul uimirea între populi!
 Marea s'aû suit preste Babilon; 42
 S'aû acoperit de mulțimea valurilor ei.
 Celățile lui aû devenit o deso'aliune, O țerră sécă și deșertă, 43
 O țerră în care nu locuesce nici un om,
 Nici fiiu de om trece printr'ēnsa.
 Și voiû pedepsi pre Bel în Babilon, 44
 Și voiû scôte din gura lui câte aû înghițit;
 Și populi nu se vor mai aduna la dēnsul,
 Și murul Babilonului va cădē.
 Populul meu, ese din mijlocul lui! 45
 Și mântuiți fiă-care vieța sa De la aprinderea mănicii lui Iehova.
 Ca nu cum-va ânima vōstră se se mōc, 46
 Și se ve temeți de scirea ce se va auzi prin țerră;
 De va veni scirea acēsta în anul acesta,
 Și apoi scirea aceea în anul acela,
 Și de va fi violență în țerră, un domnitor în contra celui-l-alt.
 Pentru acēsta, eca! vin țile, 47
 Când cu voiû ține judicată asupra imaginilor sculptate ale Babilonului,
 Și totă țerra lui se va rușina,
 Și toți răniți lui vor cădē în mijlocul lui. [Bilonului; 48
 Atunci ceriul și pământul și cele dintr'ēnsele vor jubila de asupra Ba-
 Căci devastatorii vor veni contra lui de la nord, grăesce Iehova.
 Precum Babilonul aû făcut pre răniți lui Israel se cadă, 49
 Așa și în Babilon vor cădē răniți din tot pământul.
 Cei ce ați scăpat de sabie, fugiți, Nu stați! 50
 Aduceți-ve a minte de departe de Iehova,
 Și Ierusalimul se revină în memoria vōstră.
 Ne-am rușinat, pentru că am auzit oprobrii; 51
 Rușinea acoperi fația nōstră, țiceți voi;
 Căci aû intrat străinii în Sanctuariul casei lui Iehova,
 Pentru acēsta, eca! vin țile, grăesce Iehova, 52
 Când 'mi voiû ține judicată asupra imaginilor sculptate ale lui,
 Și preste tot pământul lui vor geme răniți.

- 53 Și dacă Babilonul s'ar sui până la ceriū,
 Și dacă s'ar fortifica pre locurile cele mai 'nalte ale puterei sale,
 Și într'acolo vor veni asupra lui de la mine destructori, grăesce
 54 Vóce de strigare *se aude* din Babilon, [Iehova.
 Și o sfărâmare mare din pământul Chaldeilor;
 55 Pentru că Iehova devastă Babilonul,
 Și nimicesce din mijlocul lui vuetul cel mare,
 Căci valurile lui mugesc ca ape puterice; Sc aude vuetul vócei lui;
 56 Căci destructoriul aū venit asupra lui,
 Asupra Babilonului. Și eroii lui s'aū prins,
 Tóte arcurile lor s'aū frânt;
 Căci Iehova, Dumneșeul recompensei, va resplăti.
 57 Și voiū îmbéta pre principii lui și pre înțelepții lui,
 Pre guvernatorii lui, pre mai marii lui și pre bravii lui,
 Și vor dormi un somn etern, și nu se vor descepta,
 Grăesce Regele, al căruia nume *este* Iehova, *Dumneșeul* oștirilor.
 58 Așa grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor:
 Murii cei lați ai Babilonului se vor strica cu totul,
 Și porțile lui cele 'nalte se vor arde cu foc;
 În cât populi s'aū ostenit în zadar, Și națiunile s'aū îngrijit pentru foc.
 59 Ordinul, ce profetul Ieremia 'l-aū dat lui Seraia, fiul lui Neria,
 fiul lui Maaseia, când el aū mers la Babilon cu Zedekia, regele lui
 Iuda, în anul al patrulea al domniei lui. *Eră* Seraia *era* camerier-
 60 riul principal. Și aū scris Ieremia într'o carte tóte relele, ce
 erau se vină asupra Babilonului, tóte aceste cuvinte, cari sūnt scrise
 61 contra Babilonului. Și aū vorbit Ieremia lui Seraia: Când vei
 62 veni la Babilon, și vei vedé, și vei ceti tóte cuvintele acestea. At-
 tunci vei dice: Iehova! tu ai vorbit contra locului acestuia, ca se'l
 nimicesci pre dēnsul, așa. în cât se nu fiă cine se locuescă într'ēn-
 63 sul de la om până la animal, ci se fiă un deșert etern. Și
 după ce vei fini de cetit cartea acēsta. se o legi de o pētră, și
 64 se o arunci în mijlocul Eufratului; Și se dici: Așa se se co-
 funde Babilonul, și se nu se rescóle din relele, ce eū voiū aduce
 asupra lui; și *Babilonenii* vor deveni neputincioși.
 Până aici *sūnt* cuvintele lui Ieremia.

CAPUL LII.

Asediul Ierusalimului.

- 1 De doue-deci și unul de anī *era* Zedekia, când deveni re-
 ge; și domni un-spre-deci anī în Ierusalim; și numele
 2 mamei sale *era* Hamutal, fița lui Ieremia din Libna. Și făcu rele
 3 în ochii lui Iehova, în totul cum făcuse Iehoiakim. Căci de la
 mânia lui Iehova, care aū avut'o contra Ierusalimului și a lui Iuda,

până când 'l-au lepădat pre densiț de la fația sa, s'au întemplat, că Zedekia se revoltă contra regelui Babilonului.

Și s'au întemplat în anul al noulea al domniei sale, în luna a 4
decea, în ziua a decea a lunii, că veni Nebucadnezar, regele
Babilonului, el și totă armata lui în contra Ierusalimului, și 'l-au a-
sediat, și au rădicat contra lui un val împrejur. Și cetatea fu 5
asediată până la anul al un-spre-decelea al regelui Zedekia. În 6
a noua zi a lunii a patra fîmetea crescuse în cetate ast-feliu, că
nu era pîne pentru popoul țerei. Și se sparse cetatea, și toți 7
bărbații de resbel au fugit, și au eșit din cetate noptea pre calea
porței, ce se afla întrec doi muri și aprîpe de grădina re-
gelui, și s'au dus pre calea despre câmp; (eră Chaldeii erau a-
prîpe de cetate împrejur;) Și armata Chaldeilor urmări pre 8
regele, și ajunse pre Zedekia în șesurile de Iericho; și totă armata
lui se împrăscia de lângă el. Și au prins pre regele, și 'l-au 9
adus la regele Babilonului în Ribla, care se află în țerra Hamatului,
și au pronunțiat sentenția contra lui. Și au junghiat regele 10
Babilonului pre fiul lui Zedekia 'naintea ochilor lui; au junghiat încă
în Ribla și pre toți mai marii lui Iuda. Și regele Babilonului 11
'l-au scos ochii lui Zedekia, și 'l legă cu lanțuri de aramă, și 'l-au
dus pre dînsul în Babilon, și 'l-au pus pre dînsul în casa prin-
soarei până la ziua morței lui.

Eră în luna a cincea, la deca a lunii, care este (zi) al nouă-spre 12
decelea al lui Nebucadnezar, regele Babilonului, veni contra Ierusa-
limului Nebuzar-Adan, capul gardei regale, care servi pre regele Ba-
bilonului. Și arse casa lui Iehova și casa regelui; și toate ca- 13
sele Ierusalimului și toate casele bărbaților mari le arse cu foc. Și 14
totă armata Chaldeilor, ce era cu capul gardei regale, au dirimat
toți murii Ierusalimului împrejur.

Și Nebuzar-Adan, capul gardei regale, strămută în Babilon dintre 15
cei seraci ai popoului, și restul popoului ce rămăsese în cetate, și pre
fugarii, cari perfulgiau la regele Babilonului și pre restul mulțimei.
Înse dintre cei seraci ai țerei Nebuzar-Adan, capul gardei regale, 'l 16
lăsă pre ei, spre a fi lucrători de vie și agricultori. Și colónele cele 17
de aramă din casa lui Iehova, și vasele, și marea cea de aramă
din casa lui Iehova le-au sfărămat Chaldeii, și au adus totă arama
lor în Babilon. Au luat încă și ólele și lópețile, și fórfecele, 18
și cupele, și lingurile și toate vasele de aramă, cu cari se făcea
serviciul. Au luat încă capul gardei regale cupele, și tănăiătórele, 19
și cupele, și ólele, și candelabrele, și lingurile, și buțile, și toate
câte erau de aur și de argint; Pre cele doue colóne, pre 20
marca, și pre cei doi-spre-dece viței de aramă, cari serviau de
basene, pre cari 'l făcuse regele Solomon pentru casa lui Iehova;
arama tuturor acestor vase nu era de cumpănit.

Și cât privesce pre colóne, înălțimea unei colóni era de 21

- 53 Și dacă Babilonul s'ar sui până la ceriū,
 Și dacă s'ar fortifica pre locurile cele mai 'nalte ale puterei sale,
 Și într'acolo vor veni asupra lui de la mine destructori, grăesce
 54 Vóce de strigare *se aude* din Babilon, [Iehova.
 Și o sfărâmare mare din pământul Chaldeilor;
 55 Pentru că Iehova devastă Babilonul,
 Și nimicesce din mijlocul lui vuetul cel mare,
 Căci valurile lui mugesc ca ape puterice; Se aude vuetul vócei lui;
 56 Căci destructoriul aū venit asupra lui,
 Asupra Babilonului. Și eroii lui s'aū prins,
 Tóte arcurile lor s'aū frânt;
 Căci Iehova, Dumneșeul recompensei, va resplăti.
 57 Și voiū îmbéta pre principii lui și pre înțelepții lui,
 Pre guvernatorii lui, pre mai marii lui și pre bravii lui,
 Și vor dormi un somn etern, și nu se vor descepta,
 Grăesce Regele, al căruia nume *este* Iehova, *Dumneșeul* oștirilor.
 58 Așia grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor:
 Muriți cei lați ai Babilonului se vor strica cu totul,
 Și porțile lui cele 'nalte se vor arde cu foc;
 În cât populi s'aū ostenit în zadar, Și națiunile s'aū îngrijit pentru foc.
 59 Ordinul, ce profetul Ieremia l'-aū dat lui Seraia, fiul lui Neria,
 fiul lui Maaseia, când el aū mers la Babilon cu Zedekia, regele lui
 Iuda, în anul al patrulea al domniei lui. *Eră* Seraia *era* camerier-
 60 riul principal. Și aū scris Ieremia într'o carte tóte retele, ce
 erau se vină asupra Babilonului, tóte aceste cuvinte, cari sūnt scrise
 61 contra Babilonului. Și aū vorbit Ieremia lui Seraia: Când vei
 62 veni la Babilon, și vei vedé, și vei ceti tóte cuvintele acestea, A-
 tunci vei dice: Iehova! tu ai vorbit contra locului acestuia, ca se'l
 63 nimicesci pre dēnsul, așia. în cât se nu fiă cine se locuescă într'ēn-
 sul de la om până la animal, ci se fiă un deșert etern. Și
 64 după ce vei fini de cetit cartea acēsta. se o legi de o pētră, și
 se o arunci în mijlocul Eufatului; Și se dici: Așia se se co-
 funde Babilonul, și se nu se rescóle din retele, ce eu voiū aduce
 asupra lui; și *Babilonenii* vor deveni neputincioși.
 Până aici sūnt cuvintele lui Ieremia.

CAPUL LII.

Asemiul Ierusalimului.

- 1 De doue-deci și unul de an *era* Zedekia, când deveni re-
 ge; și domni un-spre-deci ani în Ierusalim; și numele
 2 mamei sale *era* Hamutal, fiia lui Ieremia din Libna. Și făcu rele
 3 în ochii lui Iehova, în totul cum făcuse Iehoiakim. Căci de la
 mânia lui Iehova, care aū avut-o contra Ierusalimului și a lui Iuda,

până când 'l-au lepădat pre dânsul de la fația sa, s'au întemplat, că Zedekia se revoltă contra regelui Babilonului.

Și s'au întemplat în anul al noulea al domniei sale, în luna a 4 decea, în ziua a decea a lunii, că veni Nebucadnezar, regele Babilonului, el și totă armata lui în contra Ierusalimului, și 'l-au asediat, și au rădicat contra lui un val împrejur. Și cetatea fu 5 asediată până la anul al un-spre-decelea al regelui Zedekia. În 6 a noua zi a lunii a patra fîmetea crescuse în cetate ast-feliu, că nu era pîne pentru popoul țerei. Și se sparse cetatea, și toți 7 bărbații de resbel au fugit, și au eșit din cetate noptea pre calea porței, ce se afla între cei doi muri și aprîpe de grădina regelui, și s'au dus pre calea despre câmp; (eră Chaldeii erau aprîpe de cetate împrejur;) Și armata Chaldeilor urmări pre 8 regele, și ajunse pre Zedekia în șesurile de Iericho; și totă armata lui se împrăscia de lângă el. Și au prins pre regele, și 'l-au 9 adus la regele Babilonului în Ribla, care se află în țerra Hamatului, și au pronunțat sentința contra lui. Și au junghiat regele 10 Babilonului pre fiul lui Zedekia 'nainte ochilor lui; au junghiat încă în Ribla și pre toți mai marii lui Iuda. Și regele Babilonului 11 'l-au scos ochii lui Zedekia, și 'l legă cu lanțuri de aramă, și 'l-au dus pre dînsul în Babilon, și 'l-au pus pre dînsul în casa prinsorei până la ziua morței lui.

Eră în luna a cincea, la deca a lunii, care este anul al nouă-spre 12 decelea al lui Nebucadnezar, regele Babilonului, veni contra Ierusalimului Nebuzar-Adan, capul gardei regale, care servi pre regele Babilonului. Și arse casa lui Iehova și casa regelui; și toate ca- 13 sele Ierusalimului și toate casele bărbaților mari le arse cu foc. Și 14 totă armata Chaldeilor, ce era cu capul gardei regale, au dirimat toți murii Ierusalimului împrejur.

Și Nebuzar-Adan, capul gardei regale, strămută în Babilon dintre 15 cei seraci ai popoului, și restul popoului ce rămăsese în cetate, și pre fugarii, cari perfugiau la regele Babilonului și pre restul mulțimei. Anse dintre cei seraci ai țerei Nebuzar-Adan, capul gardei regale, 'l 16 lăsă pre ei, spre a fi lucrători de vie și agricultori. Și colónele cele 17 de aramă din casa lui Iehova, și vasele, și marea cea de aramă din casa lui Iehova le-au sfărămat Chaldeii, și au adus totă arama lor în Babilon. Au luat încă și ólele și lopotile, și fórfecele, 18 și cupele, și lingurile și toate vasele de aramă, cu cari se făcea serviciul. Au luat încă capul gardei regale cupele, și tîmăiatórele, 19 și cupele, și ólele, și candelabrele, și lingurile, și buțile, și toate câte erau de aur și de argint; Pre cele doue colóne, pre 20 marca, și pre cei doi-spre-dece viței de aramă, cari serviau de basene, pre cari 'l făcuse regele Solomon pentru casa lui Iehova; arama tuturor acestor vase nu era de cumpănit.

Și cît privesce pre colóne, înălțimea unei colóni era de 21

- opt-spre-dece coîl, şi un fir de doue-spre-dece coîl ar fi încun-
 jurat pre fiă-care din ele; şi grosimea ei *era* de patru degete; şi
 22 *era* deşertă. Şi capitelul de pre colónă *era* de aramă; înălţi-
 mea unui capitel *era* de cinci coîl; şi reţeaua şi grenadele de prin
 prejurul capitelului *erau* toate de aramă: toate acestea avea şi colóna
 23 a doua, care avea şi grenade. Şi *erau* nouă-deci şi şese de gre-
 nade atârănânde; şi toate grenadele de prin prejurul unei reţele
erau o sută.
- 24 Şi *a*u luat capul gardei regale pre Seraia, primul preut, şi pre
 25 Zefania, pre preutul al doilea, şi pre cei trei custoşi ai templului. Şi
 din cetate *a*u luat pre un eunh, care *era* comandantul bărba-
 ţilor de arme; şi şapte ómenî din cei ce presta^u 'naintea persó-
 nei regelui, cari se afla^u în cetate; şi pre secretariul capului ar-
 matei, care ţinea registrul popului^u ţerreî; şi şese-deci de bărbaţi
 26 dintre populu^u ţerreî, cari *a*u fost aflaşi în cetate. Şi luându'i
 pre acestia Nebuzar-Adan, capul gardei regale, 'i-*a*u dus pre dênşii la
 27 regele Babilonului în Ribla. Şi 'i-*a*u lovit pre dênşii regele Ba-
 bilonului, şi 'i-*a*u omorît pre dênşii la Ribla, în ţerra Hamatului.
 Ast-feliu Iuda *a*u fost strămutat afară de ţerra sa.
- 28 Acesta *este* populu^u, pre care 'l-*a*u strămutat Nebucadnezar;
 în anul al şeptelea el *a*u strămutat trei mii şi două-deci şi trei
 29 de Iudei; *ură* în anul al opt-spre-şecilea al lui Nebucadnezar *a*u
 strămutat din Ierusalim opt sute trei-deci şi două de suflete;
 30 În anul al două-deci şi treilea al lui Nebucadnezar, Nebuzar-Adan,
 capul gardei regale, *a*u strămutat dintre Iudei şapte sute patru-deci şi
 cinci de suflete; toţi cei strămutaşi *fac preste tot* patru mii şi
 şese sute.
- 31 *Éra* s'*a*u întéplat în anul al trei-deci şi şeptelea al capti-
 vităţei lui Iehoiakim, regele lui Iuda, în luna a două-spre-decea,
 la două-deci şi cinci a lunei, *că* Evilmerodach, regele Babilonului,
 în anul ce *a*u început a domni, *a*u rădicat capul lui Iehoiakim,
 32 regele lui Iuda, şi 'l-*a*u scos pre dênşul din casa prinsórei, Şi
 'i-*a*u vorbit plăcut, şi *a*u pus tronul lui mai sus de cât tronul *altor*
 33 regi, cari *erau* cu dênşul în Babilon. Şi *a*u schimbat vest-
 mintele sale de prinsóre; şi mânca tot-de auna 'naintea lui în toate
 34 zilele vieţei lui. Şi întreţinerea lui, o întreţinere continuă, 'i se
 dede din partea regelui Babilonului pre fiă-care zi, până la ziua
 morţei lui, pentru toate zilele vieţei lui.

PLANGERILE LUÎ IEREMIA.

CAPUL I.

Plângeri asupra Ierusalimului și asupra Iudeei.

- Cum șede singuratică cetatea atât de populată! 1
Aă devenit ca o văduvă cea mare între populi!
Principesa asupra țărilor s'aă făcut tributară!
Ne'ncetat nopăea plânge, și lacrimile ei *trec* pre fălcile ei; 2
Nu *este* nici unul dintre amicii ei, care se o consoleze;
Toți amicii ei s'aă purtat cu dănsa perfid; 'i-aă devenit inimiză.
Iuda s'aă dus în captivitate din cauza suferințelor și a servirei celei 3
Ea *acum* locuesce printre populi; nu află repaus; [împovărătoare;
Toți persecutătorii ei o aă ajuns în îngustiele *sale*.
Căile Zionului sânt în doliu, pentru că nimine nu merge *pre dăn-* 4
Tote porțile lui sânt desolate; preușii lui suspină, [*sele* la serbători.
Feciorele lui sânt triste, și el ênsu'si, lui 'i *este* amar.
Adversarii lui aă devenit capii lui, inimizii lui prosperă; 5
Căci Iehova 'l-aă întristat pre dănsul din cauza abaterilor lui;
Pruncii lui aă mers în captivitate 'naintea inimizului.
Și s'aă retras de la fiza Zionului totă gloria ei; 6
Principii lui aă devenit semenii cu cerbi, *carî* nu află pășune,
Și fugiau fără de putere 'naintea vânătorului. [a minte
Ierusalimul în dăilele suferințelor sale și ale miseriilor sale 'și aduce 7
De toate cele mai plăcute, carî erau în dăilele cele de mai 'nainte.
Când aă cădut populus lui în mâna inimizului, și nu era cine se'l
Inimizii 'l-aă vedut, și 'și aă bălăut joc de peirea lui. [ajute pre dănsul,
Ierusalimul greu aă păcătit; pentru această aă devenit ură; 8
Toți amoresii lui 'l-aă desprețuit pre dănsul, pentru că aă vedut
El ênsu'si suspină și se întorce îndărăpt. [nuditătea lui;
Necurățenia lui aă *lipit-o* la pôlele vestmintelor lui; *totuși* nu și'aă 9
adus a minte de finele seă;
Pentru aceea s'aă înjosit atăta, și nu *este* cine se'l consoleze
pre dănsul.
Veđi, o Iehova! suferința mea, căci inimizul se 'nălță.
Inimizul aă întins mâna sa asupra a tot mai plăcut al lui; 10
Da, el aă trebuit se vedă pre păgânii, că intraă în Sanctuariul lui,
Despre carî tu ai ordonat, se nu între în adunarea ta.
Tot populus lui suspină, căutând pâne; 11
Aă dat toate lucrurile sale prețioase pentru nutriment, ca se'si con-
Caută, Iehova! și veđi, cât am devenit desprețuit. [serve viața.
Nu vi este inimică, O! voi toți carî treceți pre cale? [mă s'aă făcut mie, 12
Căutați și vedeți, dacă este o durere asemenea cu durerea mea, care
Cu care m'aă întristat Iehova în ziua aprinderii mănii lui.

- 13 El aŭ aruncat din înălŭime în ósele mele un foc, ŝi le-aŭ` consumat pre ele;
Aŭ tins mreje 'nainte piciórelor mele, m'aŭ întors înapoi;
M'aŭ desolat, m'aŭ bolnăvit tótă ziua.
- 14 Jugul fără-de legilor mele s'aŭ strîns de mîna lui, ŝi s'aŭ împletit;
El l'aŭ pus pre grumazul meŭ; aŭ scăđut puterea mea;
Domnul m'aŭ trădat în mîne, *din carî* nu pot se scap.
- 15 Domnul aŭ resturnat pre toŭi putericîi mei în mijlocul meŭ;
Aŭ convocat în contra mea o adunare, ca se sfărîme pre ténerii mei;
Domnul aŭ calcat în tésce pre fecióra, pre fîia lui Iuda.
- 16 Pentru acestea plîng; ochîi mei, ochîi mei isvoresc lacrimî;
Căci departe de mine este mângăitorul care se'mî recorésceă su-
Fiî mei s'aŭ nimicit căci inimicul aŭ învins. [fletul meŭ;
- 17 *Deŝi* Zionul întinde mînele sale, nu este cine se'l mângăie pre dînsul;
Iehova ŭ poruncit despre Iacob ca inimičí lui *se fiă* împrejurul seŭ;
Ierusalimul aŭ devenit între dînsîi ură.
- 18 Drept este Iehova. căci m'am revoltat contra comandamentului lui.
Ascultaŭ, me rog, toŭi populi, ŝi vedeŭ durerea mea!
Feciórele mele ŝi ténerii mei aŭ mers în captivitate.
- 19 Am chiamat pre amoresîi mei, *ânse* ei m'aŭ amăgit;
Preuŭ mei ŝi bătranîi mei aŭ murit în cetate,
Deŝi căută nutriment pentru sine, spre a'ŝi conserva vieŭa lor.
- 20 Caută Iehova! căci me întristez; măruntăcle mele se turbură;
Ânima mea se agită în năuntrul meŭ căci am comis o abatere mare.
De dinăfără aŭ despoiat sabia, în casă ciuma.
- 21 M'aŭ auđit cum suspin, dară nu *este* cine se me mângăie;
Toŭi inimičí mei aŭ auđit nenorocirea mea, ŝi s'aŭ bucurat, că tu
ai făcut *acésta*.
Veŭ face *ânse* ca se vină ziua. *ce* tu ai otărît. ŝi ei vor fi ase-
mi-
- 22 Se se pre-sinte 'nainte la tótă reutată lor; [nea cu mine.
ŝi fă-li lor, precum ai făcut mie pentru tóte fără-de-legile mele;
Căci multe *sînt* suspinurile mele, ŝi ânima mea *este* bolnavă.

CAPUL II.

Continuaŭiunea plîngerilor asupra Ierusalimului ŝi a Iudei.

- 1 Cum Domnul în mânia sa aŭ acoperit cu nuor pre fîia Zionului!
- Cum* aŭ aruncat din ceriŭ pre pămînt gloria lui Israel!
ŝi nu ŝaŭ adus a minte în ziua mîniei sale de scăunelul piciórelor sale!
- 2 Domnul aŭ perdut tóte locuinŭele lui Iacob. ŝi nu le-aŭ cruŭat;
Aŭ ruinat în mânia sa *tóte* fortăreŭile fiei lui Iuda;
Le-aŭ aruncat la pămînt, aŭ profanat regatul ŝi pre principîi lui.
- 3 Aŭ frânt în aprinderea mîniei lui tótă puterea lui Israel;
Aŭ întors drepta sa de dinaintea inimicului;

- Și s'aû aprins contra lui Iacob ca un foc ardătoriu, care consumă pre cele de prin prejur.
- Aû tins arcuseu ca un inamic, ș'aû cordat dréptasa ca un adversariu, 4
- Și aû ucis pre tot *ce era plăcut ochilor în cortul fiei Zionului*;
- Aû vèrsat mânia sa ca pre un foc.
- Domnul aû devenit ca un inamic, aû perdut pre Israel. 5
- Aû perdut pre toate palatele lui; aû nimicit fortereșile lui,
- Și aû înmulțit fiei lui Iuda doliul și întristarea.
- Și aû resturnat cortul lui ca pre acel al unei grădinii; aû nimicit 6
- locul adunărilor lui;
- Iehova aû făcut ca se se vite în Zion serbătorea și Sabbat,
- Și în indignațiunea mâniei lui el aû desprețuit pre rege și pre preut.
- Domnul aû împădat *de la sine* altariul seû, aû urit Sanctuariul seû; 7
- El aû trădat în mâncle inimicilor murii palatelor sale;
- Ei aû scos strigăte în casa lui Iehova ca în ȕi de serbătore.
- Iehova aû decis se destruge murul fiei Zionului; 8
- Aû întins o funiă, nu 'ș'aû retras mâna sa de a perde,
- Și aû făcut se jălêscă antemurul și murul; lăngedesc împreună.
- Porțile lui s'aû cofundat în pământ; aû nimicit și aû sfărâmat ze- 9
- Regele lui și principii lui *se află între populi*; [vórele lui;
- Legea nu *mai este*, nici profeții lui nu *mai vèd* visiuni de la Iehova.
- Cei mai bătrâni ai fiei Zionului șed la pământ, tăcend; 10
- Aû preserat cenușă pre capul lor, s'aû încins cu saci;
- Feciórele Ierusalimului aû plecat capetele lor spre pământ.
- Ochiul mei se consumă din cauza lacrimilor, măruntaele mele s'aû 11
- turburat, și maiul meû s'aû vèrsat pre pământ,
- Pentru sfărâmarea fiei populului meû,
- Fiind că copiii și sugătorii aû leșinat pre piețele cetătei.
- Ei aû dis cătră mamele lor: „Unde *este* grăul și vinul?” 12
- Când aû leșinat pre piețele cetătei ca cei răniți,
- Când aû resuflat viêța lor în sinul maicelor lor. [Ierusalimului?
- Pre cine se leû de martur pentru tine? Cu ce se te compar, fii 13
- Cu cine se te asemên, ca se te mângăiû, feciôră, fii Zionului?
- Căci sfărâmarea ta *este* mare ca marea, cine pôte se te vindece?
- Profeții tei aû vèdut pentru tine visiuni vane și amăgitóre, 14
- Și n'aû descoperit nelegiuirea ta, ca se detórne captivitatea ta;
- Ci aû vèdut pentru tine visiuni vane și seducătóre.
- Toți trecătorii pre cale aû bătut în palme la tine; 15
- Aû șuerat, și aû clătinat cu capetele lor de fii Zionului, *ȕicend*:
- „Acêsta *este* cetatea, despre care se ȕice: Acêsta e perfecțiunea frumuseței, bucuria a tot pământului!”
- Toți inimiile tei aû deschis gura lor contra ta; 16
- Aû șuerat și scrășnit cu dinții, *ȕicend*: „L'înghițirăm *pre dènsul*:
- „În adevêr, acêsta *este* ziua pre care noi am acceptat-o; acum am aflat-o și am vèdut-o.”

- 17 Iehova făcu ceea ce decisese; aŭ îndeplinit cuvântul seŭ, pre care
 'l-aŭ escugetat de demult;
 Aŭ nimicit și n'aŭ cruțat, și făcu pre inimicul se se bucure de tine,
 Aŭ rădicat puterea adversarilor tei.
- 18 Ânima lor aŭ strigat cătră Domnul: O murul fiei Zionului!
 Vêrsă lacrimi ȝiua și nôptea ca un fluviŭ;
 Nu'ți da repaus ȝie ênsu'ți, se nu înceteze *de a plânge* lumina
- 19 Scôlă-te! strigă nôptea, când încep gardele *de nôpte*, [ochilor tei.
 Vêrsă ânima ta ca pre o apă 'naintea feței Domnului;
 Rădică spre dânsul mâncle tale pentru vieța pruncilor tei,
 Cari lăngedesc de fôme prin unghiurile tuturor stradelor.
- 20 Caută Iehova! și veȝi, cui ai mai făcut ast-feliŭ?
 Se mânânce femeile fruptul *pântecelu* lor, pre pruncii din fașa lor?
 Se fiă uciși în Sanctuariul lui Dumneȝeŭ preut și profet?
- 21 Copilul și bătrânul jac pre pământ pre strade;
 Feciórele mele și ténêrit mei aŭ călŭt sub sabie;
 Tu 'i-ai ucis în ȝiua mâniei tale, 'i-ai junghiat fără cruțare.
- 22 Ai chiămat pre apêsătorii mei din tôte părȝile, ca într'o ȝi de serbătóre,
 Și nimene nu s'aŭ mântuit, nici aŭ scăpat în ȝiua mâniei lui Iehova;
 Pre acei ce 'i-am înfășat și 'i-am crescut, inimicul meŭ 'i-aŭ ni-
 micit pre dênșii.

CAPUL III.

Plângerile și rugăciunea profetului.

- 1 **E**ŭ sum omul, care am vȝdŭt suferința sub vêrga mâniei lui,
 2 M'aŭ condus, și m'aŭ făcut se me duc în întunerice și
 nu în lumină;
 3 În adevêr! el s'aŭ întors contra mea; *contra mea* aŭ întins mâna
 lui tótă ȝiua.
- 4 Aŭ învechit carnea mea și pelea mea; aŭ sfărâmat ôsele mele.
 5 Aŭ edificat contra mea, și m'aŭ încunjurat de venin și de suferință.
 6 M'aŭ pus în întunerice ca pre cei morȝi de demult.
 7 M'au îngărdit, ca se nu mai es; aŭ îngreuiat lanȝiul meŭ.
- 8 Âncă și când strig și me rog, opresce ruga mea.
 9 Aŭ astupat cu petre cioplite căile mele, aŭ strâmbat cărărele mele.
 10 El aŭ devenit pentru mine ca un urs pânditor, și ca un leŭ în
 cavernele sale.
- 11 El aŭ deturnat căile mele, și m'aŭ sfășiat, m'aŭ făcut nefericit.
 12 Aŭ tins arcu seŭ, și m'aŭ pus ca o ȝintă pentru săȝetă.
 13 Aŭ înșipt în rerunchii mei săȝeȝile tulbei sale.
- 14 Am devenit de risul a tot populului meŭ, și *subiectul* cântărei lor
 15 M'aŭ săturat de amărăciune, m'aŭ îmbêtat de pelin. [tótă ȝiua.
 16 Și m'aŭ sfărâmat dinȝii mei cu petricele; m'au acoperit cu cenușă.

Și sufletul meu este depărte de pace; am uitat fericirea. 17
 Și am ȃis: Puterea mea este perdută și speranța mea în Iehova. 18
 Amintirea strîmtorărei mele și miseriei mele este pelin și fiere. 19
 Sufletul meu 'și aduce a minte de acestea ne'ncetat, și el este 20
 în mine umilit.
 Acésta 'mî-o readuc în ânima mea, pentru acésta și sper. 21
 Este îndurarea lui Iehova, că noi n'am fost consumați de tot, fiind 22
 că n'aũ dispărut âncă mila lui.
 Ea se re'nnoesce în fiă-care demăneță; mare este fidelitatea ta. 23
 Iehova este partea mea, aũ ȃis sufletul meu; pentru acésta voiũ 24
 spera într'ênsul,
 Bun este Iehova pentru cei ce'l ascéptă pre dênsul, pentru sufle- 25
 tul ce'l caută pre dênsul.
 Bine este se spere cineva, și se ascepte liniscesc mântuirea lui Iehova. 26
 Este bine pentru un om, ca se pörte jugul în juneța sa. 27
 Va ședé singur și va tăcé, pentru că Dumneȃeu 'l-aũ pus asupra lui. 28
 Va pune gura sa în pulbere, ca pöte se fiă speranță. 29
 Va espune fația sa la cel ce'l lovesce pre dênsul; se va sătura 30
 Căci Iehova nu lepădă pentru tot-de-auna; [de batjocură. 31
 Ci dacă întristeză, el ânse va și milui duple mulțimea îndurărei 32
 Căci nu strîmtoreză bucuros, nici întristeză pre fiii ömenilor. [sale. 33
 Când cine-va calcă în piciöarele sale pre toți captivii pämentului; 34
 Când cine-va pervertesce dreptul omului naintea fröței celui Pre-nalt; 35
 Când cine-va nedreptășesce pre un om în cauza lui; Iehova nu le 36
 vede acestea?
 Cine este care pöte ȃice: Se se facă, fără ca Iehova se nu ordoneze? 37
 Din gura celui Pre-nalt nu ese nefericirea și fericirea? 38
 Pentru ce ar murmura omul care trăesce, omul, pentru pedépsa 39
 păcatelor sale?
 Se căutăm căile noastre, și se le esaminăm, și se ne întörcem spre Iehova. 40
 Se nălițăm ânimele noastre și mânele spre Dumneȃeu în ceriũ, ȃicénd: 41
 Am păcătuit, și ne-am resculat; tu nu ne-ai fertat. 42
 Te-ai învălit pre tine cu mânia, și ne-ai persecutat pre noi; ai 43
 omorit, și nu ne-ai cruțat.
 Te-ai învălit pre tine cu nuorĩ, ca se nu străbată la tine rugăciu- 44
 nea noastră.
 Tu ne-ai redus pre noi a fi gunoiul și lepădătura populilor. 45
 Toți inimizii nostri aũ deschis gura lor contra noastră. 46
 Frică și cursă, desolațiune și destrucțiune aũ venit asupra noastră. 47
 Riuri de apă vörsă ochiul meu din cauza destrucțiunei fiei popu- 48
 Ochilul meu picură și nu înceteză, și nu are repaus, [lului meu. 49
 Până când Iehova se va uita și va vedé din ceriũ. [ȃei mele. 50
 Ochilul meu 'mî causéză durere mie din cauza tuturor fielor cetă- 51
 Inimizii mei m'aũ urmărit ne'ncetat fără de causă ca pre o 52
 pasere.

- 53 Ei au închis viața mea în gropă, și au aruncat o piatră de-asupra mea;
 54 Apele au inundat de-a-supra capului meu; am zis: „Sum pierdut!”
 55 Eu am invocat numele tău, Iehova! din groapa cea mai adâncă.
 56 Ai auzit vocea mea, nu ascunde urechia ta de suspinul meu,
 de strigătul meu.
 57 Te-ai apropiat în ziua, în care te-am invocat; ai zis: „Nu te tem.”
 58 Ai apărut, Iehova! cauza mea; ai mântuit viața mea.
 59 Ai vădut, Iehova! nedreptul meu; apără cauza mea.
 60 Ai vădut toate resbunările lor, toate machinațiunile lor contra mea.
 61 Ai auzit, Iehova! batjocurile lor, toate machinațiunile lor contra mea;
 62 Buzele calomniatoare ale adversarilor mei, și planurile lor contra
 mea totă ziua
 63 Caută, când șed. și când me scol, eu *sum subiectul* cântecelor lor.
 64 Resplătește-li, Iehova! după lucrul mânelor lor.
 65 Dă li lor învîrtosare de inimă, blăstemul tău asupra lor!
 66 Persecută-i pre dînșii în mînie, și estirpesce-i pre dînșii de sub
 ceriurile lui Iehova!

CAPUL IV.

Plîngerile profetului privitoare pre judicata lui Dumnezeu asupra Iudeilor.

- 1 Cum s'au înegrit aurul! s'au schimbat aurul cel mai fin!
Cum petrele Sanctuariului sînt împrăsciate prin unghiuri-
 rile tuturor căilor!
 2 Cum s'au socotit glorioșii fii ai Zionului, cei prețiuși ca aurul curat,
 Ca vase de lut, un lucru al mânelor olariului!
 3 Încă și ceții dau țite și alăpteză pre puii lor;
 Era fiia popoului meu *au devenit* crudă ca struții în deșert.
 4 Din cauza setei limba sugătorului s'au lipit de ceriul gurei sale;
 Pruncii au cerut pâine, și nu era cine se li taia.
 5 Cei ce mâncau bucate delicate per pre strade;
 Cei ce crescură în purpură au îmbrățișat grămada de gunoii.
 6 Și pedepsa nelegiuirei fiiei popoului meu este mai mare de cât pe-
 depsa păcatului Sodomei;
 Care s'au resturnat într'un moment, fără ca vr'o mână *de om* se
 se fiă ostenit la acesta.
 7 Principii erau mai curați de cât neua și mai albi de cât laptele,
 Mai roși la față de cât mărghenul, și strălucitori ca safirul;
 8 Fația lor s'au înegrit *acum* mai mult de cât cărbunii; și nu se
 mai cunoscău pre strade;
 Pelea lor s'au lipit de oșele lor; s'au uscat, au devenit ca lemnele.
 9 Cei omorîți de sabie sînt mai fericiți de cât cei omorîți de fîme;
 Căci acestia se consumară și se străpunseră lipsiți fiind de pro-
 ductele ogórelor.

Mănele femeilor milostive au fript pre copiii lor; [pulului meu! 10
 Acestia au devenit nutrimentul lor în timpul sfătămărei fiei po-
 lehova au îndestulat mânia sa, au vărsat aprinderea mâniei sale, 11
 Și au aprins foc în Zion, care au consumat temeliele lui.
 Nu au creșut regi pământului, și toți locuitorii lumii, 12
 Că va intra adversariul și inimicul în porțile Ierusalimului.
 Acesta s'au întemplat pentru păcatele profeților lui, și pentru nele- 13
 giuirile preuților lui,
 Căci vărsau sângele celor drepți în mijlocul lui.
 Au retăcit ca orbii pre strade, și s'au pătat în sânge, 14
 În cât omenii nu puteau se se atingă de vestmintele lor.
 „Retrageți-ve, necuraților!“ strigau către dâșii: „retrageți-ve! re- 15
 trageți-ve! nu ve apropiați!“
 În ora ce fugiau și retăciau, diceau printre populi: „Nu vor mai lo-
 cui cu noi.“
 Mama lui Iehova i-au despărțit pre dâșii, și nu mai caută spre dâșii; 16
 Nu respectă fația preuților și nu miluesc pre cei bătrâni. [cel van;
 În ora ce încă existam, ochii nostri lăngediseră după ajutoriul nostru 17
 În ora ce încă aveam speranța, speram într'un populi, ce nu puteau
 se ne mântuiă.
 Ei pândesc urmele noastre, ca se nu amblăm prin stradele noastre; 18
 S'au apropiat finitul nostru, țilele noastre s'au împlinit, da, au venit
 finitul nostru.
 Apăsătorii nostri sunt mai ușori de cât vulturii ceriului; 19
 Ne-au urmărit pre noi prin munți, ne-au pândit în deșert.
 Respirarea vieții noastre, unsul lui Iehova, s'au prins în grópele lor, 20
 Acela de pre care noi dicem: „Sub umbra lui noi vom trăi între
 națiuni.“
 Bucură-te, și desfătează-te, fiia Edomului, ceea ce locuesci în țerra Uz! 21
 Încă și la tine va trece cupa; te vei îmbêta, și te vei desgoli.
 Fiia Zionului! prdepsa nelegiurii tale s'au împlinit, nu te va mai 22
 duce în captivitate;
 Nelegiurarea ta anse el o va pedepsi, fiia Edomului! va descoperi pă-
 catele tale.

CAPUL V.

Rugăciunea și confusiunea populiului lui Dumnezeu.

A du'ți a minte, Iehova! de cele ce s'au făcut cu noi; 1
 Caută, și veți oprobiul nostru.
 Moscenirea noastră s'au întors la alții, Casele noastre la străini. 2
 Am devenit orfanii, fără de părinte, Mamele noastre ca văduve. 3
 Noi am bătut apa noastră cu bani; 4
 Lemnele noastre ni s'au vândut noue,

- 5 Până la grumazul nostru noi ne urmărim;
Noi ne ostenim, și nu avem repaus.
- 6 Am întins mâna noastră la Egipteni,
La Assirieni, ca se ne săturăm de pâine.
- 7 Părinții nostri au păcătuit, și nu mai sânt;
Și noi purtăm neînguiirile lor.
- 8 Servii dominază asupra noastră;
Nu este cine se ne mântuiă din mâna lor.
- 9 Căutăm nutrimentul nostru cu *pericolul* vieții noastre,
Din cauza săbiei deșertului.
- 10 Pelea noastră arde ca un cupțior Din cauza arșitei fometei.
- 11 Ei au violat pre femeii în Zion, Și pre feciore în cetățile lui Iuda.
- 12 Principii s'au spândurat prin mâna lor;
N'au onorat fețele celor bătrâni.
- 13 Tăncrii s'au pus la măcinat, Și copiii au căzut sub lemnele.
- 14 Bătrânii au încetat *de a șade* în porți, Și tăncrii de a mai cânta.
- 15 Au încetat bucuria animilor noastre,
Danșurile noastre s'au prefăcut în doliu.
- 16 Au căzut corona *de pre* capul nostru;
Val de noi, căci am păcătuit!
- 17 Pentru acesta ânima noastră este bolnavă,
Pentru acesta s'au orbit ochii nostri,
- 18 Din cauza mantelui Zionului, care este deșert;
Vulpele se preâmbă pre deâsul.
- 19 Tu, Iehova! locuesci în etern;
Tronul tău *remâne* dintr'o generațiune în alta.
- 20 Pentru ce ne uiți pentru tot-de-auna?
Și ne lași un timp atât de lung?
- 21 Întorce-ne pre noi, Iehova! spre tine,
Și ne vom întorce; înnoesce dăilele noastre ca mai 'nainte.
- 22 Ôre se ne fii desprețuit pre noi cu deplinitate;
Se te mâniă asupra noastră forte?
-

CARTEA LUI EZEKIEL.

CAPUL I.

Chiamarea lui Ezekiel. Gloria lui Dumnezeu 'i-au apărut într-o viziune misterioasă.

S'a-**u** întemplat în anul al trei-**de**cilea, în luna a patra, la cinci
a lunii, în ora ce eram între captivi aprópe de fluviul
Chebar, s'a-**u** deschis ceriul, și am vëdut viziunile lui Dumnezeu.
În ziua a cincea a lunii anului acestuia, care era anul al cin-
celea al captivității regelui Ichoiakim, Veni cuvântul lui Iehova
câtră Ezekiel, profetul, fiul lui Buzi, în țerra Chaldeilor, aprópe
de fluviul Chebar, și acolo mâna lui Iehova a-**u** fost asupra lui.
Și am vëdut, și éca! un vârtejiiu venia de la nord, un
nuor mare, și un foc ce 'l încunjură; și împrejurul acestuia era
strălucire, și în mijlocul lui ca colórea ambrei din mijlocul focului.
Și în mijlocul lui se vedea o asemănare de patru animale. Și a-
césta era privirea lor; aveáu asemănarea unui om. Și fiă-care
avea patru feće, și fiă-care din tr'ênșit avea patru aripi. Și pi-
ciórele lor erau picióre drepte; și talpa piciórelor lor seména cu
talpa piciorului de vișel; și scânteia-**u** ca colórea aramei strălucitoare.
Și aveáu mâni de om sub aripile lor la tus-patru părțile lor; și
tus-patru aveáu foćele lor, și aripile lor. Aripile lor se întrunia-**u**
una cu alta; și mergënd nu se înturna-**u**; ci fiă-care mergea drept
înainte. Cât pentru asemănarea feței lor, aveáu fația unui om,
și tus-patru aveáu fația unui leu la partea dreptă; și tus-patru la
partea stângă fația unui bou; și tus-patru și fația unui vultur.
Ast-feliu erau fecele lor, și aripile lor erau întinse în sus; două
ale fiă-căruia se întrunia-**u** una cu alta, și două acoperia-**u** corpurile
lor. Și mergeau fiă-carele drept înainte; unde era spiritul se
mergă, acolo mergeau și ele, și mergënd nu se înturna-**u**. Cât
pentru asemănarea animalelor, privirea lor era ca cărbunii de foc
arđetorii, ca privire de făclii; foc se învêrtia pîntre animale; și
aveáu o strălucire, și fulger éșia din foc. Și animalele alergau
în cóce și în colo ca privirea fulgerului.

Și am vëdut animalele, și éca! era și o rotă pre pământ a-
própe de animale la tus-patru fecele lor. Privirea roților și
lucrul lor era ca colórea crisolitului; tus-patru aveáu aceeași ase-
mănare; și privirea lor și lucrul lor erau ca când ar fi fost o rotă
în mijlocul unei roți. Când voiră se mergă, se putură mișca
în tus-patru laturile lor; și mergënd nu se învêrtia-**u**. Éra obe-
dele lor erau așa de 'nalte, în cât făcure frică; și obeđele tus-

19 patru roților *erau* de jur împrejur pline de ochi.

Și când animalele *âmblau*, *âmblau* și roțile lângă dênsele; și
20 când animalele se 'nălțau de la pământ, se 'nălțau și roțile. Unde
era se mERGă spiritul, *acolo* mergeau și ele; acolo merse și spiritul
lor, și roțile se 'nălțau împreună cu dênsele; căci spiritul animale-
21 lor *se afla* în roți. Când mergeau *acolea*, mergeau și *acestea*;
și când *acelea* *staū*, *staū* și *acestea*; *éră* și când *acelea* se 'nălțau de la
pământ, și *acestea* se 'nălțau împreună cu dênsele; căci spiritul
animalelor *se afla* în roți.

22 Și asemănarea unei boltituri *era* de-asupra capetelor anima-
lelor ca colórea unui cristal strălucitoriū, întins pre de-asupra ca-
23 petelor lor. De desuptul boltituri *aripile erau* îndreptate una
câtră cea-l-altă; *fiă-care* avea două *aripi*, cari acoperiau pre una
parte, și *fiă-care* avea două *aripi*, cari acoperiau pre cea-l-altă
24 parte a corpurilor lor. Și când *âmblau*, auđiam sunetul *aripi-*
lor lor ca sunetul multor ape, ca tunetul a tot Putintelui; și
vócea vorbei lor ca vnetul unei armate: și când *staū*, pogoriaū
25 *aripile* lor. Și o vóce resună de de-asupra boltituri, *ce se*
afla preste capul lor; când ele *staū*, pogoriaū *aripile* lor.

26 Și de-asupra boltituri, *ce se afla* preste capul lor, *se vedea*
o asemănare de tron, egală cu o pétră de safir; și pre asemē-
narea de tron *se vedea o altă* asemănare, egală cu un om *ce ședea*
27 pre tron de-asupra. Și am vEđut ca colórea de ambră ce se-
mēna cu un foc *atât* în lăuntru *cât* și împrejur de la imaginea
cópselor *omului* în sus; și de la imaginea cópselor lui în jos am
vEđut ca o asemănare de foc, ce avea strălucire împrejurul seū.
28 Și *era* privirea luminei din prejur ca o asemănare de curcubeū,
care se formEză în nuor într'o ȕi de plóe.

Acēsta *era* privirea asemēnarei gloriei lui Iehova. Și când am
vEđut, am cAđut pre fačia mea, și am auđit o vóce a unuia ce vorbi.

CAPUL II.

Viziunea unui tuiū scris pre din lăuntru și pre dinafară.

1 Și 'mĭ-aū ȕis mie: Fiul omului! stăi pre piciórele tale, și
2 Și voiū vorbi câtră tine. Și cum 'mĭ-aū vorbit mie, aū
întnat în mine un spirit, și m'aū pus pre piciórele mele, și am
3 auđit pre cel ce'mĭ vorbia mie. Și 'mĭ-aū ȕis mie: Fiul omu-
lui! eū te trāmit la fiul lui Israel, câtră populus rebel, care s'aū
rebelat contra mea, el și pārinȕit lor aū pEcătuīt contra mea până
4 în ȕiua de astāȕi; Și *sūnt* fiii de o fačia îndrāznEță, și de o
ānimă invErtóșatā. Eū te trāmit la dEنسū, și li vei ȕice lor: Așia
5 grāesce Iehova. Domnul. Și el, seū te vor asculta, seū se
vor abșține (cāci *sūnt* o casā rebelā), vor cunósce, că aū fost
un profet în mijlocul lor.

Si tu, fiul omului! nu te teme de dênșii, și nu te spăria 6
de cuvintele lor, cu toate că *esci ca în spinii și pălămide*, și lo-
cuesci între scorpionii; nu te teme de vorbele lor, nici de fația 7
lor nu te înspăimânta, cu toate că ei *sunt* o casă rebelă. Și
vorbesce li lor cuvintele mele, seû de te vor aûdi seû de se vor
abține; căci ei *sunt* rebeli.

Tu ânse, fiul omului! ascultă aceea ce eû 'îi grăesc ție: Nu 8
fiu rebel ca casa cea rebelă; deschide gura ta, și mănâncă aceea
ce eû 'îi dau ție. Și am veldut, și éca! o mână întinsă spre 9
mine, care ținea un tuiû de cartc. Și 'l-aû desfășurat pre dên- 10
sul înaintea mea, și *era* scris din lăuntru și pre din dos; și în a-
cesta *erau* scrise lamentațiunii, plângerii și vaitări.

CAPUL III.

Visiunea lui Ezekiel explicată.

Și 'mi-aû dîs mie: Fiiul omului! mănâncă aceea ce tu afli; 1
mănâncă acest tuiû, și mergi de vorbesce casei lui Is-
rael. Și am deschis gura mea, și 'mî dede de mâncat acest tuiû. 2
Și 'mi-aû dîs mie: Fiiul omului! fă se mănânce pântecelul tîu, și 3
împle măruntaele tale de acest tuiû, ce eû 'îi dau ție. Și 'l-am
mâncat, și era în gura mea dulce ca mîierea. Și 'mi-aû dîs mie: 4
Fiiul omului! mergi de întră în casa lui Israel, și vorbesce cu cu-
vintele mele către dênșii. Căci nu *esci* trâmisi la un popul de 5
o buză străină și de o limbă grea, ci către casa lui Israel; Nu 6
cătră mulți populi de o buză străină și de o limbă grea, pre a-
cărora cuvinte nu le înțelegi. În adevăr! de te-ași trâmite către 7
acestia, ei te-ar asculta. Ânse casa lui Israel nu va voi se te as-
culte; căci nu voesc se me asculte pre mine, fiind că *tota* casa
lui Israel *este* de o frunte nerușinată și de o ânimă învêrtoșată.
Éca! eû am făcut fația ta puterică contra feței lor, și fruntea ta 8
puterică contra frunței lor. Și eû am făcut fruntea ta ca un 9
diamant mai dur *de cât* cremenea; nu te teme de dênșii, și
nu te înspăimânta de fația lor, cu toate că *sunt* o casă rebelă.

Și 'mi-aû dîs mie: Fiiul omului! îea în ânima ta și ascultă cu 10
urechile tale toate cuvintele mele, ce eû 'îi voiî grăi ție. Mergi 11
și întră la cei captivi, la fiii populului tîu, și li vorbesce, și li
spune lor: Așia grăescce Iehova, Domnul; de te vor asculta seû
de se vor abține.

Și m'aû rădicat spiritul, și am aûdit dinapoea mea o vóce de 12
un cutremur mare, care *dire*: „Bine-cuvântată fiă gloria lui Ieho-
va din locul seû.” Și am aûdit sunetul ariioilor animalelor cari 13
se întruniaû una cu alta, și sunetul roților împreună cu dênsele,
și vócea de un cutremur mare. Și m'aû 'nălțat spiritul, și m'aû 14

- luat, și am mers cu amărăciune și cu aprinderea spiritului meu;
- 15ânse mâna lui Iehova era tare asupra mea. Și am venit la cei captivi la Tel-Abib, cari locuiau aproape de râul Chebar, și am ședut și eu acolo unde aceia ședeau, și am ramas acolo între dînșii uimit șapte zile.
- 16Și s'aun întemplat la fînitul celor șapte zile, că cuvântul lui
- 17Iehova aun venit către mine, dîcînd: Fîiul omului! te-am pus pre tine pădîtorîu preste casa lui Israel; ascultă decî cuvântul din
- 18gura mea, si'ti prevîi pre ei de la mine. Când eun dîc celui nelegiuit: În adevăr! vei muri, și tu nu'l prevîi, și nu vorbești, ca se întorcîpre cel nelegiuit de la calea lui nelegiuită, în cât se mîntuî vieța lui, nelegiuitul va muri în inicitatea sa; de cât din mâna ta voiun
- 19cere sângele lui. Ânse dacă tu prevîi pre cel nelegiuit, elânse nu se va întorce de la nelegiuirea lui și de la calea lui cea nelegiuită, el va muri în inicitatea lui; érá tu 'ti-ai mîntuit sufletul tîu.
- 20De asemenea, dacă dreptul se deturnă de la dreptatea sa și face inicitate, apoi eun 'l voiun pune pedecă 'naintea lui, el va muri; pentru că nu 'l-ai prevenit, el va muri în păcatul scun; și nu se va aminti dreptatea, pre care el aun făcut'o; de cât din mâna
- 21ta voiun cere sângele lui. Ânse dacă tu prevîi pre cel drept, ca cel drept se nu păcătuéscă, și el nu păcătuéscă, în adevăr! el va via, pentru că aun fost prevenit; și tu ai mîntuit sufletul tîu.
- 22Și aun fost acolo mâna lui Iehova asupra mea, și 'mî-aun dîs
- 23mie: Scólă-te! ești la vale, și acolo 'ți voiun vorbi ție. Și m'am sculat, și am eșit la vale; și éca! gloria lui Iehova sta acolo ca gloria, pre care eun am vîdît'o aproape de râul Chebar: și am că-
- 24dît pre fața mea. Și aun întrat Spiritul în mine și m'aun pus pre picîórele mele, 'mî-aun vorbit și 'mî-aun dîs mie: Mergî de te închi-
- 25de în năuntru! casei tale. Și tu, fîiul omului! éca! vor pune pre tine legături, și te vor lega cu dînsele, încât nu vei puté
- 26ești în mijlocul lor. Și voiun lipi limba ta de cîriul gurei tale, și vei fi mut, și nu vei fi pentru dînșii un om muștrătóriu; căcî ei
- 27sînt o casă rebelă. Ânse când eun voiun vorbi către tine, voiun deschide gura ta, și li vei dîce lor: Așa grăéscă Iehova, Domnul, cel ce aude, se audă; și cel ce vre se se abțină, se se abțină; căcî ei sînt o casă rebelă.

CAPUL IV.

Pređicerea asediului și a fómetei Ierusalimului.

- 1Si tu, fîiul omului! Iea'ți o cărămidă, și pune-o 'naintea ta, și
- 2desemnăză pre dînsa cetatea Ierusalimul; Și pune asediun în jurul ei, și edifică fortórețe contra ei, și fă un val în jurul ei, mai pune încă castre în fața ei, și rădică mașine îm-

prejur în contra ei. Și ȧa'ȧi o placă de fer, și o pune pre dên- 3
sa *ca* pre un mur de fer între tine și cetatea, și îndreptă fația ta
spre dênsa, și *prin acêsta* se va asedia, și vei pune asediũ contra
ei. Acêsta *va fi* un semn pentru casa lui Israel.

Și tu culcă-te pre partea ta cea stângă, și pune inicitatea ca- 4
seĩ lui Israel pre dênsa; *dupre* numerul ȧilelor ce vei fi culcat pre
acêsta vei purta inicitatea lor. Căci eũ ȧi-am impus ȧie aniĩ 5
inicităȧei lor după numerul ȧilelor, *carĩ sũnt* trei sute nouẽ-
ȧeci de ȧile; și vei purta inicitatea caseĩ lui Israel. Și după ce 6
vei fi ȧmplinit aceste ȧile, culcă-te éráșĩ pre laturca dréptă a ta,
și vei purta inicitatea lui Iuda patru-ȧeci de ȧile; eũ 'ȧi-am o-
tărit fiă-care ȧi pentru un an.

Și vei întórce fația ta spre asediul Ierusalimului, și bra- 7
ȧiul tẽu *va fi* gol, și vei profetisa contra lui. Și éca! eũ voiũ 8
pune pre tine legături, și nu te vei întórce de pre o lature pre
alta, până când nu vei fi finit ȧilele asediului tẽu.

Și ȧea'ȧi grăũ, orz, bob, linte, meiũ, și alací, și le pune în- 9
tr'un vas, și fă'ȧĩ din acestea pânĩ; *dupre* numerul ȧilelor ce vei
sedé culcat pre laturea ta, *adecă* trei sute nouẽ-ȧeci de ȧile, vei
mãnca dintr'acêsta. Și măncarea ta ce vei mânca *va fi* cu 10
mésură, *adecă* douẽ-ȧeci de sicile pre ȧi; din timp în timp vei
mãnca din acestea. Și apa o vei bé cu mésură, *adecă* a șesca 11
parte dintr'un hin; și vei bé din timp în timp. Și tu vei 12
mãnca aceste *ca* nisce azime de orz, pre carĩ le vei cóce în es-
cremente de om înaintea ochilor lor.

Și aũ ȧis Iehova: Așia vor mânca fiit lui Israel pânea lor 13
spurcată între populi, unde eũ 'ȧi voiũ ȧmprăscia pre dênșii. Și 14
eũ am ȧis: A! Iehova, Dómne! éca! sufletul meũ nu s'aũ spur-
cat încă; căci din junimea mea până acum n'am măncat carne
de vită mórtă de la sine seũ sfășiată; și nicĩ aũ ȧntrat în gura
mea vre-o-dată carne abominabilă.

Și 'mi-aũ ȧis mie: Éca! eũ 'ȧĩ daũ ȧie escremente de boũ 15
în loc de escremente de om, și pre acestea vei cóce pânea ta.

Apoi 'mi-aũ ȧis: Fiiul omului, éca! eũ voiũ sfărăma în Ie- 16
rusalim toégul pânei, si vor mânca pânea cu mésură și cu griă;
și vor bé apa cu mésură și cu uimire. Ca se devină lipsiȧi de 17
pâne și de apă; și ca se se uimescă între dênșii, și se se consume
din cauza inicităȧei lor.

CAPUL V.

Emblema capului ras al profetului.

Și tu, fiul omului! ȧea'ȧi un cuȧit ascuȧit, un briciũ de băr- 1
bieriũ ȧea'ȧi, și fă *ca* se trecă acesta pre capul tẽu și pre
barba ta; după acêsta ȧea'ȧi o cumpenă de mésurat, și ȧmparte *pîrul*.

- 2 A treia parte o vei arde în foc în mijlocul cetății, când se vor împlini dăilele asediului; și pre a treia parte o vei lua și o vei tăia cu un cuțit în jurul ei; și pre partea a treia o vei împrășcia în vânt;
- 3 și eu voi scote în urma lor sabiă. Și din acești perți vei lua
- 4 un numer mic, și'i vei lega la pôtele tale. Apoi ica încă căți-va din acestia, și'i aruncă în mijlocul focului, și'i arde cu foc; de aici va eși foc în totă casa lui Israel.
- 5 Așia grăesce Iehova, Domnul: Acesta *este* Ierusalimul, *Pre care* eu 'l-am pus în mijlocul populilor
 Și al țerrilor de prin prejurul lui. [acea a populilor,
- 6 Anse el aș schimbat judicările mele într'o nelegiuire mai rea de cât
 Și statutele mele le-aș făcut mai rele de cât cele ale țerrilor de prin prejurul lui;
 Căci aș lepădat judicările mele și statutele mele;
 N'aș amblat într'ensele.
- 7 Pentru acésta așia grăesce Iehova, Domnul:
 Pentru că voi ați vuit mai mult de cât populi cei din prejurul vostru,
 Și n'ați amblat duple statutele mele,
 Și n'ați făcut judicările mele, [rul vostru:
 Și n'ați lucrat *chiar* nici duple datinele populilor, celor din preju-
- 8 Pentru acésta așia grăesce Iehova, Domnul:
 Écal și eu *sum* contra ta,
 Și voi eșecuta judicările în mijlocul têu 'Naintea populilor.
- 9 Și'i voi face ție aceea ce n'am mai făcut,
 Și asemenea căruia nu voi face nici-o-dată,
 Din cauza tuturor abominațiunilor tale.
- 10 Pentru acésta părinții vor mânca pre fiil lor în mijlocul têu,
 Și fiil vor mânca pre părinții lor;
 Și voi eșecuta judicările contra ta;
 Și pre remășița ta o voi împrășcia În tôte vânturile. .
- 11 Pentru acésta, *duple cum eu sum* viu, grăesce Iehova, Domnul;
 În adevăr! pentru că tu ai pângărit Sanctuariul meu cu lucrurile
 Și cu tôte abominațiunile tale, [tale cele uricioșe,
 Și eu deci *ta* voi micșora, Și ochiul meu nu va cruța,
 Nici nu me voi îndura *de tine*.
- 12 O a treia parte din tine va muri de ciumă,
 Și se vor consuma de fôme în mijlocul têu;
 Și o a treia parte va cădé de sabie în jurul têu;
 Și pre o a treia parte o voi împrășcia în tôte vânturile,
 Și voi scote sabia în urma lor.
- 13 Ast-feliu se va împlini mânia mea,
 Și voi îndestula furia mea într'ênșil, Și me voi resbuna;
 Și vor cunosce, că eu, Iehova, am grăit în zelul meu,
 Când voi împlini contra lor mânia mea.
- 14 Și te voi reduce într'un deșert,

Si spre oprobriū între populi cări *sunt* împrejurul tēu,
 În ochi a tot trecătorului.
 Și *terra tu* va deveni oprobriū și batjocură, Esemplul și mirarea 15
 Populilor ce *sunt* împrejurul tēu,
 Când voiū esecuta judicările contra ta
 În mânia și indignațiune și în mustrarea furiei;
 Eū Iehova am grăit.
 Când voiū trāmite contra lor săgețile cele rele ale fōmeteī, 16
 Cele omoritoare, Pre cări le voiū trāmite, ca se ve nimicescā,
 Atunci voiū mai cresce încă fōmetea în voi,
 Si voiū sfārāma din voi toēgul pānei.
 Și voiū trāmite asupra voastră fōmete și fere rele, 17
 Și te vor lāsa orfanī; Și ciumă și sânge vor trece prin tine;
 Și voiū aduce sabia asupra ta. Eū, Iehova, am grăit.

CAPUL VI.

Predicere contra Iudeei.

Si aū venit cuvēntul lui Iehova cātrā mine dicēnd: Fiul 1 2
 S omului! ațintesc fația ta spre munți lui Israel, și pro-
 fetisēzā contra lor, și di:
 Munți ai lui Israel! ascultați cuvēntul lui Iehova, Domnul; 3
 Așia grăesc Iehova, Domnul, cātrā munți și cātrā dēluri,
 Cātrā pārie și cātrā vāi: Eca! eū voiū aduce asupra voastră sabie,
 Și voiū distruge 'nālțimile vōstre.
 Și altarele vōstre se vor pustia, 4
 Și imaginile vōstre se vor sfārāma;
 Și voiū face se cadā ucișii voștri 'naintea idolilor voștri.
 Și voiū asterne cadavrele fiilor lui Israel 5
 'Naintea idolilor lor; Și voiū împrāscia ócele vōstre
 În jurul altarelor vōstre.
 Și în tóte locuințele vōstre cetățile se vor pustia, 6
 Și 'nālțimile se vor desola,
 În cât altarele vōstre se se pustieze și se se nimicescā,
 Și idolii voștri se se sfārāme și se disparā,
 Și imaginile vōstre se se taiā, Și lucrurile vōstre se disparā.
 Și vor cadē în mijlocul voștru ucișii, 7
 Și veți cunósce, că eū *sum* Iehova.
 Voiū lāsa ānse o remāșiță, 8
 Pentru ca se scape óre cări din voi de sabie între populi,
 Când ve veți împrāscia prin țerrī.
 Și căți dintre voi vor scăpa, 'și vor aduce a minte de mine 9
 Între populi, unde vor fi duși captivi,
 A cărora ānimā fornicătorā am sfārāmat,
 Care s'aū abātut de la mine,

- Și ai căroră ochi au fornicat după idoli lor;
 Atunci se vor desgusta de câte rele au făcut În toate abominațiunile lor.
- 10 Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova,
 Și că n'am grăit în deșert, că voesc a aduce asupra lor aceste rele.
- 11 Așa grăesc Iehova, Domnul:
 Bate în mânele tale, Și lovesce cu piciorul tău, și ți:
 Vai! pentru toate abominațiunile cele rele ale casei lui Israel!
 Pentru că au se mără de sabie, fomete și ciună.
- 12 Cel depărtat va muri de ciună; Și cel de aproape va căde de sabie;
 Și cel ce va rămâne și va fi asediat va muri de fomete;
 Ast-feliu voi împlini indignațiunea mea contra lor.
- 13 Și veți cunoște, că eu *sum* Iehova, [altarelor acestora,
 Când cei uciși dintre densii vor jace printre idoli lor în jurul
 Pre fiă-care dól înalt și pre toate vârfulurile de munți,
 Și sub fiă-care arbore verde, și sub toți stejarii tufosi,
 Locurile, unde oferiau odore plăcute idoliilor lor.
- 14 Ast-feliu voi întinde mâna mea asupra lor,
 Și voi reduce țerra într'un deșert,
 Mai deșert de cât deșertul Dibalthei, În toate locuințele lor;
 Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova.

CAPUL VII.

Continuarea acelor predicări.

- 1 2 Să au venit către mine cuvântul lui Iehova, zicând: Și
 tu, fiul omului! *ascultă*; așa grăesc Iehova, Domnul,
 despre pământul lui Israel:
 În fine au venit finitul Asupra celor patru margini ale țerei.
- 3 Finitul au venit acum asupra ta,
 Și voi trimite asupra ta mânia mea,
 Și te voi judica după căile tale,
 Și ți voi resplăti pentru toate abominațiunile tale.
- 4 Și ochiul meu nu te va cruța, Și nu voi avea îndurare:
 Că ți voi resplăti pentru căile tale,
 Și abominațiunile tale vor fi în mijlocul tău;
 Și veți cunoște, că eu *sum* Iehova.
- 5 Așa grăesc Iehova, Domnul: Rău, éca! un rău vine!
- 6 Finitul au venit, finitul au venit;
 S'au sculat contra ta; éca! au sosit!
- 7 Nefericire au venit asupra ta, locuitor al țerei!
 Timpul au venit, aproape este ziua turburării,
 Și nu a strigărei de bucurie pre munți.
- 8 Acum îndată voi vârsa furórea mea asupra ta,
 Și voi împlini mânia mea asupra ta;

- Și te voiū judica duple căile tale,
 Și'ti voiū resplăti pentru tôte abominațiunile tale.
 Și ochiul meū nu te va cruța, Și nu voiū avé îndurare: 9
 Duple căile tale 'ți voiū resplăti ție,
 Și abominațiunile tale vor fi în mijlocul tēū;
 Și veți cunósce, că eū *sum* Iehova, care *ve* lovesc.
 Éca ziua! éca aū venit! Nenorocirea s'aū ivit; 10
 Toégul aū înflorit, mândria aū germinat.
 Violența aū crescut spre toégul nelegiuirei; 11
 Nimene dintre dēnșii *nu va rămăné*, nici din mulțimea lor, nici
 din acei dintre dēnșii, cari fac vuet;
 Și nu *va fi* cine se pórte doliū pentru dēnșii. 12
 Timpul aū venit, ziua s'aū apropiat;
 Se nu se bucore cumpărătoriul, și se nu jălěscă vëndētoriul;
 Căci mânia *este* asupra întregēi lor mulțimi.
 Căci vëndētoriul nu se va întórce la ceea ce aū vëndut, 13
 Nici chiar dacă se mai află între cei vii; [tórce *la aceea*;
 Căci visiunea *este* pentru întręga lor mulțime, nimene nu se mai în-
 Și fiă-care se află în culpa sa, nu póte se se amelioreze pre
 Nu se îmbărbăteză. [sine, 14
 Ei suflă în trâmbeță, și tôte se prepară;
 Decât nimene nu merge la resbel,
 Căci indignațiunea mea *este* asupra întregēi lui mulțimi.
 Afară *este* sabie, și în întru *este* ciumă și fómete; 15
 Cel ce *se află* la ogor va muri de sabie;
 Érá pre cel din cetate 'l vor consuma fómetea și ciuma.
 Și căți dintre dēnșii *scapă*, vor scăpa; 16
 Vor fi ánse pre munți ca porumbii vâilor,
 Portând doliū toți acestia, fiă-care pentru inicitatea sa.
 Tôte mânele vor slăbi, Și tôte genunchiele vor curge *ca o apă*. 17
 Și se vor încinge cu saci, Și teróre 'i va acoperi pre dēnșii; 18
 Și rușine va fi pre tótă fația, Și pre tôte capetele lor pleșuvie.
 Vor lepăda pre strade argintul lor, 19
 Și aurul lor va deveni ca o necurățenie;
 Argintul și aurul lor nu va puté se'i elibereze pre dēnșii
 În ziua mâniei lui Iehova; [trupul lor;
 Nu vor puté se sature sufletele lor, și nu vor puté se împle
 Pentru că ele aū fost cauza inicităței lor.
 Și ornamentul lor cel mai prețios spre mândrie 'l-aū făcut; 20
 Și aū pus într'énsul imaginile abominațiunilor lor,
 Și ale lucrurilor lor celor urite;
 Pentru acésta și eū 'l voiū reduce într'o necurățenie pentru dēnșii.
 Și 'l voiū trăda pre dēnsul spre răpirea mânelor celor străine, 21
 Și spre prěda nelegiuiților țerrei; Și 'l vor profana pre dēnsul.
 Și voiū întórce fația mea de la dēnșii, 22

- Și vor profana Sanctuariul meu;
 Și prădătorii vor intra într'ensul, și'l vor profana pre dânsul.
- 23 Fă un lanț; Căci țerra este plină de culpă de sânge,
 Și cetatea este plină de violență.
- 24 Pentru acésta voi aduce pre cei mai rei populi,
 Și vor lua în posesiune casele lor;
 Și voi face se înceteze aroganța celor puterici,
 Și sântele lor locuri se vor profana.
- 25 Destrucțiunea vine; Și vor căuta pace, anse nu va fi.
- 26 Nenorocire preste nenorocire va veni, și veste preste veste va fi:
 Atunci vor cere de la profet visiune;
 Dară va fi perdută legea de la preut,
 Și consiliul de la cei mai bătrâni.
- 27 Regele va jăli, Și principele se va îmbrăca cu doliu,
 Și mânele populusului țerei se vor turbura;
 Dupre căile lor li voi face lor,
 Și dupre judecățile lor 'i voi judeca pre dênșii;
 Și vor cunósce, că eú *sum* Iehova.

CAPUL VIII.

Ezekiel se transportă cu spiritul din Chaldea în Ierusalim.

- 1 Și s'aú întâmpat în anul al șeselea, în a cincea *zi* a lunei
 a șesea, în ora ce eú ședeam în casa mea, și cei mai bă-
 trâni ai lui Iuda ședeaú 'nainte mea, că mâna lui Iehova, Domnul,
- 2 aú cădút acolo asupra mea. Și am vădút, și éca! un chip
 ca aseménarea focului; de la aseménarea cópselor lui în jos *era*
 un foc; și de la cópsele lui în sus *era* ca privirea unei lumini,
- 3 *ce avea* colórea ambrei. Și aú întins chipul unei mâni,
 și m'aú apucat de buclele capului meu, și 'mí-aú 'nălțat spiritul
 între pământ și ceriú, și m'aú adus în visiunile lui Dumnezeu la
 Ierusalim, la ușa porței de din năuntru, ce caută spre nord, unde
- 4 *era* idolul jalusiei, care escită spre jaluție. Și éca! gloria Dum-
 nezeului lui Israel *era* acolo după visiunea ce eú am vădút-o în vale.
- 5 Și 'mí-aú đis mie: Fiiul omului! rădică acum ochii tei spre
 calea despre nord. Și am rădicat ochii mei spre calea despre nord,
 și éca! spre partea nordică în pórtă altariului *era aședat* idolul
- 6 acesta al jalusiei la intratul altariului. Atunci 'mí-aú đis mie: Fiiul
 omului! veđi tu ce fac acestia? abominațiunile cele mari, ce casa
 lui Israel face acolo, ca se me depărteze de Sanctuariul meu?
 Anse întórce-te încă, și vei vedé abominațiuni și mai mari.
- 7 Și m'aú adus în pórtă curței, și am vădút, și éca! o bortă
- 8 în părete, Și 'mí-aú đis mie: Fiiul omului! sapă acum în pă-
- 9 rete; și am săpat în părete, și éca! o ușă. Și 'mí-aú đis mie:

Întă, și vedî abominațiunile cele rele ce acestia fac aici. Și am 10
 intrat și am vădut; și éca! tôte chipurile de tăritóre și de ani-
 male abominabile, și toîi idoliî casei lui Israel *erañ* desemnaî pre
 păreî de jur imprejur. Și stañ 'nainte a lor șapte-deci de bă- 11
 baî dintre cei mai bătrăni ai casei lui Israel; érá în mijlocul lor
 sta Iauzanía, fiul lui Șafan; și ținea fiă-care în mână sa tămă-
 iătórea sa: și se sui în sus un nuor gros de tămăc. Și 'mî-añ 12
 đis mie: Fiul omului! ai vădut ce fac la întuneric cei mai bătrăni ai
 casei lui Israel, fiă-care în camera imaginilor sale? Căci đic: „Ie-
 hova nu ne vede; Iehova añ părăsit țerra.“

Și 'mî-añ đis mie: Mai întórc-te încă, și vei vedé și mai 13
 mari abominațiunî, ce le fac acestia. Și m'añ adus la intratul porței 14
 casei lui Iehova, ce *se află* spre nord, și éca! acolo ședeau femei,
 ce plăngeau pentru Tamuz. Și 'mî-añ đis mie: Ai vădut, fiul o- 15
 mului? întórc-te încă, și vei vedé abominațiunî și mai mari
 de cât acestea.

Și m'añ adus în curtea cea interióră a casei lui Iehova; și 16
 éca! în ușa templului lui Iehova, între portic și altariu, aprópe de
 două-deci și cinci de bărbaî cu dosurile lor spre templul lui Ie-
 hova, și cu fețele lor spre resărit; se închinau cătră resărit la
 sóre. Și 'mî-añ đis mie: Ai vădut, fiul omului? Este acesta 17
 un lucru mic pentru casa lui Iuda, se comită aceste abominațiunî
 ce acestia fac aici? Împlënd tótă țerra de violentă, și continuă ca
 se me mânia; și éca! ei pun în nările lor o ramură. Și eñ pen- 18
 tru ácéta me voiñ purta cu mânia; ochiul meñ nu va cruța, nici
 voiñ avé îndurare; și când ei vor striga în auđul meñ cu
 vóce tare, nu'i voiñ asculta pre dênșii.

CAPUL IX.

Pređicerea contra Ierusalimului. Ómenii bunî marcaî și cruțaî.

Și añ strígat în auđul meñ cu vóce tare, đicënd: Se 1
 se apropie inspectorii cetăței, fiă-care cu arma sa de
 destrugere în mână sa. Și éca! șese bărbaî veniañ de pre ca- 2
 lea porței celei de sus ce caută spre nord, avënd fiă-care în mână
 sa arma sa de destrugere; și unul dintre dênșii *era* un om îmbră-
 cat în in, *care avea* la cóspele sale o călămare de scriitoriñ; și
 întrând añ stătut aprópe de altariul de aramă. Atunci gloria 3
 Dumneđeului lui Israel se'nălță de-asupra Cherubului, de-asupra
 căruia ea era, spre pragul casei;

Și añ strígat cătră bărbatul, *ce era* îmbrăcat în in, și care
 avea în cóspele sale călămarea de scriitoriñ; Și añ đis Iehova 4
 cătră dênsul: Treci prin cetate, prin Ierusalim, și fă semñ pre frun-
 țile bărbaților, carî gem și suspină pentru tôte abominațiunile ce

- 5 se fac în mijlocul lui. Érá cǎtrǎ cei-l-álți áũ đis în áuđul meũ: Treceți în urma acestuia prin cetate și loviți; se nu cruța
- 6 ochiul vostru, și se nu aveți îndurare; Urideți, până veți nimici pre bătrâni și ténéri, pre feciore, prunci și femei; nu ve apropiati ánse de tot omul, pre carele *este* semnul; și începeți de la Sanctuariul meũ.
- 7 Și ei áũ început de la bărbatii cei mai bătrâni, cari *se aflaũ* 'nainte casei. Și li-áũ đis lor: Necurățiți casa, și împleți curțile de *ómeni* uciși; eșiți. Și áũ eșit, și áũ ucis prin cetate.
- 8 Și s'áũ întemplat când acestia 'i ucideáũ, și remaseiũ numai eũ acolo, am căđut pre fația mea, și am strigat, și am đis: Ah! Iehova, Dómné! Veí estirpi tu óre pre tótá remășița lui Israel, vėr-
- 9 sând mânia ta asupra Ierusalimului? Și 'mí-áũ đis mie: Ini-citatea casei lui Israel și a lui Iuda s'áũ mărit fórte, și țerra este plină de sánge și cetatea plină de corupțiune; cáci dic: „Ie-
- 10 hova áũ pǎrăsit țerra, și Iehova nu vede nimic.“ Pentru a-césta ochiul meũ nu va cruța și nu voiú avé misericordia; ci voiú respăti preste capul lor calea lor.
- 11 Și éca! bărbatul îmbrăcat în in, care *purta* călámarea în cópsel sale, áũ adus respuns, đicéđ: Am făcut precum 'mí-áũ ordonat mie.

CAPUL X.

Omul îmbrăcat în in. Roțile pline de ochi.

- 1 Apoi am văđut, și éca! pre boltitura de de-asupra capului Cherubimilor se vedea de-asupra lor ca o pétřă de sa-
- 2 fir, ce *avea* privirea unei aseménări de tron. Și áũ vorbit cá-tră bărbatul, ce *era* îmbrăcat în in, și áũ đis: Întră între roțile de sub Cherubimii, și împle mâna ta de cărbuní de foc din mijlocul Cherubimilor, și 'i împrăscia *pre dênșii* preste cetatea. Și áũ în-trat înainte ochilor mei.
- 3 Și Cherubimii staũ la drépta casei, când intra bărbatul a-cela; și s'áũ împlut curtea de din láuntru de nuor. Și gloria lui Iehova s'áũ nălțat de de-asupra Cherubului spre pragul casei: și s'áũ împlut casa de nuor, și curtea s'áũ împlut de asemenea de strălucirea gloriei lui Iehova. Și vuetul aripilor Cherubimilor se áuđia până la curtea de din afară, ca vócea Dúmneđeului celui atot Putinte, când vorbesce.
- 6 Și s'áũ întemplat, când áũ ordonat bărbatului, celui îmbrăcat în in, đicéđ: Iea foc dintre roțile, dintre Cherubimii, atunci
- 7 el áũ intrat, și áũ stat aprópe de roți. Și un Cherub *din cei-l-álți* áũ întins mâna sa spre focul, ce *se afla* între Cherubimii, și áũ luat *din acesta*, și 'l-áũ pus în mânele celui îmbrăcat în in; érá acesta 'l-áũ luat, și áũ eșit.

Și se vădu asemănare de mână de om la Cherubimî sub a- 8
 ripile lor. Și am vădut, și éca! patru roți aprópe de Cheru- 9
 bimî; o rotă *era* aprópe de un Cherub, și o altă rotă *era* aprópe
 de alt Cherub; și asemănarea roților *era* egală cu colora una
 petre de chrisolit. Și *cât* pentru privirea lor, tus-patru *aveau* 10
 aceași asemănare, ca când *era* o rotă în mijlocul unei *alte* roți.
 Și când mergeau, âmbiau pre *câte una* din laturile lor; și în óra 11
 ce âmbiau nu se 'nvértiau; ci unde se îndrepta capul, cele-l-alte
 'l urmau pre acesta; nu se 'nvértiau în óra ce âmbiau. Și corpul 12
 întreg *al* Cherubimilor, și spetele lor, și mânele lor, și aripile lor,
 și roțile, tus-patru roțile lor erau pline de jur împrejur de ochi.
 Cât despre roți, li s'au strigat în auđul meu: Galgal. (rotă 13
 ușoră). Și fiă-care *animal* avea patru feție; fația unuia *era* 14
asemene cu fația unui Cherub; și fația celui al doilea *era* *asemene* cu
 fația unui om; a celui al treilea *cu* fația unui leu, și a celui al
 patrulea *cu* fația unui vulture. Și Cherubimî s'au 'nălțat; a- 15
 cesta *este* animalul, ce am vădut aprópe de riul Chebar.

Și când âmbiau Cherubimî, âmbiau și roțile aprópe de dên- 16
 șii; și când Cherubimî rădicau aripile lor, ca se se 'nalțe de la
 pământ, roțile nu se depărtau de lângă dênșii. Și când ei stau, 17
 stau și *ele*; și când se 'nălțau *acea*, se 'nălțau cu dênșii și *aces-*
tea; căci spiritul animalelor *era* în roți.

Atunci gloria lui Iehova aú eșit de de-asupra pragului casei, și 18
 aú stat de-asupra Cherubimilor. Și Cherubimî aú rădicat a- 19
 ripile lor, și s'au 'nălțat de la pământ înaintea mea; când ei aú
 eșit, *eșiră* și roțile împreună cu dênșii; și *fiă-carele* dintr'ênșii aú
 stat în ușa porței de la resărit a casei lui Iehova; și gloria
 Dumneđeului lui Israel *era* asupra lor pre de-asupra. Acesta 20
este animalul, ce 'l-am vădut sub Dumneđeul lui Israel lângă riul
 Chebar; și am cunoscut, că *erau* Cherubimî. Fiă-care avea câte 21
 patru feție, și fiă-care câte patru aripi, și *erau* asemănări de
 mări de om pre sub aripile lor. Și fețiile lor semăna cu fețiile 22
 ce le am vădut lângă riul Chebar, privirea lor și ele înseși;
 și mergea fiă-care drept înainte.

CAPUL XI.

Emblema ólei.

Și m'au rădicat spiritul éráșt, și m'au adus în pórtă des- 1
 ște pre resărit a casei lui Iehova ce caută spre resărit; și
 éca! în ușa porței doue-đeci-și-cinci de bărbați, și între acestia
 am vădut pre Iazania, fiul lui Azur, și pre Pelatia, fiul lui Be-
 naia, principii popoului. Și m'au grăit mie: Fiiul omului! a- 2
 cestia *sunt* ómenii, ce escugetă nedreptatea, și cei ce dau consi-

- 3 Ii rele în cetatea acésta; Cei ce dic: „Nu *este* aprópe; se e-
 4 dificăm case; cetatea acésta *este* ca o ólá, și noi carnea.“ Pen-
 5 tru acésta profetiséză contra lor, profetiséză, fiul omului! Și
 spiritul lui Iehova aú cădút asupra mea, și 'mí-aú grăit: Vorbesce:
 Așia grăesce Iehova: Ast-feliú ați vorbit, casa lui Israel!
 Căci eú cunosc ce vi vine în mintea vóstră.
 6 Ați omorít pre mulți în cetatea acésta,
 Și ați ímplut stradele ei de cei uciși.
 7 Pentru care așia grăesce Iehova, Domnul:
 Cei uciși ai vóstri, pre cari 'i-ați pus în mijlocul ei,
 Acestia *súnt* carnea, și cetatea acésta ólá;
 Pre voi ánse ve voiú scóte din mijlocul ei.
 8 De sabie v'ați temut;
 Și sabie voiú aduce asupra vóstră, grăesce Iehova, Domnul.
 9 Și ve voiú scóte din mijlocul ei,
 Și ve voiú trăda în mânele străinilor;
 Și voiú esecuta asupra vóstră judicări.
 10 Veți cădé prin sabie; Și ve voiú judica la marginile lui Israel;
 Și veți cunósce, că eú *sum* Iehova.
 11 Cetatea acésta nu va fi pentru voi o ólá;
 Nici voi nu veți fi în mijlocul ei carnea;
 La marginile lui Israel ve voiú judica;
 12 Și veți cunósce că eú *sum* Iehova,
 Pentru că n'ați ámblat duple statutele mele,
 Nici ați făcut judicările mele,
 Ci ați făcut duple datinele populilor, ce *súnt* ímprejurul vostru.
 13 Și s'aú întêmpat în óra ce eú profetisam, că aú murit Pelatia, fiul
 lui Benaia. Atunci am cădút pre fația mea, și am strigat cu vóce ta-
 14 15 re și am dis: Vai! Iehova Dómné! vrei tu óre se faci finitul remáșitei
 lui Israel? Și aú venit cátră mine cuvêntul lui Iehova, dicênd: Fiiul
 omului! frații tei, frații tei, bărbații rudeniei tale, și tótă casa lui
 Israel *súnt* acei, cátră cari aú dis locuitorii Ierusalimului: „Depăr-
 tați-ve de la Iehova, noue ni s'aú dat țerra acésta spre moscenire.
 16 Pentru acésta di: Așia grăesce Iehova, Domnul:
 Și dacă 'i-am depártat pre ei între populi,
 Și dacă 'i-am ímprăsciat pre dênșit în țerrí,
 Voiú fi ánse pentru dênșit ca un mic Sanctuariú
 În țerrile, unde aú venit.
 17 Pentru acésta di: Așia grăesce Iehova, Domnul:
 Ve voiú aduna dintre populi,
 Și ve voiú strânge din țerrile, unde súnțeți ímprăsciați,
 Și vi voiú da voué țerra lui Israel.
 18 Și venind acolo, [țiunile ei.
 Vor depárta de la dênsa tóte lucrurile ei uríte, și tóte abomina-
 19 Și li voiú da lor o ánimă; Și voiú pune în voi un spirit nóú;

Și voiŭ lua din trupul lor pre ănimă cea de pétră,
 Și li voiŭ da lor ănimă de carne;
 Ca se ămble duple statutele mele, 20
 Și se pădăscă ordinele mele, și se le ămplinescă pre dăensele;
 Și vor fi populu meu, și eŭ voiŭ fi Dumneđeul lor.
 Căt pentru aceia, a căroră ănimă ămblă 21
 Duple lucrurile lor celor rele și a abominațiunilor lor,
 Eŭ voiŭ resplăti asupra capulu lor calea lor,
 Grăesce Iehova, Domnul.

Atunci Cherubimii ăŭ nălțat aripile lor, și roțile ămpreună 22
 cu dănsii; și gloria Dumneđeulu lui Israel era preste dănsii pre
 de-asupra. Și gloria lui Iehova s'ăŭ rădicat din mijlocul cetăței, 23
 și ăŭ stat pre muntele, ce este spre resăritul cetăței.

Și m'ăŭ rădicat ărași spiritul, și m'ăŭ adus în visiune prin 24
 spiritul lui Dumneđeŭ în Chaldea, la cei captivi. Atunci visiunea
 ce am văđut-o s'ăŭ suit de la mine. Și am spus cătră cei captivi
 tôte lucrurile, câte Iehova 'mă-ăŭ arătat mie.

CAPUL XII.

Două embleme profetice.

Și ăŭ venit cătră mine cuvântul lui Iehova, đicând: Fiiul 1 2
 omulu! tu locuesci într'o casă rebelă, care are ochi,
 ca se vėdă, dară nu vede; are urechi, ca se audă, dară nu aude;
 căci este casă rebelă. Pentru acēsta, tu, fiul omulu! prepară-ți 3
 ție unelte de fugă, și fugi điva 'naintea ochilor lor; și fugi de la
 locul tēŭ în alt loc ănaintea ochilor lor; pôte că vor pricepe, că este
 casă rebelă. Și scôte unelte tale điva pre ănaintea ochilor 4
 lor, ca pre o uneltă de fugă; și ești sėra pre ănaintea ochilor lor,
 ca cei ce es când fug. ănaintea ochilor lor sapă o bortă în 5
 mur, și scôte-le printr'ėnsa. ănaintea ochilor lor pörtă le pre 6
 umere, și scôte le în ăntuneric; acopere fația ta, ca se nu veđi
 țerra; căci pre tine te-am pus spre semn pentru casa lui Israel.
 Și am făcut ășia, precum 'mă s'ăŭ ordonat; am scos afară 7
 unelta mea điva ca pre o uneltă de fugă, și sėra am săpat în mur
 o bortă cu mână; și am scos-o în ăntuneric, purtându-o 'naintea
 ochilor lor pre umere. Și demăneța ăŭ venit cătră mine cu- 8
 vântul lui Iehova, đicând: Fiiul omulu! casa lui Israel, casa 9
 cea rebelă, nu 'ți-ăŭ đis ție, Ce faci? Răspunde li lor: ășia 10
 grăesce Iehova, Domnul:

Sarcina acēsta privesce pre principele în Ierusalim, și pre
 tótă casa lui Israel, care se află într'acēsta.

Đi: Eŭ sum semnul vostru; 11

Precum am făcut eu, așa se va face și cu dânsii;
Vor merge în césil, în captivitate.

12 Și principele, care *este* în mijlocul lor, va purta pre umere
În întunec, și se va duce;
Vor săpa murul, ca se scotă printr'ênsul *unelte sale*;
Va acoperi fația sa, ca se nu védă cu ochii *sei*. [firele mele:

13 Voiu întinde ânsa mreja mea preste dânsul, și se va prinde în
Și'l voi duce pre el în Babilon, în țerra Chaldeilor;
Ânsa nu o va vedé pre dânsa, deși acolo va muri.

14 Și voiu împrăscia în tôte vânturile [armatele lui;
Pre toți cei ce'l încunjurau pre dânsul ca se'l ajute, și pre tôte
Și voi scote sabia în urma lor.

15 Și vor cunósce, că eu *sum* Iehova,
Când 'i voiu împrăscia pre dânsii printre populi,
Și'l voiu presera pre dânsii în țerr.

16 Voiu lăsa ânsa puçini dintre dânsii,
Cari vor scăpa de sabie, de fómete și de ciumă,
Ca se spună tôte abominațiunile lor Populilor, unde se duc,
Și ca se cunósca, că eu *sum* Iehova.

17 Și au venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicénd:

18 Fiul omului! mănâncă pânea ta cu tremur,
Și bea apa ta cu frică și cu întristare;

19 Și vorbesce populusul țerréi: [despre țerra lui Israel;
Așa grăesce Iehova, Domnul, despre locuitorii Ierusalimului, și
Vor mânca pânea lor cu întristare, Și vor hé apa lor cu uimire,
Pentru că țerra lui va fi deșértă, lipsită de abondența sa,
Pentru violența tuturor celor ce locuesc într'ênsa.

20 Și cetățile cele locuite se vor pustia,
Și țerra va deveni un deșért. Și veți cunósce, că eu *sum* Iehova.

21 22 Și au venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicénd: Fiul
omului! ce *este* proverbul, ce aveți în țerra lui Israel, dicénd:

23 Dilele se întârziă, și tótă visiunea s'au perdut? Pentru acésta
di-li lor:

Așa grăesce Iehova, Domnul:

Voiu face ca se înceteze proverbul acesta,
Și nu 'l vor mai întrebuinta în Israel; Ci di li lor: Se apropia dïlele,
Și împlinirea sîă-cărei visiuni.

24 Căci nu va mai fi nici o visiune minciunosă,
Nici vr'o divinațiune lingușitoră în casa lui Israel.

25 Căci eu, Iehova, grăesc,
Și cuvântul ce eu grăesc se va întempla,
Și nu se va mai întârziă;
Ci în dïlele vóstre, O casă rebelă! voi vorbi cuvântul,
Și'l voi împlini pre dânsul, grăesce Iehova, Domnul.

26 Și au venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicénd:

Fiiul omului! éca! casa lui Israel dice: 27
 Visiunea ce acesta vede *este* pentru multe zile,
 Și profetisează de timpuri depărtate.

Pentru acésta ți li lor: Așia grăesce Iehova, Domnul: 28
 Nici un cuvânt al meu nu se va mai amăna,
 Ci cuvântul ce am grăit se va întempla,
 Grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XIII.

Amenințări contra profeților minciunoși.

Si aũ venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicend: Fiiul 1 2
 omului! profetisează contra profeților lui Israel, cari pro-
 fetisează, și ți celor ce profetisează din propria lor inimă:

Ascultați cuvântul lui Iehova!

Așia grăesce Iehova, Domnul: Vai de profeții cei neroși, 3
 Cari âmbăla duple spiritul lor, și n'aũ vędut nemic.

Israele! profeții tei sũnt ca vulpile în deșert. 4

Nu v'ați suit pre spărturile *murilor*, 5

Nici ați edificat muri pentru casa lui Israel,

Ca se stee în resbel în ziua lui Iehova!

Aũ vędut *visiuni* vane și divinațiuni minciunóse; și ei dic: 6

Iehova dice; și Iehova nu 'l-aũ trãmis pre dęnșit:

Și aũ făcut *pre alți* se spereze, Cã cuvântul lor se va împlini.

N'ați vędut ore *visiuni* vane, Și n'ați vorbit divinațiuni minciunóse? 7

Totuși diceți: Iehova aũ grăit, În óra ce eũ n'am grăit.

Pentru care așia grăesce Iehova, Domnul: 8

Pentru că voi vorbiți vanități, și vedeți minciuni,

Pentru aceea, éca! eũ *sum* contra vóstră,

Grăesce Iehova, Domnul.

Și mâna mea va fi asupra profeților, 9

Cari vęd vanități, și divinéză minciuni;

Nu vor mai fi în consiliul populusului meu,

Și nu se vor înscrie în registrul casei lui Israel,

Și nici vor intra în țerra lui Israel;

Și veți cunosce, că eũ *sum* Iehova, Domnul.

Pentru că, da, pentru că aũ amăgit pre populusul meu, 10

Dicend: Pace; și pacea nu *era*; Și unul aũ edificat un mur,

Și éca! alții 'l-aũ uns cu *tencuélă* nevărósă;

Ți celor ce ung cu *tencuélă* nevărósă, că va cădé; 11

Va fi o plóe inundătoră;

Și voi, petre de o grădină mare! veți cădé,

Și un vânt furtunos 'l va despica.

Éca! după ce murul aũ cădut, nu vi se va dice vouă; 12

Unde *este* unsórea, cu care 'l-ați uns?

- 13 Pentru acésta aşia grăescce Iehova, Domnul:
 Voiü sfăşia *tóte* în mânia mea printr'un vânt furtunos;
 Şi în mânia mea va fi plóc inundătoră, [micescă.
 Şi în indignaţiune mea vor fi petre de o grădină mare, ca se'l ni-
- 14 Şi voiü dirima murul, Ce 'l-aţi uns cu *tencuélă* nevărósă,
 Şi'l voiü reduce pre dënsul până la pământ,
 Şi se va descoperi temeliele lui;
 Şi va cădé, şi voi veţi fi nimiciţi sub dënsul;
 Şi veţi cunósce, că eü *sum* Iehova.
- 15 Ast-feliü voiü împlini mânia mea asupra murului,
 Şi asupra celor ce'l ung cu *tencuélă* nevărósă; [dënsul!
 Şi vi voiü dice vouë: Murul nu *mai este*, nici cei ce 'l-au uns pre
- 16 *Adecă* pre profeţii lui Israel, cei ce profetiséză despre Ierusalim,
 Şi cei ce vëd visiuni de pace pentru dënsul,
 Şi pace nu *este*, grăescce Iehova, Domnul.
- 17 Şi tu, fiul omului! Pune faţia ta asupra fiilor populului tëu,
 Carî profetiséză din propria lor ânimă;
 18 Şi profetiséză contra lor, şi di: Aşia grăescce Iehova, Domnul:
 Vai de acele, ce cósă perinuţe pentru cótele mâncelor,
 Şi fac legături pentru capetele de tótă etatea, ca se prindeţi suflete!
 Sufletele populului meü prindeţi,
 Şi voiţi a conserva sufletele vóstre?
- 19 Şi me profanaţi între populul meü
 Pentru mâne pline de orz şi bucatele de pâne,
Făcënd ca se móră suflete, carî n'ar fi trebuit se móră,
 Şi se conservaţi suflete, pre carî n'ar fi trebuit se vieze,
 Spunënd minciuni populului meü ce ascultă minciunile vóstre.
- 20 Pentru acésta aşia grăescce Iehova, Domnul;
 Éca! eü *sum* contra perinuţelor vóstre,
 Cu carî prindeţi suflete ca pre paseri,
 Şi le voiü rupe din braţele vóstre,
 Şi voiü lăsa pre sufletele se fugă,
 Pre sufletele, pre carî voi le prindeţi ca pre paseri.
- 21 Şi voiü rupe legăturile vóstre,
 Şi voiü elibera pre populul meü din mânele vóstre,
 Şi nu vor *mai* fi în mânele vóstre, ca se se prindă;
 Şi veţi cunósce, că eü *sum* Iehova.
- 22 Pentru că cu minciuni aţi întristat sufletul celui drept,
 Pre care eü nici o dată nu 'l-am întristat;
 Şi aţi întărit mânele celui nelegiuit,
 În cât se nu se *mai* întórcă de la calea sa cea rea,
 Ca se remână cu viéţă: [naţiuni:
- 23 Pentru acésta nu veţi *mai* vedé vanitate, şi nu veţi divina divi-
 Căci voiü elibera pre populul meü din mânele vóstre;
 Şi veţi cunósce, că eü *sum* Iehova.

CAPUL XIV.

Mustrări contra idolatriilor.

A tuncî aŭ venit la mine óre-carî dintre cei mai bătrâni ai 1
 lui Israel, și aŭ ședut 'naintea mea. Și aŭ venit că- 2
 tră mine cuvântul lui Iehova, dicënd: Fiŭl omului! bărbaŭii 3
 acestia aŭ 'nălŭtat idoliŭ lor în ânimele lor, și aŭ pus 'naintea feceŭ 4
 lor pedica inicităŭei lor; se fiŭ eŭ óre consultat de dênșii? Pen- 4
 tru acêsta vorbesce-li lor, și đî-li: Așia grăesce Iehova, Dom-
 nul: Fiă-cărui om din casa lui Israel, care va rădica idoliŭ sei 5
 în ânima sa, și va pune pedica inicităŭei lui 'naintea feceŭ sale,
 și va veni la profetul, eŭ Iehova voiŭ respunde aceluia ce vine 5
 dupre mulțimea idolilor sei; Pentru ca se prind pre casa lui
 Israel în însăși ânima lor, carî toŭi s'aŭ înstrăinat de la mine
 prin idoliŭ lor.

Pentru acêsta đî caseŭ lui Israel: Așia grăesco Iehova, Dom- 6
 nul: Convertiți-ve, și întórceți-ve de la idoliŭ vostri, și deturna- 7
 ŭ-vi feceŭle vóstre de la tóte abominaŭiunile vóstre. Căct fiă- 7
 cărui om đin casa lui Israel, și dintre străiniŭ, ce locuesc în Is-
 rael, care se va depărta de la mine, și va rădica idoliŭ sei în â-
 nima sa, și va pune 'naintea feceŭ sale pedica inicităŭei sale, și va
 veni la profet, ca se me consulteze pre mine printr'ênsul, ace- 8
 luia eŭ Iehova 'l voiŭ respunde prin mine însu'ml. Și voiŭ 8
 îndrepta fația mea contra omului aceluia, și'l voiŭ face pre dên-
 sul spre semn, și spre proverb, și'l voiŭ estirpi din mijlocul po-
 pulului meu; și veŭi cunósce că eŭ *sum* Iehova.

Și dacă profetul va fi amăgit, și va pronunția vr'un cuvânt, 9
 eŭ Iehova am amăgit pre profetul acela; și voiŭ întinde mâna
 mea asupra lui, și'l voiŭ nimici pre dênsul din mijlocul populu-
 lui meu Israel. Și vor primi pedêpsa inicităŭei lor; pedêpsa 10
 profetului va fi ca pedêpsa celui ce 'l consultă; Pentru ca casa lui 11
 Israel se nu se mai abată de la mine, și se nu se mai pân-
 gărêscă de tóte fără-de-legile lor; ci se fiă populus meu și eŭ
 se fiŭ Dumneđeul lor, grăesce Iehova, Domnul.

Și aŭ venit cătră mine cuvântul lui Iehova, dicënd: Fiŭl 12 13
 omului! când o țerră va pécătui, comiŭtënd 'naintea mea vr'o aba-
 tere grea, atunci eŭ voiŭ întinde mâna mea asupra ei, și voiŭ
 sfărâma toégul pânei ei, și voiŭ trâmite asupra ei fómetea, și voiŭ
 estirpi și om și animal diutr'ênsa; Și chiar dacă acestli treŭ 14
 bărbaŭi, Noe, Daniel și Iob, ar fi în mijlocul ei, s'ar mântui *nu-*
mai sufletele lor proprie prin dreptatea lor, grăesce Iehova,
 Domnul.

Și dacă eŭ fac se trecă prin țerra acele fêre rele, ca se 15
 o despóe, în cât se devină deșértă, ca se nu póťa nimene trece
 printr'ênsa din cauza fêrelor, Și de fi acestli treŭ bărbaŭi 16

s'ar afla în mijlocul ei, după cum eu sum viu; grăesce Iehova, Domnul, n'ar mântui nici pre fiu, nici pre fite; numai ei singuri s'ar mântui, anse țerra aceea s'ar pustia.

17 *Séu dacă aduc sabie asupra țerreî aceleia, și dic se trecă sabia prin țerră, în cât se estirpesc dintr'ênsa pre om și vite;*
 18 *De și acesti trei bărbați s'ar afla în mijlocul ei, după cum eu sum viu, grăesce Iehova, Domnul, n'ar mântui nici pre fiu, nici pre fite; numai ei singuri s'ar mântui.*

19 *Séu dacă trimit ciumă asupra țerreî aceleia și vërs asupra ei mânia mea cu sânge, spre a estirpi dintr'ênsa pre om și vite;*
 20 *De și s'ar afla în mijlocul ei Noe, Daniel și Iob, după cum eu sum viu, grăesce Iehova, Domnul, n'ar mântui nici pre fiu nici pre fite; numai ș'ar mântui sufletele lor proprie prin dreptatea lor.*

21 *Câci așa grăesce Iehova, Domnul: Cu atâta mai mult când voi trâmite asupra Ierusalimului pre cele patru judicăți rele ale mele: sabia, fometea, ferele cele rele, și ciuma, ca se estirpesc*
 22 *dintr'ênsul pre om și vite! Anse, éca! va rămâne într'ênsul o remășiță, care se va scôte: fiu și fite; éca! acestia vor eși la voi, și veți vedé câile lor și faptele lor; și ve veți mângăia pentru toate relele ce am adus asupra Ierusalimului, adecă toate*
 23 *cele ce am adus asupra lui. Și acestea ve vor mângăia pre voi, când veți vedé câile lor și faptele lor; și veți cunósce, că eu n'am făcut fără causă tote câte am făcut lui, grăesce Iehova, Domnul.*

CAPUL XV.

Ierusalimul reprezentat prin lemnul de vie.

- 1 **Ș**i au venit cătră mine cuvântul lui Iehova, dicënd:
- 2 **F**iu! omului! ce este lemnul viei, când se comparéază cu alt lemn,
 Vițele de vie cu toate acele ce sunt între lemnele pădurei?
- 3 **A**r puté se se íea un lemn dintr'ênsese, ca se se întrebuișteze spre lucru?
 Séu ar puté se se facă dintr'ênsese un prepelég, ca se se anine într'ênsul un vas óre-care?
- 4 **É**ca! el se aruncă în foc, ca se se consume;
 Focul consumă amândoué capetele lui, Și mijlocul lui se arde;
 Folosescse spre un lucru óre-care?
- 5 **É**ca! când era întreg, nu era întrebuițat spre un lucru óre-care;
 Cu cât mai puțin va fi întrebuițat la vr'un lucru,
 După ce focul 'l au consumat pre dênsul și s'au ars?
- 6 **P**entru acésta așa grăesce Iehova, Domnul:

Precum *este* lemnul viei între lemnele pădurii,
 Pre care 'l am dat focului spre consumare,
 Aşa voiŭ face locuitorilor Ierusalimului.
 Şi voiŭ îndrepta faţa mea contra lor; *De es dintr'un foc,* 7
 Un *alt* foc 'l va consuma pre dênşii;
 Şi când voiŭ îndrepta faţa mea contra lor,
 Veţi cunósce că eu *sum* Iehova.
 Şi voiŭ face ţerra un deşert, 8
 Pentru că aŭ comis o abatere *mare*, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XVI.

Îndurările lui Dumnezeuŭ asupra Ierusalimului. Ingratitudinea acestuia.

Si aŭ venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicënd: Fiiul 1 2
 Şi omului! fă pre Ierusalim se cunósce abominaţiunile sale,
 Aşa grăesce Iehova, Domnul, câtră Ierusalim: [şi dî: 3
 Originea ta şi nascerea ta *era* din ţerra Chanaan;
 Părintele têu aŭ *fost* Amoreŭ, şi mama ta Heteiă.
 Iar la nascerea ta, 4
 În ziua, în care te aŭ născut, buricul têu nu s'aŭ tăiat,
 Şi în apă nu te aŭ scaldat, ca se *te* curăţi;
 În sare nu te aŭ sarat; şi în pelinci nu te aŭ înfăşat. [tea,
 Nici un ochiŭ nu avea îndurare de tine, ca se'ţi facă ţie una din aces- 5
 Ca se aibă compătimire de tine;
 Ci ai *fost* aruncată pre câmpul liber, avëndu-se gróză de tine,
 În ziua în care te ai născut. [sângele têu,
 Atunci am trecut pre lângă tine, şi te am vădut tăvălită în 6
 Şi 'ţi-am dîs ţie, *când erai* în sângele têu: Se trăesci;
 Da, 'ţi-am dîs ţie, *când erai* în sângele têu: Se trăesci.
 Te am făcut spre miriade ca pre iërba câmpului, 7
 Şi ai crescut, şi te ai mărit,
 Şi ai ajuns la culmea frumuseţei;
 Ţitele *tale* s'aŭ format deplin, şi periŭ teŭ aŭ crescut;
Erai ânse golă şi descoperită.
 Atunci am trecut pre lângă tine, şi te am vădut, 8
 Écal etatea ta *era* etatea de amóre;
 Şi întindënd pólele mele preste tine am acoperit golăciunea ta;
 Şi m'am jurat ţie, şi am întrat în alianţă cu tine,
 Grăesce Iehova, Domnul, şi ai devenit a mea.
 Şi te am scaldat în apă, 9
 Şi am spalat sângele têu de pre tine, Şi te am uns cu oleŭ;
 Şi te am îmbrăcat cu vestimente pestriţe, 10
 Şi te am încălţat cu sandali de pele de viţel marin,
 Şi te am încins cu bissus, Şi te am îmbrăcat cu mălasă.

- 11 Și te am ornat cu ornamente,
 Și am pus pre mânele tale brățele, Și pre grumazul tău salbă.
- 12 Și am pus inel în nara ta, Și cercei în urechile tale,
 Și cunună frumoasă pre capul tău.
- 13 Ast-feliu erai ornată cu aur și argint;
 Și vestimintele tale erau de bîssus, de mătasă și vestimente pe-
 Mîncai făina cea mai fină, mîiere și oleu, [strițe;
 Și ai devenit frumoasă foarte, foarte, Și ai ajuns la domnie.
- 14 Și fama ta pentru frumuseța ta a fost răspîdită între populi;
 Căci era perfectă în ornamentele mele
 Ce le-am pus pre tine, grăesce Iehova, Domnul.
- 15 Tu ănsă te ai încreșut în frumuseța ta,
 Și ai fornicat din cauza famei tale,
 Și ai risipit fornicățiunile tale la tot trecătorul, devenind a lui.
- 16 Și ai luat din vestimintele tale,
 Și ți ai făcut înălțimi de diferite colóre,
 Și ai fornicat pre dênsele,
Ast-feliu, că nici-o-dată nu s'au vădut, nici se va vedé.
- 17 Și ai luat sculele tale cele prețioșe,
Cele făcute din aurul, și argintul meu, ce eu ți l am dat ție,
 Și ți ai făcut ție imagini de bărbat, Și ai fornicat cu dênsele;
- 18 Și ai luat vestimintele tale cele pestrițe, și le ai acoperit pre dênsele;
 Și ți-ai pus 'nainte lor oleul meu și tămăia mea.
- 19 Și pânea mea ce eu ți-am dat-o ție,
 Făina cea fină, oleul și mîierea, cu care te am nutrit,
 Ai depus și acestea 'nainte lor, ca se fiă ca odóre plăcute;
 Așia ai făcut, grăesce Iehova, Domnul.
- 20 Și ai luat pre fiii tăi și pre fiiele tale,
 Ce mi ai născut mie,
 Și ai sacrificat pre ăcestia lor ca se se consume.
Era deci prea pușină fornicățiunea ta,
- 21 Că ai junghiat încă pre fiii mei, și i ai trădat pre dênșii,
 Ca se'i trecă prin foc pentru dênșii?
- 22 Și în toate abominațiunile tale și fornicățiunile tale,
 Nu ți-ai adus aminte de ădilele ténereșilor tale,
 Când erai golă și descoperită și tăvălindu-te în sângele tău.
- 23 Și s'au întemplat după totă reutatea ta,
 (Vai, vai de tine! grăesce Iehova, Domnul;)
- 24 Că ți-ai edificat ție un loc înalt,
 Și ți-ai preparat ție 'nălțimi în toate stradele.
- 25 La marginea fiă-cărei căi ți-ai edificat ție 'nălțimea ta,
 Și ai făcut frumuseța ta spre rușine,
 Și ți-ai deschis pictórele tale la tot trecătorul,
 Și ai immulțit fornicățiunile tale.
- 26 Și ai fornicat cu Egiptenii, vecinii tăi,

Carî sînt de un corp mare;

Şi ai îmulţit fornicăţiunile tale, ca se me mîni.

Pentru acésta, éca! eû am întins mâna mea spre tine, 27

Şi 'ţi-am împuşinat *nutriméntul* tîu cel otărit,

Şi te am lăsat în voia aceloră carî te uresc,

Fîtelor Filistenilor, carî se ruşineză pentru calea ta cea desfrănată.

Şi ai fornicat cu Assirienii, Fiind că esci nesăţiosă; 28

Da, ai fornicat cu dênşii, Şi încă nu te ai săturat.

Şi ai îmulţit fornicăţiunea ta În ţerra Chanaanului până la Chaldea, 29

Şi nici ast-feliu nu te ai săturat.

Cât este de desfrănată ânima ta! grăesce Iehova, Domnul, 30

Fiind că faci tôte aceste,

Lucruri de cea mai neruşinosă femei meretrice!

Căci ai edificat locul tîu cel înalt la marginile fiă-cărei căi, 31

Şi ai făcut înălţimi în tótă strada;

Şi n'ai fost ca o meretrice, de ôrc-ce ai despreţuit plată;

Ci *ca* o femei adulteriă, 32

Care primesce în locul bărbatului seû pro străini.

Tuturor meretricilor li. se dă plată; 33

Dară tu dai plata ta tuturor amoresilor tei,

Şi li plătesci lor, ca se între la tine din tôte părţile

Spre fornicăţiunea ta.

Şi în fornicăţiunea ta este contrariul *celor-l-alte* femei; 34

Dupre tine ninene n'au urmat spre a fornică;

Ci tu ai dat plată, şi nu 'ţi-au dat ţie *alţi* plată;

Ast-feliu cu tine se întemplă din contra.

Pentru acésta ascultă, meretrice! cuvîntul lui Iehova; 35

Aşa grăesce Iehova, Domnul: Pentru că ai risipit banii tei, 36

Şi golăciunea ta s'au descoperit 'naintea amoresilor tei în for-

Şi 'naintea tuturor idolilor tei celor abominabili, [nicăţiunile tale,

Şi pentru sângele fiilor tei ce li ai dat lor;

Pentru acésta, éca! eû adun pre toţi amoresii tei, 37

Cu carî te ai dismerdat, Şi pre toţi *cei* ce 'i-ai iubit,

Cu toţi *cei* ce tu 'i-ai urit pre dênşii,

Şi 'i voiû aduna pre dênşii contra ta din tôte părţile,

Şi voiû descoperi golăciunea ta 'naintea lor,

Şi vor vedé tótă golăciunea ta. 38

Şi te voiû judica

Dupre judicăţile adulterielor şi aceloră ce vîrsă sânge;

Şi te voiû trăda la mórte în mânia şi jalusia *mea*!

Şi te voiû trăda în mânele lor; Şi vor dirima locul tîu cel înalt, 39

Şi vor destruge 'nălţimele tale;

Te vor desbrăca încă de vestmintele tale, şi vor lua sculele tale

Şi te vor lăsa golă şi descoperită. [cele preţioase,

Şi vor aduce asupra ta o cétă, Care te vor uide cu petre, 40

- Și te vor străpunge cu săbiile lor.
- 41 Și vor arde cu foc casele tale,
Și vor executa asupra ta judecățile 'naintea multor femei;
Și te voi face se încetezi de a fornica, Și nu vei mai da plată.
- 42 Ast-feliu voi face se înceteze mânia mea de de-asupra ta,
Și jalușia mea se va depărta de la tine,
Și me voi liniși, și nu me voi mai mânia.
- 43 Pentru că nu 'ți-ai adus a minte de ȕilele tȕnereȕilor tale,
Ci m'ai mȕniat în tȕte acestea, [grȕescce Iehova, Domnul;
Pentru acȕsta, ȕca! și eũ voi respȕti cȕile tale asupra capuluĩ tȕũ,
Și nu vei face *dupre* desfrȕnarea acȕsta în tȕte abominaȕiunile tale.
- 44 ȕca! tot cel ce se servește de proverbe va face un proverb con-
ȕicȕend: „Cum *este* mama, *așia este* și fiia ei.” [tra ta,
- 45 Tu *esci* fiia mamei tale,
Care s'au desȕstat de bȕrbațuluĩ ei și de copiii ei;
Și *esci* sȕra surorilor tale,
Carȕ s'au desȕstat de bȕrbaȕi lor și de copiii lor;
Maica ta *au fost* Heteia, și pȕrintele tȕũ Amoreũ.
- 46 Și sȕra ta cea mai bȕtrȕnȕ *este* Samaria,
Ea și fiile ei, carȕ locuesc la stȕnga ta;
Și sȕra ta cea mai tȕnȕrȕ, ceea ce locuesce la drepta ta,
Este Sodoma și fiile ei.
- 47 Tu ȕnse n'ai ȕmblat în cȕile lor,
Și n'ai fȕcut *dupre* abominaȕiunile lor,
Ci, ca *cȕnd* acȕsta *ar fi* un lucru fȕrte mic,
Te-ai fȕcut mai corupȕ de cȕt dȕnsele în tȕte cȕile tale.
- 48 *Dupre cum eũ sum* viũ, grȕescce Iehova, Domnul:
Sȕra ta Sodoma n'au fȕcut, nici ea, și nici fiile ei,
Precum ai fȕcut tu și fiile tale.
- 49 ȕca! acȕsta au fost inicitatea surorei tale Sodoma:
Mȕndria și abondenȕa de repaus și fȕrȕ de griȕȕ
Avea ea și fiile ei;
Darȕ pre cel serac și pre cel neavut nu'l ajutȕ.
- 50 Și se ingȕnfau și fȕceau abominaȕiuni 'naintea mea;
Pentru care, cum ȕm vȕȕut *acestea*, le-am depȕrtat. [tale;
- 51 Asemenea și Samaria n'au pȕcȕtuit nici cu jumȕtate din pȕcatele
Ci tu ai fȕcut mai multe abominaȕiuni de cȕt acelea, [fȕcut.
Și ai justificat pre surorile tale prin tȕte abominaȕiunile tale, ce le-ai
- 52 Tu deȕci, care ai condemnat pre surorile tale, pȕrtȕ acum rușinea ta!
Din cauza pȕcatelor tale, cu carȕ ai devenit mai rea de cȕt dȕnsele:
Ele sȕnt mai drepte de cȕt tine;
Pentru care rușineȕȕ-te și tu, și pȕrtȕ rușinea ta!
Cȕ ai justificat pre surorile tale.
- 53 Cȕnd voi readuce pre captivii lor,
Adeȕci pre captivii Sodomei și ai fiȕlor ei,

Și pre captivii Samariei și ai fiilor ei,
 Atunci voiî întorçe cu acestia și pre captivii captivității tale;
 Ca se porți rușinea ta, 54
 Și se te rușinezi pentru toate câte ai făcut,
 Și se fit pentru dênsele mângăere. [de mai 'nainte,
 Când sora ta, Sodoma, și fitele ei se vor întorçe în starea lor 55
 Și Samaria și fitele ei se vor întorçe în starea lor de mai 'nainte,
 Atunci te vei întorçe, tu și fitele tale în starea voastră de mai
 Și în gura ta nu s'au auđit de sora ta Sodoma [nainte. 56
 În ȗilele mândriei tale,
 Mai 'nainte de ce se descoperi reutatea ta, 57
 Precum s'au descoperit în timpul disprețiului *din partea* fitelor Siriei,
 Și a tuturor celora ce o încunjură pre dênsa, *adecă* a fitelor Fi-
 Carî te desprețuiesc din toate părțile. [listenilor, 58
 Tu ai purtat desfrânarea ta Și abominațiunile tale, grăesce Iehova.
 Căci așa grăesce Iehova, Domnul: 59
 Eû 'ți voiî face ție, precum ai făcut tu,
 Care ai disprețuit jurământul, călcând alianța.
 Totușt eû 'mî voiî aduce a minte de alianța mea cu tine, 60
Ce am făcut în ȗilele ténereților tale,
 Și voiî face cu tine o alianță eternă.
 Atunci 'ți vei aduce a minte de căile tale, și te vei rușina, 61
 Când vei primi pre surorile tale, cea mai bătrână, precum și pre
 Și 'ți le voiî da ție de fiie, [cea mai ténără;
 Nu anse dupre alianța ta.
 Și eû voiî stabili alianța mea cu tine, 62
 Și vei cunosce, că eû *sum* Iehova;
 Pentru ca se'ți aduci a minte, și se te rușinezi, 63
 Și se nu mai deschizi gura ta din cauza rușinei tale,
 Când 'ți voiî ierta ție toate câte le-ai făcut,
 Grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XVII.

Visiunea unui vulture mare și a unui cedru.

Și aû venit cătră mine cuvântul lui Iehova, dicënd: Fiiul 1 2
 Ŗ omului, propune o enigmă, și vorbesce o parabolă casei
 lui Israel, Și ȗi: 3
 Așa grăesce Iehova: Un vulture mare de aripi mari,
 De aripi lungi, plin de pene de diferite colóre,
 Aû venit în Liban și aû luat ramura cea mai 'naltă de cedru;
 El aû rupt vêrfurile ramurilor lui celor mai fragede, 4
 Și le-aû dus pre dênsele într'o țerră comercianta;
 Le-aû pus pre dênsele într'o cetate de neguȗători.

- 5 Și aŭ luat din semënța pământului,
 Și aŭ pus-o pre dēnsa într'un câmp fertil: [plantat'o pre dēnsa.
 Aŭ adus'o *pre dēnsa* aprôpe de apă multă, și ca pre o salce aŭ
- 6 Și aŭ crescut și s'aŭ făcut o viță de vie întinsă, de o statură mică,
 Ramurile căreia erau întinse spre *vulture*, și rădăcinile ei erau pre
 Și aŭ devenit o viță de vie, [sub dēnsul;
 Și aŭ făcut ramuri și aŭ produs botăși.
- 7 Era și un alt *vulture* mare cu aripi mari și cu multe pene;
 Și éca! acéstă viță de vie aŭ întors rădăcinile ei spre dēnsul,
 Și 'și-aŭ întins ramurile sale spre dēnsul, [plantată.
 Pentru ca se o adăpe pre dēnsa din șanțiușorelc, în cari era
- 8 Era plantată în pământ bun, aprôpe de ape multe,
 Ca se facă ramuri, Și se producă fruct,
 În cât se devină o vie bună.
- 9 Di: Așa grăcsce Iehova, Domnul; va prospera?
Vulturele cel întâi nu va rupe rădăcinile ei,
 Și nu va tăia fructul ei, ca se se usuze?
 Se vor usca toate frunzele odraslei ei,
 Și fără se fiă necese de mare putere seŭ de mult popul, ca se o scôtă
- 10 Și deși plantată, va prospera? [pre dēnsa din rădăcinile ei.
 Nu se va usca cu totul, ca când ar atinge-o pre dēnsa vântul de
 Se va usca în șanțiușorele unde cresce. [resărit?
- 11 Și aŭ venit cătră mine cuvântul lui Iehova, zicēnd:
 12 Di acum casei celei rebele: Nu știți ce *însēmănă* acestea?
 Di-li: Éca! regele Babilonului aŭ venit în Ierusalim,
 Și aŭ luat pre regele lui și pre principii lui,
 Și 'l-aŭ adus pre dēnsul la sine în Babilon;
- 13 Și aŭ luat din semënța regescă, și aŭ făcut o alianță cu dēnsul,
 Și 'l-aŭ făcut pre dēnsul se se jure;
 El aŭ luat și pre cei puternici ai țerei;
- 14 Ca se se umilēscă regatul, În cât se nu se mai rădice,
 Cî se pādēscă alianța sa, în cât se pôtă esista.
- 15 Anse el s'aŭ revoltat, trāmițēnd nunci seŭ în Egipt,
 Ca se 'l deie lui caŭ si popul mult.
 Va prospera? Va scăpa cel ce face acestea?
 Seŭ călcând alianța, se va elibera el?
- 16 Dupre cum eŭ sum viŭ, grăcsce Iehova, Domnul:
 În locul unde locuesce regele, care 'l-aŭ pus pre dēnsul rege,
 Al căruia jurământ aŭ desprețuit, și a căruia alianță aŭ călcat,
 Cu dēnsul, în Babilon va muri. [cea puternică,
- 17 Și Faraon nu va face pentru dēnsul *nimic* în resbel cu armata
 Și cu mulțimea cea mare, [pi suflete multe.
 Când *inimicul* va 'nălța valuri și va edifica fortărețe, spre a estir-
- 18 Căci aŭ desprețuit jurământul, călcând alianța;
 Și éca! după ce aŭ dat mâna sa,

Au făcut toate acestea; el nu va scăpa.

Pentru acesta așa grăesce Iehova, Domnul:

19

Dupre cum eu sum viu; pre jurământul meu, ce 'l-au disprețuit,

Și alianța mea ce au călcat, Le voi răsplăti preste capul lui.

Și voi întinde mreja mea preste dânsul,

20

Și se va prinde în firele mele;

Și 'l voi aduce pre dânsul în Babilon,

Și acolo me voi judica cu dânsul pentru abaterea lui,

Ce s'au abătut de la mine.

Și toți fugarii lui și toate trupele lui vor căde de sabie,

21

Și cei remași se vor împrășcia în toate vânturile;

Și veți cunoște, că eu Iehova am vorbit.

Așa grăesce Iehova, Domnul:

[planta; 22

Voi lua din ramura cea mai 'naltă a cedrului 'nalt, și o voi

Voi tăia din mlădițele lui cele tănere una fragedă,

Și o voi planta pre un munte 'nalt și rădicat;

Pre muntele cel 'nalt al lui Israel o voi planta pre dânsa;

23

Și va face mlădițe, și va produce fruct, și va deveni un cedru mare;

Și sub dânsul vor locui tot felul de sburătoare și totă paserea;

La umbra ramurilor lui vor locui.

Și toți arborii câmpului vor cunoște,

[arborele cel mic, 24

Că eu Iehova am umilit pre arborele cel 'nalt, și am 'nălțat pre

Am uscat pre arborele cel verde, și am făcut pre arborele cel

Eu Iehova am vorbit, și am făcut. [uscat se înverdescă.

CAPUL XVIII.

Fă-care va purta pedepsa păcatelor sale cele proprii.

Si au venit către mine cuvântul lui Iehova, zicând: Ce 1 2

spuneți voi în țerra lui Israel proverbul acesta, zicând:

Părinții au mâncat aguride, și dinții fiilor s'au strepețit?

Dupre cum eu sum viu, grăesce Iehova, Domnul:

3

Nu veți mai întrebuința Proverbul acesta în Israel.

Ecă! toate sufletele sunt ale mele;

4

Precum sufletul părintelui, așa și sufletul fiului al meu este;

Sufletul ce păcătuiesce va muri.

Anse dacă un om este drept, Si face drept și dreptate:

5

Nu mănă pre munți,

6

Și nu rădică ochii săi spre idoli casei lui Israel,

Și nu pângăresce pre femeea aprăpelui său,

Și nu se apropia de femeea, ce este în necurătenia ei,

Și nu încelă pre nimene, Re'torce datornicului său amanetul lui, 7

Nu comite nici o răpire, Dă pânea lui celui flămând,

Și îmbracă cu vestimente pre cel gol,

- 8 Nu dă cu dobândi, Și nu iea mai mult de cât aũ dat,
Întorce mâna sa de la nedreptate,
Esecută judicatã dréptã între om și om,
- 9 Âmbliã în statutele mele,
Și pãdesce judicãțile mele, ca se facã *ce este drept*;
Acesta *este drept*; va via, grãcsce Iehova, Domnul,
- 10 *Dacã* ânse acesta nasce un fiu scelerat și vërsãtoriũ de sânge,
Și care face una din acestea,
- 11 Și care nu face vre-una din acele *datorii*, [gãresce,
Ci și pre munți mănâncã, Și pre femeea aprópelui seũ pân-
- 12 Pre cel serac și lipsit încelã, Comite rãpirl,
Nu re'ntorce amanetul, Și rădicã ochii seĩ spre idoli,
Face abominațiuni,
- 13 Dã cu dobândi, Și iea mai mult de cât aũ dat;
Acesta va via? Nu va via;
Tóte aceste abominațiuni le-aũ făcut; va muri;
Sângele seũ va fi asupra lui.
- 14 Eca! *dacã* acesta nasce un fiu,
Care vëdënd tóte pëcatele părintelui seũ, ce aũ făcut,
Vede, darã nu face de acest feliũ:
- 15 Nu mănâncã pre munți,
Și nu rădicã ochii seĩ spre idoliĩ casei lui Israel,
Nu pângãresce pre femeea aprópelui seũ,
- 16 Și nu încelã pre nimene, Nu reține amanetul,
Și nu comite rãpire; Dã pânea sa celui flãmând,
Și acopere pre cel gol cu un vestmënt,
- 17 Reține mâna sa *de la a nedreptãți* pre cel serac,
Nu iea dobândi seũ mai mult de cât aũ dat,
Esecută judicãțile mele, și âmbliã în statutele mele;
Acesta nu va muri pentru inicitatea părintelui seũ; el va via.
- 18 Părintele lui, Pentru cã oprima fôrte,
Comitea rãpirl la fratele seũ,
Și fácea în mijlocul popului seũ *ceea ce nu era bine*,
Eca! acesta va muri în inicitatea sa. [telui seũ?
- 19 Voi ânse diceți: Pentru ce? fiul nu pórtã inicitatea părin-
Dupã ce fiul aũ făcut drept și dreptate,
Aũ pãdit tóte statutele mele și le-aũ practicat, Va via.
- 20 Sufletul ce pëcãtuesce — acela va muri;
Fiul nu va purta inicitatea părintelui,
Nici părintele nu va purta inicitatea fiului;
Dreptatea celui drept va fi asupra lui,
Și nelegiuirea celui nelegiuit va fi asupra lui. [făcut,
- 21 Ânse dacã col nelegiuit se întorce de la pëcatele lui, ce aũ
Și pãdesce tóte statutele mele, și esecută judicata și dreptatea,
Va via, nu va muri.

Tóte fără-de-legile lui, ce au făcut, Nu 'i se vor aminti lui; 22
 El va via în dreptatea sa, ce au făcut.
 Am eu ore vre o plăcere de mórtea celui nelegiuit, 23
 Grăesce Iehova, Domnul,
 Și nu ca se se întorcă de la căile lui, și se vieze?
 Când anse cel drept se întorce de la dreptatea lui, [legiuitul, 24
 Și practică inicitatea, Și face toate abominațiunile ce le face ne-
 Va via? Tótă dreptatea lui, ce au făcut-o el, nu 'i se va aminti lui;
 În abaterea sa, ce s'au abătut,
 Și în păcatul seú, ce au păcătuit, În acestea va muri.
 Voi anse diceți: Calea Domnului nu este dréptă. 25
 Ascultă acum, casa lui Israel!
 Calea mea nu este ore dréptă? căile vóstre nu sânt ele nedrepte?
 Când cel drept se întorce de la dreptatea lui, 26
 Și face inicitate și móre într'ênsa,
 El va muri în inicitatea ce au făcut;
 Și când cel nelegiuit se întorce De la nelegiuirea sa, 27
 Ce au făcut, Și practică drept și dreptatea,
 Acesta face ca sufletul seú se vieze;
 Fiind că au văduț, Și s'au întors de la toate fără-de-legile sale, 28
 Va via, nu va muri. [ce le au făcut,
 Anse casa lui Israel dice: Calea Domnului nu este dréptă! 29
 Casa lui Israel! calea mea nu este ore dréptă?
 Și căile vóstre nu sânt ore nedrepte?
 Pentru acésta casa lui Israel! vo voiú judica, 30
 Pre fiă-care duple căile sale, grăesce Iehova, Domnul:
 Converteți-ve și întorceți-ve de la toate fără-de-legile vóstre;
 Ast-feliú inicitatea vóstră nu va fi spre ruinarea vóstră.
 Lepădați de la voi toate fără-de-legile vóstre ce le-ați comis, 31
 Și faceți-vi o animă nouă și un spirit nou;
 Pentru ce voiți se muriți? casa lui Israel!
 Căci eu nu am plăcere de mórtea celui ce móre, 32
 Grăesce Iehova, Domnul; pentru acésta întorceți-ve, și viați.

CAPUL XIX.

Emblema unei leóice și a puilor ei, și a unei vii.

Si tu rădică lamentațiune pentru principii lui Israel, Și di: 1 2
 Ce este mama ta? o leóică; Ea jăcea între lei,
 Și au nutrit pre puii seí între leișori.
 Și au crescut pre unul din pui seí, În cât au devenit leușor, 3
 Și s'au deprins a răpi prăzi și a mânca ómení.
 Și au audít populi despre dânsul; 4
 L'au prins pre dânsul în grópele lor,

- Și 'l-aŭ adus pre dânsul cu lanțuri în pământul Egiptului.
- 5 Și vedând *leóica* că aŭ sperat,
Speranța ei anse s'aŭ perdat, Ea aŭ luat pre un alt puiŭ al ei,
Și 'l aŭ făcut leușor.
- 6 Și âmbând cu leiŭ, Aŭ devenit leușor,
Și s'aŭ deprins a răpi prăzi și a mânca óment.
- 7 Și aŭ năvălit în palaturile lor,
Și aŭ redus într'un deșert pre cetățile lor;
Și s'aŭ spăimântat țerra și tóte cele dintr'ênsa
De sunetul răcnitului lui.
- 8 Atunci populiŭ din țerrile de prin prejurul lui s'aŭ pus contra lui,
Și 'l-aŭ întins mrejele lor, Și s'aŭ prins în grópele lor.
- 9 Și 'l-aŭ pus pre dânsul în cușcă cu lanțuri,
Și l'aŭ adus pre dânsul înaintea regelui Babilonului;
L'aŭ pus într'o prinsóre, Ca se nu se mai audă vócea lui
Pre munțiŭ lui Israel.
- 10 Mama ta *era* — *vorbesce* în parabolul têu — ca o vie, plantată
aprópe de ape;
Ea aŭ devenit fructiferă și plină de mlădițe, fiind *lângă* ape multe;
Și s'aŭ făcut într'ênsa bastóne tari, *carî serviaŭ* de sceptre principilor.
- 11 Și trunchiul ei s'aŭ 'nălțat în mijlocul mlădițelor frunđose,
În cât s'aŭ făcut însemnat prin înălținea lui și prin mulțimea ramu-
rilor sale.
- 12 Anse aŭ fost rúptă cu furie, Și aruncată la pământ,
Și un vânt de la resărit aŭ uscat fruptele ei,
Și vițele cele tari s'aŭ rupt, și s'aŭ uscat,
Un foc le-aŭ consumat pre dênsele.
- 13 Și acum ea *este* plantată în pustie, Într'un pământ sec și uscat.
- 14 Și aŭ eșit foc dintr'o ramură a mlădițelor ei,
Și aŭ consumat fruptul ei,
Încât nu mai *este* în acêsta băiiŭ tare, *care se servésca* de scep-
tru domniei.
- Acêsta *este* o lamentațiune și va fi o lamentațiune.

CAPUL XX.

Mustrări adresate populuiŭ Iudeŭ.

- 1 Și s'aŭ întemplat în anul al șeptele, în luna a cincea, la
10 dece a lunii, că aŭ venit óre-carî din cei mai bătrâni
ai lui Israel, ca se consulte pre Iehova, și aŭ ședut înaintea mea.
- 23 Și aŭ venit câtră mine caventuŭ lui Iehova, dicend: Fiul o-
mului! *vorbesce* celor mai bătrâni ai lui Israel, și di-li lor: A-
șia grăesce Iehova, Domnul; ați venit ca se me consultați? *Du-
pre cum* eŭ *sum* viŭ, grăesce Iehova, Domnul, nu voiŭ fi con-
4 sultat de voi, grăesce Iehova, Domnul. 'I vei judica pre dênșii? fiul

- omului, 'î vei judica? Fă ca se sciă abominațiunile părinților lor;
 Și di-li lor: Așia grăesce Iehova, Domnul: 5
- În ziua în care am a'les pre Israel,
 Și am rădicat mâna mea spre semința casei lui Iacob,
 Și m'am făcut lor cunoscut în Egipt,
 Și am rădicat mâna mea spre dênșii, dicënd:
 Eü *sum* Iehova, Dumnezeuul vostru;
 În ziua aceea am 'nălțat mâna mea spre dênșii, 6
 Spre a'î scôte pre dênșii din pământul Egiptului,
 într'un pământ pre care eü 'l-am prevêdüt pentru dênșii,
 O țerră în care curge mîere și lapte,
 Care *este* cea mai frumösă din tôte țerrile:
 Atuncî li am dis lor: 7
- Fiă-care se lepede lucrurile sale urite de dinaintea ochilor sei,
 Și se nu se spurce de idolii Egiptului;
 Eü *sum* Iehova, Dumnezeuul vostru.
- Ei ânse s'aü resculat contra mea, Și n'aü voit se me asculte; 8
 Nicî unul n'aü lepădat lucrurile sale urite de dinaintea ochilor sei,
 Și n'aü părăsit pre idolii Egiptului.
 Atuncî am gândit se vërs furia mea asupra lor,
 Se îndeplinesc mânia mea contra lor,
 În mijlocul pământului Egiptului.
 Decât, pentru numele meü, 9
- Ca se nu se profaneze 'naintea populilor, Între cari ei *se aflău*,
 Și 'naintea cărora m'am făcut lor cunoscut,
 Am făcut, *ca* se'î scot din pământul Egiptului.
- Și 'l-am scos pre dênșii din pământul Egiptului, 10
 Și 'l-am adus în pustie;
 Și li-am dat lor statutele mele, 11
 Și li-am făcut lor cunoscute judicățile mele,
 Pre cari făcëndu-le omul va via printr'ênsele;
 Și li-am dat lor încă și Sabbatele mele, 12
 Ca se fiă spre semn între mine și dênșii;
 În cât se cunöscă, că eü *sum* Iehova, cel ce-'î sântesc pre dênșii.
- Ânse casa lui Israel s'aü revoltat în pustie contra mea, 13
 N'aü âmblat în statutele mele, Și aü desprețuit judicățile mele,
 Pre cari făcëndu-le omul, va via printr'ênsele.
 Și Sabbatele mele le-aü profanat förte;
 Atuncî am gândit se revërs mânia mea asupra lor în pustie,
 Ca se-'î nimicesc pre dênșii.
 Înse am lucrat pentru numele meü, 14
 Ca se nu se profaneze 'naintea populilor,
 De dinaintea cărora eü 'l-am scos pre dênșii.
- Asemîne am mai rădicat mâna mea spre dênșii în pustie, 15
 Că nu-'î voiü aduce pre dênșii în țerra ce li-am dat lor,

- În care curge mîere și lapte, Care *este* cea mai frumoasă din tóte
 16 Pentru că aű desprețuit judicările mele, [țerrile;
 Și n'aű ămblat în statutele mele, și aű profanat Sabbatele mele;
 Căci ămile lor urmaű idolilor lor.
- 17 Totuși ochiul meu 'i-aű cruțat pre dênșii, ca se nu-'i perd pre
 Și nu 'i-am nimicit pre dênșii în pustie. [dênșii,
- 18 Atuncî am ăis fiilor lor în pustie:
 Nu ămblați în statutele părinților vostri,
 Și nu pădiți judicările lor, Și nu ve spurcați de idolii lor;
- 19 Eű *sum* Iehova, Dumneđeul vostru;
 În statutele mele ămblați, și judicările mele pădiți,
 Și le faceți pre dênsele;
- 20 Și sântiți Sabbatele mele; Și se fiă între mine și voi spre semn,
 Încăt se cunósceți, că eű *sum* Iehova, Dumneđeul vostru.
- 21 Fiit ăanse s'aű revoltat contra mea;
 N'aű ămblat în statutele mele,
 Și n'aű pădit judicările mele, ca se le facă pre dênsele,
 Pre cari făcendu-le omul va via printr'ensele;
 Aű profanat Sabbatele mele;
 Atuncî am gándit se revers furia mea asupra lor,
 Se îndeplinesc mânia mea contra lor în pustie.
- 22 Totuși am reținut mânia mea,
 Și am făcut *acésta* pentru numele meu,
 Ca se nu se profaneze 'nainte populilor,
 De dinaintea căroră eű 'i-am scos pre dênșii.
- 23 Asemine am rădicat mânia mea spre dênșii în pustie,
 Ca se-'i împrăscii pre dênșii printre populi,
 Și se-'i resipesc pre dênșii în țerrî;
- 24 Pentru că n'aű făcut judicările mele,
 Ci aű desprețuit statutele mele, Și aű profanat Sabbatele mele,
 Și ochii lor aű fost în urma idolilor părinților lor.
- 25 Pentru *acésta* și eű li-am dat lor statute *ce nu erau* bune,
 Și judicăți prin cari nu putură via.
- 26 Și 'i-am lăsat se se spurce cu propriile lor daruri,
 În óra ce ei aű trecut *prin foc* toți cei întei născuți;
 Ca se 'i nimicesc, Și ca se cunósacă, că eű *sum* Iehova.
- 27 Pentru *acésta*, fiul omului! vorbesce casei lui Israel, și
 Așa grăesce Iehova, Domnul: [ăi-li lor:
 Și în *acésta* părinții vostri m'aű blasfemat pre mine,
 Comițend *ast-feliu* de abatere contra mea:
- 28 'I-am adus pre dênșii în țerra,
 Spre care am rădicat mânia mea, ca se li-o daű lor;
 Ei ăanse aű căutat spre tot délul înalt și spre tot arborele tufos,
 Și acolo aű sacrificat sacrificiele lor,
 Și aű depus acolo sacrificiele lor cele iritátóre,

- Și aũ pus acolo odórele lor cele plăcute,
 Și aũ făcut acolo libațiunile lor. 29
 Și li-am ȃis lor: Ce 'nseamnă 'nălȃimea la care mergeȃi?
 Și numele lui aũ ramas Bama ('nălȃime) până astăȃi. 30
 Pentru acésta ȃi casei lui Israel:
 Aȃia grăesce Iehova, Domnul:
Cum! ve spurcaȃi în căile părinȃilor vostri!
 Și fornicaȃi după abominațiunile lor,
 Și ve spurcaȃi cu toȃi idoliȃi vostri până astăȃi, 31
 Aducēnd darurile vóstre, Și trecēnd pre fiit vostri prin foc;
 Și eũ se fiũ consultat de voi, casa lui Israel!
Dupre cum eũ sum viũ, grăesce Iehova, Domnul, nu voiũ fi con-
 sultat de voi.
 Și ce vi vine în gānd nu se va face nicĩ odată, 32
 Că voi ȃiceȃi: Voim se fim ca populiȃ,
 Ca familiile țerrilor, adorānd lemnele și petrele.
Dupre cum eũ sum viũ, grăesce Iehova, Domnul, 33
 Cu o mână puterică, și cu un braȃiũ întins,
 Și cu o mānie vėrsată, voiũ domni preste voi.
 Și ve voiũ scóte dintre populiȃ, 34
 Și ve voiũ aduna din țerrile unde sũnteȃi împraȃsciaȃi,
 Cu o mână puterică, și cu un braȃiũ întins, Și cu o mānie revėrsată.
 Și ve voiũ duce în deșerturile populilor, 35
 Și acolo me voiũ judica cu voi faȃiă în faȃiă.
 Precum m'am judicat cu părinȃii vostri în deșertul pāmēn- 36
 tului Egiptului,
 Aȃia me voiũ judica cu voi, grăesce Iehova, Domnul;
 Și ve voiũ trece pre sub vėrgă, 37
 Și ve voiũ aduce în legăturile alianȃei.
 Și voiũ deosebi dintre voi pre rebeli, 38
 Și pre cei ce se abat de la mine.
 Și'ĩ voiũ scóte din țerra în care locuesc,
 Și nu vor re'ntra în țerra lui Israel;
 Și veȃi cunósce, că eũ *sum* Iehova.
 Și voi, casa lui Israel! aȃia grăesce Iehova, Domnul: 39
 Mergeȃi de serviȃi fiă-care pre idoliȃi sei!
 Și de acum, dacă nu voiȃi se me ascultaȃi;
 Nũ maĩ profanaȃi numele meũ cel sânt
 Cu darurile vóstre și cu idoliȃi vostri.
 Căci pre muntele meũ cel sânt, 40
 Pre muntele 'nălȃimei lui Israel, grăesce Iehova, Domnul,
 Acolo me va servi tóťa casa lui Israel în țerră;
 Acolo voiũ avé plăcere de dēnȃi, Și acolo voiũ cere ofrandele vóstre,
 Și premiȃile darurilor vóstre cu tóte lucrurile cele sante ale vóstre.
 Voiũ avé plăcere de odórele vóstre cele plăcute, 41

- Când ve voiû scôte dintre populi,
 Şi ve voiû aduna din ţerrile în cari sânteliî imprâsciaî;
 Şi me voiû sanctifica în voi 'naintea populilor.
- 42 Şi veî cunósce că eû *sum* Iehova,
 Când ve voiû aduce în ţerra lui Israel,
 În ţerra spre care am rădicat mâna mea,
 Spre a o da pre dênşa părinţilor vostri.
- 43 Şi acolo ve veî aduce a minte de căile vóstre,
 Şi de tóte faptele cu cari v'aî spurcat;
 Şi ve veî desgusta de voi însive
 Pentru tóte relele, ce le-aî făcut.
- 44 Şi veî cunósce, că eû *sum* Iehova,
 Când vi voiû face vouë *ast-feliu* pentru numele meû,
 Nu duple căile vóstre cele rele, nici duple faptele vóstre cele
 Casa lui Israel! grăesce Iehova, Domnul. [corupte,
- 45 Şi aû venit câtră mine cuvêntul lui Iehova, dicênd:
 46 Fiul omului! îndrêptă faţia ta spre sud, Şi predică spre sud,
 Şi profetiséză contra pădurei din câmpul de sud;
 47 Şi ăi pădurei de la sud: Ascultă cuvêntul lui Iehova!
 Aşia grăesce Iehova, Domnul: Eca! eû voiû aprinde foc în tine,
 Şi va consuma în tine tot arborele verde, Şi tot arborele uscat;
 Flacărea arđetórii nu se va stânge,
 Dară tótă suprafaţia de la sud şi până la nord se va arde printr'ênsa.
- 48 Şi tot trupul va vedé, că eû Iehova am aprins-o pre dênşa;
 Nu se va stânge.
- 49 Atunci am ăis: Vai! Iehova, Dómne!
 Acestia ăic despre mine: *omul* acesta nu vorbesce el în parabole?

CAPUL XXI.

Profeşie contra Ierusalimului.

- 1 S aû venit câtră mine cuvêntul lui Iehova, dicênd:
 2 Fiul omului! aţintesce faţia ta spre Ierusalim,
 Şi predică câtră locurile cele sântel
 Şi profetiséză contra ţerreî lui Israel!
- 3 Şi ăi ţerreî lui Israel: Aşia grăesce Iehova; Eca! eû *sum* contra ta,
 Şi voiû scôte sabia mea din téca ei,
 Şi voiû estirpi din tine pre cel drept şi pre cel nelegiuit,
- 4 Fiind că voesc a estirpi din tine pre cel drept şi pre cel nelegiuit,
 Pentru acêsta sabia mea va fi scósă din téca ei
 Contra a tot trupului de la sud şi până la nord.
- 5 Şi va cunósce tot trupul,
 Că eû Iehova am scos sabia mea din téca ei;
 Nu se va mai re'ntórce.

- Pentru acésta tu, fiul omului! 6
 Oftéză, ca se se sdrobéscă cóssele *tale*;
 Și oftéză cu amar înaintea lor.
 Și va fi, când 'ți vor dice ție: „Pentru ce oftezî tu?“ 7
 Veî respunde: „Pentru vestea; căci vine *un rêu*,
 „Și tótă ânima se va topi, și tóte mînele se vor slăbi,
 „Și tot spîritul va leșina, și tóte genunchiele vor curge *ca apă*;
 „Eca! vine și se întêmplă, grăesce Iehova, Domnul!“
 Și aũ venit cãtră mine cuvêntul lui Iehova, dîcênd: 8
 Fiul omului! profetiséză, și dî: Așia grăesce Iehova; 9
 Dî: Sabia, sabia se ascute, și se face lucitóră;
 Se ascute spre a tăia, Se face lucitóră spre a scânteia, 10
 Un vaiet scînteiaînd,
 Un biciũ cu ululare, care nu bagă de sémă de tot lemnul!
 Și aũ dat'o Iehova pre dênsa, ca s'o lucéscă, pentru ca se fiă ți- 11
 Sabia acésta este ascuțită și lucită, [nută în mână;
 Ca se fiă dată în mânia celuiia ce ucide.
 Strigă și urlă, fiul omului! 12
 Pentru că acésta este contra populului meũ,
Este contra tuturor principilor lui Israel;
 Frica va cuprinde pre populul meũ din cauza sabiei;
 Pentru acésta lovesce preste cóspsa *ta*.
 Pentru că o cercare *s'aũ făcut*; 13
 Și la ce? În adevêr! și vêrga cea a tot desprețuitóre
 Nu face nimic, grăesce Iehova, Domnul.
 Pentru acésta tu, fiul omului! profetiséză, 14
 Și lovesce cu o mână pre ceea-l-altă,
 Și fă ca se se dublice sabia, se se triplice sabia celor uciși;
 Acésta *este* o sabie de ucideri marî,
 Care va trece până la măruntaele lor.
 Am pus sfâșiare de sabie la tóte porțile lor, 15
 Ca se se secătuéscă *tótă* ânima, și se se înmulțéscă ruinile.
 Vai! *s'aũ făcut* spre a fulgera, *S'aũ* ascuțit pentru ucidero.
 Îndrêptă-te, *sabie*! Bate la drépta *séu* la stînga, 16
 Și încotro se va întórce ascuțitul têũ.
 Și eũ voiũ lovi cu o mână preste ceea-l-altă, 17
 Și'mi voiũ îndeplini mânia mea; Eũ Iehova am vorbit.
 Și aũ venit cãtră mine cuvêntul lui Iehova, dîcênd: 18
 Și tu, fiul omului! fă'ți douê cãi, 19
 Prin carl se trecă sabia regelui Babilonului,
 Amândouê *cãile* se plece dintr'o țerră;
 Și fă'ți un semn, La întrarea căei spre cetate fă'ł.
 Fă'ł o cale prin care se vină sabia în Rahab al fiilor lui Ammon. 20
 Și *ceea-l-altă* în Iuda contra Ierusalimului cel fortificat.
 Căci regele Babilonului stă în despărțirea căilor, 21

- La începutul amânduur câi, ca se întrebuițeze devinațiunile ;
 Aă amestecat săgețile *magice*, Aă întreat pre Teratimii,
 Și aă observat ficatul.
- 22 La dreapta lui aă picat sorțul pentru Ierusalim,
 Ca se așede berbeci, Ca se deschidă gură cu strigăt de ucidere,
 Se rădicesc vócea cu strigăt de rășbel,
 Se așede berbecii contra porților,
 Se facă val și se edifice forterețe.
- 23 Anse acéstă va fi în ochii lor ca o devinațiune vană,
În ochii acelora, carî aă dat jurăménte sperjure;
 El anse li va aduce a minte de inicitățile lor, Ca se fiă priuși.
- 24 Pentru acéstă așia grăesce Iehova, Domnul:
 Pentru că vi aă amintit inicitățile vóstre,
 Descoperind fără-de-legile vóstre,
 Încât s'aă arêtat păcatele vóstre în tóte faptele vóstre;
 Pentru că v'aă adus a minte, *dic*, Veți fi prinși cu mâna.
- 25 Și tu, principe profan nelegiuit al lui Israel, a căruia di aă venit,
 Când inicitatea aă ajuns la estremeitate.
- 26 Așia grăesce Iehova, Domnul: Rădică diadema și lepădă corona,
 Acéstă nu va rămâne ast-feliu;
 Înaltă pre cel umilit, și pre cel 'nalt umilesce;
- 27 Eă o voiă resturna, o voiă resturna, o voiă resturna,
 Și nu va sta, până când nu va veni acela căruia 'i aparține;
 Și acestuia o voiă da pre dēnsa.
- 28 Și tu, fiul omului! profetiseză, și di:
 Așia grăesce Iehova despre fiii lui Ammon,
 Și despre oprobiul lor; da, di:
 Sabia, sabia este scósă, *Făcută* lucitoră pentru sfășiare,
 Ca se nimicēscă fulgerând.
- 29 În óra ce ei vėd pentru tine visiuni vane,
 În óra ce ei prediă pentru tine devinațiuni minciunóse,
 Se întēplă, ca se te pună preste grumazul celor uciși,
 A celor nelegiuiți, căroră li-aă venit diina lor, când inicitatea lor
 aă ajuns până la estremeitate.
- 30 Întórce-o pre dēnsa în téca ei!
 Te voiă judica în locul, unde ai fost făcut, În țerra născerei tale.
- 31 Și voiă revērsa mânia mea asupra ta;
 Voiă sufla focul indignațiunei mele asupra ta;
 Și te voiă trada în mânele ómenilor furioși, isteți la destrugere.
- 32 Veți deveni nutrimēntul focului;
 Sângele tēu va fi vėrsat în mijlocul țerei tale;
 Și nu'și vor mai aduce aminte de tine;
 Căci eă Iehova am vorbit.

CAPUL XXII.

Pécatele Ierusalimului. Profeții cei minciunoși.

- Și au venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicând: 1
 Și tu, fiul omului! vei judeca pre cetatea sângerosă? 2
 Apoi arătă-i toate abominațiunile ei.
 Și di: Așa grăescce Iehova, Domnul: 3
 Cetatea! care au vërsat sânge în mijlocul seü, ca se vină timpul seü,
 Și care au preparat idoli contra sa însă'si, ca se se spurce,
 Ai devenit culpabilă prin sângele teü ce ai vërsat; 4
 Și te-au spurcat cu idoli tei ce ai făcut;
 Și ai făcut se se apropie dïele tale,
 Și ai ajuns până la *ultimii* tei an!;
 Pentru acesta te-am făcut oprobriu! populilor,
 Și batjocură tuturor țerrilor. [de tine,
Cei ce sânt aproape și *cei ce sânt* departe de tine 'și vor bate joc 5
Care ești infamă și *ești* mare în turburare.
 Éca! principii lui Israel 6
 Esistau în tine, ca se verse sânge, fiă-carc dupre puterea sa.
 În tine desprețuesc pre părinte și pre mamă; 7
 În mijlocul teü fac opresiune asupra străinului;
 În tine încel pre orfan și pre văduvă.
 Desprețuesci lucrurile mele cele sante, 8
 Și profanezi Sabbatele mele.
 În tine sânt bărbați calomnatori, ca se verse sânge; 9
 În tine mănânc pre munți, În mijlocul teü comit desfrânare.
 În tine descopër rușinea părintelui; 10
 În tine umilesc pre *femea*, cea despărțită pentru necurățenia ei.
 Și unul face abominațiune cu femece apropiel seü, 11
 Érá cel-l-alt spurcă într'un mod desfrânat pre nora sa;
 Și un altul umilesc pre sora sa, pre fîia părintelui seü.
 În tine ieü daruri, ca se verse sânge; 12
 Ieü dobândă și mai mult de cât s'au dat,
 Și căscigi de la aproapele teü prin apësare;
 Și me uiți pre mine, grăescce Iehova, Domnul.
 Éca! pentru acesta eü am bătut cu mânele mele 13
 Din cauza căscigului ieü cel nedrept, ce ai făcut,
 Și din cauza culpei tale de sânge ce era în mijlocul teü.
 Va dura curagiul teü? au vor fi tari mânele tale 14
 În dïele, în cari eü voiü lucra contra ta?
 Eü Iehova am vorbit și voiü face.
 Și te voiü imprăscia printre populi, Și te voiü respi prin țerrî, 15
 Și voiü consuma de la tine necurățenia ta.
 Și te vei profana pre tine însu'și 'naintea populilor; 16
 Și vei cunosce, că eü *sunt* Iehova.

- 17 Și au venit către mine cuvântul lui Iehova, zicând:
 18 Fiul omului! casa lui Israel au devenit pentru mine ca o sgură;
 Toți *sunt* aramă, și cositoriu, fer și plumb în mijlocul topitorei,
 Sunt sgură de argint.
- 19 Pentru acesta așa grăesce Iehova, Domnul:
 Pentru că voi toți ați devenit sgură,
 Éca! pentru acesta eu ve voiă aduna în mijlocul Ierusalimului.
- 20 *Precum* se adună în mijlocul topitorei argintul, arama, ferul, plum-
 Ca se sufle focul asupra lor, [bul și cositoriul,
 În cât se *le* topescă *pre dênsele*,
 Așa în mânia mea și în indignațiunea mea *ve* voiă aduna *pre voi*,
 Și *ve* voiă pune *acolo*, și *ve* voiă topi.
- 21 Da, *ve* voiă aduna, și voiă sufla asupra voastră cu focul mâniei mele,
 Și *ve* veți topi în mijlocul lui.
- 22 Precum argintul se topesce în mijlocul topitorei,
 Așa *ve* veți topi în mijlocul lui;
 Și veți cunoște, că eu Iehova am vërsat mânia mea asupra voastră.
- 23 Și au venit către mine cuvântul lui Iehova, zicând:
 24 Fiul omului! *di'i ei*: Tu *esci* țerra, ce nu s'au curățit,
 Și n'au plouat asupra ei în ziua mâniei.
- 25 În mijlocul ei *este* o conspirațiune a profeților sei;
Ei sânt ca un leu, ce rage, și răpescă pradă;
 Ei au mâncat suflete, Au luat avuții și lucruri prețioase,
 Și au înmulțit veduvele ei în mijlocul ei.
- 26 Preuțit ei au violat legea mea,
 Și au profanat lucrurile mele cele sante;
 N'au făcut distincțiune între cel sânt și profan,
 Și între curat și necurat ei n'au făcut *diferință*,
 Și i-au ascuns ochii lor de la Sabbatele mele,
 Și m'am profanat în mijlocul lor.
- 27 Principii ei *sânt* în mijlocul ei ca nisce lupi, ce răpesc pradă,
 Ca se verse sânge, ca se corupă suflete,
 Și ca se căscige căsciguri nedrepte.
- 28 Și profeții ei i-au uns pre dênșii cu *tencuélă* nevărosă,
 Vëdënd visiuni vane și devinându-li lor minciuni, zicënd:
 Așa grăesce Iehova, Domnul, în óra ce Iehova nu grăi.
- 29 Populul din țerră face apăsare, și comite răpiri,
 Și încelă pre cel serac și pre cel lipsit,
 Și pre cel străin l'asupresc fără de drept.
- 30 Și am căutat între dênșii un bărbat,
 Care ar edifica muri, Și ar sta în spărturi nainte mea
 Pentru țerră, ca se n'o nimicesc pre dênșă, Și n'am aflat.
- 31 Pentru acesta am revërsat mânia mea asupra lor;
 Eu i-am consumat pre dênșii în focul mâniei mele; [nul.
 Și am resplătit căile lor asupra capetelor lor, Grăesce Iehova, Dom-

CAPUL XXIII.

Emblema celor două surori desfrânate, reprezentând pre regatele lui Israel și al lui Iuda.

- Si a  venit c tr  mine cuv ntul lui Iehova, dic nd: 1
 S  Fiiul omului! erau două femei, 2
 Fite ale uneia  i aceleia i mame;
 Si a  fornicat în Egipt, A  fornicat în t n re a lor; 3
 Acolo  itele lor a  fost strinse,  i acolo sinul lor a  fost atins.
 Numenile lor *era *: al acelei mai mari Ahola,  i al surorii ei Aholiba; 4
 Ele a  devenit ale mele,  i a  născut fii  i fite.
 C t pentru numele lor, Ahola *este* Samaria,  i Aholiba Ierusalimul.
 Si Ahola a  fornicat, în  ra ce era a mea, 5
 Si nebunia pentru amanții ei, pentru Assirienii, vecinii sei,
 Car  *era *  mbr ca i în albastru, *era * guvernatori  i magistra i, 6
 To i t n ri amabili, c l re i călărind pre ca .
 Si a  comis fornica iunile sale cu d n ii, 7
 Car  to i *era * ale ii Assirienilor,
 Si cu to i *aceia*, pentru car  nebunia, Se spurca cu to i idoli  lor.
 Si n'a  părăsit fornica iunile sale *cele* din Egipt; 8
 Căci cu acesta ei s'a  culcat în juneța sa,
 Si ei atinseră sinul ei cel feciorelnic,
 Si v rsa fornica iunea lor preste d nsa.
 Pentru acesta că am trădat'o în m nele amoresilor sei, 9
  n m nele Assirienilor, pentru car  nebunia.
 Acestia a  descoperit nuditatea ei; [sabia; 10
 A  luat pre fiii ei  i pre fitele ei  i pre d nsa,  i 'i-a  omor  cu
 Ast-feli  era vesti  între femei, Căci a  esecutat judicata asupra ei.
 Si c nd sora ei Aholiba a  v dut *acesta*, 11
 S'a  mai corupt în nebunia ei de c t aceea,
 Si în fornica iunile sale mai mult de c t sora ei în fornica iunile *sale*:
 A  nebunit pentru Assirienii, vecinii sei, 12
 Guvernatori   i magistra i, frumos  mbr ca i,
 C l re i călărind pre ca , To i t n ri amabili.
 Si am v dut, că s'a  spurcat; 13
 Ambl nd am ndou  tot pre aceea i cale.
 A  mai adaus încă la fornica iunile sale, 14
 Căci cum a  v dut b rba i desemna i pre muri,
 Imaginile Chaldeilor, *car  era * desemna i cu cenobru,
  ncin i cu br ce preste c psele lor, 15
 Purt nd pre capetele lor diademă de diferite col re,
 To i av nd privire de nobilă,
 După modul Babilonenilor din Chaldeea, țerra născerei lor.
 Si îndată ce 'i-a  v dut pre acestia cu ochii sei, a  nebunit pen- 16
 Si a  tr mis la d n ii nun i în Chaldeea. [tru d n ii,

- 17 Și Babilonenii au venit la dânsa în patul de amoré,
 Și au spurcat'o pre dânsa cu fornicățiunile lor, dênșii.
 Și ea s'au spurcat cu dênșii, și apoi sufletul ei s'au înstrăinat de la
- 18 Când au desvălit fornicățiunile sale, și au desvălit nuditatea sa,
 Atunci sufletul meu s'au înstrăinat de la dânsa,
 Precum sufletul meu se înstrăinase de la sora ei.
- 19 Totuși au înmulțit fornicățiunile sale,
 Amintindu-și dîilele tînereței sale,
 Când făcea fornicățiune în țerra Egiptului.
- 20 Căci au nebunit pentru amoresii sei,
 Al căror corp *este ca* corpul de asin,
 Și al căror flus *este ca* flusul cailor.
- 21 Ast-feliu 'ți-ai adus a minte de desfrânarea tînereței tale, [nice.
 Când sinul tîu era atins de Egipteni Din cauza țițelor tale feciorel-
- 22 Pentru acêsta, Aholiba! așa grăescce Iehova, Domnul:
 Êca! voiû rescu la pre amanții tei contra ta,
 De la cari sufletul tîu s'au înstrăinat,
 Și'i voiû aduce pre dênșii contra ta din tôte părțile:
- 23 Pre Babilonenii, și pre toți Chaldeii,
 Pre Pekod și Soa și Koa și pre toți Assirienii cu dênșii;
 Cari sînt toți tînêri amabili,
 Guvernatori și magistrați, nobili și mai mari, Toți călărind pre cai.
- 24 Și vor veni contra ta cu care, căruți și roți,
 Și cu mulțime de populi;
 Vor pune împrejur contra ta scuturi, paveze și coifuri;
 Și li voiû trăda lor judicata, Și te vor judica duple legile lor.
- 25 Și voiû pune jalusia mea contra ta,
 Și se vor purta cu tine furios;
 Ți vor tăia nasul tîu și urechiile tale;
 Și rămășița ta va căde de sabie;
 Acestia vor lua pre fiii tei și fetele tale;
 Și rămășița ta se va consuma de foc.
- 26 Te vor desbrăca încă de vestmintele tale,
 Și vor lua de la tine sculele tale cele prețioase.
- 27 Ast-feliu voiû face se înceteze din tine desfrânarea ta,
 Și fornicățiunea ta cea din pămîntul Egiptului;
 Și nu vei rădica ochii tei spre dênșii,
 Și nu'ți vei mai aduce a minte de Egipt.
- 28 Căci așa grăescce Iehova, Domnul:
 Êca! eu te voiû trăda în mânele *acelora*, pre cari tu 'i uresci,
 În mâna *acelora*, de cari sufletul tîu s'au înstrăinat;
- 29 Și se vor purta cu tine cu ură; Și vor lua tôte muncile tale,
 Și te vor lăsa golă și desvălită;
 Și nuditatea fornicățiunei tale se va desvăli,
 Atât desfrânarea ta cât și fornicățiunile tale.

- Aceste 'ți voi face ție, Pentru că ai fornicat cu populi, 30
 Și pentru că te-ai spurcat cu idolii lor.
 În calea surorii tale ai âmbiat; 31
 Pentru acesta voi pune în mâna ta cupa ei.
 Așa grăesce Iehova, Domnul: 32
 Cupa surorii tale vei bé, *cupa* care este adâncă și largă,
 Spre a cuprinde mult; Vei fi de ris și de batjocură;
 Te vei împlé de îmbêtare și întristare 33
 Prin această cupă de gróză și uimire,
 Prin cupa surorii tale Samaria.
 Da, vei bé dintr'ênsa, și o vei scurge, 34
 Și o vei sfărâma în bucăți, Și vei rupe țitele tale;
 Căci eu am vorbit, grăesce Iehova, Domnul.
 Pentru acesta așa grăesce Iehova, Domnul: 35
 Pentru că m'ai uitat, și m'ai aruncat la spatele tale,
 Pórtă și tu pentru acesta pedépsa desfrânării tale și a fornicăți-
 Și 'mi-aũ dis mie Iehova: [nilor tale. 36
 Fiul omului! vei judica pre Ahola și pre Aholiba?
 Apoi anunțéază-li lor abominațiunile lor:
 Că aũ comis adulterii, și este sânge pre mânele lor, 37
 Și aũ comis adulterii cu idolii lor,
 Și că aũ trecut pre copiii lor, ce 'mi 'i născuse mie, și 'i-aũ lăsat se
 Prin foc spre mâncare. [trécă la dênșii 38
 Mi'aũ făcut âncă și acesta mie;
 În aceeași ȑi aũ spurcat și Sanctuariul meu,
 Și aũ profanat Sabbatele mele.
 Căci, când aũ junghiat pre copiii lor idolilor lor, 39
 Atunci intraũ în aceeași ȑi în Sanctuariul meu, ca se'l profaneze,
 Și éca! ast-feliũ făceau în mijlocul casei mele.
 Da, chiar aũ trâmisi la ómeni cari veniaũ de departe, 40
 Cătră cari s'aũ trâmisi un nunții, și éca! aũ venit;
 Pentru acestea te-ai scãldat,
 Ai vepsit ochii tei, și te-ai infrumusețat cu ornamente.
 Și ai ședut pre un pat măreții, și 'nainteai lui *era* o masă preparată, 41
 Pre care ai pus tãmăia mea și oleiul meu.
 Și vócea unei mulțimi voióse *era* acolo, 42
 Și cu ómenii vulgului intraũ Sabeenii din deșert,
 Punënd brățele pre mânele lor,
 Și cununii frumóse pre capetele lor.
 Atunci am ȑis despre ceea îmbătrânită în adulterii: 43
 Vor mai face fornicățiuni cu dênsa, fiind ea ast-feliũ? [retrice,
 Totuși acestia intraũ la dênsa; Precum întră *cine-va* la o femeie me- 44
 Așa intraũ la Ahola și la Aholiba, femeile cele desfrânate.
 Pentru acesta, bărbați drepți, acestia o vor judica pre dênsa du- 45
 pre legile femeilor adulterie,

- Și duple legea celora ce v&rsă s≱
 Pentru c& s&nt adultere și pre m&nele lor este s&nge.
- 46 C&ci așia gr&esce Iehova, Domnul:
 Voi& aduce asupra lor o mulțime de &menț,
 Și le voi& tr&da pre d&ensele ap&ș&rei și r&pirei.
- 47 Și mulțimea le va ucide cu petre, Și le va t&ia cu sabiele lor;
 Va ucide pre fii și pre f&iele lor,
 Și casele lor le va arde cu foc.
- 48 Ast-feli& voi& face se &nceteze desfr&narea de prin ț&rr&,
 Ca se se &nv&țe t&te femeile se nu fac& duple desfr&n&ri le v&stre.
- 49 Și vi se vor respl&ti vou& desfr&n&ri le v&stre,
 Și veți purta p&catele idolilor voștri:
 Și veți cun&osce, c& e& sum Iehova, Domnul.

CAPUL XXIV.

Pređicerea ruin&rei Ierusalimului.

- 1 Si &n anul al nouelea, &n luna a đ&cea, la đ&cea a lunei. a&u
 2 venit c&tr& mine cuv&ntul lui Iehova, đic&nd: Fiiul
 omului! &ns&mn&ți ție numele đilei, &ns&și a acestei đile; *pentru*
c& regele Babilonului s'a& pus contra Ierusalimului &n ac&sta đi.
- 3 Și propune o parabol& casei rebele, și đi li lor:
 Așia gr&esce Iehova, Domnul: Aș&đ& &la,
 Aș&đ&-o, și t&rn& ap& &nr'&nsa;
 4 Pune &nr'&nsa buc&țile ei,
 T&te buc&țile cele bune, șoldul și umerul;
 Și o &mple de &sele cele alese. [desubț;
- 5 Iea *&nc&ă* cele mal alese ale turmei, și pune foc pentru &sele de
 Ferbe-le aceste& bine, și se f&rb& &nr'&nsa și &neși &sele ei.
- 6 C&ci așia gr&esce Iehova, Domnul:
 Vai de cetatea s&ngiurilor, [șit dintr'&nsa!
 De &la, a c&rcia spum& este &nr'&nsa, și a c&rcia spum& n'a&u e-
 Sc&te buc&țile ei duple r&nd, f&r& ca se se pun& la sorți.
- 7 C&ci s&ngele ei este &n mijlocul ei;
 L'a&u pus pre d&nsul pre sl&nc& s&c&;
 Nu 'l-a&u v&rsat pre d&nsul pre p&m&nt, spre a 'l acoperi cu ț&ran&.
- 8 Ca se &sbucn&sc& m&nia, spre a lua resbunare,
 Am pus s&ngele ei pre o st&nc& s&c&. Ca se nu se acoper&.
- 9 Pentru ac&sta așia gr&esce Iehova, Domnul:
 Vai de cetatea s&ngiurilor! și e& voi& m&ri focul.
- 10 Adun& lemnele, aprinde focul,
 Consum& carnea, și mișc& amestec&ture, se se ard& și &sele.
- 11 Atunci pune-o deș&rt& pre c&rbun&, ca se se &nf&rbinte &rama ei,
 Și ca se se top&sc& &nr'&nsa necur&șenia ei, [și se ard&,
 Și se se consume spuma ei.

- În deșert este ostenéla, Și spuma ei cea mare n'aũ eșit dintr'ênsa, 12
 Spuma ei n'aũ fost scóșă prin foc.
 Din cauza necuratei tale desfrânări, [țenia ta, 13
 Pentru că eu am voit se te curățiũ și nu te-ai curățit de necură-
 Nu te vei mai curăți,
 Până când voiũ face se repauseze mânia mea asupra ta.
 Eu Iehova am grăit: Vine, și eu o voiũ face: 14
 Nu me voiũ întórce, și nu voiũ cruța, și nici nu me voiũ căi;
 Te voiũ judica duple căile tale și duple faptele tale,
 Grăesce Iehova, Domnul.
 Și aũ venit câtră mine cuvêntul lui Iehova, đicênd: 15
 Fiul omului! éca! eu voiũ lua de la tine 16
 Plăcerea ochilor tei printr'o lovire;
 Totuși se nu porți doliũ, și se nu plângi,
 Și se nu curgă lacrimile tale.
 Abține-te de la suspin, și se nu faci doliũ de morți, 17
 Acopere capul têu, și pune în picióarele tale încălțemintele tale,
 Și se nu acoperi buzele tale, și pânea ómenilor de doliũ se n'o mănânci.
 Și am vorbit populusul demănéța, și séra aũ murit femcea 18
 mea; și am făcut demănéța precum 'mĩ s'aũ ordonat. Și 'mĩ-aũ 19
 đis mie populusul: Nu ni anunți noue ce însémnă pentru noi aces-
 tea ce faci? Și li-am respuns lor: Cuvêntul lui Iehova aũ venit 20
 câtră mine, đicênd: Spune casei lui Israel: 21
 Așia grăesce Iehova, Domnul:
 Éca! eu voiũ profana Sanctuariul meu, superbia puterei vóstre,
 Cele plăcute ale ochilor vostri, Și cele dorite ale sufletelor vóstre;
 Și fiit și fifele vóstre ce 'i-ați lăsat vor cădé de sabie.
 Și veți face precum am făcut eu: [de doliũ. 22
 Nu veți acoperi buzele vóstre, și nu veți mânca pânea ómenilor
 Și vor fi acoperite capetele vóstre și încălțemintele vóstre în pi- 23
 Nu veți purta doliũ, nici veți plânge; [cióarele vóstre;
 Ci ve veți lăngeđi din cauza inicităđilor vóstre,
 Și veți suspina unul câtră altul;
 Și Ezekiel vi este semn; Tóte câte aũ făcut el veți face și voi; 24
 Și când acésta va veni, veți cunósce, că eu sum Iehova, Domnul.
 Cât pentru tine, fiul omului! 25
 În điaua aceea, când voiũ lua de la dênșiĩ puterea lor,
 Bucuria gloriei lor, și cele dorite de ochiĩ lor,
 Și dorința sufletelor lor: Pre fiit și fifele lor;
 În điaua aceea va veni la tine ún scăpat, 26
 Ca se o anunție în auđul têu.
 În điaua aceea gura ta se va deschide câtră cel scăpat, 27
 Și vei vorbi, și nu vei mai fi mut;
 Și vei fi pentru dênșiĩ semn; Și vor cunósce că eu sum Iehova.

CAPUL XXV.

Profeție contra diferitelor națiuni.

- 1 **Și** aū venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicēd:
- 2 **Fiiul** omului! îndrēptă fația ta spre fiit lui Ammon, și
- 3 **profetisēză** contra lor; **Și** spune fiilor lui Ammon:
Ascultați cuvântul lui Iehova;
 Așia grăesce Iehova, Domnul: [profanat,
 Pentru că ai vorbit: Ha! ha! contra Sanctuariului meu, când s'aū
 Și contra țerrei lui Israel, când s'aū pustiat,
 Și contra casei lui Iuda, când s'aū dus în captivitate; [cenire,
- 4 **Pentru** acēsta, éca! eū te voiū trăda populilor de la resărit spre mos-
 Și ei vor așeđa staulele lor în mijlocul tēu, și vor face locuințele
 lor în tine;
 Vor mânca fruptele tale, și vor bé laptele tēu.
- 5 **Și** voiū face din Rabba un staul de cămile,
 Și din țerra fiilor lui Ammon o stină de oi;
 Și veți cunósce, că eū *sum* Iehova.
- 6 **Căci** așia grăesce Iehova, Domnul:
 Pentru că ai bătut în mâne, și ai lovit cu piciorul,
 Și te-ai bucurat cu tot desprețul sufletului tēu contra țerrei lui Israel;
- 7 **Pentru** aceea, éca! voiū întinde mâna mea asupra ta,
 Și te voiū trăda populilor spre răpire,
 Și te voiū estirpi dintre populi, **Și** te voiū prăpădi dintre țerrī,
 Te voiū nimici; și vei cunósce, că eū *sum* Iehova.
- 8 **Așia** grăesce Iehova, Domnul: **Pentru** că Moab și Seir dic:
 Éca! casa lui Iuda *este* ca și toți populi;
- 9 **Pentru** acēsta, éca! eū voiū deschide partea lui Moab de pre la cetăți,
 Cetățile lui *carī sūnt* pre frontierele lui, gloria țerrei,
 Beth-Ieșimoth, Baal-Meon și Kiriath-Aim,
- 10 **Nainte** populilor resăritului, *carī vin* în contra fiilor lui Ammon,
 Ca se nu se mai amintescă fiil lui Ammon între populi.
- 11 **Și** voiū esecuta judicăți contra lui Moab;
 Și vor cunósce, că eū *sum* Iehova.
- 12 **Așia** grăesce Iehova, Domnul: [Iuda,
 Pentru că Edom s'aū purtat într'un mod resbunătoriu cu casa lui
 Și s'aū făcut culpabil, și ș'aū resbunat contra lor;
- 13 **Pentru** acēsta așia grăesce Iehova, Domnul:
 Voiū întinde mâna mea asupra Edomului,
 Și voiū estirpi dintr'ensul pre om și pre animal,
 Și 'l voiū reduce pre dēnsul într'un deșert de la Teman până la Dedan;
 Vor cădé de sabie. [pulului meu Israel,
- 14 **Și** voiū îndeplini resbunarea mea asupra Edomului prin mâna po-
 Și vor face Edomului dupre mânia mea și dupre furia mea;

Și vor cunoște resbunarea mea, grăesce Iehova, Domnul.

Așia grăesce Iehova, Domnul:

Pentru că Filistenii s'au purtat într'un mod resbunătoriu,

Și s'au resbunat cu disprețul sufletului,

Spre a-l destruge, *mișcați fiind* de inimiciția cea vechiă,

Pentru acesta așia grăesce Iehova, Domnul:

Éca! eu voiî întinde mâna mea asupra Filistenilor,

Și voiî estirpi pre Cherethimi.

Și voiî perde pre remășița malurilor mărei;

Și voiî îndeplini asupra lor prin muștrări furioase o resbunare mare;

Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova,

Când voiî îndeplini asupra lor resbunarea mea.

CAPUL XXVI.

Predicere despre ruinarea Tirului.

Și s'au întemplat în anul al un-spre-decelea, în *ziua* în-
têia a lunii, *că* au venit câtră mine cuvântul lui Ie-
hova, *zicând*:

Fiiul omului! pentru că Tirul aî dis contra Ierusalimului,

„Ha! ha! pörta populilor este sfărâmată; Aî trecut la mine;

„Eû me voiî împlé, *fiind că* ea este redusă într'un deșert;“

Pentru acesta așia grăesce Iehova, Domnul:

Éca! eu *sum* contra ta, Tire! Și voiî sui contra ta populi mulți,

Precum marea rădică valurile sale.

Și vor ruina murii Tirului, Și vor surpa turmele lui;

Și voiî rade pulberea lui de pre dënsul,

Și'l voiî reduce a fi asemenea cu o stîncă sécă.

Va fi loc de tins mrejele în mijlocul mărei;

Căci eu am vorbit, grăesce Iehova, Domnul,

Și va deveni populilor spre răpire.

Și cetățile lui din câmp se vor nimici de sabie,

Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova.

Căci așia grăesce Iehova:

Éca! eu voiî aduce contra Tirului

Pre Nebucadnezar, regele Babilonului,

Regele regilor, de la nord, Cu caî și cu care,

Și cu călăreți și cu adunătură și cu popul mult.

Acesta va nimici cu sabia cetățile tale din câmp;

Și va rădica forterețe contra ta, Și va face un val contra ta,

Și va 'nălța contra ta paveze.

Și va îndrepta mașinele belice contra murilor tei,

Și cu securile sale va dirima turnurile tale.

De la mulțimea cailor lui pulberea te va acoperi;

- Murii tei se vor cutremura de vuetul călăreşilor,
 Şi a roţilor şi a carelor, Când va intra în porţile tale,
 Precum intră ómenii într'o cetate stricată.
- 11 Cu copitele cailor lui va călca toate stradele tale;
 Pre populusul tãu 'l va omori cu sabie,
 Şi statuile tale cele tari vor fi trântite la pãmânt.
- 12 Şi vor prãda avuţiile tale, Şi vor rãpi mãrfurile tale;
 Şi vor dirima murii tei, Şi vor ruina casele tale cele frumoase;
 Şi vor arunca petrele tale şi lemnele tale şi pulberea ta
 În mijlocul apelor.
- 13 Şi voiã face se înceteze vuetul cântãrilor tale,
 Şi nu se va mai auzi sonul citerelor tale;
- 14 Şi te voiã face de stîncã sãcã!
 Veã deveni un loc de întins mrejele; Nu te vei mai edifica;
 Cãci eu Iehova am vorbit, grãesce Iehova, Domnul.
- 15 Aşia grãesce Iehova, Domnul, cãtrã Tir;
 Nu se vor turbura ore insulele la vuetul cãderei tale,
 Când rãniãt tei vor geme,
 Când va avã loc în mijlocul tãu uciderea?
- 16 Atunci principii mãrei se vor pogori de pre tronurile lor,
 Şi se vor desbrãca de clamidele lor, şi'şi vor depãrta vestmin-
 tele lor cele brodate;
 Se vor îmbrãca cu fricã; Vor şedã la pãmânt,
 Şi vor tremura în tot momentul, Şi se vor uimi de tine.
- 17 Şi vor rãdica lamentaţiune asupra ta, şi'şi vor şice ţie:
 „Cum ai perit tu, cel ce erai locuit de corãbieri!
 „Cetate renumitã, care erai tare pre mare, Tu şi locuitorii tei,
 „Carã inspiraserã frica lor în toţi acei ce locuiau lângã dẽsul:
- 18 „Acum insulele tremurã în ziua cãderei tale,
 „Da, insulele din marea se turburã la peirea ta.“
- 19 Cãci aşia grãesce Iehova, Domnul;
 Când te voiã reduce într'o cetate deşertã,
 Ca pre cetãţile nelocuite; Când voiã aduce asupra ta adãncimea,
 Şi te voiã acoperi cu ape multe;
- 20 Când te voiã pogori
 Cu cei ce se pogorã în grãpã la populusul din vechime,
 Şi te voiã pune în cele mai de desubt ale pãmẽntului, în locurile
 deşerte din vechime,
 Cu cei ce se pogorã în grãpã, ast-feliu ca se nu mai fii locuit,
 Şi când voiã restabili gloria mea în ţerra celor vii;
- 21 De odatã te voiã perde, ca se nu mai fii;
 Veã fi cãutat, şi nu vei mai fi aflat în etern,
 Grãesce Iehova, Domnul.

CAPUL XXVII.

Descripțiunea comericiului celui mare al cetăței Tirului și a ruinărei sale.

Si aū venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dîcînd : Și 1 2
tu fiul omului! rădîcă lamentațiune pînă la Tir, Și dî 3

Tirului:

Tu cel ce esci situat pre malul mării,

Cel ce faci negoț cu populi de prin multe insule,

Așia grăsește Iehova, Domnul:

Tire! tu ai dîs: „Eū *sum* perfect în frumusețe.“

Confiniile tale *sînt* în mijlocul mării, 4

Edificatori tîi aū făcut perfect frumuseța ta.

Aū zidit tôte laturile *vaselor* tale de ciprese din Senir, 5

Aū luat cedri din Liban, ca se facă catargurile tale.

Din stejarii din Bașan aū făcut vîslele tale; 6

Aū făcut lăițele tale *de* ivoriū,

Aședate pre tisă *adusă* din insulele Chittimilor.

Stîndardul tîu *era* cu broderii din pînă de lăna cea fină din E- 7
gipt, spre a'îi servi de semn.

Iacint și alabastru și purpur din insulele Elișa Era cortul tîu.

Locuitorii Zidonului și ai Arvadei erau vîslașii tîi; 8

Înțelepții tîi, Tire! *ce* erau în tine, aceștia erau luntrașii tîi.

Bătrînii Ghebalului și cei înțelepți ai lui erau în tine reparatorii tîi 9
de spîrturi.

Tôte corăbiile mării și marinarii lor erau în tine spre a face ne-

Perșii și Liđii [goțiul tîu. 10

Și Putii erau în armata ta, bărbații tîi de resbel;

Ei spînduraū în tine pavezele lor și coifurile;

Acestia făceau magnificența ta!

Bărbații Arvadei cu armata ta *erau* pre mureii tîi împrejur, 11

Și Gamadiții în turnurile tale;

Ei spînduraū pre mureii tîi de jur împrejur pavezele lor;

Acestia complectau frumuseța ta.

Tarșis făcea negoț cu tine prin tot *feliul* de avuții; 12

La mercatul tîu făcea negoț cu argint, cu fer, cu cositoriu și cu

Iavan, Tubal și Meșech *erau* neguțitorii tîi; [plumb. 13

Făceau cu tine negoț de omeni și vase de aramă.

Cei din casa Togarma cumpărau 14

La mercatul tîu cai și călăreți și catiri.

Bărbații din Dedan *erau* neguțitorii tîi; 15

Neguțiul multor insule *era* în mîncile tale;

Aduceau la tine bucăți de ivoriū și abanos, *și le dau* în schimb.

Siria făcea negoț cu tine prin mulțimea lucrurilor făcute de tine. 16

Făceau negoț la mercatul tîu purpur, smaragd și broderii,

Și pînă fină de in, și mărgen și agat.

- 17 Iuda și țerra lui Israel *erau* neguțitorii tăi;
 Faceau negoț cu tine cu grâu de Minit și de Panag,
 Și miere și oleu și balsam.
- 18 Damascul *era* neguțitoriul tău prin mulțimea lucrurilor făcute de tine,
 Prin tot feliul de avuți; Cu vin de Elbon și cu lână albă.
- 19 Și Dan și Iavan și Mosel făceau negoț la mercatul tău
 Cu fer lucrat, casie și trestie;
Acestea erau obiectele, cu cari tu făceai negoț.
- 20 Dedan făcea negoț cu tine prin pânzeturile precioase pentru care.
- 21 Arabia și toți principii Kedarului erau neguțitorii tăi,
 Cari făceau negoț cu tine Cu mel, berbec și țapi.
- 22 Neguțitorii din Seba și din Raama făceau negoț cu tine,
 Aducând la mercatul tău tot feliul de arome alese,
 Și tot feliul de petre scumpe și aur.
- 23 Haran, Canneh și Eden,
 Neguțitorii Șebel, al Assurului și ai Chilmadei făceau negoț cu tine.
- 24 Acestia făceau cu tine negoț în tot feliul *de lucruri*,
 Prin vestminte albastre și brodate,
 Și prin vase de o înfrumusețare prețioasă, încinse cu cordele și
 La mercatul tău. [preparate în cedru,
- 25 Corăbiile Tarșișului erau caravanele negoțului tău;
 Așia era implut, Și devenise-și glorioasă în mijlocul mărilor.
- 26 Vêslașii tăi te duceau pre ape mari;
 Ânse vântul de la resărit te-au sfărâmat în mijlocul mărilor.
- 27 Avuțiile tale și mercatele tale,
 Negoțul tău, marinarii tăi și vêslașii tăi,
 Reparatarii tăi de spărturi, și cei ce fac negoțul tău,
 Și toți bărbații tăi de resbel, *ce se află* în tine,
 Și totă mulțimea, *ce locuesce* în tine,
 Vor căde în mijlocul mării în ziua căderii tale.
- 28 Suburbiele se vor cutremura, La vuetul strigătului vêslașilor tăi.
- 29 Și toți vêslașii, Marinarii și toți piloții mării,
 Vor eși din corăbiile lor, Și vor sta pre pământ.
- 30 Și vor striga cu vócea lor asupra ta, Și se vor plânge amar,
 Si vor presera pulbere pre capetele lor, Și vor tăvăli în cenușă.
- 31 Și-și vor rade cu desevărsire capetele lor pentru tine,
 Și se vor îmbrăca în saci,
 Și vor plânge asupra ta cu amărăciunea ânimei în jale și amar.
- 32 Și în văitarea lor vor rădica lamentațiune pentru tine,
 Și vor lamenta pentru tine: „Cine este ca Tirul,
 „Ca cel amuțit în mijlocul mării?”
- 33 Când mărfurile tale treceau prin mări, Săturași mulți populi;
 Cu mulțimea averilor tale și a negoțului tău
 Ai înavuțit pre regi pământului.
- 34 Fiind că ești acum sfărâmat, În mări, în adâncul apelor,

Și negoțiul tău și totă adunătura ta au călăt cu tine,
 Toți locuitorii insulelor se vor uimi de tine, 35
 Și regeii lor se vor spăimânta, Se vor turbura pre fețele lor.
 Negușitorii dintre populi vor șuera asupra ta;
 De odată ești perdat! nu vei mai fi în etern. 36

CAPUL XXVIII.

Predicare contra Tirului și contra regelui lui.

Și auz venit către mine cuvântul lui Iehova, zicând: 1
 Fiul omului! vorbesco către regele din Tir: 2

Așa grăește Iehova, Domnul:

Pentru că înima ta s'au rădăcat, și ai zis: „Eă sum Dumneșeu,
 „Și șed pre scaunul lui Dumneșeu în mijlocul mărilor;“
 Totuși ești om și nu Dumneșeu;
 Deși faci spiritul tău asemenea spiritului lui Dumneșeu;
 Ecă! tu ești mai înțelept de cât Daniel; 3
 Nică un secret nu este ascuns înaintea ta;
 Prin înțelepciunea ta și prin prudența ta tu ți-ai făcut avere, 4
 Și ai adunat în tesaurii tale aur și argint; [merțiul tău,
 Prin înțelepciunea ta cea mare ți-ai crescut avuțiile tale în co- 5
 Și înima ta s'au rădăcat din cauza averii tale;

Pentru acesta, așa grăește Iehova, Domnul: 6

Pentru că ai făcut spiritul tău asemenea spiritului lui Dumneșeu,
 Ecă! pentru acesta voi aduce contra ta pre străini, 7
 Pre cei mai înfricoșăți populi;
 Și vor scote sabiele lor contra frumuseții înțelepciunii tale,
 Și vor pângări strălucirea ta.
 Te vor pogori în gropă, Și vei muri cu morțea 8
 Celor omorâți în mijlocul mărilor.

Vei zice încă înaintea celui ce te omoră: „Eă sum Dumneșeu?“ 9
 Dară ești om și nu Dumneșeu În mânele celui ce te omoră.
 Tu prin mânele străinilor vei muri morțea celor nețiați împrejur; 10
 Căci eu am vorbit, grăește Iehova, Domnul.

Și auz venit către mine cuvântul lui Iehova, zicând: 11

Fiul omului! rădăcă lamentațiune pentru regele Tirului, 12
 Și zii lui: Așa grăește Iehova, Domnul:

Tu ai ajuns până la perfecțiunea cea mai naltă,
 Ești plin de înțelepciune, și complet în frumusețe.
 Tu ai fost în Eden, grădina lui Dumneșeu; 13
 Ai fost acoperit de tot felul de petre prețioșe:
 De sardonice, de topas și de adamant,
 De crisolit, de onis și de beril,
 De safir, de smaragd și de carbuncul și de aur!

Gătirea tamburelor tale și a flautelor tale era preparată pentru tine în ziua născerei tale.

- 14 *Erai un Cherub de aripă* înlinse și acoperitoare,
Și eu te-am pus pe muntele cel sânt al lui Dumnezeu, *acolo* erai;
Tu amblai prin mijlocul petrelor de foc.
- 15 *Erai perfect în căile tale* din ziua născerei tale,
Până când s'aŭ aflat nedreptate în tine.
- 16 Din cauza întinderii negoțiului tău,
Te-ai împlut în mijlocul tău de violență, și ai păcătuit;
Pentru acesta eu te voi arunca pe tine de pe muntele lui Dumnezeu, ca pe un ce spurcat;
- 17 Și te voi nădărnici pe tine, Cherub acoperitoriu! din mijlocul pe-
18 Ânima ta s'aŭ rădăcat din cauza frumuseții tale; [trelor de foc.
Ai corupt înțelepciunea ta prin strălucirea ta;
Te voi arunca la pământ;
Și te voi espune 'nainte regilor, ca se te vedă pe tine.
- 18 Prin mulțimea inicităților tale, prin negoțiul tău cel nedrept.
Ai pângărit locurile tale cele sante;
Pentru aceea am scos din mijlocul tău un foc,
Care te va consuma, și te voi face cenușă pe pământ
În ochii tuturor ce te-aŭ vădut.
- 19 Toți cei dintre populi, cari te cunosc pe tine, se vor uimi pentru tine;
De odată vei fi perdut, și nu vei mai fi în etern.
- 20 Și aŭ venit către mine cuvântul lui Iehova, zicând:
- 21 Fiul omului! îndreaptă fața ta spre Zidon, și profetisează contra lui,
22 Și di:
Așa grăesce Iehova, Domnul: *Éca!* eu *sum* contra ta, Zidone!
Și me voi glorifica în mijlocul tău; Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova,
Când voi esecuta judecățile *mele* într'ensul,
Și *când* me voi sântifica într'ensul.
- 23 Căci voi trimite asupra lui ciumă, și sânge pre stradele lui;
Și cei răniți vor căde în mijlocul lui
Prin sabia, *ce va veni* asupra lui din toate părțile;
Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova.
- 24 Și nu va mai fi pentru casa lui Israel
Un spin împungătoriu, și un scaiu usturătoriu
Din partea celor ce-l încunjură și-l desprețuesc pre densesi;
Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova, Domnul.
- 25 Așa grăesce Iehova, Domnul:
Când voi aduna pe casa lui Israel dintre populi,
Între cari sunt împrăsciați,
Și me voi sântifica printr'ensu 'nainte populilor,
Atunci vor locui în pământul lor, ce l-am dat servului meu Iacob.
- 26 Și vor locui într'ensul în siguranță,
Și vor edifica case, și vor planta vii;

Da, vor locui în siguranță, Când voiți esecuta judicările
 Contra tuturor celor de prin prejur, cari 'i desprețuesc pre dênșii;
 Și vor cunósce, că eú *sum* Iehova, Dumneđeul lor.

CAPUL XXIX.

Profeție contra lui Faraon și contra Egiptului.

În anul al decelea, în luna a decelea, la două-spre-dece a 1
 unei, au venit către mine cuvântul lui Iehova, dîcînd:
 Fiul omului! îndrăpă fația ta asupra lui Faraon, regele Egiptului, 2
 și profetisează contra lui și contra întregului Egipt; Vorbesce și dî: 3
 Așia grăesce Iehova, Domnul:
 Éca! eú *sum* contra ta, Faraone, rege al Egiptului!
 Crocodile cel mare, care șede culcat în mijlocul fluviilor sale;
 Care au dîs: „Fluviul meu *este* al meu propriu, și eú 'l-am făcut
 Dară voiți pune undița în fâlcile tale, [pentru mine.“ 4
 Și voiți lipi de solzii tei pre pescii fluviului tîu,
 Și te voiți scôte din mijlocul fluviilor tale;
 Și toți pescii fluviilor tale *cari* sînt lipiți de solzii tei.
 Și te voiți arunca în deșerturi, 5
 Pre tine și pre toți pescii fluviilor tale;
 Veî căde pre câmp liber;
 Nu te veî aduna, nici veî fi strîns; Te voiți trăda spre mîncare
 Férelor pămîntului și passerilor ceriului;
 Și toți locuitorii Egiptului Vor cunósce, că eú *sum* Iehova, 6
 Pentru că ei au fost *ca* un toég de trestie pentru casa lui Israel.
 Când ei te-au prins cu mâna, 7
 Tu te-ai rupt, și ai spintecat tot umerul lor;
 Și când ei s'au rîzimat pre tine,
 Tu te-ai rupt, și ai făcut cîpsele lor se se clatine.
 Pentru acésta, așia grăesce Iehova, Domnul: 8
 Eca! eú voiți aduce asupra ta sabie,
 Și voiți estirpi din tine pre om și pre animal.
 Și pămîntul Egiptului va deveni pustiú și deșert; 9
 Și vor cunósce, că eú *sum* Iehova;
 Pentru că el au dîs: „Fluviul *este* al meu și eú 'l-am făcut.“
 Pentru acésta éca! eú *sum* contra ta și contra fluviilor tale; 10
 Și voiți face pre pămîntul Egiptului cu totul deșert și pustiú,
 De la Migdol pîna la Siene și pîna la marginile Ethiopiei.
 Picior de om nu va trece printr'énsul, 11
 Nici copită de animal nu va trece printr'énsul,
 Și nici va fi locuit patru-đeci de ani.
 Și voiți reduce pre pămîntul Egiptului într'un pustiú 12

- În mijlocul țărilor deșerte, [pustiate patru-șeci de ani;
 Și cetățile lui vor fi reduse într'un deșert în mijlocul cetăților
 Și voiți împrășcia pre Egipteni printre populi,
 Și'i voiți răsipi pre densesi în țări.
- 13 Totuși așa grăesce Iehova, Domnul:
 La finele celor patru-șeci de ani voiți aduna pre Egipteni
 Dintre populi, între cari au fost împrășcși;
- 14 Și voiți re'ntorțe pre captivii Egiptului,
 Și'i voiți aduce pre densesi în țerra Pathros,
 În țerra născerei lor; Și vor deveni acolo un regat umilit.
- 15 Va fi mai umilit de cât toate regatele;
 Și nu se va mai nălța preste populi; [pra populilor.
 Căci eu 'i voiți micșora pre densesi, ca se nu mai domineze asu-
- 16 Și nu va mai fi încrederea casei lui Israel,
 Amintindu'si inicitatea, Când căuta după densesi;
 Și vor cunósce, că eu *sum* Iehova, Domnul.
- 17 Și s'au întemplat în anul al două-șeci și șeptelea, în luna
 întâia, în ziua întâia a lunii, că au venit către mine cuvântul
 lui Iehova, dicend;
- 18 Fiul omului! Nebucadnezar, regele Babilonului,
 Au făcut pre armata sa se facă un serviciu mare contra Tirului;
 Tot capul au pleșuvit, și tot umerul s'au ros;
 Anse n'au luat plata de la Tir, nici el, nici armata lui,
 Pentru serviciul, ce au făcut contra lui.
- 19 Pentru acesta așa grăesce Iehova, Domnul;
 Éca! eu dau pământul Egiptului
 Lui Nebucadnezar, regele Babilonului,
 Și va rădica pre mulțimea lui,
 Și va răpi preda lui, și va face prădăciune;
 Și acesta va fi plata armatei lui. [tului,
- 20 Ca o plată a sa, pentru care au servit, eu 'i-am dat lui pământul Egipt-
 Pentru că au lucrat pentru mine, grăesce Iehova, Domnul.
- 21 În ziua aceea voiți face se înflorască cornul casei lui Israel,
 Și te voiți face se deschidă gura ta în mijlocul lor;
 Și vor cunósce, că eu *sum* Iehova.

CAPUL XXX.

Predicere contra Egiptului.

- 1 Și au venit către mine cuvântul lui Iehova, dicend:
 2 Fiul omului! profetisează, și di:
 Așa grăesce Iehova, Domnul: Urlați: Vai de ziua!
 3 Căci aproape este ziua, Da, ziua lui Iehova este aproape;
 Ziua năprósă va fi timpul populilor.

Și va veni asupra Egiptului sabia, Și va fi frică mare în Ethiopia, 4
 Când cei răniți vor căde în Egipt,
 Și vor lua pre mulțimea lui, Și se vor ruina temeliile lui.
 Ethiopia și Put și Liđii, 5
 Și tot populus cel amestecat al Arabiei și Chub,
 Și omenii țerei aliate, Vor căde cu densesul de sabie.
 Așia grăesce Iehova: Vor căde și cei ce susțin pre Egipt; 6
 Și aroganța puterei lui se va înjosi;
 De la Migdol până la Siena vor căde într'ensul de sabie,
 Grăesce Iehova, Domnul.
 Și se vor desola în mijlocul țărilor desolate, 7
 Și cetățile lui vor fi în mijlocul cetăților reduse într'un deșert.
 Și vor cunoște că eu *sum* Iehova, Când voi pune foc în Egipt, 8
 Și *când* se vor sfărâma toți cei ce l'ajutău pre densesul.
 În ziua aceea vor eși de la mine nunți în corăbii, 9
 Ca se sperie pre Ethiopii cei nepăditori;
 Și va veni asupra lor frică mare, precum în ziua Egiptului;
 Căci éca! vine!
 Așia grăesce Iehova, Domnul; 10
 Și voi pune se înceteze mulțimea Egiptului
 Prin mâna lui Nebucadnezar, regele Babilonului.
 El și populus lui cu densesul, cei mai înfricoșaiți populi, 11
 Vor fi aduși, ca se nimicescă țerra;
 Și vor scôte sabiele lor contra Egiptului,
 Și vor împle țerra de uciși.
 Și voi seca riurile, Și voi trăda țerra în mânele reilor; 12
 Și voi pustia țerra și tot ce este într'ênsa
 Prin mânele străinilor; Eu Iehova am vorbit.
 Așia grăesce Iehova, Domnul: 13
 Și voi nimici pre idolii,
 Și voi pune se înceteze imaginile din Nof;
 Și nu va mai fi un principe din pământul Egiptului;
 Și voi pune frică în pământul Egiptului.
 Și voi pustia Pathros, Și voi pune foc în Zoan, 14
 Și voi executa judecățile în No.
 Și voi vărșa mânia mea asupra Sinului (Pelusiu), fortareța
 Egiptului, 15
 Și voi estirpi mulțimea din No.
 Și voi pune foc în Egipt; Sin 'l va lua o frică mare, 16
 Și No se va dirima, Și Nof va fi în totă ziua în strimtorare.
 Junii Avenei și a Pibesethului vor căde de sabie; 17
 Și vor fi duși în captivitate.
 Și în Tafnes se va întuneca ziua, 18
 Când voi sfărâma acolo jugurile Egiptului;
 Și îngânfarea puterei lui va înceta într'ensul;

- Pre dînsul 'l va acoperi un nuor,
 Și fiele lui se vor duce în captivitate.
- 19 Ast-feliu voiî esecuta judicările asupra Egiptului;
 Și vor cunósce, că eî *sum* Iehova.
- 20 Și s'aî întîmplat în anul al unu-spre-decelea, în luna ântîia,
 la șapte ale lunei, că aî venit cătră mine cuvîntul lui Iehova, dicînd:
- 21 Fiiul omului! eî am sfărămat brațiul lui Faraon, regele Egiptului,
 Și éca! nu se va lega, ca se se tîmăduéscă,
 În cât înfășurându-se cu legături se capete putere, spre a puté ține
- 22 Pentru acésta așia grăesce Iehova, Domnul: [sabia.
 Éca! eî *sum* contra lui Faraon, regele Egiptului,
 Și voiî frînge brațele lui, pre cel puteric și pre cel frânt;
 Și voiî face ca se cadă sabia din mâna lui.
- 23 Și voiî imprăscia pre Egipteniî printre populi,
 Și 'l voiî risipi pre dînsii printre țerrî.
- 24 Și voiî împuterici brațele regelui Babilonului,
 Și voiî pune în mâna lui sabia mea;
 Da, brațele lui Faraon le voiî sfărăma,
 Și va suspina 'naintea lui cu suspinele unui străpuns.
- 25 Brațele ánse ale regelui Babilonului le voiî împuterici;
 Dară brațele lui Faraon vor cădé;
 Și vor cunósce, că eî *sum* Iehova,
 Când voiî pune sabia mea în mâna regelui Babilonului,
 Și o va întinde pre dînsa asupra pămîntului Egiptului.
- 26 Și voiî imprăscia pre Egipteniî printre populi,
 Și 'l voiî risipi pre dînsii printre țerrî;
 Și vor cunósce, că eî *sum* Iehova.

CAPUL XXXI.

Ruinarea Assiriei o prevenire pentru Egiptul.

- 1 Și s'aî întîmplat în anul al unu-spre-decelea, în luna a treia,
 la di ântîia a lunei, că aî venit cătră mine cuvîntul lui
- 2 Iehova, dicînd: Fiiul omului! di lui Faraon, regele Egiptului, și
 mulțimei lui:
 Cu cine te asemeni în mărirea ta?
- 3 Eca! Assur era ca un cedru în Liban cu ramuri frumóse,
 Cu frunđe umbrătorie, și 'nalt la statură;
 Și vérful lui era în mijlocul tufișului.
- 4 Apele 'l-aî nutrit pre dînsul, și adâncimea 'l-aî crescut
 Cu rîurile cari curgeau în jurul rădăcinilor lui,
 Și cari duceau păriile sale la toți arborit câmpului. [câmpului,
- 5 Pentru acésta 'nălțimea lui s'aî rădicat mai presus de toți arborii
 Și crengelile lui s'aî înmulțit, și ramurile lui s'aî lungit,

Când s'au întins din cauza apelor celor multe.

Tóte paserile ceriului 'și făceau între ramurile lui cutburile sale; 6

Și toate animalele câmpului fătau sub craciî lui;

Și la umbra lui locuiau toți populiî cei mari.

Era deci frumos în mărimea sa, În lungimea cracilor seî; 7

Căci rădicinele lui erau aprópe de ape multe.

Nici un cedru din grădina lui Dumneđu nu'l întrecea pre dënsul; 8

Ciparoșiî nu egalau cu craciî lui,

Și castaniî nu egalau cu ramurile lui;

Nici un arbore în grădina lui Dumneđu 'l semëna lui în frumuseță.

Eû 'l-am făcut pre dënsul frumos în mulțimea ramurilor sale, 9

În cât toți arboriî Edenului, ce se aflaî în grădina lui Dumneđu, 'l învidiaî pre dënsul.

Pentru acësta așa grăesce Iehova, Domnul: 10

Pentru că te-ai 'nălțat în statură,

Și ai făcut ca cel ce 'și-a rădicat vërful seû dintre tufișiû,

Și ce 'și-a rădicat ânima sa pre 'nălțimea sa;

Pentru acësta 'l-am trădat în mânele celui mai puteric dintre populi, 11

Care se va purta cu dënsul după reutatea sa;

Eû 'l-am alungat pre dënsul.

Și străiniî, cei mai înfricoșați populi, 'l-aû tăiat pre dënsul, 12

Și 'l-aû lăsat pre dënsul;

Craciî lui aû cădut pre munți și în toate vâile,

Și ramurile lui sânt rupte de toate părcele pământului;

Și toți populiî pământului s'au retras de la umbra lui,

Și 'l-aû lăsat pre dënsul.

Pre dënsul cădutul șed toate paserile ceriului, 13

Și toate animalele câmpului sânt pre ramurile lui.

Și acësta, pentru ca se nu se 'nălță pentru statura sa nici un arbore de lângă ape, 14

Și pentru ca se nu rădice vërfurile sale dintre tufișiû;

Și din toți arboriî adăpați de apă,

Nici unul din acestia se nu remănă în înălțimea sa;

Căci toate s'au trădat morței, celor mai de desubt ale pământului,

Între fiil ômenilor, Cu acei ce se pogoră în grópă.

Așa grăesce Iehova, Domnul: 15

În ziua, în care s'au pogorit în infern, eû am făcut se se jălëscă;

Eû am acoperit adâncimea pentru dënsul,

Și am reținut fluviile lui, și apele cele mari s'au împedicat;

Și am făcut pre Liban se fiă în doliû pentru dënsul,

Și toți arboriî câmpului s'au lăngeđit pentru dënsul.

Am făcut pre populi se se spăimënte la vuetul căderciî lui, 16

Când 'l-am pogorit pre dënsul în infern cu cei ce se pogoră în grópă;

Și toți arboriî Edenului, cei aleși și frumoși ai Libanului, toți căți sânt adăpați de apă,

S'au mângaiat în cele mai de desubt ale pământului.

- 17 Și aceștia s'au pogorît cu dânsul în infern
La cei uciși de sabie; Și ajutorii lui *carî* locuiau sub umbra lui
În mijlocul populilor.

- 18 Cu cine te asemeni deci tu în glorie
Și în mărire între arborii Edenului?
Totuși te vei pogori cu arborii Edenului
În cele mai de desubt ale pământului;
Te vei culca cu cei netăiași împrejur, Cu cei omoriți de sabie;
El — Faraon, și totă mulțimea lui, grăescă lehovă, Domnul.

CAPUL XXXII.

Plângere pentru Egipt.

- 1 Si s'au întîmplat în anul al două-spre-decelea, în luna a două-
spre-decea, în *ziua* a întăia a lunii, *că* au venit către mine
2 cuvîntul lui Iehova, zicînd: Fiul omului! rădică o lamenta-
țiune pentru Faraon, regele Egiptului, și *zi* lui:
Te asemeni cu un pui de leu între populi,
Și *esci* ca un crocodil în mări, Și ai plecat spre fluviile tale,
Și turburai apele cu piciorile tale, și călcai fluviile lor.
3 Așia grăescă Iehova, Domnul:
Pentru acésta cû cu adunătură de mulți populi voiî întinde mrejele
Și te vor trage în lațul meu. [mele preste tine,
4 Și te voiî lăsa pre pământ,
Și te voiî arunca pre supra-fația câmpului,
Și voiî face se ședă pre tine toate pascirile ceriului,
Și voiî sătura din tine férele a tot pământului.
5 Și voiî pune carnea ta pre munți,
Și voiî împlé vâile de cadavrul tîu.
6 Și voiî adăpa cu sângele tîu pământul unde tu plutesci,
Până la munți; Și părțile se vor împlé de tine.
7 Și când te vei stînge,
Voiî acoperi ceriul, și voiî întuneca stelele lui;
Voiî învăli cu noori sórele, și luna nu va lumina cu lumina sa.
8 Pentru tine eî voiî face se se întuncece toți luminătorii cei stră-
luciți ai ceriului,
Și voiî pune întuneric asupra țerei tale, grăescă Iehova, Domnul.
9 Și voiî face ca se se spăimînte ánima a multor populi,
Când voiî aduce *scîre* între populi *despre* distrugerea ta
În țerrile ce tu nu le-ai cunoscut.
10 Și voiî face ca mulți populi se se uiméscă de tine,
Și regilor lor li se va sburli pîrul,
Când voiî mișca sabia mea pre dinaiatea lor;
Și vor tremura în tot momentul,

Fiă-care pentru sine, în ziua căderii tale.

Căci așa grăesce Iehova, Domnul:

Sabia regelui Babilonului va veni asupra ta.

Prin sabiele celor puterici eu voi face se cadă mulțimea ta;

Toți acestia *sunt* cei mai înfricoșai populi;

Și vor resturna mândria Egiptului,

Și totă mulțimea lui se va nimici.

Și voi face se peră toate animalele lui de lângă ape multe;

Și nu le va mai turbura pre acestea picior de om,

Și copită de animal nu le va turbura pre dâsele.

Atunci voi face se se liniscască apele lor, [Domnul. 14

Și voi face ca fluviile lor se curgă ca oleu, Grăesce Iehova,

Când voi face pământul Egiptului desolat, 15

Și țerra se va deșerta de ceea ce *este* într'ênsa;

Când voi lovi pre toți cei ce locuesc într'ênsa,

Atunci vor cunósce, că eu *sum* Iehova.

Acésta *este* lamentațiunea care vor cânta;

Fetele populilor o vor cânta; O vor cânta pentru Egipt,

Și pentru totă mulțimea lui, grăesce Iehova, Domnul.

Și s'au întemplat în anul al două-spre-zecelea, în cinci-spre-zece 17
zile ale lunii, că au venit către mine cuvântul lui Iehova, dicând:

Fiiul omului! jălesce pentru mulțimea Egiptului, și'i pogoră 18

Pre dâsul și pre fetele populilor celor puterici, [pre dâșii,

În cele mai de desubt ale pământului, cu cei ce se pogoră în grópă.

De cât cine ești tu mai frumos? 19

Pogoră-te, și te pune lângă cei netăiași împrejur!

Vor căde în mijlocul celor omoriți de sabie;

El s'au trădat sabiei! 20

Trageți'l pre dâsul în mormânt și pre toți populi lui.

Cei mai puterici dintre cei puterici vor vorbi de dâsul 21

Din mijlocul infernului, și de cei ce 'l-au ajutat pre dâsul;

S'au pogorit, și se culcă ca cei netăiași împrejur, uciși de sabie.

Acolo *este* Assur, și totă ceata lui; mormintele sale *sunt* în 22

Toți acestia uciși, căduți prin sabie, [jurul lui;

Ale cărora morminte sunt aședate în fundul grópei, 23

Și ceata lui este în jurul mormântului lui;

Toți acestia uciși, căduți prin sabie,

Carî respândiau frică în țerra celor vii.

Acolo *se află* Elam și totă mulțimea lui în jurul mormentu- 24

Toți acestia uciși, căduți prin sabie, [lui lui;

Pogoriți ca netăiași împrejur în cele mai de desubt ale pământului,

Carî respândiau frica lor în țerra celor vii;

Totuși au purtat rușinea lor cu cei ce se pogoră în grópă.

'l-au pus lui patul cu mulțimea sa

În mijlocul celor morți, și mormintele sale *sunt* în jurul lui; 25

- Acestia toți netăiați împrejur, uciși de sabie,
 Cu toate că frica lor era răspândită în țerra celor vii,
 Totuși au purtat rușinea lor la toți cei ce se pogoră în grăpă,
 Și s'au pus în mijlocul celor uciși.
- 26 Acolo *este* Meșech, Tubal,
 Și totă mulțimea lui; și mormintele ei *sunt* în jurul lui;
 Acestia toți netăiați împrejur, uciși de sabie,
 Cu toate că răspândiau frica lor în țerra celor vii.
- 27 De cât ei nu se culcă cu cei puterici dintre netăiații împrejur cari
 Cari s'au pogorât în infern cu armele lor de resbel; [au cădut,
 Și au pus sabiele lor sub capetele lor,
 Și *uneltele* inicităților lor sunt pre ousele lor;
 Cu toate că *erau* terórea celor puterici în țerra celor vii.
- 28 Da, tu te vei sfărâma în mijlocul celor netăiați împrejur,
 Și te vei culca cu cei uciși de sabie.
- 29 Acolo *este* Edom, regii lui și toți principii lui,
 Cari cu totă puterea lor s'au pus între cei uciși de sabie;
 Acestia se culcă cu cei netăiați împrejur,
 Și cu cei ce se pogoră în grăpă.
- 30 Acolo *sunt* principii nordului; toți acestia
 Și toți Zidoneni, cari s'au pogorât cu cei omoriți,
 Cu totă terórea lor *respândită* prin puterea lor sunt rușinați,
 Și se culcă netăiați împrejur cu cei uciși de sabie,
 Și poartă rușinea lor cu cei ce se pogoră în grăpă.
- 31 Faraon 'l va vedé pre dênșii,
 Și se va mângâia pentru totă mulțimea lui,
 Faraon și totă armata lui, cei uciși de sabie, grăesce Iehova, Domnul.
- 32 Căci eu am respândit frica mea în țerra celor vii;
 Și se va culca în mijlocul celor netăiați împrejur
 Cu cei uciși de sabie,
 Faraon și totă mulțimea lui, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XXXIII.

Obligațiunile și autoritatea profetilor.

- 1 Și au venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicând:
 2 Fiiul omului! vorbesce fiilor populului tâu, și di li lor:
 Când voiü aduce sabia asupra óre-cărei țerrî,
 Și populus acestei țerrî va lua pre un óm óre-care din mijlocul seü,
 Și'l vor pune de păditoriü;
- 3 Și acesta vedënd sabia venind asupra țerreî,
 Va trombeta din trombeta, și va preveni pre populus;
- 4 Atunci cel ce au audît vócea trombetaî și nu s'au ferit,
 Dacă sabia venind 'l va răpi pre dênșul,
 Sângele lui va fi asupra capului seü.

- Au auzit vócea trombelei și nu s'aú ferit; 5
 Sângele lui va fi asupra lui;
 Cine anse se va feri 'și va elibera sufletul seú.
 Anse dacă păditoriul, vèdènd că sabia vine, 6
 Nu va trombeta din trombea, și populus nu se va feri,
 Și sabia venind va răpi pre *cineva* dintr'ênșil,
 Acesta va fi răpit în inicitatea sa,
 De cât sângele lui 'l voiú cere din mâna păditoriului. 7
 Și tu, fiul omului!
 Eú te-am pus pre tinc păditoriú preste casa lui Israel;
 Ascultă decí cuvèntul din gura mea, și 'i previne din partea mea.
 Când dic celui nelegiuit: Nelegiuite! vei muri; 8
 Și tu nu vei vorbi, ca se previi pre cel nelegiuit de la calea sa, 4
 Acel nelegiuit va muri în inicitatea sa,
 De cât din mâna ta eú voiú cere sângele lui.
 Anse dacă tu vei preveni pre cel nelegiuit, ca se se întórcă de la 9
 Și nu se va întórcè de la calea sa, [calea sa,
 Ácela va muri în inicitatea sa, Érá tu 'ți-ai eliberat sufletul têu.
 Pentru acésta tu, fiul omului! di casei lui Israel; 10
 Áșia ați vorbit voi, dicènd:
 Dacă fără-de-legile nóstre și păcatele nóstre *súnt* asupra
 Cum vom via decí? [nóstră, și noi perim din cauza lor,
 Di li lor: *Dupre cum eú sum* viú, grăesce Iehova, Domnul, 11
 N'am plăcere de mórtea celui nelegiuit,
 Ci se se întórcă cel nelegiuit de la calea sa, și se trăescă.
 Íntórceți-ve! întórceți-ve de la cáile vóstre cele rele!
 Pentru ce voiți se muriți, casa lui Israel?
 Pentru acésta, tu, fiul omului! vorbesce fiilor populusului têu: 12
 Dreptatea celui drept nu'l va elibera pre dènsul
 În diua în care el va păcătui;
 Și cel nelegiuit nu va cădé pentru nelegiuirea sa
 În diua în care se va întórcè de la nelegiuirea sa;
 Și cel drept nu va puté se vieze pentru *dreptatea* sa
 În diua în care va păcătui.
 Când voiú dice celui drept, *cá* va via, 13
 Și el încredèndu-se în dreptatea sa va face nedreptate,
 Tótă dreptatea lui nu se va aminti,
 Ci va muri în nedreptatea ce aú făcut-o.
 Și când voiú dice celui nelegiuit: Vei muri; 14
 Dară el, întorcèndu-se de la păcatul seú va face drept și dreptate:
 Dacă cel nelegiuit va ínapoi amanetul, 15
 Va re'ntórce răpitura,
 Va ámbra în statutele vieței, nefăcènd nedreptatea,
 El va via, nu va muri;
 Tóte păcatele lui ce aú păcătuit nu 'i se vor *mai* aminti lui; 16

El a făcut drept și dreptate; va trăi.

17 Fiiți anse al popului tău: Călea Domnului nu este dreptă,
Anse calea lor însăși nu este dreptă.

18 Când cel drept se va întorce de la dreptatea lui,
Și va face nedreptate, Pentru acesta va muri.

19 Și când cel nelegiuit se va întorce de la nelegiuirea sa,
Și va face drept și dreptate, Acesta pentru acesta va via.

20 Voi anse diceți: Călea Domnului nu este dreptă.

Casa lui Israel! ve voi judeca pre fiă-care după căile sale.

21 Și s'au întemplat în anul al două-spre-zecelea al captivității
noștre, în luna a șasea, la cincă a lună, că au venit la mine un

22 scăpat din Ierusalim, dicend: Cetatea s'au bătut. Și mâna lui
Iehova a fost asupra mea séra, mai 'nainte de a veni cel scăpat,
și el 'mi-a deschis gura mea 'nainte de a veni acesta la mine
demănătă; și îndată ce am deschis gura mea, nu am mai tăcut.

23 24 Și au venit către mine cuvântul lui Iehova, dicend: Fiul omu-
lui! cel ce locuiesc acele ruine în țerra lui Israel vorbesc, dicend:
Unul a fost Abraam, și a moscenit țerra; noi anse sântem mulți;
25 nouă ni s'au dat țerra spre moscenire. Pentru acesta și li lor:

Așia grăesce Iehova, Domnul:

Voi mâncați carne în sânge,

Și rădicați ochii vostri spre idoli vostri, și versați sânge;

Și voiți a mosceni țerra!

26 Voi ve încredeți în sabia voastră,

Faceți abominațiune, și spurcați fiă-care pre femea aprôpelui său;

Și voiți a mosceni țerra!

27 Vorbesce-li lor ast-feliu: Așia grăesce Iehova, Domnul:

Dupre cum eu sum viu, cei ce se află în ruine vor căde prin
sabie;

Și pre cel ce se află pre câmpul liber 'l voi trăda la fére, ca
se'l mănânce pre dânsul;

Și cei ce se află în forterețe și în pescere vor muri de ciumă.

28 Căci voi face țerra o pustiă și un deșert,

Și mândria puterei ei va înceta,

[pre acolo.

Și munții lui Israel vor rămâne deșerti, în cât se nu trecă nimene

29 Și vor cunósce, că eu sum Iehova,

Când voi preface țerra într'o pustiă și într'un deșert

Pentru toate abominațiunile lor ce au făcut.

30 Și tu, fiul omului! Fiiți popului tău vorbesc contra ta

Lângă mur și în ușele caselor,

Și vorbesc între dânsii, fiă-care către fratele său, dicend:

Veniți deci, și auziți care este cuvântul, Ce au ășit de la Iehova.

31 Și vin la tine, precum se adună populus,

Și șede 'nainte ta ca populus meu,

Și ascultă cuvintele tale, anse nu le fac pre dânsese;

Căci cu gura lor arătă multă amóre,
 Ânse ânima lor âmbă după cupiditatea lor.
 Și éca! tu *esci* pentru dênșil 32
 Ca o cântare plăcută a unui om de vóce bună,
 Și care cântă frumos din instrumente;
 Căci ascultă vorbele tale, ânse nu le fac pre dênsele.
 De cât când va veni acésta, (și *éca!* se apropiă), 33
 Atunci vor cunósce, că au fost un profet în mijlocul lor.

CAPUL XXXIV.

Profeție contra păstorilor celor rei. Promisiunea lui Mesia. Alianța păcei.

Și au venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dîcînd: Fiiul 1 2
 omului! profetiseză contra păstorilor lui Israel, și ți li lor:
 Așia grăesce Iehova, Domnul, câtră păstorî:
 Va! de păstorii lui Israel, cari se pasc pre sine înși'sî!
 Nu trebuie se pască păstorii turmele?
 Voi mâncați grásimea, și ve îmbrăcați cu lâna,
 Junghiați oile cele îngrășiate, nu pasceți *ânse* și turma. 4
 N'ați întărit pre cei slabi, Și n'ați vindecat pre cei bolnavi,
 Și n'ați legat pre cel frânt, Și n'ați întors pre cei rătăciți,
 Și n'ați căutat pre cei perduți;
 Ci le-ați domnit prin forță și prin severitate.
 Și ele s'au împrăsciat, pentru că *nu aveau* păstorî; 5
 Și au devenit mîncarea tuturor férelor câmpului, și s'au împrăsciat.
 Oile mele au rătăcit pre toți munții și pre tot délul înalt; 6
 Da, pre totă fația pămîntului s'au împrăsciat oile mele;
 Și nu *era* cine se întrebe *dupre dênsele* și se le caute.
 Pentru acésta ascultați, păstorilor! cuvântul lui Iehova; 7
Dupre cum eu *sum* viû, grăesce Iehova. Domnul: 8
 În adevěr! pentru că oile mele au devenit prédă,
 Și oile mele au devenit mîncarea tuturor férelor câmpului, din
 Și păstorii mei n'au căutat oile mele, [causa lipsei de păstorii,
 Ci păstorii s'au pascut pre sine, și n'au pascut oile mele;
 Pentru acésta ascultați, păstorilor! cuvântul lui Iehova! 9
 Așia grăesce Iehova, Domnul: Éca! eu *sum* contra păstorilor! 10
 Și voiû cere oile mele din mânele lor;
 Și'i voiû face se înceteze de a păstori oile;
 Și nu se vor mai păstori păstorii pre sine înși'sî;
 Căci eu voiû elibera din gura lor oile mele,
 Și nu li vor mai fi de mîncare.
 Căci așia grăesce Iehova, Domnul: 11
 Éca! eu, eu voiû întreba după oile mele, și le voiû căuta pre dênsele.
 Precum păstoriiu cantă turma sa, 12

- Când el se află în mijlocul oilor sale împrăsciate,
 Așa voiû căuta oile mele,
 Și le voiû elibera pre dênsele din tôte locurile,
 Unde erau împrăsciate în ți nuorósă și întunecósă.
- 13 Și le voiû scóte pre dênsele dintre populi,
 Și le voiû aduna pre dênsele dintre țerrî,
 Și le voiû aduce pre dênsele în țerra lor,
 Și le voiû pășuna pre munții lui Israel.
 Aprópe de riurî și pre tôte locurile locuibile ale țerreî.
- 14 Le voiû pasce în pășune bună,
 Și stâna lor va fi pre munții cei 'nalți ai lui Israel;
 Acolo vor jácé într'o stână bună,
 Și se vor pasce în pășiuni grase pre munții lui Israel.
- 15 Eû voiû păstori oile mele, și le voiû face se jacă,
 Grăesce Iehova, Domnul.
- 16 Voiû căuta cele perdute, Și voiû re'ntórce pre cele rêtácite,
 Și voiû lega cele frânte, Și voiû întări pre cele slabe;
 Ânse voiû nimici pre cele grase și puterice;
 Cu dreptate eû le voiû pasce.
- 17 Și voi, turma mea! așa grăesce Iehova, Domnul:
 Éca! eû voiû judica între óe și óe, între berbeci și țapi.
- 18 Este mic lucru pentru voi, că ați pășiunat pășiunea cea bună,
 Êră restul pășiunei vóstre trebuie se'l călcați în picióre?
 Și că ați bėut apă curată,
 Êră pre ceea-l-altă trebuie se o turburați cu piciórele vóstre?
- 19 Și oile mele aû pășiunat cele călcate de piciórele vóstre,
 Și aû bėut cele turburate de piciórele vóstre.
- 20 Pentru acésta, așa grăesce Iehova, Domnul, despre dênsele;
 Éca! eû, eû voiû judica între óea cea grasă și óea cea macră.
- 21 Pentru că voi ați împins cu lature și cu umere,
 Și ați împuns cu córnel vóstre pre tôte oile cele slabe,
 Până când le-ați împrăsciat pre dênsele afară;
- 22 Pentru acésta eû voiû mântui pre oile mele, și nu vor mai fi de prédă;
 Și voiû judica între óe și óe.
- 23 Și voiû pune asupra lor un păstoriu, și le va pasce pre dênsele,
 Pre servul meû David;
 El le va pasce pre dênsele, și el va fi păstoriul lor.
- 24 Și eû, Iehova, voiû fi Dumneđeul lor;
 Și servul meû David va fi principe în mijlocul lor;
 Eû, Iehova, am grăit.
- 25 Și voiû încheia cu dênsele alianța de pace;
 Și voiû face se înceteze de pre pământ ferele cele rele;
 Și în deșert vor locui în siguranță, și vor dormi chiar și în păduri.
- 26 Și le voiû face pre dênsele și împrejurimile colnicelui meû bine-
 Și voiû face se cadă plóe la timp; [cuvéntare;

Plóea bine-cuvântărei va fi.

Și arborele câmpului 'și va da fructul seú, 27

Și pământul 'și va da venitul seú,

Și vor fi siguri în țerra lor; Și vor cunoște, că eú *sum* Iehova,

Când voiú sfărâma legăturile jugului lor,

Și'l voiú elibera pre dênșit din mânele celor ce s'aú servit de dênșil.

Și nu vor mai fi de pradă populilor, 28

Și ferele pământului nu'l vor *mai* sfășia pre dênșil;

Ci vor locui în siguranță, și nu *va fi* cine se'l spăimênte.

Și le voiú rădica lor o plantă renumită, 29

Și nu vor mai fi răpiți de fóme în țerră,

Și nu vor mai purta rușinea populilor.

Și vor cunoște, că eú Iehova, Dumneđeul lor, *sum* cu dênșil, 30

Și *că* ei, casa lui Israel, *súnt* populusul meú,

Grăesce Iehova, Domnul:

Și voi, oile mele, oile pășuneii mele! voi *súnteți* ómenii, 31

Și eú *súm* Dumneđeul vostru, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XXXV.

Profeție contra Edumeei.

Și aú venit câtră mine cuvântul lui Iehova, ȕicând: Fiiul 1 2
omului! îndreptă fația ta câtră muntele Seir, și profetizează contra lui, Și ȕi't lui:

Așia grăesce Iehova, Domnul: 3

Éca! muntele Seirului! eú *sum* contra ta;

Și voiú întinde mâna mea contra ta,

Și te voiú face pustii și deșert.

Voiú reduce pre cetățile tale într'o ruină, și' tu vei fi pustiat; 4

Și vei cunoște, că eú *sum* Iehova;

Pentru că ai avut o ură perpetuă, 5

Și ai trădat pre fiii lui Israel în timpul nenorocirei lor sabiei,

Când inicitatea *ajunsese* până la extremitate.

Pentru acésta *dupre cum* eú *sum* viú, grăesce Iehova, Domnul: 6

Te voiú pune în sânge, și sângele te va urmări; [mări;

Fiind că n'ai urit *versarea* dz sânge, de aceea sângele te va ur-

Și voiú prefăce pre muntele Seir în pustii și deșert, 7

Și voiú estirpi dintr'ensul pre trecătoriul și pre cel ce se întórce.

Și voiú împle munții lui de uciși lui, 8

Și vor căde cei uciși de sabie

În munții tei și în văile tale și în tóte riurile tale.

Te voiú reduce într'un deșert etern, și cetățile tale nu se vor locui; 9

Și vei cunoște, că eú *sum* Iehova.

Pentru că ai ȕis; 10

- Amândouă acestli populi și amândouă aceste țerrî vor fi ale mele,
 Și noi le vom lua de moscenire, Și dacă Iehova era acolo.
- 11 Pentru acesta *dupre cum* eu *sum* viu, grăesce Iehova, Domnul,
 Te voiî trata dupre mânia ta și dupre invidia ta,
 Ce ai întrebuițat din ura ta contra lor,
 Și me voiî face lor cunoscut, când te voiî judica.
- 12 Și vei cunosce, că eu Iehova am auđit tôte blasfemele tale ce ai
 Contra munților lui Israel, ȑicend: [pronunțiat
 Aceste au devenit deșerte, ni s'au dat noue spre mâncare.
- 13 Și cu gurele vóstre v'ați fãlit contra mea,
 Și ați îmulțit vorbele vóstre contra mea; eu *le-am* auđit.
- 14 Așia grăesce Iehova, Domnul:
 Când tot pãmântul se va bucura, eu te voiî reduce într'un deșert.
- 15 Cum te-ai bucurat de moscenirea lui Israel,
 Pentru că ea s'au pustiat; Așia 'ți voiî face ție:
 Vei deveni un deșert, munte al Seirului! și ẽnsăși tótã Idumea,
 Și vor cunosce, că eu *sum* Iehova. [da, tótã;

CAPUL XXXVI.

Profeție contra inimicilor lui Israel.

- 1 **S**i tu, fiul omului! profetisetzã munților lui Israel, și ȑi:
 Munți! lui Israel! ascultați cuvẽntul lui Iehova;
- 2 Așia grăesce Iehova, Domnul;
 Pentru că inimicul au ȑis contra vóstrã:
 Ha! ha! și 'nãlțimile cele vechi au devenit moscenirea nóstrã;
- 3 Pentru acesta profetisetzã, și ȑi: Așia grăesce Iehova, Domnul:
 Fiind că el v'au redus într'un deșert, și v'au dorit pre voi și tot a-
 ceea ce era împrejurul vostru,
 Ca se deveniți moscenirea celor-l-alți populi,
 Și sũteți pre limba celor vorbareți, Și sũteți defaima ómenilor;
- 4 Pentru acesta, munți! lui Israel! ascultați cuvẽntul lui Iehova, Domnul;
 Așia grăesce Iehova, Domnul, munților și delurilor,
 Riurilor și vãilor, Ruinelor desolate și cetãților pãrșite,
 Carî au devenit prãda, și batjocurã
 Celor-l-alți populi de prin prejur;
- 5 Da, pentru acesta așia grăesce Iehova, Domnul:
 În adevěr! în focul jalusiei mele am vorbit
 Contra celor-l-alți populi și contra a tótei Idumea,
 Carî 'și-au fãcut țerra mea proprietatea lor
 Cu bucuria tótei lor әне, și
 Și cu desprețul sufletului, ca s'o espunã pre dẽnsa la prãdã.
- 6 Pentru acesta profetisetzã asupra țerrei lui Israel,
 Și vorbesce munților și delurilor, Riurilor și vãilor:
 Așia grăesce Iehova, Domnul;

Éca! eă am vorbit în jalusia mea și în mânia mea,
 Pentru că portați desprețitul populilor;
 Pentru acésta așa grăesce Iehova, Domnul: Eă am rădicat mâna mea, 7
 În adevěr! populi de prin prejurul vostru vor purta rușinea lor.
 Voi ăneșe, munții lui Israel! veți da crengelile vóstre, 8
 Și veți purta fruptul vostru pentru populus meu Israel;
 Carī vor veni de curěnd.
 Căci éca! eă sum pentru voi, și me voiă întórce spre voi, 9
 Și veți fi arați și seměnați.
 Și voiă înmulți pre voi ómenī, Pre tótă casa lui Israel, da, tótă. 10
 Și cetățile se vor locui, și ruinele se vor reedifica.
 Și voiă înmulți preste voi pre ómenī și pre animale, 11
 Și se vor înmulți, și vor produce frupt;
 Și ve voiă lace se locuiți precum ați fost mai 'nainte,
 Și vi voiă face bine mai mult de cât la începutul vostru;
 Și veți cunósce, că eă sum Iehova.
 Da, voiă face, ca se ămble preste voi ómenī, populus meu Israel; 12
 Și te vor posedă, și li veți fi de moscenire,
 Și de acum nu'ți veți mai lipsi *pre dēnșii*.
 Așa grăesce Iehova, Domnul: Pentru că v'ău đis vouě: 13
 Tu *esci țerra ce mănâncă* pre ómenī, și ai lipsit pre populi tei,
 Pentru acésta nu veți mai mănca ómenī, 14
 Nicī veți lipsi pre populi tei, grăesce Iehova, Domnul:
 Și nu voiă mai face se se audă în tine rușinea populilor, 15
 Și nu veți mai purta oprobiul populilor, [Domnul.
 Și nu veți mai face pre populi tei se se lipsescă, grăesce Iehova,
 Și aă venit cătră mine cuvěntul lui Iehova, dicěnd: Fiiul 16 17
 omului! când casa lui Israel aă locuit în țerra lor,
 Ei aă pângărit'o prin purtarea lor și prin faptele lor;
 Călea lor era 'nainte mea ca necurățenia unei femei separate.
 Pentru acésta eă am věrsat asupra lor mânia mea 18
 Pentru sângele ce aă věrsat în țerră,
 Și pentru idolii lor *cu carī* ei 'l-aă pângărit;
 Și 'i-am răsipit printre populi, Și erau imprăsciați între țerrī; 19
 Și eă 'i-am judicat pre dēnșii duple purtarea lor și duple faptele lor.
 Și când aă venit la populi, unde merseseră, 20
 Aă profanat numele meu cel sânt, vorbindu-se despre dēnșii:
 „Acestia *sunt* populus lui Iehova, și din țerra lui aă ășit.“
 Eă m'am îndurat ăneșe pentru numele meu cel sânt, pre care casa 21
 între populi, la carī venise. [lui Israel 'l-aă profanat
 Pentru acésta đī casei lui Israel: Așa grăesce Iehova, Domnul: 22
 Nu pentru voi, casa lui Israel! fac eă *acésta*,
 Ci pentru numele meu cel sânt, ce 'l-ați profanat
 Între populi, la carī ați venit.
 Și voiă sântifica numele meu cel mare, ce s'ău profanat între populi, 23

- Pre care voi 'l-ați profanat în mijlocul lor;
 Și vor cunoște populi, că eu *sum* Iehova, [ochilor lor.
 Grăesce Iehova, Domnul, când me voiți sântifica de voi 'naintea
- 24 Căci ve voiți lua dintre populi, Și ve voiți aduna dintre toate țer-
 Și ve voiți aduce în țerra voastră. [rile,
- 25 Și voiți stropi preste voi apă curată, și veți fi curați;
 Ve voiți curăți de toate necurățiile voastre și de toți idolii vostri,
- 26 Și vi voiți da vouă o inimă nouă; Și voiți pune în voi un spirit nou,
 Și voiți depărta din trupul vostru ânima cea de piatră,
 Și vi voiți da ânimă de trup.
- 27 Și voiți pune în voi spiritul meu,
 Și voiți face se âmblați în statutele mele,
 Și se pășiți judicările mele, și se *le* faceți.
- 28 Și veți locui în țerra, ce am dat-o părinților vostri,
 Și veți fi populi mei, și eu voiți fi Dumnezeu vostru.
- 29 Și ve voiți mântui de toate necurățiile voastre;
 Și voiți chiâma grâul, și'l voiți îmulți pre dânsul,
 Și nu voiți mai aduce asupra voastră fomete.
- 30 Și voiți îmulți fructul arborilor și venitul câmpului,
 Ca se nu mai purtați între populi oprobriul fometei.
- 31 Atunci ve veți aduce a minte de căile voastre cele rele,
 Și de faptele voastre ce nu erau bune,
 Și veți fi desgustați de voi înșive
 Pentru incitățile voastre și pentru abominațiunile voastre.
- 32 Eu nu fac *acestea* pentru voi, grăesce Iehova, Domnul,
 Se vi fiă vouă cunoscut;
 Rușinați-ve, și confundați-ve pentru căile voastre, casa lui Israel!
- 33 Așia grăesce Iehova, Domnul:
 În ziua în care ve voiți curăți de toate incitățile voastre,
 Voiți face încă se se locuască cetățile, Și ca se se reedifice ruinele.
- 34 Și țerra cea deșertată se va cultiva,
 În timp ce era desolată în ochii fiă-cărui trecătoriu.
- 35 Și vor dice:
 Țerra acesta, care a fost desolată, a devenit ca grădina Edenului,
 Și cetățile cele ruinate, desolate și dirimate,
 S'a u fortificat și s'a u locuit.
- 36 Și populi cari a u ramas în jurul vostru vor cunoște,
 Că eu Iehova am edificat cele dirimate și am plantat cele desolate;
 Eu Iehova am vorbit, și voiți face.
- 37 Așia grăesce Iehova, Domnul:
 Și în *privirea* acesta voiți asculta casa lui Israel, ca se li o fac lor,
 'I voiți îmulți cu ômeni ca pre o turmă; [lemne,
- 38 Ca turma cea sântă, ca turma Ierusalimului în serbătorele lui so-
 Așia cetățile cele ruinate vor deveni pline de turme de ômeni;
 Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova.

CAPUL XXXVII.

Visiunea óselor secate, cari primesc viața. Emblema a două bucăți de lemn, cari se împreună la un loc.

A ū fost asupra mea mâna lui Iehova, și m'au scos Iehova 1
în spiritul, și m'au pus în mijlocul unei vâi, care *era* 2
plină de óse. Și m'au făcut se trec lângă dênsele de jur împrejur; și éca! ele *erau* fórte multe pre supra-fația vâei, și éca! *erau* cu totul uscate.

Și 'mi-au dis mie: Fiiul omului! pot óre ósele acestea se 3
re'nvie? și am respuns: Iehova Dómne! tu scif. Și 'mi-au dis 4
mie: Profetiséză asupra óselor acestora, și ți li lor: Óse uscate! ascultați cuvântul lui Iehova; Așia grăesce Iehova, Domnul, ó- 5
selor acestora: Éca! eũ voiũ face se între în voi spirit, și veți re'nvia; Și voiũ înșira pre voi vine, și voiũ face se créscă a- 6
supra vóstră trup, și ve voiũ acoperi pre voi cu pele, și voiũ pune în voi spirit, si veți re'nvia; și veți cunósce, cá eũ *sum* Iehova.

Și am profetisat, precum 'mi s'au ordonat; și când am profetisat, s'au făcut un vuet, și éca! cutremur, și ósele s'au împreunat la un loc, un os cu osul lui. Și am vedut, și éca! vine și 8
trup aũ crescut pre dênsele, și le-au acoperit pre de-asupra pelea; ânse nu *era* într'ênsele spirit. Și 'mi-au dis mie: 9
Profetiséză spiritului, profetiséză, fiiul omului! și ți spiritului: Așia grăesce Iehova, Domnul: Spirite! vino de la cele patru vên- 10
turi, și suflă asupra acestor morți, ca se re'nvie. Și am profetisat, duple cum mi s'au ordonat; și spiritul aũ intrat într'ênșii; și aũ re'nviat, și aũ stăut pre piciórele lor, o armată mare fórte, fórte.

Și 'mi-au dis mie: Fiiul omului! aceste óse sũnt tótă casa 11
lui Israel; éca! ei dic: Ósele nóstre s'au uscat, și speranța nóstră s'au nimicit; noi sũntem perduți. Pentru ácêta profetiséză, și ți li lor: 12

Așia grăesce Iehova, Domnul!
Éca! populus meũ! eũ voiũ deschide mormintele vóstre,
Și ve voiũ scóte din mormintele vóstre,
Și ve voiũ aduce în țerra lui Israel.
Si veți cunósce, cá eũ *sum* Iehova, 13
Când, populus meũ! voiũ deschide mormintele vóstre,
Și ve voiũ scóte din mormintele vóstre.
Și voiũ pune spiritul meũ în voi, și veți re'nvia, 14
Și ve voiũ aședa în țerra vóstră;
Și veți cunósce, cá eũ Iehova am vorbit și o am făcut,
Grăesce Iehova.

Și aũ venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicënd; Si tu, 15 16
fiiul omului! iéa'ți un toég, și scrie pre dênsul: „Pentru Iuda și pentru fii lui Israel, socii lui;“ apoi iéa'ți un alt toég, și scrie pre dênsul: „Pentru Iosef, (toégul lui Efraim) și pentru tótă casa lui Israel,

- 17 socit lui." Și 'ți le intrunesc pre dênsele la un loc într'un toég,
ca se devină în mâna ta un *bâțu*,
18 Și când fiit populul têu te vor întreba, dicënd: Nu voesci
19 se ni spuî noue ce *însamnă* acestea? Rspunde-li lor: Așia gră-
cesce Iehova, Domnul: Éca! cū voiû lua toégul lui Iosef, ce se *află*
în mâna lui Efraim și a semințiilor lui Israel, socit lui, și 'l voiû
pune preste dênsul, *adecă* preste toégul lui Iuda, și voiû face dintr'ên-
sele un toég, și vor fi unul în mâna mea. Și toégurile, pre
20 carî tu ai scris, vor fi 'naintea ochilor lor în mâna ta. Și ți li lor:

Așia grăescce Iehova, Domnul:

- Éca! cū voiû lua pre fiit lui Israel Dintre populit unde s'au dus,
Și'i voiû aduna pre dênșit de prin prejur,
Și'i voiû aduce pre dênșit în țerra lor.
22 Și voiû face dintr'ênșit un popul în țerra pre munțit lui Israel;
Și un rege va domni preste dênșit toți,
Și nu vor mai fi douî populit,
Și nu vor fi de acum despărțit în doue regate;
23 Și nu se vor mai spurca cu idolit lor, Nici cu abominațiunile lor,
Nici cu tôte fără-de-legile lor;
Ci 'l voiû scôte din tôte locuințele lor, în carî au păcătuit,
Și'i voiû curăți pre dênșit;
Și ei vor fi populul meu, și eû voiû fi Dumneđeul lor.
24 Și David, servul meu, *va fi* rege preste dênșit;
Și va fi pentru dênșit toți un păstoriu;
Și vor âmbra în judicâțile mele,
Și vor pădi statutele mele, și le vor face;
25 Și vor locui în țerra ce cū am dat-o servul meu Iacob,
Unde au locuit părintii vostri; Și într'ênsa vor locui,
Ei, și fiit lor, și fiit fiilor lor în etern;
Și David, servul meu, *va fi* principele lor în etern.
26 Și voiû încheia cu dênșit alianță de pace,
Și acêsta va fi o alianță eternă cu dênșit;
Și'i voiû stabili, și'i voiû immulți pre dênșit,
Și voiû pune Sanctuariul meu în mijlocul lor în etern.
27 Și locuința mea va fi în mijlocul lor;
Și voiû fi Dumneđeul lor, și ei vor fi populul meu.
28 Și vor cunósce populit, că eû Iehova *sum* cel ce sântesc pre Israel,
Când Sanctuariul meu va fi în mijlocul lor în etern.

CAPUL XXXVIII.

Profeție contra lui Gog și a lui Magog.

- 1 2 Sî au venit câtră mine cuvântul lui Iehova, dicënd: Fiiul
omului! îndreptă fația ta asupra lui Gog, *asupra* țerrei
Magog și a principelui de Roș, de Meșech și de Tubal, și profe-

- tisază contra lui, Și ȋi: Așia grăesce Iehova, Domnul: 3
- Eca! eu *sum* contra ta, Goge,
 Principe de Roș, de Meșech și de Tubal!
 Și te voiŭ re'ntôrce, 4
 Și voiŭ pune undițe în fâlcile tale, și te voiŭ scôte,
 Și pre tâtă armata ta, ca! și călăreți,
 Toți frumos îmbrăcați,
 Adunătură mare, *înarmați cu scuturi și cu paveze*,
 Cari toți mănuesc sabia;
 Cu dênșit pre Persia, pre Ethiopia și pre Put; 5
 Toți acestia *înarmați cu scuturi și cu coifuri*.
 Pre Gomer și pre tôte cetele lui; 6
 Pre casa lui Togarma de la partea estremă a nordului, și tôte
 Și pre mulți populi cu tine. [cetele lui; 6
 Fii gata și te prepară, Tu, și tâtă mulțimea adunată la tine, 7
 Și fi-ți lor păditor!
 După multe ȋile vei fi mustrat; 8
 În anii de pre urmă vei veni în țerra
Acelora cari au fost mântuiți de sabie,
 Și adunați dintre mulți populi,
 Pre munții lui Israel, cari au fost deșerti mult timp:
 Anse sânt scoși dintre populi, Și locuesc toți în siguranță.
 Te vei sui și vei veni ca o furtună; 9
 Vei fi ca un nuor, spre a acoperi țerra,
 Tu, și tôte cetele tale, și populi mulți cu tine.
 Așia grăesce Iehova, Domnul: 10
 Va fi în ȋiua aceea, *că* multe lucruri vor veni în mintea ta,
 Și vei escugeta planuri rele;
 Și vei ȋice: Me voiŭ sui în țerra cetăților fără de muri; 11
 Voiŭ veni la cei linisciți, la cei ce locuesc în siguranță,
 La toți acei ce locuesc *în cetățile* fără de muri și cari n'au nici
 zăvóre nici porți;
 Pentru ca se le! jafuri și se faci predăciuni, 12
 Ca se pu! mâna ta pre deșerturi *cari astăzi sânt* locuite,
 Și pre un popul *care este* adunat dintre populi,
 Căscigând animale și bunuri, locuind pre 'nălțimea țerei.
 Șeba și Dedan și neguțitorii Tarșisului, 13
 Și toți leușorii lor 'ți vor ȋice: Ai venit se faci jafuri?
 Ai adunat mulțimea ta, ca se preȋi? Ca se răpesci argint și aur,
 Ca se le! animale și bunuri, ca se faci o predă mare?
 Pentru acêsta, fiul omului! profetisază, și ȋi lui Gog: 14
 Așia grăesce Iehova, Domnul:
 În ȋiua aceea, când populus meu Israel va locui în siguranță,
 Tu vei afla *acêsta*;
 Atunci vei veni din locul têu de la partea estremă a nordului, 15

- Tu și mulți populi cu tine, toți călărind pre cai,
 Multime mare și armată puternică.
- 16 Și te vei sui contra populusului meu Israel ca un nuor,
 Ca se acoperi țerra. Se va întâmpla în zilele din urmă,
 Că te voi aduce contra țerei mele,
 Ca se me cunoscă populi, când me voi sântifica prin tine,
 O! Goge! 'nainte lor.
- 17 Așa grăesc Jeova, Domnul;
 Nu *esci* tu acela, despre care am vorbit în zilele de mai 'nainte
 Prin servii mei, profeții lui Israel,
 Cari au profetisat în zilele acele *pentru mulți ani*,
 Că te voi aduce contra lor?
- 18 Și va fi în ziua aceea, în ziua,
În care Gog va veni contra țerei lui Israel, grăesc Jeova,
 Mânia mea se va sui în fața mea. [Domnul,
- 19 Căci în jălusia mea, în mânia mea am vorbit,
 Că în ziua aceea va fi un cutremur mare în țerra lui Israel.
- 20 Și pescii mării și paserile cerului,
 Și fierele câmpului, și toate târîtoarele, ce se târesc pre pământ,
 Și toți oamenii de pre supra-fața pământului,
 Se vor cutremura de 'nainte mea; Și munții se vor resturna,
 Și turnurile se vor surpa, Și tot murul va căde la pământ.
- 21 Și voi chiăma contra lui sabie
 Prin toți munții mei, grăesc Jeova, Domnul;
 Sabia fiă-cărui om va fi îndreptată contra fratelui său.
- 22 Și me voi judica cu dînsul prin ciumă și sânge;
 Și voi ploua asupra lui și asupra cetelor lui,
 Și asupra multului popor ce *este* cu dînsul,
 O ploe inundătoare cu grîndina de pîtră, cu foc și cu puciosă.
- 23 Așa me voi mări și me voi sântifica, Și voi fi cunoscut de
 Și vor cunosc, că eu *sum* Jeova. [mulți populi;

CAPUL XXXIX.

Continuarea profeției contra lui Gog. Rechiămarea Israelitilor.

- 1 Si tu, fiul omului! profetisează contra lui Gog, și di:
 Așa grăesc Jeova, Domnul:
 Éca! că *sum* contra ta, Goge, Principe de Roș, Meșech și de Tubal!
- 2 Și te voi întorce, și te voi ademeni,
 Și te voi sui de la partea estemă a nordului,
 Și te voi aduce pre munții lui Israel;
- 3 Și voi lovi arcul tău din mîna ta cea stîngă,
 Și voi face ca se cadă săgețile tale din mîna ta cea dreaptă.
- 4 Vei căde pre munții lui Israel,

Tu, și toate cetele tale, și populi cei cu tine;
 Te voi trăda la paserile răpitoare de tot feliul,
 Și la ferele câmpului, spre mâncare;
 Veși căde pre câmpul liber; 5
 Căci eu am vorbit, grăesce Iehova, Domnul.
 Și voi trâmite foc asupra Magogului, 6
 Și asupra celor ce locuesc în siguranță prin insule;
 Și vor cunoște, că eu *sum* Iehova. [meu Israel;
 Și voi face cunoscut numele meu cel sânt în mijlocul populusului 7
 Și nu 'i voi mai lăsa se profaneze numele meu cel sânt;
 Și vor cunoște populi, că eu *sum* Iehova, Sântul lui Israel.
 Eca! au venit! și s'au făcut! grăesce Iehova, Domnul; 8
 Acésta *este* ziua, despre care am vorbit.
 Și cei ce locuesc cetățile lui Israel vor eși, 9
 Și vor pune în foc armele, și le vor arde,
 Pavezele și scuturile, Arcurile și săgețile, dardele și lăncele;
 Și vor întreține cu densele focul șapte ani;
 Și nu vor lua lemne din câmp, Și nici vor tăia din păduri; 10
 Căci vor face focul cu armele;
 Și vor preda pre cei ce 'i-au predat pre densii, [Domnul.
 Și vor spolia pre cei ce 'i-au spoliat pre densii, grăesce Iehova,
 Și se va întâmpla în acea zi, că voi da lui Gog loc de îm- 11
 mormântare acolo în Israel, în valea prin care se trece spre ostul
 mărei, și va împedeca pre trecători; și acolo vor immormenta pre
 Gog și pre totă mulțimea lui, și o vor numi *pre densa*: Valea
 lui Amon-Gog (mulțimea lui Gog). Și casa lui Israel 'i va im- 12
 mormenta pre densii șapte luni, ca se curăță țerra. Da, toți lo- 13
 cuitorii țerei 'i vor immormenta *pre densii*; și va fi pentru densii
 renume în ziua, în care me voi glorifica, grăesce Iehova, Domnul.
 Și trecătorii din țerră vor despărți pre bărbați de afaceri ne'nce- 14
 tate, cari vor immormenta cu *ajutorii* trecătorilor pre cei re-
 mași pre supra-fația pământului, ca se'l curăți pre densul; după
 finitul celor șapte luni, acestia vor începe a căuta. Și trec- 15
 torii ce trec prin țerră, vedând un os de om vor pune un semn
 aproape de densul, până ce immormentătorii 'l immormentéză pre
 densul în valea lui Amon-Gog. Și ensu'si numele cetăței *va fi* 16
 Amona (mulțimea). Ast-feliu vor curăți țerra. Și tu, fiul o- 17
 mului! așa grăesce Iehova, Domnul: Ți paserilor de tot feliul și
 ferele câmpului:

Adunați-ve, și veniți!

Întruniți-ve de jur împrejur la ospetiul meu ce 'l-am făcut pentru voi,
 La un ospetiū mare pre munții lui Israel,
 Și mâncați carne, și beți sânge!
 Veși mânca carnea celor puterici, 18
 Și veși bé sângele principilor pământului,

- Adecă, a berbecilor, a meilor, a țapilor și a taurilor,
Toți îngrășați în Bașan;
19 Și veți mânca grăsime spre săturare,
Și veți bé sânge spre îmbêtare,
Din ospețiul meu, ce eă am făcut pentru voi;
20 Și ve veți sătura la masa mea de cai și călăreți,
De cei puterici și de ómeni de resbel, Grăesce Iehova, Domnul.
21 Și voiă pune gloria mea între populi,
Și toți populiă vor vedé judicata mea ce eă am făcut,
Și mâna mea ce eă am pus asupra lor.
22 Și va cunósce casa lui Israel, că eă *sum* Iehova, Dumneđeul lor,
Din ăia acésta și 'nainte. [pentru inicitatea sa:
23 Și populiă vor cunósce, că casa lui Israel s'au dus în captivitate
și pentru că deveniscă abătétori, pentru acésta eă am ascuns faăia
mea de la dênșii,
Și 'i-am trădat pre dênșii în mâna inimicilor lor;
Aăia au căđut toți de sabie.
24 Și eă li-am făcut lor duple necurățeniele lor și duple fără-de-le-
Și am ascuns de dênșii faăia mea. [gile lor,
25 Pentru acésta aăia grăesce Iehova, Domnul:
Acum voiă re'ntórce captiviă lui Iacob,
Și me voiă îndura asupra întregéi case al lui Israel,
Și voiă fi jalus pentru numele meu cel sânt.
26 Și vor purta rușinea lor,
Și tóte abaterile lor cu cari s'au abătut de la mine,
Când locuiau în sigurană în țerra lor, și nu *era* cine se'i spăimênte.
27 Când 'i voiă readuce pre dênșii dintre populi,
Și 'i voiă aduna pre dênșii din țerrile inimicilor lor,
Și me voiă sântifica printr'ênșii 'nainte ochilor multor populi,
28 Atúnci vor cunósce, că eă *sum* Iehova, Dumneđeul lor,
Când, după ce 'i-am făcut pre dênșii se fiă duși captivi între po-
'i voiă aduna pre dênșii în țerra lor, [puli,
Și nu voiă mai lăsa acolo nici pre unul dintre dênșii;
29 Și nu voiă mai ascunde faăia mea de dinaintea lor;
Căci am revêrsat spiriul meu asupra casei lui Israel,
Grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XL.

Visiunea templului lui Iehova.

- 1 Î n anul al doue-đeci și cincilea al captivităăi nóstre, la în-
ceputul anului, la đece a lunéi, în anul al patru-spre-đe-
celea după luarea cetăăei, în aceeași đi mâna lui Iehova au venit

asupra mea, și m'aŭ adus acolo. M'aŭ adus prin visiunea lui 2
 Dumnezeu în țerra lui Israel, și m'aŭ pus pre un munte foarte 'nalt,
 pre care *era* spre partea despre mēdiă-ți ca un edificiu de cetate.
 Și m'aŭ adus acolo, și éca! un om, a căruia privire *era* ca 3
 privirea de aramă, și *avea* în mâna lui o corde de in și o măsură
 de trestie; și el sta în pōrtă. Și omul 'mi-aŭ țin mie: 4
 Fiul omului! veți cu ochii tei, și ascultă cu urechile tale,
 Și îndrēptă ânima ta spre tot aceea, ce eŭ 'ți voiŭ arēta;
 Căci ea se'ți arēt *acestea*, *Ai fost* adus aici;
 Anunțā decī tot ce veți vedē casei lui Israel.
 Și éca! un mur *era* pre din afara casei de jur împrejur, și 5
 în mâna omului *era* o măsură de trestie de șese coți, după cotul
 de o palmă mai lung de cât cel comun, și aŭ măsurat înălțimea edi-
 ficiului, și *era* de o trestie; și 'nălțimea lui *era* éráși de o
 trestie.
 Atunci aŭ venit la pōrta ce căuta spre resărit, și s'aŭ suit pre 6
 treptele ei, și aŭ măsurat pragul porței, *care avea* o lățime de o
 trestic; și pragul cel-l-alt, *care avea* o lățime éráși de o trestie.
 Și *fiă-care* cameră *avca* o lungime de o trestie, și o lățime éráși 7
 de o trestie; și între camere *era* o distanță de cinci coți; și pra-
 gul porței, *ce era* aproape de porticul porței de din năuntru *era* de
 o trestie. Atunci aŭ măsurat porticul porței de din năuntru, și *era* 8
 de o trestie. Apoi aŭ măsurat porticul porței, și *era* de opt 9
 coți; și colónele ei *erau* de câte douē coți, și porticul porței *era*
 pre din năuntru. Și camerele porței despre resărit *erau* trei dincóce 10
 și trei dincolo; și tus-trele *erau* de aceeași măsură; și colónele *aveau*
 aceeași măsură dincóce și dincolo. Și aŭ măsurat lățimea deschi- 11
 țeturei porței, și *era* de dece coți, și lungimea porței *era* de trei-
 spre-dece coți. *Era* ânse 'naintea camerelor *de astă parte* un 12
 spațiu de un cot, și de ceea parte un spațiu de un alt cot; și ca-
 merele *erau* fiă-care de șese coți de astă parte, și de șese coți
 de ceea parte. Apoi el aŭ măsurat pōrta de la acoperemēntul 13
 unei camere și până la acoperemēntul celeia-l-alte; și lățimea ei
era de douē-deci și cinci de coți, și *era* o ușă în fația altei ușe.
 Și aŭ făcut colónele de șese-deci de coți, și împrejurul colónelor 14
era curtea și pōrta jur împrejur. Și de la fația porței întrărei 15
 până la fația porticului porței de din năuntru *erau* cinci-deci de
 coți. Și *erau* ferestre îngrădite la camere și la colónele lor 16
 pre din năuntru porței de jur împrejur; de asemenea *erau* și la bol-
 titurile; *erau* ferestre și pre din năuntru de jur împrejur; érá pre *fiă-*
care colónă *erau* palmi.

Și m'aŭ dus în curtea de din afară, și éca! camere și pavea 17
ce era asternută în curte de jur împrejur; și *erau* trei-deci de camere
 pre pavea. Și pavéua de pre laturile porților, de-a lungul porților 18
 în lung *era* pavéua de jos. Și aŭ măsurat lățimea de dinaintea porței 19

de jos până în fața curței de din năuntru, și conținea pre dinafară o sută de coți spre resărit și spre nord.

20 Și au măsurat porța curței de dinafară, ce căuta spre nord,
21 lungimea ei și lățimea ei. Și camerele ei erau trei dincóce și trei dincolo; și colónele ei precum și boltiturile ei erau după măsura porței întăia; *adecă* lungimea ei era de cinci-șeci de coți, și lățimea ei doue-șeci și cinci de coți. Și ferestrele lor și boltiturile lor și palmii lor erau după măsura porței ce caută spre resărit; și se suiau la dânsa pre șapte trepte; și boltiturile ei erau 'nainte a lor. Și porța curței de din năuntru era în fața porței despre nord și despre ost; și au măsurat de la o porță până la altă porță, și erau o sută de coți.

24 Și m'au dus spre sud, și éca! o porță ce caută spre sud; și au măsurat colónele ei și boltiturile ei, și erau după aceleași măsuri. Și erau ferestre la dânsa, și la boltiturile ei de jur împrejur, precum erau și ferestrele acelea; și porța avea o lungime de cinci-șeci de coți, și o lățime de doue-șeci și cinci de coți. Și erau șapte trepte, spre a se sui pre dânsa, și boltiturile ei erau 'nainte a lor; și erau palmi pre colónele ei, unul de o parte și altul de altă parte. Și era o porță în curtea de din năuntru spre sud; și au măsurat de la o porță la alta spre sud o sută de coți.

28 Și m'au adus în curtea de din năuntru prin porța despre sud; și au măsurat porța despre sud după aceleași măsuri. Și camerele ei și colónele ei și boltiturile ei erau formate după aceleași măsuri; și erau ferestre la dânsa și la boltiturile ei de jur împrejur; și ele aveau o lungime de cinci-șeci de coți, și o lățime de doue-șeci și cinci de coți. Și boltiturile de jur împrejur erau de douc-șeci și cinci de coți în lărgime, și de cinci coți în lățime. Și boltiturile ei erau spre curtea de dinafară; și palmii erau pre colónele ei; și spre a se sui erau opt trepte.

32 Și m'au adus la porța de din năuntru cea despre ost, și au măsurat porța după aceleași măsuri. Și camerele ei și colónele ei și boltiturile ei erau făcute după aceleași măsuri; și erau la dânsa ferestre și la boltiturile ei de jur împrejur; și avea o lărgime de cinci-șeci de coți, și o lățime de doue-șeci și cinci de coți. Și boltiturile ei erau la porța de din afară, și palmii pre colónele ei, pre de o parte și pre ceaa-l-altă; și spre a se sui erau opt trepte.

35 Și m'au adus la porța despre nord, și au măsurat-o după aceleași măsuri; Camerele ei, colónele ei, boltiturile ei, și ferestrele ei de jur împrejur, lungimea ei era de cinci-șeci de coți, și lățimea de doue-șeci și cinci de coți. Și colónele ei erau spre curtea de din afară; și palmii erau pre colónele ei pre de o parte și pre ceaa-l-altă; și spre a se sui erau opt trepte.

38 Și erau acolo camere, ale căroră intrări erau aproape de co-

lônele porților, unde se spălaŭ sacrificiŭ de ardere. Și în porti- 39
cul porței erauŭ doue mese pre de o parte, și doue mese de altă
parte, ca se junghie pre dênsele sacrificie de ardere și sacrificiul
pentru păcat, precum și sacrificiul pentru culpă. Și la laturea de 40
dinafară, precum se suia cine-va prin întratul porței despre nord,
erauŭ doue mese; și la laturea ceea-l-altă, care era spre porticul
porței, erauŭ doue mese. Patru mese erauŭ în astă parte, și patru 41
mese în ceea-l-altă, pre amândouă laturile porței; erauŭ pre tôte opt
mese, pre cari junghiaŭ sacrificiele. Tus-patru mesele pentru 42
sacrificiul de ardere erauŭ de pétră cioplită, lungi de un cot și ju-
mătate, și de un cot și jumătate de late, și de un cot de 'nalte;
și pre acestea puneauŭ instrumentele, cu cari junghiaŭ sacrificiul de
ardere și cele-l-alte sacrificie. Și pre din năuntru erauŭ cărlige, 43
late de o palmă, înșipe de jur împrejur; și pre mese puneauŭ car-
nea sacrificiului. Și în partea de din afară a porței de din- 44
năuntru erauŭ camerele cântătorilor, în curtea de din năuntru ce
era pre laturile porței nordice; și fația lor era spre sud; și
cele-l-alte erauŭ pre laturea porței ostice, cari căutaŭ spre nord.
Și el 'mî-au đis mie: Camera acésta ce caută spre sud este pen- 45
tru preuți ce fac veghia casei; Și camera ce caută spre nord 46
este pentru preuți, ce observă cele de observat ale altariului;
acestia sânt fiil lui Zadok între fiil lui Levi, cari se apropiă de
Iehova, ca se'l servescă pre el.

Și auŭ măsurat curtea, și era lungă de o sută de coți, patrați; 47
și pre altariul ce era 'naintea casei.

Și m'auŭ adus în porticul casei, și auŭ măsurat fiă-care colónă 48
a porticului, cinci coți pre astă parte, și cinci coți pre ceea-l-altă
parte, și lățimea porței era trei coți pre astă parte și trei coți pre
ceea-l-altă parte. Lungimea porticului era de doue-đeci de 49
coți, și lățimea lui de unu-spre-dece coți; și pre treptele se suiaŭ,
și erauŭ pre lângă colônele acestea alte colône, una de astă parte
și una de ceea-l-altă.

CAPUL XII.

Descrițiunea interiorului templului.

Și m'auŭ adus în templu, și auŭ măsurat ușorii, și auŭ eșit șese 1
coți lățimea pre o parte, și șese coți lățimea pre ceea- 2
l-altă, ce era și lățimea cortului. Și lățimea întratului era de
dece coți, și laturile ușei erauŭ de cinci coți pre o parte, și cinci
coți pre ceea-l-altă; și auŭ măsurat lungimea templului patru-đeci
de coți, și lățimea lui de doue-đeci de coți.

Și auŭ intrat mai în năuntru, și auŭ măsurat ușorii ușei 3
duoi coți, și ușa șese coți, și lățimea ușei șapte coți.

4 Și au măsurat o lungime de două-deci de coți și o lățime de două-deci de coți în năuntru templului; și 'mă-au ținut mie: Acesta este Sânta Sântilor.

5 Și au măsurat murul casei, șese coți; și lățimea *fă-cărei* camere de pre latură de jur împrejurul casei din toate părțile, patru coți. Și camerele de pre latură *erau* câte trei, cameră preste

6 cameră de trei-deci de ori; și ele erau aședate în murul casei, care *era zidit* de jur împrejur pentru casele de pre latură, pentru ca acestea se se pōtă ține tare, fără ăanse ca camerele se se

7 redime pre murul casei. Și templul se lărgia, și era ca o scară curbă, ce sue la camerele laterale; căci scara cea curbă a casei se 'nălța în sus de jur împrejurul casei; pentru acesta casa *devenia* mai largă în sus, și ast-feliu casa crescea de la rândul cel mai de desubt până la cel de asupra prin spațiul de la mijloc;

8 Și am vădut înălțimea casei de jur împrejur; și temeliele camerelor de pre latură *erau* de o trestie întrégă, de șese coți mari.

9 Lărgimea murului *ce era* pentru camerele de pre latură de din afară *era* de cinci coți; și locul rămas deșert *era* locul cam-

10 merelor de pre latură de din năuntru. Și între camere *era* o distanță de două-deci de coți de jur împrejurul casei. Și ușele camerelor de pre latură *erau* spre partea remasă deșertă, o ușă spre nord și o ușă spre sud; și lărgimea locului rămas *era* de cinci coți de jur împrejur.

12 *Eră* edificiul *ce sta* în fația locului separat spre laturea vestică *era* de o lărgime de șapte-deci de coți; și murul edificiului *era* în lărgime de cinci coți de jur împrejur; *eră* lungimea

13 lui *era* de nouă-deci de coți. Și au măsurat casa, o sută de coți în lungime; și locul separat și edificiul și muiul lui, în lărgime o sută de coți; Și lățimea fațadei casei și a locului separat spre ost, o sută de coți.

15 Și au măsurat lărgimea edificiului, *care ce afla* în fația locului separat și dinapoea casei și galeriele lui de o parte și de ceea-l-altă, o sută de coți, și se cuprindea aici templul interior și

16 porticele curței. *El au măsurat de asemenea* stâlpii porței, și ferestrele cele cu rățele și galerie de prin prejur în tus-trele

17 rândurile lor, *ce se aflau* în fația ușei, toate construite de lemn de jur împrejur; și fațada până la ferestre, și ferestrele, *cari*

18 *erau* acoperite; Până de asupra ușei și până la casa de mai din năuntru și tot murul de jur împrejur, pre din năuntru și pre din afară după *aceleași* măsuri.

19 Și *era* lucrat în Cherubimi și în palmi, așa că un palm sculptat *era* între Cherub și Cherub; și *fă-care* Cherub avea

20 două fețe; O fație de om a *Cherubului* spre palmul din astă parte, și o fație de leu spre palmul din ceea parte; și *ast-feliu* *era* sculptată totă casa de jur împrejur. De la fația până de-asupra

21 ușei *erau* sculptați în murul templului Cherubimi și palmi. Stâlpiți

porților templului erau patrați, ca și fațada Sanctuariului; privirea unuia era semănă cu privire celuia-l-alt.

Altariul de lemn era de trei coști 'nalt, și lung de două coști; 22 și córnela lui și lungimea lui precum și părțile lui erau de lemn; și 'mî-au dis mie: Acésta este masa cea de dinaintea lui Iehova. 23 Și templul precum și Sactuariul aveau două uși. Și ușele aveau 24 câte două păture, cari se întorceau una spre ceea-l-altă; două păture la una ușă și două păture la ceea-l-altă. Și erau sculptate 25 pre dênsele, *adecă* pre ușele templului, Cherubim și palmi, precum erau sculptate pre muri; și erau pre fația porticului pre din afară grinzi mari. Și erau ferestre cu rățele, și palmi de o parte 26 și de ceea-l-altă, spre laturile porticului, și pre camerele de pre laturile casei și de grinzele cele mari.

CAPUL XLII.

Omul, pre care Ezekiel 'l vede în viziune, continuă a măsura apartamentele templului.

Și m'au adus în curtea de din afară, care se află spre calea 1 despre nord; și m'au adus în camera ce se află în fația locului separat și în fația edificiului spre nord, În fația ce 2 avea o lungime de o sută de coști, și la ușa despre nord; ânse lățimea era de cinci-șeci de coști. La două-șeci de coști, cari 3 erau pentru curte interioară și în fația pavelei ce era pentru curtea esterióră, se află o galerie în fația altei galerii în trei rânduri. Și în fația camerelor era o alee largă de șeci coști în- 4 spre năuntru, o cale de un cot; éra ușele lor erau spre nord. Éra camerele din rândul de sus erau mai strîmte, fiind că gale- 5 riele de jos și cele de mijloc ale edificiului erau puțin mai eșite 6 de cât acelea. Căci acestea erau în trei rânduri, și n'aveau colóne ca colónele curților; pentru acésta edificiul se îngusta mai mult de cât rândul de mijloc și de jos pre la pământ.

Și murul de pre din afară, ce era în fația camerelor și 7 anume spre curtea de dinafară în fația camerelor era în lungime de cinci șeci de coști. Căci lungimea camerelor, ce se aflau în 8 curtea esterióră, era de cinci-șeci de coști; si éca! în fația templului erau o sută de coști.

Și de desubt la camerele acestea era întratul despre ost, pre- 9 cum merge cine-va spre dênsele, eșind din curtea de dinafară. Camerele erau în grosimea murului curței în spre ost, în fația lo- 10 cului separat, și în fația edificiului. Și o cale se ducea la fa- 11 cia lor, precum în fația camerelor spre nord, de aceeași lărgime și de aceeași lățime; și tóte eșirile lor și tóte rândurile lor și ușele lor tot ast-feliu, Și de asemenea ușele camerelor ce erau 12

spre sud, o ușă la începutul căiei, a căiei unde se intra la dreapta în fața murului spre ost.

- 13 Și 'mî-au ȑis mie: Camerele despre nord, *precum și camerele despre sud, ce se aflau în fața locului separat, sînt camere sante, unde preuȑi ce se apropiă de Iehova vor mănca cele mai sante: acolo vor pune cele mai sante, și oblaȑiunile pănaticе, și sacrificiele pentru pecat, și sacrificiul pentru culpă; căci locul este sânt.*
- 14 Când preuȑi vor intra acolo, nu vor eȑi din *locul sânt în curtea de din afară, ci vor depune acolo vestmintele lor, în cari servesc; căci sînt sante; și se vor îmbrăca cu alte vestimente, și vor intra în curte pentru populus.*
- 15 După ce au finit măsuresle casei pre din năuntru, m'au scos spre pórta ce caută spre ost, și au măsurat-o de jur împrejur.
- 16 Au măsurat laturea ostică cu măsura de trestie de jur împrejur,
- 17 cinci sute de trestii. Au măsurat cu măsura de trestie împre-
- 18 jur laturea nordică, cinci sute trestii. Au măsurat laturea su-
- 19 dică cu măsură de trestie, cinci sute de trestii. *Apoi s'au întors spre laturea ostică, și au măsurat cu măsură de trestie cinci*
- 20 *sute de trestii. Au măsurat în tus-patru laturile murii acestia de jur împrejur, lungimea de cinci sute de trestii, și lărgimea cinci sute, spre a face despărȑire între locul cel sânt și profan.*

CAPUL XLIII.

Dumneȑeu se arată lui Ezekiel în gloria sa.

- 1 Și m'au adus la pórta, *adecă la pórta ce caută spre ost:*
- 2 Și eca! gloria Dumneȑului lui Israel venia despre calea ostului, și vócea sa *era* ca vuetul de ape multe; și strălucia pământului de gloria lui. Și visiunea, ce eu am văȑut-o, *era* semănă cu visiunea ce am văȑut-o, când am venit se sfărăm cetatea; și visiunile *erau* semene cu visiunea ce am văȑut-o aprópe de riul Chebar; și am căȑut pre faȑa mea.
- 4 Și gloria lui Iehova au intrat în casa pre calea porȑei ce
- 5 caută spre ost. Și m'au sculat spiritul, și m'au adus în curtea
- 6 interióră, și eca! casa era plină de gloria lui Iehova. Și 'l-am
- audȑt, când vorbea căȑă mine din casă, și un om sta aprópe de
- 7 mine. Și el 'mî-au ȑis mie:
- Fiiul omului! Acesta *este* locul tronului meu,
- Și locul tălpilor piciórelor mele,
- Unde voiȑ locui în mijlocul fiilor lui Israel în etern,
- Și pre numele meu cel sânt nu 'l va mai profana casa lui Israel,
- Nici ei, nici regii lor, cu fornicăȑiunile lor,
- Nici prin cadavrele regilor, nici pre 'nălȑimile lor;
- 8 Punăȑ pragurile lor aprópe de pragurile mele,

Și stălpit porților lor aprópe de stălpit porților mele,
 În cât între mine și între dênșii *nu era de cât* murul,
 Așia aũ profanat numele meũ cel sânt
 Cu abominațiunile lor ce le-aũ făcut;
 Pentru acésta 'l-am consumat și eũ pre dênșii în mânia mea.
 Acum se depărteze de la mine fornicatiunile lor, 9
 Și cadavrele regilor lor,
 Și voiũ locui în mijlocul lor în etern.
 Tu, fiul omului! arétã templul acesta casei lui Israel, 10
 Ca se se rușineze pentru inicitățile lor;
 Și se măsore planul edificiului.
 Și dacã se vor rușina pentru tóte câte le-aũ făcut, 11
 Arétã-li lor forma casei și aranjarea ei,
 Și eșirile ei și întrările ei,
 Și tótã forma ei, și tóte ordonanțele ei,
 Și tótã forma ei, și tóte legile ei; Și descrie'o 'naintea lor,
 Ca se pădêscã tótã forma ei,
 Și tóte ordonanțele ei, și ca se le facã.

Acésta *este* legea casei: pre vêrful muntelui tótã marginea lui 12
 de jur împrejur *va fi* cel mai sânt. Éca! acésta *este* legea casei.

Și acestea *sânt* măsurile altariului în coți; cotul *este un* cot 13
 și o palmã, érá gavanul *altariului va fi 'nalt* de un cot, și larg
 de un cot; și gardina de pre marginile lui împrejur de o palmã;
 acésta *este* partea cea mai de sus a altariului. Érá de la ga- 14
 vanul *altariului* cel despre pãmânt până la privasul cel mai de jos
va fi duoĩ coți, și lățimea de un cot; și de la privasul cel mai
 mic până la privasul cel mai mare patru coți, și lățimea de un
 cot. Și altariul *va fi* patru coți de 'nalt; érá de la altariũ și 15
 în sus *vor fi* patru córne. Și altariul *va fi* de duoĩ-spre-đece 16
 coți de lung, și de duoĩ-spre-đece coți de lat, *fiind* patrat din tus-
 patru laturile lui. Și privasul *va fi* de patru-spre-đece coți în 17
 lung, și de patru-spre-đece în lat la tus-patru laturile lui; și mă-
 rimea împrejur de o jumătate de cot; și gavanul lui împrejur de
 un cot; și treptele lui vor căuta spre ost.

Și 'mĩ-aũ đis mie: Fiiul omului! așia grăesce Iehova, Dom- 18
 nul: Acestea *sânt* ordonanțele pentru altariũ în ziua în care 'l vor
 face pre dênșul, ca se ofere pre dênșul sacrificiul de ardere, și
 se'l stropêscã pre dênșul cu sânge. Și vei da preuților, Leviți, 19
 celor ce sũnt din semința lui Zadok, cei ce se apropiã de mine,
 ca se me servêscã pre mine, grăesce Iehova, Domnul, un vițel de boũ,
 spre sacrificiul pentru pecat. Și vei lua din sângele lui, și 20
 vei pune pre tus-patru córnelor lui, și pre tus-patru unghiurile pri-
 vasului, și pre margine împrejur; și vei curăți altariul, și'l vei îm-
 păca pre dênșul. Și vei lua vițelul sacrificiului pentru pecat, 21
 și'l vor arde pre dênșul într'un loc destinat al casei, afarã de Sanctu-

22 ariū. Și în ziua adoua vei oferi de sacrificiū pentru păcat un
 23 țap dintre capre fără defect, și vor curăți altariul, precum 'l-aū cu-
 24 rățit cu vițelul. După ce vei fini curățirea, vei oferi un vițel
 25 de bou fără defect, și un berbec din turma fără defect. Și le
 26 vei oferi pre acestea 'naintea lui Iehova, și preuți vor arunca sare
 27 pre acestea, și le vor oferi pre dênsele ca sarificie de ardere lui Ie-
 hova. Șapte zile vei prepara în fiă-care di un țap spre sa-
 crificiū pentru păcat; și vor prepara un vițel de bou și un ber-
 bece din turma fără defect. Șapte zile vor împăca altariul, și'l
 vor curăți pre dênsul; și acestia se vor consacra. Și după ce
 vor trece zilele acestea, va fi, că de la ziua a opta și mai departe preuți
 vor oferi sacrificiele vóstre de ardere pre altariū, și sacrificiele vóstre
 pacifice, și eū ve voiū primi, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XLIV.

Porța regelui. Sacrificătorii idolatri.

1 Și m'aū înturnat spre calea porței de din afară a Sanctua-
 2 riului, ce caută spre ost; și acésta era închisă. Și
 'mī-aū dis mie Iehova: Porța acésta va fi închisă, și nu se va des-
 chide, și om nu va intra printr'ênsa; fiind că Iehova, Dumnezeuul
 3 lui Israel aū intrat printr'ênsa, pentru acésta va fi închisă. A-
 césta va fi pentru principe; principele, el va ședé într'ênsa, ca
 se mănânce pâne 'naintea lui Iehova; va intra pre calea porticului
 4 acestei porți, și pre aceeași cale va eși.
 5 Și m'aū adus la calea porței despre nord în fația casei; și
 am vădut, și éca! gloria lui Iehova împlea casa lui Iehova; și am
 6 cădut pre fația mea. Și 'mī-aū dis mie Iehova: Fiiul omului!
 Iea sémia, și uită-te cu ochii tei, și ascultă cu urechicia ta tóte
 câte eū 'ți le voiū vorbi ție despre tóte statutele casei lui
 Iehova, și despre tóte legile ei; și observéză bine intratul casei
 7 cu tóte eșirile Sanctuariului. Și vei vorbi casei rebele a
 lui Israel: Așia grăesce Iehova, Domnul: Casa lui Israel! fiă-vi
 8 destule abominațiunile vóstre: Că ați introdus străini, netăiați
 împrejur la animă, și netăiați împrejur la trup, ca se fiă în Sanc-
 tuariul meu, ca se'l profaneze pre dênsul, *adecă* casa mea, când 'mī o-
 feriți pânea mea, grăsimă și sânge, călcând alianța mea prin tóte
 9 abominațiunile vóstre. Și n'ați pădit voi veghia sântelor mele,
 ci ați pus în loc de voi asupra Sanctuariului meu păditori ai veg-
 hiei mele.
 10 Așia grăesce Iehova, Domnul: Nicī un străin, netăiat impre-
 jur la animă, și netăiat împrejur la trup, nu va intra în Sanctua-
 riul meu, din toți străinii ce se află între fiii lui Israel; Și
 Leviți carī s'aū depărtat de la mine, când Israel rătăcia, rătăcind
 de la mine în urma idolilor lor, și vor purta pedépsa inicităței lor;

Acestia vor fi servitorii în Sanctuariul meu, inspectorii porților casei, 11
 și vor servi pre casa; ei vor junghia pentru popul sacrificiul de ardere
 și oblațiuni, și ei vor sta 'naintea lor, ca se 'i servescă pre dênșii.
 Fiind că ei 'i servia pre dênșii 'naintea idolilor lor, și erau cauza ini- 12
 cităței pentru casa lui Israel; pentru acesta eu am 'nălțiat mâna
 mea contra lor, grăesce Iehova, Domnul, și vor purta pedépsa ini-
 cităței lor. Și nu se vor apropia de mine, ca se 'm'i fiă preuți, 13
 și nu se vor apropia de nimic din cele sante ale mele, din sânta
 sântilor; ei vor purta rușinea lor și de abominațiunile lor ce le-au făcut.
 Și 'i voi pune pre dênșii veghia casei pentru tot serviciul seü, și 14
 tot ce se va face într'ensul.

Dară preuți, Leviți, fiit lui Zadok, cei ce pădău veghia 15
 Sanctuariului meu, când fiit lui Israel se rătăciau de la mine, acestea se
 vor apropia de mine, ca se me servescă pre mine, și vor sta 'naintea
 mea, ca se 'm'i ofere mie grăsimea și sângele, grăesce Iehova, Dom- 16
 nul; Acestia vor intra în Sanctuariul meu, și se vor apro-
 pia de masa mea, ca se me servescă pre mine, și vor pădi veghia mea.
 Și va fi, când vor intra în porțile curței de din năuntru, se vor îm- 17
 brăca în vestminte de in; și nu va fi pre dênșii lână, în óra ce
 servesc în porțile curței de din năuntru și în năuntru. Și vor avé 18
 pre capetele lor legături de in, și pre cóscele lor ismene de in; și
 nu se vor încinge cu ceea ce face asudare. Și când vor eși în curtea 19
 de din afară, în curtea de din afară la popul, *atunci* se vor des-
 brăca de vestmintele lor, cu cari au servit, și le vor pune pre
 dênsele în camerele sante, și se vor îmbrăca cu alte vestminte:
 pentru ca se nu sântescă pre populus cu vestmintele lor. Și nu 'și 20
 vor rade capetele lor, și nici vor lăsa pírul lor se crească lung, nu-
 mai vor tunde capetele lor. Și nici un preut nu va bé vin, 21
 când va intra în curtea de din năuntru. Și nu 'și vor lua lor de 22
 femee veduvă, *au feméa despărțită*: ei vor lua *de femee* fecióră
 din semința casei lui Israel, *au veduvă remase veduvă de preut*.
 Și vor învăța pre populus meu *distincțiunea* între sânt și profan, 23
 și 'i vor învăța pre dênșii *distincțiunea* între curat și necurat. Și 24
 în ne'ntelegeri acestia vor ședé se judice; și 'i vor judica pre
 dênșii duple judicările mele; și vor pădi legile mele și statutele
 mele în tóte serbătorile mele; și vor sânti Sabbatele mele. Și 25
 nu vor intra la un om mort, ca se se spurce; afară numai pen-
 tru părinte *au mamă*, pentru fiu *au fiică*, pentru frate *au soră*
nemăritată, *pentru acestia* se vor spurca. După ce *ânse cel* 26
spurcat se va curăți, 'i se va numera lui șépte zile. Și în 27
 ziua ce va intra în Sanctuariu, în curtea cea mai de din năuntru, ca
 se servescă în Sanctuariu, va oferi sacrificiul lui pentru păcat,
 grăesce Iehova, Domnul.

Și *aceea* li va servi lor de moscenire; *eu sum* mosceni- 28
 rea lor; și nici o posesiune nu li veți da lor în Israel; *eu sum*

- 29 proprietatea lor. Vor mânca oblațiune pânatică, și sacrificiū pentru păcat, și sacrificiū pentru culpă; și toate cele consacrate din
 30 Israel vor fi ale lor. Și toate primițiile și toate fructele cele ăn-
 tîie din toate oblațiunile, și din tot feliul de oblațiuni de ale vîstre,
 31 ca se aducă bine-cuvîntare în casele vîstre. Preuți nu vor
 mânca nimic de sine mort seŭ sfășiat, nici pasere nici animal.

CAPUL XLV.

Împărțirea țerrei.

- 1 Și cînd veți împărți prin sorți țerra în mosceniri, veți des-
 părți o parte pentru Iehova, *partea cea sîntă din țerra*;
 lungimea ei va fi o lungime de două-deci și cinci de miț *de trestii*,
 și lățimea ei de zece miț; *această parte va fi sîntă în toate mar-*
 2 *ginile ei împrejur.* Dintr'acesta pentru Sanctuariū vor fi cinci
 sute *de trestii în lungime*, și cinci sute *în lățime*, un patrat din
 toate părțile; și cinci-deci de coți împrejur pentru suburbiile lui.
 3 Deci după această măsură se măsură o lungime de două-deci și
 cinci de miț, și o lățime de zece miț; și în acest loc va fi Sanc-
 4 tuariul, locul cel mai sînt. Acesta va fi din țerra partea cea
 sîntă pentru preuți, pentru cei ce servesc în Sanctuariū, cei ce
 se apropiă, ca se servescă pre Iehova; și va fi loc pentru case, și
 loc sînt pentru Sanctuariū.
 5 Și două-deci și cinci de miț *de trestii în lungime*, și zece miț
 în lățime vor fi pentru Leviți, servitorii casei, ca posesiune; două-deci
 de camere.
 6 Și veți da în posesiunea cetăței cinci miț *de trestii în lă-*
 țime, și două-deci și cinci de miț în lungime, aprópe de *partea*
 cea sîntă; acesta va fi pentru totă casa lui Israel.
 7 Și va fi o parte pentru principe în amîndouă părțile părței
 sante și a posesiunei cetăței, în fața părței sante, și în fața pose-
 siunei cetăței, de la apus spre apus, și de la ost spre ost, și
 lungimea lor va fi în fața uncia dintre părțile de la marginea
 8 despre apus până la marginea despre ost. Din țerra acesta
 'i va fi posesiunea în Israel; și principii mei se nu mai asuprască
 pre populusul meu; și *remășașa țerrei* o vor da casei lui Israel du-
 pre semințiile lor.
 9 Așia grăescce Iehova, Domnul: Destul vi este, principi ai lui
 Israel! depărtați violența și răpirea, și faceți drept și dreptate;
 rădicați jefuirile vîstre de de-asupra populusului meu, grăescce Iehova,
 10 Domnul. Veți avé cumpănă dréptă, și efă dréptă, și bat drept.
 11 Efa și bat vor fi de aceeași măsură, în cât batul va cuprinde în sine
 a *decea parte* dintr'un omer, și efa a *decea parte* dintr'un omer; *măsura*

amândurora va fi duple omer. Și siclel va fi de două-deci 12
de gere; în *bucăți* de două-deci de sicle, de două-deci și cinci de
sicle, de cinci-spre-deci sicle vi va fi un maneh.

Oblațiunea ce o veți oferi va fi acesta: a șescea parte de efă 13
a unui omer de grâu; și veți da a șescea parte de efă a unui omer
de orș. Cât despre măsura oleului, veți oferi un bat de oleu, 14
un bat este a decea parte dintr'un cor, dece bate într'un omer;
câci dece bate fac un omer. Și din turmă o oie din două sute, 15
din cele mai adăpate pășuni ale lui Israel, pentru a servi de obla-
țiune pânatică, de sacrificiu de ardere și de sacrificie pacifice, spre
a-l împăca, grăesce Iehova, Domnul. Tot populusul țerei va da 16
această oblațiune celui ce va fi principe în Israel.

Oficiul principelui va fi de a oferi sacrificiul de ardere, și obla- 17
țiuni pânatică și libațiuni, în zilele de sărbătoare, de lună nouă,
de Sabbat, în toate zilele de solemnitate ale casei lui Israel;
el va prepara sacrificiul pentru păcat, oblațiunile pânatică, și sacri-
ficiile de ardere, și sacrificiile pacifice, ca se împăce casa lui Israel.

Așa grăesce Iehova, Domnul: În luna întâia, la întâiu a 18
lunei, vei lua un vițel de bou fără defect, și vei curăți Sanctua-
riul; Și preutul va lua din sângele sacrificiului pentru păcat, 19
și îl va pune pe stâlpii porței casei, și pe tus-patru unghiurile
privazului altariului, și pe stâlpii porței de la curtea de din
nauntru. Și acesta vei face în ziua a șaptea a lunii pentru tot 20
cel ce a păcătuit din nesciință, și pentru tot omul cel simplu;
și acesta vei face spre a împăca casa.

În luna întâia, la a patru-spre-decea și a lunii va fi pascha 21
vostă, sărbătoare de șapte zile; se se manânce azimă. Și în 22
ziua aceea principele va prepara pentru sine și pentru tot populusul
țerei un vițel ca sacrificiu pentru păcat. Și în cele șapte zile 23
ale sărbătorei va face sacrificie de ardere lui Iehova, șapte tauri și
șapte berbeci fără defect, câte unul în fiă-care și din cele șapte
zile; și în fiă-care și câte un țap ca sacrificiu pentru păcat. Și 24
va prepara oblațiune pânatică în măsura de o efă pentru taur, și de
o efă pentru berbece, și un hin de oleu pentru efă. În luna 25
a șaptea, în ziua a cinci-spre-decea a lunii, va face la sărbătoare
după aceste șapte zile, adecă același sacrificiu pentru păcat, ace-
lași sacrificiu de ardere, aceeași oblațiune pânatică și același oleu.

CAPUL XLVI.

Porța principelui. Legi privitoare pre sacrificii.

Așa grăesce Iehova, Domnul: Porța curței de din nauntru 1
ce caută spre răsărit va fi închisă în cele șase zile lu-
crătoare; era în ziua Sabbatului se va deschide, și în ziua lunii

- 2 noue se va deschide. Și principele va intra prin calea porticului porței de din afară, și va sta aproape de stâlpul porței, și preușii vor prepara sacrificiul lui de ardere și sacrificiile lui pacifice, și el se va închina pre pragul porței; atunci va eși; porța anse
- 3 nu se va închide până de sêra. Populul țerei de asemenea se va închina la intratul porței acesteia 'nainte a lui Iehova în zilele de Sabbat și de lună nouă.
- 4 Êră sacrificiul de ardere, pre care 'l va oferi principele lui Iehova în zi de Sabbat, *va fi* de șese mei fără defect și un berbec fără
- 5 defect. Și oblațiunea pânatică *va fi* o efă pentru un berbec; și oblațiunea pânatică pentru mei *va fi* atâta cât va voi *cineva*
- 6 se dea; și un hin de oleu pentru o efă. Și în ziua unei noue *va fi* un vișel de bou fără defect, și șese mei și un berbec; toate vor fi fără
- 7 defect. Și va prepara oblațiune pânatică, o efă pentru taur, și o efă pentru berbec; și pentru mei cât va pute mîna lui *se dea*; și un hin de oleu pentru o efă.
- 8 Și când principele va intra, va intra pre calea porticului
- 9 porței, și va eși pre aceeași cale. Când anse populul țerei va veni 'nainte a lui Iehova la zilele de solemnitate, cel ce va intra pre calea porței nordice ca se se închine, va eși pre calea porței sudice; și cel ce va intra pre calea porței sudice va eși pre calea porței nordice; nu se va întorçe pre calea porței prin
- 10 care au intrat, ci va eși pre *pôrta* opoșă. Și principele va intra în mijlocul celor ce intră; și va eși în ora ce ei vor eși.
- 11 Și în zilele de serbătore și de solemnitate oblațiunea pânatică va fi o efă pentru taur, și o efă pentru berbec; *eră* pentru mei
- 12 cât va voi *cineva* se dea; și un hin de oleu pentru o efă. Anse când principele va oferi sacrificiul de ardere voluntariu sêu sacrificie pacifice voluntarie lui Iehova, atunci 'l vor deschide lui pôrta ce caută spre resărit, și el va oferi sacrificiul lui de ardere și sacrificiile lui pacifice, precum făcuse în zi de Sabbat; atunci va eși, și după eșirea lui vor închide pôrta.
- 13 Vei prepara anse în totă ziua un sacrificiū de ardere lui Iehova *dintr'un* mel de un an fără defect; în *fiă*-care demănătă 'l vei o-
- 14 feri pre densus. Și vei oferi pentru acêstă oblațiune pânatică în *fiă*-care demănătă a șesea parte dintr'o efă de oleu, a treia parte a unui hin, ca se udi făina cea fină; oblațiunea pânatică a lui Iehova *trebuie se fiă* pentru tot-de-anua duple o ordonanță perpetuă în etern. Și vor oferi melul și oblațiunea pânatică și oleul în *fiă*-care demănătă, sacrificiū de ardere perpetuū.
- 16 Așia grăescce Iehova, Domnul Dacă principele dă un dar unuia din fiii sei, este proprietatea sa, și trece la fiii sei; este po-
- 17 sesiunea lor prin moscenire. Anse dacă va face un dar din moscenirea sa cuiva dintre servii lui, atunci darul 'l va aparține lui până la anul libertăței; după acêsta se va întorçe princi-

pelu; și posesiunea lui, dăruită fiilor lui, a lor va fi. 18
 cipele nu va lua din posesiunea populului, scoțându-i prin apăsare
 din posesiunea lor; anse el va da moscenire fiilor lui din pro-
 pria sa posesiune, ca se nu se împrăscie populus meu fiă-care din po-
 sesiunea sa.

Apoi m'aŭ adus prin intratul ce se află în laturile porței la 19
 camerele sante ale preușilor, ce caută spre nord; și éca! acolo un
 loc în partea spre apus. Și m'aŭ ȝis mie: Acesta este locul, 20
 unde preușii vor ferbe sacrificiul pentru culpă și sacrificiul pen-
 tru păcat, unde vor prăji oblațiunea pânatică, ca se nu le scotă
 pre dênsele în curtea de din afară, se sântescă pre popul. Și 21
 m'aŭ scos în curtea de din afară, și m'aŭ făcut se încunjur tus-
 patru unghiurile curței; și éca! era o curte în fiă-care unghiū al
 curței. La tus-patru unghiurile curței erau curți unite, lunge 22
 de patru-deci de coți, și large de trei-deci; tus-patru aceste
 unghiuri erau de aceeași măsură. Și era un rând de edificie 23
 în jurul lor, în jurul tus-patru acestor unghiuri; și erau con-
 struite bucătării de desubtul rândurilor împrejur. Și m'aŭ 24
 ȝis mie: Acestea sânt camerele bucătăriilor, unde servitorii casei vor
 ferbe sacrificiele populului.

CAPUL XLVII.

Emblemă fluviului eșind din templu.

Si m'aŭ adus la ușa casei; și éca! apă ce ese de desub- 1
 tul pragului casei spre resărit; căci fruntea casei era
 spre resărit, și apa curgea pre de desubt, de la laturea dréptă a
 casei spre sudul altariului. Și m'aŭ scos pre calea porței des- 2
 pre nord, și m'aŭ dus împrejur pre calea de din afară până la
 pórta de din afară pre calea ce caută spre resărit, și éca! apa
 curgea de la laturea dréptă.

Și omul, ce avea măsura în mâna lui, eșind spre resărit, 3
 aŭ măsurat o mie de coți, și m'aŭ trecut preste ape; apele m'a
 veniau până la glesne. Și aŭ măsurat încă o mie, și 4
 m'aŭ trecut preste ape; apele erau până la genunchi. Érașt aŭ
 măsurat o mie, și m'aŭ trecut; apele erau până la cōpse.
 Apoi aŭ măsurat încă o mie; și era un păriū, pre care nu 5
 puteam se'l trec; căci era adânc, apă de inotat, păriū ce nu
 se putea trece.

Și m'aŭ ȝis mie: Ai văȝut, fiul omului? Atuncî m'aŭ a- 6
 dus, și m'aŭ întors la malul păriului. Și când m'am întors, éca! 7
 la malul păriului erau arbori fōrte mulți pre amândoué părțile.
 Și m'aŭ ȝis mie: Apele acestea curg spre țerra resăriténă, și se 8
 pogor în câmp, și se vërsă în marea; și vërsându-se în marea,

- 9 apele ei se vor vindeca. Și va fi, că totă ființa viețuitoară ce se mișcă în toate părțile, unde acest pârîu va curge, va via; și va fi o mulțime mare de pesci, pentru că apele acestea curg acolo;
- 10 căci se vor vindeca, și vor via toate unde pârîul curge. Și va fi, că pescarii vor sta pre dînsa; de la En-gbedi până la En-Eglaim vor fi locuri spre a întinde mrejele, și o mulțime foarte mare de pesci de tot felul vor fi acolo ca pescii mării celei mari.
- 11 Locurile anse mlăscinoase și bortoase ale ei nu se vor vindeca; vor
- 12 fi destinate pentru sare. Aprîpe de pârîu la malul lui, pre amîndouă părțile, vor cresce arbori de tot felul pentru nutriment, ale cărora frunze nu se vor vesteji, și fructul lor nu va lipsi; în fiă-care lună va face fruct nou, căci apele *ce'l nutresc* es de sub Sanctuarius; și fructul lor va servi pentru nutriment, și frunza lor pentru medicament.
- 13 Așia grăesce Iehova, Domnul: Acestea vor fi marginile, între cari veți poseda țerra, *împărțită* duple cele două-spre-dece semînții ale lui Israel; Iosef *va avé* două părți. Voi anse veți poseda-o pre dînsa, unul ca și altul, *pentru* care cî am rădicat mîna mea, că voiî da-o părinților vostri; și țerra acésta se va da voué cu scrii în moscenire.
- 15 Și acésta *va fi* marginea țerrei la laturea nordică, de la marea cea mare, calea la Hethlon, cum se merge la Zedad; Hamath, Berotha, Sibram, care *este* între frontiera de Damasc și frontiera Hamathi; Hazar-Hatticon, care *este* aprîpe de frontierele
- 17 de Hauran. Frontiera fiă dară despre marea Hazar-Enan, frontiera de Damasc, și Zefan la nord, și frontiera Hamath; *acésta este*
- 18 marginea cea nordică. Și laturea resăritenă o veți măsura de la Hauran și de la Damasc și de la Galaad, și de la țerra lui Israel *care este* dincolo de Iordan, de la frontiera cea despre marea resăritenă; *acésta este* marginea ostică. Eră laturea sudică, spre sud, de la Tamar până la apele certeî Kadeșului până la riul ce
- 19 *se vîrsă* în marea cea mare. *Acésta este* marginea sudică despre sud. Și laturea apusană *va fi* marea cea mare de la frontiera de sud până în dreptul Hamathului. Acésta *este* marginea vestică.
- 21 Așia veți împărți țerra acésta între voi, între semînțiile lui Israel.
- 22 Și va fi, *cînd* veți împărți-o spre moscenire voué și străinilor, ce locuesc între voi, cari vor fi născut fi, apoi vi vor fi voué ca indigeni între fiul lui Israel; vor avé cu voi moscenire între semînțiile lui Israel. Și va fi, în care semînță străinul va locui, acolo 'i veți da lui moscenirea lui, grăesce Iehova, Domnul.

CAPUL XLVIII.

Împărțirea țerei. Descripțiunea cetăței numite: Iehova este acolo.

Acestia sînt numele semînțiilor; de la marginea nordului în 1
lungul căei la Hethlon, cum se merge către Hamath până la 2
Hazar-Enan, frontiera Damasc spre nord, lângă Hamath; căci acestea 3
sînt marginile de la ost până la vest; *partea* lui Dan. Și a 4
lătura de confiniile lui Dan, de la lătura ostică până la lătura 5
vestică, *partea* lui Asser. Și a lătura de confiniile lui As- 6
ser, de la lătura ostică până la lătura vestică, *va fi partea* 7
lui Neftali. Și a lătura de confiniile lui Neftali, de la lătura 8
ostică până la lătura vestică. *partea* lui Manasse. Și a 9
lătura de confiniile lui Manasse, de la lătura ostică până la 10
lătura vestică, *va fi partea* lui Efraim. Și a lătura de con- 11
finiile lui Efraim, de la lătura ostică până la lătura vestică, *va fi* 12
partea lui Ruben. Și a lătura de confiniile lui Ruben, de la 13
lătura ostică până la lătura vestică, *va fi partea* lui Iuda.

Și a lătura de confiniile lui Iuda, de la lătura vestică până 14
la lătura ostică, *va fi partea cea sântă*, ce veți despărți în lat de 15
doue-zeci și cinci de miș de trestii, și în lung *va fi* ca una din 16
cele-l-alte părți, *adecă* de la lătura ostică până la lătura vestică; 17
și Sanctuariul va fi în mijlocul lui. Partea ce o veți despărți lui 18
Iehova *va fi* de doue-zeci și cinci de miș de trestii în lungime, și 19
de zece miș în lățime. Și *acastă* parte sântă va fi pentru aces- 20
tia, *adecă* pentru preuți, spre nord doue-zeci și cinci de miș de 21
trestii în lung, și spre vest zece miș în lat, și spre ost zece miș în lat, 22
și spre sud doue-zeci și cinci de miș în lung; și Sanctuariul lui 23
Iehova va fi în mijlocul lui. *Acesta va fi* pentru preuți, cei 24
consacrați din fiit lui Zadok, cei ce pădesc veghia mea, cei ce n'au 25
rătăcit în rătăcirea fiilor lui Israel, precum au rătăcit Leviți. Și 26
acastă parte de țerră va fi pentru dênșii cea mai sântă aprôpe 27
de confiniile Leviților.

Și a lătura de confiniile preuților *vor avé* Leviți doue- 28
zeci și cinci de miș de trestii în lungime, și zece miș în lățime; totă 29
lungimea *va fi* de doue-zeci și cinci de miș, și lățimea 30
de zece miș. Și nu vor vinde dintr'ênsa, nici vor schimba, nici 31
vor înstrăina pămîntului; căci *este* consacrat lui Iehova.

Și cinci miș de trestii, ce rămân în lat înaintea celor doue- 32
zeci și cinci de miș de trestii, vor fi un loc profan pentru ce- 33
tate, pentru locuință și pentru suburbie; și cetatea va fi în mij- 34
locul acestuia. Și acestea *vor fi* mîsurile lor: lătura nordică: 35
patru miș și cinci sute de trestii; lătura sudică: patru miș cinci 36
sute; și lătura ostică: patru miș și cinci sute; și lătura vestică: 37
patru miș și cinci sute. Și suburbiile cetăței vor fi spre nord 38

doue sute cinci-deci *de trestii*; și spre sud doue sute cinci-deci; și spre ost doue sute cinci-deci; și spre vest doue sute cinci-deci.

18 Și restul în lungimea lângă partea cea sântă: de ce miț *de trestii* spre ost, și de ce miț spre vest, ceca ce este lângă partea cea sântă; venitul lui vor servi spre nutriméntul lucrărilor cetăței.

19 Și cei ce vor avé vr'o funcțiune în cetate o vor servi pre dên-sa din tôte semințiile lui Israel.

20 Tôtă partea sântă *va fi* de doue-deci și cinci de miț *de trestii* cu doue-deci și cinci de miț; partea sântă, *ce o veți consacra*, cu posesiunea cetăței, *va fi* un patrat. Și restul *va fi* pentru prin-

21 cipele pre amândouă părțile din partea sântă, și de posesiunea cetăței, în fația celor doue-deci și cinci de miț *de trestii* a părței celei sante spre confiniile ostice, și spre vest în fația celor doue-deci și cinci de miț *de trestii* spre confiniile ostului, aprópe de părțile principelui; Ast-feliu *va fi* parte cea sântă; și Sanctuariul

22 casei *va fi* în mijlocul ei. Și din posesiunea Leviților și din posesiunea cetăței, *carî sânt* în mijlocul părței ce aparține principelui, între confiniile lui Iuda și confiniile lui Beniamin, *acésta va fi* a principelui.

23 Cât pentru cele-lalte seminții, de la laturea ostică până la laturea

24 vestică *va fi* partea lui Beniamin. Și a lătura de confiniile lui Beniamin, de la laturea ostică până la laturea vestică, *va fi* partea lui Simeon. Și a lătura de confiniile lui Simeon,

25 de la laturea ostică până la laturea vestică, *va fi* partea lui Isachar.

26 Și a lătura de confiniile lui Isachar, de la laturea ostică până la laturea vestică, *va fi* partea lui Zebulon. Și a lătura de confiniile

27 lui Zebulon, de la laturea ostică până la laturea vestică, *va fi* partea lui Gad. Și a lătura de confiniile lui Gad spre laturea sudică,

28 confiniile vor fi de la Tamar până la apele certet de Kadeș, până la râul ce se vèrsă în marea cea mare. Acésta

29 este țerra ce veți împărți-o semințiilor lui Israel spre moscenire, și acestea *sânt* părțile lor, grâesce Iehova, Domnul.

30 Și acésta este întinderea cetăței despre nord, patru miț și

31 cinci sute pre măsurî. Și porțile cetăței *vor fi* dupre numele semințiilor lui Israel; trei porți spre nord: o pórtă a lui Ruben,

32 o pórtă a lui Iuda și o pórtă a lui Levi. Și la laturea ostică, patru miț și cinci sute *de măsurî*; și trei porți: o pórtă a lui

33 Iosef, o pórtă a lui Beniamin, și o pórtă a lui Dan. Și la laturea sudică, patru miț cinci sute *de măsurî*; și trei porți: o pórtă a lui Simeon, o pórtă a lui Isachar și o pórtă a lui Zebulon.

34 Și la laturea despre vest, patru miț și cinci sute *de măsurî*; și porțile lor trei: o pórtă a lui Gad, o pórtă a lui Asser și o pórtă

35 a lui Naftali. Împrejurarea cetăței *era* de opt-spre-dece miț *de măsurî*; și numele cetăței din ziua *aceea va fi*: Iehova este acolo.

DANIEL.

CAPUL I.

Tânării Ebrei aleși, spre a fi crescuți la curtea lui Nebucadnezar.

In al treilea an al regiei lui Iehoiakim, regele lui Iuda, **a**u **1**
venit Nebucadnezar, regele Babilonului, la Ierusalim, și l'au
asediat. Și au trădat Domnul în mâna sa pre Iehoiakim, regele lui **2**
Iuda, și parte din vasele casei lui Dumneșeu, și le-au dus în țerra Si-
nar, în casa șeului său; și au dus vasele în casa tesaurului şe-
ului său.

Și au dis regele către Așpenaz, capul eunuhilor sei, se aducă din **3**
fiii lui Israel și din semința regale și din principii Tănerti, cari **4**
se nu aibă vre un defect, și frumoși la față, și instruiți în ori-ce
înțelepciune, și cunoscători de ori-ce știință, și plini de inteli-
gință, și cari sânt capabili de a sta în palatul regelui, și se în-
veșe pre ei învățatura și limba Chaldeilor. Și li-au rinduit lor **5**
regele o porțiune dintr-o mănăstire din mâncările regale, și din vinul ce în-
suși bea; și spre a'i nutri trei ani, ca se pôtă la finele acestora
sta 'naintea regilor. Și între acestia erau din fiii lui Iuda: Da- **6**
niel, Anania, Mișael și Azaria; Căroră capul eunuhilor li-au **7**
pus nume; pre Daniel l'au denumit Belteșazzar; și pre Anania,
Șadrach; și pre Mișael, Meșach; și pre Azaria, Abed-Nego.

Dară Daniel 'și-au pus în ânima sa, se nu se spurce prin **8**
bucatele regelui, și prin vinul ce acela bea; pentru acesta au ru-
gat pre capul eunuhilor, ca se nu se spurce. Și au făcut Dum- **9**
neșeu, ca Daniel se afle grație și favoare 'naintea capului de eunuhi.
Și au dis capul eunuhilor către Daniel: Eă me tem de domnul **10**
meu regele, carele au rinduit mâncarea vōstră și bēntura vōstră,
ca nu cum-va se vedă fețele vōstre mai triste de cât ale tănē-
rilor de etatea vōstră, și veți pericoli capul meu 'naintea regelui.
Și au dis Daniel către Melzar, pre carele capul eunuhilor l'rin- **11**
duise preste Daniel, Anania, Mișael și Azaria: Cărcă, te rog, **12**
pre serviți tei de ce dăle; și se ni se dea legume se mănăcăm și apă
se bem; Apot se se revedă fețele nōstre de către tine, și fația **13**
tănērilor cari mănăcă din bucatele regelui; și cum 'ți se va pă-
ră, fă cu serviți tei. Și au consimțit cu ei în acest lucru, și **14**
l'au cercat pre ei de ce dăle. Și după finitul celor de ce dăle, **15**
fețele lor s'au arătat mai frumoșe și mai grase la carne de
cât ale tuturor tănērilor, cari mănăcă bucatele regelui. Și li-au **16**
luat Melzar mâncarea lor, și vinul ce trebuia se'l bea, și li-au
dat legume.

- 17 Și acestora patru ténéri li-au dat Dumnezeu pricepere și înțele-
 18 gere în orî-ce învățătură și înțelepciune; și au avut Daniel pri-
 19 cepere la toate visunile și visurile. Și la finitul zilelor, ce regele
 20 disese se'i introducă, capul de cunună 'l-au introdus pre dênșil
 21 'naintea lui Nebucadnezar. Și au vorbit cu ei regele; și prin-
 22 tre toți nu s'au aflat asemenea lui Daniel, lui Anania, lui Mișael
 23 și lui Azaria; de aceea au stat înaintea regelui. Și în orî-ce a-
 24 facere de înțelepciune și inteligență, de care 'l întreba regele, 'l
 25 află pre dênșil îndecit mai bunți de cât pre toți magii și astrologii
 26 ce erau în tot regatul lui. Și au petrecut Daniel așa până la
 27 anul întâi al regelui Cir.

CAPUL II.

Visul regelui explicat de Daniel.

- 1 Si în anul al doilea al regiei lui Nebucadnezar au visat
 2 Nebucadnezar visuri, și 'i s'au turburat spiritul lui, și somnul
 3 lui fugi de la dênșul. Și au ordonat regele se 'l se chiâme magii, as-
 4 trologii, și fermecătorii, și Chaldeii, ca se esplice regelui visurile sale.
 5 Decî au venit și au stat înaintea regelui.
 6 Și li-au dis lor regele: Am visat un vis, și spiritul meu este
 7 în turburare de a cunósce visul. Și au vorbit Chaldeii către regele
 8 sirienesc, *dicînd*: Rege! în etern se trăesci! spune servilor tei
 9 visul, și noi vom arêta esplicațiunea lui. Regele au respuns
 10 și au dis Chaldeilor: Lucrul 'mî s'au perdut; dacă nu-'mî veți face
 11 cunoscut visul și esplicațiunea lui, veți fi făcuți în bucăți, și casele
 12 vóstre vor deveni balegare; Éra de-'mî veți arêta visul și es-
 13 plicațiunea lui, veți lua de la mine daruri și resplăți și onóre mare;
 14 decî arêtați-'mî visul și esplicațiunea lui. Au respuns a doua-
 15 óră și au dis: Se spună regele visul servilor sei, și noi 'l vom a-
 16 rêta esplicațiunea lui.
 17 Regele au respuns și au dis: Cu adevăr! cunosc că voi
 18 voiți numai a căsciga timp, fiind că vedeți că lucrul 'mî s'au
 19 perdut. Dară dacă nu-'mî veți face cunoscut visul, este sin-
 20 gura decisiune contra vóstră; căci v'ați înțeles se spuneți
 21 'naintea mea cuvinte false și perverse, până ce se va schim-
 22 ba timpul; spuneți-'mî decî visul, și atunci voi cunósce, că puteți
 23 se-'mî arêtați și esplicațiunea lui. Au respuns Chaldeii 'naintea
 24 regelui, și au dis: Nu este nici un om pre pământ, carele se pótă arêta
 25 lucrul regelui; precum nu este nici un rege, principe sêu guvernator,
 26 carele se cêră ast-feliu de lucruri de la vre-un mag, sêu astrolog,
 27 sêu Chaldeu. Și lucrul ce 'l cere regele este greú, și nu este
 28 alt-cineva capabil de a 'l arêta 'naintea regelui, afară de ștei, a că-
 29 rora locuință nu este între muritori.
 30 Pentru acósta s'au mâniat regele, și s'au înfuriat fôrte, și au or-
 31 donat se se pêrdă toți înțelepții Babilonului. Și au țieit un decret,

ca înțeleptul se se omóre; și au căutat și pre Daniel și pre socil lui, ca se'i omóre.

Atunci au respuns Daniel cu prudență și înțelepciune către 14
Arioch, capul gardei regale, care eșise spre a omori pre înțeleptul Babilonului; Au respuns și au dis către Arioch, capul *gardei* regelui: 15
Pentru ce acest decret grăbit din partea regelui? Atunci Arioch
au arătat lui Daniel lucrul. Și au intrat Daniel și au rugat pre 16
regele, ca se'i deie lui timp, și va da explicațiunea regelui. Apoi 17
s'au dus Daniel în casa sa, și au încunoscîntat despre acest lucru pre
Anania, Mișael și Azaria, socil sei; Ca se împlöre îndurarea Dum- 18
neședului ceriului în privirea misterului acestuia, spre a nu fi per-
duți Daniel și socil sei dinpreună cu ceta-l-alți înțelepți ai Ba-
bilonului.

Atunci misterul se descoperi lui Daniel prin o viziune de 19
nopte. Atunci au bine-cuvîntat Daniel pre Dumneședul ceriului. Au
vorbit Daniel și au dis:

Fiă numele lui Dumneședă bine-cuvîntat în etern și perpetuă; 20
Căci a lui este înțelepciunea și puterea;
Și el strămută timpul și anotimpul; 21
Aruncă regil și stabilește regil;
Dă înțelepciune înțelepților, Și cunoscîntă celor inteliginți;
El descopere cele profunde și ascunse; 22
Cunósce cele din întuneric, Și lumina locuesce cu dînsul.
Ție, Dumneședule al părinților mei! 'ți mulțumesc și te glorific, 23
Care 'mi-ai dat înțelepciune și putere,
Și 'mi-ai făcut cunoscut mie ce am cerut de la tine;
Căci tu ni-ai făcut cunoscut noue lucrul regelui.

S'au dus deci Daniel către Arioch, căruia regele ordonase 24
se pîrdă pre înțeleptul Babilonului: s'au dus și 'i-au vorbit lui așa:
Se nu perđi pre înțeleptul Babilonului; introdu-me 'naintea regelui,
și eu voi arăta regelui explicațiunea. Atunci au introdus A- 25
rioch cu grabă pre Daniel înaintea regelui, și au vorbit către
dînsul așa: Am aflat un bărbat din fiit captivității lui Iuda, carele
va arăta regelui explicațiunea. Regele au respuns și au dis către 26
Daniel, al căruia nume era Belteșazzar: Ești capabil se'mi arăți
visul ce am vîdut, și explicațiunea lui?

Au respuns Daniel 'naintea regelui și au dis: Misteriul de care 27
întrebă regele, nu pot înțeleptul, astrologul, magil, divinătorul, se'l
arăta regelui; Dară este un Dumneședă în ceriă, carele des- 28
copere misterele, și face cunoscut regelui Nebucadnezar, ce are
se fiă în timpurile cele mai din urmă. Visul tîu și viziunile ca-
pului tîu pre patul tîu sînt acestea: Regel s'au suit în min- 29
tea ta pre patul tîu cugetările despre ce are se fiă după acestea;
și descoperitoriul misteriele 'ți face cunoscut ce are se se întem-
ple. Cât pentru mine, misterul acesta nu 'mi s'au des- 30

coperit prin vre-o înțelepciune ce eu aş avea mai mult de cât toți viețuitorii, ci spre a se arăta regelui explicațiunea, și ca se cunoscă cugetările animei tale.

31 Tu, regel privia! și éca! o statuă mare; fórté mare *era* a-
cea statuă, și splendórea ei escelență, sta înaintea ta, și forma
32 ei *era* teribilă. Capul acelei statue *era* de aur curat, peptul și
33 brațiile ei de argint, pântecelo ei și cóssele ei de aramă. Fluerele
34 ei de fer, piciórele ei parte de fer și parte de lut. O privia! până
ce fără mâni s'au tăiat *din munte* o pétră, care au lovit statua preste
35 piciórele ei cele de fer și de lut, și le-au sfărâmat pre ele. Atunci
ferul, lutul, arama, argintul și aurul s'au sdrumicat împreună, și s'au
făcut ca paiul cel mărunt din aria de véră; și vântul le-au spul-
berat, și nu s'au aflat urma lor; éra pétrica ce au lovit statua se
36 făcu munte mare, și împlu tot pământul. Acesta *este* visul, și
explicațiunea lui vom spune-o 'naintea regelui.

37 Tu, regel *esci* regele regilor; căci Dumneđeul ceriului 'fi-au
38 dat ție regatul, puterea, tária și gloria. Și tot locul unde lo-
cuesc fiii ómenilor, férele câmpului și paserile ceriului, le-au dat
în mâna ta, și te-au stabilit domn preste tóte acestea. Tu *esci*
39 capul cel de aur. Și după tine se va rădica un alt regat mai in-
ferior de cât al tēu, și un alt un al treilea regat de aramă, carele va
40 domni preste tot pământul. Și al patrulea regat va fi tare ca
ferul; precum ferul sfărâmă și măruntesce tóte; adecă ca ferul ce
41 sdrumică tóte, așa va sfărâma tóte aceste și va sdrumica. Érá
despre aceea că ai văđut piciórele și degetele, parte de lut de
olariu și parte de fer, va fi regatul divisat; dară va rămăné *ceva* în-
tr'énsul de puterea ferului, cum ai văđut ferul amestecat cu lutul
42 cel argilos. Și *precum* degetele piciórelor *erau* parte de fer și
parte de lut, *asía* și regatul va fi în parte tare și în parte sfă-
43 rămat. Și cum ai văđut ferul amestecat cu lutul cel argilos,
asía se vor amesteca cu semēța ómenilor; dară nu se vor lipi
44 unul de altul, cum ferul nu se amestecă cu lutul. Și în dílele
regilor acelora va rădica Dumneđeul ceriului un regat, carele în
etern nu se va nimici; și regatul acesta nu va trece la alt popu;
va destruge și va nimici tóte acelea regaturí, dară el va rămăné
45 în etern. Cum ai văđut, că s'au tăiat fără máne o pétră din
munte, și au sfărâmat ferul, arama, lutul, argintul și aurul; Dum-
neđeul cel mare au făcut cunoscut regelui ceea ce are a fi după
acestea; și adevărát *este* visul, și sigură explicațiunea lui.

46 Atunci regele Nebucadnezar au căđut pre fația sa, și s'au
închinat lui Daniel, și au ordonat se 'i se aducă lui oblațiune și
47 tămăeri bine-mirositoare. Și răspundēnd regele către Daniel au
dis: Cu adevăr! Dumneđeul vostru *este* unicul Dumneđeu al dei-
lor, și Domnul regilor, carele descopere misteriele; fiind că ai
48 putut se descoperi misteriu acestă. Atunci regele au mărit

pre Daniel, și 'l-au dat marț și multe daruri, și 'l-au stabilit pre dânsul guvernator preste provincia Babilonului, și cel ântăi guvernator asupra tuturor înțelepților Babilonului. Și au cerut 49 Daniel de la regele, și au stabilit pre Șadrach, Meșach și Abed-Nego asupra afacerilor provinciei Babilonului; érá Daniel ședea în pórta regelui.

CAPUL III.

Statua de aur făcută de Nebucadnezar. Cei trei ténéri ebrei în cuptoriu.

Regele Nebucadnezar au făcut o statuă de aur, înălțimea 1
ei éra de șese-deci coți, și lățimea ei de șese coți; și
au pus-o în câmpia Dura, în provincia Babilonului. Și au tră- 2
mis regele Nebucadnezar se adune pre satrapă, magistrați, guver-
natori, judecători, tesaurieri, consultatori, legisti și pre toți măi marii
provinciilor, se viă la dedicația statuei, ce o rădicase regele Ne-
bucadnezar. Și satrapii, magistrații, guvernatorii, judecătorii, 3
tesaurierii, consultatorii, legisti și toți măi marii provinciilor s'au a-
dunat la dedicațiunea statuei, ce o rădicase regele Nebucadnezar, și
au stat înaintea statuei, pre care o rădicase Nebucadnezar.

Și strigătorul striga cu voce tare: Vi se ordonéză voué, populi, 4
națiuni și limbi! În timpul când veți auzi sunetul trompetei, al 5
naiului, al citarei, al alăutei, al psalterei, al simfoniei și a orî ce
feliu de musică, cădënd se adorați statua cea de aur, ce au rădi-
cat-o regele Nebucadnezar; Și cel ce nu va cădé, și nu va a- 6
dora-o, în aceeași órá se va arunca în mijlocul cuptiorului ce arde
cu foc. Pentru acésta când au auzit toți populi sunetul trom- 7
petei, al naiului, al citarei, al alăutei, al psalterei și a orî ce feliu
de musică, cădënd toți populi, națiunile și limbele, adoraü statua
cea de aur, ce o rădicase regele Nebucadnezar.

La acestea s'au apropiat óre-carî Chaldei, și au acusat pre 8
Iudei; Au vorbit și au dis regelui Nebucadnezar: Rege! în 9
etern se trăesci. Tu, rege! ai dat ordin, ca tot omul ce va a- 10
uđi sunetul trompetei, al naiului, al citarei, al alăutei, al psalterei și
al simfoniei, și a orî ce feliu de musică, se cadă, și se se închine sta-
tuei celei de aur; Și carele nu va cădé, și nu va adora-o, se se 11
arunce în mijlocul cuptiorului ce arde cu foc. Sânt óre-carî
bărbați Iudei, pre cari 'l-ai stabilit asupra afacerilor provin- 12
ciei Babilonului: Șadrach, Meșach și Abed-Nego; acești ómeni,
rege! nu te-au respectat; pre deii tei nu servesc, și statuei de
aur, ce ai rădicat-o, nu se închină.

Atunci Nabucadnezar cu mânia și urgiă au ordonat se aducă 13
pre Șadrach, Meșach și Abed-Nego. Și au adus pre ómenii aces-
tia 'nainte a regelui. Și respundënd Nabucadnezar au dis cătră 14

- densit: În adevăr! Şadrach, Meşach şi Abed-Nego, pre ȃei mei
 15 nu serviŃi, Ńi statuei de aur, ce am rȃdicat, nu ve ŃchinaŃi? Acum
decȃ dacȃ sȃnteŃi gata, cȃnd veŃi auȃi sunetul trompetei, al naiului,
 al citarei, al alȃutei, al psalterii Ńi al simfoniei Ńi al orȃ ce feliu de musicȃ,
 se cȃdeŃi, Ńi se ve ŃchinaŃi statuei ce am fȃcut, *bine*; dacȃ ȃuse
 nu ve veŃi Ńchina, veŃi Ńi aruncaŃi Ńn aceeaŃi orȃ Ńn mijlocul cup-
 tiorului ce arde cu foc; Ńi cine *este* ȃeul acela carele ve va eli-
 bera din mȃnele mele?
- 16 Şadrach, Meşach Ńi Abed-Nego ȃu respuns Ńi ȃu ȃis re-
 gelui: Nebucadnezare! noi nu *avem* nevoie sc'Ńi respondem asupra
 17 acestui lucru. De este *aŃia*, Dumneȃeul nostru, pre carele noi
 'l servim, pȃte se ne elibereze din cuptiorul ce arde cu foc; Ńi din
 18 mȃna ta, rege! *ne* va elibera. Ńi chiar de nu, se'Ńi fiȃ sciut,
 o rege! cȃ pre ȃei tei nu vom servi, Ńi statuei de aur, ce ȃi rȃdicat,
 nu ne vom Ńchina.
- 19 Atunci Nabucadnezar s'ȃu Ńmplut de mȃniȃ, Ńi aspectul feȃei
 lui s'ȃu schimbat contrȃ lui Şadrach, Meşach Ńi Abed-Nego; Ńi vor-
 bind ȃu ordonat se ardȃ cuptiorul Ńn Ńeptȃ mai mult de cȃt se
 20 obicȃnuia a se arde. Ńi ȃu ordonat bȃrbaŃilor celor mai pu-
 tericii ȃi armatei sale se lege pre Şadrach, Meşach Ńi Abed-Nego,
 21 Ńi se'Ńi arunce Ńn cuptiorul ce ardea cu foc. Atunci bȃrbaŃii a-
 ceaia furȃ legaŃi cu mantalele lor, Ńalvarii lor, legȃturile lor de cap Ńi
 cu *cele-l-alte* vestminte ale lor, Ńi furȃ aruncaŃi Ńn mijlocul cup-
 22 tiorului ce ardea cu foc. Darȃ fiind cȃ ordinul regelui era ur-
 gent Ńi cuptiorul arsese fȃrte ferbinte, para focului ȃu omorit pre
 bȃrbaŃii aceia carȃ rȃdicaserȃ pre Şadrach, Meşach Ńi Abed-Nego.
 23 ȃrȃ acesti trei bȃrbaŃi: Şadrach, Meşach Ńi Abed-Nego ȃu cȃȃut
 legaŃi Ńn mijlocul cuptiorului ce ardea cu foc.
- 24 Atunci regele Nabucadnezar s'ȃu minunat; Ńi sculȃndu-se
 cu grabȃ, ȃu vorbit Ńi ȃu ȃis cȃtrȃ consultȃtorii sei: N'am aruncat
 trei bȃrbaŃi legaŃi Ńn mijlocul focului? ȃrȃ ei ȃu respuns Ńi ȃu ȃis
 25 regelui: Adeverat, rege! Ńi respondȃnd ȃu ȃis: ȃcat eȃ ved
 patru bȃrbaŃi deslegaŃi, preȃmblȃndu-se Ńn mijlocul focului, Ńi nu ȃu
 nici o vȃtȃmare; Ńi aspectul celui de al patrulea *este* asemenea
 26 fiului lui Dumneȃeu. Atunci apropiȃndu-se Nabucadnezar de
 gura cuptiorului ce ardea cu foc, ȃu vorbit Ńi ȃu ȃis: Şadrach,
 Meşach Ńi Abed-Nego, serviŃ Dumneȃeului celui prȃ-ȃnalt! eŃiŃi Ńi
 veniŃi. Atunci Şadrach, Meşach Ńi Abed-Nego ȃu eŃit din mijlocul
 27 focului. Ńi adunȃndu-se satrapii, magistraŃii, guvernȃtorii, Ńi
 consultȃtorii regelui, ȃu vȃȃut pre bȃrbaŃii acestia, asupra cȃrora
 corpuri focul n'avusese nici o putere, Ńi nici un pȃr din capul lor nu se
 pȃrlise, Ńi mantalele lor nu se alterase, nici miros de foc nu se
 prinsese de ei.
- 28 Atunci ȃu vorbit Nabucadnezar Ńi ȃu ȃis: Bine-cuvȃntat *fiȃ*
 Dumneȃeul lui Şadrach, Meşach Ńi Abed-Nego, carele ȃu trȃmis

pre ângerul seû, şi au eliberat pre servii seî, cari speréză în el, şi n'au ascultat de cuvântul regelui, şi 'şt-au trădat corpurile lor, spre a nu servi, nici a se închina altui deû, fără numai Dumne-
 deului lor. Pentru acésta dau ordin, că ori ce popl, naţiune 29
 şi limbă, care ar vorbi de reû contra Dumne-deului lui Şadrach, Meşach şi Abed-Nego, se va sdrumica, şi casele lor vor deveni balegare; căci alt deû nu este, carele se potă elibera ast-feliu. Atunci regele au 'nălţat pre Şadrach, Meşach şi Abed-Nego, în 30
 provincia Babilonului.

CAPUL IV.

Edictul lui Nabucadnezar. Visul seû, pedépsa sa.

Nabucadnezar, regele, tuturor popurilor, naţiunilor şi lim- 1
 belor! ce locuiesc preste tot pământul: pacea se se îm-
 mulţiescă vouă. Plăcutu-'mî-au mie a vi anunţia semnele şi minu- 2
 nele ce 'mi te-au făcut mie Dumne-deul cel pre înalt. Cât sînt de 3
 mari semnele lui! şi cât de puterice minunile lui! regatul lui este
 un regat etern, şi domnia lui din generaţiune în generaţiune.

Eû Nabucadnezar eram liniscit în casa mea, şi înfloriam în 4
 patul meû; Am vădut un vis, care m'au speriat, şi cugetările 5
 cele de pre patul meû şi visiunile capului meû m'au turburat.
 Pentru acésta am dat ordin, ca se se aducă 'naintea mea toţi înfe- 6
 lepii Babilonului, spre a'mî arêta esplicaţiunea visului. Atunci 7
 au intrat magii, astrologii, Chaldeii şi divinatorii; şi am spus
 visul înaintea lor, dară nu 'mî-au arêtat esplicaţiunea lui. În urmă 8
 ânse au intrat înaintea mea Daniel, al căruia nume este Belteşazar,
 duple numele deului meû, şi în carele se află spiritul sântilor dei;
 şi 'naintea lui am spus visul, dicend:

Belteşazare! mai marele magilor! fiind că am cunoscut, că 9
 spiritul sântilor dei este în tine, şi nimica secret este difiil ţie,
 spune'mî visiunile visului meû ce am vădut, şi esplicaţiunea lui.
 Ast-feliu erau visiunile capului meû pre patul meû: priviam 10
 şi éca! un arbore în mijlocul pământului, şi 'nălţimea lui era
 mare. Arborele au crescut, şi s'au întărit, şi 'nălţimea lui a- 11
 jungea până la cer, şi aspectul lui până la marginile a tot pă-
 mântului. Frunzele lui erau frumóse, şi fructul lui mare, şi în el era 12
 nutrimént pentru toţi; sub umbra lui se repausa férele câmpului,
 şi în ramurile lui locuiaş paserile ceriului, şi din el se nutria tot
 trupul. Am vădut în visiunile capului meû pre patul meû, şi 13
 éca! un veghiător şi un sânt se pogorî din cer; Şi au stri- 14
 gat tare, şi au dis aşia: Tăiaş arborele, şi desbinaş ramurile lui;
 scuturaş frunzele lui, şi imprăsciaş fructul lui; se fugă férele de
 desubtul lui, şi paserile de pre ramurile lui; Ânse trunchiul 15

rădycinilor lui lăsați-l în pământ, și acesta se se lege cu legătură de fer și de aramă în ierba cea verde a câmpului; și se se roureze din roua ceriului, și porțiunea lui *se fiă* cu ferele din ierba pământului; Si ânina lui se va schimba dintr'acea a unui om, și 'i se va da ânimă de fără; și șapte timpî vor trece preste densusul. Lucrul acesta *este* din ordinul veghiatorilor, și sentința din cuvântul sânilor; în cât se cunoscă vicjitorii, că cel pre înalt domnesce asupra regatelor ômenilor, și orî cui voesce le dă pre densesle și stabileste în ei pre cel mai înjosit dintre ômenî. Acest vis 'l-am vëdut eû Nabucadnezar, regele; și tu, Belteșazzare! spune esplicațiunea lui; căci toți înțelepții regatului meu nu sînt capabili se-mî arete esplicațiunea; érá tu *esci* capabil; căci spiritul ȕeilor sâni *este* întru tine,

19 Atunci Daniel, al căruia nume *era* Belteșazzar, aû rcmas uimit până la o ôră, și cugetările lui 'l turburară pre densusul. Regele aû vorbit și aû ȕis: Belteșazzare! se nu te turbure visul seû esplicațiunea lui. Belteșazzar aû respuns și aû ȕis: Domnul meu! visul *se fiă* asupra celor ce te uresc, și esplicațiunea lui asupra inamicilor tei. Arborele, ce 'l-ai vëdut crescënd și întărindu-se, a căruia 'nălțime ajungea până la cer și aspectul seû preste tot

21 pământul, Și frunzele lui *erau* frumoșe, și fructul lui mult, și în el *era* nutrimânt tuturora, și sub densusul locuiaû ferele câmpului, și pre ramurile lui locuiaû paserile ceriului: Tu *esci arborele* acesta, rege! carele aî crescut și te-ai întărit; căci 'nălțimea ta s'aû 'nălțat și aû ajuns până la cer, și domnia ta până la

23 marginile pământului. Că regele vëdu un veghiator și sânt descindëndu-se din cer și ȕicënd: Tâiați arborele, și'l dirimați pre densusul; numai trunchiul rădycinelor sale se'l lăsați în pământ, și acesta cu legătură de fer și de aramă în ierba cea verde a câmpului; și se se roureze din roua ceriului, și cu ferele câmpului *se fiă* porțiunea lui, până ce vor trece preste densusul șapte timpî;

24 Acesta *este* esplicațiunea, rege! și acesta *este* decretul celui

25 pre înalt de ceea ce se va întempla domnului meu regele: Te vor alunga dintre ômenî, și cu ferele câmpului va fi locuința ta, și te vei nutri cu ierba ca boii, și cu roua ceriului vei fi rou-rat; și șapte timpî vor trece preste tine, până ce vei cunôsce, că cel pre înalt domnesce asupra regatelor ômenilor, și orî cui voesce le dă pre densesle. Și despre aceea că s'aû ordonat se se lase trunchiul rădycinelor arborelui: regatul teû 'ți se va reda ție, după

27 ce vei cunôsce, că ceriurile domnesc. Pentru acesta, rege! placă'ți consiliul meu, și înlăturéză pëcatele tale prin dreptate, și ini-citățile tale prin îndurare cătră cel seraci; pôte ți se va prelungi prosperitatea ta.

28 29 Tôte acestea aû venit asupra lui Nabucadnezar, regele. La finitul celor douë-spre-ȕece luni, când se preâmbă în palatul re-

gesc al Babilonului, Aŭ vorbit regele și aŭ dis: Nu este acesta 30
 Babilonul cel mare, ce eŭ 'l-am edificat, spre a fi rezidența re-
 gatului, prin puterea forței mele, și spre onórea gloriei mele?
 Cuvântul era încă în gura regelui și cădu o vóce din cer, *dicēnd*: 31
 Ți se anunțîă, rege Nabucadnezar! regatul s'aŭ depărtat de la
 tine; Și te vor alunga dintre ómenî, și cu ferele câmpului *va fi* 32
 locuința ta; de ierbă ca boii te vei nutri, și șepte timpî vor trece
 preste tine, până ce vei cunósce, că cel pre Înalt domnesce asu-
 pra regatelor ómenilor, și căruî voesce le dă pre dēnsele.

Chiar în aceeași óră s'aŭ îndeplinit cuvântul asupra lui Na- 33
 bucadnezar; și fu alungat dintre ómenî, și mănă ierbă ca boii,
 și din roua ceriului corpul lui se roura, până ce periî lui aŭ cres-
 cut ca *penele* de vulturî, și unghiele lui ca *ghiarele* paserilor.

Și la finitul șilelor eŭ Nabucadnezar am rădicat ochiî mei 34
 cătră cer, și mintea mea s'aŭ re'ntors în mine, și am bine-cu-
 vântat pre cel pre Înalt, și am lăudat și am gloriificat pre cel ce
 viețuesce în etern, a căruia domniă *este* o domnire eternă, și re-
 gatul lui din generațiune în generațiune; Și toți locuitorî pă- 35
 mētului se socotesc ca nimică; și duple voința sa lucrăză în oș-
 tirile ceriului și *asupra* locuitorilor pāmētului! și nu *este* cine se
 împedee mână lui, seŭ cine se dică lui: Ce ai făcut? În ace- 36
 laș timp mintea mea s'aŭ re'ntors în mine; și spre gloria rega-
 tului meŭ 'mî-aŭ revenit mie splendórea mea și maiestatea mea,
 consultătorî mei, și nobiliî mei me recăutaŭ, și m'am stabilit în
 regatul meŭ, și 'mî se adăugi mie o mai mare magnificență.

Acum eŭ Nabucadnezar laud și pre'naljiŭ și gloriific pre Re- 37
 gele ceriului; tóte faptele lui *sînt* veritate, și căile lui dreptatea;
 și pre cel ce âmbă în mândriă se'i umiléscă.

CAPUL V.

Ospețiul regelui Belșazar. Miraculul întēmplat.

Régele Belșazar aŭ făcut un ospețiŭ mare la o mie din no- 1
 bilitî seî, și bea vin înaintea celor o mie. Și la gus- 2
 tarea vinului aŭ ordonat Belșazar se se aducă vasele cele de aur
 și de argint, ce Nabucadnezar tatăl seŭ le transportase din tem-
 plul din Ierusalim, ca se bea cu ele regele și nobiliî seî, femeile
 sale și concubinele sale. Atunci s'aŭ adus vasele de aur, ce 3
 se transportase din templul casei Dumneșeului din Ierusalim; și
 beaŭ cu ele regele și nobiliî seî, femeile sale și concubinele sale.
 Beaŭ vin, și laudaŭ pre deîi cei de aur și de argint, de aramă, 4
 de fer, de lemn și de petró.

În aceeaș óră aŭ eșit degete de mână de om, și aŭ scris în 5
 fația candelabrului pre tencuēla murului palatului regesc; și re-

- 6 gele vedea partea mânei ce scriea. Atunci fația regelui s'au schimbat, și cugetările sale 'l turburară, în cât închieturile cōpse-
- 7 lor lui se desfăceau, și genunchiele lui se loviau. Și au strigat regele tare, ca se se aducă pre astrologii, pre Chaldeii și pre divinatorii. Atunci au vorbit regele și au dis cătră înțelepții Babilonului: Cine va ceti scrisórea acésta, și'mi va arêta esplicațiunea ei, se va îmbrăca cu purpur, și lanțuul cel de aur *se va pune* pre grumazul lui, și ca al treilea va guverna. Atunci au
- 8 intrat toți înțelepții regelui; dară nu puteau se cetescă scrisórea, nici esplicațiunea ei se o arête regelui. Atunci regele Belșazar s'au turburat fôrte, și 'i s'au schimbat fația lui, și nobilii lui s'au uimit.
- 10 Regina, din cauza cuvintelor regelui și a nobililor lui, au intrat în casa de ospetii; și au vorbit regina și au dis: Regel se trăsesci în etern! se nu te turbure cugetările tale, și fația ta se nu
- 11 se schimbe. Este un om în regatul têu, în carele *este* spiritul ȝeilor sânti; și în ȝilele tatălui têu s'au aflat în el lumină și înțeligință și înțelepciune ca înțelepciunea ȝeilor; pre carele regele Nebucadnezar tatăl têu, regele, *ȝic*, tatăl têu 'l stabili de mai marele
- 12 magilor, al astrologilor, al Chaldeilor și al divinatorilor. Căci un spirit escelent, cunoscința și înțeligința, interpretarea visurilor, și esplicarea enigmelor, și resolvarea obscurităȝilor s'au aflat în acelaș Daniel, pre carele regele 'l-au denumit Belteșazar; acum *decî* se se chiâne Daniel, și'ți va arêta esplicațiunea.
- 13 Atunci Daniel fu dus înaintea regelui. Și regele au vorbit și au dis cătră Daniel: *Escî* tu Daniel acela, carele *este* dintre fiit captivilor lui Iuda, pre carî 'i-au adus din Iudea regele tatăl
- 14 meû? Am auȝit de tine, că spiritul ȝeilor *este* în tine, și lumină și înțeligință și înțelepciune escelentă s'au aflat în tine.
- 15 Și acum s'au adus înaintea mea înțelepții, și astrologii, spre a ceti scrisórea acésta și a'mi arêta esplicațiunea ei; dară n'au putut se
- 16 arête esplicațiunea lucrului. Și eû am auȝit de tine, că poți se esplici și se rezolvezi obscurităȝile; acum *decî*, dacă poți se citești scrisórea, și se'mi arêți esplicațiunea ei, vei fi îmbrăcat cu purpur, și lanțuul cel de aur *se va pune* pre grumazul têu, și ca al treilea vei guverna.
- 17 Atunci au respuns Daniel și au dis înaintea regelui: Darurile tale remăe'ți ȝie, și dă altuia resplătirile tale; dară eû
- 18 voiû ceti regelui scrisórea, și'î voiû arêta esplicațiunea. Tu, Rege! Dumneȝeul cel pre Înalt au dat lui Nabucadnezar, tatălui têu,
- 19 regat și magnificență și gloriă și onóre. Și pentru magnificența ce 'i-au dat lui, toți populi, naȝiunile și limbele se cutremurau și se înfricoșau dinaintea lui; pre cine voia, omoria; și pre cine vo a, lăsa se trăsescă; și pre cine voia, 'nălȝa; și pre cine voia,
- 20 umilia. Dară când ânima lui s'au 'nălȝat, și spiritul lui s'au îm-

petrit în mândriă, fu pogorît din tronul său regale, și gloria sa se depărtă de la dînsul. Și fu alungat dintre fiîi omenilor; și 21
 ânimă lui deveni ca a fêrelor, și locuința lui *era* cu asiniî sel-
 batici; cu ierbă se nutria ca boii, și corpul lui se roura din roua
 ceriului, până ce aî cunoscut, că Dumneșeu cel pre Înalt dom-
 nesce asupra regatelor omenilor, și stabilește preste dîneșe pre
 cine voesce. Și tu, fiul lui, Belșazare! nu ți-ai umilit ânimă ta, 22
 deși cunosceai tôte aceștea; Dară te-ai rădicat contra Domnu- 23
 lui ceriului; și vasele casei lui s'aî adus înaintea ta, și beî vin
 din ele, tu și nobiliî tei, femeile tale și concubinele tale; și aî
 lăudat pre deîi cel de argint și de aur, de aramă, de fer, de lemn
 și de pētra, carî nu vîd, nici aud, nici înțeleg; éra pre Dumne-
 șeu, în mâna căruia *este* suflarea ta, și în *puterea* lui tôte câile
 tale nu 'l-ai glorificat. Pentru acēșta s'aî trâmîs de dinaintea 24
 lui *acēșta* parte de mână și s'aî înscris scrisôrea acēșta.

Și acēșta *este* scrisôrea, care s'aî înscris: Mene (numerat), 25
 Mene, Tekel (cumpēnit), Ufarsin (părți). Acēșta *este* esplicațiunea 26
 lucrului: Mene, aî numerat Dumneșeu regatul tēu, și 'l-aî pus sfâr-
 șit. Tekel, te-ai cumpēnit în cumpēnă, și te-ai aflat pre ușor; 27
 Peres, s'aî despărțit regatul tēu, și s'aî dat Meșilor și Perșilor. 28

Atunci aî ordonat Belșazar și aî îmbrăcat pre Daniel cu pur- 29
 pur, și aî pus lanțîul cel de aur pre grumazul lui, și aî publi-
 cat despre el, ca se domnēscă al treilea în regat. În aceeași 30
 nôpte fu ucis Belșazar, regele Chaldeilor. Și Dariu Medul aî 31
 luat regatul, *fiînd în etate* ca la șese-deci și duoî de ani.

CAPUL VI.

Daniel aruncat în grôpa leilor se preservă de furia lor.

Plăcut-aî lui Dariu se stabilēscă asupra regatului o sută 1
 două-deci de satrapî, spre a fi preste tot regatul. Și 2
 asupra lor trei președinți (dintre carî unul era Daniel), spre a li
 da lor sēmă satrapîi acēștia, și regele se nu aibă vre o daună.
 Atunci Daniel acēșta întrecu pre președințiî și satrapîi, căci în- 3
 tr'ênsul *era* un spirit escelent; și regele cugetă se'l puiă asupra
 întregului regat.

Atunci președințiî și satrapîi căutaî se aște ocașiune contra 4
 lui Daniel din *afacerile* regatului; dară n'aî putut afla nici oca-
 șiune, nici crimă; căci era fidel, și nu s'aî aflat în el nici vre o
 greșelă, nici vre o crimă. Atunci aî șis omenîi acēștia: Nu 5
 vom afla ocașiune contra lui Daniel acēștia, afară dōră de vom
 afla *ceva* contra lui în privirea legei Dumneșeuului său.

Atunci președințiî și satrapîi acēștia s'aî adunat la regele, și 6
 aî vorbit așia cătră el: Rege Daniel! în etern se trăsescî! Toți 7

președinții regatului, magistrații și satraپی, consilierii și guvernatorii s'au consultat se stabileze o lege regală, și se dea o aspră interdicere, că ori cine ar face rugăciune vre unui deū ori altui om până în trei-deci de zile fără numai ție, rege! acela se se arunce în grópa leilor.

- 8 Acum deci, rege! stabilește interdicerea, și subscrie scrisórea, spre a nu fi schimbată, după legea Međilor și a Perșilor, care nu
9 se revócă. Deci regele Dariū aū scris scrisórea și interdicerea.
10 Și Daniel, cum aū cunoscut că s'au scris scrisórea, aū intrat în casa sa; și *avēndu'si* ferestrele camerei sale deschise către Ierusalim, ingenuchiă pre genunchiele sale de trei-ori pre ȕi, rugāndu-se și mulțumind Dumneđeului seū, cum făcuse mai 'nainte.
- 11 Atunci ómenii aceia s'au adunat, și aū aflat pre Daniel fă-
12 când rugăciunea și suplicānd pre Dumneđeul seū. Atunci se apropiară, și vorbiră înaintea regelui despre interdicerea regelui, *dicēnd*: Nu ai scris o interdicere, că tot omul, carele ar face *rugăciune* vre unui deū ori *altui* om până în trei-deci de zile fără numai ție, rege! se va arunca în grópa leilor? Regele aū
13 răspuns și aū ȕis: Adevērat *este* cuvēntul, după legea Međilor și a Perșilor, care nu se revócă. Atunci aū răspuns și aū ȕis înaintea regelui: Daniel cel dintre fiii captivilor lui Iuda nu te respectă, rege! nici interdicerea ce tu ai scris, ci'si face rugăciunea sa de trei-ori pre ȕi. Atunci regele, cum aū aūdit
14 *aceste* vorbe, s'au supērat fórtē pre sine ēnsu'si, și'si îndrepta gândul la Daniel spre a'l elibera; și până la apusul sórelui stārui de a'l elibera pre dēnsul.
- 15 Atunci ómenii acestia s'au adunat la regele, și aū vorbit regelui: Știi, rege! că legea Međilor și a Perșilor *este*: Nici o interdicere seū lege, ce ar face-o regele, nu se revócă. Atunci
16 regele aū ordonat, și aū dus pre Daniel, și 'l-aū aruncat în grópa leilor. *Eră* regele aū vorbit, și aū ȕis lui Daniel: Dumneđeul tēū, pre carele tu continuū 'l servesci, acela te va elibera. Și s'au
17 adus o petró, și s'au pus pre gura gropei; și regele aū sigilat-o cu propriul seū sigil, și cu sigilul nobililor sei, spre a nu se schimba nemic în privirea lui Daniel. Atunci regele s'au dus la palatul seū, și aū petrecut nópte în ajun, și nu s'au adus înaintea lui instrumentele musicale; și somnul seū aū fugit de la dēnsul.
- 19 *Eră* regele s'au sculat în ȕarea demāneței, și s'au dus cu
20 grabă la grópa leilor. Și când aū sosit la grópă, aū strigat cu vóce plāngētoare pre Daniel; și aū vorbit regele, și aū ȕis lui Daniel: Daniele, serve al Dumneđeului celui viu! Dumneđeul tēū, pre carele tu continuū 'l servesci, putut'aū óre se te elibereze din-
21 tre lei? Atunci aū vorbit Daniel către regele: Rege! în etern
22 se trāesci! Dumneđeul meū aū trāmis pre āngerul seū, și aū

astupat gura leilor, și nu m'au vătămat; căci în mine s'au aflat înaintea lui inocență; și chiar înaintea ta, rege! n'am făcut vr'o crimă. Atunci regele s'au bucurat foarte de el, și au ordonat se scotă pre Daniel din grôpă. Și Daniel fu scos din grôpă, și nici o vătămare nu s'au aflat în el, pentru că avea credință în Dumnezeuul său. 23

Atunci regele au ordonat, și au adus pre ômenii aceia, cari înculpaseră pre Daniel, și i'au aruncat în grôpa leilor, pre dênșii, pre copiii lor, și pre femeile lor; și mai 'nainte de a ajunge la fundul gropii, lei i'au apucat pre ei, și li-au măruntit tôte ôsele lor. 24

Atunci au scris regele Dariu cătră toți populi, națiunile și limbele ce locuiau preste tot pământul: Pacea se se înmulțescă vouă! Fac un edict, că în tôte întinderea regatului meu se se cutremure ômenii și se se înfricoșeze 'nainte Dumnezeuului lui Daniel; căci acesta este Dumnezeuul cel viu, și există în etern, și regatul său nu se va sfărâma, și domnia sa va fi până la fine. El este eliberatorul și mântuitorul, și făcătorul semnelor și al minunilor în cer și pre pământ, carele au eliberat pre Daniel din puterea leilor. 25 26 27

Așia au prosperat Daniel în regia lui Dariu și în regia lui Cir Persul. 28

CAPUL VII.

Daniel vede în viziune patru fere simbolice.

În anul ântăii al lui Belșazar, regele Babilonului, Daniel au avut un vis și visiuni ale capului său pre patul său; atunci au scris visul, și au narat lucrurile cele principale. 1

Daniel au vorbit și au dis: Eă priviam în viziunea mea de nopte, și éca! patru vânturi ale ceriului au irrupt asupra mării celei mari. Și patru fere mari, diferite una de alta, s'au suit din mare. Cea de n'tăii era ca un leu, și avea aripi de vultur; o priviam până ce s'au smult aripile ei, și s'au sculat de la pământ, și au stat pre piciore ca un om, și i s'au dat ei ânimă de om. Și éca! apoi a doua fără, asemenea unui urs, și s'au sculat pre o lature, și avea trei coste în gura sa între dinții sei; și așia se vorbea lui: Scôlă-te, mănâncă multe cârnuri! După acésta priviam, și éca! alta ca un pardos, având pre spatele sale patru aripi de pasere; téra avea âncă și patru capete; și domnia i se dădu ei. După aceea priviam în visiunile de nopte, și éca! a patra fără, spăimântătoare și teribilă și foarte tare; și avea mari dinți de fer; mânca și sdrumica, și remășița o călca în piciorele sale; și acésta era diferită de tôte ferele cele de di'nainte ei; și avea de ce corne. Observam cornele, și éca! un alt corn mic au eșit dintre dênsele, de dinaintea căruia trei din cornele cele de n'tăie se desrădăcinară; și éca! în cornul acesta erau ochi ca ochii de om, și gură vorbind lucruri mari, 2 3 4 5 6 7 8

- 9 Priviam până ce s'au aședat tronurile, și au ședut cel vechi
de dîle, al căruia vestmînt *era* alb ca nîua, și perîl capului se
ca lîna cea curată; tronul lui *era* ca para de foc; roțile sale ca
10 focul ardețor. Fluvîl de foc treceau și se revîrsașu pre dinaintea
lui; mîl de mîl 'l serviau pre el, și miriade de miriade stau 'na-
11 intea lui; judicata s'au ținut, și cărțile s'au deschis. Priviam a-
tunc, din cauza vuetului cuvintelor celor mari, ce vorbia cornul, și pri-
viam până ce s'au ucis fêra, și corpul ei s'au perdut și s'au dat
12 focului spre ardere. Cât pentru cele-l-alte fêre, li s'au rădi-
cat domnia lor; dară vicța li s'au prelungit până la un period și timp.
13 Am vîdut în visiunile de nôpte, și éca! *unul* ca fiul omu-
lui venia pre nourîl ceriului, și au ajuns la cel vechi de dîle,
14 și 'l-au introdus aprôpe 'naintea lui. Și lui 'i s'au dat domniă, și
glorie, și regat, spre a'l servi pre el toți populi. națiunile și lim-
ble; domnia lui *este* o domnire eternă, care nu va trece, și re-
gatul lui nu se va sfărâma.
- 15 Eû Daniel m'am întristat în spiritul meu în năuntru corp-
16 lui *meu*, și visiunile capului meu me turburașu. M'am apropiat
de unul care era de fațiă, și căutam de la el esplicațiunea tuturor
acestora. Și 'mî-au spus-o, și me-au însciințat de esplicațiunea lucru-
17 rilor. Aceste mari fêre, cari *sînt* patru, sînt patru regî, cari se vor ră-
18 dica din pămînt. Dară sînțîi celui pre Înalt vor lua regatul, și
vor poseda regatul în etern, da, în etern și perpetu.
- 19 Atuncî am voit se cunosc însemnarea fêrei a patra, care
era diferită de tôte cele-l-alte, și preste mîsura teribilă, al căreia
dinți *erau* de fer, și unghiele ei *de* aramă; mânca, sdrumica și
20 remășițele le călca în picioarele sale; Și despre cele de ce corne ce
erau în capul ei, și *despre* cel-l-alt ce au eșit, și dinaintea căreia
au cădut trei; *de* cornul acela, *dic*, ce avea ochi și o gură vor-
bind mari lucruri, al căruia aspect *era* mai teribil de cât acel al so-
21 cilor lui. Priviam, și cornul acela făcea resbel cu sînțîi, și 'l în-
22 vinga pre ei; Până ce au venit cel vechi de dîle, și s'au dat
judicata la sînțîi celui pre Înalt; și timpul au sosit, că sînțîi au
23 luat în posesiune regatul. Și așia au đis: Fêra cea de a pa-
tra va fi al patrulea regat pre pămînt, carele va fi diferit de tôte
regatele, și va sfîșia tot pămîntul, și 'l va călca pre el, și 'l va
24 sdrumica. Și cele de ce corne *sînt* de ce regî, cari se vor ră-
dica din regatul acesta; și în urma lor altul se va rădica; și acest
25 se va deosebi din cel de n'tîi, și va subjuga trei regî. Și va
vorbi cuvinte contra celui pre Înalt, și va persecuta pre sînțîi ce-
lui pre Înalt, și va cugeta se schimbe timpî și legile; și *sînțîi*
se vor da în mâna lui până la un timp și timpî și jumătate de
26 timp. Judicata anse se va ține, și se va depărta domnia lui,
27 spre a se sfărâma și nimici până în finit. Și domnia și pute-
rea, și măreția regatelor celor de sub tot ceriul, se va da popu-

lului sântilor celui pre înalt, a căruia domnie *este* domnire eternă, și toate puterile 'l vor servi și 'l vor asculta.

Pacă aici este finitul lucrului. În cât despre mine Daniel, 28
cugetele mele mult me turburau, și fația mea 'mî se schimbasesc;
dară am pădit lucrul în ânima mea.

CAPUL VIII.

Visiunea berbecelui și a țapului.

În al treilea an al regiei regelui Belșazar o visiune 'mi s'au a- 1
rătat mie, mie lui Daniel, după cea arătată mie mai dinainte.
Și am vădut în visiune, și era când am vădut, *ca* când 2
eram în palatul Șusan din provincia Elam; am vădut în visiune,
că eu eram aproape de fluviul Ula. Și am rădicat ochii mei și 3
am vădut, și éca! sta 'naintea fluviului un berbec având corne;
și cornele *erau* 'nalte, unul ânse mai 'nalt de cât cela-l-alt; și cel
mai 'nalt crescuse mai pre urmă. Am vădut pre berbecelul împungend 4
cu cornele câtră apus, și mătă-nôpte și mătă-di; și nici o fără nu putea se 'l stea 'nainte, și nu *era* cine se elibereze din
mâna lui; ci făcea duple voința sa, și s'au mărit.

Éra în ora ce eu luam a minte, éca! un țap venia de la 5
apus preste fația a tot pământului, și nu atinge pământul; și țapul *avea* un corn însemnat între ochii se. Și au venit până la 6
berbecelul, ce avea două corne, pre care 'l vădusem stând lângă
fluviu, și s'au răpedit asupra lui în furia puterii sale. Și 'l-am 7
vădut pre el, că s'au apropiat de berbecelul, și s'au încrunat asupra
lui, și au lovit pre berbecelul, și 'l-au frânt ambele lui corne; și nu
era putere în berbecelul spre a sta 'naintea lui, ci 'l arunca la pământ,
și 'l călca în picior; și nu *era* cine se elibereze pre berbecelul din mâna lui.

Pentru acesta țapul s'au mărit forte, și cum s'au împuteri- 8
cit, 'i s'au frânt cornul cel mare; și în locul lui au crescut alte
patru însemnate câtră cele patru vânturi ale cerului. Și dintr'un 9
nol din ele au éșit un mic corn, ce s'au mărit forte câtră mătă-di
și câtră resărit, și câtră țerra cea frumoasă. Și s'au mă- 10
rit până la oștirea cerului; și au aruncat la pământ o parte din
oștire și din stele, și le-au călcat pre ele. S'au mărit chiar 11
până la principele oștiresc; și printr'ensul s'au desființat sacrificiul
cel perpetuu, și locul Sanctuariului se s'au dirimat. Și o ar- 12
mată fu pusă în contra sacrificiului celui perpetuu în nelegiuirea
sa, și au aruncat la pământ veritatea; și au întreprins, și au prosperat.
Atunci am auzit un sânt ore-care vorbind; și alt sânt 13
vorbia câtră nescine ce vorbia: Până când va *finé* visiunea cea
despre sacrificiul perpetuu, și despre nelegiuirea pustiătorii, și Sanc-

- 14 tuariul și oștirea se se trădea spre călcare? Și au dis către mine: Până la două mii și trei sute zile-noapți; atunci Sanctuariul se va purifica.
- 15 Și s'au întemplat, când eu Daniel vedeam visiunea, și cerce-tam înțelesul, atunci, éca! au stat înaintea mea ca o figură de om;
- 16 Și am auzit voce de om în mijlocul *fluviului* Ulai, care striga și
- 17 dicea: Gabriele! fă pre omul acesta se înțelegă visiunea. Și au venit aproape unde stam; și când au venit, m'am speriat, și am că-
 18 dūt pre fația mea; Érá el au dis către mine: Iea a minte, fiule de om! căci visiunea *este* pentru timpul de pre urmă. Și pre când vorbia către mine eu am cădūt amețit cu fația mea la pământ;
- 19 dară m'au atins pre mine și m'au pus drept. Și au dis: Éca! eu te voi face se cunoscă ceea ce se va întempla în mânia cea mai din urmă; căci tinde la timpul finitului.
- 20 Berbecule ce 'l-ai vėdūt, carele avea două córne, *sunt* regii
- 21 Mediei și ai Persiei. Și țapul cel pãros *este* regele Greciei; și cornul cel mare dintre ochii sei *este* cel ăntėiū rege.
- 22 Érá despre aceea, că s'au frânt, și au crescut patru în locul lui, *ă-
 23 rétă* că patru regate se vor rădica din *acéstă* națiune; dară nu duple puterea lui. Și în ultimele timpuri ale domniei lor, când nelegiuirile vor fi pline, se va scula un rege cumplit la fația și
- 24 priceput la subtilități. Și puterea lui va fi tare, nu ăanse din propria sa putere; și minunat va distruge, și va prospera, și va
- 25 reuși, și va nimici pre cei puterici, și pre sântul popul. Și prin artificiele sale va face se prospereze fraudă în mâna sa; și se va mândri în ănima sa, și în pace va nimici pre mulți; și se va ră-
 26 dica contra principelui principilor; dară se va frânge fără mână. Și visiunea despre zile-noapți ce 'ți s'au dis *este* adevărată; tu decă sigilează visiunea, căci *va fi* după multe zile.
- 27 Și eu Daniel am leșinat, și am fost bolnav *câteva* zile; după *acéstă* m'am sculat, și făceam afacerile regelui; dară me minunam de visiunea, și nu *era* cine se o pricépă.

CAPUL IX.

Rugăciunea lui Daniel. Pređicerea despre cele șapte-đeci de săptămăni.

- 1 În anul ăntėiū al lui Dariū, fiul lui Abasuerus, din semina
- 2 ă Međilor, carele regi preste regatul Chaldeilor; În anul d'ăntėiū al regiei lui, eu Daniel am înțeles din cărți numărul ani-
 3 lor, despre cară cuvėntul lui Iehova veni către Ieremia profetul, că va deplini șapte-đeci de ani pentru pustiarea Ierusalimului.
- 4 Și am întors fația mea către Domnul Dumnezeu, spre a că-
 5 uta prin rugăciune și suplicațiune, prin ăjunare și în sac și în

mărturisit, și am zis: O Dómnne! Dumneđeul cel mare și înfricoșat, cel ce păstrezi alianța și îndurarea către cei ce'l iubesc pre densusl și pădesc comandamentele sale! Noi am păcătuit și am comis inicități, am nelegiuit, ne-am revoltat, și ne-am depărtat de la preceptele tale și de la judecățile tale. Și n'am ascultat de servii tei, profeti, cari vorbiau în numele tău către regii nostri, principii nostri, și părinții nostri, și către tot populusl țerei. Ție Dómnne! *aparține* dreptatea, érá noue rușinea feței, ca în ziua acésta, bărbaților Iudei și locuitorilor Ierusalimului, și Israelului întreg, celor de aproape și celor de departe, în toate țerrile unde 'i-ai alungat pre densusl, pentru abaterile lor, cu cari s'au abătut de la tine. Dómnne! noue ni *aparține* rușinea feței, regilor nostri, principilor nostri, și părinților nostri, fiind că am păcătuit contra ta. La Domnul Dumneđeul nostru *sunt* îndurările și iertăciunile; căci ne-am revoltat contra lui. Și n'am ascultat de vócea lui Iehova, Dumneđeul nostru, spre a ámbia în legile lui ce ni le-au dat noue prin servii sei, profeti. Și tot Israelul au călcat legea ta, și s'au abătut, spre a nu asculta vócea ta; pentru acésta s'au vórsat asupra noastră blăstemul și jurământul cel scris în legea lui Moise, servul lui Dumneđeú; căci am păcătuit contra lui. Și au împlinit cuvintele sale, ce le-au vorbit contra noastră, și contra judecătorilor nostri, cari ne-au judecat, aducénd asupra noastră réu mare, încât nu s'au întéplat sub tot ceriul ce s'au întéplat în Ierusalim. Cum *este* scris în legea lui Moise, tot réul acesta au venit asupra noastră; cu toate acestea nu ne-am rugat înaintea lui Iehova, Dumneđeul nostru, de a ne re'ntórce de la inicitățile noastre și a lua a minte la veritatea ta. Pentru acésta Iehova au veghiat asupra réului, și 'l-au adus preste noi; căci Iehova, Dumneđeul nostru, *este* drept în toate faptele sale, câte le face; căci noi n'am ascultat de vócea sa. Și acum, Dómnne! Dumneđeul nostru, carele ai scos populusl tău din pământul Egiptului cu mâna tare, și 'ți-ai făcut ție nume, ca în ziua acésta, noi am păcătuit, am nelegiuit. Dómnne! duple toate dreptățile tale se se întorcă, me rog, mânia ta și furia ta de la cetatea ta, Ierusalimul, muntele tău cel sânt; căci pentru păcatele noastre, și pentru inicitățile părinților nostri, Ierusalimul și populusl tău *au devenit* oprobriú tuturor celor dimprejurul nostru. Acum deci, ascultă, Dumneđeul nostru! rugăciunea servului tău, și suplicațiunile lui, și pentru Domnul fă se lucéscă fația ta asupra Sanctuariului tău cel pustiat. Plécă, Dumneđeul meu! urechia ta, și deschide ochiul tei, și veđi desolațiunile noastre, și cetatea care s'au numit duple numele tău; căci noi nu aducem rugăciunile noastre 'nainte ta pentru dreptățile noastre, ci pentru multele tale îndurări. Dómnne! ascultă; Dómnne! iértă; Dómnne! audí, și fă; nu întârđia, pentru tine, Dumneđeul meu! căci duple numele tău se numesce cetatea ta și populusl tău.

- 20 Și pre când încă vorbiam, și me rugam, și mărturisiam păcatul
meu și păcatul popului meu Israel, și aduceam suplicațiunea mea
'nainte a lui Iehova, Dumnezeul meu, pentru muntele cel sânt al
21 Dumnezeului meu; Da, pre când încă vorbiam în rugăciune, bărbatul
Gabriel, pre carele 'l vădusem în visiune mai 'nainte, lucind
în strălucire, s'aū atins de mine pre la ora oblațiunei de séră.
22 Și me-aū instruit, și aū vorbit cu mine și aū đis: Daniele! acum
23 am eşit ca se'Ńi daū inteliginŃă. La începutul rugăciunilor tale
aū eşit ordin, și eū am venit spre a'Ńi arêta Ńie *acêsta*; căci tu
esci fôrte iubit; pentru acêsta înțelege cuvêntul, și pricepe visiunea.
24 Șapte-deci de septămâni s'aū otărit asupra popului têu,
și asupra cetăŃei tale celei sante, spre a opri fără-de-legea, și a
nimici păcatele, și a împăca inicitatea, și a introduce dreptatea
cea eternă, și a sigila visiunea și profetia, și a unge Sântul
SânŃilor.
25 Cunoște deci și înțelege, *că* de la eşirea ordinului spre a
se restabili și a se edifica Ierusalimul până la Mesia, principele,
vor fi șapte septămâni, și sêse-deci și douê de septămâni; se va
reedifica pêța și murit în timpî chiar de strîmtorare.
26 Și după sêse-deci și douê de septămâni Mesia va fi estir-
pit, dară nu pentru sineși; și populus principelui, carele va veni,
va nimici cetatea și Sanctuariul; și finitul ei *va fi* ca cu inun-
dațiune, și desolațiuni sunt determinate până la finitul resbelului.
27 Și va întări alianță la mulŃi într'o septămână; și la mijlocul
septămânei va face se înceteze sacrificiul și oblațiunea, și pre a-
ripa *templului* va fi abominațiunea pustiatôriă, și până ce nimici-
rea determinată se va revêrsa asupra pustiaŃilor.

CAPUL X.

Visiunea unui ânger în formă de om îmbrăcat în vestminte de în.

- 1 În anul al treilea al lui Cir, regele Persiei, un cuvênt fu
descoperit lui Daniel, al căruia nume era Belteșazzar; și
cuvêntul *fu* adevêrat și mulțimea lucrurilor mare; și aū priceput
2 cuvêntul, și aū înțeles visiunea. În zilele acelea eū Daniel am
3 fost în doliū trei septămâni de zile. Pâne plăcută n'am mân-
cat, și carne și vin n'aū intrat în gura mea, nici m'am uns de loc,
până la deplinirea celor trei septămâni de zile.
4 Și a douê-deci și patra ȃli a lunei ântêia, în ora ce me a-
5 flam la malul fluviului celui mare, carele *este* Tigrlu, Am ră-
dicat ochiul mei și am văduț, și éca! un om îmbrăcat într'un *vestmênt*
6 de în, și còpsele lui *eraū* încinse cu aur curat de ufaz. Și cor-
pul lui *era* ca crisolit, și fația lui ca aspectul fulgerului, și ochiul
lui ca făclii de foc, brațele lui și piciòrele lui ca aspectul aramei

lucitoare, și sunetul cuvintelor lui ca vuetul unei mulțimi. Și nu- 7
 mai eu singur Daniel am vădut visiunea; érá bărbații ce erau cu
 mine n'aũ vădut visiunea, ci spăimântare mare aũ cădut preste dên-
 șit, și aũ fugit, spre a se ascunde. Eũ deci am ramas singur, 8
 și am vădut această mare visiune, și n'aũ ramas putere în mine;
 și frumusețea feței mele se schimbă în deformare, și nu am mai rețî-
 nut puteri. Am aũdit ânsê vócea cuvintelor sale, și întru cât 9
 aũdiam vócea cuvintelor sale, cădusem amețit pre fația mea, și fa-
 cia mea pre pământ.

Și éca! o mână s'aũ atins de mine, și m'am pus pre genun- 10
 chiele mele și pre palmele mânelor mele. Și aũ đis cătră mine: 11
 Daniele! bărbat iubit, Iea a minte la cuvintele ce 'ți voiũ vorbi ție,
 și stăi drept; căci sum trămis acum cătră tine. Și când aũ vorbit
 cătră mine cuvântul acesta, am stat tremurând. Și 'mî-aũ đis mie: 12
 Nu te teme, Daniele! căci din điuă ântêia, de când ți-ai aplicat
 ânima ta spre a pricepe, și a te întrista 'naintea Dumneđeului têu,
 s'aũ aũdit cuvintele tale, și eũ am venit din cauza cuvintelor tale.
 Dară principele regatului Persiei 'mi s'aũ opus mie doue-đeci și una 13
 de đile; ânse éca! Mihael, unul din domnii principali aũ venit
 se me ajute; și eũ am ramas acolo lângă regiũ Persiei. Și am 14
 venit se te fac se înțelegi ceea ce se va întâmpla populului têu
 în cele din urmă đile; căci visiunea este âncă pentru multe đile.
 Și pre când vorbea aceste cuvinte cătră mine, am aruncat fația 15
 mea pre pământ, și am devenit mut.

Și éca! ca aspectul unui fiũ de om s'aũ atins de buzele 16
 mele; atunci am deschis gura mea și am vorbit, și am đis cătră
 cel ce sta dinaintea mea: Domnul meu! din cauza visiunei temere
 aũ venit asupră'mi, și n'am mai rețînut puteri. Și cum póte ser- 17
 vul domnului meu se vorbescă cu un ast-feliũ de domn? Și cât pen-
 tru mine de acum nu mai remase în mine nici o putere, ba și
 nici suflare n'aũ ramas în mine. Și éráși s'aũ atins de mine 18
 unul ca aspectul unui om, și m'aũ imputericit; Și aũ đis: Nu 19
 te teme, bărbat iubit; pace ție; îmbărbătează-te, și te imputeri-
 cesce! Și pre când vorbea cătră mine, m'am întărit și am đis: Se
 vorbescă domnul meu, căci m'ai întărit.

Și aũ đis: Șciĩ de ce am venit la tine? și acum me voiũ 20
 întórce se combat contra domnului Persiei; și când voiũ eși, éca!
 domnul Greciei va veni. Cu tóte acestea, 'ți voiũ anunța ce este 21
 scris în Scriptura verităței; și nu este nimenea cine se me ajute
 întru acestea fără numai Mihael, principele vostru.

CAPUL XI.

Predicarea marilor revoluțiunî diverse în regatele Egiptului și a Siriei.

- 1 Și eă în ântăiul an al lui Dariu Medul asistam, spre a'l în-
- 2 tări și a'l înputerici pre el.
- 3 Și acum 'l voiă anunța adevêrul; éca! âncă trei regi se vor
- 4 rădica în Persia; și al patrulea va fi mult mai avut de cât toți;
- 5 și după ce se va întări prin averea sa, va scula totul contra regatu-
- 6 lului Greciei.
- 7 Și se va rădica un rege puteric, și va domni cu putere mare,
- 8 și va face duple voința sa.
- 9 Și cum se va fi întărit, regatul lui se va sfărâma, și se va împăr-
- 10 ți în cele patru vânturi ale ceriului; dară nu pentru posteritatea
- 11 sa, nici duple domnia ce el aă domnit; căci regatul lui se va estirpi,
- 12 și se va împărți altora afară de acestia.
- 13 Și regele de la mēdă-đi se va întări; și âncă unul din principii
- 14 se, și acesta va învinge pre acela, și va domni; și domnia lui va fi o
- 15 domniă mare. Și după căți-va ani se vor alia; și fiica regelui
- 16 de la mēdă-đi va veni cătră regele de la mēdă-nópte, spre a face
- 17 concordia; dară ea nu va conserva puterea brațiului, și nici el nici
- 18 brațiul seă nu va subsista; ci va fi trădată ea și cei ce aă adus-o
- 19 pre ea, și cei ce aă născut-o, și cei ce o susțineau pre ea în acele
- 20 timpuri.
- 21 Ânse se va rădica cineva în locul seă din ramura rădici-nelor ei,
- 22 și venind cu putere va intra în forterețele regelui de la mēdă-nópte,
- 23 și va combate contra lor și va prevalua; Și va duce âncă în
- 24 Egipt în captivitate pre deii lor cu imaginile cele vêrsate ale lor,
- 25 cu vasele lor cele prețioase de argint și de aur; și el va subsista
- 26 >căți-va ani mai mult de cât regele de la mēdă-nópte. Êră
- 27 >acesta va intra în regatul regelui de la mēdă-đi, dară se va re-
- 28 >nturna în țerra sa.
- 29 >Êră fiii aceluia se vor scula la resbel, și vor aduna o mulțime
- 30 >de armate mari; și unul dintre dênșii va veni și va inunda și va
- 31 >trece; și érași se va întorçe, și se va scula érași la resbel până
- 32 >la forterețele lui. Și regele de la mēdă-đi se va înfuria, și va
- 33 >eși, și se va resbelui cu dênsul, cu regele de la mēdă-nópte; carele
- 34 >se va rădica la bataiă o mulțime mare; mulțimea ânse va fi tră-
- 35 >dată în mâna acestui de la mēdă-đi. Și după ce va lua mulțimea,
- 36 >ânimă lui se va trufi; și va estirpi miriade; dară nu se va împu-
- 37 >terici prin acésta. Căci regele de la mēdă-nópte se va re'ntorçe,
- 38 >și va rădica o mulțime mai mare de cât cea d'ântăiă, și va veni cu
- 39 >furiă după căți-va ani cu armată mare și cu avere mare.
- 40 >Și în timpul aceia mulți se vor scula contra regelui de la mēdă-đi;
- 41 >și din populusul tēu desfrânați se vor rădica, spre a împlini
- 42 >vișiunea, dară vor căde. Și regele de la mēdă-nópte va veni, și

va rădica întărituri, și va concesi cetăți fortificate; și brațele celui de mătă-dî nu vor rezista, nici mulțimea aleșilor lui, și nu va fi putere spre a rezista. Dară cel ce va veni contra lui va face după voea sa, și nu va fi cine se stea 'nainte lui; și va sta în țerra glorioasă, și nimicire *este* în mânele sale. 16

Și va îndrepta fața sa spre a intra cu puterea întregului său regat, și cei bavi vor fi în dînsul, și va face cu dînsul un pact; și 'l va da lui între femei pre fiea sa, spre a 'l nimici pre el; dară ea nu va sta în partea lui, nici nu va fi pentru el. Apoi va întorțe fața sa către insule, și va concesi multe; dară un campoduce va face se înceteze oprobriul făcut lui, încât se nu 'i se mai repetă lui oprobriul. Atunci va întorțe fața sa către forterețele țerei lui; dară se va împedica, și va căde, și nu se va afla. 17 18 19

Și în locul lui se va rădica unul, carele va face se trecă apăsătorul podobei regatului; dară în puține zile se va nimici, și nu în urgiă, nici în resbel. 20

Și în locul lui se va rădica un om desprețuiabil, căruia nu se otărise onorea regală; dară va veni în pace, și va concesi regatul prin lingușiri. Și armatele cutropitoare se vor cutropi 'naintea lui, și se vor frânge; încă și însuși principele alianței. Și după alianța cu dînsul, se va comite viclenia; căci se va sui, și cu pușin popul va învinge. Va veni chiar asupra locurilor celor pacnice și grase ale provinciei; și va face ceea ce n'au făcut părinții sei, nici părinții părinților sei; va împărți între dînsii prădile și răpirile și averile; și va escugeta planurile sale contra fortetelor, și acesta pentru un timp. Și va scula armata sa și curajul său contra regelui de la mătă-dî cu forță mare; și regele mătă-dîle se va rădica la resbel cu armată mare și tare forte; dară nu va pute se stea; căci vor escugeta planuri contra lui. Și cei ce mănăncă mîncările lui 'l vor strica pre el; și armata lui va fi cutropită; și mulți vor căde uciși. Eră animalele ambilor acestor regi vor fi spre daună, și vor vorbi minciuni la o masă; dară acesta nu va prospera, fiind că finitul va fi într'un timp determinat. Atunci se va întorțe în țerra sa cu mare avuție; și și anima lui va fi contra alianței celei sante; și va întreprinde, și se va re'ntorțe în țerra sa. 21 22 23 24 25 26 27 28

În timp determinat se va re'ntorțe, și va veni spre mătă-dî; dară acesta din urma dată nu va fi ca cea d'antăi. Căci navele Chitteilor vor veni contra lui; și se va umili, și se va re'ntorțe, și se va mânia contra alianței celei sante; și va întreprinde rele, și se va re'ntorțe, și se va înțelege cu cei ce au părăsit alianța cea sântă. Și o armată va sta acolo din partea lui, și vor profana Sanctuariul puterei, și vor rădica perpetuul sacrificiu, și vor pune abominațiunea pustiarei. Și pre cei ce nelegiuesc în contra alianței 'l va corumpe prin lingușiri; populus anse carele cu- 29 30 31 32

- 33 nósce pre Dumneđeul seú va face lucruri mari. Şi înţelepţi
populului vor învăţa pre mulţi; dară vor căde de sabia şi de
34 flacăra, de captivitate şi de răpire, pentru un timp. Şi când
vor căde, vor fi ajutaţi cu puţin ajutor; şi mulţi se vor uni cu
35 densus cu linguşiri. Şi dintre înţelepţi câţi-va vor căde, pentru ca
se fiă încarcaţi şi purificaţi şi albiţi până la cel mai de pre urmă
timp; căci acesta va dura, până la timpul determinat.
- 36 Şi regele va face duple voinţa sa, şi se va 'nălţa şi mări
preste orî ce deú, şi va vorbi necredibile contra Dumneđeului dei-
lor, şi va prospera, până se va implini urgia; căci cele determi-
37 nate se vor face. Şi nu se va îngriji de dei părinţilor seí,
nici de pofta femeilor, nici va îngriji de vre un deú óre-care;
38 ci se va 'nălţa preste toţi. Va glorifica ánse în ţerra sa pre
deul Mauzim (fortereţelor); deú, pre carele părinţii seí nu 'l-au
cunoscut, 'l va onora cu aur şi argint, şi cu petre preţioase şi cu
39 lucruri de preţiu. Şi va lucra pentru fortereţele cele tari dim-
preună cu deul cel străin; cine 'l va cunosce pre el, acelaia 'l va
da multă onóre, şi 'l va face se domineze asupra multora, şi ţerra
li va împărţi spre resplăta.
- 40 Şi în timpul din urmă regele de la mēdă-đi se va împunge cu
densus; şi regele de la mēdă-nópte va veni contra lui ca un vērtej,
cu care şi cu călăreţi şi cu multe năvi; şi va veni preste ţerrí,
41 şi va inunda şi va trece; Va intra áncă şi în ţerra cea gloriósă,
şi multe locuri se vor estirpi; acestia ánse vor scăpa din mânia
42 lui: Edom, şi Moab, şi fruntaşii fiilor lui Ammon. Şi va ín-
tinde mânia sa asupra ţerrilor; şi ţerra Egiptului nu va scăpa.
- 43 Şi va dispune preste tesaurile de aur şi de argint, şi de tóte cele
plăcute ale Egiptului; şi Libienit şi Ethiopienit vor fi în urma
paşilor seí.
- 44 Dară anunţiuri de la resărit şi de la mēdă-nópte 'l vor tur-
bura pre el; pentru acesta va eşi cu mânia mare, spre a nimici
45 şi a estirpi pre mulţi. Şi va întinde corturile locuinţei sale re-
gale între mări spre gloriosul Munte al Sanctităţei; dară va sosi
la finitul seú, şi nu va fi cine se'l ajute pre densus.

CAPUL XII.

Visiunea unei resurecţiuni.

- 1 Şi în timpul acela se va scula Mihael, domnul cel mare,
carele stă pentru fiií populului tēú; şi va fi timp de strîmto-
rare ce feliú nici o dată n'au fost, de când au esistat naţiunea până în
timpul acela; şi în timpul acela va scăpa populus tēú, orî cine se va afla
2 scris în carte. Şi mulţi dintre cei ce dormiau în ţerrăna pământului
se vor scula, uni spre vieţa eternă, érá alţi spre oprobriul şi ru-

șine eternă. Și înțelepții vor străluci ca splendoarea firmamentului, și cei ce au întors pre mulți la dreptate ca stelele în etern și perpetuu. 3

Și tu, Daniele! închide cuvintele și sigilează cartea până în timpul cel mai de pre urmă; *atunci* mulți vor percurge, și cunoștința se va îmulți. 4

Și eu Daniel am privit; și éca! sta două alții, unul dincoace pre malul fluviului, și unul dincolo pre malul fluviului. Și au 6

zis *unul* către bărbatul cel îmbrăcat cu *vestmânt de in*, carele *era* deasupra apelor fluviului: Când *va fi* finitul minunilor acestora? 7

Și am auzit pre bărbatul cel îmbrăcat în in, carele *era* deasupra apelor fluviului, când 'și-au 'nălțat dreapta sa și stânga sa spre cer, și au jurat pre cel viu în etern; că *acésta va fi* la un timp, la timp și jumătate *de timp*; și când se va îndeplini împrăscierea puterei popului sânt, toate acestea se vor îndeplini. 7

Și eu am auzit, dară n'am înțeles; atuncia am zis: Domnul meu, care *este* finitul acestora? Și 'mă-au zis: Du-te, Daniele! 8 9

câci cuvintele *sunt* încurcate și sigilate până la timpul cel din urmă. Mulți se vor purifica și albi și cerca; dară nelegiuiții se vor nelegiui, și nimene din nelegiuiți nu va înțelege; ci înțelepții vor înțelege. 10

Și din timpul în carele perpetuu *sacrificiul* se va depărta, și abominațiunea pustiarei se va pune, *va fi* o mie 11

două sute și nouăzeci de zile. Fericit cel ce va ascepta și va 12

ajunge la o mie trei sute și treizeci și cincî de zile. Dară tu, 13 du-te până la finitul *têu*; și te vei repausa și vei rămâne în sorta ta până la finele zilelor.

O S E A .

CAPUL I.

Dumnezeu ordonă lui Osea de a se însura cu o femeie depravată; scopul acestui ordin.

- 1 Cuvântul lui Iehova ce veni către Osea, fiul lui Beerî, în
dilele lui Uzîa, Iotham, Ahaz, și Hezekia, regiî lui Iuda,
și în dilele lui Ieroboam, fiul lui Ioasă, regele lui Israel.
- 2 Inceputul cuvântului lui Iehova prin Osea. Și Iehova grăi
cătră Osea: Mergi, Iea-ți o femeie de fornicățiune și fiî de for-
nicațiune; căci țerra aû fornicat, *abătându-se* din urma lui Iehova.
- 3 Și aû mers și aû luat pre Gomer, fîea lui Diblaim; și ea concepu
4 și 'î născu lui un fiû. Și Iehova grăi cătră dînsul: Chiamă numele lui
Iizreel: căci încă puçîn, și voiû resbuna sângele lui Iizreel asu-
5 pra caseî lui Iehu, și voiû înceta regatul caseî lui Israel. Și în
diua aceea voiû frînge arcul lui Israel în valea lui Iizreel.
- 6 Și ea concepu încă, și născu o fîeă. Și Iehova grăi cătră
dînsul: Chiămă numele ei Lo-Ruhama (ne'ndurat): căci nu voiû mai
avé îndurare de casa lui Israel, ci 'î voiû rădica pre dînsî de tot.
- 7 Êră de casa lui Iuda me voiû îndura, și 'î voiû mîntui pre dînsî
prin Iehova Dumnezeul lor, și nu 'î voiû mîntui pre dînsî prin arc,
nici prin sabie, nici prin resbel, nici prin caî, nici prin călăreți.
- 8 Apoi când aû înțercat pre Lo-Ruhama, aû conceput, și aû
9 născut un fiû. Și aû grăit Iehovz; Chiămă numele lui Lo-Ammi
(nu populu meu): căci voi nu *sînteți* populu meu, și eû nu voiû
10 fi *Dumnezeul* vostru. Ânse numerul fiilor lui Israel va fi ca
năsipul mării, carele nu se pôte măsura, nici numera; și va fi în
locul unde li s'aû dis lor; Nu *sînteți* populu meu, *acolo* li se va
11 dice lor: Voi *sînteți* fiîi Dumnezeului celui viû. Atunci se vor
aduna împreună fiîi lui Iuda și fiîi lui Israel, și'sî vor pune lor
un cap, și se vor sui din țerră; căci mare va fi diua lui Iizreel.

CAPUL II.

Idolatria lui Israel pedepsită. Dumnezeu 'î promite redarea favorei sale.

- 1 Dîceți fraților voștri, Ammi; Și surorilor vóștre, Ruhama.
- 2 Certăți-ve cu mama vóstră, certăți-ve;
Căci ea nu este femeea mea, Și eû nu sum bărbatul ei;
Deci se se depărteze fornicățiunile ei de dinaintea ei,
Și adulteriele sale din țitele sale;

- Ca se nu o desbrac pre ea golă, 3
 Și se o pun pre ea ca în ziua născerei sale,
 Și se o fac pre ea ca un deșert,
 Și se o fac pre ea ca o țerră secă,
 Și se o omor pre ea prin sete.
 Și nu voiū avé îndurare de copiii ei, 4
 Fiind că *sânt* copii de fornicățione.
 Căci mama lor au fornicat, Născătorea lor au făcut rușine; 5
 Căci au dis: Voiū merge după amanții mei,
 Cari *'mă* dau pânea mea și apa mea,
 Lâna mea și inul meu, oleul meu și beuturile mele.
 De aceea, éca! eu voiū îngrădi calea ta cu spină, 6
 Și voiū zidi un mur, Ca se nu'și afle căile sale.
 Și va alerga după amanții sei, și nu'î va ajunge pre ei; 7
 Și 'î va căuta pre ei, și nu'î va afla;
 Atunci va dice: Voiū merge, și me voiū întorce cătră ântăiul meu
 Căci mai bine *'mă era* mie atunci de cât acum. [bărbat;
 Și ea nu cunoscū, că eu 'î am dat ei grău și must și oleu, 8
 Și 'î-am îmulțit ei argintul și aurul, Ce au întrebuițat pentru Baal.
 Pentru aceea me voiū întorce, și voiū lua grăul meu în timpul seū, 9
 Și mustul meu în timpul seū;
 Și voiū retrage lâna mea și inul meu,
 Ce le avea spre a'și acoperi nuditatea sa.
 Și acum voiū descoperi rușinea ei 'naintea amanților ei, 10
 Și nimene nu o va elibera pre ea din mâna mea.
 Și voiū înceta totă desfătarea ei, 11
 Serbătorile ei, lunele cele noue ale ei, și Sabbatele ei,
 Și toate solemnitățile ei.
 Și voiū destruge multe ei și smochini ei, 12
 De cari au dis: Plata mea *este* acesta,
 Pre care 'mă-aū dat-o amanții mei; Și le voiū preface într'o pădure,
 Și ferele câmpului le vor mânca pre ele.
 Și voiū pedepsi asupra ei ȕilele Baalimilor, 13
 În cari li tămăia lor, Și se orna cu cerceii sei și cu salbele sale,
 Și mergea după amanții sei;
 Eră pre mine m'au uitat, grăesce Iehova.
 Pentru acesta, éca! eu o voiū ademeni pre dânsa, 14
 Și o voiū duce pre ea în deșert, Și voiū vorbi ânimei ei.
 Și dintr'ênsul 'î voiū face ei vie,
 Și valea strimtorărei pentru ușă de speranță;
 Și va căuta acolo ca în ȕilele tînereței sale, 15
 Și ca în ziua suirei sale din pământul Egiptului.
 Și se va întempla în ziua aceea, grăesce Iehova, 16
 Me veți chiăma: Iși (bărbatul meu);
 Și nu me veți mai chiăma: Baali (domnul meu),

- 17 Căci voiû depărta numele Baalinilor din gura ei,
 Și nu se va mai aminti cu numele lor.
- 18 Și în ziua aceea voiû încheia alianța pentru dênșii
 Cu férele câmpului, Și cu paserile ceriului,
 Și cu târitórele pământului;
 Și arcul, și sabia și resbelul le voiû estirpi de pre pământ,
 Și voiû *face* ca ei se locuěscă în siguranță.
- 19 Și te voiû logodi mie în etern;
 Și te voiû logodi mie întru drept și dreptate,
 Și întru iubire și îndurări;
- 20 Da, te voiû logodi mie în fidelitate, Și voi cunósce pre Iehova.
- 21 Și va fi în ziua aceea voiû răspunde, grăesce Iehova:
 Voiû răspunde ceriurilor, Și voiû răspunde pământului;
 Și pământul va răspunde grâului și mustului și oleului;
 Și acestea vor răspunde lui Iizreel.
- 22 Și o voiû semăna pre ea pentru mine pre pământ;
 Și me voiû îndura asupra celei ne'ndurate;
 Și voiû dice cătră ne-populul meu: Populul meu *esci*;
 Și ei vor dice: Dumnezeuul meu *esci*.

CAPUL III.

Iehova ordonă lui Osea de a lua o femeie adulteră; promiterea rechiătorei Israelitilor.

- 1 Si aũ dis Iehova cătră mine: Mergĩ încă, iubesce o femeie,
 Și iubită de amicul seũ, ánses adulterii; *se o iubesci* dupre
 iubirea lui Iehova cătră fiil lui Israel, cari *ánses* caută la dei stră-
 2 inți, și iubesc ólele de vin. Și 'mĩ-o am năimit pre ea mie cu
 cincĩ-spre-dece arginți, și un omer de orđ și jumătate omer de
 3 orđ. Și 'i-am dis ei: Veĩ máné pentru mine multe dũle; nu veĩ
 fornica, și nu veĩ fi pentru altul; de asemenea și eũ pentru tine.
- 4 Căci fiil lui Israel vor ședé multe dũle fără rege, și fără
 principe, și fără sacrificiũ, și fără statué, și fără efod și fără terafim.
- 5 După acestea se vor re'ntórce fiil lui Israel și vor căuta pre
 Iehova, Dumnezeuul lor, și pre David, regele lor; și vor alerga la
 Iehova și bunătatea lui în dũlele din urmă.

CAPUL IV.

Crimele Israelitilor. Amenințările lui Dumnezeu.

- 1 Ascultați cuvântul lui Iehova, fiil lui Israel!
 Căci Iehova se judică cu locuitorii țerei,
 Fiind că nu *este* veritate, nici iubire, nici cunoscință de Dumnezeuũ
- 2 Sperjuria, și minciuna, și uciderea, [în țerră.

Și furt și adulteriu s'au răspândit, Și sângiurile se ating de sângiuri.
 Pentru acesta este în doliu țerra. Și tot locuitorul din ea lăngeșcesce, 3
 Împreună cu ferele câmpului și cu paserile ceriului;
 Da, chiar pescii mării per.
 Dară se nu certe nimene, nici se mustre pre altul; 4
 Tot aceea este de mustrat în populusul tău cât și în preutul tău.
 Pentru acesta alunecă ziua, 5
 Și cu tine alunecă profetul noptea, Și voiți nimici pre mama ta.
 Populusul meu se nimicesce din lipsa de știință; 6
 Pentru că tu ai lepădat știința,
 Și eu te voi lepăda pre tine de a'mi mai preuți mie;
 Pentru că ai uitat legea Dumnezeului tău,
 Voiți uita și eu pre copiii tăi.
 Pre cât s'au înmulțit, pre atâta au păcătuit contra mea; 7
 Onoarea lor o voi schimba în rușine. [lor.
 Se nutresc de păcatele populusului meu, Și se doresc la inicitățile 8
 Pentru acesta se va întâmpla ca populusului așa și preutului, 9
 Și'i voi pedepsi pentru căile lor, Și li voi răsplăti lor duple
 Căci vor mânca, dară nu se vor sătura, [faptele lor. 10
 Vor fornica, dară nu se vor înmulți;
 Pentru că s'au lăsat de a lua sēma de Iehova.
 Fornicațiune și vin și must răpescse anima. 11
 Populusul meu consultă lemnele sale, Și toégul se se 'i-o anunțe 12
 Căci spiritul fornicațiunei 'i-au retăcit pre ei, [lui;
 Si fornica, abătându-se de la Dumnezeul lor.
 Sacrifică pre vîrfurile munților, Și tămăează pre colnici, 13
 Sub stejari și sub plopi și sub terebinte,
 Pentru că umbra lor este frumoasă;
 Pentru aceea fiele vōstre fornica, Și miresele vōstre comit a-
 Nu pot eu pedepsi pre fiele vōstre, ca se fornice, [dulterie. 14
 Nici pre miresele vōstre, ca se comită adulterie;
 Căci ei înșii se retrag cu meretricele, Și sacrifică cu cele pros-
 Pentru acesta populusul cel neînțelept se va ruina. [tituite;
 Dacă tu, Israele! fornici, Măcar Iuda se nu nelegiuască! 15
 Decî nu mergeți la Ghilgal, Nici ve suiți la Beth-Aven,
 Nici ve jurați: *Duple cum Iehova este viu.*
 Căci Israel s'au îndărătnicit ca o junice îndărătnică; 16
 Se'i pască pre ei Iehova acum ca pre un mel în loc spațios?
 Efraim s'au alipit de idoli; lăsați'l pre el. 17
 Beutura lor este desfrănată, Cu totul s'au dedat fornicațiunei, 18
 Principiilor lor iubesc rușinea.
 Vîntul 'i va strînge pre dînsii în aripile sale, 19
 Și se vor rușina de sacrificiele lor.

CAPUL V.

Impietatea lui Israel și a lui Iuda. Predicarea ruinei lor.

- 1 **A**scultați acésta, preuți! Și luați a minte, casa lui Israel!
 Și Iea în urechiă, casa regelui!
- Căci asupra voastră vine judicata;
 Pentru că erați un lațiu la Mizpa, Și o cursă întinsă la Tabor.
- 2 Și spre a omori ei s'au ascuns în adâncime, abătătorit;
 Dară eu voiû pedepsi pre toți acestia.
- 3 Eu cunosc pre Efraim, Și Israel nu este ascuns de mine;
 Și acum, Efraime! tu fornici, Și Israel s'au pângărit.
- 4 Nu'î lasă pre ei faptele lor se se întorcă la Dumnezeuul lor;
 Căci spiritul fornicățiunei este în mijlocul lor,
 Și n'au cunoscut pre Iehova.
- 5 Și mândria lui Israel se plăcă 'nainte feței lui;
 Și Israel și Efraim vor căde în nelegiuirea lor;
 Și Iuda încă va căde cu dênșil.
- 6 Cu turmele lor și cu cireșele lor vor merge spre a căuta pre Iehova;
 Dară nu'î vor afla; S'au depărtat de la dênșil.
- 7 S'au purtat infideli cătră Iehova; Căci au născut copii străini!
 Eră acum o lună 'î va consuma pre ei și moscenirile lor.
- 8 Suflați în trombetă în Ghibea! În trombetă în Rama!
 Resunați tare în Beth-Aven; „Dinaintea ta sânt, Beniamine!”
- 9 Efraim se va desola în ziua mustrărei;
 Între semințiile lui Israel am făcut cunoscut ceea ce se va întâmpla.
- 10 Principii lui Iuda au devenit ca cel ce strămută confiniile;
 Asupra lor voiû vèrsa ca apa urgia mea.
- 11 Efraim este asuprit și sfărămat prin judicată;
 Căci de vóiă au mers în urma abominațiunei.
- 12 Pentru acésta eu voiû fi ca moliă în Efraim,
 Și ca putreșire în casa lui Iuda.
- 13 Și au vèdut Efraim bóla sa, Și Iuda rana sa, [sboinic;
 Și au mers Efraim în Assiria, Și au trămis cătră regele cel re-
 Dară acesta n'au putut se ve însănătoșescă,
 Nicl se ve vindece de rana voastră. [lui Iuda;
- 14 Căci eu sum ca un leu lui Efraim, Și ca un pui de leu casei
 Eu, eu voiû sfășia, și me voiû depărta,
 Voiû răpi, și nu va fi cine se eliberaze.
- 15 Voiû merge, și me voiû întorče la locul meu,
 Până ce vor cunósce crima lor, și vor căuta fația mea;
 În strîmtorarea lor me vor căuta.

CAPUL VI.

Reprimandele și censurile adresate Israelitilor.

- 1 **V**eniți, se ne întorcem cătră Iehova;
 Căci el au sfășiat, și ne va vindeca;

- Au lovit, și ni va lega rana noastră,
 Ne va re'nvia după două zile; A treia zi ne va scula, 2
 Și vom viețui 'nainte a lui.
 Atunci vom cunoște, și vom continua a cunoște pre Iehova; 3
 Luminos ca aurora va resări el, Și va veni la noi ca plôia,
 Ca plôia târzie care adapă pământul.
 Ce se'ți fac ție, Efraime! Ce se'ți fac ție, Iuda! 4
 Căci bunătatea ta *este* ca nuorul de demănăța,
 Și ca roua de demănăța, care trece.
 Pentru acésta 'i-am tăiat pre ei prin profeți, 5
 'I-am ucis pre ei prin cuvintele gurei mele;
 Și judicările tale eșiră ca lumina.
 Căci îndurare voesc eu, și nu sacrificiū; 6
 Si cunoștința de Dumnezeu mai mult de cât sacrificie de ardere.
 Anse ei după modul omenesc au călcat alianța; 7
 Acolo s'au purtat infidelii către mine,
 În Galaad, cetatea făcătorilor de rele, Plină de urme de sânge. 8
 Și ca bande de hoți ce pândesc pre cineva, 9
 Așia adunarea preuțilorucid în comun; Căci au făptuit rele.
 Gróză am vădūt în casa lui Israel: 10
 Acolo *este* fornicățiunea lui Efraim; Israel s'au pângărit.
 Și pentru tine, Iuda s'au decis seceriș. 11
 Când voiam se întorn captivii popului meu,

CAPUL VII.

Continuarea reprimandelor adresate Israelitilor.

- Când voiam se vindec pre Israel, 1
 Se descoperi atunci inicitatea lui Efraim,
 Și reutatea Samariei; Căci au făcut falșitate;
 Aici intră un fur, Pre afară năvălesce banda de hoți.
 Și ei nu cugetă în ânima lor, Că țin minte totă nelegiuirea lor; 2
 Acum 'i încunjură pre ei faptele lor, Înaintea feței mele sânt.
 Prin reutatea lor desfată pre rege, 3
 Și prin minciunile lor pre principî.
 Toți sânt adulteri, Sânt asemenea cuptiorului cel ars de pitariu; 4
 Aprindătoriul repauséază numai de la frământarea aluatului
 Până la dospirea.
 În ziua regelui nostru, 5
 Principii devin slabî de înferbântarea de vin,
 Și el însuși au întins mâna sa la batjocoritori.
 Pregătesc ânima lor ca un cuptior, Pre când stau la pândă, 6
 Pitariul lor dórme totă nóptea;
 Êră demănăța el arde ca un foc înflăcarat.
 Toți acestia s'au înferbântat ca cuptiorul, 7

- Și au consumat pre judecătorii lor; Toți regii lor au căzut;
Nu se află între densii cine se strige către mine.
- 8 Efraim s'au amestecat cu populi;
Efraim este ca o turtă ce nu este întorsă.
- 9 Străini au consumat puterea lui, și el nu o bagă în seamă;
Da, perii albi s'au ivit ici-cole pre el, și el nu o bagă în seamă.
- 10 Și mândria lui Israel este plecată 'nainte a lui;
Anse nu se întorc către Iehova, Dumnezeuul lor,
Nici 'l caută pre el cu toate acestea.
- 11 Și Efraim este ca o columbă prostă fără de minte;
Chiamă Egiptul, merg în Assiria.
- 12 Când vor merge, voiți întinde asupra lor lațul meu;
'I voiți pogori ca paserile ceriului;
'I voiți pedepsi pre ei, cum s'au anunțat adunării lor.
- 13 Vai de densii! căci au fugit de la mine;
Perdere lor! căci au nelegiuit contra mea;
În ora ce eu voiam se 'l rescumpăr, ei au vorbit minciuni contra
- 14 Și nu au strigat către mine în înima lor, [mea.
Ci urlau pre paturile lor; Se turbură pentru grâu și must,
Și se depărtăză de la mine.
- 15 Și 'i-am învățat pre ei și am întărit brațele lor,
Dară ei 'mi-o imputău de rele.
- 16 Se întorc, dară nu către cel pre înalt;
Au devenit ca un arc amăgitoriū,
Principii lor cad de sabie pentru furia limbii lor;
Acésta este cauza deriderei lor în pământul Egiptului.

CAPUL VIII.

Vișelul Samariei. Regatul lui Israel. Amenințările contra lui Israel și Iuda.

- 1 La gura ta trompeta!
Inimicul vine ca un vulture contra casei lui Iehova!
Pentru că au călcat alianța mea, Și au nelegiuit contra legii mele.
- 2 Israel va striga către mine: Dumnezeuul meu! te cunoscem.
- 3 Israel au aruncat binele; Inimicul 'l va persecuta pre el.
- 4 Ei 'și-au instalat regi, dară nu prin mine;
Au stabilit principii, dară nu 'i-am recunoscut;
Din argintul lor și din aurul lor 'și-au făcut idoli,
Pentru a fi estirpiți.
- 5 Te-au respins pre tine vișelul tău, Samariă!
Mânia mea s'au aprins contra lor;
Până când nu vor pute se se purifice?
- 6 Căci unul din Israel,
Și anume un artist au făcut acésta; drept-care acésta nici este
Deci vișelul Samariei dirima-se-va. [Dumnezeu;

- Căci aŭ semănat vânt, și vor secera vârtej; 7
 Nu are recoltă; și grăul nu va da făină;
 Și de va da, străinl o vor înghiți.
 Israel s'aŭ înghițit; 8
 Acum aŭ devenit între națiuni ca un vas de nicl o trebă.
 Căci s'aŭ suit la Assiria ca asinul selbatic, care trăesce în singu- 9
 Efraim aŭ împărțit daruri de amor, [rătate;
 Și chiar de împărțit între populi, acum 'i voiŭ aduna pre ei; 10
 Și vor tremura după puçin pentru tributul *dat* regelui principilor.
 Căci Efraim aŭ înmulțit altarele spre a păcătui, 11
 Deși avea altare de u păcătui. [străin,
 'I-am scris lui mărășiele legei mele, Dară s'aŭ stimat ca lucru 12
 Sacrificiele mele de ardere le junghia, spre a mânca carne; 13
 Iehova nu le primesce pre ele;
 Acum 'și va aminti de inicitășile lor, și va pedepsi păcatele lor;
 Ei se vor întorçe în Egipt.
 Căci Israel aŭ uitat pre Creatorul seŭ, și edifică palate; 14
 Și Iuda aŭ înmulțit cetășile fortificate;
 Dară voiŭ trāmite foc în cetășile lui; Și va consuma palatele lui.

CAPUL IX.

Străntorarea și captivitatea lui Israel pentru păcatele și idolatria sa.

- Nu te bucura, Israele! cu veselii ca *cei-l-alti* populi; 1
 'Căci ai fornicat, *abătându-te* de la Dumnezeuul tēu;
 Ai iubit plata în ori-ce ariă de grāu.
 Aria și linul nu'i va nutri pre dēnșii; Și mustul li va lipsi. 2
 Nu vor remāné în țerra lui Iehova; [Assiria. 3
 Ci Efraim se va re'ntorçe în Egipt, Și vor mânca necurate în
 Nu vor oferi *libașiu* de vin lui Iehova, 4
 Nicl 'i vor fi lui plăcute sacrificiele lor, Li vor fi ca pânea celor
 Toșt cei ce le vor mânca se vor pângări; [în doliu:
 Căci *sânt* bucate pentru fōmea lor, Nu vor intra în casa lui Ie-
 Ce veși face în șa de solemnitare? [hova. 5
 Și în șa de serbătōre a lui Iehova?
 Căci, ēca! aŭ fugit din cauza desolașionel; 6
 Egiptul 'i va aduna pre ei, și Memfis 'i va înmormēnta pre ei;
 Tesaurierele lor pentru argint le va mosceni urzica;
 Spini vor cresce în corturile lor.
 Aŭ venit șilele pedepsei, Șilele respălătirei aŭ venit; 7
 Israel va cunoșce *acēsta*;
 Profetul *este* nerod, omul inspirat *este* smintit,
 Pentru mulșimea inicitășei tale, și a urei celei mari.
 Sentinela lui Efraim la Dumnezeuul meŭ, 8

- Profetul, era un lațiu de păserariu pre toate căile sale,
Și ură în casa Dumnezeuului său.
- 9 S'aũ corupt tare, ca în ȋilele de la Ghibea;
 Pentru acęsta 'și va aminti de inicitatea lor,
 Va pedepsi pęcatele lor.
- 10 Am aflat pre Israel ca un strugure în deșerturi;
 Am vędut pre pãrinții voștri ca primele fructe de smochin la pri-
Dară el aũ mers cătră Baal-Peor, [mavéră;
 Și s'aũ consacrat ruinei *aceleia,*
 Și aũ devenit abominabil ca și lucrul amórei lor.
- 11 Efraim — ca o pasere va sbura gloria lui,
 Mai mult nici nascere și nici îngreunare și nici concepțiune.
- 12 Căci de s'ar cresce copiii lor,
 Pre acestia 'i voiũ lipsi de copii, spre a nu rămâne om;
 Căci vaĩ încă de acestia! când me voiũ retrace de la dęnsii.
- 13 Pre Efraim 'l-am vędut ca Tirul, plantat în loc plăcut;
 Dară acest Efraim se scóta copii sei 'nainte uciđetoriului.
- 14 Dă-li lor Iehova! ce li vei da? Dă-li lor pantece sterp și
- 15 Tótă reutatea lor *este* în Ghilgal; [țițe secl.
 Căci acolo m'am învățat a'i urĩ pre ei;
 Pentru reutatea faptelor lor 'i voiũ respinge pre ei din casa mea;
 Nu'i voiũ mai iubi pre dęnsii; Toți principii lor *sunt* abătători.
- 16 Lovit fu Efraim; Rădicina lor s'aũ uscat; fruct nu se va mai face;
 Și chiar de ar nasce, Voiũ omorĩ doritele *fructe* ale pântecelui lor.
- 17 Dumnezeuul meu 'i va lepăda pre ei,
 Căci nu 'l-aũ ascultat pre ei; Și vor retăci între națiuni.

CAPUL X.

Pređicerea totalei ruini a celor ȋece triburi.

- 1 **I**srael *este* ca o viă vițioasă, Aũ dat fructe; [rele sale;
 Cu cât fructele sale erau multe, cu atât aũ înmulțit alta-
 Cu cât mai bună era țerra sa, cu atât mai frumoșe statue aũ făcut.
- 2 Ânima lor este lingușitoră, acum se vor pedepsi;
 El va resturna altarele lor, Va sfărâma statuele lor.
- 3 Căci acum vor ȋice:
 Noi n'avem rege, fiind că nu ne-am temut de Iehova;
 Și regele, ce ni-ar face noue?
- 4 Aũ vorbit vorbe, Jurând minciunos, pre când incheiaũ alianța;
 Drept-care condamnarea va resări ca cucuta în brasdele câmpului.
- 5 Locuitorii Samariei se vor spăimęnta pentru vițelul din Beth-Aven;
 Da, populus va purta doliu pentru el, Și preuți lui vor tremura
 Pentru gloria lui, căci s'aũ dus de la dęnsul. [nainte lui
- 6 El ęnsuși va fi adus în Assiria, un dar al regelui resboinic,
 Rușine va cuprinde pre Efraim, Și Israel se va rușina de sfatul său.

- Se estirpesce Samaria și regele ei ca spuma pre fația apei. 7
 Și altarele din Aven, păcatul lui Israel, se vor sfărâma; 8
 Spini și ciulinți vor resări pre altarele lor;
 Și vor dice munților: Acoperiți-ne;
 Și colnicilor: Cădeți preste noi.
 Israele! păcăuit-ai mai mult de cât în dîilele de Ghibea; 9
 Acolo s'aũ sculat contra scelerăților,
 Un ast-feliu de resbel ca cel din Ghibea n'ar puté ajunge pre acestia.
 Dupre voința mea 'l voiũ muștra pre ei; 10
 Și populi se vor aduna contra lor,
 Când se vor lega pentru cele două abominațiunii ale lor.
 Efraim *este* junice învățată, Care iubescce a triera; 11
 Decî eũ voiũ pune jug pre frumosul ei grumaz;
 Voiũ înjuga pre Efraim; Iuda va ara;
 Iacob va sfărâma brasdele sale.
 Semănați pentru sine-vi în dreptate, secerați în îndurare! 12
 Arați pămîntul vostru înțelenit!
 Căci *este* timpul de a căuta pre Iehova,
 Până ce va veni și va ploua îndurare preste voi.
 Dară voi ați arat nelegiuire, ați secerat reutate; 13
 Ați mâncat fructul minciunei; Căci te-ai încredut în calea ta,
 În mulțimea eroilor tei.
 Pentru aceea perđare se va rădica între populi tei, 14
 Și tóte fortetețele tale se vor ruina,
 Cum Șalman aũ ruinat Beth-Arbelul în ziua de resbel,
 Unde mama fu sdrobotă de-asupra copiilor.
 Așia vi va face voue Beth-El pentru estrema vóastră nelegiuire; 15
 Într'o demăneta se va estirpi de tot regele lui Israel.

CAPUL XI.

Grațiile ce Dumnezeu dădu Israeliților; ingratițudinea lor. Dumnezeu va avé odată misericordia de dênșii.

- Când Israel *era* prunc, eũ atunci 'l-am iubit pre el, 1
 Și din Egipt am chiămat pre fiul meũ. [dinaintea lor;
 Întru cât *profeții* 'l chiămau pre ei, întru atâta ei se depărtau de 2
 Sacrificau Baalimilor, Și tãmăiau imaginilor sculptate.
 Eũ am dat lui Efraim un conducetor, care 'l luă pre brațiele sale; 3
 Dară n'aũ cunoscut, că 'l-am vindecat pre dênșii.
 'l-am tras pre ei cu funii de umanitate și cu legături de amor; 4
 Și am fost lor ca cei ce rădică jugul de de-asupra falcilor lor,
 Și am pus nutrimet dinaintea lor.
 Se nu se fiă întors în pămîntul Egiptului; 5
 Acum Assirienu este regele lui, Pentru că aũ refusat de a se
 Și sabia va căde preste cetățile lui, [întorce. 6

- Și va destruge zăvórele lui, și le va consuma,
Din cauza planurilor lor.
- 7 Și populusul meu este plecat la abatere contra mea;
Și deși au fost chiămați către cel pré înalt,
Nimene nu 'l-au înălțat *pre el*.
- 8 Cum te voiú trăda, Efraime?
Cum te voiú lăsa, Israele? Cum te voiú face ca Adma?
Cum te voiú pune ca Zeboim? Ânima mea s'au întors întru mine,
Compătimirea mea s'au aprins.
- 9 Nu voiú esecuta aprinderea mâniei mele,
Nu voiú mai sfărăma *pre* Efraim; Căci eú *sum* Dumneđeú și nu
Sântul în mijlocul têu; Și nu voiú veni în mânia. [om,
- 10 Vor urma lui Iehova, Când răcnesc ca leul;
Da, el va răcni, Atunci vor alerga fiii de la apus;
- 11 Vor alerga din Egipt ca paserea, Și ca columba din țerra Assiriei;
Și 'i voiú restabili pre dênșii în casele lor, grăescce Iehova.
- 12 Efraim m'au încunjurat cu minciuni,
Și casa lui Israel cu înșelăciune; [sântiț.
Dară Iuda domnesce încă cu Dumneđeú, Și este credincios cu

CAPUL XII.

- 1 E'fraim pasce vânt, și urmăză dupre vântul de la resărit;
Dîlnic îmulțescce minciunile și perđarea;
Da, fac alianță cu Assirienii, Și se duce oleú în Egipt.
- 2 Iehova are încă cértă cu Iuda, Și va pedepsi pre Iacob dupre
Dupre faptele lui 'i va respłati lui. [cãile lui;
- 3 În pãntece au apucat cãlcãii fratelui seú,
Și în etatea sa bărbătescă s'au luptat cu Dumneđeú. [lui;
- 4 Da, s'au luptat cu ângerul, și au prevaluat; Aú plâns și s'au rugat
În Beth-El 'l-au aflat pre el, și acolo au vorbit cu noi.
- 5 Da, Iehova *este* Dumneđeul oștirilor, Iehova *este* numele lui.
- 6 Pentru acésta tu întórce-te către Dumneđeul têu;
Observă îndurare și judicată, Și speréză în Dumneđeul têu pururea.
- 7 Ca un negușitor,
În a căruia mână sânt cumpêne de încelăciune: Ce iubescce a încela,
- 8 Efraim đice: Într'adevăr eú m'am înavușit, Am căscigat avușii mie;
În tóte muncile mele nu se va afla în mine nimic ce *ar fi* de păcat.
- 9 Érá eú Iehova, Dumneđeul têu, din pãméntul Egiptului
Te voiú face încă a locui în corturi, Ca în đilele de serbătóre.
- 10 Am grăit încă prin profeți, Și am îmulțit visiunile,
Și m'am înfăcioșat în parabole prin profeți.
- 11 Dacă Galaad este un Aven (cetatea idolului), se vor face de
În Ghilgal sacrifică tauri; [nemică,
De aceea altarele lor vor *fi* ca grămădele pre brasdele câmpului.

Și Iacob aŭ fugit în țerra Siriei, 12
 Și Israel aŭ servit pentru o femeie, Și pentru o femeie aŭ pădit
 Și prin profet aŭ suit Iehova pre Israel din Egipt, [vite. 13
 Și prin profet fu conservat acesta.
 Efraim l'aŭ întăritat pre el fôrte amar; 14
 Pentru aceea va vërsa sângele lui asupra lui,
 Și oprobriul lui 'l va întôrce Domnul seŭ asupra lui.

CAPUL XIII.

Certarea idolatriei Israelitilor. Predicarea ruinei lor.

Întru cât Efraim vorbia, spaimă se 'nălța în Israel: 1
 Êră când aŭ păcătuit prin Baal, atunci aŭ murit.
 Și acum păcătuesc din ce în ce mai mult, 2
 Și 'și-aŭ făcut loruși din argintul lor *imaginii* vërsate,
 Idoli dupre arta lor, Tôte acestea *sunt* lucrare a artistilor;
 Dîc despre ele; Cel ce sacrifică ômeni se serute viței.
 Pentru acêsta vor fi ca un nuor de demănêța, 3
 Și ca roua de demănêța ce trece,
 Ca plêva ce se spulberă de pre ariă, Și ca fumul din horn.
 Dară eŭ Iehova *sum* Dumneđeul têu din pămêntul Egiptului; 4
 Și alt đeu afară de mine se nu cunoscî;
 Căci nu *este* alt mântuitor afară de mine.
 Eŭ te-am cunoscut în deșerturi, În țerră sécă. 5
 Dară pascënd s'aŭ săturat, S'aŭ săturat, și s'aŭ 'nălțat ânima lor, 6
 Pentru aceea m'aŭ uitat. [pândi.
 Drept-care li voiŭ fi lor ca un leŭ; Și ca un leopard în cale voiŭ 7
 'I voiŭ întimpina pre ei ca o ursôică lipsită de pul, 8
 Și voiŭ sfășia îmbrăcămîntea ânimei lor, [dênșii.
 Și 'I voiŭ consuma acolo ca un leŭ; Féra câmpului 'I va sfășia pre
 Te-aŭ perdut, Israele! dară în mine *este* ajutoriul têu. 9
 Unde este deci regele têu? 10
 Se te mântuîă acum în tôte cetățile tale;
 Și unde *sunt* judicătorii tei, de carî ai đis; Dă-mi rege și principî?
 'Ți-am dat rege întru mânia mea, și 'l voiŭ lua întru urgia mea. 11
 Inicitatea lui Efraim *este* legată, păcatul lui *este* conservat: 12
 Durerile unei femei de facere vor veni asupra lui; 13
Este fiuŭ neînțelept; Căci nu va puté sta la deschiderea născerei.
 Din mâna infernului 'i-așŭ elibera pre ei; 14
 De môrte 'i-așŭ mântui pre ei; Unde *este*, môrte! ciuma ta?
 Unde *este*, inferne! ruina ta?
 Compătîmirea este ascunsă 'naintea ochilor mei.
 Căci deși este fructifer pre câmpii umedi, Vêntul de rêsărit 15
 Vêntul lui Iehova se va rădica din deșert, [va veni,
 Și fântănele lui vor seca, Și sorgîntea lui se va usca;

Acesta va răpi tesaurul tuturor vaselor *sale* celor prețioase.

- 16 Samaria se va nimici, Căci s'aŭ revoltat contra Dumnezeuŭl seŭ:
Vor căde prin sabie; Pruncii lor cei sugători sdrobi-se-vor,
Și îngrecelele lor se vor spinteca.

CAPUL XIV.

Îndemnarea la penitență. Promisiunile lui Dumnezeu.

- 1 **I**sraele! întorče-te cătră Iehova, Dumnezeuŭl tēŭ,
Căci ai cădut prin inicitatea ta.
- 2 Luați cu voi cuvinte, și întorceți-ve cătră Iehova;
Diceți-I lui: Rădicați totă inicitatea *noastră*, și primesce-ne bine,
Așa vom plăti vișeii buzelor noastre.
- 3 Asser nu ne va mântui; Nu vom călări pre cai;
Și nu vom mai dice cătră lucrul mânelor noastre: *Sânțeți* deii nostri;
Căci întru tine va afla îndurare cel orfan.
- 4 Voiŭ vindeca abaterea lor, 'I voiŭ iubi pre ei din inimă;
Căci mânia mea s'aŭ întors de la dēnsul.
- 5 Voiŭ fi lui Israel ca roua; Ca crinul va înflori,
Și va prinde rădăcinile sale ca *arborele* Libanului.
- 6 Ramurile lui se vor mări, Gloria lui va fi ca a olivului,
Și mirosul lui ca al Libanului.
- 7 Se vor întorče cei ce ședeau sub umbra lui;
Vor renvia ca grăul, și vor înflori ca via;
Mirosul lui va fi ca al vinului din Liban.
- 8 Efraim va dice: Ce mai am a face cu idolii?
Eă 'l-am audit, și'l voiŭ observa pre el;
Eu *sum* lui ca un pin înverdit; Fructul tēŭ va purcede de la
- 9 Cine este înțelept? ca se pricepă acestea, [mine.
Prudent? ca se cunoscă acestea.
Căci drepte *sunt* căile lui Iehova, și dreptii âmbă în ele;
Eă cei fără-de-lege cad pre ele.

I O E L .

CAPUL I.

Predicarea unei mari fōmete în Iudeea.

- 1 **C**uvēntul lui Iehova ce veni cătră Ioel, fiul lui Pethuel.
- 2 Ascultați acēsta, bătrânilor!
Și luați în urechi, toți locuitorii țerei!
Făcutu-s'aŭ acēsta în zilele vōstre, Veri în zilele părinților vostri?
- 3 Narați despre acēsta copiilor vostri,

- Și copiii vostri către copiii lor, Și copiii lor către altă generațiune. 4
 Remășițele omidei le-au mâncat locusta;
 Și remășițele locustei le-au mâncat forfăcarul;
 Și remășițele forfăcarului le-au mâncat mușița. 5
 Deceptați-ve, bețivilor, și plângeți!
 Și urlați, toți băutorii de vin,
 Pentru mustul; căci s'au răpit de la gura voastră. 6
 Căci un popor s'au suit asupra țerei mele,
 Puteric și nenumarat, Al căruia dinți *sunt* ca dinții de leu,
 Și are măsele de leu bătrân. 7
 Aū redus viea mea într'un deșert, și smochinul meu 'l-au rupt;
 Cu totul aū descojit-o și o aū lepădat; Vițele ei aū ramas albe. 8
 Lamentază ca o mirésă încinsă cu sac
 Pentru bărbatul tănăreței sale!
 Oblațiunea pănatică și libațiunea s'au răpit 9
 De la casa lui Iehova; Jălesc preuții, servitorii lui Iehova.
 Câmpul s'au devastat, pământul jălesce; Căci grăul s'au stricat, 10
 Mustul s'au secat, oleul lipesce.
 Rușinați-ve, plugarilor! vâetați-ve, vierilor! 11
 Pentru grău și pentru orđ; Că secerișul câmpului aū perit.
 Viea s'au uscat, și smochinul aū lipsit; 12
 Rodiul și palma și merul, Toți arborii câmpului s'au uscat;
 încât aū 'ncetat bucuria de la fiil ómenilor.
 Încingeți-ve și plângeți, preuților! 13
 Urlați, servitorii ai altarului!
 Veniți, petreceți nóptea în saci, servitorii ai Dumneđeului meu!
 Căci oblațiunea pănatică și libațiunea aū încetat
 De la casa Dumneđeului vostru. 14
 Sântificați ajunare, strigați adunare solemnă,
 Adunați pre cei bătrâni și pre toți locuitorii țerei
 În casa lui Iehova, Dumneđeul vostru; Și strigați către Iehova. 15
 Vai de ziua *aceea*! Căci ziua lui Iehova *este* aproape,
 Și va veni ca o perđare de la cel Atot-putinte. 16
 Nu s'au răpit nutrimintele dinaintea ochilor nostri,
 Desfătarea și bucuria de la casa Dumneđeului nostru? 17
 Semințele putređesc sub brasdele lor, [uscat. 17
 Grânarele s'au deșertat, magazinele s'au ruinat; Căci grăul s'au
 Cum gem animalele! Retăcesc ceređele de boi! căci nu aū pășune; 18
 Da, turmele de oi aū perit. 19
 Iehova! către tine voiū striga;
 Căci focul aū mistuit pășunele deșertului,
 Și flacăra aū ars toți arborii câmpului.
 Chiar animalele câmpiei doresc după tine; 20
 Căci aū secat curgerile apelor,
 Și focul aū consumat pășunile deșertului.

CAPUL II.

Amenințări. Îndemnări spre căință. Promisiunile lui Dumnezeu. Judecata contra națiunilor în valea lui Iosafat; promisiunile pentru Iudeea.

- 1 **S**uflați în trombetă în Zion,
 Și alarmați în muntele cel sânt al meu;
 Se se cutremure toți locuitorii pământului;
 Căci vine ziua lui Iehova, că aproape *este*:
- 2 Ți de întuneric și de obscuritate, Ți de nuori și de negură desă,
 Ca aurora lătită pre munți, Un popul mult și puteric;
 Asemenea lui n'au fost de la început, nici după el va mai fi
 Până în timpul generațiunilor celor mai depărtate.
- 3 Focul mistue dinaintea lui, Și flacăra arde dinapoia lui;
 Pământul *este* ca grădina Edenului dinaintea lui,
 Și dinapoia lui deșert desolat; Și nimic nu scapă de el.
- 4 Aspectul lor *este* ca aspectul cailor; Și ca călăreții, așa alérgă.
- 5 Ca vuetul de care sar pre vârfurile munților,
 Ca resunetul flăcării de foc, care mistue paea,
 Ca un popul puteric preparat pentru bataia.
- 6 Înaintea lui populi se înspăimântă; Tóte fețele pălesc.
- 7 Alérgă ca eroii; Ca bărbai de resbel se sui pre mur:
 Și merg fiă-carele în calea sa, Și nu perturbă șirurile lor;
- 8 Și nu împinge unul pre altul; Merge fiă-carele în calea sa;
 Se aruncă între sabii și nu se rănesc.
- 9 Alérgă în cetate; Alérgă pre mur, se sui pre case;
 Întră prin ferestă ca furul.
- 10 Pământul se cutremură dinainte lor; Ceriurile tremură;
 Sórele și luna se întunecă, Și stelele 'și retrag lumina lor.
- 11 Și Iehova emite vócea sa 'naintea armatei sale;
 Căci tabera sa *este* mare fórté; Puteric esecutorul cuvântului seú;
 Căci ziua lui Iehova *este* mare și înfricoșată fórté,
 Și cine o va puté purta pre ea?
- 12 Și acum pentru acésta, grăesce Iehova:
 Întórceți-ve cătră mine din tótă ânima vóstră,
 Și în ajunare și în plângere și în doliu.
- 13 Și sfășiați ânima vóstră și nu vestimintele vóstre,
 Și întórceți-ve cătră Iehova, Dumnezeuul vostru;
 Căci *este* milos și îndurător, Târđiú la mânie și plin de 'ndurare,
 Și se căesce de reutate.
- 14 Cine scie, *de nu* se va întórce și se va căi,
 Și va lăsa bine-cuvântare în urma sa,
 Oblațiune pánatică și libațiune lui Iehova, Dumnezeuul vostru?
- 15 Suflați în trombetă în Zion,
 Sântificați ajunare, strigați o adunare solemnă!
- 16 Adunați populi, sântificați adunarea, Strângeți pre bătrâni,

- Adunați pre copil și pre cei ce sug la țite;
 Se esă mirele din dormitorul seŭ, Și mirésa din camera sa.
 Se plângă preuți, servitorii lui Iehova, Între portic și altar, 17
 Și se dică: Cruță, Iehova! populu' tēu,
 Și se nu espui moscenirea ta oprobriului,
 Încât se'l domineze națiunile;
 Pentru ce se se dică între populi: Unde este Dumneșeul lor?
 Atunci Iehova era zelos de țerra sa, 18
 Și se îndura de populu' seŭ.
 Și Iehova respunse și dise populu' seŭ:
 Eca! eŭ vi voiŭ trāmite vouē grāŭ, 19
 Și must și oleŭ, și ve veți sătura de ele;
 Și nu ve voiŭ mai espune oprobriulu' între națiuni.
 Și voiŭ depărta de la voi oștirea de la mēdă-nópte, 20
 Și o voiŭ împinge în țerra cea secă și deșertă
 Cu fația sa spre marea resăritenă,
 Eră cu dosul seŭ spre marea apusenă,
 Și putórea sa se va sui, și mirosul seŭ cel réu se va 'nălța,
 Căci aŭ făcut mari lucruri!
 Nu te teme, țerra! bucură-te și te desfătēză! 21
 Căci Iehova aŭ făcut mari lucruri. [încolți,
 Nu ve temeți animale de câmpia! Căci pășunile deșertulu' vor 22
 Căci arborele va purta fructul seŭ, Smochinul și viea vor da pu-
 Și voi, fiii Zionulu'! bucurați-ve, [țerea lor. 23
 Și ve desfatați întru Iehova, Dumneșeul vostru!
 Căci vi aŭ dat vouē plóe timpuriă în abundență,
 Și va face se vi cadă vouē plóia, Timpuriă și târđiă ca mai
 Și ariele se vor împlé de grāŭ, [nainte. 24
 Și linurile se vor vērse de must și de oleŭ.
 Și vi voiŭ ren'deplini vouē anii ce 'l-aŭ māncat locusta, 25
 Forfăcarul și mușița și omida,
 Armata mea cea mare, care am trāmis-o contra vóstră.
 Și veți mānca indetul, și ve veți sătura, 26
 Și veți lāuda numele lui Iehova, Dumneșeul vostru,
 Carele aŭ făcut minuni cu voi;
 Și populu' meŭ nu se va rușina în etern.
 Și veți cunósce, că eŭ *sum* în mijlocul lui Israel, 27
 Și că eŭ Iehova *sum* Dumneșeul vostru, și nici un altu';
 Și populu' meŭ nu se va rușina în etern.
 Și se va întēpla după aceste lucruri, 28
 Voiŭ revērsa spiritul meŭ preste tot trupul;
 Și vor profetisa fiii vostri și fiele vóstre;
 Bătrānii vostri vor visa visuri, Tēnērii vostri vor vedé visiuni.
 Și chiar asupra servitorilor și a servitórelor 29
 În țilele acelea voiŭ revērsa spiritul meŭ.

- 30 Și voiû arăta semne în ceriuri și pre pământ,
Sânge și foc și fumegare de fum.
- 31 Sórele se va schimba în întuneric, Și luna în sânge,
Mai 'nainte de a veni ziua lui Iehova cea mare și înfricoșată.
- 32 Și se va întâmpla,
Că ori-cine va chiâma numele lui Iehova va fi scăpat;
Căci în muntele Zionului și în Ierusalim va fi eliberare,
Dupre cum au dis Iehova,
Și la remășița, pre care o va chiâma Iehova.

CAPUL III.

- 1 Căci, éca! în zilele acelea și în timpul acela,
Când voiû înturna captivii lui Iuda și ai Ierusalimului,
- 2 Voiû aduna încă pre tóte națiunile,
Și le voiû pogori în valea lui Iosafat, Și me voiû judica cu dên-
Pentru populusul meu și moscenirea mea, Israel, [sele acolo
Pre carele 'l-au împrăsciat între națiuni, și 'și-au împărțit țerra mea.
- 3 Și au aruncat sorțul pentru populusul meu;
Și au dat un copil pentru o meretrice,
Și au vëndut o copilă pentru vin, Ca se bea.
- 4 Și voi, ce aveți voi cu mine, Tire și Sidóne!
Și tóte confiniile Filistenilor? Óre 'mi veți da plata?
Dacă 'mi-o veți resplăti-o voi,
Fără întârziere, curênd voiû întórce resplata vóstră asupra capului
- 5 Căci ați luat argintul meu și aurul meu, [vostru.
Precioșele mele cele mai frumoșe le-ați dus în templele vóstre.
- 6 Érá pre fiit lui Iuda și pre fiit Ierusalimului,
'I-ați vëndut la fiit Greciei,
Spre a'i îndepărta pre ei de la confiniile lor. [dênșii,
- 7 Éca! eû 'i voiû scula pre ei din locul, Unde 'i-ați vëndut pre
Și voiû întórce resplata vóstră asupra capului vostru.
- 8 Și voiû vinde pre fiit vostri și pre fíele vóstre
În mânele fiilor lui Iuda,
Și'i vor vinde pre dênșii la Sabiení, la o națiune depărtată;
Căci Iehova au grăit.
- 9 Publicați acésta între națiuni!
Preparați resbel, desceptați pre eroi!
Se se apropie, se se suiă toți bărbații de resbel;
- 10 Bateți ferele vóstre de plug în sabit,
Și cóșele vóstre în lănci; Cel neputincios se dică: Eû *sum* eroú.
- 11 Alergați și veniți, tóte națiunile dinprejur! Și ve adunați împreună;
Acolo va repune Iehova pre putericii tei.
- 12 Se se scóle națiunile, Și se se suiă în valea lui Iosafat!
Căci acolo voiû ședé, ca se judic tóte națiunile dinprejur,

- Puneți la secere, căci secerișul este copt; 13
 Veniți, pogoriți-ve, căci linul este plin, și cățile se vârsă;
 Căci reuțala lor este mare.
 Mulțimi, mulțimi în valea decisiunei, 14
 Căci aproape este ziua lui Iehova în valea decisiunei. [Ior.
 Sorele și luna se vor întuneca, Și stelele și vor retrage lumina 15
 Eră Iehova va mugi din Zion, Și va resuna vocea sa din 16
 Și ceriurile și pământul se vor cutremura; [Ierusalim;
 Dară Iehova va fi refugiul popoului său,
 Și puterea fiilor lui Israel.
 Așa veți cunoște, că eu Iehova *sum* Dumnezeuul vostru, 17
 Cel ce locuesc în Zion, muntele cel sânt al meu;
 Atunci Ierusalimul va fi sânt, Și străinul nu vor mai trece prin el.
 Și se va întempla în acea zi, Că munții vor picura must, 18
 Și colnicii vor curge lapte, Și toate părțile Iudeei vor curge apa,
 Și o sorginte va eși din casa lui Iehova, Și va adăpa valea Șittim.
 Egiptul va fi un deșert, Și Edomul va fi pustiū, 19
 Pentru violența în contra fiilor lui Iuda,
 Căci au vârsat sânge inocent în pământul lor.
 Eră Iuda se va locui în etern, 20
 Și Ierusalimul din generațiune în generațiune.
 Și voiū curăți sângele lor, Care nu l-am curățit încă; 21
 Căci Iehova locuesce în Zion.

A M O S .

CAPUL I.

Predicarea contra Sirienilor, Filistenilor, Tirienilor, Idumeilor și Ammoniților.

- Cuvintele lui Amos, carele era dintre păstorii de la Tekoa, 1
 pre cari le-au vădut asupra lui Israel în zilele lui Uzia,
 regele Iudei, și în zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioasă, regele lui
 Israel, două ani mai înainte de cutremur;
 Și au zis: Iehova va mugi din Zion, 2
 Și va resuna vocea sa din Ierusalim;
 Și locuințele păstorilor vor jăli; Și vârful Carmelului se va usca.
 Așa grăesce Iehova: Pentru trei fără-de-legi ale Damascului, 3
 Și pentru cele patru, nu'i voiū întorče lui *pedepsă*;
 Fiind că au trierat Galaadul cu trierătoria de fer;
 Și voiū trămite foc în casa lui Hazael, Și va consuma palatele 4
 Și voiū frânge zevorele Damascului, [lui Ben-Adad. 5
 Și voiū estirpi locuitoriul din valea idolului,
 Și pre cel ce ține sceptrul din casa Edomului,

- Și populus Siriei va fi dus captiv în Kir, grăesce Iehova.
- 6 Așia grăesce Iehova: Pentru trei fără-de-legi ale Gazei,
Și pentru patru, nu'i voiî întorçe ei *pedépsă*;
Fiind că au dus captiv pre *populus meu*, îndeplinind captivitatea,
Trădându'i lui Edom;
- 7 Și voiî trâmite foc la murul Gazei, Și va consuma palatele ei.
8 Și voiî estirpi pre locuitoriul din Așdod,
Și pre cel ce ține sceptrul din Așkelon,
Și voiî întorçe mâna mea contra Ekronului,
Și remășița Filistenilor va peri, grăesce Iehova, Domnul.
- 9 Așia grăesce Iehova: Pentru trei fără-de-legi ale Tirului,
Și pentru patru, nu'i voiî întorçe lui *pedépsă*;
Căci au trădat *populus meu* lui Edom, îndeplinind captivitatea,
Și nu 'și-au amintit de alianța cea frățescă;
- 10 Și voiî trâmite foc la murul Tirului, Și va consuma palatele lui.
11 Așia grăesce Iehova:
Pentru trei fără-de-legi ale Edomului,
Și pentru patru, nu'i voiî întorçe lui *pedépsă*;
Fiind că au persecutat pre fratele seî cu sabia,
Și au depărtat compătimirea sa, Și mânia lui 'l sfășia necontenit,
Și urgia sa se ținea pururea;
- 12 Și voiî trâmite foc în Teman, Și va consuma palatele din Bozra.
13 Așia grăesce Iehova:
Pentru trei fără-de-legi ale fiilor lui Ammon,
Și pentru patru, nu li voiî întorçe lor *pedépsă*;
Fiind că au spintecat îngrecatele din Galaad,
Spre a'și lăți confiniul lor;
- 14 Și voiî aprinde foc la murul de la Rabba,
Și va consuma palatele ei Cu alarmă în ziua de bataiă,
Cu vârtej în ziua de furtună.
- 15 Și regele lor va merge în captivitate,
El și principii lui împreună, grăesce Iehova.

CAPUL II.

Predicarea contra Moabiților, a Iudeei și a lui Israel.

- 1 Așia grăesce Iehova: Pentru trei fără-de-legi ale lui Moab,
Și pentru patru, nu'i voiî întorçe lui *pedépsă*;
Fiind că au ars ósele regelui Edomului până la var;
- 2 Și voiî trâmite foc în Moab, Și va consuma palatele din Kirioth;
Și Moab va muri cu vuet, Cu alarma, în sunetul trâmbetei.
- 3 Și voiî estirpi judecătoriî din mijlocul lui, [Iehova.
Și voiî ucide pre toți principii lui cu dînsul împreună, grăesce
- 4 Așia grăesce Iehova: Pentru trei fără-de-legi ale lui Iuda,
Și pentru patru, nu'i voiî întorçe lui *pedépsă*;

Fiind că au desprețuit legea lui Iehova, Și n'au pădit statutele
 Și 'i-au încelat pre ei idolii lor minciunoși, [lui,
 În urma cărora au âmblat părinții lor;
 Și voiți trâmite foc în Iuda, Și va consuma palatele Ierusalimului. 5
 Așa grăesce Iehova: Pentru trei fără-de-legi ale lui Israel, 6
 Și pentru patru, nu 'i voiți întorce lui *pedepsă*;
 Fiind că au vândut pre cel drept pentru argint,
 Și pre cel serac pentru o părechia de papuci;
 Carii poftesc după țerrina pământului pre capul seracilor, 7
 Și pervertesc calea sermanilor, Și un om și tatăl lui intră la a-
 Spre a profana numele cel sânt al meu; [ceeași fată,
 Și se culcă pre vestminte amanetate, Aprôpe de ori-ce altar, 8
 Și beu vinul celor condamnați În casa ȝeilor lor.
 Dară eu am estirpit pre Amoreu de dinaintea lor, 9
 A căruia înălțime *era* ca 'nălțimea cedrilor, Și cel tare ca stejarii;
 Și am nimicit fructul lui de de-asupra, și rădicinele lui de desubt.
 Și v'am scos din pământul Egiptului, Și v'am condus patru-deci 10
 Spre a mosceni țerra Amoreului. [de ani prin deșert,
 Și am rădicat *pre unii* din fiii vostri, spre a fi profeți, 11
 Și dintre ténerii vostri, spre a fi Nazarei.
 Nu *este* așa, fi ai lui Israel? grăesce Iehova.
 Eră voi ați adăpat pre Nazarei cu vin; Și ați ordonați profeților, 12
 Dicând: Se nu profetizați.
 Eca! eu *ve* voiți apăsa *pre voi* în locul vostru, Cum apasă căru- 13
 Și refugiu va lipsi celui iute, [ța cea plină de snopi. 14
 Și curajosul nu'și va întrebuița puterea sa, Și eroul nu'și va mân-
 Și săgetătorul nu va ține loc, [tui vieța sa; 15
 Și cel iute la picior nu va scăpa, Și călărețul nu'și va mântui
 Și dintre puterici cel mai curajos [vieța sa; 16
 Gol va fugi în ȝiua aceea, grăesce Iehova.

CAPUL III.

Corupțiunea Israelitilor și predicarea pedepsei lor.

A scultați cuvântul acesta, pre carele 'i-au grăit Iehova con- 1
 tra vóstră, fi ai lui Israel! contra întregii familie ce am
 scos din pământul Egiptului, ȝicând: [tului;
 Pre voi numai v'am cunoscut Din tóte familiile pămên- 2
 De aceea *ve* voiți pedepsi Pentru tóte inicitățile vóstre.
 Pot óre se âmble doui împreună, De nu vor fi de acord? 3
 Răcni-va leul în pădure, De nu ar avé prédă? 4
 Resuna-va vócea sa puil de leu din pescera sa, De nu ar fi prins
 Puté-va paserea se cadă în lațiu pre pământ, [ceva? 5
 Unde nu *ar* fi cursă pentru ea? Rădica-se-va lațul de pre pământ,
 Fără se se fi prins ceva?

- 6 Va resuna trombeta în cetate, Și populus se nu se spăimênte?
Întempla-se-va nenorocire în cetate, Și se nu o fi făcut Iehova?
- 7 De sigur Iehova Domnul nu va face nimic,
Fără se descoperă secretul seû servilor seî, profetilor.
- 8 Leul răcnesce, cine nu se va teme?
Iehova Domnul aû grăit; cine nu va profetisa?
- 9 Anunțiați la palatele cele din Așdod, Și la palatele cele din țer-
Și diceți: Stringeți-ve pre munții Samariei, [ra Egiptului,
Și vedeți marile tulburări în mijlocul ei, Și asupririle în mij-
- 10 Căci nu știu se lucreze *ce este drept*, grăesce Iehova, [locul ei;
Cel ce adună violența și răpirea în palatele lor.
- 11 Pentru acesta așa grăesce Iehova, Domnul;
Inimicul *este* împrejurul țerei *tale*, Și va da jos țaria ta de
Și palatele tale se vor preda. [tine.
- 12 Așa grăesce Iehova: Cum păstoriul scóte din gura leului
O păreche de bucăți de picior verî o margină de urechiă,
Așa vor fi scoși fiit lui Israel,
Cel ce șed în Samaria în unghiul patului, Și pre așternut de mătase.
- 13 Ascultați, și mărturisiți contra casei lui Iacob,
Grăesce Iehova, Domnul, Dumnezeuul oștirilor,
- 14 Că în ce zi voiû pedepsi fără-de-legile lui Israel asupra lui,
Voiû pedepsi și allarele din Beth-El;
Și córnela altarului se vor tăia, și vor căde la pământ.
- 15 Și voiû lovi casa de iernă cu casa de veră, Și casele cele de ivoir
Și casele cele mari se vor nimici, grăesce Iehova. [vor peri,

CAPUL IV.

Continuarea acelorăși censure și amenințări.

- 1 **A**scultați cuvântul acesta, vaci din Bașan,
Cele din muntele Samariei,
Cari apăsați pre cei sermanî, și asupriți pre cei seraci,
Și cari diceți către domniî lor: Aduceți, și vom bé.
- 2 Iehova Domnul aû jurat pre sântitatea sa,
Că, éca! zile vor veni asupra voastră, În cari ve vor prinde cu
Și pre posteritatea voastră cu undiți de pescari. [cărlige,
- 3 Și veți eși prin spărturi, Fiă-care drept înaintea sa;
Și veți arunca *tóte cele* din palat, grăesce Iehova.
- 4 Veniți la Beth-El, și făptuiți fără-de-legi;
În Ghilgal înmulțiți nelegiuire; Și aduceți sacrificiele vóstre în
Și decimele vóstre la fiă-care trei ani de zile. [tótă domănéta,
- 5 Și oferiți sacrificiul de mulțumire din pâne dospită,
Și anunțiați ofrandele voluntare; [nul.
- 6 **L**e publicați; căci așa iubiți, fiî ai lui Israel! grăesce Iehova, Dom-
Dară și eu v'am dat curăția dinților în tóte cotățile vóstre,

Și lipsă de pâine în toate locurile voștre;
 Anse nu v'ați întors către mine, grăesce Iehova.
 Și am oprit și ploia de la voi, 7
 Când mai erau trei luni până la seceriș; Și am plouat preste o cetate,
 Și proste alta n'am plouat; O parte de pământ fu plouată,
 Și parcea, pre care n'aș plouat, s'aș uscat.
 Așa două, trei cetăți au mers în altă cetate se bea apă, 8
 Și nu s'aș saturat; Anse nu v'ați întors către mine, grăesce Ie-
 V'am bătut cu arsură în grâu și cu vestejire; [hova. 9
 Mulțimea grădinelor voștre și a vielor voștre,
 Și a smochinilor voștri și a olivilor voștre, O au mâncat omida;
 Anse nu v'ați întors către mine, grăesce Iehova.
 Am trimis asupra voastră ciurma duple felii din Egipt; 10
 Pre ténêrit voștri 'i-am omorît cu sabia, Și vi-am luat caii voștri;
 Și am rădical puterea castrelor voștre până la nările voștre;
 Anse nu v'ați întors către mine, grăesce Iehova.
 V'am resturnat, Cum Dumneșeu au resturnat Sodoma și 11
 Si ați devenit ca un tăciune scos din incendiū; [Gomorrah,
 Anse nu v'ați întors către mine, grăesce Iehova.
 Pentru acesta așa 'i voi face ție, Israele! 12
 Și de ore-ce 'i voi face acesta ție,
 Pregătesce-te se întimpinți pre Dumneșeu tēu, Israele!
 Căci, eca! cel ce formeză munții și crează vântul, 13
 Cel ce declară omului care este cugetul lui, Cel ce face aurora
 Și âmbăă pre nălțimile pământului, [și întuneric,
 Iehova, Dumneșeu oștirilor, este numele lui.

CAPUL V.

Profeția contra regatului lui Israel.

Ascultați cuvântul acesta, ce e rădăcină asupra voastră, 1
 Adecă lamentațiune, casa lui Israel!
 Au cădūt, nu se va mai scula virgina lui Israel; 2
 Este lepădată pre pământul ei; nu este cine se o scole pre dēnsa.
 Căci așa grăesce Iehova, Domnul; 3
 Cetatea, din care eșiau o mică, va rămâne cu o sută;
 Și din care eșiau o sută, va rămâne cu zece, În casa lui Israel.
 Căci așa grăesce Iehova către casa lui Israel; Căutați-me, și 4
 Și nu căutați Beth-El, și nu intrați în Ghilgal, [veți trăi. 5
 Și nu treceți la Beer-Șeba; Căci Ghilgal va merge în captivitate,
 Și Beth-El se va face de nimică. [lui Iosef,
 Căutați pre Iehova, și veți trăi; Se nu isbucnescă ca focul în casa 6
 Și se'l mistue pre el, și nu este în Beth-El care se'l stingă.
 Voi, cari prefăceți judicata în pelin, Și aruncați la pământ 7
 Căutați pre cel ce au făcut plejadelo și Orionul, [dreptatea! 8
 25*

- Pre cel ce prefăce umbra morții în auroră,
 Și întunecă ziua ca noaptea; Pre cel ce chiamă apele mării,
 Și le vîrșă pre fața pămîntului; Iehova este numele lui!
- 9 Pre cel ce rădăcă distrugerea asupra celui puteric,
 Ca se vină distrugerea în fortarețe.
- 10 Ei uresc pre cel ce muștră în poartă,
 Și detestăze pre cel ce grăescce cu integritate. [grău,
- 11 Drept-care, fiind că călcați pre serac, Și luați de la el daruri de
Deși ați edificat case de piatră cioplită, totuși nu veți locui în ele;
Deși ați plantat vii de plăcere, totuși nu veți bea vinul lor.
- 12 Căci cunosc fără-de-legile vîstre cele multe, și păcatele vîstre
 Voi cari apasați pre cel drept, luați mită, [cele numeroase;
 Și strâmbați dreptul celor seraci în poartă.
- 13 Pentru aceea prudentul tace în timpul acesta; Căci este
- 14 Căutați binele și nu rîul, pentru ca se trăiți; [timp rău.
 Și așa Iehova, Dumnezeuul oștirilor, va fi cu voi, Precum diceți.
- 15 Uriți rîul și iubiți binele, Și stabiliți judicata în poartă; [Iosef.
 Pote Iehova, Dumnezeuul oștirilor, Se va îndura de rămășița lui.
- 16 Pentru acesta, Iehova, Dumnezeuul oștirilor, Domnul, dice așa:
 Plângere în toate piețele; Și în toate căile vor dice: Vai! vai!
 Și vor striga pre plugariu la doliu, Și pre deprinși plângători
- 17 Și în toate țele va fi plângere; [la plângere.
 Căci voiți trece prin mijlocul tîu, grăescce Iehova.
- 18 Vai celor ce doresc ziua lui Iehova!
 Spre ce vi va servi vouă ziua lui Iehova?
 Ea este întuneric și nu lumină.
- 19 Este ca cum ar fugi omul de dinaintea leului, Și un urs l'ar întimpina
 Și ar intra în casă, și sprijinind mîna sa de perete, [pre el;
 Șerpe l'ar mușca pre el.
- 20 Aă nu va fi întuneric ziua lui Iehova, și nu lumină?
 Ba chiar obscuritate, și fără lucrare?
- 21 Desprețuesc serbătorile vîstre,
 Și nu voiți mirosi la solemnitățile vîstre.
- 22 Dacă 'mi veți oferi sacrificiile de ardere și oblațiunile vîstre pă-
 Nu le voiți primi *pre ele,* [natice,
 Și nu voiți privi la sacrificiul vostru pacific cel îngrășiat.
- 23 Depărtéază de la mine vuetul cîntărilor tale,
 Și melodia harpelor tale nu o voiți asculta.
- 24 Ci judicata se curgă ca apa, Și dreptatea ca un pîrîu tare.
- 25 Aă-déră 'mi-ați oferit sacrificii și oblațiuni pănatiche,
 Casă a lui Israel! patru-deci de ani în pustia?
- 26 Anse ați purtat Sicuth, Moloch al vostru, Și pre Chiun, idoli voștri,
 Și pre Cocob, zeul vostru, ce v'ați făcut vouă.
- 27 Pentru aceea ve voiți duce captivi dincolo de Damasc,
 Grăescce Iehova, al căruia nume este Dumnezeuul oștirilor.

CAPUL VI.

Vîile Israelîților și amenințările lui Dumnezeu.

Vai vouă! celor neîngrijiți în Zion,
 Și celor siguri pre muntele Samariei,
Locuri renumite ca cele mai principale între națiuni,
 Și la cari au venit casa lui Israel!
 Treceți la Calne, și vedeți; Și de acolo duceți-ve la Hamath cea
 Apoi pogoriți-ve la Gath al Filistenilor; [mare;
Sunt acestea mai bune de cât regatele voastre?
 Veri conținutul lor mai mare de cât conținutul vostru?
 Voi cari mânați ziua cea rea, Și aduceți aproape tronarea
 Cari ve culcați pre paturi de ivory, [violentei;
 Și ve întindeți pre asternutele voastre, Și mâncați mei din turmă,
 Și vițelii din mijlocul staulului,
 Cari acordați vócea vóastră cu cea a harpei,
 Și ve învățați instrumente musicale, ca David.
 Cari beți vinul în cupe, Și ve ungeți cu cele mai alese miruri;
 Êră pentru patinile lui Iosef nu ve întristați.
 Pentru acésta acum acestia vor merge în captivitate în fruntea cap-
 Și se va depărta vuetul celor întinși *la oșpeți*. [tivilor,
 Dumnezeuul Iehova s'au jurat pre sine,
 Iehova, Dumnezeuul oștirilor, dice:
 Eū desprețuesc mândria lui Iacob, și uresc palatele lui;
 Pentru aceea voiū trăda cetatea și tot ce este într'ênsa.
 Și se va întâmpla, dece ómeni de vor rămâne într'o casă, vor
 muri. Și unchiul seū va rădica pre fiă-carele din ei, verí cel ce'l va
 arde, spre a scóte ósele din casă, și va dice celui ce se va afla în náun-
 trul casei: *Mai este cineva cu tine?* Și acesta va dice: Nu. Atunci
 va dice: Tac!; căci nu *mai este timp* de a aminti numele lui
 Iehova.

Căci, éca! Iehova ordonéză, Și va lovi casa cea mare spre
 Și casa cea mică spre sfărămăturí. [ruină,
 Alérgă ca! pre stîncă? Ară *cineva acolo* cu boi?
 Voi áanse prefăceți judicata în fiere, Și fructul dreptăței în pelin;
 Voi, cari ve desfătați în lucruri de nimica,
 Cari diceți: Nu ni-am luat none córne prin propriă puterea nóstră?
 Dară éca! eū voiū scula o națiune contra vóastră, casa lui Israel!
 Grăesce Iehova, Dumnezeuul oștirilor, Și ve vor apăsa de la în-
 Până la păriul deșertului. [trarea Hamathului,

CAPUL VII.

Viziunea profetului, și amenințările contra lui Israel.

Așia 'mí-au arătat mie Iehova, Domnul; și éca! au format lo-
 custe la începutul eșirei otăvei; și éca! *era* otava după

2 cosirea regelui. Și s'au întemplat când au finit de a mânca lér-
ba pământului, atunci am ȃis:

Iehova, Dómnue! Iértă, te rog; Cum se esiste Iacob? căci *este*

3 Iehova s'au căit de acésta; Nu va fi, grăesce Iehova. [mic.

4 Așia 'mî-au arėtat mie Iehova, Domnul; și éca! Iehova, Dom-
nul, chiăma la judicată prin foc, și *focul* au consumat abisul cel

5 mare, și au consumat o parte a *pământului*. Atunci am ȃis:

Iehova, Dómnue! încetěză, te rog; Cum se esiste Iacob?

6 Iehova s'au căit de acésta; [căci *este* mic;

Și acésta nu va fi, grăesce Iehova, Domnul.

7 Așia 'mî-au arėtat mie; și éca! Domnul sta pre un mur *făcut*

8 la cumpănă, *avēnd* în mână sa o cumpănă. Și 'mî-au ȃis Iehova:

Ce veȃi tu, Amos? și am ȃis: Cumpănă. Atunci au ȃis Domnul:

Éca! eu voiŭ pune cumpēna în mijlocul popului meu Israel;
Și nu'l voiŭ mai ierta.

9 Și 'nălțimile lui Isaac se vor ruina, Și sanctuarele lui Israel se
Și me voiŭ scula contra casei lui Ieroboam cu sabia. [vor dirima,

10 Atunci Amazia, preutul din Beth-El, au trāmis cătră Iero-
boam, regele lui Israel, ȃicēnd: Amos au conjurat contra ta în
mijlocul casei lui Israel; țerra nu pōte suferi tōte cuvintele lui;

11 Căci așia ȃice Amos: Ieroboam va muri prin sabiă, și Israel de
sigur va fi dus captiv din țerra sa.

12 Atunci au ȃis Amazia cătră Amos: Tu vėdetorule! mergi,
fugi în țerra lui Iuda, și acolo mănāncă pāne, și acolo profeti-
13 séză. Éră în Beth-El se nu mai profetisezi, căci *este* sanctu-
ariul regelui, și *este* casa regatului.

14 Și au respuns Amos și au ȃis cătră Amazia: Eŭ nu *eram*

profet, nici fiu de profet, cí *eram* păstor și adunam sicomore;

15 Și Iehova m'au luat din urma turmei, și au ȃis Iehova cătră mine:

16 Mergi, profetiseză populusul meu Israel. Acum deci ascultă cuvēn-
tul lui Iehova; tu ȃici: Nu profetisa contra lui Israel, și nu picura cu-

17 *vēntul* contra casei lui Israel. Pentru acésta așia grăesce Iehova:

Femea ta va fi meretrice în cetate,

Și fiul tei și fiele tale vor cădé prin sabiă, Și țerra ta se va îm-

Și tu vei muri în pāmēt necurat; [pārți cu funia,

Și Israel va fi dus captiv din țerra sa.

CAPUL VIII.

Altă viziune și amenițări contra Ierusalimului.

1 Așia 'mî-au arėtat mie Iehova, Domnul; și éca! un paner de
2 fructe de vėră. Și au ȃis: Ce veȃi tu, Amos? și am
ȃis: Un paner de fructe de vėră. Atunci au ȃis Iehova cătră mine:
Au venit finitul asupra populusul meu Israel, Nu 'l voiŭ mai ierta.
3 Și cāntările templului vor fi bocete

În ziua aceea, grăesce Iehova, Domnul: Multe cadavre vor fi în
Le vor asvêrli în tăcere. [tot locul;

Ascultați acésta, voi, cei ce înghițiți sermanî, 4
Și estirpiți pre sermanîi țerrei, Dicēd: 5

Când va trece luna nouă, ca se vindem grăul?

Și Sabbatul, ca se deschidem spre vindărea bucatelor?

Micșurând efa și măbind siclul, Și falsificând balanțele prin în-
Ca se cumpărăm pre seraci cu argint, [celare; 6

Și pre sermanî pentru o păreche de papuci, Și se vindem co-
Iehova s'au jurat pre mândria lui Iacob: [dina grăului. 7

Dicēd: De sigur nu voiū uita vre-o-dată nici una din faptele lor.
Pământul nu se va cutremura de acésta? Și nu va jăli tot cel ce 8

Și nu se va revêrsa tot ca un fluviū, [locuesce pre el? 8

Și nu va furtuna și va scăde ca fluviul Egiptului?

Și va fi în ziua aceea, grăesce Iehova, Domnul, 9

Voiū face ca sórele se apună în timpul mēdă-șilei,

Și voiū întuneca pământul într'o di luminósă.

Și voiū preface serbătorile vóstre în doliū, 10

Și tóte cântările vóstre în lamentațiune;

Și voiū pune sac pre tótă cópsa, Și pleșuvie pre tot capul;

Și voiū face ca țerra se jălěscă ca cu jalea după un fiū unic,

Și finitul seū va fi ca o di de amărăciune,

Éca! vin șile! grăesce Iehova, Domnul, 11

Când voiū trāmite fómete pre țerră;

Nu fómete de pāne nici sete de apă, Ci de audirea cuvintelor lui
Și vor merge de la mare până la mare, [Iehova. 12

Și de la mēdă-nópte până la resărit vor cutriera,

Căutând cuvēntul lui Iehova; dară nu'z vor afla.

În ziua aceea vor lāngeđi de sete virginile cele frumóse și tēnērit, 13

Cei ce jură pre Samaria, Și carî dic: Dupre cum Dumneđeul 14

Și precum este viū cel din Beer-Șeba! [lěu este viū, Dane!

Vor și cādé, și nu se vor mai scula.

CAPUL IX.

Visiune și amenințări cu promiterea bunei anunțări.

A m vėđut pre Domnul stānd pre altar, și au șis: 1
Lovesce pragul de sus al porței, spre a se cutremura

Si'i sfarāmă de capul tuturor acestora; [ușorit;

Eră remășița dintre dēnșil voiū omorî-o cu sabia;

Nimene dintre dēnșii fugind va scăpa,

Și nici unul dintre dēnșii scăpānd se va mântui.

De vor săpa până la infern, de acolo mâna mea 'i va lua pre dēnșil; 2

Și de se vor sui în cer, de acolo 'i voiū pogorî pre dēnșil.

Și de se vor ascunde în vērful Carmelului, 3

De acolo 'i voiū căuta, și 'i voiū lua pre dēnșil;

- Și de se vor ascunde de la ochii mei în fundul mării,
Acolo voiî ordona șerpelui, și 'l va mușca pre dênșii;
- 4 Și de vor merge în captivitate 'naintea inamicilor lor,
Acolo voiî ordona sabiei, și 'l va omori pre dênșii;
Și voiî pune ochii mei asupra lor spre rău și nu spre bine.
- 5 Căci Iehova, Domnul oștirilor, *este acela*,
Carele atinge pământul, și se topesce, Și toți cei ce locuesc pre
Și se revêrsă tot ca un fluviu, [el jălesc.
Și scade ca și fluviul Egiptului.
- 6 *El este* cel ce edifică camerele sale de sus în cer,
Și întemează bolta sa pre pământ; Cel ce chiâmă apele mării,
Și le vêrsă pre fația pământului; Iehova *este* numele lui.
- 7 Aă nu *sânțești* mie ca fiul Ethiopilor, Voi fit ai lui Israel,
Aă n'am scos pre Israel din pământul Egiptului, [grăesce Iehova?
Și pre Filisten de la Caștor, și pre Sirien de la Kir?
- 8 Éca! ochii lui Iehova Domnul *sânt* asupra regatului celui pécătos,
Și'l voiî nimici pre el de pre fația pământului;
Numai nu voiî nimici de tot casa lui Iacob, grăesce Iehova.
- 9 Căci éca! eă voiî ordona,
Și voiî vântura casa lui Israel între tôte națiunile,
Cum se vânturêză *grăul* în ciur, Și nu va cădé grăunte pre
- 10 Prin sabiă vor muri toți pécătoșii popoului meu, [pământ.
Carî dic: Nu *ne* va atinge, nici ne va ajunge reutatea.
- 11 În ziua aceea voiî rădica tabernaculul lui David cel cădut,
Și voiî repara spărturile lui, Și voiî resturna ruinele lui,
Și'l voiî reedifica pre el ca în vechine.
- 12 Spre a mosceni aceia remășița lui Edom,
Și a tuturor națiunilor, carî se vor numi dupre numele meu,
Grăesce Iehova, cel ce face acestea.
- 13 Éca! vin zile, grăesce Iehova, Când arătoriul va ajunge pre se-
Și călcătoriul de pómă pre cel ce sémênă grăunțe; [cerător,
Și munții vor picura must, Și toți colnicii vor curge *bunătăți*.
- 14 Și voiî întorce pre captivii popoului meu Israel,
Și vor reedifica cetățile cele ruinate, și vor locui *în ele*;
Și vor planta vit, și vor bé vinul lor;
Și vor face grădini, și vor mânca fructul lor.
- 15 Și 'l voiî planta pre el pre pământul lor, Și nu vor mai fi răpiți
Din țerra lor, ce am dat-o lor, grăesce Iehova, Dumnezeuul têu.

O B A D I A .

CAPUL I.

Profeția contra Idumeilor.

- V**isiunea lui Obadia. Așia grăescce Iehova Domnul despre 1
Noi am auzit anunțiere de la Iehova, [Edom :
Și nunțiu s'aū trāmis între națiuni:
Sculăți-ve, și se ne sculām contra lui cu resbel!
Éca! te-am făcut mic între națiuni; Esci fōrte desprețuit. 2
Aroganța ānimei tale te-ai încelat, [cuiță este 'naltă; 3
Pre tine, cel ce locuesci în spārturile stīncelor, și a căruia lo-
Carele dīci în ānima ta: Cine me va arunca pre pāmēt?
Dacă te-ai înălța ca vulturul, Și de ai pune cuibul tēu între 4
Și de acolo te voiū pogorī, grăescce Iehova. [stele,
De ar fi intrat la tine furī verī hoī de nōpte, (Cāt esci de pustiat!) 5
Nu ar fi răpit cele de ajuns lor? De ar fi intrat la tine cule-
Nu ar fi lāsāt câteva struguri remase? [gātorī de viā,
Cum s'aū cercetat Esau! S'aū descoperit tesaurele lui! 6
Toți aliați tei te-aū acompaniat până la confīniele tale, 7
Omenī, carī erau în pace cu tine, te-aū încelat, Și aū prevaluat
Ceī ce mānāncă pânea ta aū întins cursă sub tine, [preste tine;
Nu este într'ensul înțelegere.
În ziua aceea, grăescce Iehova, Aū nu voiū perde și pre in- 8
Și inteligința de pre muntele lui Esau? [telepti din Edom,
Și eroi tei, Teman! se vor spāimēnta, 9
Spre a fi estirpit prin junghiare tot omul din muntele lui Esau.
Pentru violența cātrā fratele tēu Iacob te va acoperi rușine, 10
Și vei fi estirpit pentru tot-dē una.
În ziua în care stai în contra, 11
În ziua în care străini ai dus în captivitate armata lui,
Și incilin ai intrat în porțile lui, [tre dēnsi.
Și aū aruncat sorți asupra Ierusalimului, ai fost și tu ca unul din- 12
Tu ānse nu trebuia se te veselesc la ziua fratelui tēu,
La ziua prepādirei lui; Nici trebuia se te bucuri în contra fiilor 13
În ziua peirei lor; [lui Iuda
Nici trebuia se vorbesc mādru în ziua strīmtorārei lor.
Nu trebuia se intri în pōrta popoului meū 14
În ziua calamitāței lor; Nici trebuia se te bucuri de rēul lor
În ziua calamitāței lor. Nici trebuia se pu māna și tu pre ave-
În ziua calamitāței lor; [rea lor
Nici trebuia se stai la despārțirea cāilor, 15
Spre a estirpi pre cel dintr'ai lui ce scāpau;
Nici se trāda pre remași lui În ziua strīmtorārei lor.
Cāci aprōpe este ziua lui Iehova asupra tuturor națiunilor; 15

- Cum al făcut, așa 'ți se va face ție;
Faptele tale se vor întorce asupra capului tău. [al meu,
16 Căci precum ai bătut *cupa mâniei* voi cel de pre muntele cel sânt
Așa vor bé pururea toate națiunile; Da, vor bé, și vor sorbi tot,
Și vor fi ca cum nu ar fi esistat.
- 17 Anse pre muntele Zionului va fi scăpare, Și va fi sânt;
Și casa lui Iacob va mosceni moscenirea lor.
- 18 Și casa lui Iacob va fi foc, Și casa lui Iosef flacăra,
Eră casa lui Esau ca o plévă;
Și se vor aprinde asupra lor, și'i vor consuma pre ei;
Și nu va rămâne rămășița casei lui Esau; Căci Iehova aș grăit.
- 19 Și cei de la mătă-ți vor mosceni muntele lui Esau,
Și cei din vale pre țerră Filistenilor;
Și vor mosceni câmpia lui Efraim, și câmpia Samariei;
Și Benjamin va mosceni Galaadul;
- 20 Și captivi armatei acesteia a fiilor lui Israel,
Vor mosceni acel pământ al Chanaaneilor până la Zarepta;
Și cei captivi din Ierusalim, ce sânt în Sefarad, Vor mosceni ce-
- 21 Și se vor sui eliberatori în muntele Zion, [tățile de la mătă-ți;
Spre a judica muntele lui Esau; Și împărăția va fi a lui Iehova.

I O N A .

CAPUL I.

Chiămarea lui Iona; neascultarea și pedépsa lui.

- 1 Și aș venit cuvântul lui Iehova către Iona, fiiul lui Amittai,
2 Ș dicënd: Scólă-te! mergi la Ninive, cetatea cea mare, și
3 strigă contra ei; căci reutatea lor s'aș suit înaintea mea. Și s'aș
sculat Iona ca se fugă în Tarșiș de la fația lui Iehova, și s'aș po-
gorit în Jafo; și aș așlat o nave mergând la Tarșiș, și s'aș plătit
portul seș, și s'aș suit în ea, spre a merge cu dênșil în Tarșiș
de la fația lui Iehova.
- 4 Dară Iehova aș rădicat un vânt mare pre mare, și se făcu mare
5 furtună în mare, și navea se periclita a fi sfărămată. Și s'aș în-
spăimântat marinarii, și aș strigat fiă-carele către deul seș, și a-
runcaș vasele din nave în mare, spre a se ușura de ele; eră Iona
se pogorise în năuntru navei, și se culcase, și dormia greș.
- 6 Și s'aș apropiat de el căpitanul navei, și 'i-aș dis lui: Ce dormi
tu? scólă-te! invócă pre Dumneșeul tăș; pôte Dumneșeu 'și va
7 aminti de noi, și nu vom peri. Și aș dis unul către altul: Ve-
niți și se aruncăm sorși, spre a cunoșce din cauza cui rēul acesta
este asupra noastră. Și aș aruncat sorși, și aș cădut sôrtea pre Iona.

Atunci *ău* *đis* *cătră* *el*: Spune noue acum din ce *causă* *rêul* 8
acesta *ău* *venit* *asupra* *noastră*? Care *este* *profesiunea* *ta*? și de
unde *vî*? Care *este* *țerra* *ta*? și din ce *popul* *esci*? Și *el* *li-ău* *đis* 9
lor: *Eă* *sum* *Ebreu*; și *venerez* *pre* *Iehova*, *Dumneđeul* *ceriului*,
carele *ău* *făcut* *marea* și *uscatul*. *Atunci* *s'ău* *înfricoșat* *ómenii* 10
cu *frică* *mare* și *'i-ău* *đis* *lui*: De ce *ai* *făcut* *acésta*? *Căci* *sciură*
ómenii *că* *fugia* *de* *la* *fația* *lui* *Iehova*, *fiind* *că* *li* *spusese* *lor* *a-*
césta. Și *'i-ău* *đis* *lui*: Ce *se'ți* *facem*, *spre* *a* *se* *linisci* *marea* 11
despre *noi*? *Căci* *marea* *se* *turbura* *din* *ce* *în* *ce* *mai* *mult*. Și 12
ău *đis* *cătră* *dênșii*: *Rădicați-me*, și *me* *aruncați* *în* *mare*, și *marea*
se *va* *linisci* *despre* *voi*; *căci* *eă* *sciă*, *că* *din* *causa* *mea* *se* *făcu*
asupra *vóstră* *acéstă* *mare* *furtună*.

Dară *ómenii* *văsliaă* *puteric* *spre* *a* *întórce* *corabia* *la* *uscat*, 13
ânse *nu* *puteau*; *căci* *marea* *se* *turbura* *din* *ce* *în* *ce* *mai* *mult* *a-*
supra *lor*. *Drept-care* *ău* *strigat* *cătră* *Iehova* și *ău* *đis*: *Ru-* 14
gămu-te, *Iehova*! *te* *rugăm*, *se* *nu* *perim* *pentru* *vieța* *omului* *a-*
cestuia, și *se* *nu* *pu* *asupra* *noastră* *sânge* *inocent*; *căci* *tu*, *Ieho-*
va! *ai* *făcut* *cum* *ai* *voit*. Și *ău* *rădicat* *pre* *Iona*, și *'l-ău* *arun-* 15
cat *în* *mare*; și *marea* *s'ău* *alinat* *din* *furia* *sa*. *Atunci* *ómenii* 16
s'ău *înfricoșat* *de* *Iehova* *cu* *frică* *mare*, și *ău* *oferit* *sacrificiă* *lui*
Iehova, și *ău* *votat* *voturi*.

Și *ău* *ordonat* *Iehova* *un* *mare* *pesce*, *ca* *se* *înghiță* *pre* *Io-* 17
na, și *ău* *fost* *Iona* *în* *pântecel* *pescelui* *trei* *đile* și *trei* *nopti*.

CAPUL II.

Iona în pântecelul pescelui; rugăciunea și eliberarea lui.

Și *s'ău* *rugat* *Iona* *lui* *Iehova*, *Dumneđeul* *seă*, *din* *pântecel* 1
pescelui, Și *ău* *đis*: 2

Strigat-am *în* *strîmtorarea* *mea* *cătră* *Iehova*, și *me* *ău* *auđit*;
Din *pântecel* *infernului* *am* *strigat*, și *ău* *auđit* *vócea* *mea*.
Căci *m'ai* *aruncat* *în* *adâncuri*, *în* *ânama* *mărei*, Și *curente* *le* *m'ău* 3
Tóte *unde* *le* *tale* și *valuri* *le* *tale* *ău* *trecut* *de-asupra* *mea*. [*încunjarat*;
Și *eă* *am* *đis*: *Lepădat* *sum* *de* *dinaintea* *ochilor* *te*; 4
Cu *tóte* *acestea* *erăși* *voiă* *privi* *la* *templul* *cel* *sânt* *al* *têu*.
Apele *m'ău* *împresurat* *până* *la* *suflet*, *Abisul* *m'ău* *împrejurat*, 5
Papura *s'ău* *împletit* *împrejurul* *capului* *meă*.

Pogoritu-m'am *până* *la* *temeliele* *munților*; 6
Zevórele *pămêntului* *eraă* *de-asupra* *mea* *pentru* *tot-dé-una*;
Dară *tu* *ai* *rădicat* *vieța* *mea* *din* *stricăciune*, *Iehova*, *Dumneđeul* *meă*!

Pre *când* *lângecia* *sufletul* *meă* *întru* *mine*, *'m-am* *adus* *aminte* 7
de *Iehova*;

Și *rugăciunea* *mea* *ău* *întat* *cătră* *tine*, *la* *templul* *cel* *sânt* *al* *têu*.
Cei *ce* *se* *dedaă* *la* *deșertăciunile* *minciunóse*, 8
'Și *părăsesc* *îndurarea* *lor*

- 9 Dară eu 'ți voiŭ sacrifica ție cu vóce de laudă;
 Voiŭ îndepleni câte am votat; *Căci mântuirea este de la Iehova.*
 10 Și aŭ ordonat Iehova pesceluț, și aŭ vomat pre Iona pre uscat.

CAPUL III.

Iona predică Niniviților. Căința lor.

- 1 Și aŭ venit cuvântul lui Iehova cătră Iona a doua-óră, di-
 2 cënd: Scólă-te! mergi în Ninive, cetatea mare, și stri-
 3 gă într'ênsa strigarea ce eu 'ți grăesc ție. Și s'aŭ sculat Iona, și
 4 aŭ mers la Ninive duple cuvântul lui Iehova; érá Ninive era ce-
 5 tate mare fórte, cale de trei dîle. Și aŭ început Iona se între
 6 în cetate cale de o dî, și aŭ strigat, și aŭ dîs: Áncă patru-deci
 7 de dîle și Ninive se va resturna.
 8 Și bărbați din Ninive aŭ cređut lui Dumneđu, și aŭ publi-
 9 cat ajunare, și s'aŭ îmbrăcat în saci, de la cel mai mare al lor
 10 până la cel mai mic al lor. Căci cuvântul aŭ fost ajuns cătră
 regele Ninivei, și s'aŭ sculat de pre tronul seŭ, și 'și-aŭ rădicat
 de dinaintea sa vestmântul seŭ *regal*, și s'aŭ acoperit cu sac, și
 7 aŭ ședut pre cenușa. Și s'aŭ publicat și s'aŭ făcut sciut în Ni-
 nive prin decretul regelui și al mai marilor lui, dicënd: Óneni și a-
 nimalele, boii și oile, se nu guste nimic; nici se pască, nici apă
 8 se bea; Ci și omul și animalul se se acoperă cu saci, și se
 strige tare cătră Dumneđu; și se se întórcă fiă-carele din calea
 9 sa cea rea, și de la violența ce *este* în mânele lor. Cine scie
 10 *dacă* se va întórcce, și se va căi Dumneđu, și se va întórcce de la
 aprinderea mânicii sale, și nu vom peri? Și aŭ vėđut Dumne-
 đu faptele lor, că s'aŭ întors de la calea lor cea rea; și s'aŭ căit
 Dumneđu de réul, ce dîsesce că li va face lor; și nu 'l-aŭ făcut.

CAPUL IV.

Indignarea lui Iona. Reprimandele ce Dumneđu 'i adresază.

- 1 2 Și aŭ des plăcut lui Iona fórte tare, și s'aŭ supėrat. Și
 s'aŭ rugat lui Iehova, și aŭ dîs: Ó Iehova! nu *era* a-
 césta dicerea mea, când áncă eram în patria mea? pentru aceea
 apucasem se fug în Tarșiș; căci sciam că tu *esci* Dumneđu mi-
 los și îndurător, târđiŭ la mânie, răbdător și plin de îndurare, și
 3 te căesci de réul. Și acum, Iehova! tea, te rog, sufletul meŭ
 4 de la mine; căci 'mă *este* mai bine se mor de cât se trăesc. Și
 aŭ dîs Iehova: Bine este óre se te superi?
 5 Și aŭ eșit Iona din cetate, și aŭ ședut spre partea resări-
 ténă a cetăței, și acolo 'și-aŭ făcut sie'și o colibă, și ședea sub dên-
 6 sa la umbră, până se vėdă ce are se se întēple în cetate. Și
 aŭ ordonat Iehova Dumneđuul unu Kikaion, și 'l-aŭ făcut se crească

de asupra lui Iona, spre a face umbră desupra capului lui, spre a-l ușura pe el de tristețea sa. Și s'a-^u bucurat Iona cu bucurie mare pentru Kikaion.

Și a^u ordonat Dumnezeu unuⁱ verme, cum s'a^u ivit aurora 7
demănețel de a doua-^ui; și a^u lovit Kikaionul, încât s'a^u uscat. Și 8
s'a^u întemplat îndată ce a^u resărit soarele, a^u rinduit Dumnezeu
un vânt reseritén ardetor; și a^u lovit soarele preste capul lui Iona,
încât a^u lângezit; și poftia în suflotul se^u se móră; și a^u ^{dis}:
'Mi este mai bine se mor de cât se trăesc. Și a^u ^{dis} Dum- 9
neđu cātră Iona; Bine este óre se te superi pentru Kikaion?
Și a^u ^{dis}: Bine este se me super până la mórte.

Și a^u ^{dis} Iehova: Tu te-aⁱ îndurat de Kikaion, pentru care 10
nu te-aⁱ ostenit, da niel 'l-aⁱ făcut se créscă, carele s'a^u făcut
într'o nópte, și într'o nópte a^u perit. Și e^u óre nu trebuia se 11
me îndur de Ninive, cetatea cea mare, în care s^unt mai mulți de cât
una sută doue-^uzeci miⁱ de ómeni, carⁱ nu scia^u a deosebi drépta lor
de stânga lor, și animale multe?

M I C H A .

CAPUL I.

Profeția contra regatului lui Israel și Iuda.

Cuvéntul lui Iehova ce veni cātră Micha, Marasthitul, în ^ui- 1
lele lui Iotham, Ahaz și Hezekia, regii lui Iuda, pre ca-
rele 'l-a^u vėđut despre Samaria și Ierusalim.

Ascultați, voi toți populi! Iea în urechiă, pămēnte! și toți 2
Și se fiă Iehova Domnul martur în contra vóstră! [de pre dēnsul;
Domnul din templul cel sânt al se^u.

Căci éca! Iehova ese din locul se^u, 3

Și se va pogori, și va merge preste 'nălțimile pământului.

Și munți se vor topi sub dēnsul, Și vāele se vor despica 4

Ca cēra de fația focului, Și ca apele ce curg pre o ripă.

Pentru fără-de-legea lui Iacob s^unt tóte acestea, 5

Și pentru păcatele casei lui Israel.

Ce este fără-de-legea lui Iacob? a^u nu Samaria?

Și ce s^unt înălțimile lui Iuda? a^u nu Ierusalimul?

Pentru aceea voi^u reduce Samaria în grămădi de petre de câmp, 6
Plantațiunea viei; Și voi^u restogoli petrele ei în vale,

Și voi^u descoperi temeliele ei.

Și tóte imaginile ei cele sculpate se vor sfărāma, 7

Și tóte plățile ei pentru fornițațiune se vor arde cu foc,

Și toți idolii ei se vor estirpi; Căci din plățile pentru fornica-

Și în plățile pentru fornițațiune se vor întórce, [țiune 'i-a^u adunat,

- 8 Pentru acésta voiŭ plânge și voiŭ urla,
Voiŭ âmbra desbrăcat și gol; Voiŭ face lamentațiune ca de
Și doliŭ ca de struțiŭ. [balauri,
9 Căci plaga ei *este* incurabilă, Căci au venit până la Iuda,
Au ajuns până la porța populului meu, până la Ierusalim.
10 Nu anunțiați *acésta* în Gath, nu plângeți;
La Beth-Afra restogolesce-te în țerrină.
11 Trece, locuitoare din Safir! cu rușinea ta descoperită;
Locuitoarea din Zanaan se nu esă;
Doliul Beth-Ezelei 'și va lua de la voi începutul seŭ.
12 Căci locuitoarea din Maroth s'au întristat pentru bunurile,
Fiind că s'au pogorît rēu de la Iehova în porța Ierusalimului.
13 Locuitoare din Lachiș! pune calul cel iute la trăsura;
Tu, începutul păcatului fiei Zionului;
Căci fără-de-legile lui Israel în tine s'au aflat.
14 Pentru aceea vei da act de eliberare Moreseth-Gathii;
Casele din Achzib (încelare) vor fi încelare pentru regii lui Israel.
15 'Ți voiŭ aduce și moscenitor, locuitoare din Mareșa!
Va veni până la Adullam, gloria lui Israel.
16 Fă-te pleșuv, și tunde-te pentru fiii tei cei frageți; [tine.
Lătesce-ți pleșuvirea ta ca vulturul, Căci captivii se duc de la

CAPUL II.

Nedreptățile și esecufiunile între Israelii; desprețul lor pentru profeți.

- 1 **V**ai celor ce cugetă inicitate, Și fac rēu în paturile lor!
De-abea lucește aurora, și o făptuesc,
Când este în puterea mânelor lor.
2 De poftesc țerrine, le și răpesc; Și case, și le Iéŭ pre ele;
Așia fac violență la om și casa sa, și la stăpân și proprietatea lui.
3 Pentru acésta așia grăesc Iehova: Eca! rēu escuget con-
Din care nu veți scote grumazii vostri, [tra genului acestuia,
Nici veți merge drept; căci *este* timp rēu.
4 În ziua aceea se va rădica proverb contra voastră,
Și va lamenta cu lamentațiune plângetóre,
Și va dice: Sântem predați;
Au schimbat moscenirea populului meu; Cum au depărtat-o de la
Au împărțit țerrinele noastre în loc de a ni le reda. [mine!
5 Pentru aceea tu nu vei avé pre cine se-ți arunce funia prin sorțire
În adunarea lui Iehova.
6 Nu profetisați, Dic celor ce profetiséză;
Nu profetisați, Spre a nu căpeta rușinea.
7 O tu, ce te chiâmă casa lui Iacob! Împușcinatu-s'au spiritul lui
Acestea sânt ore faptele lui? [Iehova?
Cuvintele mele nu fac bine celui ce âmbă drept?

Anse de mult s'au revoltat populusul meu ca un inimic; 8
 Vestimântul cu manta răpiți
 De la cei ce trec cu încredere, *de la cei ce se întorc din resbel.*
 Femeile populului meu le-ați alungat din casele lor cele de plăcere; 9
 De la copii lor ați smuls gloria mea pre tot-dé-una.
 Sculați-ve, și purcedeți! căci acesta nu este repausarea voastră; 10
 Fiind că s'au pângărit, *ve va esterpi, Și încă cu o estirpire crudă.*
 De va alerga cineva duple vânt și va grăi minciuni, 11
Dicend: "Ți voi profetisa ție despre vin și beutura îmbătătoră,
 Acesta de sigur va fi profetul populului acestuia.
 Întreg te voi aduna, Iacobe! Voi strînge remășița lui 12
 'I voi pune pre ei împreună ca oile de la Bozra, [Israel;
 Ca o turmă în mijlocul staulului lor; Mare vuet se va face de
 Surpătorul de muri se va sui 'naintea lor; [mulțimea omenilor. 13
 Va surpa și va trece prin poartă, Și va eși printr'ensa;
 Și regele lor va trece dinaintea lor, Și Iehova în fruntea lor.

CAPUL III.

Delictele în privirea legii din partea magistraților și înveștiătorilor.

Și am dis: Ascultați acum, capi ai lui Iacob, 1
 Și principi ai casei lui Israel!
 Nu vi aparține vouă se cunoșteți judicata?
 Cei ce urîți binele și iubiți răul, Cei ce smulgeți pelea lor de 2
 Și carnea lor de pre oșele lor, [de-asupra lor,
 Și mâncați chiar carnea populului meu, 3
 Și jupiți pelea lor de de-asupra lor, Și sfărâmați oșele lor,
 Și le bucățiți ca într'o olă, Și ca carnea în mijlocul căldărei.
 Odată vor striga către Iehova, dară nu'l va asculta pre dênșii; 4
 Ba chiar va ascunde fația sa de la dênșii în timpul acela,
 Precum s'au purtat rău în faptele lor.
 Așa grăesc Iehova Despre profeții ce retăcesc populusul meu, 5
 Cări mușcând cu dinții lor strigă: Pace;
 Și de nu aruncă cineva ceva în gura lor, declară contra lui resbel;
 Pentru acesta nópte vi va fi vouă în loc de viziune, 6
 Și întuneric vouă în loc de divinațiune; Și sórele va apune a-
 Și ziua se va întuneca preste dênșii. [supra profeților,
 Atunci se vor rușina vędetorii, și vor roși divinatorii; 7
 Și toți acestia 'și vor acoperi buzele lor, căci nu este respuns de la
 Eu anse sum plin de putere prin spiritul lui Iehova [Dumneșeu. 8
 Și de judicată și de tăriă, Spre a declara lui Iacob fără-de-lega lui,
 Și lui Israel păcatul lui.

Ascultați deci acesta, capi ai casei lui Iacob, Și principi ai casei 9
 Cări urîți judicata și resuciți totă dreptatea; [lui Israel!
 Cări edificați Zionul în sânge și Ierusalimul întru inicitate, 10

- 11 Capul lui judică pentru daruri, Și preuțit lui învăță pentru plată,
 Și profeții lui devinează pentru argint, Și se redămă în Iehova, dicend:
 Aă nu *este* Iehova în mijlocul nostru? rău nu va veni asupra noastră.
- 12 Pentru acésta Zionul din cauza vóstră se va ara ca un câmp,
 Și Ierusalimul va deveni grămădi de petre,
 Și muntele casei ca 'nălșimile pădurei.

CAPUL IV.

Pređicerea și descrierea timpului Messianic.

- 1 Dară întempla-se-va în ăilele cele din urmă, Că muntele casei
 Se va stabili pre vârful munților, [lui Iehova
 Și va fi 'nălșat preste colnici; Și populi vor curge cătră dănsul.
- 2 Și națiuni multe vor merge și vor ăice:
 Veniți, și se ne suim la muntele lui Iehova,
 Și la casa Dumneđeului lui Iacob; Și ne va învăța căile sale,
 Și vom ămbra în cărărele lui; Căci din Zion va eși legea,
 Și cuvântul lui Iehova din Ierusalim.
- 3 Și va judica între mulți populi, Și va muștra națiuni tară până
 Și vor fauri sabiele lor spre fere de plug, [departe;
 Și lancele lor spre seceri; Sabiă nu va mai trage națiune con-
 Nici se va mai învăța resbel. [tra națiunei,
- 4 Și va ședé fiă-carele sub viea sa și sub smochinul seű;
 Și nu va fi cine se spăimănteze;
 Căci gura lui Iehova, Dumneđeul oștirilor, aű grăit.
- 5 Căci toți populi ămbă fiă-carele în numele ăeului seű;
 Érá noi vom ămbra în numele lui Iehova, Dumneđeul nostru, în
- 6 În ăiua aceea, grăesce Iehova: [etern și perpetuű.
 Voiű stringe pre ceea ce schiopăteză,
 Și voiű aduna pre cea alungată, și pre ceea ce am întristat,
- 7 Și voiű face pre cea schiopă spre a fi întru remășiță,
 Și pre cea alungată întru națiune tare;
 Și Iehova va regi preste dănsi în muntele Zion De acum și până
- 8 Și tu, turnule al turmei, Fortereța fiei Zionului! [în etern.
 La tine va veni cea ăntěiű domniă; Da, va veni regatul la fiea Ie-
- 9 De ce acum strigi tare? [rusalimului.
 Nu *este* rege întru tine? Perit-aű óre sfătuitoriul těű,
 Încăt se te cuprindă dureri ca o femeie de facere?
- 10 Fi în durere și te sbuciumă, fiea Zionului, Ca o femeie de facere!
 Căci acum vei eși din cetate, Și vei locui în câmp,
 Și vei merge până la Babilon; Acolo vei fi eliberată;
 Acolo te va rescumpăra Iehova din mâna inamicilor tei.
- 11 Érá acum s'aű adunat în contra ta națiuni multe,
 Cară ăic: S'aű pângărit, Și ochiul nostru se'și vedă dorința asu-
- 12 Dară ei nu cunosc cugetele lui Iehova, [pra Zionului.

Nici înțeleg consiliul lui, Că 'i-ai adunat pre densesi ca snopi la arie.
 Scolă-te, și trieră, fiea Zionului! Căci voi face cornul tău *de fer*, 13
 Și copitele tale le voi face *de aramă*; Și vei sfărâma populi
 Și voi consacra predele lor lui Iehova, [mulți;
 Și averea lor Domnului a tot pământului.

CAPUL V.

A cum strînge-te în cete, fie a cetelor! 1
 Ei au pus asediū contra noastră;
 Lovesc pre judicătorii lui Israel cu vîrga preste falcă
 Dară tu, Bethlehem Efrata, *Deși* ești mică între miele lui Iuda, 2
 Din tine anse 'mi va eși mie *un bărbat*, spre a fi domn în Israel;
 Ale căruia eșiri *sînt* din vechime, din zilele eternității.
 Pentru acesta 'i va lăsa pre densesi, 3
 Până în timpul *în care* născetorea va nasce;
 Atunci rămășița fraților lui se va întorce cu fiul lui Israel.
 Și va sta, și va pasce cu puterea lui Iehova, 4
 Cu magnificența numelui lui Iehova, Dumnezeul se;
 Și vor rămâne *siguri*, Căci acum se va mări până la marginile
 Și acesta va fi pacea; [pământului. 5
 Când Assirienu ar veni în pământul nostru,
 Și când ar călca în palatele noastre,
 Atunci am rădica contra lui șapte păstori, Și opt bărbați unși;
 Și ar desola pământul Assiriei cu sabia, 6
 Și pământul lui Nimrod la intrările lui; Și *ne* va elibera de Assirienu,
 Când ar veni în pământul nostru, Și când ar călca fruntariile
 Și restul lui Iacob va fi în mijlocul multor populi [noștre. 7
 Ca roua de la Iehova, Ca picăturile de ploie pre ierbă,
 Carl nu asceptă pre om, Nici întârziă pentru fiit omenilor.
 Și restul lui Iacob va fi între națiuni, În mijlocul multor populi, 8
 Ca leul între ferele pădurii, Și ca puil de leu între turmele de oi,
 Carele, când trece, calcă și sfășia, Și *nu este* cine se elibereze.
 Măna ta se va 'nălța asupra adversarilor tei, 9
 Și toți inimicii tei se vor estirpi.
 Și se va întempla în ziua aceea, grăesce Iehova, 10
 Că voi estirpi caii tei din mijlocul tău, Și voi perde carele tale.
 Și voi estirpi cetățile pământului tău, Și voi ruina toate forte- 11
 Și voi estirpi fermecătoriile din mână ta; [rețele tale. 12
 Și nu vei mai avé prognosticători de timp.
 Și voi estirpi imaginile tale cele sculptate, Și idolii tei din mij- 13
 Și nu te vei mai închina făpturei mânelor tale. [locul tău;
 Și voi smulge dumbravele tale din mijlocul tău; 14
 Și voi surpa cetățile tale.
 Și voi face resbunare cu mânia și cu urgiă asupra națiunilor, 15
 Carl nu m'au ascultat.

CAPUL VI.

Certa lui Dumnezeu cu populusul său. Frica Iudeilor. Amenințările lui Dumnezeu.

- 1 **A**scultați acum ce grăesce Iehova!
Scolă-le, te judică înaintea munților,
Și se audă colnicii vócea ta.
- 2 **A**scultați, munților, certa lui Iehova!
Și voi, temeliele cele tari ale pământului!
Căci Iehova are o certă cu populusul său, Și vrea se se judece cu Israel.
- 3 Populusul meu, ce 'ți-am făcut ție? Și cu ce te-am ostenit?
Mărturisesce contra mea.
- 4 Căci te-am scos din pământul Egiptului, Și te-am eliberat din casa
Și am trimis înaintea ta pre Moise, Aaron și pre Miriam. [sclavilor,
- 5 Populusul meu! amintese-ți acum ce au escugetat Balak, regele lui
Și ce 'i-au respuns lui Balaam, fiul lui Beor, [Moab,
De la Șittim până la Ghilgal. Ca se cunosc îndurarea lui Iehova.
- 6 Cu ce se vin înaintea lui Iehova,
Și se me plec înaintea prea înaltului Dumnezeu?
Se'l întimpin cu sacrificie de ardere, Cu vițel de un an?
- 7 **A**vé-va plăcere Iehova în miele de berbeci,
Veri în miriade de torente de oleu?
Se dau primogenitul meu *pentru* fără-de-legea mea,
Fructul corpului meu *pentru* păcatul sufletului meu?
- 8 El 'ți-au arătat, omule! ce *este* bine; Și ce cere Iehova de la tine,
Fără numai de a face dreptatea, și a iubi îndurarea,
Și a ámbla umilit cu Dumnezeul tău?
- 9 Vócea lui Iehova strigă către cetate, — Cel înțelept privesce
Ascultați vérga, și cine au otărit-o pre dânsa. [numele tău—
- 10 Se află încă tesauzele nelegiurei în casa nelegiuitului,
Și măsura scădută, abominată?
- 11 Se țin de curat *pre acela* cu balanțele cele nedrepte,
Și cu săculețul de cumpene de petre încelătore?
- 12 Căci avuți țerrei sunt plini de nedreptate, Și locuitorii ei au vorbit
Și limba lor *este* încelătore în gura lor. [minciuni,
- 13 Și eu te-am lovit până la rănire, Te voiú desola din cauza pē-
- 14 Tu vei mânca — dară nu te vei sătura; [catelor tale.
Și sómea ta *va fi* în mijlocul tău, Și vei strămuta, — dară nu vei
Și ce vei scăpa voiú trăda sabiei. [scăpa,
- 15 Vei semăna — dară nu vei secera; Vei călca olive — dară nu te vei
Și must — dară nu vei bé vin. [unge cu oleu;
- 16 Căci s'au pădit ordonanțiile lui Omri,
Și toate lucrările casei lui Ahab, Și ați mers în sfaturile lor;
Ca eu se te trădaú desolațiunei, Și pre locuitorii spre șuerare,
Și se purtați oprobriul populusului meu.

CAPUL VII.

Reprimandele adresate Iudeilor. Promisiunile lui Dumnezeu.

- Vai mie! Căci sum ca cum s'aũ adunat fructele de vărã, 1
 Ca strugurile remase după cules;
 Nu este strugur spre mâncat,
 Nici un fruct întăiũ, *dupre care* sufletul meu poftesce.
 Cuviosul aũ perit de pre pământ, Și onestul nu *există* între óment; 2
 Ei toți pândesc spre a vërsa sânge; Unul tinde altuia cursă.
 Spre a ține de bun lucrul cel rêu al mânelor lor, 3
 Principele cere *dar*, și judicãtoriul *judicã* pentru platã;
 Și cel mare esprimeã pofta cea rea a sufletului seũ; Așia o sucesc.
 Cel mai bun dintre dênșil este ca spinul: 4
 Cel onest *mai ghimpos* de cât gardul de spin;
 Diua vëdetorilor tei, pedépșa ta, aũ sosit; Acum va fi turburarea lor.
 Nu ve încredeți în amic, Nu ve confiați în sociũ; 5
 Pădesce ușele gurei tale de câtrã ceea ce dórme în sinul têu.
 Căci fiul tractézã de nerod pre părintele seũ, 6
 Fiea se scólã contra mamei sale, Nora contra sócrei sale;
 Inimicil omului *sunt* ómenil casei sale.
 Érã eũ voiũ căuta în sus câtrã Iehova; 7
 Voiũ ascepta pre Dumnezeuul mântuirii mele; Dumnezeuul meu me
 Nu te bucura asupra mea, inimica mea! [va aũdi. 8
 Deși am cădũt, me voiũ scula,
 Deși am ședũt la întuneric, Iehova *va fi* lumina mea.
 Voiũ suferi mânia lui Iehova, Pentru câ am pécãtuit contra lui, 9
 Până ce va apëra cauza mea, și va esecuta judicatã pentru mine;
 Me va scóte la luminã; Voiũ vedé îndurarea lui.
 Și va vedé inimica mea, Și rușine o va acoperi pre dënșã, care 10
 Unde este Iehova, Dumnezeuul têu? [m'i-aũ đis:
 Ochil mei vor vedé *dorința lor* pre dënșã; Acum va fi călcatã
 În ce đĩ murił tei se vor edifica, [ca tina din strade. 11
 În acea đĩ — departe sunt cele otãrite —
 În diua aceea vor veni până la tine de la Assiria, 12
 Și *de la* cetãțile Egiptului, Și de la Egipt până la fluviũ,
 Și de la mare până la mare, și *de la* munte până la munte,
 După ce țerra aũ fost un deșert Din cauza locuitorilor ei, 13
 Pentru fructul faptelor lor.
 Pasce populus têu cu toégul têu, Turma moscenirii tale, 14
 Care locuesce singuraticã în pădure pre Carmelul!
 Vor pasce în Bașanul și Galaadul ca în đilele din vechime.
 Ca în đilele eșirii tale din pământul Egiptului, 15
 'I voiũ arëta lui *lucruri* minunate.
 Națiunile vor vedé, și se vor rușina cu tótã puterea lor; 16
 Vor pune mâna pre gurã, și urechiile lor vor asurđi,

- 17 Vor linge țerrina ca serpi,
Ca tăritorele pământului se vor spălmănta din închisorile lor;
Vor alerga la Iehova, Dumnezeuul nostru, și se vor teme de tine.
- 18 Cine *este* Dumnezeu asemenea ție, lertând micitatea,
Și trecând cu vederea fără-de-legea restului moscenirei tale?
Nu ține mânia sa de-apururea, căci lui 'i place îndurare.
- 19 Se va îndura érá de noi. Va învinge inicitățile noastre;
Și vei arunca toate păcatele lor în adâncurile mării.
- 20 Vei îndeplini lui Iacob veritatea, Lui Abraam îndurarea,
Precum ai jurat părinților noștri din zilele din vechime.

NAHUM.

CAPUL I.

Maiestatea și puterea lui Dumnezeu. Predicțiune contra Ninivei.

- 1 **P**rofeția contra Ninivei. Cartea visiunii lui Nahum, Elkoșitul.
- 2 Jalus *este* Dumnezeu, și resbunătorii Iehova,
Resbunătorii este Iehova, și furios, Iehova 'și resbună asupra
Și ține *mânia* pentru inimicii sei. [adversarilor sei,
- 3 Iehova *este* târziu la mânia, dară mare în putere,
Și nu lasă *pre nelegiuitul* nepedepsit.
Calea lui Iehova *este* în furtună și în vârtejuri,
Și nuorii *sunt* pulberea picioarelor sale. [fluviile;
- 4 El amerință marea, și o uscă pre ea, Și lasă a se seca toate
Bașanul și Carmelul se vestejesc, Și flórea Libanului se vestejesc.
- 5 Munții se cutremură 'nainte'i, și colnicii se topesc;
Pământul se urcă 'naintea lui, Lumea și toți locuitorii ei.
- 6 Cine póte subsista 'naintea indignațiunei sale,
Și cine va sta 'naintea aprinderii mâniei sale?
Furia sa se revérsă ca focul, Și stincele crapă 'naintea lui.
- 7 Bun *este* Iehova, forțeretă în ziua nevoei,
El cunoște pre acei, cari se încred în el.
- 8 Dară cu valuri inundătoare nimicesce el locul *Ninivei*,
Și întunericul urmăresce pre inimicii lui.
- 9 Ce escugetați în contra lui Iehova? El va nimici cu totul,
Nenorocirea nu trebuie se vină de doué ori.
- 10 Când *sunt* încurcați asemenea spinilor, [uscată.
Și pre când bețivii sunt beți, Vor fi consumați ca pléva cu totul
- 11 Din tine eși *acela*, Carele escugetă réul contra lui Iehova,
Și care au consiliat scelerate.
- 12 Așia grăesce Iehova: Chiar cât de puterici și numeroși *vor fi*,
Totuși vor peri, și se vor trece.
- De te-am făcut se suferi, *Zidne!* Nu te vei mai lăsa se suferi.

Și acum voi sfărâma jugul seü de-asupra'ti, Și 'ți voi rumpе lanțu 13
 Anse aü decis Iehova pentru tine: [rile tale. 14
 Nimene nu se va mai propaga din numele tău; Din casa ȃleilor tei
 Se perd imaginea sculptată și imaginea vęrsată; [vreu eü
 Tie 'ți prepar mormęntul — cęci ești vrit.

Еса! pre munți Picioarele bine vestitoriului, și ale anunțatorului 15
 Serbheză, Iuda! serbătorile tale! implinesce voturile tale! [de pace!
 Cęci nu va mai trece prin tine stricătorul — el este cu totul estirpit.

CAPUL II.

Urmarea profeției contra Ninivei.

Urcatu-s'aü destructorul contra ta; Pădesce fortereța, iea 1
 Încege'ți cөpsele, adună'ți tөte puterile! [séma la calea,
 (Cęci Iehova va restabili măriа lui Iacob, Ca și măriа lui Israel; 2
 Cęci devastătorii 'i-aü devastat, Și aü pustiat vițele lor).
 Scutul eroilor sei este roșiu, Resbelnitoriü sânt îmbręcăți în pur- 3
 Din focul de făclіă fulgeră carele în ziua armărei sale, [pură,
 Și lөncile se mănesc.
 Carele durăü pre strade, Și se lovesc pre pieți; 4
 Privirea lor este asemenea făclіelor, Ele alergă asemenea fulgerelor.
 El chiămă eroii sei, ei se împedcă în calea lor, 5
 Ei se grăbesc cătră mur; și acoperișul apărări se prepară.
 Porțile fluviilor sânt deschise, Și palatul se cutremură, 6
 Uzzab se duce captivă, Ea se scöte. 7
 Si servele ei öftéză ca porumbii, Și'st bat pepturile lor.
 Din timpurile vechi Ninive era asemenea unui lac de apă; dară acum 8
 Stați! stați! dară nimene nu se întörce. [ei fug; 9
 Predați argint, predați aur, Tesaurele sânt infinite,
 O mulține de tөte lucrurile prețiose. 10
 Ea este deșértă, și devastată și pustiată;
 Și аnima se toposes; și genunchii tremură,
 Și durerea este în cөpsele tuturor; Și tөte fețele lor pălesc.
 Unde este culcușul leilor, Și pășunea puilor de lei? 11
 Încotro mergea leul, leóica, Puiul de leu, și nu era nimene, carele
 Leul răpia pentru pui sei, [se'ї înspăimęnte? 12
 Și zugruma pentru leóicele sale, Și împlea cu prédă vizuniile sale,
 Și cu prédă culcușiurile sale.

Еса! eü vin asupra-ți, grăesce Iehova, Dumneđeul öștirilor; 13
 Și voi aprinde carele tale, și se vor preface în fum;
 Și pre puii tei de leu se'ї consume sabia;
 Și prédă ta o voi estirpi din țerră,
 Și se nu se mai audă vocea nunților tei.

CAPUL III.

Urmarea tot a acestei profeții.

- 1 **V**ai de cetatea sângiurilor!
 Ea este împlută de minciuni și violență; răpirea nu în-
- 2 Pocnitul bicelor! și vuetul roților tunătoare! *[cetază.*
 Și a cailor tropăitori și a carelor hurduitorie!
- 3 Călăreții rădică atât sabiele lucitoare, cât și lancele fulgerătoare;
 De cei uciși este o mulțime și cadavri numeroși,
 Fără finit cei omoriți — de cei omoriți ai lor se împedică,
- 4 Din cauza mulțimei fornicățiunilor meretriceî,
 Ale plăcutei fermecătoare, *Care au vândut populi prin fornică-*
 Și gințile prin farmicele ei. [ițiunile ei,
- 5 Éca! cu vin asupra-ți, grăesce Iehova, *Dumnezeul oștirilor!*
 Eă voiă descoperi pôlele tale preste fația ta,
 Și voiă arêta populilor nuditatea ta, și regatelor rușinea ta.
- 6 Și voiă arunca preste tine glod, și te voiă trata cu desprețu, *[*
 Și te voiă face de privelisce.
- 7 Și întempla-se-va, *Că ori cine te va vedé va fugi de tine,*
 Și va dice: Destrusă este Ninive! — cine o va mângăia?
 Unde se-ți caut mângăitorî. *[cunjurat de apă,*
- 8 Esci tu mai bun de cât No-Amon, *Situaț între fluvîi, în-*
 Al căruia val *era* marea, și al căruia muri din mare *se ardica*u?
 Ethiopia cea tare și Egiptul fără numer,
 Put și Libim ajutat-ți-au îie.
- 10 Cu tôte acestea și el s'aă dus în miseriă și în captivitate;
 Și fiit sei fură sdrumicați în tôte unghiurile stradelor;
 Și sorți s'aă aruncat preste nobiliți sei;
 Și toți cei mari ai sei fură puși în lanșuri.
- 11 Si tu te vei îmbêta, Te vei ascunde;
 Și tu vei căuta refugiū 'naintea inamiculū.
- 12 Tôte forterețele tale *sănt* ca smochinū cu smochinele cele ântêie;
 Când 'i scutură, apoi cad în gura aceluia, carele vroiesce se le
- 13 Éca! populi tei mueri *sănt* în mijlocul têu; *[mănânce.*
 Porțile ferrei tale deschide-se-vor inamicilor tei,
 Focul va consuma zevórele tale.
- 14 Scóte'ți apă pentru asediū, fortifică întăriturile tale,
 Calcă pământ, și frământă lut, prepară cuptoriul de cărămidă!
- 15 Acolo te va consuma focul pre tine, Sabia te va estirpi;
 Te va consuma ca forfăcarul, *Deși te îmulțesci ca forfăcarul,*
 Te îmulțesci asemenea locustelor.
- 16 *Deși ai mai mulți comercianți de cât stelele ceriulū;*
 Forfăcarul se lășesce și fuge.
- 17 Coronați tei *sănt* asemenea locustelor; Și mai marii tei ca ceta
 Carî se aședă prin muri în timpul recórei; *[locustelor;*

De resare sórele, apoi fug,
 Și locul unde *ai* fost nu se mai cunósce.
 Păstorii tei dorm, o rege al Assiriei! Putericii tei se repauséză; 18
 Populul téu este împrăsciat pre munți, și nimene nu este, carele se'l strîn-
 Nu *este* nici o alinare pentru rana ta — periculósă este lovirea ta, [gă. 19
 Toți cari aud aceste despre tine bat în paline asupra-ți;
 Căci pre cine nu-ai atins pururea reutatea ta?

H A B A K U K.

CAPUL I.

Plângeri și amenințări contra ferrei. Ruga lui Habakuk.

Profeție pre care o ai vădut profetul Habakuk. 1
 Până când, Iehova! striga-voiú, fără de a auđi tu, 2
 Tânguindu-me *asupra* violenței, fără de a mântui tu?
 Pentru ce me faci se privesc nefericire, și'mă aréți miseriă? 3
 Pentru ce *stă* 'naintea feței mele devastarea și violența?
 Pentru ce *este* cértă, și se rădică gălcévă?
 Pentru aceea legea ai slăbit, Și dreptatea nu ese victoriósă: 4
 Căci cel nelegiuit împletesce pre cel drept, Pentru aceea dreptatea
 Căutați între populi, și vedeți, [ese strîmbă. 5
 Minunați-ve, uimiți-ve! Căci în ڭilele vóstre vreú se fac o faptă,
 Pre care nu ați crede-o, când s'ar nara.
 Căci éca! eú voiú scula pre Chaldei, un popul crud și impetuos, 6
 Carele cutrieră întinderea pământului,
 Spre a lua în posesiunea locuinți, cari nu sînt ale lui.
 Înspăiméntătoriú și teribil *este* el; Dintr'énsul singur ese dreptul lui și 7
 Și caii lui sînt mai iuți de cât leopardii [mărirea lui. 8
 Și mai repeđi de cât lupii de séră; Și călăreții sei se lădesc,
 Și călăreții lui vin din depărtare,
 Ei sbórá asemenea vulturului, când se răpede asupra mîncărei.
 Ei toți vin la *fapte* de violență, Fețele lor sînt îndreptate 'nainte, 9
 Și prizonierii 'i adună ca năsipul.
 Pre regi nu'i bagă în sémă, Principii 'i sînt de batjocură; 10
 Ride de orí ce forteteță; Căci grămădesce pământ și o supune.
 Atunci se mândresce spiritul seú, El nelegiuesce și devine culpabil, 11
 Făcendu'și puterea de Dumneđeul seú.
 Ai nu *esci* tu, Iehova! din început, Dumneđeul méú, sântul méú? 12
 Noi nu vom muri. Tu, Iehova! 'l-ai destinat pentru judicată,
 Și tu o stîncă mea! 'l-ai ordonat spre mustrare.
 Ochii tei sînt prea curați, încât se privescă réul, 13
 Și la reutate tu nu poți căuta; Cum ai puté tu vedé pre cel infidel,

- Se tacă, când cel nelegiuit înghite *pre acela carele este mai drept*
 14 Aă vrei tu se faci pre ómeni ca pescii mării, [de cât densusul.
 Ca tãritoriul, *carele nu are* nici un domnitoriũ preste densusul?
 15 Pre toți 'i scóte cu undița, Îl trage cu mreja sa,
 Și 'i adună în nãvodul seũ; Pentru acesta se bucură și jubileză.
 16 Pentru acesta sacrifică mrejei sale, Și tãmâiã nãvodului seũ:
 Cãci prin ele partea sa *este* îngrãșiatã, Și bucatele 'i *devenirã*
 17 Apoi óre se tot deșerte mreja sa? [abundente.
 Și se zugrume populi fãrã cruțare?

CAPUL II.

Urmarea profeției contra Ninivei.

- 1 **M**e puseiũ de sentinelã, Și stam pre turn,
 Și cãutam, ca se vëd ce'mi va dice mie,
 Și ce se respund celuia ce me muștrã.
 2 Și Iehova 'mi respunse mie, și dișe: Scrie visiunea lãmurit
 Așia încât *cineva* fugind se o pótã ceti. [pre table,
 3 Cãci visiunea *este* pentru un timp otãrit,
 Și ea apropiã de fine, și nu încelã; Și deși se întãrziã, ascẽptã-o
 Cãci de sigur va veni, nu va lipsi. [pre dẽnsa;
 4 Eca! ânima sa se mãresce, drẽptã nu este întru el;
 Ânse cel drept viețuesce prin credința sa.
 5 Și dacã hoțul cel îmbetãt de vin, Bãrbatul cel mãndru ce nu se pôte
 Ce 'sĩ întinde lãcomia sa ca infernul, [ține liniscit,
 Și *este* nesãturabil ca mórtea, Dacã 'și adunã toți populi la el,
 Și stringe tóte națiunile cãtrã sine;
 6 Aă nu vor ardica toți acestia un proverb asupra lui,
 Și vor spune cuvẽnt batjocoritoriũ asupra lui, și vor dice:
 Vai celuia ce aũ adunat *ce nu era* a lui—
 Pãnã când — și s'aũ îngreuiat cu culpã!
 7 Aă nu se vor rãdica de odatã chinuitoriĩ tei,
 Și se vor descepta strimtorãtoriĩ tei, Ca se devii lor de prẽdã?
 8 Fiind cã tu ai predat mulți populi; Apoi pre tine preda-te-va
 Pentru sângele ómenilor, și *pentru* violența ta [restul națiunilor,
 Preste țerrã și cetate, și preste toți cari locuesc într'ẽnsa.
 9 Vai aceluia, carele cãscigã cãscig reũ pentru casa sa,
 Ca sus se'si punã cuibul seũ, Ca se scãpe de mânia reului!
 10 Prin stirpirea multor populi ai causat rușine casei tale,
 Și ai pẽcãtuit *în contra* ta!
 11 Cãci din pãrete strigã pẽtra; Și ciotul din grindã 'i respunde.
 12 Vai aceluia ce edificã o cetate cu sânge,
 Și carele fundezã o cetate pre inicitate!
 13 Eca! aă nu vine de la Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, [bosesc.
 Cã se ostenesc populi pentru foc, Și națiunile pentru nemic se o-

- Împle-se-va țerra De cunoscința gloriei lui Iehova, 14
 Asemene precum apa acopere marea.
 Vai aceluia ce dă de bătut amicului său. 15
 'I tornă băutura spunegândă, și'l ametește, Spre a vedé nuditatea
 Sătura-te-vei cu rușine în loc de glorie, [lui! 16
 Bea și tu, și'ti aréiă nuditatea ta! Va ajunge și la tine cupa dreptei
 Și scuirea ocarei asupra gloriei tale. [lui Iehova,
 Căci violența în contra Libanului te va acoperi, 17
 Și stirpirea între férele lui pre cari tu le spăiméntai,
 Pentru sângele ómenilor și pentru apăsarea ta,
 Preste țerră și cetate, și preste toți cari locuiesc într'ênsa.
 Ce folosesce imaginea sculptată, că o au făcut lucrătorii ei, 18
 O imagine vërsată, ce învătă minciunî,
 Ca lucrătorii se se încerdă în imaginea sa, și se facă idoli muți?
 Vai aceluia carele dice cătră lemn: Descéptă-te! 19
 Cătră pétra mută: Scólă-te! Acésta se instrue?
 Eca! el *este* suflat cu aur și argint, Și într'ênsul nici o suflare
 Ânsé Iehova *este* în templul său cel sacru; [de vieță. 20
 Tacă tot pământul înaintea lui!

CAPUL III.

*Ruga lui Habakuk. Maiestatea lui Dumnezeu, și minunile sale în fuvórea
 populului vechiú.*

- R**uga lui Habakuk profetul, pre Șighionoth. 1
 Iehova! auđit-am chiámarea ta, și m'am temut; 2
 Iehova! înnoesce fapta ta în mediul anilor,
 Fă-o cunoscută în mediul anilor! În furiă amintesc'eți de îndurare!
 Dumnezeu vine de pre Teman, 3
 Și Sântul de pre muntele Paran, Sela.
 Maiestatea sa acopere ceriurile, Și plin este pământul de lauda sa.
 Splendórea lui este asemenea sórelui, 4
 Rađe *es* din mâna sa; Și *acolo este* cortul puterei lui.
 Ciuma pășesce 'naintea feței lui, Și urmelor lui urmăđă mortalitate. 5
 El se opresce, și face pământul se clatine, 6
 El caută împrejur, și face de se cutremură populi,
 Si munți eterni se răsipesc, Și colnicii străvechi s'afundă,
 El *ámblă* în căile eterne.
 În teróre vëd eú corturile lui Cușan, Și colibelee țerrei Madian 7
 Aú contra torenților s'au mánia Iehova, [se sguduiú. 8
 Aprinsu-s'au mânia ta contra fluviilor, Indignațiunea ta contra mării,
 Că călăresci pre caii tei, În carele-ți de triumf?
 Desvălit este arcul têu, Ca șapte vergi spre pedépsa *se face* or- 9
 Prin torenți tu despică pământul. [dinul têu. Sela.
 Munți te vëd pre tine, și se sguduiú; Vërsatul de apă cură; 10

- Și pre acel ce s'aû abătut de la Iehova, 6
 Și cari nu caută pre Iehova, și nu întrébă de el.
 Tăcere 'nainte feței lui Iehova Domnul; 7
 Căci aprópe este ziua lui Iehova,
 Căci Iehova aû preparat sacrificiul, aû sacrat pre invitații sei.
 Și întêmpla-se-va în ziua sacrificiului lui Iehova, 8
 Că voiû pedepsi pre principii, și pre fiii regelui,
 Și toți cari sînt îmbrăcați în vestimente străine.
 Și voiû pedepsi pre toți, cari sar preste prag, în acea zi; 9
 Și cari împlu casa Domnului lor cu violență și încelăciune.
 Și întêmpla-se-va în ziua acésta, grăesce Iehova, 10
 Că va resuna o strigare de tânguire de la pórta pescilor,
 Și urlete din suburbiul Mişne, Și o mare plângere despre colnici.
 Voi locuitorilor din Makţeş! Urlați! Căci estirpit va fi tot populus 11
 Estirpiți vor fi toți, cari sînt încărcați cu argint. [din Canaan;
 Și întêmpla-se-va tot în acel timp, 12
 Că voiû căuta prin Ierusalim cu fânare,
 Și voiû pedepsi pre ómenii cari şed pre drojdiile lor,
 Și în ânima lor vorbesc: Iehova nu face nici bine, nici rău.
 Și averea lor va deveni de prédă, Și casele lor de pustiare; 13
 Și vor edifica case, dară nu le vor locui;
 Și vor planta vii, dară vinul lor nu'l vor bé.
 Aprópe este ziua cea mare a lui Iehova; 14
 Aprópe este ea, și fórte se grăbesce;
 O strigare resună în ziua lui Iehova, Amar strigă atunci eroul.
 Ziua acésta este ziua de furiă, Ziua de strîmtorare și de nevoie, 15
 Ziua de devastare și de pustiare, Ziua de întuneric și de obscuritate,
 Ziua de nuor, și de negură deasă. [ritate, 16
 Ziua de trîmbeșă și de alarmă,
 Contra cetăților celor întărite și contra turnurilor celor 'nalte.
 Și strîmtora-voiû pre ómenii; Și âmbra-vor ei ca orbiți, 17
 Fiind că aû pécătuit contra lui Iehova;
 Si sângele lor va fi vërsat ca pulberea, Și corpurile ca tina. 18
 Nici argintul lor, și nici aurul lor nu'i va puté elibera,
 în ziua furiei lui Iehova; Și prin flacăra zelului seû tótă ţerra
 Căci tuturor cari locuesc în ţerră [va fi consumată;
 Li va prepara el un grabnic finit.

CAPUL II.

Chiamarea la cãință. Predicțiuni contra populusor vecini ai Iudeei.

- Adunați-ve, Da, adunați-ve, populus nedorit! 1
 înainte de a se nasce decisiunea — Ca pléva trece ziua— 2
 înainte de a veni preste voi aprinderea măniet lui Iehova,
 înainte de a veni preste voi ziua furiei lui Iehova.

- 3 Căutați pre Iehova, voi sermanii pământului,
Voi cari îndepliniți legea sa! Căutați dreptate, căutați umilință!
Póte veți reinăné ascunși în ăiua mâniei lui Iehova.
- 4 Căci Gaza va fi părăsită, și Așkelonul pustiū;
Pre Așdod isgoni'l- vor la lumina plină, Și Ekronul va fi desrădi-
- 5 Va! voue, cei ce locuiți malul mării, tu popul al Cretenilor! [cinat.
Cuvântul lui Iehova preste voi *va veni*, tu Canaane, tu țerra Filis-
Vreū se te prepădesc, ca nimene se nu mai locuěscă pre aici. [tenilor!
- 6 Și malul mării se devină loc de pășiune și cisterne de păstori!
Și țirle de oi.
- 7 Și locul acesta va fi al remășiței casei lui Iuda;
Și vor pasce pre dēnsul, Și vor jăcé séra în casele Așkelonului;
Căci Iehova, Dumneđeul lor, 'și va aminti de dēnșil, și va readuce
- 8 Audit-am oprobiul lui Moab, [pre captivit lor.
Și injuriile fiilor lui Ammon, Cari au defăimat pre populul meu,
Și s'au întins preste confiniile lor.
- 9 Pentru aceea *dupre cum* eū *sum* viū, grăesce Iehova, Dumneđeul
Moab se devină ca Sodoma, [oștirilor și al lui Israel:
Și fiit lui Ammon ca Gomorra, Loc acoperit cu urđic, și grópă
Remășița populului meu 'i va prēda, [salină și un pustiū în etern,
Și cei remași al populului meu 'i vor poseda.
- 10 Acēsta li *va fi* lor pentru mândria lor; Pentru că defaimau și
Contra populului lui Iehova, *Dumneđeul* oștirilor. [faceau pre mari
- 11 Teribil *va fi* Iehova contra lor; Căci el va face se péră toți
Lui anse 'i se va închina fiă-care din locul seū, [deit țerrei,
Tóte insulele populilor.
- 12 Și voi Ethiopienilor, *Veți* cădé prin sabia mea!
- 13 Și el va tinde mâna sa cătră méđă-nópte. Și va perde pre
Și va face Ninive ca o desolațiune, Sécă ca un pustiū. [Assirienț,
- 14 Și vor jăcé în međiul lor turme De animale de tot felū;
Chiar și pelicanul și ariciul vor locui pre capitelele colónelor lor;
În ferestē va resuna urletul lor. Pre praguri vor fi ruini;
Căci tablele de cedru vor fi desgolite.
- 15 Acēsta *este* cetatea cea voiósă, care se ținea secură,
Care vorbia întru ânima ei: Eū *sum*, și afară de mine nici una!
Cum s'au prefăcut în pustiū, În culcușiū pentru animale!
Fiă-care care trece pre lângă ea șueră și scutură mânele.

CAPUL III.

Censură contra Ierusa'imului. Promisiunea făcută fidelilor.

- 1 **V**ai cetăței acesteia îndărăptnice și palate, Apēsătóre!
2 N'au ascultat vócea, N'au priimit învățătura,
Nu s'au 'ncredințat în Iehova, Cătră Dumneđeul ei nu s'au
3 Principii ei din mijlocul ei *sunt* lei mugitori; [apropiat.

Judicătorii ei *sunt* lupi de séră, *Cari* nu lasă nici un os pre de-
 Lăduroși și infideli *sunt* profetii ei, [măneță. 4
 Preuții ei profanază Sanctuariul, Comit violență către lege.
ânse Iehova *este* drept în mijlocul lor, Nu face nici o inicitate; 5
 În fiă-care demănătă scôte la lumină dreptatea sa, nici odată nu
 Dară cel nedrept nu scie de rușine. [lipsesce;
 Eu am estirpit națiuni, turnurile lor s'au destrus; 6
 Eu am devastat stradele lor în cât nimene nu mai trece *prin ele*;
 Destrușe fuseră cetățile lor, încât nu mai era acolo nici un om,
 Încât nimene nu mai locuia într'ensele.
 Dis-am: Teme-te dar de mine, primesce învățătură, 7
 Ca se nu fiă devastată locuința ei, nemic *se nu se întemple* ce am decis
 Dară s'au sculat de demăneta, spre a comite fapte rele. [contra ei,
 Pentru aceea acceptați-me, grăesce Iehova, 8
 Până în ziua, în care me voiți scula la prédă;
 Căci otărîrea mea *este* de a aduna populi, A stringe regate,
 Spre a revêrsa asupra lor furia mea, totă aprinderea mâniei mele;
 Căci prin focul zelului meu va fi consumată totă țerra.
 Și atunci voiți da populilor buze curate, 9
 Ca toți se învoce numele lui Iehova, Și se'l servă în unanimitate.
 De cea parte a fluviilor Ethiopiei 'mi vor aduce mie adoratorii mei 10
 Pre fiea împrăsciaților mei, *Ca* dar.
 În ziua aceea nu te vei mai rușina de toate faptele tale, 11
 Cu cari ai nelegiuit în contra mea; Căci atunci depărta-voiți din
 Pre mândrit tei deridători; [mijlocul tău
 Și tu nu te vei mai rădica pre sântul meu munte.
 Și voiți lăsa în mijlocul tău Un popul serman și serac, 12
 Care se încrede în numele lui Iehova.
 Restul lui Israel nu va mai comite inicități, și nici va spune min- 13
 Și în gura lor nu se va afla limbă încelătore; [ciuit,
 Căci ei vor pasce, și se vor culca, Și nimene nu'î va spăimênta.
 Cântă, tu fiea Zionului! Chiue tu, Israele! 14
 Bucură-te, și jubilează din totă ânima, Tu fie a Ierusalimului!
 Depărtat-au Iehova judicările tale, Dat-au afară pre inimicul tău; 15
 Regele lui Israel, Iehova, *este* în mijlocul tău,
 Nu vei mai vedé nici un rău!
 În ziua aceea dice-se-va către Ierusalim: Nu te teme de nemic! 16
 Cătră Zion: Nu lăsa se'î slăbescă mânele!
 Iehova, Dumneșeul tău, *este* în mijlocul tău eroul, 17
 Care pôte apêra. Bucura-se-va cu bucuriă asupra ta.
 Tăcé-va în amoriul seú, și se va veseli cu bucuriă asupra ta.
 Culege-voiți *pre aceia cari sunt* dintre tine, cari jălesc departe de 18
 Lua-voiți povôra ce *este* asupra'î, oprobriul. [adunare;
 Eca! perde-voiți în timpul acela pre toți cari te apésă; 19
 Și voiți mântui pre cea ologă, și voiți aduna pre cea respinsă,

- Și'l voiû face de onóre și de glorie În totã țerra rușinãrei lor.
 20 Tot întru același timp ve voiû readuce, Și ve voiû aduna la timp;
 Cãci ve voiû face pre voi de onóre și de glorie
 Între toți populi pãmântului,
 Când voiû readuce pre captivi vostri 'nainte ochilor vostri,
 Grãesce Iehova.

H A G G A I.

CAPUL I.

Neglijența Iudeilor de a restabili templul. Îndemnãri pentru re'nceperea lucrului.

- 1 În anul al duoilea al regelui Darie, în luna a șessea, în ziua
 întâia a lunei, aû venit cuvântul lui Iehova prin Haggai,
 profetul, câtrã Zerubabel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul din Iuda,
 2 și câtrã Iosua, fiul lui Iehozadak, arhiereul, dicënd: Așia grã-
 esce Iehova, *Dumnezeul oștirilor*, dicënd: Populul acesta vorbesce:
 Timpul încă n'aû sosit, timpul pentru ca se se reedifice casa lui
 3 Iehova. Atunci veni cuvântul lui Iehova prin Haggai profetul, dicënd:
 4 Pentru voi *este* timp,
 Ca se locuiți în case tablițate, de ore-ce casa acêsta este pustiã?
 5 Și acum așia grãesce Iehova, *Dumnezeul oștirilor*:
 Îndreptați ânima vãstrã pre câile vãstre!
 6 Voi ați semënat multe, și ați adunat pucine;
 Voi mâncați — și nu ve mai sãturați; Voi beți — și nu ve mai împleți
 Voi ve îmbrãcați — și tot nu ve mai încãlziți;
 Și cine câscigã — câscigã pentru o pungã spartã.
 7 Așia grãesce Iehova, *Dumnezeul oștirilor*:
 Îndreptați ânimele vãstre pre câile vãstre!
 8 Suiți-ve pre munte, și aduceți lemne,
 Și edificați casa, și voiû avé plãcere întru acêsta,
 Și me voiû glorifica, grãesce Iehova.
 9 Voi ați cãutat la multe, și éca! pucin *este*; Voi ați adus a casã, și
 Pentru ce, grãesce Iehova, *Dumnezeul oștirilor*? [eû o suflam,
 Pentru cã casa mea *este* pustiã, Și fiã-care din voi alérgã *numai*
 10 Pentru aceea ceriul vi opresce roua, [pentru casa sa.
 Și pãmântul opresce venitul seû.
 11 Și am chiãmat secetã Preste țerrã și munți,
 Și preste grâu și must și oleû, Și preste aceea ce produce pãmântul,
 Și preste ómenî și animale, Și preste tot lucrul mânelor.
 12 Și Zerubabel, fiul lui Șealtiel, și Iosua, fiul lui Iehozadak,
 arhiereul, și tot restul populiului ascultaû de vócea lui Iehova,

Dumnezeul lor, și de cuvintele lui Haggai profetul, cum l-au trimis pre el Iehova, Dumnezeul lor; și populus se temea de Iehova.

Și Haggai, nuntialul lui Iehova, vorbia în misiunea lui Iehova 13
câtă popul, dicend: Eu *sum* cu voi! grăesce Iehova. Și Iehova 14
descepta spiritul lui Zerubabel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul Iudei,
și spiritul lui Iosua, fiul lui Iehozadak, arhiereul, și spiritul ce-
lui-l-alt popul, ca se mergă, și se lucreze la casa lui Iehova, Dum-
nezeul oștirilor și al lor, În ziua a doue-đeci și patra a lunei 15
a șescea, în al duoilea an al regelui Darie.

CAPUL II.

*Îndemnări pentru finirea templului. Predicerea gloriei acestei case.
Promisiunea făcută lui Zerubabel.*

În ziua a doue-đeci și una a *lunei* a șeptea aű venit cu- 1
vântul lui Iehova prin Haggai, profetul, dicend: Vorbesce 2
acum lui Zerubabel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul din Iuda, și lui
Iosua, fiul lui Iehozadak, arhiereul, și celui-l-alt popul, și ăi:

Cine aű mai remas dintre voi, Care aű vđut casa acđsta 3
În prima sa gloriă? Și cum o vedeți acum?

Aű nu *este* acđsta ca o nemică în ochiul vostri?

Fi tare anse, Zerubabele, grăesce Iehova; 4

Și fi tare Iosua, tu fiule al lui Iehozadak, arhiereul!

Și fi tare, tu întregul popul al țerei! Grăesce Iehova, și lucrați!

Căci eu *sum* cu voi, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor:

Dupre cuvântul de *alianță* ce am încheiat cu voi, 5

Când ați eșit voi din Egipt,

Dupre spiritul meu ce remâne în mijlocul vostru; Nu ve temeți!

Căci așa grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor: 6

Âncă un timp, și acesta mic,

Și voiű cutremura ceriul și pământul, Și marea și uscatul.

Și voiű cutremura pre toți populi; Și dorința tuturor populilor va veni; 7

Și voiű împla casa acđsta cu gloriă, grăesce Iehova, *Dumnezeul*

Al meu *este* argintul, și al meu aurul, [oștirilor. 8

Grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor:

Âncă mai mare va fi gloria casei acestela din urmă de cât acelei ântěie, 9

Grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor; Și pune-voiű pace pre a-

Grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor. [cest loc,

În ziua a doue-đeci și patra a *lunei* a noua, în anul al duoi- 10

lea al lui Darie aű venit cuvântul lui Iehova prin Haggai, profetul,
dicend: Așa grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor: Întrébă a- 11

cum pre preuți *despre* lege, și ăi: Dacă pörtă cineva în pöla 12

vestmântului seű carne sacrată, și va atinge cu pöla sa pâne

seű legumă, seű vin, seű oleű, seű ori și ce feliű de bucate;

se vor sacra? Și preuți răspunseră și ăiseră: Nu. Și Haggai 13

- dise: Dacă va atinge ceva din acestea un necurat printr'un cadavru; va fi necurat? Și preuții răspunseră, și diseră: Va fi necurat. Și Haggai răspunse și dise:
- 14 Așia este acest popor, și așia națiunea acésta
Înaintea mea, grăesce Iehova; Și așia este totă făptura mânelor
Și ceea ce aduce este necurat! [lor.
- 15 Acum deci precugetați bine; Din ziua acésta și mai departe,
Înainte de a se fi pus piatră pre piatră La templul lui Iehova;
- 16 'Nainte de a se întâmpla acestea,
Venind la o grămadă de grâu de doue-deci măsură, Apoi erau nu-
Venind la un teasc, spre a scôte cinci-deci de vedre din cadă, [mai de ce,
Apoi erau numai doue-deci.
- 17 Lovitu-v'am cu arsură în grâu,
Și cu vestejire, și cu grândină totă făptura mânelor vóstre;
Și cu toate acestea nu ve ați îndreptat câtră mine, grăesce Iehova.
- 18 Precugetați bine, Din ziua aceea și mai departe;
De la doue-deci și patru a lunei a noua,
Din ziua aceea, când s'a pus temelie templului lui Iehova,
Precugetați bine!
- 19 Aă mai este seménță în aria?
Și încă nu produce fruct nici viea, nici smochinul, [vântarea.
Nici rodiea nici olivul; Dară din ziua acésta vreă se dau bine-cu-
- 20 Și aă venit cuvéntul lui Iehova pentru a doua-óră câtră Haggai
- 21 în ziua a doue-deci și patra a lunei, dicénd: Vorbesce lui Ze-
rubabel, guvernatorul din Iuda, și di:
Cutremura-voiă ceriul și pământul,
- 22 Și resturna-voiă tronurile regatelor,
Și voiă sfărâma puterea imperățiilor populilor;
Și voiă resturna carele de resbel și călăreții lor,
Și se vor prebuși caii și călăreții lor, Unu prin sabia celui-l-alt.
- 23 În timpul acela, grăesce Iehova, Dumneđeul oștirilor,
Te voiă lua pre tine, Zerubabele, fiul lui Șcaltiel, servul meu,
Și te voiă face asemenea unui inel de sigiliu; [grăesce Iehova;
Căci eu te-am ales pre tine, grăesce Iehova, Dumneđeul oștirilor.

ZECHARIA.

CAPUL I.

*Profetul îndemná mai întâiă pre Iudei ca se se cădesă, și spune apoi două
viziuni.*

- 1 În luna a opta, în anul al duoilea al lui Darie, aă venit
În cuvéntul lui Iehova câtră profetul Zecharia, fiul lui Bere-
chia, fiul lui Iddo, dicénd:

Fôrte mâniat era Iehova asupra părinților voștri; 2
 De aceea ȋce-vei cătră ei: Așia grăesce Iehova, *Dumneȋul* oș- 3
 ȋntôrceȋ-ve la mine, grăesce Iehova, *Dumneȋul* oștirilor, [tirilor:
 Și eũ me voiũ re'ntôrce la voi, grăesce Iehova, *Dumneȋul* oștirilor. 4
 Nu fiȋi ca părinȋi voștri,
 Pre carȋ 'i-aũ strigat profeȋi de mai 'nainte, ȋicȋnd:
 Așia grăesce Iehova, *Dumneȋul* oștirilor:
 ȋntôrceȋ-ve de la căile vȋstre cele rele, și de la faptele vȋstre cele rele;
 Ei ȋnse n'aũ auȋit, Nici aũ ascultat de mine, grăesce Iehova.
 Părinȋi voștri, unde *sũnt*? Și profeȋi, trăesc ei etern? 5
 ȋnse cuvintele mele și statutele mele, 6
 Pre carȋ le-am ordonat eũ servilor mei, profeȋilor,
 Nu aũ aȋlat pre părinȋi voștri, ȋncât s'aũ ȋntors, și aũ ȋis:
 Precum Iehova, *Dumneȋul* oștirilor, aũ gȋndit se ni facă noue,
 După căile nȋstre, și faptele nȋstre, Așia ni-aũ făcut noue.
 ȋn ȋiua a douȋ-deȋ și patra a lunei a un-spre-decea, care 7
 este luna Șebat, ȋn anul al duoilea al lui Darie, aũ venit cuvȋntul lui Ie-
 hova cătră profetul Zecharia, fiul lui Berechia, fiul lui Iddo, ȋicȋnd:
 Vȋȋut-am nȋpte, și ȋca! un bărbat călăria pre un cal roșiu, 8
 și se opri sub mirte, carȋ *eraũ* ȋn adȋncime, și ȋn dosul lui *eraũ*
 cal roș, pagȋ și alb. Și am ȋis: Ce *sũnt* acestea? Dȋmne al 9
 meu! Și ȋngerul carele vorbia cu mine 'mȋ ȋise mie: Eũ 'ȋi
 voiũ areta ȋie ce *sũnt* acestea. Și vorbi bărbatul, carele se opri 10
 sub mirte, și ȋise: Acestia *sũnt* *aceia*, pre carȋ le-aũ trȋmis Ie-
 hova, ca se cutriere pȋmȋntul. Și ei aũ respuns ȋngerului lui 11
 Iehova, care sta sub mirte, și aũ ȋis: Nȋi am cutrierat pȋmȋntul,
 și ȋca! tot pȋmȋntul este ȋn pace și linisce.
 Atuncȋ respunse ȋngerul lui Iehova, și ȋise: Iehova, *Dum-* 12
neȋul oștirilor, pȋnă cȋnd nu te vei ȋndura de Ierusalimul, și
 de cetȋȋile lui Iuda, asupra cȋrora escȋ mȋniat acum de șȋpte-
 deȋcȋ de ani? Și Iehova respunse ȋngerului care vorbia cu
 mine cu cuvinte bune și cuvinte mȋngȋiȋtȋre. Atuncȋ ȋise ȋn- 13
 gerul care vorbia cu mine cătră mine: Chiamă, și ȋi: 14
 Așia grăesce Iehova, *Dumneȋul* oștirilor:
 Rȋvnesc cu mare jalusiȋ pentru Ierusalim, Și pentru Zion;
 Și cu mare mȋniȋ sum mȋniat preste populi carȋ trȋesc ȋn linisce, 15
 Cȋci eram mȋniat numȋ pucin, Ei ȋnse aũ ajutat spre nenorocire.
 De aceea așia grăesce Iehova: 16
 Me voiũ ȋntôrce cu ȋndurare cătră Ierusalim;
 Casa mea se fiȋ *ȋrȋș* edificatȋ ȋn el, grăesce Iehova, *Dumneȋul*
 Și funia de mȋsurȋtȋre se va ȋntinde preste Ierusalim. [oștirilor;
 Mai chiamă ȋncȋ și ȋi: Așia grăesce Iehova, *Dumneȋul* oștirilor: 17
 Cetȋȋile mele vor avȋ *ȋrȋș* abȋndenȋȋ ȋn cele bune;
 Și Iehova va mȋngȋia *ȋrȋș* Zionul, Și va alege *ȋrȋș* Ierusalimul.
 Și rȋdicat-am ochȋi mei, și am vȋȋut; Și ȋca! patru cȋrne. 18

- 19 Și am ȃis cȃtrȃ ȃngerul care vorbia cu mine: Ce *sȃnt* acestea?
 Și el 'mȃi response mie: Acestea *sȃnt* cȃrnele carȃi ȃu resipit pre
 20 Iuda, Israel și Ierusalimul. Și 'mi-ȃu ȃrȃtat mie Iehova patru
 21 fȃurari? Și eȃu am ȃis: Ce vin acestia se facȃ? și el response:
 Acelea *sȃnt* cȃrnele, carȃi ȃu resipit pre Iuda, incȃt nimene nu
 ȃu putut rȃdica capul lui, și acestia ȃu venit se incȃpȃinente pre
 acelea, și ca se deȃe jos cȃrnele acelor populi, carȃi ȃu rȃdicat cor-
 nul contra țerrei lui Iuda, spre a o resipi.

CAPUL II.

Altȃ visiune și promisiune a lui Dumnezeu Iudeilor.

- 1 **S**i am rȃdicat ochii mei, și am vȃdȃt; și ȃcȃ! un bȃrbat,
 2 și în mȃna lui o funie de mȃsurȃtȃre. Și am ȃis: Un-
 de mergȃi? Și el ȃise cȃtrȃ mine: Se mȃsur Ierusalimul, ca se vȃd
 3 care *este* lȃțimea sa și care *este* lungimea sa. Și ȃcȃ! ȃngerul care
 4 vorbia cu mine eȃi, și un alt ȃnger 'ȃi veni 'nainte. Și el ȃise lui:
 Alȃrgȃ, și vorbește tȃnȃrului ȃceluia, și ȃi:
 „Ierusalimul va fi locuit fȃrȃ muri
 „Pentru mulțimea ȃmenilor și a animalelor, carȃi vor fi în nȃntru.
 5 „Și eȃu, grȃește Iehova, Voiȃu fi mur de foc în jurul lui,
 „Și spre gloriȃ în mijlocul lui.“
 6 O! o! *Fugiți* din pȃmȃntul meȃȃȃ-nopȃiȃ, grȃește Iehova;
 Cȃcȃ eȃu v'am resipit pre voi
 Spre cele patru vȃnturi ale ceriului, grȃește Iehova.
 7 O Zione! scapȃ, Tu care locuesci cu fiea Babilonului!
 8 Cȃcȃ ȃșia grȃește Iehova, *Dumnezeul* oștirilor:
 Dupȃ gloriȃ m'ȃu trȃmis pre mine La populi carȃi v'ȃu predat;
 Cȃcȃ cine ve atinge pre voi, Atinge lumina ochilor sei.
 9 Cȃcȃ ȃcȃ! voiȃu scutura mȃna mea asupra lor;
 Și vor deveni de prȃdȃ servilor lor;
 Și voi veȃi cunȃsce, cȃ Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, m'ȃu trȃmis pre
 10 Tresaltȃ și te bucurȃ, fiea Zionului! [mine.
 Cȃcȃ ȃcȃ! eȃu vin, Și voiȃu locui în mijlocul tȃu, grȃește Iehova.
 11 Și în timpul acela mulȃi populi se vor alipi de Iehova,
 Și vor fi populi mei; Și eȃu voiȃu locui în mijlocul tȃu;
 Și tu veȃi cunȃsce, cȃ Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, m'ȃu trȃmis la tine.
 12 Și va lua Iehova în posesiune pre Iuda ca moscenirea sa
 În pȃmȃntul cel sȃnt, Și 'șȃi va alege ȃrȃșȃ pre Ierusalimul.
 13 Tȃtȃ carnea tacȃ 'naintea lui Iehova!
 Cȃcȃ el pornesce din sacra sa locuinȃȃ.

CAPUL III.

Visiunea lui Iosua stȃnd 'naintea ȃngerului lui Iehova.

- 1 **S**i 'mi-ȃu ȃretat el mie pre arhiereul Iosua, care sta 'na-
 ȃntea ȃngerului lui Iehova, și pre Satana, care sta din

drépta sa, spre a'l acusa pre el. Și dîse Iehova către Satana: 2

„Certe-te Iehova pre tine, Satană!

„Da, certe-te Iehova, care 'și-aū ales Ierusalimul!

„Aū nu *este* acesta un tăciune scos din foc?“

Și Iosua era îmbrăcat cu vestminte murdare, și sta 'naintea 3
ângerului. Și acesta începu, și vorbi către acei cari staū 'nain- 4

tea. lui, dîcînd: Depărtați de la dînsul vestmintele murdare! și el
dîse către dînsul: Eca! Ieāu inicitatea ta de la tine, și'ți pun vest-
minte de serbare. Și el dîse: Puneți o mitră curată pre capul 5

lui! și 'i puseră o mitră curată pre capul lui; și'l îmbrăcară în
vestminte; și ângerul lui Iehova sta *la aceștea*. Și ângerul lui 6

Iehova mărturisii lui Iosua, dîcînd: Așia grăesce Iehova, *Dum- 7*
neșdeul oștirilor:

„De veți âmbila tu pre căile mele,

„Și de veți pădi ce este a se pădi către mine;

„Apoi tu veți judica casa mea, Și veți pădi curțile mele;

„Și 'ți voiū da ție locuri întru aceștea cari staū *aicea*.

„Ascultă dar, Iosua, arhieree, tu și socii tei cari șed înaintea ta! 8

„Căci ei *sînt* ômenii minunați; Căci eca! aduc pre servul meu,

„Căci eca! pétra, pre care am pus-o 'naintea lui Iosua, [Germinale. 9

„Pre *acésta* singură pétră *sînt îndreptați* șapte ochi.

„Eca! eū singur am sculptat inscripțiunea, grăesce Iehova, *Dumne-*

„Și depărtez inicitatea aceștei țerii într'o di. [deul oștirilor.

„În ziua aceea, grăesce Iehova, *Dumneșdeul* oștirilor, [smochin.“ 10

„Veți invita fiă-care pre amicul seū Sub butucul de vie, și sub

CAPUL IV.

Visiunea luminariului de aur și a două oliv.

Și s'aū reîntors ângerul care vorbia cu mine, și m'aū 1
desceplat pre mine, ca pre un bărbat care se descéptă

din somnul seū. Și aū dîs către mine: Ce veți tu? Și eū am 2

dîs: Eū vîd, și eca! un luminariū cu totul *de aur*, și de-asu-
pra o cupă de oleū, și pre ea șapte lampe, și șapte țeve la cele
șapte lampe cari *sînt* de -asupra'i; Și două arbori de olivî lângă 3
el, unul din drépta cupei și altul din stînga ei.

Și începuiū, și am vorbit ângerului care vorbia cu mine, dî- 4

cînd: Domnul meu! ce *sînt* aceștea? Și ângerul care vorbia 5

cu mine respunse, și 'mî dîse mie: Nu știi tu, ce *sînt* aceștea?

Și eū am dîs: Nu, domnul meu! Atuncî respunse el, și 'mî 6

vorbi mie, dîcînd: Acesta *este* cuvîntul lui Iehova către Zeruba-
bel, dîcînd:

„Nu prin putere, și nici prin tăriă,

„Ci prin spiritul meu, grăesce Iehova, *Dumneșdeul* oștirilor.

„Cino *esci* tu, munte mare? 'Naintea lui Zerubabel *se devîi* șes; 7

„Și va scote pétra angulară Cu strigarea: Mântuire, mântuire ei!“

8. 9 Și aŭ venit cuvântul lui Iehova către mine, zicând: Mănele
 lui Zerubabel aŭ pus temelie casei acesteia, și mânele lui se o fi-
 nescă; și tu vei cunoște, că Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, me
 10 aŭ trâmîs la voi. Căci cine desprețuiesce ziua de lucruri mici?
 bucura-se-vor, când vor vedé cumpăna în mîna lui Zerubabel, acei
 șapte ochi ai lui Iehova cari culrieră tot pămîntul.
- 11 Și am respuns și am zis către el: Ce *sînt* acei doi arbori de
 12 olivî din dreapta și din stînga luminariului? Și întrebaiŭ pen-
 tru a doua oră, și am zis către el: Ce *sînt* acolo două ramuri
 ale arborilor de olivî, cari sînt lângă tubîi de aur, ce conduc
 13 *oleul* din sine? Și el vorbi către mine, zicând: Nu știi tu, ce
 14 *sînt* acestea; și am zis: Nu, Domnul meu! Atunci zise el: Ace-
 stia *sînt* acei doi unși, cari stau 'naintea Domnului a tot pămîntului.

CAPUL V.

Viziunea tuiului sburînd și a unei Efa.

- 1 Și am rădicat éráșî ochiî mei, și am vădut; și éca! un tuiŭ
 2 sburătoriu. Și aŭ zis el către mine: Ce vești tu? Și
 am zis: Véd un tuiŭ sburînd; doue-șeci de coști lungimea lui, și șeci
 3 coști lățimea lui. Și aŭ zis către mine:
 Acesta *este* blăstemul, carele ese preste totă țerra;
 Căci fiă-care care fură va fi estirpit,
 După cum *este* pre fația acésta;
 Și fiă-care care jură minciunos va fi estirpit,
 Dupre cum *este* pre fația aceea.
- 4 'L voiŭ scóte pre el, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor,
 Și va veni el preste casa furului,
 Și preste casa aceluia, care jură falsî în numele meu,
 Și va rămăne în mijlocul casei sale,
 Și o va consuma, Atât lemnele ei pre cât și petrele ei.
- 5 Și ângerul care vorbia cu mine eși, și 'mî zise mie: Ră-
 6 dică-ți acum ochiî tei, și vești ce *este* acésta ce ese? Și am zis:
 Ce *este* acésta? Și el zise: Acésta ce ese *este* o Efa. Și aŭ zis:
 7 Acésta *este* aseménarea celora din totă țerra. Și éca! un talent
 8 de plumb se rădica, și o muere ședea în mijlocul Efei. Și el zise:
 Acésta *este* nedreptatea; și o arunca în mijlocul Efei, apoi arunca
 9 bucata cea de plumb pre gura ei. Și am rădicat ochiî mei, și
 am vădut; și éca! două mueri aŭ eșit; și vînt *era* sub ari-
 pile lor; și acestea aveau aripî asemenea aripilor de cocostărc; și
 10 aŭ rădicat pre Efa între pămînt și ceriŭ. Și am zis către ân-
 11 gerul care vorbia cu mine: Unde duc acestia pre Efa? Și el
 zise către mine: Spre a'î edifica ei o casă în țerra Șinear; ca acolo
 se fiă stabilită și pusă pre temeliele sale.

CAPUL VI.

Cele patru care. Prin coronele lui Iosua se arătă domnirea Mesiei, Ramurei.

Și éráști am rădăcat ochii mei, și am vădut, și éca! pa- 1
tru care éșiau dintre două munți, și munții erau munți de 2
aramă. La carul áutéiú erau cai roși, și la al doilea car erau 3
cai negri; Și la al treilea car erau cai albi, și la al patrulea 4
car erau cai pagli și cenuși. Și începuí și am dis cátră ân- 4
gerul care vorbia cu mine: Ce sânt acestea, Domnul meu?

Și ángerul respunse și di se cátră mine: Acestea sânt acele 5
patru vânturi ale ceriului, cari es, după ce áu stătu înaintea Dom- 6
nului a tot pământului. La cari sânt caii cei negri, aceia merg 6
spre țerra médiá-nopții, și cei albi 'i urmăză pre dênșii; și pagii 7
merg spre țerra médiá-dilei. Și cei cenuși éșiră, și cáutară de 7
a merge și de a cutriera pământul, și el di se: Mergeți, cutrierăți 7
pământul! și ei áu cutrierat pământul.

Și áu strigat la mine, și áu vorbit cátră mine, di cënd: Éca! 8
acei ce merg spre țerra médiá-nopții, acestia fac ca mânia mea 8
se se ímblândescă în țerra médiá-nopții.

Și áu venit cuvântul lui Iehova cátră mine, di cënd: Iea din 9 10
captivi, de la Heldaí, de la Tobia, și de la Iedaia, cari áu venit
din Babilon, și vino în acea di, și mergi în casa lui Iosua, fiul
lui Zefania: Iea argint, și aur; și fá coróne, și pune-le pre 11
capul lui Iosua, fiul lui Iehozadak, arhiereul. Și vorbesce'i 12
lui, di cënd: Áșa grăesce Iehova, Dumneđeul oștirilor, di cënd:

„Éca! bárbatul! Germine este numele lui;

„Câci el va cresce din locul lui, Și el va edifica templul lui Iehova.

„Da, el va edifica templul lui Iehova, Și va purta gloria, 13

„Și va sedé și va domni pre tronul seú; Și va fi el preut pre

„Și între acestia améndoí va fi consiliul de pace“. [tronul seú;

Și corónele vor fi lui Helem, și Tobia, și Iedaia, și lui Hen, fi- 14

iul lui Zefania, de amintire în templul lui Iehova. Și vor veni 15

acei din depártare, și vor edifica templul lui Iehova; și veți cu-
nósce, cá Iehova, Dumneđeul oștirilor, m'áu trámis la voi. Și
acésta se va întempla, dacă veți asculta de vócea lui Iehova, Dum-
neđeul vostru.

CAPUL VII.

Postirile. Indemnări la pietate.

Și s'áu întemplat în anul al patrulea al lui Daric, regele, 1
cá áu venit cuvântul lui Iehova cátră Zecharia în a patra 2
di a lunéi a noua, a lui Chisleú. Și áu trámis la casa lui Dum- 2
neđeú pre Șarezar, și Regem-Melech și ómenii lui, se se róge lui 2
Iehova; Și se vorbescă cu preuții cari erau în casa lui Iehova, 3

Dumnezeul oștirilor, și cu profeții, și se'î întrebe pre dênșit: Se plâng în luna a cincea, și se me abțin, după cum am făcut acum de atâția ani?

- 4 Și aũ venit cuvântul lui Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, către
5 mine, dicend: Vorbesce către tot populusul țerrei și către preuți,
dicend: Dacă ați postit, și ați plâns în luna a cincea și a șéptea,
6 acum de șépte-deci de ani, pentru mine óre ați postit? Și dacă
ați mâncat și ați bcut, nu *sunteți* voi acela carĩ mâncaũ și beũ?
7 Nu *sunt* acestea cuvintele, pre carĩ Iehova le-aũ anunțiat prin pro-
feții de mai 'nainte, pre când Ierusalimul era încă locuit și în
pace, și cetățile din împrejură'i, și mediul-dilei, și șesul erau locuite?
8 Și aũ venit cuvântul lui Iehova către Zecharia, dicend:
9 Așa grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, dicend:

Judicați judicată adevărată,

Și arătați îndurare și compătimire unul către altul!

- 10 Și nu apesați pre văduvă, Pre orfan, pre străin și pre serman!
Și nu cugetați la rele în ânițele vóstre unul către altul.
11 Dară ei aũ refusat de a asculta, Și aũ rădicat din umeri,
Și aũ îngreuiat urechile, încât nu aũ audit.
12 Și ânima lor o aũ făcut ca diamantul, Încât nu aũ ascultat de lege,
Și nici de cuvintele, pre carĩ le-aũ trãmis lor Iehova, *Dumnezeul*
Prin spiritul seũ, prin profeții de mai 'nainte; [oștirilor
Și așa se făcu o mare furiã de la Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.
13 Și s'aũ întemplat, că pre când el aũ strigat, Și ei n'aũ ascultat,
Iehova *Dumnezeul* oștirilor aũ dis:
Acum deci nu ascultam nici cũ, Când aũ strigat ei;
14 Cî'i împrăsciiũ pre dênșit Între toți populi, pre carĩ ei nu'i cu-
Și țerra în urma lor s'aũ pustiat, [nosceaũ;
Așa încât nimene nu mai trece nici în colo nici în cóce;
Și așa aũ prefăcut în pustiũ țerra cea plăcută.

CAPUL VIII.

Promisiuni făcute populusului lui Dumnezeu. Vocațiunea populusului lui Dumnezeu.

- 1 Și aũ venit cuvântul lui Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, di-
2 Ș Așa grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, [cend:
Sum zelos cu mare zel pentru Zion, Și cu mare furiã sum ze-
3 Așa grăesce Iehova; [los pentru el.
Me re'ntorc înapoi la Zion, și voiũ locui în mijlocul Ierusalimului;
Și Ierusalimul se va chiãma cetatea adevărului,
Și muntele lui Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, muntele cel sânt.
4 Așa grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor:
Vor sedé érași în piețele Ierusalimului bărbați bătrâni, și mueri bătrâne,
Și fiã-care cu toégul seũ în mâna sa pentru bătrâneția cea adâncă;
5 Și vor fi implute stradele cetăței
De copii și copile carĩ se vor juca pre stradele ei.

Așia grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor:

6

Dacă acêsta se va părê de mirat în ochiul restului populu-lui a-
cestuia în zilele acelea,

Se'nt parâ de mirat și în ochiul mei? grăesce Iehova, *Dumneșeul*

Așia grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor: [oștirilor. 7

Êca! cû voiû mântui populu-l meu din țerra de câtră resărit,

Și din țerra de câtră apus;

Și't voiû readuce pre dênșii, și vor locui în mijlocul Ierusalimului; 8

Și ei vor fi populu-l meu, și eû voiû fi *Dumneșeul* lor,

În adevêr și dreptat.

Așia grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor:

9

Mânele vòstre fiă tari, Voi carî auđiți în zilele acestea

Cuvintele din gura profeților, Carî vorbiău în ziua aceea,

Când se puse temelia casei lui Iehova, Când începu a se edifica

Câci 'naintea acelor zile [templul. 10

Nu era nici câscig pentru ômeni, nici un câscig de animale;

Și nici acela, care eșia, nici acela, care intra, nu avea pace 'naintea

Și am dat drum la toți ômenii uniți contra celora-l-alți. [înimicului;

Acum anse nu mai *sum* ca în zilele de mai 'nainte 11

Câtră restul acestui popu-l, Grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor.

Ci semênța va prospera; Butucul de vie 'și va da fructul seû, 12

Și pământul 'și va da venitul seû, Și ceriul 'și va da roua sa;

Da, tôte acestea vreû a le da în posesiunea restului acestui popu-l.

Și se va întempla, Câ precum voi, casa lui Iuda! și casa lui Israel! 13

Ați fost un blâstem între populi; Așia vreû a ve mântui,

Și veți fi o bine-cuvântare! Nu ve temeți, mânele vòstre fiă tari!

Câci așia grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor: 14

Precum m'am otărit a vi face rêu, Pre când părinții vostri me

Grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor, [mâniarâ, 15

Tot așia m'am otărit erâși în zilele acestea,

A face bine Ierusalimului și casei lui Iuda! Nu ve temeți!

Acestea sînt lucrurile ce voi trebuie se le faceți: 16

Vorbiți adevêrul unul cu altul;

Esecutați judicata adevêrului și al păcei în porțile vòstre!

Și nu cugetați la rele în ânimele vòstre unul câtră altul, 17

Și nu iubiți jurâmêntul fals!

Câci tôte acestea sînt ce uresc, grăesce Iehova.

Și aû venit cuvântul lui Iehova, *Dumneșeul* oștirilor, câtră 18
mine, dicênd:

Așia grăesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor: Postul *lunei* a 19

patra, și postul *lunei* a cincea, și postul *lunei* a șeptea, și postul

lunei a decea, se fiă casei lui Iûda spre bucuriâ, și spre veselîâ,

și de serbări voiôse; numai iubiți adevêrul și pacea. Așia gră- 20

esce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor: Vor mai veni âncă populi, și lo-
citorii al multor cetăți; Și locuitorii unei cetăți vor merge la 21

- ceea-l-altă, și vor dice: Se mergem, se ne rugăm lui Iehova, și se căutăm pre Iehova, *Dumnezeul* oștirilor! Și eu voi merge.
- 22 Da, mulți populi, și națiuni puterice vor veni se caute în Ierusalim pre Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, și se se rîde lui Iehova.
- 23 Așia grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor: În zilele acelea vor apuca dece bărbați din toate limbele populilor, da, vor apuca colțul vestimentului unui Iudeu, dicînd: Se mergem împreună cu voi; căci noi am auzit, că *Dumnezeu este cu voi.*

CAPUL IX.

Ruinarea diferitelor populi. Întrarea lui Mesia în Ierusalim.

- 1 **P**rofeție. Cuvîntul lui Iehova contra țerei Hadrach, *Care se va așeza asupra Damascului;*
Căci Iehova are ochi asupra omului, și asupra tuturor semințiilor
- 2 Și *asupra* lui Hemath, *care se limită cu acesta;* [lui Israel;
Asupra Tirului și Zidonului, cu toate că este atât de înțelept;
- 3 Cu toate că Tirul 'și-au edificat o fortareță,
Și 'și-au adunat argint ca pulvere, Și aur ca noroiul stradelor;
- 4 Éca! Domnul va face se se iea, Și puterea sa o va prebui
Și el însuși va fi consumat de foc. [și în mare,
- 5 Așkelonul o va vedea, și se va teme; Și Gaza foarte se va cutremura,
Precum și Ekronul; căci speranța sa a rămas de rușine;
Peri-va regele de Gaza, Și Așkelonul va fi nelocuit;
- 6 Și în Așdod vor locui străini, Și voi nimici mândria Filistenilor.
- 7 Și voi depărta sângele lui din gura lui, Și abominațiunile lui din
Și el *va rămîne* pentru *Dumnezeul nostru,* [dinții lui,
Și va fi în Iuda ca un principe, Și Ekronul ca Iebuseu.
- 8 Și voi așeza un castru în jurul casei mele contra armatei,
Contra celui ce trece în colo, Și contra celui ce trece în cîcoș,
Și se nu mai trecă asupritorul peste densiți;
Căci acum privesc *asupra ta cu ochii mei.*
- 9 Bucură-te foarte, tu fie a Zionului!
Tresaltă, tu fie a Ierusalimului! éca! regele tău vine la tine;
Drept *este* el și mîntuitoriu, Bland, și calare pre asin,
Pre un mînd, fiul asinei.
- 10 Și voi estirpi din Efraim carele, Și caii din Ierusalim;
Și arcul resbelului va fi estirpit; Și va vorbi populilor pace;
Și domnia lui *va fi* de la o mare până la altă mare,
Și de la fluviu până la marginile pămîntului.
- 11 Cât pentru tine, pentru sângele alianței tale voi da drum
Captivilor tăi din grîpa, În care nu *este apă.*
- 12 Întorcedeți-ve 'napoi la fortareță, voi captivi ai speranței!
Da, astăzi o anunț, îndoitiți voi da ție.

Căci pre Iuda tinde-’mî-voiu, *Ca arc ’l voiu temple cu Ephraim,* 13
 Și voiu descepta pre fiit tei, Zione! *Contra fiilor tei, Grecia!*
 Și te voiu face pre tine ca o sabiă de eroi.
 Și areta-se-va Iehova preste dênșii; Și vor eși săgețile sale ca 14
 Și Iehova Domnul va sufla în trîmbiță, [fulgere,
 Și va âmbra pre de-asupra vîntului de mîdă-și.
 Iehova, *Dumnezeul oștirilor,* ’l va apăra; 15
 Și vor înghiți, și vor învinge cu petrele de praștia;
 Și vor bé, și vor vui ca de vin,
 Și vor fi plini ca cupele de sacrificiu, *Ca colțurile altariului.*
 Și Iehova, *Dumnezeul lor,* ’l va mîntui în acea di, 16
 Pre populul seú ca pre o turmă; Căci ei *sînt* petre de diademă,
 Ce se rădică în țerra lui.
 Căci cât de mare *va fi* norocirea sa! cât de mare frumuseța sa! 17
 Grăul va veseli pre junii, și mustul pre feciórele.

CAPUL X.

Promisiunea întorcerei Iudeilor și a Israeliților împrăsciați.

Cereți de la Iehova plóie în timpul ploei târzii, 1
De la Iehova, care urdesce fulgerile;
 Și el vi va da vouë plóe abondentă,
 Pentru fiă-care verdéă de pre câmp.
 Căci Terafiimii vorbesc nemicuri, Și divinatorii vîd minciună, 2
 Și naréză *visuri* deșerte; și mîngăia cu vanitate;
 Pentru aceea retăcesc ca o turmă,
 Aú suferit nevoc, pentru că nu *era* păstor;
 Mânia mea s’au aprins contra păstorilor; Și pre țapi ’i-am pedepsit! 3
 Căci Iehova, *Dumnezeul oștirilor,* ’și aduce aminte de casa lui Iuda,
 Turma sa, și ’i va face ca calul seú frumos în resbel.
 Dintr’ênsul va eși pétra unghiulară, Dintr’ênsul parit, 4
 Dintr’ênsul arcurile de luptă, Dintr’ênsul toți conducători.
 Și vor fi asemenea eroilor, 5
 Ce calcă pre *inimic* ca noroiul de stradă în luptă, și se vor lupta;
 Căci Iehova *este* cu dênșii, Și vor face de rușine pre călăreții de
 Și voiu face tare casa lui Iuda, [pre cal. 6
 Și voiu mîntui casa lui Iosef, Și ’l voiu conduce;
 Căci me îndur de dênșii; Și se fiă el, ca cum nici ’i-ași fi respins;
 Căci eú *sum* Iehova, *Dumnezeul lor,* și ’l voiu aúdi.
 Și Ephraim va fi asemenea unui eroi, Și ânima lor se va bucura 7
 Și fiil lor vor vedé și se vor bucura; [ca de vin;
 Anima lor va tresalta în Iehova.
 ’l voiu șuera, și ’l voiu aduna; Căci eú ’l rescumpăr; 8
 Și numeroși se fiă, precum aú fost de numeroși.
 Și ’l voiu seména între populi, Și ’și vor aminti ei de mine în 9
 Și vor trăi cu fiil lor, și se vor întórce. [țerri depărtate,

- 10 Și'i voiŭ readuce din țerra Egiptului, Și'i voiŭ aduna din Assiria,
 Și'i voiŭ duce în țerra Galaad și pre Liban;
 Și nu se va mai găsi *spaciŭ* pentru dênșii.
- 11 Și el va trece marea *cu* strîmțorare, Și va lovi valurile în mare,
 Și tôte adâncimile flaviului se vor usca;
 Și umilită va fi mândria Assiriei, Și sceptrul Egiptului se va de-
- 12 Și eŭ 'i voiŭ face țari prin Iehova, [părta.
 Și în numele lui vor âmbra, grăesce Iehova.

CAPUL XI.

Destrugerea Iudeilor din cauza desprețului lor pentru Păstorii cel bun.

- 1 Deschide, Libane, porțile tale! Și focul consumă cedrii teli.
- 2 Urlă, ciparose! căci cedrul aŭ cădut,
 Cele mărețe sînt distruse; Urlăți, o voi strejarilor Bașanului!
 Căci s'aŭ tăiat pădurea cea nepătrundibilă.
- 3 Urletul păstorilor resună; Căci destrusă este magnificența lor;
 Mugetul puilor de lei resună; Căci destrusă este mândria Iordanului.
- 4 Așa grăesce Iehova, Dumnezeuul meu: Pasce oile de junghiat!
- 5 Pre cari, acei ce le posed, le junghia, Fără a se pedepsi;
 Și acei ce'i vînd dic: Bine-cuvîntat *fiă* Iehova, că m'am în-
- 6 Și păstorii lor nu'i cruță pre dênșii. [vuțit;
 Căci nu voiŭ mai cruța pre locuitorii țerei, grăesce Iehova;
 Și eca! da-voiŭ pre ômeni, unul
 În mâna celui-l-alt, și în mâna regelui seŭ;
 Și ei vor sdrumica țerra, Și nu'i voiŭ mântui din mâna lor.
- 7 Și am păscut oile de junghiat — întru adevêr pre cei mai
 sermanii ai turmei! — Și m'am luat mie două toege; pre unul l'am
- 8 numit Frumuseța, și pre cel alt Legătură; și păsceam turma. Și în-
- 9 tr-o lună estirpiiŭ trei păstori, fiind că ânima mea devenise nerăbdă-
- 10 tóre asupra lor, și sufletul lor se urî de mine. Și am dis:
 „Nu ve voiŭ pasce pre voi! Ce móre, móră;
 „Ce pere, péră; Și ce va remăné, mănânce unul carnea celui-l-alt.“
- 11 Și luaiŭ toégul meu, Frumuseța, și'l frânseiŭ, spre a rumpe
- 12 alianța mea, pre care o am încheiat cu tôte semințiile. Și s'aŭ
- 13 rupt în aceeași di; și așa cunoscură cei sermanii ai turmei, cari
 luaŭ sêma la mine, că acesta *aŭ* fost cuvîntul lui Iehova. Și am
- 14 dis cătră dênșii: De este plăcut în ochii vostri, apoi dați'mî plată;
 érá dacă nu, apoi lăsați. Atunci 'mî cumpêniră plată de trei-deci
- 15 de arginți. Și aŭ dis Iehova cătră mine: Aruncă'l olariului, acest
- 16 prețiu valoros, cu care am fost prețuit de dênșii. Și am luat acei trei-
- 17 deci de arginți, și 'i-am aruncat în casa lui Iehova pentru olariu.
- 18 După acêsta frânseiŭ al duoilca toég al meu, Legătură, spre
- 19 a rumpe înfrățirea între Iuda și între Israel.
- 20 Și aŭ dis Iehova cătră mine: Mai ica'ți âncă vasele unui
- 21 păstor nerod!

Căci éca! eă voiă rădica un păstor în țerră, 16
Carele nu va socoti pre cei peritori, Nu va căuta pre junele,
 Pre cei răniți nu va tămădui, Și de cei ce vor rămăné nu va îngriji;
 Dară *carele* va mânca carnea celor îngrășiate,
 Și li va rumpe ghiarele lor.

Vai păstoriului nerod, *carele* părăsesce turma! 17
 Sabia *va fi* preste brațiul seă și preste ochiul seă cel drept;
 Brațiul seă va seca, ochiul seă cel drept va orbi.

CAPUL XII.

Pređiceri în favoarea Ierusalimului. Respândirea spiritului mântuirii.

Profețiă. Cuvântul lui Iehova asupra lui Israel. 1

Iehova ăice, cel ce aă întins ceriul,
 Si aă fundat pământul, Și aă format spiritul omului cel din năun- 2
 Éca! Ierusalimul 'l voiă face cupă de sbuciumare [trul lui:

Pentru toți populi de prin prejur;
 Și chiar pentru Iuda va fi, La asediarea Ierusalimului.
 Și se va întempla în aceeași ăi, că voiă face Ierusalimul 3
 Pétră de povóră pentru toți populi.

Toți, căți vor vroi se o rădice, se vor vătămă;
 Cu tóte acestea toți populi pământului se vor aduna contra lui.
 În aceeași ăi, grăesce Iehova, Voiă lovi fiă-ce cal cu turburare, 4
 Și pre acel ce călăresce pre el cu nebulie;
 Și voiă deschide ochiul meă preste casa lui Iuda;
 Dară cu orbire voiă lovi toți caii populilor.

Și vor vorbi întru ânima lor capi lui Iuda: 5
 Locuitori Ierusalimului sânt pentru mine un sprijin
 Prin Iehova, Dumneđeul oștirilor și al lor.

În aceeași ăi voiă face principii lui Iuda 6

Ca o vatră de foc sub lemn, Și ca o făclie de foc sub snop;
 Și ei vor consuma pre toți populi, În drépta și în stînga, împrejur;
 Și Ierusalimul pre locul seă va rămăné locuit, În Ierusalim.
 Și va mântui Iehova corturile lui Iuda în starea lor de mai 'nainte, 7
 Ca se nu se rădice gloria casei lui David,

Și gloria locuitorilor Ierusalimului Preste Iuda.
 În aceeași ăi Iehova va apăra pre locuitori Ierusalimului, 8

Și cel slab dintre dênșit va fi în aceeași ăi asemenea lui David,
 Și casa lui David *va fi* ca Dumneđeă, Ca ângerul lui Iehova
 Și se va întempla în aceeași ăi, [nainte lor. 9

Că voiă căuta a estirpi pre toți populi, Cari vin contra Ierusalimului;
 Ânse preste casa lui David, Și preste locuitori Ierusalimului, 10
 Voiă revărsa spiritul harului și al rugei;

Și vor căuta spre mine, pre *carele* 'l-aă strepuns, 11
 Și vor jăli dupre dênșul, Dupre cum se jălesce dupre unicul
 Și vor plânge amar pentru dênșul, [fiu,

- Dupre cum se plânge amar pentru întâiul născutul.
- 12 În aceeași zi doliul va fi mare în Ierusalim,
Asemenea doliului în Adadrimon în valea Megiddon.
- 13 Și va jăli țerra, fiă-care familie în deosebț;
Familia casei lui David în deosebț, și muerile lor în deosebț;
Familia casei lui Nathan în deosebț, și muerile lor în deosebț;
Familia casei lui Levi în deosebț, și muerile lor în deosebț;
Familia lui Simeon în deosebț, și muerile lor în deosebț;
- 14 Tóte cele-l-alte familii,
Fiă-ce familie în deosebț, și muerile lor în deosebț.

CAPUL XIII.

Predicarea unui sorginte de grafiă. Păstoriul lovit și oile imprăsciate.

- 1 **Î**n aceeași zi se va deschide o sorginte
Pentru casa lui David și pentru locuitorii Ierusalimului,
În contra păcatului, și în contra necurăteniei.
- 2 Și se va întâmpla în aceeași zi, grăesce Iehova, *Dumneșdeul* oștirilor,
Că voiă estirpi din țerră numele idolilor,
Așia încât nu vor mai fi amintiți;
Și pre profeții cei *falși* și spiritul necurat Voiă scóte din țerră.
- 3 Și se va întâmpla, când va mai profetisa cineva,
Că tatăl seú și mama sa, cari l'au născut pre el,
Vor dice lui: „Tu se nu trăesci;
„Căci tu -ai vorbit minciuni în numele lui Iehova“;
Și'l vor strepunge pre dēnsul tatăl seú, și mama sa, ei, cari l'au
Când profetiséză. [născut,
- 4 Și se va întâmpla în aceeași zi, *Că* se vor rușina profeții
Fiă-carele de visiunea lui, când au profetisat.
Și nu se vor mai îmbrăca ei în mantia de pir, spre a încela;
- 5 Ci fiă-carele va dice; Nu *sum* profet; eú *sum* lucrătorii de pământ;
Căci un bărbat m'au cumpărat în tēnereța mea.
- 6 Atunci 'i se va dice lui:
Ce felii de rane *sânt* acestea pre mânele tale? Și el va responde:
Acestea *sânt* *acelea* cu cari am fost rănit în casa amicilor mei.
- 7 Săbiă! scólă-te asupra păstoriului meú,
Și asupra bărbatului, *care este* sociul meú, grăesce Iehova, *Dum-*
Lovesce păstoriul, și oile se vor imprăscia; [neșdeul oștirilor;
Și mâna mea o voiă întórce cătră cei mici.
- 8 Și se va întâmpla, *Că* în tótă țerra, grăesce Iehova,
Douē părți din ea se vor estirpi, vor muri;
Și a treia parte va rămănē într'ēnsa.
- 9 Și acéstă a treia parte o voiă duce prin foc,
Și'l voiă lămuri, cum se lămuresce argintul;
Și o voiă cerca, cum se cercă aurul.

El va invoca numele meu, și eu 'l voi asculta;
 Și eu voi spune: El *este* populus meu;
 Și el va spune: Iehova *este* Dumnezeul meu.

CAPUL XIV.

Cuprinderea Ierusalimului, timpul cel ferice ce va urma, și convertirea tuturor națiunilor.

- E**ca! vine ziua lui Iehova, 1
 Și împărțită va fi preda ta în mijlocul tău.
 Și voi aduna la luptă contra Ierusalimului pre toți populi; 2
 Și se va lua cetatea, Și se vor jefui casele, și se vor viola muerile,
 Și jumătate din cetate va merge în captivitate;
 Dară restul populusului din cetate nu va fi estirpit.
 Și va eși Iehova, Și va lupta contra acelor populi, 3
 Precum s'au luptat în ziua bătăliei.
 Și vor sta picioarele sale în acea zi 4
 Pre muntele olivilor, carele *se află* 'nainte Ierusalimului spre resărit;
 Și muntele olivilor se va despica din mijlocul său,
 Spre resărit și spre apus; Și *se va forma* o vale foarte mare,
 Și o parte a muntelui se va strămuta spre mătă-nopte,
 Și *ceea-l-altă* jumătate a sa spre mătă-zi; 5
 Și veți fugi voi 'nainte văei dintre munții mei;
 Căci această vale de munte se va întinde până la Azal;
 Da, veți fugi voi, precum ați fugit de cutremur
 În zilele lui Uzia, regele din Iuda;
 Și veți veni tu, Iehova, Dumnezeul meu! Și toți sântii cu tine.
 Și se va întâmpla în aceeași zi, Că nu va fi lumină, ci frig și ger. 6
 Și va fi o zi, Care este cunoscută numai lui Iehova, 7
 Nu va fi nici zi nici noapte; Ci în timpul serei va fi lumină.
 Și se va întâmpla în acea zi, Că va curge apă via din Ierusalim, 8
 O jumătate din acesta spre marea resăritului,
 Și ceea-l-altă jumătate din acesta spre marea apusului;
 Și va rămâne veră și iernă.
 Și Iehova va fi Rege preste tot pământul; 9
 În aceeași zi Iehova va fi unic, și numele lui unic.
 Totă țerra se va preface într'un șes, 10
 De la Gheba până la Rimmon spre mătă-zi de la Ierusalim;
 Și se va rădica, și va fi locuit pre locul său,
 De la porța lui Beniamin până la locul porței antăie, până la porța
 Și de la turnul Hananeel până la țescurile regelui. [unghiurilor, 11
 Și vor locui acolo, Și nu va mai fi blăstem;
 Ci în siguranță va fi locuit Ierusalimul.
 Acesta anse va fi plaga, Cu care Iehova va lovi toți populi, 12
 Căci se luptă contra Ierusalimului:
 Carnea lor va peri, când vor sta pre picioarele lor;

- Și ochii lor se vor scurge din cavitățile lor; Și limba lor va seca
 13 Și întempla-se-va în acca ți, [în gura lor.
 Că va fi o mare turburare a lui Iehova între densii;
 Și unul va cuprinde mâna altuia, Și mâna lui se va rădica contra
 14 Și Iuda se va lupta contra Ierusalimului; [mânei celula-l-alt.
 Și aduna-se-vor tesaurile tuturor populelor de prin prejur,
 Aur și argint și vestminte în mare mulțime.
 15 Și așa va fi plaga calului, Catărilor, cămilelor și asinilor,
 Și a tuturor animalelor cari vor fi în tabăra lor, Ca aceea plagă.
 16 Și întempla-se-va, că toți, cari vor rămâne din toți populi,
 Cari au venit contra Ierusalimului, Aceia vor veni din an în an,
 Ca se se închine regelui, Iehova, *Dumnezeul* oștirilor,
 Și se serbeze serbarea cortului.
 17 Și se va întempla,
 Că cine nu se va sui la Ierusalim din familiile pământului.
 Ca se se închine regelui, Iehova, *Dumnezeul* oștirilor,
 Asupra aceloră nu va fi plôe.
 18 Și dacă familia Egiptului nu se va sui și nu va veni,
 Apoi nu va *ploua* asupra lor; va fi aceeași plagă,
 Cu care lovesce Iehova populi,
 Ce nu vor veni se serbeze serbarea cortului.
 19 Acésta va fi pedépsa Egiptului, Și pedépsa tuturor populelor,
 Cari nu vor veni se serbeze serbarea cortului.
 20 În acca ți va fi până și zurgălăii cailor:
 „Consacrat lui Iehova!” Și ôlele în casa lui Iehova
 Vor fi ca cupele 'nainte altarului.
 21 Și toate ôlele în Ierusalim și în Iuda,
 Vor fi sacrate lui Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.
 Și toți sacrificătorii Vor veni, vor lua din ele și vor ferbe în ele.
 Și nu va mai fi în ziua aceea nici un Canaaneu
 în casa lui Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.

MALACHI.

CAPUL I.

Mostrare adresată Iudeilor.

- 1 **P**rofeția. Cuvântul lui Iehova către Israel prin Malachi.
 2 Iubitu-v'am pre voi, grăesce Iehova;
 Și voi diceți: Întru ce ne-ai iubit pre noi?
 Aă nu *era* Esaü fratele lui Iacob? grăesce Iehova;
 Totuși am iubit pre Iacob,
 3 Și pre Esaü 'l uriam, Și munții lui 'l-am făcut pustii,
 Și moscenirea lui pentru draconii pustiei.
 4 Când va dice Edom: Noi suntem destruiți, Dară vroim a reedifi-
 Așa grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor: [ca ruinele;

Edifice ei, dară eu voiū destruge, Şi ei se vor numi: Cuprinsul ne-
 Şi: Populul preste care Iehova etern este măniat. [legiuiţilor; 5
 Şi ochi vostri vor vedé, şi veţi dice:
 Mărit este Iehova preste confuuiile lui Israel!
 Fiul onoră pre tatăl *seu*, Şi servul pre domnul *seu*; 6
 Dar dacă eu *sum* tatăl, unde *este* onórea mea?
 Şi dacă *sum* domn, unde *este* frica 'nainte a mea?
 Grăesce Iehova, *Dumneşul* oştirilor,
 Cătră voi, o preuţi! cari despreţuiţi numele meu.
 Şi mai diceţi: Întru ce am despreţuit numele tău? 7
 Aduceţi bucate necurate pre altariul meu;
 Şi încă mai diceţi: Prin ce te-am spurcat?
 Printr'aceea, că ai dis: Masa lui Iehova *este* despreţuită.
 Şi dacă aduceţi órbe spre sacrificiū, au nu *este acesta* rău? 8
 Şi dacă aduceţi ológe şi bolnave, au nu *este acesta* rău?
 Adă-le guvernatorului tău; De va avé plăcere de tine?
 Scū de va lua sēma la tine? grăesce Iehova, *Dumneşul* oştirilor.
 Acum dar, Rugaţi pre Dumneşu, ca se se facă îndurat noue. 9
 De la voi s'au făcut acestea,
 Lua-va sēma la voi? grăesce Iehova, *Dumneşul* oştirilor.
 De *ar fi* cine-va între voi, carele se închidă uşa, 10
 Ca se nu mai aprindeţi *focul* în qadar pre altariul meu!
 Nu *am* plăcere de voi, grăesce Iehova, *Dumneşul* oştirilor.
 Şi nu vreū se primesc ofrande din mâna voastră.
 Căci de la resăritul sórelui şi până la apusul lui 11
 Mare *este* numele meu între populi,
 Şi în tóte locurile se aduce tāmăia numelui meu, Şi ofrande curate;
 Căci mare *este* numele meu între populi, grăesce Iehova, *Dumne-*
 Anse voi 'l-ai profanat, dicēd: [şul oştirilor. 12
 Masa lui Iehova *este* necurată, Şi fructul lui *este* o mănecare des-
 Şi voi mai diceţi: Écal ce mai de a ostenelă! [preţuită. 13
 Şi 'l despreţuiţi, grăesce Iehova, *Dumneşul* oştirilor;
 Şi voi aduceţi răpite, şi ológe, şi bolnave;
 Ast-feliū de ofrande aduceţi; Se primesc *acesta* din mâna voastră,
 Blăstemat *fiă* acela, carele încelă, [grăesce Iehova. 14
 Adecă acela carele are un bărbătesc în turma sa,
 Şi dacă au făcut vot, sacrifică Domnului betege!
 Căci eu *sum* Rege mare, grăesce Iehova, *Dumneşul* oştirilor,
 Şi numele meu *este* teribil între populi.

CAPUL II.

Mustrare adresată preuţilor şi popului pentru mai multe pēcate.

Şi acum cătră voi, voi preuţilor, *se adresēză* ordonanţa *acesta*. 1
 Şi Dacă nu veţi asculta, şi dacă nu veţi lua la ânimă, 2
 De a da onóre numelui meu, grăesce Iehova, *Dumneşul* oştirilor,

- Apoi voiü trãmite blãstem preste voi, și voiü blãstema bine-cuvên-
Da, o blãstem deja, fiind cã nu ați luat la ânimã. [tarea vóstrã,
- 3 Éca! voiü ocãri semênța vóstrã, Și vi voiü presãri noroiü în façiã,
Noroiü sacrificiilor vóstre de serbare.
Și când ve va fi rădicat la sine pre voi,
- 4 Veți afla apoi, Cã eu am trãmis acéstã ordonanță câtrã voi,
Ca se remãnã alianța mea cu Levi, grãesce Iehova, *Dumneșeul*
- 5 Alianța mea de viață și pace era cu dênsul, [oștirilor.
Și acéstã o dedei lui, *Pentru* frica cu care se temea de mine,
Și 'nainte numelui meu se pleca.
- 6 Legea adevêrului era în gura lui, Și inicitatea nu se afla pre bu-
În pace și onestitate aũ âmblat cu mine, [zele lui;
Și pre mulți 'i-aũ întors de la inicitate.
- 7 Cãci buzele preutului se pãstreze sciința,
Și din gura lui se caute invêșătura,
Cãci nunțitul lui Iehova, *Dumneșeul* oștirilor, *este* el.
- 8 Darã voi v'ați abãtut din cale,
Și pre mulți ați lãsat se se împedece în lege,
Ați rumpt alianța lui Levi, grãesce Iehova, *Dumneșeul* oștirilor.
- 9 De aceea eu ve voiü face a fi desprețuiți,
Și înjosiți 'naintea întregului popul, Fiind cã nu ați pădit câile
Ci în lege căutați la persóne. [mele,
- 10 Aũ nu *avem* noi toți un tatã, Nu ne-aũ creat pre noi un Dum-
Pentru ce dar sũntem necredincioși unul câtrã altul, [neșeũ?
Profanãnd alianța pãrinților nostri?
- 11 Iuda fãptuesce infidel,
Și abominațiune s'aũ fãcut în Israel și în Ierusalim;
Cãci Iuda profanã Sanctuariul lui Iehova, pre care 'l iubesc,
Și iea în cãsãtorie pre ficia unui deũ strãin.
- 12 Iehova va estirpi pre bãrbatul carele face acéstã,
Atãt pre fiiũ cât și pre nepot, Din cortul lui Iacob,
Și pre acela carele aduce ofrande lui Iehova, *Dumneșeul* oștirilor.
- 13 Și al duoilea mãi faceți acéstã:
Voi faceți ca altariul lui Iehova se fiã acoperit cu lacrimi,
Cu plãngerĩ, și oftãri, Încãt nu mãi cautã la ofrandã,
Și nemic nu o primesce cu plãcere din mânele vóstre.
- 14 Și voi diceți: De ce?
Pentru aceea, cã Iehova *este* martur între tine,
Și între muerea juneței tale, Contra cãreia aĩ fãptuit infidel,
Cu tóte cã ea *este* soția ta, și muerea alianței tale.
- 15 Nicĩ unul nu o face acéstã, Cãruia 'i-aũ mãi *remas* un rest de plecare.
Și ce vre Unicul? El cautã o semênță divinã;
Pentru aceea pãdiți spiritul vostru,
Ca se nu fiți infideli contra femeel juneței vóstre.
- 16 Cãci eu urãsc despãrțenia, Grãesce Iehova, *Dumneșeul* lui Israel,

Și pre acela ce acopere violența cea de pre vestmântul seû, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.

Păștiți spiritul vostru, Ca se nu săptuiți infidel!

Osteniți pre Iehova cu vorbele vostre, Și diceți: Întru ce 'l-am 17

Întru aceea, că diceți: „Fiă-care, care face rău [ostenit?

„Este plăcut în ochii lui Iehova, și de dênșit are plăcere,”

Scû „unde este Dumnezeu*ul* judicăte*i*?”

CAPUL III.

Predicare asupra lui Mesia, și 'nainteamergătorului lui.

Éca! eû trămit pre nunțiul meû,

Ca se prepare calea 'nainte mea; Și de odată va intra 1
În templul seû Domnul, pre carele 'l căutați,

Și nunțiul alianței, pre carele 'l doriți;

Éca! vine, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.

Ânse cine va puté suferi diua venirei lui, 2

Și cine va puté subsista, când se va înfășoșa?

Câci el *este* ca focul topitoriului, și ca sarea de leșie a albitoriului.

Precum șede acela, și topesce și lămuresce argintul, 3

Asemenea va lămuri el pre fiii lui Levi, Și 'l va purifica ca aurul și

Și vor aduce ei ofrande lui Iehova în dreptate. [argintul; 4

Și plăcut 'l va fi éraš*i* lui Iehova

Ofranda lui Iuda și a Ierusalimului,

Ca în dîilele din vechime, Și ca în anii de mai 'nainte.

Și me voiû apropia de voi la judicată, 5

Și voiû fi martur iute contra fermecătorilor,

Și contra adulterilor, și contra aceloră car*i* jură falș,

Și contra celor car*i* rețin plata lucrătorilor cu diua,

Și a vèduvelor și a orfanilor, Și car*i* sucesc *dreptul* străinului,

Și nu se teme de mine, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.

Câci eû Iehova *sum* neschimbătorii; 6

Pentru aceea, voi fii ai lui Iacob! nu ați fost perduți.

Din dîilele părinților vostri, 7

V'ați abătut de la statutele mele, și nu le-ați pădit.

Întorceți-ve câtră mine, și eû me voiû întorce câtră voi,

Grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.

Dară voi diceți: Întru ce se ne întorcem?

Aû încela-va omul pre Dumnezeu? că me încelați. 8

Ânse voi diceți: Întru ce te încelăm? În decime și ofrande.

Sânțești blăstemați cu blăstem; Toțuși me încelați, tu popul întreg! 9

Aduceți totă decimala în tesaure, Ca se fiă provisiune în casa 10

Și cercați-me cu acésta, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor; [mea,

Dacă nu vi voiû deschide ferestrele ceriului,

Și voiû vèrsa preste voi bine-cuvéntarea mai mult de cât destul.

- 11 Și voiți ocări pre mîncăul pentru voi,
Ca se nu vi strice fructul pămîntului vostru,
Ca se nu mai fiă nefertilă vița voastră în câmp,
Grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.
- 12 Și ve vor ferici pre voi toți populi, [oștirilor.
Căci veți fi voi o țerră de plăcere, grăesce Iehova, *Dumnezeul*
- 13 Vorbele vîstre s'au înapoit contra mea, grăesce Iehova;
Și voi diceți: Ce vorbim noi între noi contra ta?
- 14 Voi diceți: Deșert este a servi pre Dumnezeu,
Și ce căscig este cî observăm cele de observat,
Și cî amblăm în dolii 'nainte a lui Iehova, *Dumnezeul* oștirilor?
- 15 Și acum fericim pre cei mîndri, Și făcătorii de rău se 'navuțesc,
Si deși blăstemă pre Dumnezeu scapă.
- 16 Anse cînd cei ce se tem de Iehova vorbesc unul cu altul,
Iehova ascultă și aude,
Și se scrie o carte de memorie 'nainte a lui despre aceia,
Cari se tem de Iehova, Și gîndesc la numele lui.
- 17 Și vor fi acestia, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor,
Proprietatea mea în ziua, cînd voiți făptui;
Și 'l voiți cruța pre dîșii, precum cruța bărbatul
Pre fiul său, care 'l servește pre el.
- 18 Și ve veți întorče, și veți vedé,
Ce diferență este între cel drept și cel nelegiuit, [pre el.
Și între acela, ce servește pre Dumnezeu, Și acela ce nu 'l servește

CAPUL IV.

Profeția despre venirea lui Mesia. Oficiul 'nainte a mergătorului său.

- 1 Căci éca! vine ziua, care arde ca un cuptoriu,
Și toți mîndrii, și toți făcătorii de rele vor fi plévă,
Și ziua care vine le va apriude, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oș-
Și nu li va lăsa nici rădicina nici ramura. [tirilor,
- 2 Pentru voi anse, cari ve temeți de numele meu,
Resare sórele dreptăței, și mîntuirea este sub aripile ei,
Și veți eși, și veți sări ca viteii îngrășiați.
- 3 Și veți călca pre nelegiuiți;
Căci ei vor fi cenușă sub picioarele vîstre în ziua aceea,
Cînd eă voiți făptui, grăesce Iehova, *Dumnezeul* oștirilor.
- 4 Aduceți-ve a minte de legea lui Moise, servul meu,
Pre care 'i-o am dat pre Horeb pentru întregul Israel,
De statute și judicăți.
- 5 Éca! eă vi trîmit pre profetul Ilie,
Până a veni ziua lui Iehova cea mare și teribilă;
- 6 Și se vor întorče âmele părinților cîtră fii, Și âmele fiilor cîtră
Ca se nu vin se lovesc pămîntul cu blăstem. [părinți,

BIBLIA

3